

Dec no 2/394
హైదరాబాదు

స్వాతంత్ర్యపోరాటం

అనుభవాలు, జ్ఞాపకాలు

ఆంగ్లము :

స్వామి రామానంద తీర్థ

తెలుగు సేత :

హరి. ఆదిశేషువు

ప్రచురణ :

స్వామిరామానంద తీర్థ స్మారక సంఘం

ప్రభాతప్రచురణ సమితి

1984

ప్రథమ ముద్రణ

ప్రతులు : 1000

© సర్వస్వాధ్యక్ష సంకల్పము

ప్రభాత ప్రచురణ సమితి

రెడస్ పబ్లికేషన్

వెల : 30/- రూపాయలు

ప్రచురణ : 1

ప్రభాత ప్రచురణ సమితి

గాంధీ వార్డు, హైదరాబాద్

ప్రచురణ :

హైదరాబాద్ ఆర్ట్స్ ప్రెస్

బి.ఎస్.ఆర్. నగర్, హైదరాబాద్-500 021

Acc^{no}
21394

ప్రకాశకుల నివేదన

ప్రభాత ప్రచురణసమితి పునరుద్ధరణ తలవని తలంపు. సమితిని పునరుద్ధరించడం జరిగినప్పటికీ ఆర్థిక వనరులుసరిగా సమకూర్చుకోవటం జరుగలేదు

సమితి పునరుద్ధరణ ఎంత ఆకస్మికంగా జరిగిందో అంతే ఆకస్మికంగా కృష్ణాజిల్లా స్వాతంత్ర్యోద్యమ చరిత్రప్రచురణ జరిగింది దాని ముద్రణ వ్యయాన్ని ఆంధ్రదేశములోని సుప్రసిద్ధ వదాన్యులు శ్రీ చింతలపాటి వరప్రసాదమూర్తిరాజుగారు ఛరించి సమితికి ఎంతో ఉపకారంచేశారు అట్లే “హైదరాబాద్ స్వాతంత్ర్యపోరాటం- అనుభవాలు- జ్ఞాపకాలు” అనే స్వామిరామానందతీర్థ రచన తెలుగు అనువాదాన్ని రెండవ ప్రచురణగా ప్రచురించే భాగ్యం సమితికి కలిగింది స్వామిరామానందతీర్థ స్మారకసమితివారు అందుకు కావలసిన ఆర్థిక సహాయం చేశారు వారికి మేము ఎంతయో కృతజ్ఞులము స్వామి రామానందతీర్థ కెవలం ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకు సంబంధించిన సన్యాసి కాదు. ఆయన ఆధ్యాత్మికత వ్యక్తి ముక్తికి మాత్రమే పరిమితమైనదికాదు దానితోపాటు తనతోటి సోదరులకు కూడా బానిస బాధలనుండి విముక్తిని కలిగించి స్వేచ్ఛా పథంలో తమ కృషి సాగించే అవకాశాన్ని కలిగించడం ఆయనధ్యేయం సమాజ శ్రేయస్సే మోక్షగామి అనుకున్న మహాతపస్వి ఆయన. ఆయన నాయకత్వం లేకపోతే హైదరాబాదు ప్రజాసేకానికి స్వాతంత్ర్య వాయువులు

పీల్చుకొనే అవకాశం ఇంతత్వరగా లభించేదికాదేమో! అటువంటి మహా పురుషుని రచనను ఆంధ్రలోకానికి పరిచయంచేసే మహద్భాగ్యం మాకు వచ్చింది.

తెలుగు అనువాదాన్ని గురించి చెప్పవలసివస్తే అది యాంత్రికంగా జరిగిన అనువాదంకాదు. స్వామీజీవట్ల శ్రీహరి ఆదిశేషపుగారిలో నెల కొన్న భక్తి ఈ అనువాదంలో ఉద్బింపడం చూసింది. ఆంధ్రలోకానికి స్వామీజీ వ్యక్తిత్వాన్ని ఈరచనద్వారా పరిచయంచేయాలనే తపనతో అనువాదాన్ని చాలా సరళంగాను, అవసరమైనచోట్ల విశదంగాను కూడా చేశారు, అనువాదకులు అనువాదకుల కృషిని ప్రశంసిస్తూ వారికి మా అభినందనలు తెలుపు చుంటున్నాము.

ఉపాధ్యక్షులలో శ్రీ పి వి నరసింహారావుగారు శేలవిచ్చినట్లు స్వామి రామానందతీర్థుని విద్యారణ సమర్థ రామదాసులతో పోల్చవచ్చు. ఒక విధంగా వారికంటేగూడా స్వామీజీ హెచ్చు ఆధ్యాత్మిక కలవారనిచెబితే అతిశయోక్తికాదు. అనేకమంది హరిహర బుక్కరాయలను, శివాజీలను, సృష్టిం చిన ఘనత స్వామీజీది ఆయనవట్ల ప్రజాసేవానికి కల భక్తి విశ్వాసాలు అపరిమితమైనవి అట్టి మహనీయుని వట్ల మాకు గల అర్హతని వెల్లడిస్తూ వారిశ్రద్ధాంజలిగా ఈపుస్తకాన్ని ఆంధ్రలోకానికి అందిస్తున్నాము. ఇది ఆంధ్రుల అభిమానాన్ని చూరగొని త్వరలో పునర్ముద్రణ పొందుతుందని ఆశిస్తున్నాము

ఉపాధ్యక్షులలో పనులలో నిమగ్నులై యుండి కూడ, మేముకోరగానే స్వామీజీవట్ల తమకుగల భక్తి ప్రవర్తనలను పురస్కరించుకొని, 'ముందు మాట'ను వ్రాసిన శ్రీపి.వి నరసింహారావుగారికి మాకృతజ్ఞత.

అట్లే ఈపుస్తక ప్రచురణకే అవసరమైన ధనసహాయాన్ని
 అందించి, మమ్ముల ప్రోత్సహించిన ,స్వామి రామానందతీర్థస్మారక
 సమితికి, ముఖ్యంగా, కార్యదర్శులు సర్వశ్రీ గోవిందదాస్ షరాఫ్,
 దామోదరరావుపాంగ్రేకర్ గార్లకు మాకృతజ్ఞతా వందనాలు

ఈపుస్తకాన్ని సకాలంలో చక్కగా ముద్రించిఇచ్చిన మాధవి
 ప్రింటర్స్వారికి, ముఖ్యంగా శ్రీ ఊట్ల కొండయ్యగారికి, ప్రచురణాలయ
 కార్యకర్తలకు మాహృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

ఈ పుస్తకంలోగల లొసగులను, అవసరమైన మార్పులనుపాఠకులు
 కూడా సూచిస్తే వచ్చే ముద్రణలో సవరించుకోగలము

హైద్రాబాద్ }
 1-11-1984. }

ఇట్లు
 కోదాటి నారాయణరావు.
 అధ్యక్షులు,
 ప్రభాత ప్రచురణసమితి,

-

తొలి పలుకు

పూజులు శ్రీ స్వామిరామానంద తీర్థ వ్రాసిన “హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటసంఘావళి” అనే పుస్తకానికి తెలుగు అనువాదం ఆలస్యంగానైనా ప్రచురితమైనందుకు సంతోషిస్తున్నాను. స్వామీజీ ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన ఈ పుస్తకం వారి జీవితకాలంలోనే ప్రచురణ కావడమూ, అనతికాలంలో ప్రతులు అయిపోవడంకూడా తటస్థించింది వారు బ్రహ్మైక్యం చెందిన కొద్దికాలానికే రెండవ ముద్రాణకూడా వెలువడింది ఆ ప్రతులకూడా ఇప్పుడు లభ్యం కావడంలేదు ఇందువల్ల ఈ పుస్తకంయొడ పాఠకులు కనబరచిన అభిరుచి తేటతెల్లమవుతున్నది ఈ పుస్తకాన్ని పాఠ్యసాధన భాషలలోకూడా అనువదించి జేయవలెనని స్వామీజీ స్మారక సమితి సంప్రదించింది. మరలీ, కన్నడ భాషలలో ఈ అనువాదం ప్రచురించడం జరిగింది ఆలస్యంగానైనానరే తెలుగు అనువాదం ఇప్పుడు వెలువడుతున్నది ఉర్దూ అనువాదం త్వరితం వెలువడనున్నదని తెలుస్తున్నది

స్వామీ రామానందతీర్థ వ్యక్తిత్వం విశిష్టమైనది మాతృమేకాదు విచిత్రమైనదికూడా జన్మతః వైరాగ్య సంపన్నుడైన స్వామీజీ, రాజకీయాలలో ప్రవేశించడమేకాక, స్వదేశ సంస్థానాలలో అగ్రగణ్యమైన, అత్యంత క్లిష్టమైన సమస్యల వలయంలో చిక్కుపడిఉన్న హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజాఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించటం, స్వాతంత్ర్యం సాధించి ప్రజల నెరవేరుకోవడం ఎంతచిత్రం! సాధారణంగా తురీ

రాష్ట్రమాన్ని స్వీకరించినవారు స్వీకరించుచు సాధనలో నిమగ్నులై ఆ సాధనలో జీవితాన్ని గడుపుతారు కాని స్వామీజీ శోషిత జన విముక్తి సాధనకై తమ జీవితాన్ని అర్పించారు. కృతకృత్యులైనారు స్వామీజీ జీవితాన్ని జాగ్రత్తగా వర్ణిస్తేంటే విద్యారణ్య, నమర్దరామ చానస్వామి, స్ఫురణకు వస్తున్నారు వారు హరిహరరాయలు శివాజీల ద్వారా స్వాంతత్ర్య సంగ్రామాలు జరిపినై స్వామీజీ తానే స్వయంగా నాయకత్వం వహించి జనసందోహాన్ని స్వాతంత్ర్య సమరాంగణంలోకి దూకించారు ఈ సంగ్రామపు జ్ఞాపకాలలో కొన్నిటిని స్వామీజీ స్థూలంగా స్మరిస్తూ ఈ పుస్తకంలో చర్చించాడు బాల్య వైరాగ్యసంపన్నులైన స్వామీజీ సూక్ష్మంగా ఎవరంగా ఈ పుస్తకాన్ని వ్రాస్తే ఎన్నో ఉపాధ్యాయులను వివరించవలసివుండేది ఎందరో వ్యక్తుల చర్యలు విమర్శించ వలసివుండేది స్వభావతః ఇది ఆయనకు గిట్టనివని అందుకని ఆయన తనజ్ఞాపకాలను గూడా స్థూలంగానే స్మరించారు

ఇక అనువాదాన్ని గురించి - తెలుగు అనువాదం సరళంగానే కాక సహజమైన భాషలో వివరంగావున్నది చదువుతుంటే ఎక్కడో ఒకటి రెండు సందర్భాలలోతప్ప తెలుగులో వ్రాసిన పుస్తకంలాగే ఉన్నది క్లిష్టమైన సందర్భాలలో, వివరణాత్మకంగాకూడా ఉన్నది ఇంత చక్కగా అనువదించిన శ్రీహరి ఆదిశేషపుగారిని నేను అభినందిస్తున్నాను

స్వామీజీ రాగద్వేషాలకు అతీతులైనట్లే సంప్రదాయ సంచలన, పార్శ్వీయ తత్వాలకు అతీతుడు తాను మధ్య సంప్రదాయానికి చెందినా ముద్రణ ధారణకు అంగీకరించని ఉదంతమూ, సన్యాసాశ్రమ సంప్రదాయాలకూ, లాంఛనాలకూ కట్టుబడియుండని వృత్తాంతమూ ఈపుస్తకం

చదివినవారికి బోధవడుతుంది. అట్లే పుట్టుక కర్నాటక ప్రాంతంలో, పెరుగుట, విద్యాభ్యాసమే కాకుండా యౌవనపు ఉత్తమ భాగమంతా మహారాష్ట్రలో స్వాతంత్ర్య పోరాటమూ, బ్రహ్మోత్సవమూ ఆంధ్రప్రాంతంలో, ఈ విధంగా ఆయన జీవితము విచిత్ర పరిస్థితులతో కూడుకొని పోయింది.

ఆజన్మ వైరాగ్య సంపన్నుడైన స్వామీజీ హైదరాబాదు రాజకీయ నాయకత్వం వహించటం ఈ సంస్థాన ప్రజల అదృష్టమని చెప్పవచ్చు. అందునా అన్యదాదులమైన అనేకమందికి, ఆయన సాహచర్య మబ్బటం ఇంకా అదృష్టం మాకు ఆయన కేవలం రాజకీయ నాయకుడేకాదు శీల సంపదను తీర్చి దిద్దిన దేశికోత్తముడు. మౌనముదాలంకృతుడైన దక్షిణామూర్తి దర్శనమాత్రాననే, ఆయన స్మృతి సందేహాలు తీరేవట. అట్లే స్వామీజీ సాహచర్యభాగ్యంవల్ల మా వ్యక్తిత్వం సుసంస్కృతమైంది.

ఈ పుస్తకం అనేక ముద్రణలుపొంది. ఆంధ్ర యువకులకు స్ఫూర్తి నివ్వవలెనని హృదయపూర్వకంగా ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

స్వామిజీ

పి. వి. నరసింహారావు

మం దు మా ట

అనేక మంది మిత్రులు ఈ “జ్ఞాపకాలు, అనుభవాలు” వ్రాయ వలసిందని ఎంత గట్టిగా చెప్పినా నేను ఆ పని ప్రారంభించలేదు. అవి అన్నీ జరిగి ఇప్పటికి చాలాకాలం గడిచింది. అంతేకాకుండా మరొకన్ని ఇతర కారణాలు కూడా ఉన్నాయి. మొట్టమొదటిది ఆ పని చెయ్య డానికి నన్ను అంతర్వాణి ప్రేరేపించక పోవడమే వీటిలో ఇంతా చేస్తే ఏముంది? వ్రాయడానికి ఏమంత అమూల్యమైనవి ఉన్నాయి? అనే భావం నా మనస్సులో ఎప్పుడు మెదిలేది. అసలు వీటి ఆవశ్యకతను గురించి నాకు నమ్మకం కలగలేదు. మరొక బరువు కూడా నా మన స్సును కిందికి దిగలాగేది ఇప్పుడు నేను నిర్వహించనున్న ఈ పనిలో వ్యక్తిగత విషయాల వివరణ తప్పకుండా వస్తుంది. స్వోత్కర్షార్థోత్తక మైన వాక్యాలకు తావు ఉంటుంది. అందుచేత మానవ సాధ్యమైనంత వరకు వాటిని పరిహారించే ప్రయత్నం చేశాను. అందువల్లనే వీటిని వ్రాయడం వట్ల నా వైముఖ్యం మరి కొంతకాలంపాటు ప్రదర్శితమైంది. కాని, భారతదేశం అంతటా వ్యాపించి ఉన్న నా మిత్రులూ సహచరులూ చూస్తూ ఊరుకోలేదు. మొత్తం మీద వారి పట్టుదలా మాటా కాదనలేక పోవడం వల్ల ఇప్పుడు ఈ రచన కావించడం జరిగింది.

ఈ “జ్ఞాపకాలు, అనుభవాలు” ఇటీవలి చరిత్ర లోని ముఖ్య ఘట్టాలు. మన దేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో చాలా ముఖ్యమైన దశా భాగానికి సంబంధించినవి. భారత స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం లోని తుది పోరాటానికి ప్రాధరాబాదు గడ్డ రణరంగమైంది. అక్కడ లభించిన విజయం భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమూ ఐక్యతా సంపూర్ణం, సుస్థిరం, అయే టట్లు చేసింది. అందుచేత చారిత్రక ప్రాధాన్యతలో దానికదే సాటి. ఆ సంఘటన అత్యుత్కృష్టమైంది; ఉన్నతమైంది అని అనవచ్చు. అందులో పాల్గొన్న నాయకులు, కార్యకర్తలు ఎవరు అనే ఆంశం ప్రధానమైంది

కాదు. ఈ ఆలోచనలు ఇట్లా రూపొందగానే నా మనస్సులో ఆంతరంగిక తిష్టవేసుకుని ఉన్న వ్యక్తిగతమైన సందేహాలు వక్కకు తొలగిపోయాయి. నా మనసు తేలికైంది. వెంటనే కలం చేతబట్టి ఈ రచనను పూర్తి చేశాను. అట్లా చేసేటప్పుడు వ్యక్తిగత విషయాలు లేకుండా ఉండేటట్లు ఎంత ప్రయత్నించినా కొన్నింటిని పూర్తిగా మాటుపరచడం సాధ్యం కాలేదు వర్జితమైన విషయాల తోటి సంఘటనల తోటి ఉన్నలంకె సహజమైనందువల్ల అట్లా జరగడం తప్పనిసరి అయింది.

ఈ నా కృషి ఫలితము, హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజల స్వాతంత్ర్యం కోసం జరిగిన పోరాటంలో త్యాగాలు చేసి, ఎన్నో కష్ట నిఘ్నాలకు, బాధలకు గురియైన పరమాత్మ స్వరూపులకు పినయపూర్వకంగానేను సమర్పించే కానుక. తమ సోదరులు స్వాతంత్ర్య జ్యోతి కాంతిలోనుఖ సంతోషాలతో వర్ధిల్లాలని తమకున్నదంతా వణంగా పెట్టిన త్యాగమూర్తులు, అసంఖ్యాకులు అయిన ఆ దేశ భక్తులకు అంజలి ఘడిస్తున్నాను.

నా ఆప్త మిత్రుడు, సహచరుడు అయిన శ్రీ కాశీనాథ్ జోషి, వ్రాతప్రతిని అచ్చు కోసం తయారుచేయడంలో సాయం చేయకుండా ఉన్నట్లయితే ఈ జ్ఞాపకాలు, అనుభవాలు (ఆంగ్లరచన) ప్రకటన యోగ్యమయేది కాదు. శ్రీ కాశీనాథ్ స్వతంత్ర పోరాటంలో కాకలు తీరిన జాతి రత్నము. ఆయన నాతో కలిసి గత ఇరవై సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్నాడు. ఎంతో ఓర్పుతో ఆయన నా వ్రాత ప్రతిని ఒకసారి, మరొకసారి, ఇట్లా అనేక మార్లు దైపు చెయ్యడం జరిగింది. ఆయన నాకు చేసిన సహకారానికి హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞత.

హైదరాబాదు

2 అక్టోబరు, 1966

స్వామి రామానంద తీర్థ

తెలుగు రచన గురించి

ఈ తెలుగు రచనకు

పూజ్యులు, స్వామి రామనందతీర్థ ఆంగ్ల రచన ఆధారము.

స్వామీజీతో నాకు ప్రత్యక్ష పరిచయం లేదు. 1968లో ఆ షషి వత్సర కీర్తిమాన్ అభినందన సంచిక చదివాను. ఆ శ్రవ్యాత స్వామీజీ కృషితో పరిచయం కలిగింది. హైదరాబాద్ స్వాతంత్ర్య పోరాటము

అనుభవాలు, జ్ఞాపకాలు

అని స్వామీజీ రచించిన ఆంగ్ల రచన చదివాను. స్వామీజీ విశిష్ట వ్యక్తి; ఈ రచన విశిష్ట రచన అని అనిపించింది. ఇది తెలుగులోకి వచ్చిందా? రాకపోతే అది వచ్చే ప్రయత్నం జరగాలి అని కూడ తోచింది.

తెలుగు వారందరూ ఒకటి కావాలి. కలిసి ఉండాలి అని ఆరు వందల ఏండ్ల (1824లో కాకతీయ సామ్రాజ్యం పడిపోయిన నాటి నుంచీ) తెలుగువారు ఆవేదన పొందారు. అది 1958లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడటంతో సఫలమైంది ఈ ఆశయ నిధికి తెలుగువారు ఇరువురి పట్ల సర్వదా కృతజ్ఞతాబద్ధులు.

వారిలో ఒకరు

ఆత్మత్యాగమూర్తి,

“ఆంధ్రజ్యోతి” పొట్టిశ్రీరాములు

ఇక రెండవవారు,

రాజకీయచతురుడు,

అవర మాధవ విద్యారణ్యులు,

పూజ్యులు, స్వామి రామనందతీర్థ

హిందూదేశ స్వాతంత్ర్యానికై జరిగిన పోరాటాల్లో చివరి పోరాటం మహాత్మా గాంధీజీ నాయకత్వంలో ప్రారంభమైన “క్విట్ ఇండియా”

ఉద్యమం. ఆ పోరాటంలో తుది రణరంగం హైదరాబాదు సంస్థానం. అక్కడి శాంతినేనకు దళవాయి పూజ్య స్వామీజీ. స్వామీజీ రధికుడుగా బాపూజీ సారథిగా హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజలు నిజాము నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని ఎదిరించి పోరాటం సాగించారు విజయం సాధించారు.

హైదరాబాదు సంస్థానం మూడు ముక్కలైంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణకు దారి ఏర్పడింది అందుకే స్వామీజీ తెలుగుజాతి కృతజ్ఞతకు హక్కుదారులైనారు

భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటంలోని తుది ఘట్టాన్ని స్వామీజీ తన రచనలో చక్కగా వివరించారు. అది ఎన్నోసార్లు చదివి ఆనందించాను, స్వామీజీ భావాలను, ఆవేదనను, ఆకళింపు చేసుకునే యత్నం చేశాను. ఆ ప్రయత్నం యొక్క ఫలితమే ఈ రచన. ఇదే స్వామీజీకి నేను నమిర్పించే శ్రద్ధాంజలి. కృతజ్ఞతాంజలి. ఈ తెలుగు రచన వివరణాత్మక అనువాదము స్వామీజీ ఆంగ్లరచనా శైలికి జిగి, బిగి, బరువు, తళుకు, వ్యంగ్యరీతి, సహజలక్షణాలు. అందుచేతనే వివరణాత్మక అనువాద విధానమే నాకు శరణ్యమైంది.

శ్రీ కోదాటికి నారాయణరావు, గారి ప్రోత్సాహము నాకు ఈ రచన సాగించేటందుకు, పూర్తి చేయడానికి కొండంత బలం ఇచ్చింది శ్రీ కోదాటికి నా కృతజ్ఞత.

కవికుటీరము

113-బి. సంజీవరెడ్డి నగర్

హైదరాబాదు-500 038

హరి ఆదిశేషువు

29-6-84

స్వవిషయ పరిచయము

ఇప్పుడు నేను చేపట్టిన కార్యక్రమం వంటిది ప్రారంభించే వారెవరైనా ముందుగా తమ తల్లిదండ్రులు, వంశ వృక్షము, ఆధికారము మొదలయినవాటిని ముచ్చటిస్తారు, వివరిస్తారు కాని, ఆ విషయంలో నేను నాకు తగిన మార్గాన్నే అనుసరిస్తున్నాను.

ఒకలా కాలం క్రిందడినే నేను కుటుంబము, ఆనుపూర్వి, తల్లిదండ్రులు, స్వస్థలము, జాతి, రాష్ట్రము అనే వాటిన్నింటితోడి ఉన్న బంధాలు తెంచివేసుకొన్నాను అందుచేత వాటి భావనపూర్తిగా నా మనసులో మిగలకుండా ఇగిరి పోయింది. మరచిపోయిన ఆ స్మృతుల్ని తిరిగి తవ్వి పునరుత్తం చెయ్యడం అనావశ్యకము మెల్లమెల్లగా అడుగులు వేస్తూ నడుస్తూ కాకుండా ఒకచోట నుంచి మరొక చోటుకి గెంతుతూ దూకుతూ ఈనాడు నేనున్న స్థితికి స్థాయికి చేరుకొన్నాను మరొక దృష్టితో చూసిన నన్యాసాశ్రమంలోకి ఇచ్చాపూర్వకంగా మొదటిదయిన బ్రహ్మచర్యాశ్రమం నుంచి ప్రవేశించి నందువల్ల, ఆ కుటుంబానికి సంబంధించిన ప్రసంగం చెయ్యడం ఆనుచితమవుతుంది. అంతేకాదు ప్రతి మానవుడి జీవితంలోనూ అతను ప్రఖ్యాతి చెందినవాడు, సాధారణవ్యక్తి అనే భేదం లేకుండా అతను ఏ తరహావాడు? అతను జీవించిన పరిసరాల్లో వాతావరణంలో మెలగతూ తనను తాను ఎట్లా తీర్చిదిద్దుకొన్నాడు? ఏయే కార్యాలు సాధించాడు? ఏ కర్తవ్యాలు నిర్వహించాడు? అనే విషయాలకే ప్రాధాన్యంగాని ఎక్కడ వుట్టాడు? ఎక్కడ నివసించాడు? అనే ముచ్చట్లకు ప్రాముఖ్యంలేదు. అందుచేత ఆ విషయాల ప్రసక్తి చెయ్య నందుకు చదువరులు నన్ను మన్నించ వలసిందని మనవి చేస్తున్నాను. అయినా నాకు సంబంధించిన విషయాలలో ఒకటి మాత్రం చదువరులకు

ఆసక్తి కరమైనది కావచ్చు. నా పుట్టుక ఆసాధారణ పరిస్థితులలో* సంభవించిందన్నదే ఆ విషయము. ముగ్గురు సంతానాన్ని కన్న తర్వాత, మా తండ్రి వైరాగ్య భావంతో ఇల్లు వదలి కొంత కాలం సన్యాసిగా సంచరించి, గుర్వాజ్ఞననుసరించి, తిరిగి ఇంటికి వచ్చి, గృహస్థ జీవితం గడవినప్పుడు నేను జన్మించడం జరిగింది. ఆయన ప్రవర్తించిన తీరులో గృహస్థ స్వభావం కంటే వైరాగ్య లక్షణాలే ఎక్కువగా ప్రత్యక్షమయ్యేదని ఆయన గృహస్థ బాధ్యతలలో కాలం గడవకుండా ఎల్లప్పుడు ఐకాంతిక స్థితిలోనే ఉండేవాడనీ నాకు జ్ఞాపకం వస్తుంది. జన్మకు సంబంధించిన ఈ ఆసాధారణ పరిస్థితిని మినహాయితే నా శైశవము, బాల్యము మనదేశంలో ఆ కాలంలో ఇతర పిల్లల విషయంలో మాదిరిగానే గడిచాయి.

* జ్ఞాన వైరాగ్య సంపన్నులుగా పోదరి ప్రఖ్యాతి గాంచిన కారణజన్ముల సంఖ్య కొంచెం జ్ఞానేశ్వరులూ వారి పోదరి పోదరులు ముక్తబాయి, నివృత్తి నాథులు పోసాన దేవులు కూడా సన్యాసి - గృహస్థులైన విశిష్ట పంక్త - రుక్మిణి బాయిదంపతుల సంతానమనే విషయము చరిత్ర ప్రసిద్ధము. వారితో జనన జనక ఆశ్రమవైపరీత్య సామ్యం ఉన్న స్వామి రామా సందతీర్థ కూడ ఒక ప్రత్యేక కార్య దర్శ విర్వహణకై పరమేశ్వరుడు నిర్దేశించినట్లు స్ఫురిస్తుంది.

విషయ సూచిక

మొందుమాట

తెలుగురచన గురించి

స్వవిషయ పరిచయము

అధ్యాయము	విషయము	పుటలు
1.	జీవన స్రవంతిలో ఒక మలుపు	1
2.	ప్రతిజ్ఞా స్వీకారం	8
3.	వివిధ విషయాలు	19
4.	సహాయ నిరాకరణోద్యమము - మొదటి అనుభవము	22
5.	అమల్సేర్ సన్నుతి తీర్చిదిద్దింది	33
6.	సహాయ నిరాకరణోద్యమము	42
7.	పూజేలో	48
8.	కార్మిక సంఘ కార్యకర్తగా	53
9.	పరం పంటదైన వ్యాధి	60
10.	విద్యాసంస్థ నిర్వహణ	72
11.	సన్యాసాశ్రమానికి అభిముఖంగా	84
12.	ప్రజా సమన్వయ సముద్ర మథనం ప్రారంభమైంది	100
13.	తొలి విజయము	118
14.	లాటూర్ - రాజకీయాల్లోకి మొదటి అడుగు	122
15.	రాజకీయ పరిస్థితులు - తప్పని సరియైన తిరుగుబాటు	134
16.		149
17.	పందేమాతరం ఉద్యమంలో ఉపకథ	160
18.	ధీరుడైన సత్యాగ్రహి	166
19.	నేరంచేసే స్వభావం గురించి ఒక పరీక్షణ	174
20.	ఉద్యమ విరమణ - సంప్రతింపులు	177

21.	సత్యాగ్రహ - అగ్నిపరీక్ష	190
22.	జైలులో ఆధ్యాత్మిక సాధన	199
23.	'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమము	208
24.	వాతో స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో దూకిన కొందరు మిత్రులు	222
25.	ప్రాంతీయ భాషా పరిషత్, సభల అభివృద్ధి	228
26.	హైదరాబాదు - కాశ్మీరు	232
27.	క్షణ తరగతుల ఏర్పాటు - ప్రభుత్వ నిషేధాజ్ఞ	236
28.	రాజకీయ ఉద్యమము - ప్రజాబలము	241
29.	పరిపాలనా సంస్కరణల నిరాకరణ	254
30.	తెలంగాణా అగ్ని పర్యతం పేలింది	268
31.	నిజాము కల	274
32.	కుది పోరాటము, ముఖ్యమైన ఎత్తుగడ	285
33.	చేసిన ప్రతిజ్ఞ నెరవేరింది.	303
34.	జైలునుంచి విడుదల - అతర్వాత	329
35.	కమ్యూనిస్టుల సాయం, పోరాటం, నాకాంతియాత్ర.	337
36.	కాంతియాత్ర వినోబాజీ	344
37.	రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ	363
38.	రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ హైదరాబాద్ సంస్థాన విభజన	375
39.	కాంగ్రెసు-భారతదేశ ప్రజాస్వామ్యము	379
40.	మార్పు	390
	అనుక్రమిక (Index)	399

హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటము

అనుభవాలు, జ్ఞాపకాలు

1. జీవన స్రవంతిలో ఒక మలుపు

చిన్ననాడు నుంచుండే నాకు సాహిత్యం, చైతన్యం అంటే ఎంతో ఆసక్తి. వారెవరైనా మా ఇంటికి రావడం తట్టిస్తే నేను వారి దగ్గరకు చేరేవాణ్ణి. వారి మాటలను (భుని, అంటే పవిత్రాన్ని) దగ్గర కూర్చుని వారిని చూస్తూ కాలం గడిపేవాణ్ణి. నాకు అప్పుడు వారు పాడిన తత్వాలుగాని వారు చేసిన ఉపదేశాత్మక వేదాంత గొప్ప ప్రసంగాలు కాని అర్థం అయ్యే వయసువాడు వారు భోజనంగా స్వీకరించగా మిగిలింది ప్రసాదంగా నాకు తినమని ఇచ్చినప్పుడు నేను దొంగిన సంతోషం నాకు బాగా గుర్తు ఒక్కొక్కప్పుడు వారికి అన్నం వండటానికి వంటకు పాడిన హాత్రలు తోమి శుభ్రం చేయడానికి ఉత్సాహం ముందడుగు వేసేవాణ్ణి. కాని, వారు నా సేవలు తరచు నిరాకరించేవారు వారి జీవన విధానం నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసి కదిలించేది. వారు అక్షరాభ్యాసం అనే అనేకసార్లు అనుకున్నాను! ప్రాథమిక పాఠశాలలో రెండో తరగతి చదువున్నప్పుడు జరిగిన సంఘటన ఒకటి నాకిప్పటికీ బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. నాకు

వాగులు, ప్రవాహాలు, నదులు, కొండలు, గుట్టలు, అడవులు అంటే ఎంతో ఇష్టంగా ఉండేది. ఇప్పుడుకూడా వాటిని తలుచుకొంటేనే నాకు ఎంతో ఉత్సాహమూ అంతులేని సంతోషమూ కలుగుతాయి. ఒకరోజున నేను నది ఒడ్డున నిలబడి ఉన్నాను అప్పుడు సాయంకాలం కావస్తోంది. ఒక సాధువు సాయంకాలం అర్హ్యప్రదానంచేసి జపంచెస్తూ ఉండటం చూశాను. భక్తి పరవశ్యంతో ఆయన కళ్లనుంచి ఆనందాశ్రువులు జాలువారాయి అంతకుముందు ఎప్పుడూ నేను అట్లాంటి దృశ్యం చూడలేదు. నేను కూడా వినయంగా భక్తి భావంతో ఆయన దిగ్గరగా వెళ్లి పక్కనే నిలబడ్డాను. అట్లా ఎంతసేపు ఉన్నానో ఇప్పుడు చెప్పలేను. కాని, చీకటి పడింది అది క్రమంగా ఎక్కువ కాసాగింది. ఇంటికి పోవాలనే తొందరపాటు ఒక వంక లాగుతోంది కాని, నాతోఉన్న మరోశక్తి ఏదో నన్ను అక్కడే నిలిపివేసింది అంతం నక్షత్రాలతో నిండింది. సాధువు కండ్లు తెరిచి తాను కూర్చున్న చోటునుంచి లేచాడు. నేను ఆయనకు పాదాభివందనం చేశాను. “అరె చాబా ఇక్కడికెట్లా వచ్చావు?” అని ఆయన నన్ను ఎంతో వాత్సల్యంతో అడిగారు. నాకు జవాబు చెప్పేయటం ఏమీ తోచలేదు. అందుచేతనే నేను మాట్లాడలేదు. అది చూసి ఆయన వెంటనే ఏమీ పనిమీద వచ్చావు నాయనా నాదగ్గరికి? అని అడిగారు అప్పుడుకూడా నేను నా మనసులో ఏమున్నదీ చెప్పలేక పోయాను. ఆయన నాముఖావైపు వరకాయించి చూశారు. నన్ను ఆయన దగ్గరకు ఆకర్షించిన ఏదో ఒక లక్షణం ఏమిటో తెలుసుకొందా మనుకొన్నట్లుగా ఉంది ఆ చూపు ఆయన కదలి వెళ్లి పోబోతున్నారు. అప్పుడు మరోసారి నాకేసి మాత్రం వాత్సల్యంతో చూస్తూ “నీకేం కావాలి? ఏం చెయ్యమంటావు?” అన్నారు. వెంటనే “నేనుకూడా సన్యాసి అయ్యేటట్లు చెయ్యండి” అన్నాను “సరే, అట్లాగే జరుగుతుంది” అని ఆయన మరేమీ అనకుండా వెళ్లిపోయారు. అప్పుడు నాకు “సన్యాసి” అంటే ఏమిటో తెలియదు. దాని అర్థమూ తెలియదు. ఆధ్యాత్మిక సాధనను గురించి, మానవ జీవితములోని ఉన్నత స్థాయిలగురించి నాకు తెలిసే

అవకాశమేలేదు. నావయసు వారైన ఇతర పిల్లలలాగే నేనూ ఆవిషయం వట్ల పూర్తిగా అజ్ఞానంలో ఉన్నాను. రెండు సంవత్సరాల కాలం బడి చదువు చదివిన పసివాడిని అప్పుడు జరిగిన ఈ సంఘటన జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు అజ్ఞానశక్తి మానవుల భవిష్యత్తును ఎట్లా తీర్చిదిద్దుతూ వారి జీవిత విధానాలను మలచివేస్తుందో అవగాహన అయి, అశ్చర్యం కలుగుతుంది. ఆ సాధువు చెప్పిన మాటలు నిశ్చయపురాయని నేను అనుకోనిరూపా ఉండక. అంతేకాదు ఏమీ తెలియని అమాయకత్వంతో అప్పుడు అన్న ఆ మాటలలో నా పాపంకోసం ఉత్కృష్ట ఆశయ సాఫల్యం కామిడి ఉందనికూడా నేను అనుకోలేదు. ఇప్పటివరకూ కొనసాగించిన నా జీవిత యాత్రను సజీవంగా వర్ణనాలోకన చేసి నప్పుడు నా మానసాకాశంలో ఎందరి సాధుల ముఖావయవాళులతో ప్రత్యక్షమవుతాయి. నా హృదయంలో నిగూఢమై ఉన్న శక్తిని సానిటి తోడ్పడ్డ వారందరిపట్లా నాకు కలిగి కృతజ్ఞతాభావంతో తలవంచి పినముడ సుప్తలాలు.

యుక్త వయసు వచ్చేవరకూ నాలో కొంతవరకు నాస్తిక భావాల ప్రభావం ఉండేననడం చాలా అసహజమైనదీ తర్వాత జీవితంతో పొంతన లేనిదని అర్థమైంది. నేను దేవాలయానికి వెళ్ళేవాడినికాను, మత గ్రంథాలేవీ చదివిన వానికాదు. పితృపూజాది కములైన శ్రాద్ధంపండి కర్మలు చేయడానికి నిరాకరించినవాడిని భగవంతుడనే పేరుతో పృథులరింపబడే నర్వాంతర్యామి ఉనికిని నిరాకరించిన వాడిని పూజలు, వ్రతాలు మొదలైన ధార్మిక క్షయక ఆచారాలు నిరర్థకములని అనేటందుకు వెనుదీయనివాడిని అయినప్పటికీ ప్రియత్రాయగురు సంస్థానమై పవిత్రమైన గంగాపూర్ అంటే పులికించి తన్మయత చెందేవాడిని అది నదీ తీరాన ఉందనే కారణంవల్ల కావచ్చు. లేదా గురువులందరికీ గురువైన దత్తాత్రేయగురు సాధు మహారాష్ట్ర పేరుతో ఆపూరు ముడిపడి ఉందనే కారణంవల్ల కావచ్చు. రెండూ అయినా కావచ్చు. వీమైనప్పటికీ నేను తరచుగా భీమా అమరజా నదుల సంగమ

స్థానానికి గంటలకొద్దీ నిలబడి ప్రవాహాన్ని తిలకిస్తూ గడిచేవాణ్ణి. నాకు తెలియకుండానే నా ఆలోచనలతో ప్రయత్నాలలో నిమిత్తం లేకుండానే నాలో మార్పు రాసాగింది. అది నేను గమనించనే లేదు. అందుచేతనే అందరూ ఏ రీతిన తమ జీవితాన్ని గడుపుతారో ఆ దారినే నేనూ నడవసాగాను.

చాల్యంలో నా మనఃస్థితి ఎట్లా ఉండేదో వెల్లడించే మరో సంఘటనగూడా జరిగింది అదిగూడా పేర్కొనతగినదే నని అనుకుంటున్నాను ఉత్తరాది మరాఠీ చెందిన మధ్యాచార్య గురువులు తమ చాతుర్మాస దీక్షను ఒకసారి షోలాపూర్ లో నిర్వహిస్తున్నారు మా కుటుంబంలో అందరూ ముద్రధారణపొంది వస్త్రోచ్ఛేదం చేశారు, ఆముద్రాంకితం నాకిష్టం కాదేమో నేను తప్పించుకుని తిరిగాను అయినప్పటికీ మా వాళ్ళు నన్ను వెంటాడి వస్తున్నారు. నాకు ఈ ముద్రధారణ అక్కరలేదని స్పష్టంగా చెప్పలేకపోయాను నిష్ఠాంధ్రోపదేశవల్ల నా నోటి వెంట మాటరాదేదు. నాకు ఈ మరాలలోనూ మత గురువులవైనా సామాన్య మార్పుల కల్మషాలను భస్మీకరించేసి ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నతలను చెయగలిగిన వారి శక్తివల్లా విశ్వాసం లేదని స్పష్టంగా చెప్పాలని ప్రయత్నించాను. పెనుగులాడి తప్పించుకో బోయాను నాకు సచ్చదేవేటందుకు వారు చేసిన ప్రయత్నాల ప్రభావం నాపై ఏమీ కలగ లేదు చివరికి మధ్యాచార్యులవారి ఎదుటికి నన్ను మీరు బలవంతంగా లాక్కొని పోతే ఆ మరాఠీవతి మొగం ఎదుటే నూటిగా నిర్మోగమాటంగా ముద్ర స్పర్శ వల్ల వచిత్రత సిద్ధిస్తుందే సిద్ధాంతంలో నాకు విశ్వాసం లేదని చెప్పేస్తాను" అన్నాను. నా మొండి వట్టుదల మానీ ఇక బలవంతం చేసినా, ప్రయోజనం ఏమీ లేదని నిశ్చయించుకొని నా హితైష్యమైన వారు 'వీడిగతి దుర్గతే' అని నన్ను వదలివేశారు ఈ విధంగా నేను ఆ గురువులు చేసే శిక్షనుంచి తప్పించుకున్నాను నాకు నిర్ణీతమైన విధానాలంటే నమ్మకం లేదు. ఒక కచ్చితమైన పద్ధతిని వదలకుండా అభ్యసించాలనీ దానిని కట్టుబడి ఉండాలనీ

నమ్మిన తత్వం కాదు. ఆధ్యాత్మిక సాధన ఒక్కొక్క వ్యక్తిలో ఒక్కొక్క రీతిగా కొనసాగించబడింది. ఆ వ్యక్తిలో కూడా ఒక్కొక్క దశలో ఒక్కొక్క రీతిగా మార్పు చెందుతుందనీ నేను విశ్వసించాను. అదే ఇప్పటికీ నా దృఢ విశ్వాసము మానవుడి వ్యక్తిత్వం అత్యంత స్థిరమైనది వైవిధ్యంతో పెనవేసుకొని ఉన్నది. అందువల్ల ఒక మూసలో పోసి అచ్చు కొట్టడం దే ఒకేరీతి విధానాలు ఆ బహుముఖ స్వరూపిని ఎట్లా సరిపోతాయి? అనే నా ప్రశ్న. అందుచేతనే నేను ఆకాశంలో స్వేచ్ఛగా విహరించే విహంగంలాగ స్వరంత్రంగా ఆలోచనలు చేశాను వ్యవహరించాను అదే నాకు ఈనాటికీ అత్యంత సంతోషకరంగా ఉంది.

నాకు 16 ఏండ్లు వచ్చే వరకూ భగవద్గీత చూడలేదు. ఎప్పుడో మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడే అది మొదటిసారి చదివాను. అదికూడా ఏదో ఒక అంధవిశ్వాసంతోనే చేత బట్టాను అందులో ఇమిడి ఉన్న వెదాంత తత్వము నాకు ఏమీ కొరుకుడు వడలేదు అయినా దాన్ని వదే వదే అజ్ఞానంతోనే వరించాను. అందులో ఉన్నది నాకు అర్థం కాలేదు అయినా అది నా భావోన్నతికి తోడ్పడిందని అనలేను అది కూడా నా అంధ విశ్వాసమే అని మీరనవచ్చు కాని, ఈ మాటలు నేను మనఃస్ఫూర్తిగాను నిష్కవటంగాను చెప్పుతున్నవే ఈ విశ్వాసంలో కృషిచేస్తే ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి ఎందుకు సిద్ధించదు? అనేదే నా సమస్య.

ఆ తర్వాతి దశలో అంటే, నా చదువు పూర్తి అయిన తర్వాత, స్వామి వివేకానంద, స్వామి రామతీర్థ అనే మహాపూజ్యుల రచనలు అంటే మక్కువ కలిగింది అవి కనిపిస్తే వాటిని వెంటనే అందుకొని చదివేవాడ్ని అవి నాటినుంచి నాకు జీవితంలో బలంబచ్చి నిత్య సన్నిహిత చిరసహచరులై నాయి. భగవద్గీత ఎప్పుడూ నాలో ఉండే ఉన్నతమైంది అది నాకు మనశ్శాంతిని ప్రసాదించింది అన్ని ఇంకా మాధుర్యా మూసు

కొని పోయినట్లు కన్పించినప్పుడు అదే నాకు తరణోపాయం చూపించింది. అనేక వ్యాయాలు నేను ఆలోచించాను కావడం జరిగింది. ఒక్కొక్కప్పుడు “నేను చేయగలిగినది అంతా అయిపోయింది. నేను పూర్తిగా వరాజయం పొందాను” అనికుండా అనిపించేది. కాని అప్పుడు గీత తిరిగి లేచి నిలబడి కార్యగంగంలో దూకి ముందుకు సాగెటందుకు ప్రతిసారీ నన్ను వెన్నులట్టింది అందుచేత నేనెప్పుడూ అనుసరిస్తున్న పని ఎంత క్లిష్టమై సంకటకారి అయినా ఉత్సాహం కోల్పోలేదు. భగవద్గీత, కర్మ ఫలితాన్ని సర్వేశ్వరార్పణ మొనర్చి కృషిచేసే దృక్పథాన్ని నాకు షప్పింది. అందు చేతనే వినయంతో నా పాల బడిన పనుల్ని ఫలానా ద్వి రేకుండా నిర్వహించాను ఈ విశ్వాసమే నాకు ప్రచుపతెరువుతో జీవగ్రహ అయింది.

చిన్నతనంలో ఒకసారి గడియారాన్ని దొంగతనం చెయ్యబోయాను. వెంటనే ఆ పనియేకాదు ఆలోచన, కూడా తప్పని గుర్తించి ఒప్పుకొని పశ్చాత్తాప పడి పాప పరిహారం చేసుకొన్నాను. మరొకసారి ఏవో కొన్ని అణాయి తీసుకొన్నాను ఆ పాపానికి నన్ను నేనే శిక్షించుకొన్నాను తాను పాపం చేసినట్లు గుర్తించక పోవడము, పాపం ఏదో అనుకున్నానక పోవడము, తాను చేసిన పాపం ఒప్పుకొనక పోవడము, అనేటవిధాల అన్ని పాపాలకంటె ఎక్కువపాపం అని నేను భావిస్తాను ఆత్మవిమర్శ చేసుకొంటూ చెసిన పాపాన్ని అంగీకరించి శ్రమాభిషేకం చేసుకొనడమే పాప పరిహార మార్గము. ఈ విశ్వాసము ఉండటం వల్లనే చేసిన తప్పులు ఒప్పుకొనేటందుకు నేను ఎప్పుడూ వెనుకాడలేదు. ఈ దృక్పథము నాకు పరిశుద్ధ జీవితాన్ని గడిపేటందుకు చాలా సహాయపడింది.

తప్పు చెయ్యడం మానవ సహజము అని సామెత ఉంది. అట్లా గని తప్పుచేసి, ఆ తప్పుని ఈ సామెత చాటున కప్పిపుచ్చడమేనా మనం చెయ్యవలసిన పని? తప్పులు ప్రతి ఒక్కరూ చేస్తారు. వాటి

నుంచి తరణాపాయం ఏమిటి? మానవ ప్రకృతికి సహజమైన లోపాలను నహించి, భరించి కొనసాగ నియ్యడమేనా? అని, నాలొ నేనే చర్చించు కొని చాటిరి తల ఒగ్గడం దౌర్బల్యమనే నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఆ లోపాలు తప్పించుకో లేనివి, అని అనుకుంటే ఇక ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికోసం ప్రయత్నించడమే ఉండదు ఇట్లాంటి భావాలు మనుకున్నప్పుడల్లా నాకు “నా కంటే పాపి ఎవ్వడు” అనే సూర చాసు వాక్యం జ్ఞాపకం వచ్చేది.

సూరదాసు తాను పాపం చేశాడని ఒప్పుకొన్నాడు అట్లా ఒప్పుకో గలగడమే అతని గొప్పతనము నిస్సంశయంగా వెల్లడించిన పశ్చాత్తాపమే పరిశుద్ధ జీతానికి వునాది. సూరదాసు వాక్యమే నాకు వెలుగు బాట చూపింది జీవితంలో నేను ఏదో ఒక రీతిగా తప్పులు చేస్తూనే వచ్చాను ఒక ప్రకృత్యుడు వాటిని మిత్రుల ఎడట అంగీకరించాను. తరచు వాటిని గురించి నాలో నేనే పశ్చాత్తాపం చెందాను నాకు నెనే శిక్ష విధించు కొన్నాను నా జీవితాన్ని మెరుగుపరుచుకొనే ప్రయత్నాలు చేశాను పశ్చాత్తాపము, హృదయపూర్వకమైనదైనప్పుడు, మంచి దారిని చూపిస్తుంది. ఈ సందర్భంలో నాకు స్వామి రామతీర్థ వాక్యాలు జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి “ఆత్మ పరిశుద్ధికి బాట కన్నీటిలో మునిగి ఉంటుంది” అని ఆయన అన్నారు. నేను నా పాపాలను కన్నీటితో కడిగివేసు కొన్నాను. అదే నన్ను పాపవిముక్తుణ్ణి చేసింది అయితే ఈ కన్నీటికి కారణం నిస్సహాయతే అయితే దానిని పాప విముక్తి కలిగించే శక్తి ఉండదు ఆ కన్నీటికి ఆత్మోన్నతి సాధన, లక్ష్యము అయినప్పుడే సాఫల్యత సిద్ధిస్తుంది ఆత్మ విమర్శన చేసేటంటూ అంతర్వ్యక్తి అలవరచుకొంటేనే ఈ దృక్పథం సాధ్యం అవుతుంది ఆత్మ విమర్శ చెసుకొనడం కష్టమూ క్లిష్టమూ అయినప్పటికీ, అదొక్కటే పరిశుద్ధత, పవిత్రత సాధించెటందుకు దారి అని తెలుసుకొన్నాను తరవాత మరో అధ్యాయంలో ఈ విషయాన్ని గురించి మరికొంత వివరంగా చెప్పాలనుకొంటున్నాను.

2. ప్రతిజ్ఞా స్వీకారం

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ఉరుగుతోంది. మిత్రమండలి అవసరాలు, విజయాలను గురించిన వార్తలు అప్పుడప్పుడు వినిపించేవి ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ వార్తలు నిజమేనా అని శంకించే వాళ్ళము. ఆ వార్తలు, లెక్కల వివరాలు, ప్రచారం కోసమూ ప్రజల్ని మభ్యపెట్టేటందుకు తయారు చేయబడ్డాయిగా ఉన్నాయనే భావాలను చచ్చు కొన్న దారిలో కలిగించేవి 'యుద్ధస్వీకరణమ్యా' అని సంస్కృత భాషలో ఒక లోకోక్తి వుంది. అంటే యుద్ధంకథ చదవడానికి, ఎనడానికీ మనోహరంగా ఉల్లాస కరంగా వుంటుంది. కాని, దాని దారుణ ఫలితాలకు గురియైన వారికి అల్లాగనిపించదు. మాకందరికీ యుద్ధ వార్తలు ఎనడంలో ఎక్కువ ఆసక్తి వుండేవి బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వాదుల పద్ధతులు చాలా దింతుగా వుండేవి బిల్దా కత్తెక్తరే స్వయంగా ప్రతివారమూ మాస్కులు వేసి పన్ను పన్నుండే వాడు తనలో పాటు ప్రత్యేకంగా రహస్య చేయించిన పటం వట్టకొని వచ్చేవాడు. అందులో యుద్ధరంగం ఏ రీతిగా ఒకవారం నుంచి తద్వారత వారానికీ మార్పు చెందినది గుర్తించ బడివుండేది మిత్ర మండలి ఏ ఆశయాల కోసం యుద్ధం కొనసాగిస్తున్నదో ఆశయ నొక్కి చెప్పేవాడు. ఉర్మును పైన్కాట, వారి చక్రవర్తి ప్రజలూ కొనసాగిస్తున్న దారుణ హింసా కాండలు వివేచించి కళ్ళకు కట్టనట్లు, వర్ణించే వాడు. ఆ విన్న పేమందరమూ బ్రిటిషువారి హిందూతనాన్నీ (nobility) ధైర్యాన్నీ టిప్పుసీ మెచ్చుకొనే వాళ్ళము. బ్రిటిషు జాతీయ గీతమైన 'భగవంతుడు మన రాజుగాని రక్షించు గాక' అనే మకుటం ఉన్న పాట పాడే వాళ్ళము. బ్రిటిషు వారి జాతీయ పతాకపు నీడనే మాకు రక్షణవుంది అనే భావంతో ప్రవర్తించే వాళ్ళము. ఆ పతాకానికి వందనము చేసే వాళ్ళము.

ముద్ధ నిర్వహణ కోసం ప్రజలకు వేంపిన పేదరూపాయల ఋణవత్తాలను పడున్న రూపాయలు ఇచ్చి కొనేవాళ్ళము. చదువు కొంటున్న విద్యార్థులలో అతి పేదవాణ్ని కూడ ఆ ఋణ వత్తాలు అమ్మేవారు వదల లేదు. నిరుపేద నైనందు వల్ల ఒక పైసాకూడ నాది అనేది లేనందు వల్ల నన్ను మాత్రము వదల వేశారు. ఐదవ జార్జి రాజు పట్టాభిషేకపు ఉత్సవం నాడు మా అందరికీ ఒక్కొక్కరికి యూనియన్ జాక్ పతాకాన్నిచ్చి మా దుస్తుతో కలిపి కుట్టించుకో వన్నాడు. మిత్రులు పంచి పెట్టారు. మాలో కొందరు కొంటె వాళ్లు మిత్రులు తీసుకొని యూనియన్ జాక్ పతాకాన్ని పారవేసాడు. ఆ రాజరిక వ్యతిరేక చర్యకు శిక్షగా మాలో ప్రతి ఒక్కరికి ఆరేసి బెత్తపు దెబ్బల బహుమతి లభించేది. ఆదిజ్ఞాపకము పచ్చినప్పుడు నాకు దాని లంఠనే బ్రటిషు ప్రభుత్వాని పృథి రేకత వెల్లడించే తిరుగుబాటు చర్యలపాల్గొని దెబ్బలు తిన్న గౌరవం వర్ధిల్లందనే గర్వం కలుగుచుంది.

సామ్రాజ్య వాదుల ధోరణులు వెల్లడించే మరొక సంఘటన కూడ నాకు ఈ సందర్భంలో జ్ఞాపకం వస్తున్నది. నేను ఖోలాపూరులో ఉన్న నార్తకోల్ ఉన్నత పాఠశాలలో చదువు తున్నాను. అది సర్కారు వారు ఏర్పాటు చేసిన పాఠశాల శ్రీ ఎస్. నాబర్ (V. Nar) మా ప్రధానోపాధ్యాయులు. ఆయన సహజంగా దయార్థి హృదయుడు. అయినా ఆయన బ్రిటిషు ప్రభుత్వం అంటే వల్లమాలిన వక్షపాతం ఉన్న వాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన ప్రభుత్వం పట్ల చూపించే విధేయత అనలు బ్రిటిషు వారి విధేయతకు మించి పోయిందా అన్నట్లుండేది. మాకు సంవత్సరం ఎవర జరిగే పరీక్షలు జరుగుతున్నాయి లోకమాన్య తిలక్ (ఇప్పుడు కీర్తి శేఖరులు) మా పట్నానికి వస్తున్నారని ప్రకటించారు. ఆయనభారత దేశం లోని రాజకీయ అసంతుష్ట పక్షానికి చూల విరాట్టు మా ప్రధానోపాధ్యాయులు పనిగట్టుకొని మా అందరినీ తన ఉచితానందం వినోదంకు వెళ్ల వద్దనీ, ఆయన దర్శనం చేసు కొనడానికి రైలుస్టేషనుకు పాడ వెళ్ల కూడదనీ ఆ పనులు రాజ ద్రోహదేహం సమానమని గట్టిగా చెప్పారు.

మాలో చాల మంది లోకమామూడిని చూడలేదు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు జాగిచేసిన నిషేధపుటత్తరువుల విన్న తరువాత ఆ షహరాష్ట్ర కేసరిని చూడాలని, ఆయన సింహగర్జనలు వినాలని మా అందరిలోను క్షతూహలం పొంగింది. మార్చి కొంత మందిని గుండపురాణీ చేసి, స్టేషనుకు వెళ్లి ఉమహా నాయకుడి దర్శనం చేసుకొన్నాము. ఈ వార్తను ఎవరో మా ప్రధానోపాధ్యాయుడికి చేరవేశారు. ఆ రోజు శనివారం, బడి కార్యక్రమం సాధారణంగా 2 గంటలకు ముగిసేది. ఆ తర్వాత వధ్యాహ్నం అంతా సెలవు. ఆ రోజు ఆఖరి పరీక్ష. అది 11 గంటలకు ప్రారంభం కావలసి వుంది. రాని మా ప్రధానోపాధ్యాయుడు కుయుక్తితో దాన్ని సాయంత్రం 3 గంటలకు మార్చాడు. ఆ మార్పు మమ్మల్ని 5 గంటలకు జరిగే మీటింగుకు వెళ్ళకుండా తిలక్ షహరాద్ ఉపన్యాసం విరకుండా ఆటంక పరచాలనే దురుద్దేశంతో చెసిందే.

మా ప్రధానోపాధ్యాయుడు పేసిన షెడ్యూల్ మాకు స్పష్టంగా తెలిసి పోయింది. అది ఆఖరి పరీక్ష అని నాటకు ముందే చెప్పాను. పరీక్ష విషయము నైస్సు ఆరోజుల్లో నైస్సు ఆ ప్రధానమైన విషయం. ఎవరైనా నైస్సులో పాసుకాకపోయినా ప్రెజ్డెంటుకి ప్రమోషన్ చేసేవారు. అందుచేత “మనం ఈ పరీక్షకు వెళ్ళకుండా ఎందుకు మారివెళ్ళకూడదు? మనకి ఎట్లాగా ప్రమోషన్ వస్తుంది. మీటింగుకు వెళ్ళి మన దేశనాయకుడి ఉపన్యాసం విందాము” అని. మాలో కొందరు అనుకున్నాము కానీ, ఎవరికీ పరీక్షకు వెళ్ళకుండా ఉండే ధైర్యసాహసాలు కలుగ లేదు. మా ప్రధానోపాధ్యాయుని నంగలి మాకు లెంసు మార్కుల విషయంలో జాలి చూపించని రోజు శాసనం. అందు చేత మేము మరో వన్నాగం వన్నాము. 3 గంటలకు ప్రశ్న పత్రము అందు కున్నాము. మాకు బాగా జవాబులు తెలిసి ప్రశ్నలకు కొన్నిటికి చక చక జవాబులు పోటాపోటిగా పాసు మార్కులు తప్పక వచ్చేటట్లు వ్రాసి, మా ఆస్సరు పేవర్లు యిచ్చివేసి 4 గంటల ప్రాంతములో హాలు వదలి బైట వడ్డాము. ఆరుగురం అట్లా చేశాము. మిగిలిన వాళ్ళలో మరి కొందరు ఆ

ప్రయత్నంలో ఉన్నారు మా ప్రధాన పాఠ్యాయ దీని మేము వేసిన ఎత్తుగడా చేసిన పని, తెలిశాయి వెంటనే ఆయన మరో కొత్త ఆర్థరు జాతీ చేశాడు. వరీక్ష పూరి అయ్యేదైము అవధి "గి గంటల, లోపుగా విద్యార్థు లెవ్వరు వరీక్షహాలు వదల కూడదు." అని. ఈ కొత్త ఆర్థరు బాకముందే బైట పడ్డ మాబోంట్లకు దాన్ని అమలు చెయ్యడం సాధ్యం కాలేదు. మేము మీటింగుకు చెల్లి ప్రజా సమూహంలో ఎంపి పోయిము. అయినప్పటికీ, షమ్మ గుర్తించి షరునటి రోజున బెత్తపు దెబ్బల బహుమానం ప్రసాదించారు. మేము ఆ శిక్షను ఆనందముతో స్వీకరించాము. దేశం అంతా బ్రహ్మరథం వట్టి పూరిస్తున్న నాయకాగ్రణి ఉపన్యాసామృతం ప్రసాదించె అవకాశ భాగ్యానికి ఆ బెత్తపు దెబ్బల రూపంగా మేము చెల్లించిన మూల్యం లభ్యం లభ్యం సర్వల్పమే అనిపించింది.

తర్వాత, ఆ ప్రధాన పాఠ్యాయదీని ఉద్యోగంలో ప్రమోషనూ, షోలాపూరు నుంచి బదిలీ లభించాయి. అవును అది ఆ రోజుల్లో ఆయన పర ప్రభుత్వంపట్టి వ్యక్తం చేసిన విధేయతకు పురస్కారము! మాచిన్నాది మనసులు మాత్రం ఎదో గొప్ప స్వదేశాభిమానం చూపించి నట్లు పొంగి పోయాయి.

విల్లింగ్డును ప్రభువు అప్పుడు ఎంపియరాష్ట్ర గవర్నరు. యధ కార్య సహాయక వాండ్లు అంట గట్టి కార్యక్రమానికి వుత్తేజం కలిగించే టండుకు ఆయన షోలాపూరు పచ్చారు. మెకొనాసి నాటకశాలలో ఏర్పాటు చేసిన సమావేశంలో ఆయన ప్రసంగించి పలసి ఉంది. ఆ మీటింగుకు చెల్లెలారందరికీ పాస్లు (అనుమతి పత్రాలు) వంచి పెట్టారు బ్రెటిష్ గవర్నరు. ఈ సందర్భంగా కొన్నట్లు రుజువైన రాజధర్మము మాత్రమే ఆ పాస్లు ఇచ్చారు. మా పాఠశాల నుండి నలుగురికి మాత్రమే కరిగింది. ఆ నాలుగు పెర్సన్ల నా పెర్సన్ల! నేను గవర్నరు గారి ఉపన్యాసాన్ని చాలా శ్రద్ధతో అలించాను. ఆయన మాటలు నేను జీర్ణం చేసుకోలేక పోయాను. అది వెగటుగా ఉండి నా కడుపులో తిరుగుచు ఉండి పోయాయి.

పుర ప్రముఖులు కొందరు ఆ సందర్భంలో ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు వారి బాసిన బుద్ధిని ప్రేరేపించాయి. ఆ సమావేశం పూర్తి అయ్యేటప్పటికి నాగుండె జీవంతో స్పందిస్తోందా? లేక నేపిన్న మాటలు కల్పించిన నిరుత్సాహం వల్ల గడ్డకట్టి బిగుసు కనిపిస్తోందా? అనిపించింది.

ఆ రోజులలో జాతీయ భావాలు వెల్లువలా పొంగి పొద్దు తుండే మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభమైంది. ఓజయం లభించటంతో పూర్తి అయింది. యుద్ధం నిర్వహించడంలో భారతదేశం ఇంగ్లండుకు ఎంతో సాయం చేసింది. వేల సంఖ్యలో భరతమాత పుత్రులు సైన్యంలో చేరారు. తమకూ తమ దేశానికి ఏ విధంగానూ లాభం కలిగించని యుద్ధంలో వారు తమ ప్రాణాలను ధారపోశారు.

బ్రిటిషు ప్రభుత్వానికి ఏ రీతిగానూ అడ్డు తగలని మితవాద నాయకులు భారతదేశానికి స్వపరిపాలన సృష్టించే అత్యంత వ్యక్తమైన గురించి బ్రిటిషు ప్రభుత్వానికి నచ్చ చెప్పే ప్రయత్నాలు చేయసాగారు. జాతీయ వాదులొక ఉద్రేక పూరిత సామరస్య విధానంవల్ల లాభం ఉండదనే పర్గంవారు లోకమాన్యతిలక్ నాయకత్వం క్రింద 'స్వపరిపాలన' (Home Rule) కోసం ఉద్యమం కొనసాగించారు. 'స్వపరిపాలన' అనే మాటవల్ల అనలు సూచితమైన వేమిటో ఆవగాహన చేసుకొన్నవారు చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే అనవచ్చు. తన ఆంతరంగిక వ్యవహారాలు తానే నిర్వహించుకొనే అధికారం భారతదేశానికి ఉండాలి అనే భావాన్ని నాయకులు తమ స్మృతీలలో, చర్చలలో కొంత అస్పష్టంగా వెల్లడించారన వచ్చు. దేశవ్యాప్తంగా వెల్లడి అయిన ప్రజాభిప్రాయపు ఒత్తిడి వల్ల బ్రిటిషు పార్లమెంటు ఒక చట్టం పార్లమెంటు కమిటీని ఏర్పాటు చేసి విషయాలన్నీ సమగ్రంగా పరిశీలించి నివేదిక ఇమ్మని కోరింది. ఆ సందర్భంలోనే బ్రిటిషు ప్రజల ఆశయాన్ని విశదీకరిస్తూ "భారతదేశం బ్రిటిషు సామ్రాజ్యంలో అంతర్భాగంగా ఉంటూ ఉండగానే క్రమక్రమంగా ఆ దేశీయులు, తమ దేశంలో బాధ్యతాయుత పరిపాలన నిర్వహించు

కొనేటట్లు అభివృద్ధి చెందేటందుకు తోడ్పడటమే మా ఆశయం అని, పార్లమెంటు ఒక ప్రకటన చేసింది ఆరోజుల్లోనే బ్రిటిషు ప్రభుత్వం కొనసాగిస్తున్న హింసా రాండలను గురించి కూడ వినేవాళ్ళము. మహాత్మాగాంధీని గురించీ అయన అరెస్టు అయిన వార్తనూ విన్నాము. లోకమాన్య తిలక్, అయన ఆనుచరులు స్వపరిపాలనకోసం కొనసాగించిన ఉద్యమాన్నిగురించి తెలుసుకొనే వాళ్ళము. వీటన్నింటి ప్రచారంవల్లా నా మనస్సులో ఏదో రీతిగా మనః మనకగా కోట్లాది భారతీయులు రకరకాల అవరోధాలను పట్టాలను ఎదుర్కొంటూ ఒక సంపూర్ణమైన జాతిగా రూపొందేటందుకు ప్రయత్నాలు చేస్తున్నట్లు కనిపించేవి. దేశం అంతటా ఈ మూలనుంచి ఆఘాతవరకూ ఒక నవచైతన్యం ఆవిర్భవించి వ్యాప్తి చెందుతున్నట్లు వ్యక్తమయ్యేది యుగాల తరబడి నిద్రాణమై పున్న జాతీ, ప్రజా మేల్కొన్నట్లు ఋజువైంది. అయితే ఈ రూప చిత్రణ పట్టుపాసాలకు మాత్రమే పరిమితమైంది సమాజంలో వైస్రాయిలా పున్న వారిలో ఎదో కొంత మంది మాత్రమే ఈ కదలికకు పశులైనారు ఒక శక్తివంతమైన పర్గం, బ్రిటిషు ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించి అమలు చేస్తామంటున్న మాంట్ ఫర్డ్ సంస్కరణలు నిరుపయోగమైనవనీ వాటితో తామేమీ ప్రయోగం పెట్టుకోమనీ పూర్తిగా నిరాకరించారు ఆరోజుల్లోనే హింబాయిరాష్ట్ర రాజకీయ వాదుల సమావేశం షోలాపూరులో కీర్తిశేషులైన జోసెఫ్ బాప్టిస్టా అధ్యక్షతన జరిగింది ఆసభలో విన్న ఘటన ఉపన్యాసాలు ఉద్రేకపూరితమైన వాదోపవాదాలు నాకు ఇప్పటికీ కన్నులకు కట్టినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. వీనుల్లో ప్రతి ధ్వనిస్తున్నాయి ఆ సంస్కరణలు ఆమోదించాలని వాదించిన మితవాద నాయకులు పూర్తిగా వరాజితులైనారు

విద్యార్థి దశలో ఉన్న మా అందరికీ కూడా ఆ వేడి వంటబట్టి అందుకున్నది. సమాజానికి గుండెయి వంటి యువతలో మాయవస్తోంది. అప్పుడు రాజకీయ సమస్యలను గురించి నాకు స్పష్టమైన అవగాహన ఏమీ లేదనే అనుకుంటాను. జాతీ అభ్యుదయంకోసం, ఉడతా భక్తిగా యథా శక్తిగా నేను చెయ్యగలిగిన కృషి చెయ్యాలనే భావము

నాలో అస్పష్టంగా ఏర్పడింది. అది క్రమంగా వృద్ధి చెందసాగింది. అప్పుడు నేను మెట్రిక్ తరగతిగదిలోకి ప్రవేశిస్తున్న విద్యార్థిని మాత్రమే. ఏ మాత్రమూ పూర్వానుభవమూ పరిణిత విజ్ఞత లేని వాడిని.

నా యవ హృదయము ఆవేశంతో ఊగిపోయేది. మొత్తం మీద చదువులో ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసు కొంటున్నప్పటికీ పాఠ్యపుస్తకాలతో పాటు ఎన్నో ఇతర విషయాలను గురించిన పుస్తకాలు కూడా విరివిగా చదివే వాడిని ఈ అలవాటు నా చుట్టూ ఏమి జరుగుతున్నదో తెలుసు కొనేటట్టు చేసింది. మాతృదేశ విముక్తి కోసం అంకితము కావాలనే తీవ్రమైన హంస నాలో ఏర్పడి క్రమ క్రమంగా పుంజుకొని బలపడ సాగింది. ప్రతి సంఘటనాపై పెద్దదైనా చిన్నదైనా నా మనస్సును ప్రభావించే సరికొద్ద దృశ్యకాన్ని రూపొందించేది. విద్యార్థి దశలో నేను తరచుగా సినిమాలు చూసే వాడిని. ఆరోజుల్లో టాకీలు లేవు అప్పుడున్న వల్లూ చూసేవే. దేశాధిపాన దృష్టి ఆ అలవాటుని మటుమాయం చేసింది. క్రమంగా సినిమాలంటే అయిష్టం కలిగింది. నాటి నుంచి నేటి వరకు సినిమాలు చూడలేదు నాకు టాకీ అంటే ఏమిటో తెలియదు.*

నాలో, వ్యక్తిగతమైన అవసరాల పట్ల అనాసక్తి క్రమంగా పెరగ సాగింది. ఎప్పుడూ నాలోనేనే ఆసక్తి ఉండేవాడిని. తొలుత ఆలోచించే వాడిని నా చుట్టూ ఉన్న ఇతర విద్యార్థులు తమతమ భవితవ్యాల గురించి తాము ఆశిస్తున్న పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాల గురించి ఆసక్తితో మాట్లాడుకునే వారు వారిలో కొందరు ఐ. సి. ఎస్. (కలెక్టరు గిరి) పరీక్షలకు వెళ్ళాడనీ ఆ తరువాత క్రమ క్రమంగా మెట్రిక్ అల్లున్నత స్థాయిలందు చేరాలని తలపోసేవారు మరి కొందరు విదేశాలలో ఉన్నత విద్యల ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి వాటివైన తమకున్న మోజు, అవకాశాల గురించి

మహమ్మద గాంధీకి కూడ సినిమాలపట్లా నటలపట్లా ఆసక్తి తక్కువే. ఒకసారి ప్రఖ్యాత హాస్య నటుడైన బార్బెచాప్లిన్ ప్రసక్తి వచ్చిందట. అప్పుడాయన బార్బెచాప్లిన్ ఎవరు? ఏమిటాయన ప్రత్యేకత అన్నారట.

మాట్లాడేవారు, నాకు అట్లాంటి కోరికలేవీ ఎప్పుడూ కలగలేదు. వేదవాడు అట్లాంటి బాటను ఎన్నుకోగూడదు పైకి అందరిలాగే నేనూ అందరూ నడుస్తున్న నలిగిన దారినే నడుస్తున్నాను కాని, నా అంతరాంతరాల్లో మార్పు వస్తోంది. నేను కూడా అందరి వలెనే ఐహిక సాధన కోసం అనుసరించే పద్ధతిలోనే నడిచెనా? లేక, నాజీవితాన్ని భరత మాతను నేవించేటందుకే అంకితం చేసేదా? గృహస్థుడినై పెండ్లాడి, పిల్లలను కని దా... పోషణ అభివృద్ధిలకోసమే కాలంగడిపేదా? లేక బ్రహ్మచర్యంలోనే ఉండి ఉన్న శక్తిసంతా దేశంకోసం వినియోగించేదా? పిల్లల్నికని సంతాన పంతుడనై పిల్లలను పెంచడం వాంఛనియమా? అది దేశసేవ అవుతుందా? అనేభావాలు నాలో ఏదోతిరుగుబాటు రేకెత్తించేవి మనోమథనం జరుగుతోంది. మనస్సు సంతులనం అయితే ఉండేది ఒక నిర్ణయానికి వస్తే గాని శాంతి లభించనట్లుండేది

మానవ జీవితంలో, ఆ మానవుడు గొప్పవాడైనా అబ్బుడైనా, అతని జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా మార్చివేసిన ముహూర్తమో సన్నివేశమో ఏదో ఒకటి ఉంటుంది. ఆ సమయముగాని సన్నివేశం గాని హఠాత్తుగా సంభవించింది కావచ్చు లేదా క్రమక్రమంగా పరిణామ పొందినటువంటిది కావచ్చు ఒకసారి ఆ స్థితి వచ్చినప్పుడు అప్పటి నుండి జీవితమే మారి పోతుంది జీవిత దృక్పథంలో మార్పు వస్తుంది ఏ లక్ష్య సాధన కోసం ఆజీవి నిర్దేశింపబడినాడో దానికనుగుణమైన నూతన మార్గంలో అతని జీవితం నడుస్తుంది ఈ మార్పు ఫలితంగా అతను సంపూర్ణంగా విభిన్న సూత్తు వ్యక్తి అవుతాడు నా లోఅట్లాంటి మార్పువస్తున్నట్లు అనిపించింది ఆ మార్పు ఏదో ఎప్పుడు వస్తుందో అంతా పట్టలేదు. అంతకు ముందున్న మామూలు మనిషిగానేను అదిమాత్రం నిజం.

చివరి నిర్ణీతమైన సమయం వచ్చిందనవచ్చు. లోకమాన్యతిలక్ జబ్బువడి ఎట్లాగైతేనేమి మరణానన్నుడై చౌబాబాయిలోని సర్దార్ గృహంలో ఉన్నారు. ఆయన ప్రాణ ప్రమాదావస్థలో ఉన్నవారితో దేశమంతా ఓషాద

మేఘాలు ఆవరించినట్లు అని వీచింది. ప్రజలు ఒకరితో ఒకరు గుసగుసలాడుకొనేవారు, అంతటా నిశబ్దం, నాయకులందరూ చిన్నబూపెద్దలూ కూడా ఆయనని సందిరించాలని బొంబాయి నగరానికి ప్రాయాణమైనారు. వచ్చిన ప్రతివ్యక్తి తిరిగి వెళ్ళడానికి కాళ్ళరాక ఆయనను ధ్యానిస్తూ ఉండేవాడు. చేయగలిగిన చికిత్స ఏమీ లేదు అని చెప్పుకు ఆశలు వదలుకొని పెదవులు విరిచారు ప్రజలందరూ లోకమాన్యుడు అవతారం చాలించనున్నాడని దుఃఖితుడైనారు మహాత్మాజీ తిలక్కు సన్నిహిత వర్తిగా ఉన్నాడు. లోకమాన్యుడికి ఆరోగ్యం కలగాలని అశేషజనం ప్రార్థనలు జరిపారు. కాని సంభవించక తప్పనిది కాలక్షేపం కనిపెట్టుకొనింది. మరణానన్ను దైన లోకమాన్యుని పరిస్థితిని తెలుపుతూ కరవత్రాల ప్రకటన సాగింది, సగరంలో అన్ని ముఖ్యమైన స్థలాల్లోనూ జనం వేలాది సంఖ్యలలో మూగి వార్తల కోసం తపించేవారు. ఏప్రిల్ 31 జూన్ 1920 అర్థరాత్రి తెల్లవారితే ఆగస్టు 1 వ లేది నాడు. భారత మాతకు ఉన్నతస్థలాల వల్ల కలిగిన ఆవేదనను స్పందింప చేసిన విప్లవమూర్తి అది ఊర్పు వదలి అమరుడైనాడు. ఆవార్త వెలుపువలె వ్యాపించి దేశమంతటినీ విషాదంలోనికి తెచ్చింది.

ఈ వార్త నాకు సాధారణమైనదిగా అనిపించలేదు. అది నామీద ఆసామాన్య ప్రభావం కలిగించింది. 'లోకమాన్యుడు వెళ్ళిపోయినాడా?' అని నన్ను నేనే వీచివాడిలా ప్రశ్నించుకొన్నాను. అయితే ఆయన జీవిత సందేశం, చేపట్టిన నిర్వహిస్తున్న ప్రచారకార్యక్రమం సంగతి, గతి ఏమిటి? ఆయన జీవితం మాతృభూమి పాదారోహణల చదవూర్ణార్పణ మన్నది నిస్సందేహమైన సత్యమే కదా? భారతమొక స్వాతంత్ర్యం కోసం ఆయన తనతోపాటు ఎందరో ఆంధ్రుల మృత్యు ఉద్యోగినిగా చేశాడు! నాకు ఈ భారతమాతను నేపించవలసిన బాధ్యత ఏదా? అది నాధర్మం కాదా? ఏమిచేసేది? ఏమిచూసి? అని చింతనవ్యతా మూఢుడనై ఆరోజంతా ఉపవాసం చేసి, ఏకాంత ధ్యానంలో పట్నం పరిసరాలలో ఉన్న ఒక సరస్వతీరంలో గడిపాను.

సరోవరం సీక్వల్ కాళ్ళుంటి పెట్టమీద కూర్చుని కన్నీరు కరుస్తూ ఎంతకాలం గడిపానో నాకే తెలియదు బహిః పరిసరాల గురించి అక్కడ ఎమి జరుగుతున్నదీ నా దృష్టిలోనే లేదు అనునన్ను నీటి సిద్ధించింది. ఏ ఆరోచనా ఏ ఆవేశమూ ఏ భావమూ లేవు సాయంకాలమైంది సూర్యాస్తమయం కావచ్చింది. ఉన్నవాడిని ఉన్నట్టుగా లేచి నిలబడ్డాను. సరోవర జలాలు దోసిలిలోకి గ్రహించాను శక్తిభావంతో కర్మసాక్షియైన సూర్య భగవానుడితో చెప్పతన్న “ధోరణిలో” ఈ క్షణంనుంచి నా జీవితాన్ని మాతృదేశ సేవకు అంకితం చెస్తున్నాను. యశస్వీయం బ్రహ్మ చర్య వ్రతదీక్షలోనే ఉంటూ ఐహిక వాంఛలనుండి విముక్తుడనై సన్యాసిగా కాలం గడపుతాను ” అని, నా దోసిలిలో ఉన్న జలాన్ని అర్చనగా అర్పించాను.

ఆ నిమిషంనుంచి నా జీవన స్రవంతి గతిమారింది, అంతర్వాదే సందేశం స్పష్టమైన రూపం ధరించింది అసంత సంతోషానుభవం కలిగింది అన్ని సందేహాలూ విచికిత్సలూ మాయమైనాయి నా జీవితాన్ని సేవా కార్యక్రమాలనే మూసలోపోసి రీచ్చెదిద్దతేనే ప్రయత్నం చెప్పకపోక కార్యక్రమం ఒక్కటే నాకున్నవని త్యాగ శీలమే నా ధ్రువతార.

ఈ నా కార్యక్రమం రూపుదిద్దుకోవడంలో నా నహపారియైన మిట్రదొకడు తోడ్పడ్డాడు మా అనుబంధము కేవలం స్నేహితుల నడుమఉండే అనుబంధం మాత్రమేరాదు. అతను నాకు మార్గదర్శి నేను తడవడినప్పుడు సరిదిద్ది ఊతం ఇచ్చి ఎన్నుకున్నదారినే సచిరేష్ట చేసినవాడు అతనుకూడా నాతోపాటే తన జీవితమంత్ర సాగిస్తే ఎంతో చాగుండేది కానీ, విధి నిర్ణయము మరొకతీరైంది భావసామ్యము, దృష్ట ధాలూ మమ్యల్ని సన్నిహితులుగా చెసినా మా జీవిత పథాలు వెర్చేరు మార్గాల ననుసరించాయి. ఈనాడుకూడా నాకు గాఢమైన క్రోధిక కలిగి నప్పుడు అరని దగ్గరకు వెళ్ళి ఒకరోజు గడపివస్తాను అయితే ఆది తరచుగా కాదు. సర్వర్తుగా జరిగే సంఘటన; కొన్ని ఏండ్లు గడిచిన

తర్వాత ఏదో ఒకసారి అయినా ఆరన్న నేను ప్రాణప్రదుడుగా గణిస్తాను. నా హృదయ చల్మిపోలను షాజానం చేసుకొని వరిశుద్ధుడిని ఆవడంలో ఎంతో సహాయకారి అయిన నిజమైన మిత్రుడు. ఆయన ఇప్పుడు మనలో ఈ లోకంలో లేడు. ఆయన్ను నేను ఆదర భావంతో 'నాథ్' అని పేర్కొనేవాణ్ని.

—

3. వివిధ విషయాలు

బడి లోను, రాచిడి లోను, చదువు తున్న రోజుల్లో నేను నా చదువు కొన సాగించేటందుకు ఇతరులు చేసే సహాయమైన ఆధార వడే వాణ్ని. నా సంరక్షకులు నాకు తగినంత ఆసరా ఇచ్చే స్థితిలో లేరు. వారు చేయ్య గలిగింది చేశారు. ఇవ్వాలనే కోరిక వారిలో ఎంత బలంగా వున్నా వారికి వచ్చే రాబడి మరి తక్కువ అందు చేత నాదరి నేను చూచుకో వలసి వచ్చింది. ఇతరు నేను స్వయం సహాయానికే ప్రయత్నాలు చేసే వాణ్ని. కొంత కాలం పాటు స్కూలుమెన్ (భోజనశాల)లో పని వాడుగా ఉన్నాను. అప్పుడు నాకు ఖర్చులెక్కుండా భోజనం దొరికేది. పుస్తకాలు ఉచితంగా బడి పీల్లల వారి వద్దనుండి ఉచిత గ్రంథాలను నుంచి తెచ్చు కొనేవాణ్ని. కారెక్షీర్ ప్రవేశించి ఉన్నాడు నాకు ధరించేటందుకు ఒకే ఒక చొక్కా (అంగీ) ఉండేది ఒక పేద వితంతువు పెట్టే భోజనంతో తృప్తి పడ వలసి వచ్చేది అప్పుడు నెలకు మూడున్నర రూపాయలు ఇచ్చే వాణ్ని. ఆమె రెండు పిల్లల వప్పు తిన బెట్టేది. తర్వాత కారెక్షీర్ బ్రతికిపోతే వేళలో పని చేసే వాణ్ని. దానితో వచ్చిన షేతం ఇతర చిల్లర ఖర్చులకు ఉపయోగ పడేది

చదువు కొంటున్న రోజులలో కాలం వృథాగా గడిపే వాణ్ని కాదు. ఆరోగ్యం దుర్బలమైనదై నప్పటికీ అలవాట్లలో క్రమం పాటించే వాణ్ని నేను ఎప్పుడూ బలిష్ఠంగా భాసేను. ఎట్లాగో ఒకలాగ రోగం రావచ్చు లెకుండా జాగ్రత్తగా ఉండే వాణ్ని. అప్పుడప్పుడు నేను చేయవలసిన పనులు చేసేవాణ్ని. నాకున్న సంపదల్లా మెత్తల అనురాగం ఒకటే. అది నాటి నుంచి నేటి వరకు సమృద్ధిగా లభిస్తున్నది. నేను దాదలలో ఉన్నప్పుడు వారసుభూతితో చేయూత ఇచ్చి నందు పల్లనే నేను గుడ్డెక్కి ఉపశమనం పొందగలిగాను.

ఉదయం నేను నా చదువు కోసం కొన్ని గంటలు పాఠశాల వాణ్ని దేహ పరిశ్రమ గురించి పూర్తిగా ఆశ్రద్ధ చేశాను అదే నా ఆరోగ్యానికి భంగకారి అయ్యింది భాషల అధ్యయనంలో, ముఖ్యంగా ఇంగ్లీషులో, నేను ప్రావీణ్యం చూపించి అందరి కంటే వున్నత స్థాయిలో వుండేవాణ్ని. సాధారణంగా నాది మొదటిస్థానమో రెండవస్థానమో అయేది కాని, నేను లెక్కలలో గట్టెక్కలైన పోయేవాణ్ని ఈ నాడు కుడా నేను లాభ సప్తాలకు సంబంధించిన లెక్కలు సరిగా చెయ్యలేను. కాలము-వని. వేగము మొదలైన వాటిమీద ఇచ్చిన లెక్కలు నాకు చిక్కు సమస్యలు నాకు లెక్కల్లోకనీసం హెచ్చు మార్కులు కూడ వచ్చేవి కావు. బీజగణితము (ఆల్జీబ్రా), రేఖా గణితము (జ్యామిట్రీ) నేర్చుకొవడం ప్రారంభమైన తర్వాతనే నేను లెక్కలలో హెసవ గలిగాను ఈ సందర్భంలో నాకు ఒక తమాషా అయిన సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తోంది ఒకనాటి ఉదయం మాకు లెక్కల పరీక్ష వుంది మధ్యాహ్నం బీజపూర్ హైస్కూలు జట్టు, పోలాపూర్ హైస్కూలు జట్టు నడమ క్రికెట్ ఆటపోటీ ఏర్పాటైంది నేను ఎప్పుడూ క్రికెట్ బాల్ చేతబట్టిన వాణ్ని కాకపోయినా ఎందుకోగాని నాకు క్రికెట్ మాచ్ లో ఆసక్తి కలిగింది అట్లాంటివెర్గ్ ఆటల పోటీలలో నేను స్కోరర్ గా వుండేవాణ్ని. అందు చేత క్రికెట్ ఆటపోటీలకు సంబంధించిన నియమావళి బ్రద్దగా చదివి, ఆ విషయంలో ఘనము అని అని పించు కొన్నాను. నా మనస్సు పూర్తిగా చూడ బోయే ఆట పోటీపై లగ్నమై వుంది. లెక్కల పరీక్షలో లెక్కలు ఎట్లాచేశానో నాకు తెలియదు. పరీక్ష ఎట్లాగో పూర్తి చేశాను, ఆటస్థలానికి వరుగు పెట్టాను. పరీక్ష ఫలితాలు తెలిసి నవ్వుడు నేను చేసిన అన్ని లెక్కలూ తప్పులే ననీ నాకు వచ్చిన మార్కులు 'సున్న' అనీ తెలిసింది.

పేద నై నందు వల్ల నాకు చేదరికపు బాదలు వాటిలోనూ ముఖ్యంగా చదువుకొనే వారెవ్వరైతే బాధలు, బాగాతెలుసు నాకు లభించిన స్వల్పాన్ని నేను వారితో పంచు కున్నాను. లేమి వున్నా షరవా లేదు కాని పేద విద్యార్థులు ఎదుర్కొనే దుస్సహ అవమానాలు నాకు బాగా గుర్తున్నాయి. ఒక విద్యార్థి నా కంటే చిన్న తరగతిలో వున్నాడు. అతను చెయ్యని

నేరం మోపి అతనిని బడిలో నుంచి వెళ్ళ గొట్టారు అగలు కారణం విచారించగా ఆతరవాత వెల్లడి అయింది.

అతనిని వారాని కొకరోజు భోజనం పెట్టే పుష్కరధారముడు తన పిల్లల మల మూత్రాల మరికి గుడ్డలు పుతక మంటే నిరాకరించాడని అతనిపై నేరంమోపి నాడనే విషయం మాకు తెలియగానే మేమంతా కలసి శాంతి యుతంగా పుద్యమం నడిపి ఆ విద్యార్థి శిక్షారద్దు చేయించాము. ఈ పుద్యమం మూలంగా మాలో చాలా మంది విద్యార్థులము, క్రమ శిక్షణ పొందిన శ్రేయస్సే సాకు వన్ని మా విద్యార్థి వేతనాలు నిలిపి వేయడం జరిగింది. ఈ మా ప్రవర్తన ఆ నాటి ప్రభుత్వ పాఠశాల నియమాపళి ననుసరించి క్రమ విరుద్ధమై వ్యతిరేకము!

4. సహాయ నిరాకరణోద్యమము - మొదటి అనుభవము

గాంధీశకం ప్రారంభమైంది. సహాయ నిరాకరణోద్యమము ప్రారంభించే ఆలోచనలు తీవ్రంగా జరుగుతున్నాయి. కలకత్తాలో బాలా లబపతిరాయి అధ్యక్షతను జరిగిన జాతీయ కాంగ్రెసు మహాసభ ప్రత్యేక సమావేశంలో సహాయ నిరాకరణోద్యమాన్ని కార్య రూపంలో పెట్టడానికి నిశ్చయమైంది. దేశం అంతా చైతన్యవంతమై కదిలింది. నాలుగు అంశాల బహిష్కరణ కార్యక్రమం నూచించ బడింది. విద్యా ధ్యులుగా మాకు కూడా ఒక కర్తవ్యం ఉంది ప్రభుత్వ విద్యా సంస్థలను బహిష్కరించి, ప్రఖ్యాత కాంగ్రెసు నాయకులు ప్రారంభించి నిర్వహిస్తున్న జాతీయ పాఠశాలల్లో చేరవలసిందని పిలుపు ఇచ్చారు నాయకులందరూ భారతీయ విద్యార్థులు నిర్వహించ వలసిన కర్తవ్యాన్ని గురించి నొక్కి చెప్పి కార్య రంగంలోకి దూకవలసిందని ఆదేశా రిచ్చారు.

ప్రభుత్వ ఉన్నత పాఠశాలలో చదువుతున్న విద్యార్థులుగా మేము ఎన్నో ఆవమానాలకు గురి అయ్యాము. మేము గాంధీ బోపీ ధరించడానికి పిలువేదు. ఆ రోజుల్లో అది చేతి నూలుతో చేతి మగ్గంపీద నేసిన ఖాదీ బోపీకూడా కాదు. అది తెల్లని గుడ్డ బోపీ మాత్రమే! కేవలం అంతే అయినా దానితో గాంధీజీ పేరు చుడిపడింది గాంధీజీ పేరంటే ప్రభుత్వానికి భయం. వారు ఎక్స్ ప్రెస్ చే వారు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు తెల్లని గుడ్డ బోపీలు ధరించిన వారిని వేరెత్తి చూపించి బ్రిటిషు ప్రభుత్వం పట్ల ద్రోహ చింతన కలవారని పేర్కొని వార్నింగులు ఇచ్చేవారు. ఎందరో విద్యార్థుల్ని బెదిరించి అన్యాయంగా శిక్షలకు గురి చేశారు. నేను

అప్పుడు మెట్రిక్యులేషను క్లాసులో చదువు తున్నాను. పాఠశాలలో అత్యున్నత తరగతిలో చదువుతున్న విద్యార్థులుగా మాకు ఆ అన్యాయాన్ని ప్రతిఘటించి వలసిన ధర్మం ఉందనిపించింది అధికారులు. పాఠశాలలో ఈ సవాలును ఎదుర్కోవడం మా కర్తవ్యమని తోచింది. రెండు వందలమంది విద్యార్థులము సమావేశం అయ్యాయి. నిప్పులు కక్కిరించు వంటి ధోరణిలో ఉపన్యాసాలు చెశాము, అది ఆ రోజుల్లో ఉన్న ఆచారము. సంప్రదాయము, ఆ తర్వాత మరుసటి రోజున అందరమూ గాంధీ బోపీలు ధరించి క్లాసుల్లో కూర్చోవాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించాము. వెంటనే ప్రతి ఒక్కరూ గాంధీబోపీ కొనుక్కున్నాము.

మరునాడు మెట్రిక్యులేషను క్లాసులో ఉన్న రెండు డివిజన్ల వారూ గాంధీ బోపీలు ధరించి హాజరైనాము. ఈ విషయాన్ని గురించి అధికారులకు రిపోర్టు వెళ్ళింది. ప్రధానోపాధ్యాయుడికి ఈ రాష్ట్రదోహకరమైన విషయం తెలిసేటప్పటికి కొంత ఆలస్యం అయింది. ఆయన రెండవ రోజు. ఎప్పుడూ పొడగొప్పాటి పేము బెత్తం చేతబట్ట ఉండేవాడు. ఆయన ఉగ్రుడై బెత్తం ఝుళిపిస్తూ వచ్చి హాల్లోకి ఆ బోపీలు తీసి పారెయ్యండి అని ఆజ్ఞ జారీ చేశాడు. ఆయనకు జవాబు ఇవ్వవలసిన అదృష్టం నాపాల బడింది. ఎందుచేతంటే నేను మా క్లాసు ప్రెజ్డెంట్ (Prefect) నాయకుడిని. గాంధీ బోపీ ధరించడం ఏమీ తప్పకాదనీ అది తీసివెయ్యము అని స్పష్టంగా చెప్పాను అందువల్ల ఆయన కోపానికి నేను మొదట గురి అయ్యాను. ఆయన తన బెత్తంతో నన్ను ఎన్నో దెబ్బలు కొట్టాడు. నా తర్వాత మిగిలిన విద్యార్థులందరినీ కూడా అదే రీతిగా వరసగా కొట్టాడు. ఎవరూ బోపీలు తీయలేదు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు అలసిపోయి బునకొడుతూ వెళ్ళిపోయాడు. ఇంకా ఏదో చేస్తాడు, మరే తీవ్ర చర్యను ఎదుర్కోవలసి వస్తుందో అని మేము ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నాము. కానీ, మరేమీ జరగలేదు. ఆయన కోపం తగ్గి శాంతంగా ఆలోచించి ఇంక మరే శిక్షా ఆవసరం లేదని అనుకున్నాడు కాబోలు.

ఈ చిన్న సంఘటన ఆనాడు దేశంలో ఉన్న రాజకీయ పరిస్థితిని ప్రజ్వరిల్లుతున్న ప్రజా ఉద్యమ స్వభావాన్ని సూచిస్తుంది. మేము ఒక యూత్ క్లబ్ (యువకుల సంఘాన్ని) ఏర్పాటు చేశాము. అందులో నగరంలోని రెండు ఉన్నత పాఠశాలల్లోనూ మెట్రిక్యులేషను క్లాసులో చదువుతున్న విద్యార్థులందరూ సంస్థాపక సభ్యులు మేము ప్రతి వారమూ సభలు జరిపే వాళ్ళము చర్చలు జరిపే వాళ్ళము. వార్తలు, విషయాలు రాజకీయ పరిస్థితులు గురించి చర్చలు జరిపే వాళ్ళము. ఉపన్యాసాలు ఏర్పాటు అయ్యేవి. ఒకరు ఇటాలియను దేశద్రుడు మాజిని (Mazzini) గురించి చెప్పేవారు. మరొకరు ఐరిష్ విప్లవకారుడు డివెలెరా (Devalera) గురించి వివరించే వారు ఇంకొకరు మన దేశంలోని విప్లవకారుల సమాచారం గురించి ముచ్చటించే వారు. మా యువక హృదయాలు ఆ పీఠుల పట్ల అభిమానంతో వారి త్యాగశీలత పట్ల మెప్పుతో వారు ఎదుర్కొంటున్న కష్టాల గురించిన భయందోళనలతో మౌనంగా వులికించేవి. నేను శివాజీని గురించి ఆయన గురువు, మార్గోపదేశకుడు అయిన (రామదాస స్వామిని) గురించి మాట్లాడాను. ఇట్లాగే కొన్ని వారాల పాటు చర్చా గోష్ఠాలు నిర్వహించిన తర్వాత, మనదేశ నాయకుల పీఠాన్ని అంగీకరించి పాఠశాల చదువులు మానివేసి జాతీయ ఉద్యమంలో ప్రాధాన్యాలని నిశ్చయించు కున్నాము

షోలాపూరులో విద్యార్థుల సభ ఏర్పాటు చేయాలన్నీ, కాంగ్రెసు అగ్రి నాయకులలో ఎవరినో ఒకరిని ఆ సభకు ఆహ్వానించి కర్తవ్యం ఉపదేశించ వలసిందిగా కోరాలన్నీ నిర్ణయించాము. ఆ సమావేశంలోనే దేశ సేవా, దీక్ష గ్రహించాలను కున్నాము. మేము కలుసుకొన్న ప్రతి విద్యార్థి పాఠశాల బహిష్కరించేటందుకు మాతో ఏకీభవించాడు. కాని, వారి సంరక్షకులు, తల్లిదండ్రులు, అలజడి పొందారు. వారు విద్యార్థుల్లో తమ తమ వారిని బెదిరించారు అయినప్పటికీ మా ఉత్సాహం తగ్గలేదు ఎట్లాగైతే తది నిశ్చయం జరిగింది. మహాత్మాజీ నాయకులు శ్రీ ఎన్. సి. కేల్కార్ పూజే (పూనా) నుంచి వచ్చి సభలో ప్రసంగించారు.

జాతి స్వతంత్రం కోసం, పరపాలనా దాస్యవిముక్తి కోసం కొనసాగుతున్న మహాద్భ్యుమంతో మేము (విద్యార్థులు) నిర్వహించ వలసి నముఖ్య పాత్రను గురించి ఆయన నొక్కి చెప్పారు. మాలో ఒకరిని మాతావారు వెల్లడించ వలసిందని ఆదేశించారు. మరెవరైనా ముందుకు వస్తారేమోనని, కొంతసేపు ఆగి, ఎవరూ లేచిరాక పోవడం చూసి నేను నిలబడి కొన్ని మాటలు మాట్లాడి నేను పాఠశాల చదువు మానివేసి మాతృదేశ సేవ చేస్తానని వాగ్దానం చేసాను.

విద్యార్థులందరూ హర్షధ్వనాలు చేసి చప్పట్లు కొట్టారు. కాని, మరెవ్వరూ ముందుకు రాలేదు వెయ్యిమందికి మించి సమావేశం అయిన ఆ విద్యార్థుల సభలో ఒక్కరు మాత్రమే దేవసేవా ప్రతీక్ష గైకొనడం జరిగింది.

జీవితంలో కఠోర పరీక్ష ప్రారంభమైంది కష్టాలు ఒకదాని వెంటబడి మరొకటిగా అనుసరించాయి ఉత్సాహంగా కబుర్లు చెప్పి మద్దతు ఇచ్చిన మిత్రులే నా నిశ్చయాన్ని ఉపసంహరించుకో వలసిందని సలహాలు ఇవ్వసాగారు ఇదంతా ఆవేశం, లా - సూ మంట పంటిది. ముందు ముందు పశ్చాత్తాప పడతావు అన్నారు. నీ భవిష్యత్తు అంతా నాశనం అయిపోతుంది, అని విరిచిగా సలహాలు ఇచ్చారు. ఉపన్యాస వేదికలనుండి బహిరంగంగా పాఠశాలల బహిష్కరణ ఆవశ్యకతను గురించి ప్రచారం చేసిని కాంగ్రెసు నాయకులే ఇష్టాగోష్ఠి ప్రసంగాల్లో దానికి వృత్తిరేకంగా మాట్లాడేవారు. తమ పిల్లల్ని గవర్నమెంటు పాఠశాలలలో చదివించడం మానలేదు మా ప్రధానోపాధ్యాయుడు నన్ను పిలిచారు. నేను ముందుకు వచ్చే విద్యార్థినని ఆయన అభిప్రాయము. గతించిన సంఘటనలతో ముడిపెట్టుకుండా ఆయన అంతరంగంలో నా పట్ల ఒకరకమైన అభిమానం ఉన్న సహృదయుడు. అందుచేత ఆయన నన్ను పిలిపించి పాఠశాలనుంచి వెళ్లిపోవద్దని, యూనివర్సిటీ (పిశ్వి విద్యాలయపు) పరీక్షలకు హాజరు కావలసిందని చెప్పారు. ఆ పరీక్షలకు వెళ్ళేటందుకు అర్హతకల వారిని ఎన్నిక చేసే పరీక్షలు అయిపోయాయి.

వాటిలో నేను ఎన్నికయ్యాను. పక్షం అభ్యర్థిగా ఉన్నానని ఫారమ్ పూర్తి చేసి వంపడం ఒక్కడే జరగవలసి ఉన్నవని. పరీక్షకు కట్టవలసిన ఫీజులు, ఇతర ఖర్చులు గురించి నన్ను బాధపడవద్దని ఆవి తాను ఏర్పాటు చేస్తానని కూడా అన్నారు కాని, ఆయన అనురోధము, కల్పించిన ప్రలోభము నా నిశ్చయాన్ని సడలించ లేదు. ఆయనతో నా నిర్ణయమునుంచి వెనుదిరిగేది లేదని ఆ ప్రతిజ్ఞ భగవంతుని సాక్షిగా మానవ సమాజ శ్రేయస్సుకోసం గైకొన్నదనీ ఏమి జరిగినా ఎన్ని కష్టాలు ఎదురైనా అది నిలబెట్టుకొన వలసిందేననీ చెప్పి నెలపు తీసుకున్నాను.

భగవంతుడు దయచేయుడు. నా ప్రతిజ్ఞ పాటించు కొనేటట్లు చేశాడు. నా మాట నిలబెట్టు కొన గలిగినందుకు నాకు ఎంతో సంతోషంగా ఉంది ఆ ప్రతిజ్ఞ తీసుకొన్నప్పుడు ఆది నిలబెట్టు కొనడం నిజంగా ఎంత కష్టమో నాకు తెలియదు దేశభక్తి పూర్వక కార్యక్రమాలలో నాకేమీ అనుభవం లేదు. లోపల నుంచి ఏదో ప్రేరేపణ వచ్చింది దాన్ని అనుసరించి ముందు అడుగు వేశాను ఆ దిశలో నడిచేటందుకు అంత ర్యామి గెంటు తన్నట్టు నేను ఊరికే మరో మాట చెప్ప కుండా ఒప్పు కొన్నట్టు అనిపిస్తుంది. అంతరాత్మ ప్రబోధం కలిగింది. నా దారే మారింది అందు కోసం ఉదేక పూర్వకంగా చేసిన ప్రయత్నం ఏమీ లేదు. హృదయ కుహరంలో సచ్చి విష్ణుమైవపిత్రమైనదేదో ఉందనీ దాని ఆజ్ఞలపాలించ వలసిందనే విశ్వాసమూ ఈకారాచరణకు ప్రేరకాలైనాయి.

స్నేహితులు తరచు చెప్పినట్లు అది కేవలం తాత్కాలికమైన ఆవేశం మాత్రమేనా? ఏ ఆదేశాలైనా వశులు కాని అనుభవజ్ఞులు చెప్పిన సలహా నా మీద పని చేయ లేదు. ఏదో నాకు తెలియని అజ్ఞాతశక్తి ముందుకు గెంటింది నేను తుదినిశ్చయం తీసుకొని ఒక్కడూకు దూకాను.

ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నప్పుడూ ఇతర ముఖ్య విషయాలను గురించి కార్యనిశ్చయం చేసినప్పుడూ అవి ఎంత అసాధారణంగా కన్పించే వై నప్పటికీ నా కుటుంబంలోని పెద్దలు నా సంరక్షణ బాధ్యత

ఉన్న వారు నన్ను వెనక్కు లాగడంగాని నిరుత్సాహ పరచడం గాని చెయ్య లేదు. అది వారికి నా పట్ల వున్న నమ్మకాన్ని నేను తప్పు దారిని నడవటం లేదనే విశ్వాసాన్ని వెర్లడిస్తున్నాయి. అంతేకాదు వారు ఎప్పుడూ నా దగ్గర నుంచి అర్ధిక సహాయం ఆశించనే లేదు నా వైరాగ్య భావాన్ని, ఆధాత్మిక సాధనను ప్రోత్సహించాడు

మహాత్మాగాంధీ హోమోర్ మీదుగా చీరబాయి నగరానికి వెళ్డు ఉన్నట్లు వాచిరినింది నేను అప్పటికి అయనను చూడ లేదు. ఆయనను గురించి వినడం, వారై వత్రిలలో ప్రకటితమైన ఫోటోలను గౌరవ భావంతో సేకరించి, వటం కట్టించు కన్నవారి ఇంట్లలో చూడటం మాత్రమే జరిగింది. ఆంధ్రు చేత ఆమహా నాయకుడి దర్శనం లభిస్తున్న దని నా హృదయం సంకోషముతో ఉరకలు పెట్టింది. నేను పోచుకు వెళ్లాను. ప్లాట్ ఫారమ్ మీద జనం కేక్కిరిసి ఉన్నారు. నేను ఆ గుంపులో చిలిబడ్డాను వారందరిని ఎట్లాదాటకుంటూ వెళ్లి ఆ మహానుభావుడి పాద స్పర్శ చేసుకొన గలను! అని ఆలోచన చెయ్య సాగెను. నా కౌరిక తీరే టుండుకు అవరాళం లోంచిదనే అనుకున్నాను. ఎట్లాగైయితేనేమి రైలు వచ్చింది. జనం సమృద్ధం కడిలికలు మరింత ఎక్కువైనాయి గాంధీజీ ఏ రైలు పెట్టెలో కూర్చున్నారో ఎవరికీ తెలియదు. అందు చేత అందరూ ఎవరికి తోచిన రైలు పెట్టె ముందు వారు చూగారు గాంధీజీ ఉన్న బోగి అద్భుతవశాత్తు సరిగ్గా నేను నిలిబడి ఉన్న చోటనే ఆగింది అందు చేత ఏ కష్టము లేకుండా నేను ఆయన పాదాభివందనం చేసుకొని, ఆనందంతో పొంగిపోయాను.

నేను ఏమి మాట్లాడ లేదు. అయినే అప్రయత్నంతో నా వీవు మీద తట్టారు. అంతే, నేను విజితుడనై ఆయన మనిషినై పోయాను. ఆయన సేవాదండవత, ప్రతి క్షణమూ ప్రతి విషయంలోనూ కిచ్చుకున్న వ్యక్తమైన చూసిన వారిని ముక్కుల్ని చేసింది స్వచ్ఛమైన కొన్ని మాటలు మాత్రమే మాట్లాడారు. నాకా హిందీ ఏమి తెలియదు.

అయినప్పటికీ ఆయన మాటల సారాంశము అవగాహన అయింది. మన దేశానికి స్వేచ్ఛ లభించె వరకూ ప్రశాంతి తీసుకోవద్దని ఆయన ఉద్ఘోషించారు. అందుకోసం ఏ త్యాగం చెయ్యవలసి వచ్చినా వెనుకాడ వద్దనీ ఎంత త్యాగం అయినా లక్షం సాధించేటందుకు కావాలనీనదానితో పోల్చి చూస్తే స్వల్పమేనని అన్నారు. ఏద్యార్థాల్ని ఈ దానిన చదువులు మాసి వేసి గ్రామాలకు పోయి అక్కడ ఖాదీప్రచారం చేయమని, స్వయంగా రాట్నం తిప్పమని ఆదేశించారు.

నేను ప్రభుత్వ పాఠశాల పదవి వేసి జాతీయ విశ్వవిద్యాలయం వారు నిర్వహించే పెన్సియన్లను పరీక్షకు వెళ్లాను. అందుచేత ఏ పని చేసేటందుకైనా స్వతంత్రం ఉంది. పట్నంలో పున్న కాంగ్రెసు నాయకుల దగ్గరకు పోయి నాకేదైనా పని చెప్పండని అడిగాను. ప్రజాపాత కార్యక్రమాలలో చేసే పనిని నాకేమి డియోటం బత్రం ఇవ్వనక్కరలేదన్నాను. నేను నడిచి ప్రయాణాలు సాగిస్తాను. గ్రామంలో ఎవరో ఒకరు భోజనం పెడతారు. పసతి ఇస్తారు. నాకు కాంగ్రెసు సందేశాన్ని గ్రామగ్రామానికి లందించే కార్యక్రమం నిర్వహిస్తున్న కార్యకర్త అని పరిచయం చేస్తూ ఒక ఉత్తరం వ్రాస్తూ అని అడిగాను. వారు అట్లాంటి ఉత్తరాన్ని ఇస్తూ నా ఉపన్యాసాలలో సంభాషణలలో ఏయే విషయాలు నొక్కి చెప్పవలసి వస్తుందో వాటిని గురించి సూచనలు ఇచ్చారు.

నే నొక్కడనే బైలు దేరాను. పది మైళ్ళ సడచిన తర్వాత నాకు ఎదురైన గ్రామంలో ఆగాను. ఎవరిని ముందుగా కలుసుకోవాలో నాకేమి తెలియదు. అందు చేత సూటిగా (అంగడి) బజారుప్రాంతానికి వెళ్లాను. అక్కడ మధ్యన నడి బొడ్డుగా ఉన్న ప్రాంతంలో కొంత ఎత్తుగా ఉన్న చోటు చూసుకున్నాను. అక్కడ నిలబడి నా ఉపన్యాసం ప్రారంభించాను. ఎవరి వసులలో వారు నిమగ్నులై ఉన్నా ప్రజలందరూ ఉలిక్కిపడి నా మాటలు వచ్చిన వైపు చూసి ఒక చిన్నకుర్రవాడు భారతదేశంలో కొన సాగుతున్న బ్రిటీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా రకరకాల విషయాలు చెప్పతూ ప్రజల్ని రెచ్చగొడుతున్నట్లు గుర్తించారు. విదేశీ వస్త్ర బహిష్కర-

రణ నుంచి సాత్విక నిరోధము వరకు మాట్లాడి పన్నుల నిరాకరణ ఉద్యమం నడిపించండి అంటూ రెండు నిమిషాల్లో ఉద్రేకపూరితంగా గడ గడా చెప్పాను. పిన్న వారిమీద నా మాటల ప్రభావం ఏమైనా పడిందో లేదో నాకు తెలియదు. తమ తమ పనులు చూసుకొంటూ ఉన్న వారిని చూసి, వారు నా మాటల్ని ఏమీ వట్టింపుకోలేదనీ, పిట్ట కొద్దీ కు త ఘనము క బోలు అని నా కర్మాన్ని నేనేపోతాను అనీ భావించి వారు ఊరుక న్నారు!

అగ్రామం వారికి నానంగతి అక్కరలేదని గుర్తించి నేను ముందు గ్రామానికి నడిచిపోయాను. అక్కడ ఆనాడు సంతరోజు. జనం ఎక్కువ మంది చేరారు నేను ప్రజల మధ్యనే నిలబడి నా ఉపన్యాసం మొదలు పెట్టాను నేను విప్లవం రులను గురించే మాట్లాడాను. మహాత్మాజీ దౌర్జన్యంకూడదన్నాడని అహింసాత్మక ఉద్యమం సాగించడమే తన లక్ష్యమనీ చెప్పిన విషయం నాకు తెలియనే తెలియదు. ఆనాడు ఉషారుకి వరిమితిలేదు. అందుచేత స్వతంత్రం హింసాయుతంగా అయినా సరే సాధించాలన్నాను ఉపన్యాసం పూర్తి అయింది. ఎవరైనా భోజానానికి రమ్మని వీలుస్తారేమో అని చూశాను. ఎవరూ ముందుకురాలేదు. ఎవరి కైనా పరిస్థితి అర్థం అయిందా అనివాకబు చేశాను. ఎవరోఒకరు ఒక పెద్దఇంటివైపు చూపించారు నేను ఆఇంటానికి వెళ్లాను. అది అగ్రామంలో వారందరికీ దేవుడివంటి వాడైన పట్వారీది. ఆయన నా ఉపన్యాసం విన లేదు. లోవలికి రమ్మని, నాడగ్గర ఉన్న పరిచయపు ఉత్తరం చూశాడు. నాకు భిచ్చగాడికి పెట్టినట్లుగా రెండు రొట్టెలు తెచ్చి ఇచ్చి ఇంక అక్కడ ఉండకుండా పొమ్మన్నాడు. ఇంకా ఉండనిస్తే రాజుద్రోహికి నిలవ నీడ ఇచ్చిన నేరం చేసిన వాడవుతానని చెబించిపోయాడు!

ఈ అనుభవం నాకు సరికొత్త అనుభవం. అపూర్వమైంది నాకు అతను ఆరాతి వడుకే నేటందుకు ఎందుచేత చోటు ఇయ్య కూడదు? మిన్ను విరిగి మీడవడుతుందా? వడుకే నేటందుకు కాస్తచోటు ఇస్తే ఏమవు తుంది? గ్రామానికి పెద్ద, అధికారి అట్లాపొమ్మని దారి చూపిస్తే మరెవ రైనా చోటు ఇస్తారని ఆశించడం తెలివి తక్కువ అవుచుంది అందుచేత

హనుమంతుడి గుడి దగ్గరికి నడిచిపోయాను. అది శిథిలావస్థలో ఉంది నేను, ఆరాత్రి అక్కడే గడిచి పరునాడు నాప్రయాణం ముందుకు కొనసాగించాను.

నేను ప్రచారం చేస్తున్నది రాజద్రోహకరమైన చట్టరీత్యా నేరమనీ నాకు కొంచెంకూడా తెలియదు. నేను అట్లాగ వెడుతూ ఉండగా మరో ఇద్దరు యువకులు కలిసారు. మేము ముగ్గురమూ బ్రిటిషు వర్ పాలన గురించి విమర్శిస్తూ వ్యతిరేకంగా మాట్లాడే వాళ్ళము. ఇట్లా రెండు వారాలో ఎంతో గడిచింది. మా ఉపన్యాసాలను గురించిన నివేదికలు బిల్దార్ ముఖ్యంగా నిర్వహించే వెళ్ళాయి. ఆ సంగతి కూడా నాకు తెలియదు. ఆ రోజుకంటే ఆరోజు మా ఉపన్యాసాలలో వేడి విమర్శనలలో వాడి, పెరుగుతున్నాయి. ఒక గ్రామంలో రాత్రి, సజలతో మాట్లాడుతూ ఉండగా ఒక పోలీసు కాన్స్టేబిలు నావైపు రాసాగాడు వెంటనే నా ప్రస్థానం చింటున్న గ్రామస్థులందరూ ఒక్కక్షణంలో తుర్రుమని పారిపోయారు. నేను నా సహచరుల్లో ఒకడూ మాత్రం మిగిలాము. మేము ఇద్దరమూ భారతదేశంలో బ్రిటిషు సామ్రాజ్యానికి ప్రతినిధిగా ఉన్న ఆగొప్ప అధికారి ముందు నిలబడ్డాము. అతను కొంత మర్యాదస్థుడులాగ ఉన్నాడు. మేము మాప్రయాణం కొనసాగించడానికి ఏలుబడిని చెప్పి, తనపై అధికారి దగ్గరకు మేము తనతో రావలసి చింటుందన్నాడు. మేము వెంటనే అంగీకరించాము.

ఆ ఫౌండేషన్ అంటే పోలీసు సబ్ ఇన్ స్పెక్టరు, తనతాబేదారు కంటే, కరుకైతవాడు. అయ్యచిమ్మిల్ని నిందించాడు. దెబ్బరించాడు. మిమ్మల్ని కొరాడా దెబ్బలు కొడతానన్నాడు ఒళ్ళు చిచ్చా న్నాడు. ఈ చర్యలు ఇట్లాగే కొనసాగిస్తే అరెస్టు చెస్తానని మొదటి తప్పగా భావించి వార్నింగు ఇస్తున్నాను అనీ, చెప్పి, ఇంక ముందున్న గ్రామాలకు పోకుండా నోరుమూసుకొని వెనకకు తిరిగిపోవ్వున్నాడు. మేము పట్నానికి తిరిగివచ్చి జరిగింది నాయకులకు చెప్పాము. వారు కొంతకాలం పాటు

మాకార్యక్రమాన్ని కట్టిపెట్ట మన్నారు మామొదటి సాహసిక కార్యక్రమము ఈతీరుగా మూన్నాళ్ల ముచ్చటగా ముగిసింది!

భీలావత్ సమస్య హిందు, ముస్లిముల మధ్య ఐకమత్యం రూపొంది ఒకటిగా ఒకటండను తోడ్పడింది వీరావతారులైన (giant brothers) అలీ సోదరులు మహాత్మాగాంధీకి పార్శ్వ చరులయ్యారు. హిందూ ముస్లింలై అనేనినాదాలు అంతటా ప్రతిధ్వనించాయి. భిటిషు సామ్రాజ్యతత్వాన్ని ఎదిరించేటందుకు భారతదేశంలోని ప్రజలందరూ ఐక్యకరంతో ఒక్కమనిషా అన్నట్లు ఎదిరించేటందుకు నిలబడ్డారు. ఈ ఉద్యమంలో ఒక విధమైన మతావేశం చోటుచేసుకొన్నట్లు ప్రస్తుతమైంది ప్రజల మనస్సు విప్లవాత్మకమైంది. పెద్దా చిన్నా నాయకులందరూ దేశంలో వివిధ ప్రాంతాలలో ఈమూల నుంచి ఆమూలకు వర్చటనలు పెస్తూ ఉపన్యాసాల వెల్లువతో ముంచెత్తారు. నిద్రాణస్థితి నుంచి ప్రజల్ని కార్యరంగంలోకి దూకండని ప్రబోధించ సాగారు మాయువ హృదయాలు, భారతజాతి పునరుజ్జీవనము చెందుతోందని గమనించి హిమఖండనదృశ జడస్థితిలో ఉండిపోకుండా వెచ్చబడుతున్నట్లు భావించి పులకించి స్పందించాయి

లాయర్లు కోర్టులు బహిష్కరించ వలసిందనే ఆదేశం ఇచ్చారు. విద్యార్థులు పాఠశాలలు వదలివేసి బైటికి వచ్చేశారు. భిటిషు ప్రభుత్వం వారు ఇచ్చిన బిరుదులు లోగడ ఆబిరుదులు అంగీకరించిన పెద్దల అనేకమంది తిరిగి వాపసు ఇచ్చివేశారు. అనేక గ్రామాలలో పట్నాలలో రాట్నాలు జుంజుమ్మని ఝంకరావం చేస్తూ గిరిగిరా తిరగసాగాయి. భాదీధరించడము, శాతీయ వాదుల సంప్రదాయము, జాతీయతకు చిహ్నము అయ్యాయి. విదేశీ వస్త్రాలు అగ్నిజ్వాలలలో ఆహుతి అయ్యాయి. నవ భారతదేశము మేల్కొన్నట్లు, నవశకారంధమైనట్లు అనిపించింది ప్రతి వారు ఏదో ఒకవనివేస్తూ స్వాతంత్ర్యో డ్యమాన్ని ముందుకు కొనిపోయే ఆలోచనలలో, కార్యకలాపాలలో, విజయం సాధించారు.

దేశ మాతృసేవలో పాల్గొనేటందుకు రండంటూ పిలిచిన పిలుపు కాదని అనడం ఎవ్వరికీ సాధ్యంకాదు. అందుచేత నేనుకూడా స్వాతంత్ర్య ద్యమంలో పాల్గొనేటందుకు చేరాను. అప్పుడు నాకు మరో సమస్య ఎదురైంది. మామెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షఫలితాలు ప్రకటించారు నేను ఆపరీక్ష రెండోతరగతిలో ఉత్తమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడిని అయాను. కొత్తగా ఏన్నో ఉన్నత పాఠశాలల్ని కళాశాలల్ని దేశంలోనూ నాయకులూ ప్రారంభించారు ఆజాదీయ విద్యాసంస్థలు, ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలలో నుంచి బైటికి వచ్చేసిన విద్యార్థుల ఉన్నత విద్యాభ్యాసానికి అవకాశాలు కల్పించాయి అక్కడే జాతీయ విద్యాసంస్థలో ఒకదాంట్లో జేరేదాలేక గ్రూపులకు వెళ్లి సేవకార్యక్రమాలలో పాల్గొనేదా? ఈ సమస్య పరిష్కారం వెంటనే చెయ్యడం నాకు సాధ్యంకాదేదు దేశసేవలోనే పూర్తిగా నిమగ్నుడిని అయ్యేటందుకు అవసరమైన మానసిక, ఆర్థిక, తాత్విక ఆధ్యాత్మిక బలం నాకు ఉందా? అది సమకూర్చుకోవడము తప్పనిసరి అవసరము అని అనిపిస్తోంది నాలో నేనే ఈవిషయం చర్చించుకున్నాను. అప్పుడు నేను గ్రామాల్లో సంచారం చేస్తానను. గ్రామస్థులకు ఉపయోగించే సమాచారం నేను చెప్పగలగింది చాలా తక్కువ అని కూడా రుజువైంది. అందుచేత కొన్ని సందర్భాల్లో మానసిక వేద కూడా కలిగేది నేను దీనికన్న దేశసేవావ్రతాన్ని ఆక్షరాలా సార్థకం చేసుకోవాలన్నా సక్రమంగా పాటించాలన్నా నేను మంచి శిక్షణ పొందవలసి ఉంది అని స్పష్టమైంది. అన్ని విధాలా నాకు పోషణ, పుష్టి అవసరము ఒకరిద్దరు స్నేహితులతో సంప్రతించి, నేను ఉన్నత విద్యాభ్యాసం కోసం జాతీయ కళాశాలలో చేరాలని నిశ్చయించుకొన్నాను. తూర్పు భాందేల్లో ఉన్న అమర్నేర వెళ్ళాను అక్కడ భాందేల్ విద్యా సంఘం ఏర్పాటు చేసిన కళాశాలలో ప్రవేశించాను. ఈరీతి కాలేజీకి ఒక పురో మొదటి సంవత్సరపు చదువులో చేరాను. అప్పుడు నాజేబులో ఏడు రూపాయల మాత్రమే ఉన్నాయి! అదే నా దిగ్గర కళాశాల చదువు కోసం ఉన్న పెట్టుబడి!

ఇట్లాగ జూలై 1947లో అమర్నేరు చేరుకొన్నాను. ఆ తరువాత రెండు సంవత్సరాలలో నాకు మానసికంగా విద్యా కంగా ఉత్తమ శిక్షణ కల్పించి అభివృద్ధి చెందడానికి ఆశ్రయం ఇచ్చిన విద్యాసంస్థలో ప్రవేశం పొందాను.

5. అమల్ నేర్ సన్న తీర్చిదిద్దింది

జాతీయ కళాశాల వాతావరణం నా ఆభివృద్ధికి తగినదై ఉంది. ఖాందేషి విద్యాసంస్థల వారు దేశభక్తి పల్ల కలిగిన ఉత్సాహంతో జాతి అవసరాలను గుర్తించి తమ సంస్థాన్ని పూర్తిగా జాతీయ సంస్థగా మార్చి వేశారు, సంఘంలో ఉన్న వారందరూ ప్రత్యాప విద్యావేత్తలు. అందుచేత వారు ఏర్పాటు చేసిన విద్యా విధానంలోనూ ఇచ్చిన సలహా సేవాధాపమూ త్యాగమూ ప్రస్తుతం ఉన్నాయి.

శ్రీ జె జి గుజె మా కళాశాల ప్రధానాధ్యాపకులు. వీరు తర్వాత లోనావాలాలో కైవల్యధామ ఆ శ్రమ మాన్ని నిర్వహించిన స్వామి కువలయానందుపలు ఇటీవల స్వర్గీయులైనారు. ఆయన బ్రహ్మచారి. వేదాంత చింతనలో నిమగ్నులైనారు ప్రేమ స్వరూపుడు గొప్పవక్త. ఆయన మా స్పీడ చెరిగిని ముద్ర వేశాయి ఆయన కాలేజీకి కొద్ది దూరంగా ఒక కుటీరంలో నివసించే వారు ఆయనను ఆ రీతిగా చూడగానే నేనుకూడ యావజ్జీవ బ్రహ్మచర్య దీక్ష స్వీకరించాలనే అభిప్రాయం దృఢపడింది. హృదయంలో గూఢంగా ఉన్న పారమార్థిక చింతన, ఆధ్యాత్మిక భావాంకురాలు మొలకెత్తాయి పరిశుద్ధుడను కవాలనే గాఢమైన కోరిక కలిగింది. ఆదర్శ ప్రాయమైన పరిశుద్ధ సాత్విక బ్రహ్మచారిని నేను ప్రత్యక్షంగా ఎదుట రోజూ చూస్తూనే ఉన్నాను ఆయన హృదయం ఎంతో నిర్మలంగా స్వచ్ఛంగా ఉంది! నన్ను నేను విమర్శించు కొని ఆయనతో బోల్చుకొని చూస్తే నా మనస్సు ఎంతో మునిగిపోగా నేను పాప పరిలంబో మునిగి ఉన్నట్లు తోచింది నేను అనేక పాపాలు చేసిన వాణ్ని బ్రహ్మచర్య అంటే కేవలం శ్రీలతో దైవిక పరిశుద్ధుడని అనేదికాదు. బ్రహ్మచర్యం హృదయ పవిత్రతకు ముఖ్యమైనది ఈ

దృష్టితో పరిశీలనై నా మనస్సు పూర్తిగా కల్పవంతో సిండి ఉంది. అందుచేత బ్రహ్మచర్య వ్రత స్వీకరించి నాకు అవకాశం, అధికారము ఎట్లా లభిస్తుంది? నా మనస్సు ఈ భావాలతో సంపూర్ణమైంది.

లోకమాన్య తీలక్ అవతార పరిసమాప్తి అయిన నాడు నేను గైకొన్న ప్రతిష్ఠ నాకు జ్ఞాపకం వచ్చింది, “నేను ఒక ఇంటి వాణ్ని అయేది లేదు. దేశసేవ నా ప్రధాన కర్తవ్యము. వ్యక్తిగతమైన సుఖాలు నాలక్ష్యం, గర్హం కాకుండు. చాలిని త్యజించాలి. అది నాకు సాధ్యమ? నేను ఈమానసిక బంధాలు తొలగాలు అన్నంటిని అధిగ మించ గలనా? ప్రయత్నిస్తాను విఫల యత్నుడనై నా చింతించను ప్రయత్నం చెయడం మాత్రం తప్పదు యత్నేకృతే యది సాధ్యతి కోత్రదోషః అనికదా పెద్దల వాక్యము, నేను ఆవేశంతో గైకొన్న ప్రయత్నం ఒక రూపం, ఆదిర్భం, ద్రుతిమ అమర్నెర్ లో ఉండాయి. చాలి నిర్వహణకు చాలి కొనం అన్వేషించడం ప్రారంభించాను. హృదయ నైర్మల్య సాధనకు సాధన ప్రారంభమైంది. అందులో ముందుకు సాగితేనే గాని నేను ఎన్నుకొన్న త్యాగమయ జీవితానికి సార్థకరే ఉండదు. అది ఆ జీవితానికి అంత ముఖ్యమైంది.

యంగ్ ఇంగ్రియా (యువభారత్). అనే వారపత్రికలో మహాత్మాజీ ప్రసాదించినరచనలు నాకు ర్తవ్యోవ దేశికములుగాను ఉత్సాహ దాయకములుగాను ఉండేవి ప్రతి ఒక్కరూ పరిశుద్ధ హృదయులు కావాలని ఆయన ప్రబోధించారు. ఆయన ప్రతి వాక్యమూ నా హృదయ వీణను స్పందించేట్లు చేసేది. అత్యంత పాపికూడా తన పాపాన్ని దులిపి వేసుకొన గలదని ఆయన ఒకసారి వ్రాసారు. మానవుడు సహజంగా సుగుణ వంతుడు అందుచేత ఎవరైనా సుగుణుడు కావాలనే కోరిక కలిగి అందు కోసమై వట్టుదలతో ప్రయత్నం చెయ్యడమూ కొనసాగి వారు అత్యంత పవిత్రులుగా రూపొంది మానవ జాతికే తలమానికము (పూణిక్యము) కాగలరు అని, మహాత్మాజీ తన జీవితం నుంచే ఉదాహరణ లెచ్చారు. అవి చదివిన

మీదట నాలో కలిగిన స్వీయము నానాటికి దృఢ తరమైంది. నేనుకూడా అట్లాగే నన్ను నేను పిచ్చి డిద్దు కోవాలని అనుకొన్నాను.

అమల్పేర్ సంస్కర్త ఉన్న వాతావరణము సత్కేలం అలవరచు కొనేటందుకు చాలా అనుకూల మైందని ఇంకను ముందే సూచించాను. కళాశాల భవనాలు వట్టానికి కొన్ని మైళ్ళ దూరంగా ఉన్నాయి. అందు చేత పవిత్రతకు అనుద మైన ఏకాంత సాధనకు సహజమైన అవకాశం ఉంది. మేమందరమూ హస్తల్తో జీవితం గడిపే వాళ్ళము. అది స్వచ్ఛంగా నిరాడంబరంగా ఉండేది. చదువు కొంటున్న విద్యార్థుల సంఖ్య కూడా ఏమీ ఎక్కువ కాదు. 20 మంది మాత్రమే. మేమందరము ఒకే కుటుంబము లోని పనులపైలము ఉన్నట్లుండే వాళ్ళము మమ్మల్ని మాలత్యం నుంచి చిమురుర్ని వెనేదేదీ లేదు. సహవాసము మండిది ప్రతిఒక్కరూ తక్కిన వారికి ఏదో ఒకరంగా తాదృశాలనే ఆనతి చూపే వారు వారిలో ఎవరైనా ఒకరు నిరుత్సాహంగా ఉంటే ఉత్సాహం గెలిగించే వారు. చిరికి ఎసం చెందితే ధైర్యం చెప్పే వారు

పరిశుద్ధ ప్రసంగం ఆదర్శంగా గ్రహించిన సాధకులు సుపరితరంగా ఆత్మవిమర్శ చేసికో వాలని మహాత్మాజీ అన్నారు. తనే తప్పును తానే అంతరంగికంగా చెమర్చిండు కొని గుర్తించే అలవాటు చేసుకోవాలి ఆ దోహాల నుంచి ప్రయత్న పూర్వకంగా విముక్తుడు కావాలి. అది ఎట్లా చెయ్యాలి? “ఉపవాసము, ప్రార్థన” అనేది ఒకటే తరుణపాయము.

అప్పుడు నేను తిరిగి భగవద్గీత చేత బట్టాను. భగవద్గీతలో ప్రతి పాదితమైన వేదాంతము నాకు అర్థము కాదేదని ఇంతకు ముందే నేను ఒక సారి చెప్పాను. నేను రోజూ దానిని పూర్తిగా ఒక సారి పారాయణ చేసే వాణ్ని. అది భక్తితో మతాభిమానంతో చేసే వారిని అనుకరించి చేసినట్లే చేసేవాణ్ని. తర్వాత మా కళాశాలా దృశ్యమైన శ్రీ గుణ్ణ అర్ధాలు తెలుసు కొని చదవ వలసిందని సలహా ఇచ్చారు అట్లాగే చేసాను, అట్లా చేసినప్పుడు చదివి అర్థం చేసుకొన్న భావం ధ్యానంలోకి లాగేది. మహాత్మాజీ,

చురలోచనలు కలిగి అవపి త్రుడనైనట్లు భావంకలిగితే ఉపవాసం చెయ్యి వలసిందని చెప్పారు మానసిక సంక్షోభంతో గడపుతున్న ఆరోజుల్లో నేను తరచుగా అనేక రోజుల పాటు ఉపవాసం (నిరాహారదీక్ష) లో గడుపుతూ భగవంతుణ్ణి నాకు పిసి బిడ్డల హృదయ నైర్మల్యం ప్రసాదించ వలసిందని కోరే వాణ్ణి, ప్రార్థన నిమగ్నుడనయే వాణ్ణి. “ఆత్మ విమర్శ నకు సాధనంగా ‘దైవందిన జీవిత చర్య’ (చైరీ) వ్రాయడం ఒక పద్ధతి.” అని ఎవరో మరొకరు చెప్పారు “ప్రతి రోజూ గత 24 గంటలలో చేసిన ప్రతివని విమర్శించు కొంటూ వ్రాయటం ఉపనయము. అందులోని మన తప్పులు ఒప్పు కోవాలి. అంతః కరణే నీ తోడు నీడ, మార్గదర్శి నీ పాపాలు నీవే కర్మ సాక్షి షుండలలో అంగీకరించు, అతని కన్నుగప్పి మోసం చేయ లేవు నీవు పాపం చేశావా? అయితే వశ్యులైవ వడు. మన స్ఫూర్తిగా నూటిగా వశ్యులైవం పొందటమే పాప పరిహారానికి సాధనము!” అని, నాలో నేనుచర్చించు కొని నిశ్చయించు కొన్నాను, బుద్ధి పూర్వకమైన ప్రయత్నం ఆ నిమిషాన్నుంచే ప్రారంభమైంది.

నేను ఎప్పుడూ ఆలోచనలలో ఉండే వాడిని. ప్రతి రోజూ వసు ఉన్నీ ముగించిన తర్వాత తైరీ వున్నకం చేతబట్టి నాదిల్ల దగ్గర కూర్చుంటే వాణ్ణి. చేసిన వన్నీ వివరంగా ఒప్పుకొంటూ ఉన్నప్పుడు నివేదిక సమర్పించి నట్లుగా వ్రాసేవాణ్ణి. నా చుట్టూ ఉన్న అసంతృప్తైన గాఢాంధకారంలో కర్మ సాక్షిగా నాతో ఉన్న ఆత్మస్వరూపుడి ఎదుట ఏదీ రావలేదు ఏదీ మర్కం పెట్టి చెప్పలేదు. నా చేతిలో ఉన్నవన్నీ ఆయన ఎదుట సమర్పించే వాడిని కొంచెం నేవు వ్రాసి ఆగివాణ్ణి. ఆగి మరల వ్రాసేవాణ్ణి ఒక్కొక్కప్పుడు గాఢమైన ధ్యానంలో మునిగి పొయేవాణ్ణి. చేసిన పాపాలకు కన్నీరు కార్చేవాడిని. ఈ శ్రీ విషయమైన కోరికను ఎట్లా ఉయ్యిస్తే ఈ పశు వాంఛను ఎట్లాగ దహించి ఉత్పతనంచెయ్యి (అరిగట్ట) గలను? హృదయాన్ని అదుపులో పెట్టుకొనే ప్రయత్నం చెయ్యాలి. మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నాలు చేసేవాణ్ణి.

ప్రతి నెలా, ఆరు రోజులు ఉపవాసం ఉండే వాణ్ణి. రెండు ఏకాదశులు. ప్రతి గురువారము ఉపవాసం ఉండే వాణ్ణి. తరగతలలో ఉన్నప్పుడు తప్ప ప్రార్థనలో ధ్యానంలో గడిపే వాణ్ణి. నేను జ్ఞానేశ్వరీ భగవద్గీతపైన వివరణ పూర్వకముగా కావించిన వ్యాఖ్యానము (జ్ఞానేశ్వరి), శుకరాష్ ఖత్తి మయమైన కీర్తనల సమర్థరామదాస్ దేశభక్తి ఉద్ధీపన రచనల చదివాను, కర్తెలు ప్రాన్సు లో జరిగినప్రజా విప్లవమును వివరించి కావించిన రచనను, భక్తులు, రచయితలు, వీరులను గురించి రచించిన వ్యాసాలను రస్కిన్ సంస్కృతిని గురించి గాంధీజీ మెచ్చిన ఋషిత్వల్యుడు టోల్స్టాయి నైతిక, ఆధ్యాత్మికవిషయాల గురించి చేసిన రచనలను చదివాను. అవి నన్ను మరచి తీర్చిదిద్ది, నాకు ఒక రూపం ఇచ్చాయి. కాని, ఇంత ప్రయత్నంచేసి నవ్వుటికి బ్రహ్మచారి కావాలని అవసరమైనంత నాకు నీర్ధించ లేదని భావించాను.

పాపపు ఆలోచనలు నా మనస్సులోకి దడుంగుమని మధ్య మధ్య పొరబడుతూఉండేవి. అట్లాంటప్పుడు నాకు ఏమీ తోచేదికాదు. తగదు అది విరికితనము. దానియ్యి ప్రయత్నాలు కొనసాగించవలసినదే". అని నన్నునేనే నముదాయించుకొని పట్టుదలతో ఉండేవాణ్ణి. ఒకనాటి రాత్రి ఇట్లాంటి భావావేశముతో వశ్చాత్రావముతో నా మనస్సు నిండిపోయింది. కన్నీరు ప్రవహించసాగింది నేనుఒక్కడే ఉన్నాను. రాత్రి అంతా విచారంలో కన్నీరుకాతుతూ గడిచింది. నేను డైరీవ్రాసి విచారంతో గడిపి ఎంతకాలం గడిచిందో తెలియకుండా అట్లాగే నిద్రపోయాను. వేకువ 7:30 గ్లో మా మనస్తత్వ శాస్త్రాధ్యాపకులు తట్టిలేపినందువల్ల ఉలిక్కి పడి లేచాను. ఆయన అప్పటికే కొన్నిగంటల క్రిందటనే వచ్చి, నేను వ్రాసినదంతా చదివి, ఆలోచిస్తూ చాలా సేపు నిలబడి చివరికి నన్ను తట్టి లేపారట. నేను ఆయనను చూసేటప్పటికి ఆయన కళ్ళుమూసి సానుభూతి పూర్వకమైన కన్నీరు జాలువారడం గమనించాను ఆయన ప్రేమ పూర్వకంగా నన్ను మరోసారి తట్టి "సోదరా! ఈ పోలీసుల పోలీస్ నీకు విజయం లభించింది" అన్నారు.

నాలోనేను పశ్చాత్తాపపడటమే కాకుండా నా అనుతాపాన్ని మరొక మీత్రుడితో కూడా చెప్పాను. పశ్చాత్తాపరూప ప్రాయశ్చిత్త క్రియపూర్తి అయింది. అప్పటి నుంచి నాకు ఒకరకమైన శాంతి, సమాధానము, నాలో ఒక కొత్తవ్యక్తి పెరగసాగాడు బ్రహ్మచారి జీవితం గడవగలననే అత్యుచితము లభించింది.

మా ప్రిన్సిపాల్ దగ్గరకు వెళ్ళి నా అనుతాపాన్ని తెలియజేస్తూ వ్రాసిన కాగితం అందించివచ్చేశాను. అట్లాచేసిన వెంటనే నాలోనాకున్న విశ్వాసం మరింత పెరిగింది మరునాడు ఆయన నన్ను పిలిచి వాత్సల్య పూర్వకంగా “నీవు సరియైన దారిలోనే పయనిస్తున్నావు. నీ కేదైనా సందేహం వచ్చినా సలహాకావలసినా నాశక్తికొద్దీ నీకు ఆసరా అవుతాను” అని అన్నారు. ఆయన మాటలు నాకు ధైర్యం ఇచ్చాయి. ఆయన గొప్ప భక్తుడు. భక్తి పూర్వకమైన గీతాలు అత్యంత మధురంగా పాడేవారు. అపిండి నా హృదయ తంత్రులు మిన్ను పుట్టించే నేనుకూడా పాడేవాడిని. మనసు నిష్కల్మషమై తేటపడేది. పేజీ మూరపడి ఉన్న పుస్తకం మాడిరిగాఉన్న నా హృదయం తెరిచినట్లు కాసాగింది. క్రమముగా మార్పు వచ్చింది. నేను పూర్తిగా కొత్తవ్యక్తిని అయ్యాను.

ఆరోజుల్లో నేనుమాటలు నాకు విరివిగా ఇచ్చిన సలహాలు చేసిన సహాయాలూ జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు నా హృదయంలో కృతజ్ఞతాభావం స్పందిస్తుంది.

బాల్యంలో నీరీశ్వరివాడి, నాస్తిక భావాలు ఉండవలసి ఆయన వ్యక్తి చివరికి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో పయనించే సాధకుడుగా మారాడు! చగవంతుడు అన అపారకరుణాశీలం పల్ల నన్నునేను మోసం చేసుకోవలసినదా చేయూత ఇచ్చి రక్షించాడు ౧౯౩౭లో నాదైనిక చర్య గిగం 20 నిమిషములకు (సుమారు బ్రాహ్మిముహూర్తము) ముందుగానే ప్రారంభమయ్యేది. నేను 4 గంటలపాటు ఉప్పటికి చన్నిటి స్నానం చేసేవాడిని ‘దస్సు’ దగ్గర కూర్చుండి భగవద్గీత పారాయణం చేసేవాడిని.

కబీరు, తులసీదాసు, సూరదాసుల భక్తిచిత్తసలు గొంతెత్తి పాడేవాడిని మోరోవంత్ వ్రాసిన కేకావళిలోని శ్లోకాలు చదివేవాడిని. ధ్యానం చేసే వాడిని. మనస్సును ఆతిమంగా నిర్మలంగా ఉండేటట్లు చేసుకొని ఆనాడు చదువవలసిన పాఠాలు చదివేవాడిని. 9 గంటల వరకు పార్యపుస్తకాలు చదివేవాడిని అప్పుడు ప్రాతఃకాల భోజనానికి వేళఅయిందని గంట కొట్టేవారు ఆ తర్వాత రోజంతా రారేజి, పాఠశాల గదులలో చదువు సాయంత్రం కొంత దేహపరిశ్రమ చెనే వాడిని, రాత్రి పడగానే ఆనాటి దిన చర్య వ్రాసిన తరువాత కొంత ముందుగానే నిద్రపోయే వాడిని దినచర్యవ్రాయడం నాఆధ్యాత్మికసాధనలో అనుతాపప్రకరణ గ్రంథము ఆ పుస్తకము నాకు నిత్య సన్నిహిత వర్తియైన ముని.

అక్కడే, అమల్నేర్ లోనే నేను మంచివక్తగా కూడా రూపొందాను. మేము ఒక చర్చా వేదిక (డిబేటింగ్ సొసైటీ) ఏర్పాటు చేసుకొన్నాము. మాలో అరడజను మంది ఏదోఒక పిషయాన్ని ఎన్నుకొని, దాన్ని గురించి మాట్లాడేటందుకు ఇటూ అటూ చర్చించేటందుకు తయారయ్యేవాళ్ళము. నేను ప్రతివారమూ తప్పకుండా మాట్లాడేవాడ్ని. నేను మొట్టమొదట మాట్లాడిన విషయము. బ్రిటిషువారికి ప్రత్యర్థియై చివరికి పరాజితుడైన “నెపోలియన్ బోనపార్ట్” అనే ఫ్రెంచి సేనాపతి, నాయకుడు, చక్రవర్తి అయిన వీరుడ్ని గురించి నేను ఎంతో చదివి సమగ్రంగా నోట్సు రాసుకొన్నాను. నేను మాట్లాడిన పద్ధతి, విషయము చక్కగా సంతృప్తి కరంగా ఉండన్నారు. ప్రముఖుగా నేను మంచివక్తగా రూపొందాను.

నేను క్లాసులో లేని సమయంలో కాలాన్ని రారేజి లైబ్రరీ (గ్రంథాలయం)లో గడిపేవాడ్ని ఆగ్రంథాలయం గొప్పది పరిపుష్టమైనది. అందులో ఉన్న పుస్తకాలు నేను చదివేవాడ్ని. నోట్సు వ్రాసుకొనేవాడిని. ఆ నోట్సుమరల చదివేవాడ్ని. ఈ రీతిగా నేను చదివిన ప్రతిదీ జీర్ణం చేసుకొనేటందుకు ప్రయత్నించేవాడిని, ఈపద్ధతిలోనూ నావిద్యావ్యాసంగ

కార్యక్రమంలోనూ గ్రంథాలయ వరిపాలకుడైన మా ఆచార్యులు నాకు తోడ్పడ్డారు.

మాలో కొందరము కలిసిన విద్యార్థి పత్రికను ప్రకటించాము నేను దానికి సంపాదకీయ బాధ్యత వహించాను. అదిపూర్తిగా మా విద్యార్థుల కృషి ఫలితము అది వ్రాత పత్రిక. అందులోనే “పిచ్చివాడి పగటికల” అనే శీర్షిక క్రింద రచనలు కొనసాగించాను. ఆ వ్యాసాల్లో ఆత్మ విమర్శ ఎట్లా పవిత్రతకు తోడ్పడుతోందో వివరించాను అదికొంత హెచ్చుతగ్గులతో నా ప్రయత్నం నివేదిక లనవచ్చు అది ఒక రకంగా మిత్రబృందము సమక్షంలో కవించిన ఆత్మ నివేదన అనవచ్చు. దాని వల్ల మరెవరైనా ఏ కొద్దిగానైనా లాభంపొందారో లేదో చెప్పలేను. కాని, నేనే మానసిక శక్తిమాత్రం చాలా ఎక్కువగా పెరిగిందిఅని నిశ్చయంగా చెప్పగలను.

మనలో చాల మందిమి గురువారం నాడు ఉపవాసం ఉంటాము. సాయంత్రం గురుకుడి భోజనాలు చెస్తాము ఎవరైనా ఒకరు పురాణాల్లో నుంచి మంచి ఘట్టము ఒకటి చదువుతారు మరొకరు తన అనుభవాలు విశదీకరిస్తారు. ఈరీతిగా ఒకరికి తెలిసింది మరొకరి పంతుకొనడంవల్ల విజ్ఞాన ప్రదానపు దానాలు జరగడం సంభవిస్తుంది కలిసి చర్చలు జరిపి ఒకరికొకరు వారి అభివృద్ధికి తోడ్పడటం జరిగింది. మాలో ప్రతి ఒక్కరి వ్యక్తిత్వమూ గట్టి పునాదులపై నిర్మాణమై అభివృద్ధిచెందేటందుకు మేము అవలంబించి అమలు చేసిన ప్రయత్నమే ఈ పద్ధతి అని అనవచ్చు.

మా కళాశాల ప్రిన్సిపాలు చేసినోపవం గురించిన శిక్షణ ఇవ్వడం ప్రసిద్ధి గలవాడు. ఆయన మాకు ఒక రకమైన నైతిక శిక్షణ ఇచ్చారు. అంటే మన ఆయుధాల ప్రయోగంలో శిక్షణ ఇచ్చారని అనుకోవద్దు మేము స్వచ్ఛంద సేవాదళం (వాలంటీయర్లుగా వీర్యధామ) ఒకేరకం దుస్తులు (యునిఫాగమ్) ధరించేవాళ్ళము, లాఠీల ధరించే

వాళ్ళము. జాతీయ గేయాలు పాడతూ తీర్చిదిద్దినట్లు లయక్రమం తప్పకుండా అడుగులు వేస్తూ జాదుచీరి నడిచేవాళ్ళము. ప్రతిరోజూ ఒకగంట ఈతీరైన సైనికకవాల (మిలిటరీ డ్రిల్లు) ఉండేది. మా ప్రీన్సిపాలుకి క్రమశిక్షణవట్ట ఎంతోవట్టదల రోజు వారీ కార్యక్రమంలోని అన్ని అంశాలలోనూ ఒకటిగా ఉన్న ఈ అంశానికి మావ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించటంలో అతిముఖ్యమైన పాత్ర ఉందనవచ్చు.

మాలో చాల మందిమి ఖద్దరు ధరించాలనే దీక్షగైకొన్న వాళ్ళం కాదు. మిల్లుబట్టలు కట్టడం మానివేస్తున్నప్పటికీ మాలో చాల మంది వాటిని పెట్టెల్లో చాచుకొన్నాడు. అంటే వారికి వాటివట్ల మోజు సహించలేదన్నమాట మేము ఒక రోజున పారందరి దగ్గరా పెట్టెల్లో దాక్కున్న ఖరీదైన మిల్లు బట్టలు ఆపెట్టెలు పూర్తిగా దుర్లభి పోగుచేసి, అగ్నిజ్వాలలకు ఆహుతి చేశాము. ఆ సందర్భంలో చైత ఉవ్వెత్తగా ఎగసిన అగ్ని జ్వాలలు మా మనోధైర్యాన్నీ ఆత్మ విశ్వాసాన్నీ స్వరాజ్య సాధన దీక్షనూ దృఢతరం చేశాయి.

మనంగా, అస్పష్టమైన పరిమితిలో ఆంతరంగికంగా నేను అభివృద్ధి చెందుతూనే ఉన్నాను అంతకు ముందెన్నడూ లేని నిస్తరంగ సాగర శాంతి, అనుభవంలోకి ప్రవేశించింది. ఆత్మవిమర్శ నాకు సహజ లక్షణమైన అలవాటుగా మారింది. ఎరిచిప్పుడు వెంటనే నా దృష్టి అంతర్ముఖమయ్యేది. ఆ అలవాటు ఇప్పుడు సాసాధనకు అభిన్నమైన అంశంగా పరిణమించింది ఈనాడు కూడా నేను అనేక దౌర్భాగ్య వశదనై ఉన్నాను. కాని, అందుకు లేదా అనుదిన ఆత్మపరిశీలన, అనుతాప ప్రవృత్తిన నాకు బలం ఇచ్చి ముందుకు నడిపించాయి, నడిపిస్తున్నాయి!

6. సహాయ నిరాకరణోద్యమము

బార్డోలిని గురించే అందరూ చర్చించేవాడు బార్డోలి పేరు వార్తల్లోకి ఎక్కింది సహాయ నిరాకరణోద్యమాన్ని అక్కడ ప్రారంభించా అని స్థూలంగా నిశ్చయమైంది. కాంగ్రెసు మహాసభలు అహమ్మదాబాద్ లో ఏర్పాటైనాయి. ఉత్తరహిందూ స్థానం నుంచి ఆ సభలకు వచ్చే నాయకు లందరూ అమల్సేరు మీదుగానే వెళ్లాలి మా జాతీయ కళాశాల అక్కడే ఉంది. అందుచేత మాకు రోజూ ఎవరో ఒక గొప్ప నాయకుని ఉపన్యాసం వినే అవకాశం లభించేది. మా యువహృదయాలు ఎప్పుడు కార్యరంగంలోకి దూకే అవకాశం లభిస్తుందా అని ఉరకలు వేసేవి.

అత్యంత ఉన్నత వ్యక్తిత్వంగల స్వర్ణీయ సి ఆర్.దాస్. (చిత్త రంజన్ దాస్) రూపం నాకు ఇప్పటికీ కన్నులకు కట్టినట్లు జ్ఞాపకం ఉంది. ఆయన ఆ కాంగ్రెస్ సభలకు అధ్యక్షుడుగా ఎన్నిక అయ్యాడు. ఆయన ఐ ఛౌచిలా మహాత్మాజీని గౌరవించేందుకు వెడుతున్నారు. మేము ఆయన ప్రయాణం చేస్తున్న రైలు అరగంటసేపు ఆపి ఆయన ఉపన్యాసం విన్నాము. మాకు పూజ్య కస్తూరిబా సందర్శనం చేసుకొనే అదృష్టం కూడా లభించింది కార్య రంగంలోకి దూకేటందుకు సిద్ధంగా ఉండవలసి ఉంది ఏరోజూన అయినా పిలుపురావచ్చు అని గాంధీజీ ఆదేశాలిచ్చారు. అంతర్వాణి ప్రబోధం వచ్చిన వారందరూ బార్డోలి వెళ్లి అక్కడ ఉద్యమంలో చేరవచ్చు అని అందరూ ఆశతో ఎదురుచూస్తున్నారు.

ప్రతీ రోజూ మేము ఊరేగింపులు, లారీఛార్జీలు, తుపాకీ కాల్పులు గురించిన వార్తలు చదివేవాళ్లము. ప్రజలు, స్త్రీ పురుషులు కూడా అందరూ ఈ కరిన పరీక్షను ఎదుర్కొన్నారు. స్వచ్ఛంద కాంగ్రెసు

కార్యకర్తల సేవాదళాలు చట్ట వ్యతిరేక సంఘాలని ప్రకటించడం జరిగింది. వేలకొద్ది ప్రజలు ఆ సేవాదళాలలో చేరి నిషేధాజ్ఞలను ధిక్కరించారు. రాజద్రోహకర ఉపన్యాసాలివ్వడం సాధారణ కార్యక్రమమైంది. హిందూదేశ స్వాతంత్ర్యం సాధించుకోవడం ప్రతివారికీ మతంవంటిదైందని దానికి మతానికి ఉన్నంత ప్రాధాన్యత వచ్చిందని ప్రకటించారు. అహింసాత్మకంగా కృషిచేసే ఈ శాంతి సేనలో చేరిన ప్రతి సైనికుడూ (వాలంటీరు) తనను తాను పరిశుద్ధుడుగా చేసుకోవాలి. మేము మహాత్మాజీ బోధనలను ఆక్షరాలా ఆచరణలో పెట్టేటందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాము. మా ఆశయాలకు అనుగుణంగా సేవచేసేటందుకు తగిన అర్హత సంపాదించుకోవాలనేదే మా ప్రయత్నమైంది.

మేమందరమూ మొత్తం ఇరవై తొమ్మిది మందిమీ ఉన్నాము. ఒక నాయకుడి తర్వాత మరొక నాయకుడు అరెస్టు అవుతున్న వార్తలు వింటూ ఏం చెయ్యాలా అని ఉద్రేకపడే వాళ్ళము. బాబు చిత్తరంజన్ దాస్ ని కూడా అరెస్టుచేశారు. స్వర్గీయ హకీమ్ అజ్మల్ ఖాన్ ను కాంగ్రెసు మహాసభలకు అధ్యక్షత వహించవలసిందని కోరారు. మా పట్నం మీదుగా కాంగ్రెసు సభలకు వెడుతున్న ప్రతినిధుల నందరినీ కూడా మేము సేవించుకొన్నాము. అదేమాకు మా జీతాలలో లభించిన అత్యున్నత భాగ్యం అని భావించే వాళ్ళము.

చిన్నచిన్న దళాలుగా ఏర్పడి మాలోమేము కార్యాచరణ విధానాలను గురించి చర్చించుకొనే వాళ్ళము. మనం మన పెద్దవాళ్ళకు, సంగక్షకులకు, సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమంలో పాల్గొనేటందుకు అనుమతి నివ్వడని జాబులు రాద్ధామా? అని చర్చించాము. “దేశమాత పిలుస్తోంది. ఆమె అమ్మలకు అమ్మ. అందుచేత ఎవరి అనుమతీ కోరనక్కరలేదు. మన కార్యాచరణ విధానం మనకు మనమే నిశ్చయించుకొందాము” అని ఆలోచనలు చేశాము. మే మెవ్వరమూ మా ఇంట్లో పెద్దలకు వ్రాయలేదు. ఈవిషయం తెలిసిన తర్వాత మేము మరొక సమస్య పరిష్కరించు కోవలసి వచ్చింది. మేము విద్యార్థులము. మేము

మా విద్యా సంస్థను వదలి వెయ్యదలచుకొంటే, ఆసంస్థ అధిపతులకు మా ఆలోచనలు ముందుగా తెలియ జేయడం మా విద్యుక్త ధర్మము. ఎందు చేతనంటే, మా చర్యవల్ల విద్యాసంస్థ కాశీఅయి ఒక సంవత్సరమో ఇంకా ఎక్కువ కాలమో ముతపడే అవకాశం ఉంది. మా చర్యలను ఎన్నోరాత్రులు కొనసాగించాము మాత్రంత ప్రీతిపాత్రమైన మా కళా శాల భవిష్యత్తు ఏమవుతుంది ?

మాకు మా జీవితంలో ఆత్ర్యంత అమూల్యమైన విద్యను ప్రసాదించిన మాతృ సంస్థామూర్తికి మా హరాన్నిర్గమనము గొడ్డలి పెట్టు వంటిది అవుతుందేమో అని ఒక నిమిషము మనస్సు డోలాందోళనాయ మానమైంది మా సంస్థపట్ల ప్రేమ, మా ఆచార్య వర్మలపట్ల ప్రేమ గౌరవాలు మా హృదయము లందంతటా నిండి పొంగిపొర్లుతున్నాయనడంలో సందేహంలేదు కాని ధర్మ నిర్వహణాన్ని, కర్తవ్యపాలన ముందు కొంత వెనకకు గెంటక తప్పదు. చివరకు మేము కళాశాలాధిపతికి (ప్రిన్సిపాల్ కు) మేము సహాయ నిరాకరణోద్యమంలో పాల్గొనాలని నిశ్చయించుకొంటున్నట్లు తెలియజేస్తూ విద్యుక్త ఒక సంవత్సరం నెలవులు ఇచ్చి మూసివేయవలసినదనే కోరిక వెల్లడించాము. ఒక సంవత్సరం అయిన తర్వాత మేము మా విద్యాసంస్థకు తిరిగిరాదలచు కొన్నామనీ మా విద్య కొనసాగిస్తామనీ తెలియజేసాము మేమందరమూ ఒక సంవత్సరం పాటు చదువు లేకుండ దేశ సేవ కొనసాగించు త్యాగం చెయ్యదలచుకొన్నాము.

ప్రిన్సిపాల్ మాలో కొందరిని పిలవనంపారు మేము తెలియజేసిన విషయాలను గురించి మరికొంత వివరంగా లోతుగా దీర్ఘంగా ఆలోచించ వలసినదని సూచించారు ఒకసారి చదువు నడమలో మాని వేసినప్పుడు తిరిగి దానిని అందుకొని కొనసాగించడం కష్టమవుతుందన్నారు ఎట్లాగ ఇష్టమైతే అట్లా నిర్ణయించు కొనేటందుకు మాకు సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ ఉందని చెప్పారు. ఆ కాంగ్రెసు మహాసభలకు ప్రతినిధిగా వెడుతున్న ఆయనకు కూడా సహాయ నిరాకరణోద్యమంలో పాల్గొన వలసిన బాధ్యతఉంది.

పట్టాగైతేం చివరికి మేము కాలేజీచదువు ఒక సంవత్సరం పాటు మానివేస్తామని ఇంటికి తిరిగిరావడం లేదనీ మా సంరక్షకులకు జాబులు వ్రాశాము. మూలో చాలమందికి వారి సంరక్షకుల దగ్గర నుంచి కఠినమైన వార్నింగులు వచ్చాయి. కొందరికి మీరు ఇట్లాంటి దుడుకు వనులు, సాహస కృత్యాలు, జీస్తూంటే కాలేజీ చదువు ఖర్చులకోసం నెల నెలా పంపిస్తున్న మనియార్డరులు, ఇక ముందు వంపడం జరగదని, ఆవివేస్తామని తెలియజేస్తూ జాబులు వచ్చాయి. ఒక విద్యార్థి సందర్భంలో అతని అన్నగారు సొమ్ము వంపడం వెంటనే మానివేశాడు, అప్పుడే మా అందరకూ పరీక్షపండిచైంది. మేము భగవంతుణ్ణి మాకు ధైర్యము బలము, ప్రసాదించవలసినందని ప్రార్థించాము. మేము ఒకరికొకరము, సాయంచేసుకొని వరస్పరము మానసిక స్తైర్యాన్ని, హృదయ నైర్మల్యాన్ని సాధించుకొనే యత్నాలు చేశాము. మా నిశ్చయం నడలలేదు. దృఢతరమైంది. మాకు వచ్చిన సొమ్ములో కొంత భాగము కేటాయించి సంరక్షకుల చేతని స్వయం స్థితిలో వదల బడిన ఎన్నో ఇచ్చేవాళ్ళము. మా అందరిలో ప్రతి నిమిషమూ మానసిక బలము, ఉత్సాహము పెంపొందగా మేమందరము మార్చి నెలకొనం ఎదురు చూడ సాగాము.

“యంగ్ ఇండియా” (Young India) లోని ప్రతి మాటా నిప్పు రవ్వలవలె ఉండి జ్వాలలురేచేది కరాచి నగరంలో జరిగిన అలీ సోదరుల విచారణ బ్రిటిషు ప్రభుత్వంపై తిరుగుబాటు చెయ్యాలనే భావ తరంగాలను దేశమంతటా ప్రచరితము చేసింది. వారితో పాటు సహనేరస్తుడుగా ఉన్న శంకరాచార్యుల వారు కూడ తనూ అట్లాగే ప్రవర్తించి ఉండేవాడన్న అన్నారు రాజద్రోహం ప్రేరేపించడము ప్రధాన కర్తవ్యమైంది. అది సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమ రూపంలో వ్యక్తం వెయ్యాలి. మొత్తం మీద ఇవన్నీ-అంటే రాజద్రోహకర ఉపన్యాసాలు, సహాయ నిరాకరణోద్యమంలో పాల్గొనడము, మొదలైనవి పవిత్ర కృత్యాలు.

మేము రాట్నం తిప్పేవాళ్ళము. నూలు వడుకుతూ పాటలు పాడే వాళ్ళము. ఒక విధంగా సంఘటితాభిప్రాయాలతో మూలవాగి ఉన్న మా

చౌరీ చౌరాల సంగటనలు జరగగానే సహాయ నిరాకరణోద్యమం హఠాత్తుగా విగమించటం జరిగింది. అది మా అందరికీ ఎంతో నిరుత్సాహం కలిగించింది మాకే కాదు ఉద్యమంలో దూకేటందుకు నిశ్చయించు కొన్న మనస్సు కూడా నిరుత్సాహం కలిగింది. నాయకులు మహాత్మాజీ గైకొన్న ఈ నిర్ణయం సబబుగా లేదని దీనిని తాము ఆమోదించటం లేదని ప్రకటించారు కాని, మహాత్మాజీ దృఢ నిశ్చయాన్నుంచి వెను తిరగలేదు. అందుచేత రాజకీయ వాతావరణంలో కొన్ని సంవత్సరాల వరకు నిరుత్సాహము, స్తబ్ధతచౌటు చేసుకొన్నాయి. ప్రభుత్వం మహాత్మా జీని అరెస్టు చేసింది ఆరు సంవత్సరాలు జైలు శిక్ష విధించింది. దేశం తగినదారి చూపించే నాయకుడు లేనిదై విషాదంలో మునిగింది పేము మా చదువులు కొనసాగించాము

బ్రిటిషు ప్రభుత్వ ప్రతి సందర్భంలోనూ ఎదురై మైంది. అనేక జాతీయ సంస్థలు తమ కార్యక్రమాలను కొనసాగించ టానికి ఆటంకాలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది మా సంస్థ రూపమే మారింది అందులోని జాతీయతా దృక్పథము, వాతావరణము, తొలగి పోయాయి అక్కడ రెండు సంవత్సరాల చదువు పూర్తిచేసే మేము ఆ సంస్థను వదిలివేయ వలసి వచ్చింది చాలా మంది తిరిగి ప్రభుత్వ పద్ధతి సంస్థలలో చేరడం జరిగింది. కాని, ఈ గాంధేయ సూత్ర జీవన విధానాన్ని మా జీవితంలో ఒక భాగంగా అంగీకరించిన కొంత మందిమి మాత్రము ఏమీ జుంకకుండా వలించకుండా అట్లాగే ఆదరినే నడవ సాగాము. అమర్త్యేర్ జీవితాధ్యాయం ముగిసింది. కాని, పవిత్ర జీవిత లక్ష్యంవైపు కొనసాగిస్తున్న ప్రయాణంలో ఘరొక్క మణిలీ కొరకు అన్వేషణ జరిగింది.

7. పూజే లో

అమల్నేర్లో జాతీయ విద్యాలయం మూత పడి నందు వల్ల నేను నా చదువు కొనసాగించేటందుకు పూనాలోని తిలక్ మహారాష్ట్ర విద్యా పీఠానికి మారవలసి వచ్చింది. అక్కడి కార్యకర్తలు అందరూ దయార్థి స్వభావులు. వారే నా చదువుకు ఏర్పాటు చేశారు. నేను చరిత్ర, ఆర్థిక శాస్త్రము, రాజనీతి శాస్త్రము, అధ్యయనం చేసే వాణ్ని. అమల్నేర్లో ఉడివిన చదువులకు పూనాలో చదవ పెంపొందించు నిర్ణయం అయిన వాటికి పొంతన లేనందు వల్ల అధ్యాపకులు నా కోసం ప్రత్యేకమయిన ఏర్పాట్లు చేసి నా ఒక్కడి కోసం బోధనా తరగతులు నిర్వహించారు. ఆ ఏర్పాటు నాకు ఎంతో సదుపాయ కరంగా ఉండేది. మేము ఇద్దరమూ (మా ఆచార్యులు, నేను) మా కార్యక్రమం నిర్ణయించుకొనేవాళ్ళము ఒకరోజు రాజనీతి శాస్త్రానికి, మరొక రోజు ఆర్థిక శాస్త్రానికి, మూడోరోజు చరిత్రక, సోలుగో రోజు ఇంగ్లీషుకి ఏర్పాటు చేసుకున్నాము. ఇట్లాగే పరస్పరంగా నా అధ్యయనం కొనసాగేది. ఆ రోజుల్లో నేను పాశ్చాత్య దేశాల్లో ఆయా శాస్త్రాలలో పరిష్కృష్టమైన రచనలు కూపించిన రచయితల మనోభావనలపై తీర్మాని జుర్రుకొన్నాను ఎడ్మండ్ బర్క్ రచించిన “ఫ్రెంచి దేశంలో జరిగిన విప్లవముపట్టింప” మాకు ఇంగ్లీషు పాఠ్య గ్రంథము నర్ జాన్ స్టు ఆర్ట్ మిల్ రచించిన “స్వతంత్రము” అనే బృహత్ వ్యాసము మరొక పాఠ్య విషయము. కూసో, హబ్స్, లాజే ఇంకా అనేక ఇతరుల వ్రాసిన రచనలు కూడా నేను చదవవలసి వచ్చింది. సామాజిక శాస్త్రముతో పడి ఉయం కలిగింది. నేను చదివిన పుస్తకాలన్నింటి నుంచీ నేను నొట్టు

*పూజే మనకు పూనా నగరంగా పరిచితమైంది.

రాసుకొనే వాడిని గోపాలపుష్ప గోఖలేఆధివశ్యంలో పేరు పొందిన సర్వెంట్యూ ఆఫ్ ఇండియా సొనైటీ (భారతదేశ సేవాసంఘం) వారి గ్రంథాలయము, తేనెరి, మరాటా పత్రికల ఆఫీసులకు చెందిన గ్రంథాలయము నాకు అందు చాటులో ఉండేది. అమల్నేర్, నాకు ఆధ్యాత్మిక మానసిక ప్రబోధం కలిగించింది పూనాలో నా ఉనికి నాకు మేథాసంపదను, వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని పెంచుకొనేటందుకు అవకాశం ప్రసాదించింది రోజంతా ప్రతి నిమిషమూ నేను చదువులోనో దానికి సంబంధించిన పనుల్లోనో గడిచే వాణ్ణి. నేను నాకు అవసరమైన పుస్తకాలనే ఏరుకొని శ్రద్ధగా చదివే వాణ్ణి. చేతి అందిన పుస్తకం ప్రతిదీ చదివేవాణ్ణి కాను. ఈ రీతిగా నాకు ఒక తరహా పుస్తకాల పట్ల అభిరుచి పెంపొందింది.

చదువుతో పాటు దేహదార్శ్యము కూడా ఎక్కువ అవసరము అని నేను గుర్తించాను. అప్పుడే 18వ ఏట నేను దేహ పరిశ్రమ ప్రారంభించాను. శరీర దారుఢ్యము పెంచు కొనక పోయినా సాధారణ ఆరోగ్యాన్ని మాత్రము కాపాడు కొంటూ నేను కాలక్షేపం చేస్తుండే వాణ్ణి.

పూనాలో నేను మూడు సంవత్సరాలు గడిపాను. “ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా వ్యవస్థ దాని పరిణామము” అనే విషయాన్ని గురించి నేను పరిశోధనాత్మక వ్యాసం రచించాను. అది ఎమ్. ఎ. డిగ్రీకోసం చేసిన కృషి ఫలితము. అదిపూర్తి కావడంతో నాకాలేజీచదువు పూర్తిఅయింది.

ఆకాలంలో జరిగిన రెండు సంఘటనలు నామనస్సుమీద గాఢమైన ముద్రవేశాయి, మహాత్మాగాంధీనియెరవాడ జైలులో నిర్బంధంలోఉంచారు. ఆయనకు ‘అప్పెండి నైటిన్’ వ్యాధి కలిగిందని ఆయనను శస్త్ర చికిత్స కోసం సెనున్ ఆసుపత్రికి మార్చారని, హఠాత్తుగా ప్రవకటన చేశారు. ఆ వార్త దావానలంలా వ్యాపించింది. పూనా నగరంలో ఎక్కడచూచినా ఎవరిని పలకరించినా గాంధీజీ పరిస్థితి గురించిన చర్చలే. వ్యాధి తీవ్రమై పరివర్తన దశలో ఉందనీ శస్త్ర చికిత్స జెయ్యడం జరిగిందనీ మహాత్మాజీ

వరిస్థితి ఇటు అటుగా ప్రమాదంతో ఉందని వార్తలు బైటికి పొక్కాయి. ప్రజల దైనందిన జీవిత చర్యలలో స్తంభన ఏర్పడింది ఎవ్వరూ మరే పనీ చెయ్యకుండా మహాత్మునికి ఆశ్చర్యం కలగాలని ప్రార్థనలు చెయ్యడం మాత్రమే చేసేవారు దేశంలో అన్ని ప్రాంతాల నుంచీ నాయకులు వచ్చి పూనాలో మకాము చేసేవారు. మహాత్మా గాంధీ, ఆస్థిలో కూడా ఖైదీయే ఎవరో కొద్దిమంది పేరు పొందిన నాయకులు మాత్రమే మహాత్మాజీని సందర్శించేటందుకు అనుమతి ఇచ్చారు. వారు కూడా మహాత్మునితో మాట్లాడేటందుకు గాని: వలకరించే టందుకు గాని ప్రయత్నం చెయ్యకూడదని నియమం చేశారు. ప్రతి నాయకుడూ నగరంలో రాజకీయాల్ని గురించి, సందర్భానుసారంగా మహాత్మాజీ వరిస్థితిని గురించి ఉపన్యాసం చెప్పడం, అక్కడ జనముగా వరిస్థితి వివరణ కనుగుణంగా స్పందించడం జరిగేవి నాకు సహనం నశించేది. రోగశయ్యమీద ఉన్న మహాత్మాజీని స్వయంగా చూడాలి, చూడగలనా? ఎట్లాగి? అని ప్రయత్నించేసి విఫలమై అయాను. చివరకు నాకు ఒక అవకాశం దానంతట అదే చేజిక్కింది. మౌలానా మొహమ్మద్ అలీ పూనా నగరానికి వచ్చారు ఆయన సాయుధులం ఆసుపత్రికి వెళ్లే ఎర్పాటులో ఉన్నారు. మధ్యాహ్నం ఆయనను మాపిద్యార్థి సంఘంలో ఉపన్యాసం ఇవ్వవలసిందని కోరాము. ఏద్యార్థి సంఘాధ్యక్షునిగా నేను ఆ సభకు అధ్యక్షస్థానంలో ఉండ వలసి ఉన్నది. సభానిర్వహణ పూర్తికాగానే నేను కూడా ఆయనను ఆసుపత్రి వరకూ అనుసరించి మహాత్మా గాంధీ ఉన్న గదిలోకి నన్ను కూడా వెంట కొని పొమ్మని వినయంగా కోరాను ఆయన 'సరే' అన్నారు నా సంతోషానికి అవధి లేదు.

చిన్న గది తలుపు తెరచు కొన్నది. నేను ద్వారంలోనే నిలబడ్డాను. మహాత్మాజీని నఖశిఖ వర్యంతము చూడగలిగాను. ఆయన అత్యంత సీరస స్థితిలో ఉన్నారు. ఆయన చిరునవ్వు, ఉత్సాహము, తొంగి చూస్తూనే ఉన్నాయి. మౌలానా మొహమ్మద్ అలీ ఆయన పాదాభి వందనం

చేసి దుఃఖము కట్టలు తెగినందు వల్ల కంటసీరొలికించారు ఆయన ఒక్కరే కాదు. ఆదృశ్యం చూసిన నలుగురైదుగురు స్వర్ణ, జైలు అఫీసు మొదలైన వారు కూడా ఎంతో శేష కంటసీరు కొన్నారు మహాత్మాజీ కండ్లు తెరిచారు ఒక్కసారి అందరివైపు చూసి తనను గురించి ఏమీ ఆత్రం వెంద వద్దన్నట్లు చెప్పాడు.

నేను మలానా పైపు చూస్తున్నాను. ఆయన కళ్ళకూడా కన్నీటితో నిండి ఉన్నాయి. ఆయన మహాత్మాజీ ముందు సాష్టాంగ నమస్కారం చేస్తూ న్నారు ఆయనకు ఉన్న పరిస్థితిలో మలానా విశాల అంత రంగము ప్రస్తుతమైంది. దేశ నేపథ్య ఆయన ఎంత భక్త్యా వేశంతో అంతిమ యారో గుర్తించ గలిగారు నాకళ్ళెదుట, రూపొందిన దేశభక్తి ప్రత్యక్షమైంది ఆ తర్వాతి కాలంలో మలానా మొహమ్మదలీ కొంత మారినట్లు కన్పించినప్పటికీ తన నాయకుడి కాళ్ళమీది కలసింది భక్తితో అనురాగ పూర్వకంగా కన్నీరు కారుస్తూ యామలోనే నా హృదయంలోను ప్రతిష్ఠితమైన ఆరాధ్య మూర్తిగా నిలిచి ఉన్నాడు ఆ సన్ని వేశము నాకు ఎంతో భావావేశము కలిగించింది. అది ఈ నాటి నాకు జలం ఇస్తున్నది

మహాత్మాగాంధీని విడుదల చేశారు. ఆయన జుహూతనే సముద్ర తీర ప్రాంతంలో బ్రాహ్మణ గృహానికి పూనా నగరానికి తిరిగి వచ్చారు. అక్కడే ఆయన స్వర్ణీయ విష్ణుశాస్త్రి దివ్యదీక్షిత్ పటాన్ని అవిష్కరించే సందర్భంలో మొదటి సారిగా జబ్బుపడి లేచిన రతువాత సభలలో పాల్గొనడం, ప్రజల ముందుకు తిరిగి రావడం జరిగాయి. ఆ సభ నిర్వహణలో నేను స్వచ్ఛంద సేవకుడు (హెల్పరు) గా పాల్గొనడం, వేదిక మీదికి ఆనంద మూగించడా చూసే చాత్యల సహజమైన జరిగాయి అప్పుడు నేను అతి సన్నిహితంగా ఉండి మహాత్మాజీ మాటలు విన్నాను. ఆయన పైపు ఆపాదమస్తకం చెప్పలార్చు కంటా ఆకలి గొన్నట్లు చూసి, ముగ్ధనయ్యాను ఆయన మాట్లాడిన మాటలను నాకు జ్ఞాపకం లేవు. ఎందు చేత నంటే ఆసమయంలో పూర్తిగా సన్ను నేను

మరచి పోయాను. ఆయనలో లీనమై పోయాను. ఆరోజంతా నా మనస్సు అట్లాంటి స్థితిలోనే ఉంది. ఆ రాత్రి చుహాత్మాజీ, నగరంలో ప్రజల సమావేశంలో ఉపన్యసించారు. ఆయన చాలా ఆవేశంతో మాట్లాడారు. నేను శర్వత ఆయన ఉపన్యాసాలు ఎన్నో విన్నాను. కాని, ఎప్పుడూ ఆయన ఆవేశంతో మాట్లాడటం గాని, అంత ఆవేశం వ్యక్త పరచడం గాని ఎరగను. పూనాలో ఉన్న తింక్ అనుచరులు లోకమాన్యతిలక్ తో తనను పోల్చి చూడటం తనహృదయానికి ఆవేదన కలిగిస్తుందని అన్నారు. తాను దేశసేవలో ఒకసాధారణ కార్యకర్తననీ తిలక్ అందులో సిద్ధిపొందిన మహాన్నతుడనీ అన్నారు. అందు చేత తమ ఇద్దరి పేర్లు జోడించి రైల్వే చూపించాలనుకోవడం తనకు సిగ్గు, దుఃఖము కలిగిస్తాయని వెల్లడించి ఆయన కన్నీరు కార్చారు. సభలో ఉన్న వారందరూ కూడా కండ్ల నీరు పెట్టారు. నేను కూడా ఆ పవిత్ర అశ్రుజలం కార్చిన వారితో కలిసి పోయాను. నా అంతఃకరణ జాగృత మైంది. అప్పుడు నాలో నేనే ఇట్లా అను కొన్నాను. “నేను చలించను. నా జీవితం దేశ సేవకు అంకితం చేస్తాను. నాలో పాంచభౌతిక దేహ సంబంధమైన దౌర్బల్యం ఏదైనా కలిగి నప్పుడు అశ్రుజల సయనాలతో ఆనాడు సాక్షాత్కరించిన మహాత్ముని దివ్య మూర్తినామందు నిలబడి, నాకు ఆశకల్పించి, కొత్త బలం సమకూరుస్తుంది.

8. కార్మిక సంఘ కార్యకర్తగా

శ్రీ ఎన్. ఎమ్. జోషి భారతదేశంలో కార్మికోద్యమ జనకుడు. ఆయన తన కార్యక్రమాలలో సహాయులుగా కొందరు యువకులు కావాలని కోరాడు “పెట్టుబడి - శ్రమశక్తి” గురించి, వాటి నడుమ ఉండవలసిన వరస్పర సంబంధాలను గురించి ఒక వ్యాసం వ్రాసి పంపించ వలసిందని ఆయన ఆహ్వానించాడు నేను కూడా మరికొందరిలాగే వ్యాసం వ్రాసి పంపించాను. ఆయన సన్ను ఎన్నిక చేశారు.

అందువల్ల నేను బొంబాయి బట్టల మిల్లు కార్మికులయూనియన్ సహాయ కార్యకర్తగా ఏప్రిల్ 1928 న డ్యూటీలో చేరాను. జోషి, నాకు కువాలా (KUALA) ఉన్న మిల్లు కార్మికులను ఒక సంఘంగా సమీకరించే బాధ్యతను, కేంద్ర ఆఫీసు వ్యవహారాల నిర్వహణ బాధ్యతను, అప్పగించారు ఈ రెండో బాధ్యతననుసరించి నేను రకరకాల స్వభావాలున్న కార్మికులతోటి, వారి యజమానులతోటి వ్యవహరించ వలసిన అవశ్యకత కలిగేది. ఆ రోజుల్లో బొంబాయి రాజధాని నగరంలోని శ్రామిక జనం అప్పుడప్పుడే కళ్లు తెరుస్తున్నట్లుగా ఉండేవారు. అందుచేత కార్మికోద్యమ చైతన్యం ప్రారంభదశలో ఉందనవచ్చు. ఆ రోజుల్లోనే నాకు అట్టడుగున ఉంటూ యజమానుల కాళ్ల క్రింద తొక్కిబడుతున్న కూలి జనం దైనందిన జీవితంతో సన్నిహిత సంబంధం కలిగింది. నాలుగైదు కుటుంబాలవారు మడ తొక్కిబడినట్లుగా ఒక చిన్న గదిలో తేమగా చీకటిగా ఉన్న వాతావరణంలో జాతి కలిగించే పరిస్థితులలో మనుష్యులలో జంతువులకంటే నిక్కబ్బ జీవితంగడుపుతూ ఉండటంచూశాను. మరోదారి ఏదీలేనివారు, మరేంజెయ్య

గలదు? నేను కూడా వారిలో ఒకడను ఆయాను, నేను, బాగాకాత్రి అయే వరకూ వారితో సంభాషణలతో చర్చలలో ఆ మురికి పేటలలోనే గడిపి తర్వాతనే ఒక గది పెట్టుగా ఉన్న నా నివాసానికి వెళ్లేవాడిని. నాతో పాటు ఆదోపిడికి గురి అయిన జనాంగం యొక్క విప్లాదమయ జీవిత భారం కల్పించే ఆలోచనల బరువును కూడా నా మనస్సులో ఇముడ్చుకొనే వాడిని. నేను యజమాన్యం ఎదుట బడి మాట్లాడ వలసి వచ్చిన సందర్భాలు కలిగినప్పుడల్లా హారు ఎంత కరడు కట్టిన కఠిన మనస్సులుగా కన్పించేవారో గమనించే వాడిని. వారి దృష్టిలో కార్మికుడు బజారులో కొనుక్కోవడానికి వీలైన వస్తువులాంటి ఒక వదార్థ సదృశుడు. ఒక్కొక్కప్పుడు నేను అతి క్లిష్టమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చేది. కార్మికులు ఉద్రేకంతో ఊగిపోతూ ఉండేవారు. వారిని బెడదించడానికి యజమానులు పోలీసులను పిలిపించే వారు. నాకు కబురు వచ్చేది. నేను వెంటనే అక్కడికి వరు గెత్తుకొని వెళ్లేవాడిని. నేను హృదయపూర్వకంగా కార్మికుల పక్షాన ఉంటూ నా విధి నిర్ణయించుకుంటూ, అందు వల్ల ఆధ్యాత్మికంగా కొంత ఉన్నతి పొందాను.

ధనము అన్ని పాస్త్రలు అనుసరించి సమాజాన్ని వేరు వేరు మార్గాలుగా విభజించే పరిస్థితిని గురించి వాటి యుక్త యుక్తల గురించి నా ఆలోచనలు కొనసాగేవి. ఏ సంపదా లేని పేదలకు ఏహక్కులూ కూడా లేవని కనీసం గౌరవంగా బతికే అవకాశాలు కూడా లేవని నేను తెలుసుకొన్నాను. యజమాని తనకు కొంచెం వారిని ఏ నిమిషంలోనైనా తన కోలుపు నుంచి బైటికి గెంటి వెయ్య వచ్చు. ఆడ కుటీలు అన్ని రకాల అవమానాలను భరించి భరించాలి. ప్రతి రోజూ నాకు అనేక పనులలోనో ఒక్కొక్కప్పుడు తెక్కకుమించి వారివారి కష్టాల ఫిర్యాదులు వచ్చేవి. నేను వాటినిగురించి ఆయా యజమానులకు, యూనియన్ తరపున నిరసన తెలిపినప్పుడు వారు ఏదో సాకులు వచ్చి అదునుచూసి ఫిర్యాదులు చేసిన వారిని, మగ ఆడ అనే వివక్షత లేకుండా శిక్షలకు గురి చేయడం సంభ

ఎంచేది అయినప్పటికీ మేము మా పని మానలేదు మొత్తం మీద ఒక సంవత్సరం గడిచే లోపు గానే బొంబాయి బట్టల మిల్లు కార్మికుల యూనియన్ మంచి పేరు సంపాదించు కున్నది

ఆ కాలంలోనే ప్రఖ్యాత కార్మిక నాయకులలో కొందరి సాహచర్యం లభించింది అట్లాంటి వారిలో శ్రీ ఎన్. హెచ్. యువ్ వాలా ఒకరు. యుద్ధరమూ అనేక సార్లు కలిసి ఎన్నో సమావేశాలలో ఒకే వేదిక మీద నుంచి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాము. నేను ఆయన సంపాద కర్తవ్యంలో ప్రకటిత మవుతున్న రైల్వే కార్మికుల వార వత్రిక సంపాదకీయ నిర్వహణలో పాల్గొని ఆయనకు సహాయం చేసే వాణ్ని ఆ పనికై ఆయన నాకునెలకు 10 రూపాయలు ఇచ్చే వాడు ఆ సొమ్ము జీతం కాదు. నా ప్రయాణపు ఖర్చుల కేసమై ఇచ్చింది. శ్రీ యువ్ వాలా లలవాట్లు, స్వభావమూ వింతగా ఉండేవి అందు చేతనే ఆయన తనకు విశ్వాసన పాత్రులైన సహచరుల నెవరినీ ఆకర్షించ లేక పోయాడని నాకు అనిపిస్తుంది. అయినప్పటికీ ఆయనకు ఎంత పని అయినా చెనే అపరిమితమైన శక్తి, అలానే పోకుండా అవిరామంగా పని చేసే ఓర్పునేర్పు ఉన్నాయని నాకు తోచింది ఆయన పార్సీ జాతికి చెందిన వాడైనప్పటికీ కార్మిక సంఘాలలోనూ కార్మికులతోటి మరాటి భాషలోనే మాట్లాడే వాడు. ఆయన గుజరాతీ భాషలో మాట్లాడి నప్పుడు వ్యక్తమయే యాసా, ఉచ్చారణలో పై వ రి త్య మూ నాకు నవ్వా, నం తో ష మూ కలిగించేవి. శ్రీ. ఎఫ్. జె జినహూ నాకు తెలిసిన మరో కార్మిక నాయకుడు. ఆయన యుద్ధ తరహాకు చెందిన వాడు ఆయన ఎప్పుడు ఏ సలహా ఇచ్చినా ఆలోచించి తూచినట్లండేది శ్రీ. ఆర్. ఆర్. బఖాజీ నా పై అధికారి ఆయన స్వభావంచేత ఎప్పుడూ చురుకుగా ఉల్లాసంగా ఉండే రకం వాడు. అని నేననుకునే వాణ్ని

శ్రీ ఎన్. ఎమ్. జోషి అందరికీ గౌరవ నీయుడు ఆయన మాటకు అందరూ ఎక్కువ విలువా, బరువా ఇచ్చి పరిగణించే వారు ఆయన

మితవాద రాజకీయ వాతావరణ భావాలలో పెరిగి నవ్వుటికీ ఆయన దృక్పథంలో ఎంతో ప్రగతి శీలం కనిపించేది. నా స్నేహితులలో రాజకీయాలలో చాల మంది, నేనా మిత్ర వాదుల ముఠా రాజకీయాలతో ఎట్లా సద్గుణాని కాలం గడవ గలుగుతున్నానో అని ఆశ్చర్య పడే వారు. నేను అప్పుడప్పుడు శ్రీజోషికి కార్య దర్శిగా కూడా పనిచేసే వాడిని. అట్లాంటి సందర్భాలలో కార్మికవర్గ అభివృద్ధికి సంబంధించి నంత వరకు ఆయనకు గల దృఢ విశ్వాసాన్ని, కార్యా చరణ దక్షతను మించ గలిగిన వారు మరొకరు లేరని నేను అనుభవ పూర్వకంగా గమనించాను. అంతేకాకుండా ఆయన నూటికి నూరుపాళ్లు జాతీయ వాది. కేంద్ర శాసన సభకు ప్రభుత్వంచేత నియమించ బడిన నమ్యుడైనవ్వుటికీ న్యాయపక్షం వహించి ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా కూడా వోటు చేసేవాడు. ప్రజల మంచి పట్లా, తనకర్తవ్య పాలన పట్లా ఆయనకున్న అభినివేశం అట్లాంటిది.

నాకు, ఎప్పుడూ ఆయన ఏదో పని చేస్తున్నట్టే కనిపించేది. ఆయన రోజు 16 నుంచి 18 గంటల వరకూ పని చేసే వాడు. ఆయన ఏదైనా చెప్పితే, తనకు కచ్చితంగా తెలిస్తే చెప్పేవాడు. ఊహించి, సుమారుగా చెప్పే తత్వం ఆయనలో ఏకోశానా లేదు. అందువల్ల ఆయన గురి ఎప్పుడూ తప్పులేదు. ఆయన తాను తలచినది సాధించే దీక్షకలవాడు. ఆయన నినదైన కార్మికోద్యమం పట్ల అభిమానం ఉన్న వాడు. రాజకీయ పార్టీలో షోరబడి కార్మికోద్యమాన్ని తమ స్వార్థం కోసం సాధనంగా ఉపయోగించు కొనడాన్ని ఆయన వ్యతిరేకించాడు. తానునిర్వచించిన ఈనియమాన్ని ఆయన తన చర్యలలోకూడా అనుసరించేవాడు. అందు వల్లనే కార్మికవర్గం కార్మికోద్యమం పట్ల అభిమానముఉన్న కమ్యూనిస్టులూ మెత్తని మాటలతో వారిని సమర్థించే కార్మికసాయకులూ ఉభయులూ కూడా ఆయనను గౌర వించి ఆయన సలహాలను శిరసావహించే వారు. నేనుఆయన అలవాట్లను పఠనానక్తిని, అనుసరించేటందుకు ప్రయత్నించే

వాడ్ని. అవి నా తరవాతి జీవితంలో నాకు ఎన్నో కష్టాలు ఎదురైనా. నేను సఫలీ కృతుడనయ్యే ఓంకు పునాది అయ్యాయి.

ఆ 1926 లోనే బ్రిటిషు పార్లమెంటులో భారతీయ సభ్యుడైన ఎన్. బి. సక్లత్ వాలాఅనే కమ్యూనిస్టుబొంబాయి నగరాన్ని సందర్శించేటందుకు వచ్చారు. ఆయనకు ఎదురు వెళ్లి ఓడ దిగి దిగగానే మహారాజులకు తగిన స్వాగతం ఇయ్యాలని మేము నిశ్చయించాము. ఆయన పున్న రెండు రోజుల్లోనూ ఆయన పార్లొన వలసిన ప్రజాహిత కార్యక్రమాలు ఏర్పాటు చెయ్యవలసిన బాధ్యత కూడా జోషి నాకు అప్పగించారు. ఆ నాయకుడు చూపులకు పొట్టిగా ఉన్నాడు. కాని ఆయన మాటల్లో నిష్ఠురత్వం కురిసేసి. మరే పక్షకూ తన ప్రత్యర్థి భావాలను విమర్శించేటప్పుడు ఇంత సూటిగా మెరుపు దెబ్బల వంటి మాటలు వయోగించే శక్తి ఉండదనిపించింది. ఉదాహరణగా ఆయన తన ఉపన్యాసంలో వలికిన వాక్యం ఒకటి చెబుతాను. “ఇంగ్లండులోని బొగ్గు గనులలో పని చేస్తున్న కార్మికులందరూ ఒక రోజున నమ్మి చేస్తే దేశంతో ఉన్న పెద్ద పెద్ద వండితులంత కలిసి ఒక్కజొన్న బొగ్గునై నాకూడా సేకరించలేరు”. ఆయన యుద్ధాన్ని గురించి మాట్లాడాడు. రష్యాలో వచ్చిన విప్లవాన్ని చరిత్రాత్మకంగా వివరించాడు! ప్రజలందరూ అట్లాంటి విప్లవం వచ్చేటందుకు కృషి చేయాలని ఉద్బోధించాడు.

ఆయన నాడు మాట్లాడినదంతా నాకు పూర్తిగా అవగాహన కాలేదు. కాని, వర్గ చైతన్యాన్ని గురించి, దాని ఆవశ్యకతను గురించి ఆయన మాట్లాడినట్లు మాత్రమే నేను గుర్తించగలిగాను. ఆయన తన ప్రసంగంలో “ప్రత్యేక సదుపాయాలు గుర్తించు చారి” అంత్య కాలమాసన్నమై నట్లు యముని మహిషపు లోహ ఘంటికా నాదం వాది దిరిదావులకు ధ్వనిస్తూ వస్తున్నదని వార్షింగు ఇచ్చినట్లు ధ్వనించింది. శ్రీ సక్లత్ వాలా బోధించిన కమ్యూనిస్టు తత్వాన్ని నేను పూర్తిగా ఆమోదించనప్పటికీ సమాజంలో దోపిడీకి గురవుతున్న వీడిత జనంగానికి సేవ

చేయడంలో నేనప్పుడు పూర్తిగా నిమగ్నుణ్ణియాను. ఆ విషయం బహుశా సంభవించిన కొన్ని సంఘటనల వల్ల రుజువువుతుంది.

జనవరి 1927 లో శ్రీ ఎస్. ఎమ్. జోషీ నన్ను ఢిల్లీ రావలసిందనీ కార్మిక సంక్షేమం కోసం వివిధ దేశాలలోని ప్రభుత్వాలు చేసిన చట్టాలకు సంబంధించిన విషయాలు నేకరించ వలసి ఉంటుందనీ అది తాను కేంద్ర శాసన సభలో ప్రవేశ పెట్టదలచుకొన్న బిల్లు తయారు చేయడానికి ఉపకరిస్తుందనీ తాను అఖిల భారత ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెసు సభలు ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రయత్నాలు కూడ చేస్తున్నానని దానికి కూడ నా సహాయం కావలసి ఉందనీ తెలియ జేశారు. నేను వెంటనే ఢిల్లీ వెళ్ళాను. అప్పుడే మన దేశ రాజధాని నగరాన్ని నేను మొదటిసారి సందర్శించాను.

నాకు 'జ్ఞాన ప్రకాశ్' ఆనే పత్రికా విలేజిడిగా వారా విలేజరుల కూటమిలో [(చెస్ గాలరీ)] లో సీటు ఉంటుంది. అందువల్ల కేంద్ర శాసన సభా కార్యక్రమాలు శ్రద్ధగా పరిశీలించాను. ఆ సభలో ఒక వైపున ప్రఖ్యాతి వహించిన స్వరాజ్య పార్టీ సభ్యులు మోతీలాల్ నెహ్రూ నాయకత్వంలో ఆసీనులై ప్రభుత్వం తరుపున వున్న సభ్యులకు అభిముఖంగా ఉన్నారు. ఆ సభాపతి (ప్రెసిడెంటు)గా ఆసీనులైన స్వర్ణీయ పిరల్ బాయి పటేల్ ఆ శాసన సభా గౌరవాన్ని ఇనుమడింప జేశారు. సామ్రాజ్యవాదులు ఆయన తమకు 'కొరకడానికి, మింగడానికి అసాధ్యుడైన భారతీయ రాజకీయ వేత్త' అని భావించేవారు నేను ఆ సభలోనే స్వర్ణీయ లాలా లజపతి రాయనీ, మధుర వాగ్మి అని పేరు పొందిన ఎమ్. ఆర్. జయకర్ నూ, అనుభవజ్ఞుడైన సత్యమూర్తిని బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద శక్తులతో శాసన సభల ద్వారా పోరాటం సాగిస్తున్న మరెందరో ఇతర జాతీయ నాయకులనూ చూచి, వారు ఇచ్చిన ఉపన్యాసాల విన్నాను. ఆ రోజుల్లోనే కేంద్ర శాసన సభ ఎట్లా పని చేస్తుందో కూడ నేను కొంత అవగాహన చేసుకో గలిగాను.

నేను చేబట్టినవని ఇంకా పూర్తి కాకముందే నాకు నా కాళ్ళకొంత చచ్చు పడినట్టూ స్వర్ణ జ్ఞానము కొంత తగ్గినట్టూ అనిపించ సాగింది థిల్లిలో అంత వివరితమైన చలి ఉండదని నేను అనుకో లేదు అందుచేత నాతో ఒక జత సాధారణ మైన నూలు బట్టలను మాత్రమే తీసుకొని పోయాను. నహించ దేని చలికి, చలి గాలికి, గుండెచప్పు, అకాల పర్షాలలో తడవడము మొదలైనవన్నీ కలిసి నా వెన్నెముకలో అస్వస్థతను కారణ మయ్యి నా కాళ్ళ ఒరువెక్కినట్లయ్యి నడవడం కష్టమనిపించింది. ఏదో అసాధారణ పరిస్థితి ఏర్పడిందనీ నా ఆరోగ్యం చెడిందనీ గుర్తించాను నా కప్పగించిన బాధ్యతల నుండి నన్ను విడుదల చేయ వలసిందని శ్రీ ఎన్ ఎమ్. జోషిని కోరాను ఆయన అంగీకరించారు. నేను వెంటనే రైలు ప్రయాణం కొనసాగించి ఆగ్రాలో తాజ్ మహల్ సందర్శించేటందుకు మాత్రమే అక్కడి కిన్ని గంటల పాటు ఆగి, తిరిగి బొంబాయి చేరుకున్నాను బొంబాయి చేరేప్పుడే నాకు నరాలమీద స్వాధీనం తప్పించిన కలు కదవ లేకుండా ఉన్నాననీ గమనించాను, కదల లేనీ అపటివాణ్ణి అయ్యాను

ఆ స్థితిలో నన్ను, స్వర్గీయ డాక్టర్ కంట్రాక్టర్ పరీక్ష చేశారు. ఆయన లండన్ లో వైద్య విద్య నభ్యసించి లను గురించి ప్రత్యేకంగా అధ్యయనం చేసి బొంబాయి ప్రజలలో మంచి పేరుపొందిన డాక్టరు. ఆయన నాకు ధైర్య వచనాలు చెప్పి, కొన్ని మందులు సేపించ వలసిందిగా చీటీ వ్రాసి ఇచ్చి, మరొక డాక్టరును చికిత్స గురించి సంప్రదించ వలసిన ఆవశ్యకత లేదని వీలైనంత త్వరగా బొంబాయి నగరం వదలి వెళ్ళ వలసిందని సలహా ఇచ్చారు. మరేడార్బరూ అంత కంటే చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు నేను కూడా ఆయన మాటలు నమ్మాను. ఆయన ఇచ్చిన సలహా విశ్వవించాను నేను పారాప్రిజియా (paraplegia) అనేనరాల దౌర్భల్య వ్యాధి పాలైనట్లు తెలుసు కున్నాను.

ఆ నాటి నుంచి పద్దెనిమిది నెలల కాలం దిన మొక యుగంగా గడుస్తూ నా అదృష్టాన్ని తారు మారు చేసి, నా జీవితాన్ని ఒక కొలిక్కి తెచ్చిన అపారమృత కాలంగా పరిణమించింది.

9. వ ర ం వ ం టి దై న వ్యాధి

స్వామి రామతీర్థ తన రచనల్లో ఒక చోట తాను వ్యాధులకు స్వాగతం ఇచ్చేవాడిననీ ఆ విశ్రాంతి అవకాశాన్ని సదుపయోగం చేసుకోవచ్చునని అనుకొనే వాడిననీ అన్నారు. ఆయన విషయంలో అదెట్లా జరిగిందో నిజమైందో గాని నా విషయంలో మాత్రము, నేను వ్యాధిగ్రస్తుడనైన కాలము గొప్ప వరంగా పరిణమించింది. నేను ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా కదలలేని అపటివాడ్ని అయ్యాను. నా జబ్బు కుదరదు అని కూడా అప్పుడప్పుడు డాక్టర్లు చెప్పేవారు. తాము చెయ్యగలిగిందీ, చేస్తున్నదీ ఆ వ్యాధి ఇంక ముదరకుండా మరింత వ్యాపించకుండా అరికట్టడమే ననేవారు. జీవితంలో అడుగుబెట్టే వయసులో ఐహిక సుఖాలు ఏవీ కోరకుండా త్యాగ బుద్ధితో మానవ సేవలు చేద్దామనే కోరికలతో అప్పుడే వికసిస్తున్న పుష్పంవంటి మనస్సు గల యువకుడిని ఈ పరిస్థితి ఎంత ప్రోత్సహించిందో చదువరులే ఊహించ గలుగుతారు.

వానలు రావడంతోనే నా వ్యాధి మరింత తీవ్రమైంది. రోగిగా నేను డాక్టరు ఇచ్చిన సలహాలను అక్షరాలా పాటించాను. అల్పాంశమైనా మరచిపోకుండా గాని, దీర్ఘ రోగంతో నిస్సహాయమైపోగా మంచంమీద పడిఉండి గడిపేటందుకు గాని నేను సిద్ధంగా లేను. ఒకకాలనీ నేను రిపూజ్ ను ప్రతిజ్ఞను పాలించాలనీ, పెట్టుకొన్న ఒట్టును పెట్టుకొన్నానని తీవ్రంగా మనస్ఫూర్తిగా వాంఛించాను. “నేను కొంచెం నా అంతట నేను కదలగలిగితే ఎంత బాగుంటుంది నేను కోరిందల్లా నా పనులు నేను చేసుకోగలగడమే. అంతటితో తృప్తి చెందుతాను. నేను పూర్తిగా కోలుకోవాలనీ నాకు సంపూర్ణ స్వస్థత లభించాలనీ ఎప్పుడూ

కోరటం లేదు నా అంతట నేను నడవ గలగాలి అంతే. ఓ వరమేశ్వరా ! నాకు ఈ వరం ఇయ్యి. నాకు నా దేశాన్ని నా శక్తికొద్దీ నేపించే అవకాశము ఇయ్యి. తృప్తి లభించేటట్లు చెయ్యి.” అని నేను మంచం మీద పడిఉండి అనేకసార్లు ప్రార్థించాను.

అప్పుడు అట్లా ప్రార్థించడము, నిత్యంగా చర్చిస్తే నాలో ఒక లోపం అనే అనాలి. మనకు ఏమి అవసరమో, ఎవరిచేత ఏయే పనులు చేయించాలో నిర్ణయించడము ఆ సర్వజ్ఞు వని మనలో ఎవరికి ఏ ఆసక్తి సామర్థ్యాలున్నాయో కూడా ఆ వరమేశ్వరుడికే ఎఱుక. అట్లాంటప్పుడు ఎవరైనా అన్నీ నిర్ణయాలూ ఆయనకు వదలి వేయకూడ నాకు ఇది కావాలి అని ప్రార్థించడము, ఆయనకు మనకేమి కావాలో తెలియదని భావించడం అన్నమాట. అది సర్వేశ్వరుని సర్వజ్ఞత్వాన్ని కరుణాశీలాన్ని శంకించడమే అవుతుంది. నాస్తర లక్షణం లభిస్తుంది. ఈ ఆలోచనలు నాకు అప్పుడు అన్నీ. ఆయనను పరమేశ్వర ప్రార్థన చేసేవాణ్ణి.

చాలా కాలం ఆ వ్యాధి అట్లాగే నిలబడింది నేను అల్లోపతీవైద్యం నుంచి, యునానీ వైద్యంలోకి మారాను ఆ మార్పు పల్ల రోగం మరింత ఎక్కువైంది. ఈ రెండూ వద్దు, ఆయుర్వేద వైద్యాన్ని ఆశ్రయించ వలసిందని మిత్రులు సలహా ఇచ్చారు. అందుచేత ప్రఖ్యాత ఆయుర్వేద వైద్యుల వైద్యం లభిస్తుందని నేను పూజే (పూనా) నగరానికి వెళ్లాను అక్కడ మా స్నేహితులు నిర్వహిస్తున్న ఆయుర్వేద ఆసుపత్రి (దవాఖానా)లో శ్రద్ధగా నా ఆలనాపాలనా చూస్తూ చికిత్స చేయడం జరుగుతుందని మిత్రులు నన్ను చేర్పించారు నా చేతిలో ఒక వైసాకూడా లేనందు పల్ల ఖచ్చులన్నీ ఆ మిత్రులే భరించారు ఆ ఆసుపత్రిలో నేను ఆరు నెలల పాటు ఉన్నాను నిపుణులు వైద్య చికిత్స చేసినా నాస్థితి క్రిమంగా విషమించింది. ఒక రోజున నాకుస్మృతి తప్పిందట అందరూ నా బ్రతుకును గురించి ఆశలు వదులు కున్నారు ఆ సమయంలో నాచుట్టాలలో ఒకరికి నేను మరణానన్ముడనై ఉన్నానని తంతివార్తకూడా

పంపినారట. వారు ఆవిషయం నాకుతర్వాతచెప్పారు కాని, నాకు చికిత్స చేస్తున్న వైద్యులకే ఆశ్చర్యం కలిగే రీతిగా నాలో తిరిగి ప్రాణము, కదిలిక కనిపించాయి! అది పరమేశ్వరుడి నిర్ణయమా? పోయిందనుకున్న ప్రాణం తిరిగి ఈ శరీరంలోకి ఎందుకు వచ్చింది? అది కేవలం పరమేశ్వరుడి ఆజ్ఞే. నేను జీవించి, త్యాగమయ జీవితానికి అంకితమై, నాస్త్వం నిలబెట్టుకొనాలనేదే ఆయన ఇచ్చి కావచ్చునని ఈ సంఘటనకు అర్థమనె భావం నాలో కలిగి దాని వట్టా నా విశ్వాసం వృద్ధి అయింది

నాతో కాలేజీలో చదువుకొన్న స్నేహితులకు నా సమాచారం తెలిసింది వారు వచ్చి నన్ను అహమ్మద్ నగర్ తీసుకొని వెళ్లారు. వారు కూడా అక్కడ ఆయుర్వేద కళాశాలలో విద్యార్థులే వారిలో కొందరు తాముకూడా నేను ఎన్నుకొన్న మార్గాన్నే అనుసరించాలని కోరేవారు అందు చేతవారు నన్ను మరణించే వారే వారు ప్రేమ పూర్వకంగా నాకు ఆశ్రయమిచ్చారు శ్రీ గజేంద్రాచారి నా వట్ల ఎంతో అభిమానము. నాస్వస్థత కోసం ఆయన ఏమి చెయ్య వలసి వచ్చినా సద్ధంగా ఉండేవాడు. ఆయన నా దగ్గరకు వచ్చినప్పుడల్లా నాకు తప్ప కుండా స్వస్థత ఉంచుతుండే అనారోగ్య స్థితి తొలగి పొతందననమ్మకంగా చెప్పేవారు. అందరికీ విస్తమయం (ఆశ్చర్యం) కలిగే టట్లుగా ఎనిమిది నెలలు గడిచే టప్పటికి నేను చేతి కర్ర పట్టుకొని నడవ గలిగాను.

మంచం మీద ఉన్న ఆ వద్దెనిమిది మాసాల అతిదీర్ఘ కాలమూ నా దృష్టిని నా అంతరాత్మ వైపు మళ్లించి ఈ జీవిత పరమార్థం ఏమిటి? దీని గమ్యం ఏమిటి? అని అర్థం చేసుకొనే ప్రయత్నం జరిపే టందుకు ఉపకరించింది “నీవు నీ దేహం కాదు” అన్న గీతావాక్యం నాకు తరచుగా జ్ఞాపకం వచ్చేది. ‘అయితే ఎందుకు ఈ వ్యాధిని గురించి నేను మానసికంగా బాధ పడటం?’ అనిపించేది. “పరమేశ్వరుడి నిర్ణయానికి అన్నీ వదలి వేయాలి” అని వివేకానందుని పదసము జ్ఞాపకం వచ్చేది. అట్లాంటప్పుడు నేను నా కళ్లు మూసుకొని పరమేశ్వరార్పణ చింతతో నన్ను నేను మరచిపోయే వాడిని. “ఆత్మ నిత్యము. అది నశించదు శాశ్వతంగా

ఎప్పుడూ ఎందుంది” అని స్వామి రామతీర్థ చెప్పిన మాటలు నా హృదయంలో ప్రతిధ్వనించి ఆత్మావలోకన కృషికి పురిగొల్పేవి. ఈ వ్యాధి వీడిత కాదు నాకొక మహా తపశ్చర్య వంటిదిగా పరిణమించింది. ఆసుపత్రిలో ఆ చిన్న గదిలో నేను తాత్త్విక సన్యాస భావాన్ని పొంది క్రమంగా దానిపట్ల గాఢమైన అభినివేశం సంపాదించుకొని సర్వ కర్మ ఫలత్యాగ బుద్ధి బలవరచుకొని సర్వం బ్రహ్మార్పణమస్తు అని భావించ గలిగాను. మరణం అంటే ఏమిటి? అది ఆత్మ సాక్షాత్కార యాత్రా సాఫల్యంలా మరొక మజిలీ మాత్రమే. ఈ స్ఫూర్తి కలగగానే నాకు తన చివరి నిమిషంలో గోపించనామోచారణ కాపిస్తూ మరణించాలనే కోర్కె ఉన్నదని కీర్తించిన ఛత్తడు గుర్తు వచ్చాడు. నేనుకూడా అట్లాగే పాడుకోవాలను కున్నాను. కాని, నేను అట్లా పాడితే నా పాటలో ఆ భక్త్యావేశం తొలిస్తుందనే ఒక కలిగింది భగవద్భక్తుడైనవాడు తనకు మరణం ఎట్లా వస్తుందో అని ఎందుకు భయపడాలో? “నేను పూర్తిగా నీ వాడిని, దాసుణ్ణి, నన్ను నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చెయ్యి, నాకు ఏ కోరికా లేదు. నా కొరికలన్నీ నీ నిర్ణయంలో తీనమై పోయాయి” అనే దృక్పథము, భావము సరియైన వనిపించింది ఆ భావం రూపొందిన నాటి నుంచీ నేను ఆ దృఢ మనస్కతతో ఉండే ప్రయత్నమే చేస్తున్నాను. అప్పుడప్పుడు కొంత చలించినప్పటికీ, తిరిగి వెంటనే నాలో ఆ విశ్వాసం క్రమంగా మరింత దృఢతరం అవుతూ ఉంది.

నాలో ఈ తీరుగ వైరాగ్య మానసిక తత్త్వం అంకురించడమూ అది మొలకెత్తి పెంపొందడమూ ఆ చిన్న ఆస్పత్రి గదిలోనే జరిగాయి అప్పటి నుంచీ నేను వ్యాధి వీడితుడనై ఉన్న కాలంలో మంచాన పడ్డా ననే చింత తొలిగిపోయింది ఆరోగ్యం బాగా ఉండి నేను హృదయ హరి శుద్ధ్యాన్ని గాని, భగవద్భక్తిని గాని సాధించక పోతే బీజితం ఎట్లా సార్థకం అయ్యేది? శారీరకంగా అపటితనం కలిగినా మానసికంగా ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిచెందడమే వాంఛనీయమని నా విశ్వాసము. ఇట్లా వ్యాధి మూలంగా నేను శారీరకంగా పోగొట్టుకొన్న బలంకంటే వెయ్యిరెట్లు నైతిక, ఆధ్యాత్మిక

బలాన్ని ఆ కాలంలో సాధించుకొన్నాను. తర్వాత ఎప్పుడైనా ఆ రోజులు నాకు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు, ఆ వ్యాధిని నాకు ప్రసాదించి, నా మనస్సు నిజమైన భక్తి భావార్ధి అయేటట్లు, కావించి నన్ను గ్రహించి రక్షించి నందుకు సర్వేశ్వరుడికి ప్రణామాలర్పిస్తూ ఉంటాను. మొత్తం మీద నిజానికి నేను తిరిగి జన్మించాను.

వ్యాధి వీడితుడనై ఉన్న ఆ కాలంలోనే నా మనస్తత్వంలో ఉన్న అనేక లోపాలు నవరణ అయే అవకాశం కలిగింది. నాకు ఏకాంతంగా ఉండటం అలవాటైంది. ఎన్ని రోజులైనా సరే ఒంటరిగా ఉండే శక్తి లభించింది. ఆ రోజుల్లోనే నేను మానం వల్ల ప్రభావితమైన అది ఎంత శక్తి ప్రదాయని అవుతుందో తెలుసుకోగలిగాను. ఆ దశలోనే ఎన్నో మానసిక వేదనలకు గురి అయ్యాను. ఆయా సందర్భాలన్నిటిలోనూ సునిశితంగా ఆత్మ శోధన చేసుకొని ఆత్మ శాంతి పొందాను. “మనశ్శాంతికి బహిరంగమైన సాధనాల మీద ఆధారపడటం తగదు. సుస్థిరమైన శాంతి అంతరంగంలోనే ఉంది” అని గుర్తించి, క్రమంగా సాధన వల్ల అది పొందాను.

ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నా అంతట నేను ఎట్లా ప్రయోగాత్మక కృషి చేశానో తెలుసుకోవడం చదువరులకు కొంత ఆసక్తికరంగా ఉండవచ్చు. నేను, కొందరు మనుష్యులను గాఢంగా ప్రేమించాను. ప్రేమ సంతోష దాయకమే, అయినా ఒకప్పుడు దుఃఖభాజనము కూడా కావచ్చు. ప్రేమించిని మనిషిని సేవించడం చల్లా ఆ మనిషి కోసం త్యాగం చేసినందు వల్లా సంతోషం లభిస్తుంది. స్వార్థ వాసన వ్యక్తిగతమైన కోరికలు ప్రేమను కలుషితం చెయ్యకుండా ఉన్నంత వరకు అంతా సంతోషకరమే. కాని, ఐహిక, శారీరక వాంఛలు ప్రవేశిస్తే అంతా చిదాకే. ఎడ తెగకుండా ప్రయత్నాలు చెయ్యడం వల్ల మానవ సహజమైన దౌర్బల్యాలు నన్ను లోబరచుకొనకుండా ఉండేటట్లు మనో నిబ్బరం సాధించుకొన్నాను. నేను ప్రేమిస్తాను; అభిమానిస్తాను అంటే. నేను ప్రేమించిన వారికి సేవ చేస్తాను. ఆ విషయం అంతటితో ఆఖరు. బాగా ఆలోచన చేసిన తర్వాత నేను ప్రేమించిన వారు తిరిగి నన్ను ప్రేమించాలని ఆశించడం తగదని

కూడా గుర్తించాను. సాధారణంగా మన ప్రేమకు లక్ష్యం అయిన వాడు, మనం వారిని ప్రేమించినంత గాఢంగా తిరిగి మనల్ని ప్రేమించడం, అభిమానించడం, జరగక పోవచ్చు. అప్పుడు వారి పట్ల మన ప్రేమాభిమానాలలో మార్పులు, ముఖ్యంగా తగ్గడం అనేది ఉండ కూడదు. ఇట్లాంటి దృక్పథం నిర్దిష్టత సాధించుకొనేటందుకు శక్తి కలిగిస్తుంది. ఏకాగ్రతతో తీవ్రంగా ఒక లక్ష్యాన్ని సాధించాలని తల పెట్టి కృషి చేస్తున్నప్పుడు ఆ కృషి ఫలితం వల్ల కలిగే లాభం గురించి ఆలోచనలు చెయ్య కూడదు. అట్లా ఆలోచనలు చేస్తే ఆ కృషి అనానకమైన కృషి అవుతుంది. అనానకమైన కృషి చేస్తేనే ఇతరుల ప్రేమాభిమానానికి ఆశించ కూడా ప్రవర్తించే దృక్పథం సిద్ధిస్తుంది. ప్రేమకు లక్ష్య మైన ప్రతీదీ భగవంతుడి రూపమే అని పరిగణించడం వల్ల ఆ దృక్పథం సిద్ధిస్తుందని నేను నా అనుభవం వల్ల గ్రహించాను. అప్పుడు ప్రేమాభిమానాలకు ఆస్పదమైన దాని రూప గణానకమయమైన నిష్కల్మషమైన సంతోషం మాత్రమే మిగిలడం జరుగుతుంది. అందుచేతనే ఏ విషయాన్ని గురించి అయినా నేను వనిచెస్తున్నప్పుడు ప్రతి నిమిషమూ నేను ఫలానా క్రితానా చర్యల్ని చేస్తున్నానా అని విమర్శించుకొంటాను నాలో ఫలానా క్రితానా చూపినట్లు తోచినట్లుంటే వెంటనే నేను ఆ ఆనందాన్ని వక్కాకు చెప్పేస్తాను. అట్లా చేయడం వల్ల ఎట్లాంటి మనో వికారాలూ, క్లష్ట పరిస్థితులూ నా మనస్సును కలుషితంచెయ్యరేవు. ఇది సాధ్యమేనని నాకు ఎన్నో సంవత్సరాలు పట్టింది.

నేను తప్పుచేసిన వారిపట్ల సానుభూతి చూపించేటందుకూ వారిని శుభాదృష్టితో ప్రేమించేటందుకూ యత్నించాను. ఈ సందర్భంలో నేను మహాత్మాగాంధీ ఇచ్చిన సూచనల వల్ల ప్రభావితడ నైనప్పటికి ముఖ్యంగా నేను చేసిన పాపాలు, పొరపాట్లు గురించిన వశ్యరూప భావం నాకు మార్గదర్శకమైంది. మర్మం విడిచి చెప్పాలంటే నేను కూడా అనేక పాపాలు చేశాను. కాని, అవి రాకాసిని రేరయ్యవు. ఈరోజున కూడా నేను మానసిక దొర్బలాలు ఏమీ లేనట్టి సచ్చరిత్రుణ్ణి గుండెమీద వెయ్యి చేసుకొని చెప్పలేను. అందువల్ల నా తప్పులకు నన్ను తోకం విరసించ

వచ్చునా? ఇతరులు నా పట్ల కొంత సహనంతో ఉండాలనే ఆశిస్తాను. వారి సహనభావమే కనక నాకు లభించకపోతే నా జీవితం వృథా అయి పడారి మరుఘూమి వంటిదై తుఫానులో చిక్కి చిన్నాభిన్నమైన ఓడ పంటిపై పోయేది. నన్ను ఎండరో ప్రేమించి ఆచిమానించారు. సాను ఛాతితో నాకు సహాయం చేసారు నా లోపాలను సరిదిద్దుకొని వాటిని నిగ్రహించి నిష్కల్మషుడనై టండుకు తోడ్పడ్డారు అట్లాంటప్పుడు ఇతరులను పాపులు అని నిరసించేటందుకు, ద్వేషంతో పెషర్పించేటందుకు నాకున్న హక్కుమిటి? మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నం చేసి, స్వానుభావపూర్వకంగా లనేక ప్రయోగాలు చేసి, నన్ను నేను దిద్దుకొన్నాను. కొంత వరకు విజయం సాధించి సందుచేత నేను కృతకృత్యుడనయినను కొంటున్నాను. అందువల్ల నన్ను హృదయపూర్వకంగా అర్థం చేసుకొన్న వారు నా చుట్టూ కూడి నా జీవితాన్ని సుఖము ఆమోద యోగ్యము చేశారు. తన్ను తాను ఉద్ధరించుకొనడమే ఇతరులను ఉద్ధరించేటందుకు ఈ సత్యమే నేను జీవితంలో నేర్చుకొన్న అత్యుత్కృష్టమైన పాఠము.

అది అమలు చేస్తూ చేసిన ప్రయత్నాలలోనే నా ప్రవర్తనను నేను దిద్దుకొన్నాను నా ప్రయత్నాలు ఎప్పుడూ యవజ్జీవము కొన సాగుతూనే ఉండవలసిన అగత్యం ఉండనే ఉంటుంది

అందరు మానవుల లాగే సీఫుకూడా పెండ్లి చేసుకోవలసిందంటూ వచ్చిన ప్రతిపాదనలను నేను ఎదుర్కొన వలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. అంతరంగము, బ్రహ్మచారిగానే జీవితం గడవవలసిందని నిర్దేశించింది ఆ నిశ్చయము మొదట్లో ఏమి పెద్ద ఆలోచన చేసి నిశ్చయించింది కాదు కాని, తర్వాత అది క్రమ క్రమంగా పరిణతి చెంది హృదయ పూర్వకంగా, బుద్ధిపూర్వకంగా చేసిన నిశ్చయంగా రూపు దిద్దుకున్నది. సహజంగా నాకు గృహస్థ జీవితం పట్ల మోజూ ఆకర్షణా లేవు సేవా సత్తితో, త్యాగబుద్ధితో జీవించి గడపాలనే కోరికతో తీసుకొన్న ప్రతిజ్ఞే నా సహజ నిశ్చయాన్ని దృఢ పరచింది. అందుచేత పెండ్లిని

గురించి వచ్చిన ప్రతిపాదన లన్నింటినీ నేను నిరాకరించాను. మా కుటుంబంలోని పెద్దలు కూడా ఏమీ ఒత్తిడి చెయ్యకుండా నేనే ఆ విషయాన్ని స్వతంత్రంగా నిర్ణయించు కొనేటందుకు వదలించుకు వారికి నేనెల్లప్పుడూ శ్మతఙ్గాణ్ణి.

నేను, నా జీవితమంతా బ్రహ్మచారిగానే గడిపాను. ఆందువల్ల వచ్చే సహజమైన ఒడుదడుకులు తప్పక మనస్సు చంచలమైనదని శ్రీ పిషయకమైన ఆ లో చ న ల వల్ల చ లి స్తు ం ద నీ నేను తెలుసు కున్నాను. నేను ఆ ఆలోచనలను నిగ్రహించుకొనే వాణ్ణి. ఒక్కొక్కప్పుడు నాకు మనో నిగ్రహం కలిగెడి ఒక్కొక్కసారి నా మనస్సు అదుపు తప్పతోన్నట్లుండేది. ఆధ్యాత్మిక కీర్తనలను పాడటము, ఉత్తమ వేదాంత గ్రంథాలను పఠించడము, దైవ ప్రార్థన ప్రారంభించి మనస్సును దైవం మీద లగ్నం చెయ్యడం, వంటి అనేక మార్గాలు అవలంబించి నా మనస్సును మూలస్థిరహితం చేసేటందుకు ప్రయత్నించే వాణ్ణి. ఒంటరిగా ఏ శ్రీతోనైనా కాలం గడవడం గాని, ఆడవారి మొగం చైపు చూస్తూ మాట్లాడటం గాని, వారి మాటలు పినడంగాని చేయకూడదని నిశ్చయించు కొన్నాను నేను సడికేటప్పుడు నా దృష్టి ఎప్పుడూ పిండిన నేలమీదనే ఉండేట్లు అలవాటు చేసుకొన్నాను. నా మనస్సు, పిషయ వాంఛలనుండి పిమ్మత్తం చెల్లకూడదు సర్వేశ్వరుణ్ణి నిత్యమూ మనసా ప్రార్థించే వాణ్ణి నేను నా మనస్సుని పూర్తిగా జయించ గలిగానని చెప్పలేను అప్పుడప్పుడు ఆజన్మ బ్రహ్మచర్య వ్రతం గైకొంటామంటూ నా దగ్గరకు వచ్చి నలహా అడిగిన వారితో అట్లా చెయ్యవద్దని కూడా చెప్పాను బ్రహ్మచర్య వ్రతం ఆలంబించి వారు ఆధిరోపించ వలసిన ఎత్తు చాలా ఎక్కువ పైగా అది నిటారుగా ఉన్న మోకాటి వర్షమువలె ఉంటుంది. ఈ వ్రతంలో క్రిందికి పడి జారే ప్రమాదాలు అనేకము అడుగుడుగునా ఎదురవుతాయి అంత రంగంలో ఏదో అత్యంత బలమైన దృఢ నిశ్చయం కలిగిరేనేగాని బ్రహ్మచర్య వ్రతం కష్టసాధ్య మైందని నేనెల్లప్పుడూ దానినూ

డిన్నాను. అంతే కాకుండా ఆ ప్రతానికి తోడుగా జీవితాన్ని అంకితం చేసేటందుకు ద్రువతారగా ఉండే ఘోర అత్యున్నత ఆదర్శం కూడా అవసరము. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఆధ్యాత్మిక దృష్టి, సాధన ఉండాలి ఇన్నేళ్ళు సాధనలో గడిపిన తర్వాత కూడా నా మనస్సు నిశ్చలమైనది కాలేదని చాచులాన్ని వ్యక్తం చేస్తుందనీ ఒప్పుకోవలసి ఉంది. కాని, ప్రార్థన నాకు రక్షణ కవచంగా ఉండి నన్ను అగాధంలో పడిపోకుండా కాపాడు తున్నది. ఇట్లాగ మనోనిగ్రహం కోసం నిరంతర పోరాటం ఒక వంక కొనసాగిస్తూ ప్రయత్న పూర్వకంగా వీర్యము కొన్న నియమాలను కచ్చితంగా పాటించే టటువంటి ఆలవాట్లు చేసుకొని, నేను నా దేహాన్ని స్త్రీ సంపర్కం నుంచి దూరంగా ఉంచగలిగాను.

ప్రజా సేవలో కార్యరత్రగా ఉన్నందువల్ల, స్వతంత్ర పోరాటంలో పాల్గొనేటందుకు ముందుకు వచ్చిన అనేక మంది స్త్రీలతో నాకు పరిచయం కలిగింది. వారు మానవులలో పవిత్రతకు నిదర్శనంగా పేర్కొనదగిన వారని నా మనస్సుకు తోచింది. అందువల్ల ఉన్నత భావాలు, ఉత్తమ స్వభావము పురుషులలో కంటే స్త్రీలలోనే ఎక్కువగా ఉంటాయనే అభిప్రాయం కలిగింది ఇప్పుడు నేను స్త్రీలంటే భయపడ వలసి వుంటుందని అనును. వారితో నేను నిర్భయంగా సురక్షితంగా ఉండగలను మనస్సులో వైకల్యం కలిగినా నన్ను నేను మందలించు కొని జాగ్రత్త పడగలను సర్వ సాక్షి అయిన, నా అంతరాత్మ నన్ను “జాగ్రత్త” అని హెచ్చరిస్తుంది. వెంటనే చెదిరిన నా మనస్సు పూర్వపు రీతిగా నిశ్చల స్థితిని పొందుతుంది.

“ఒక సాధువు అతను శరీర త్యాగం చేసిన తర్వాతనే అతను సాధువో కాదో పేర్కొన వలసి ఉంటుంది,” అన్న స్వామి రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పిన వాక్యము నాకు అను షణ్ణము ఎక్కడ ఎప్పుడూ ఏతీరుగానూ కిందికి జారి పడిపోకుండా జాగ్రత్త తీసుకొనే జ్ఞాపకం వంటి దైంది. నన్ను గురించి ఇతరులు ఏ రీతిగా భావించినప్పటికి నేనుమాత్రం ఎప్పుడూ సాధువునని అనుకోలేదు. నేను కూడా సాధారణ మానవుణ్ణి.

నాలోకూడా వారిలా సహజమైన అనేక లోపాలున్నాయి. నేను చేసిందల్లా నాలో ఆ లోపాలున్నాయని గుర్తించడమూ వాటిని మనస్సుర్తిగా అవిరామంగా భగవద్భక్తి భావనాపూర్వక ప్రయత్నాలతో శాశన చేసుకొంటూ స్వచ్ఛత పొందేటందుకు కృషి చేయడమే.

ఈ మాటలన్నీ పూర్తిగా వ్యక్తిగతమైన విషయాలకు సంబంధించి నవని అనిపించవచ్చు కాని, నా మనస్సులో ఉన్న వాటిని అందరి ముందూ నివేదించాలనే అంతర్యామి ప్రేరేపణ కలిగింది. అందుకే ఈ నివేదికను ప్రజల ముందుంచడం జరిగింది.

1928 లో నన్ను అహమ్మద్ నగర్ ఆయర్వేడియ ఆసుపత్రి నుంచి విడుదల చేశారు. వ్యాధి కొంతవరకు తగ్గింది నేను చేతికర్ర ఊతంతో కొంచెం నడవగలుగు తున్నాను వైద్యవరమైన చికిత్స పూర్తి అయిందనీ ఇంక మిగిలించి ప్రకృతి కొనసాగిస్తుందనీ కాలం గడచిన కొద్దీ నాకు బలం పెరుగుచున్నదనీ ప్రోత్సాహ పూర్వక వచనాలు చెప్పారు. నాకు పూర్వపు ఆరోగ్య పరిస్థితి తిరిగి వస్తుందని ఆశించడానికి అవకాశం లేదని గూడా స్పష్టంగా చెప్పారు.

ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా నేను ఈ వ్యాధివల్ల శారీరకంగా అవిటివాడ్ని అయినా మానసికంగా ఎంతో బలంకలవాడ్ని అయాను.

ఆసుపత్రి నుంచి రోగవిముక్తునై బైటికివస్తున్నాననే సమాచారం శ్రీ ఎన్. ఎమ్ జోషికి అందింది. ఆయన నన్ను తిరిగి నా పనితో చేరమన్నారు. కాని, ప్రస్తుత ఆరోగ్య పరిస్థితిలో నాకు, కార్మికుల యూనియన్ నిర్వహణకు అవసరమైన శారీరక శక్తి లేదనీ అంతేకాకుండా బొంబాయి నగరపు శీతోష్ణ పరిస్థితులు నాకు అనుకూలమైనవి కావనీ ఆయనకు తెలియజేశాను. ఎంత చెప్పినా ఆయన నన్ను వదల దలుచుకోలేదు అందుచేత నన్ను షోలాపూర్ లో ఉండ వలసిందనీ అక్కడ బట్టల మిల్లు కార్మికులు చేస్తున్న సమ్మెలో వారికి సలహాదారుగా ఉండి కార్మికులను సమీకరించ వలసిందనీ కాదన వద్దని ఆయన కోరారు. ఆ బట్టల మిల్లు కార్మికుల

నమ్మెలో ఇరువై వేల మంది ఘోరవ్యం ఇమిడి ఉంది, అది నాలుగు నెలల పాటు శాంతంగా క్రమ బద్ధంగా కొనసాగింది. ఆ సందర్భంతో నేను ఇతర సహచరులతో అనేక సభలలో మాట్లాడాను చివరకు కార్యచరణ సమితి ఏకేటింగు చేయ్యాని నిర్ణయించి ఆ కార్యక్రమంలో పాల్గొనేటందుకు వందల కొద్దీ వాలంటీర్లు ముందుకు వచ్చారు. ఏకేటింగు నిర్వహణ బాధ్యత నాకు అప్పగించారు. హిలాపూర్ నగరంలో ఉన్న జనం యావన్మంది నిరసనకు 22 వాలంటీర్లు ప్రారంభించనున్న ఈ సత్యాగ్రహాన్ని తీరించేటందుకు మిల్లులున్న పారిశ్రామిక వాడ వైష్ణు కదలి వచ్చారు, ఆధికారుల మిల్లు యజమానులతో షరీకై ఆ ప్రజావాహినిని కదలనియ్య లేదు. ఏకేటింగు చేస్తున్న వారిపై దౌర్జన్యాని ప్రేరేపించారు. అది మొదట ఫలించ లేదు. కాని, తర్వాత వారి కుయ్యతలు ఫలించాయి నన్ను అరెస్టు చేసి, విచారణ జరిపి కొంత స్వల్ప కాలం విడి భైదు శిక్ష విధించారు.

నేను భైదు నుంచి విడుదల పొంది తిరిగి వచ్చాను. అప్పటికే కార్మికులలో చీలికలు వచ్చి ఐకమత్యం చెడిందని, నేను గురితప్పానని గుర్తించాను. యజమానులతో చర్చిస్తూ కార్మిక సమస్యల పరిష్కారం చేసే సమయంలో అదను తప్పిందని గమనించి అదను వాడెట్టకండా ఎప్పుడప్పి పోకుండా రాజీ సాధించడం ఆవశ్యకమని అనుకున్నాను అప్పుడనుకున్న భావమే నాలో ఈ నాటికీ కూడ నిలిచి ఉంది. ఆ అదను తప్పిపోయినట్లయితే కార్మికుల భవితవ్యము, ప్రగతి తాత్కాలికంగా నైనా సరే దెబ్బ తింటాయి.

ఎంతో ధైర్యంగా సాహసంతో పోరాడే ఆ కార్మిక నాయకుల గతి చివరకు ఎమైంది? వారు బలి పశువులైనారు. నేను వారికి స్పాందన వచనాలతో ధైర్యం చెప్పాను కాని, చివరికి యూనియన్ చిన్నాభిన్నమైంది. ఆరు నెలలపాటు కార్మికుల తిరిగి ఐకమత్యం సాధించేందుకు ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసి చివరకు శ్రీ ఎన్. ఎమ్. జోషిని నన్నీ బాధ్యతల నుంచి విడుదల చేయ్య వలసిందనీ, నాకు కారీరక క్రమ లేని శాంతి

యితమైన మరో హాస్యరంగంలో కృషి చేసే బాగాడైన కోరిక కనిపించింది. తెలియ జేశాను. నాలో నివ్వలు కురిపిస్తూ మాట్లాడే స్వభావమూ, శక్తి తీవ్రతా లొంగిపోయాయి. నేను పూర్వం ఉన్నట్లు చేసు, మారిపోయాను. జూన్ 1929 లో హోలాపూర్ వదిలిపోయాను హైదరాబాదు సంగీతానికి చెందిన ఉస్మానాబాదు హైస్కూల్ హిప్పర్లీ (Hyperic) అనే గ్రామం ఉంది అక్కడి జాతీయ ఉన్నత పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడిగా ప్రవేశించాను.

అక్కడ ఉండిన మరో విషయాన్ని కూడా ఇప్పుడు తెలియ జేయవలసి ఉంది “మీరడ్ కుట్ర కేస్” ప్రభుత్వ పహించిన కేసు ఎందరో అన్యవక్తరులు ముందరి శిక్షలకు, దారుణ చరిత్ర శిక్షలకు గురి అయిన కేసు. అందరూ నన్ను మద్దాయిగా ఇరికించే ప్రయత్నాలు జరిగాయి. నమ్మే జరిగిన రోజుల్లో నేనెచ్చిన ఉపన్యాసాల నివేదికలు పై అధికారులకు పంపిస్తూ వారు నాపై తీవ్ర చర్యలు తీసుకొనడం ఆపసరచని భావించడం జరిగింది. భారత దేశంలో ఎక్కడెక్కడ ఉన్న ప్రముఖ కార్మిక నాయకుల్ని జైళ్లలోకి తోయడం కూడా జరిగింది దానికి ముందు కొన్ని రోజులపాటు ఎందరో అజ్ఞాత వ్యక్తులు నాపై నిరూపణలు కార్మిక నాయకుల పై అక్కడి అధికారులు జరిగిన నాటి ముందు రాత్రి నన్ను కూడా అరెస్టు చెయ్యవచ్చుననే విశ్వసనీయమైన వార్త నాకు చెరింది తప్పించు కొని అజ్ఞాత వాన గడసాలనే ఆలోచన, కోరిక నాకు కలుగ లేదు. కానున్నది కాక మానదు, అవశ్యమను భోర్తవ్యం అనేతత్వంతో అరెస్టు కోసం ఎదురు చూశాను కాని, ప్రకృత నన్ను అరెస్టు చెయ్యలేదు. శ్రీ ఎన్. ఎమ్. జోషితో నాకున్న సాహచర్యానుబంధాల మూలంగా ప్రభుత్వం నన్ను అరెస్టు చేసే ఆలోచనలను ఎదురు కొన్నదని ఆ తర్వాత నాకు నా మిత్రులు తెలియ జేశారు. ఐహాళా నేను ఏమంత ప్రమాదకరమైన పృథ్విని కానని కూడా ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది కాబోలు. పరమేశ్వరుడు నన్ను మరో పనికి ఉద్దేశించినందు వల్లనే అది అట్లా జరిగింది.

10. విద్యా సంస్థ నిర్వహణ

వీధి విధానాలు ఎట్లా ఉంటాయో ఎవ్వరూ ఊహించ లేరు. నేను విద్యార్థులను అదృష్టంలో ఉంచుతూ పాఠాలు బోధిస్తూ కాలం గడుపుతూ ఉంటానని ఎన్నడూ అనుకో లేదు. కాని జూన్ 1929 లో గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఉన్న ఒక జాతీయ విద్యాసంస్థ ప్రధానోపాధ్యాయుడుగా పద్యతలు చేపట్టడం జరిగింది.

హిప్పర్ని, హైదరాబాదు సంస్థానం లోని ఉస్మానాబాద్ జిల్లాలో ఉన్న చిన్న గ్రామం, అక్కడ కొన్ని వందలమంది జనం మాత్రమే నివసిస్తున్నారు. ఆ గ్రామం ఏమీ ఆసాధారణమైందీ కాదు కాని, అక్కడి ప్రజలలో ఇద్దరు సోదరులు కావించిన కృషి, గురుకుల పద్ధతిలో వారు ఏర్పాటు చేసిన విద్యా సంస్థ మూలంగా ఆ పూర్వ పేరు ప్రతిష్ఠలు కలిగాయి

ఆ ఇద్దరి స్నేహితులలోనూ పెద్దవాడైన శ్రీ వేంకటరావు తన ఆస్తిలో చాలామంది ఆ విద్యా సంస్థకు దానం చేశారు. అంతే కాకుండా లాయరుగా తాను సంపాదిస్తున్న ఆదాయం నుంచి ఆ సంస్థ నిర్వహణకు అయే ఖర్చులో ఎక్కువ భాగం ఖరీదచేపారు. ఆయన స్వార్థం అనేది ఎకోశంలోనూ దేని పరహిత చింతనావరుడు. ఆయన తమ్ముడు సహాయ నిరాకరణోద్యమపు రోజుల్లో బి ఎ తరగతి చదువుతూ కళాశాల ఎద్దను బహిష్కరించి సమయం పాడు ఆయన ఆ విద్యా సంస్థను నిర్వహిస్తున్నాడు. చిన్న గ్రామంలో అవతరించిన ఆ జాతీయ పాఠశాల క్రమంగా అభివృద్ధి చెంది, సంస్థానంలోని ఇతర ప్రాంతాల విద్యార్థులనుకూడా ఆకర్షించే శక్తివంతమైన విద్యా కేంద్రంగా రూపుదిద్దు

కొన్నది. ప్రయోగ కరమైన విద్య నేర్పించాలని తలపెట్టిన తల్లిదండ్రులు అందరూ తమ పిల్లలను తప్పకుండా ఆ పాఠశాలకు పంపేవారు. అది న్ని అనునరిస్తున్నందు వల్ల అక్కడి విద్యార్థులు తమ గురువులతో కలిసి మెలిసి నివసించే వారు. గురువులు శిష్యులు కలిసి పనులు చేస్తూ ఘడిస్తూ చదువుచూ జీవించే వారు వారి జీవితం నిరాడంబరమైంది. ఏ విధమైన దర్జానా డాబుసరీ లేనిది. అందుకే చింతలు, విశేషాలు, వర్ణనీయమైనవి ఏమీ కనిపించవు. కాని, అక్కడి ప్రతి అంగంలాగా గ్రామీణ జీవిత వాతావరణము, సారకృము ప్రస్ఫుట మయ్యేది గ్రామీణ నివాసాలైన కుటరానే ఆ విద్యా సంస్థ వారు ఏర్పాటు, గురువులు నివసించేటందుకై నిర్మించారు. గురు శిష్యుల సహమ అంతస్థులూ తారతమ్య భేదభావాలూ లేవు. కొత్తగా వచ్చిన వారు ఎవరు గురువు? ఎవరు శిష్యుడు? అని గుర్తించడానికి పీలుడేనంతగా వారు కనిపింపడం జరిగింది అక్కడివారందరూ కాయవస్త్రం చినేవారు. దాన్ని తక్కువనే నీచమైందని అనుకొనే వారు కాదు. మా బోధనా తరగతుల కోసం తగిన వసతిని మేమే ఏర్పాటు కున్నాము. దానిని రోజూ తుడిచి శుభ్రంగా ఉంచుకుంటున్నామి. దానిగా పని మనుషులెవరూ లేరు. ప్రతి ఆదివారమూ విద్యార్థులు పేద పోగుచేసుకొని వచ్చి గదులలోని నేలలను అంకి ముగ్గులు వేసేవారు. విద్యార్థులతో పాటు బోధకులు కూడా చేతులు కరిపి పనులు చేసేవారు ఒక ఖాదీ చొక్కా, ఒక గొంగడి (పంబళీ) ఉంటే ఆ బడిలో జీవితం గడిచేది. చదువు చదివే సమయంలో రాత్రి నివాసంగా ఉన్న గది, పాఠశాల తరగతి గదిగా మారిపోయేది. చదివే వారు గొంగడి మడతపెట్టి ఆసనంగా అమర్చుకుని కూర్చుండే వారు పని చేస్తున్నప్పుడు చొక్కా ధరించేవారు కాదు. చదువుతున్నప్పుడు అందరూ చొక్కాలు ధరించే వారు. మా బడిలో కర్పిలు, బెంచి బల్లలు వంటివి రెనే లేవు ఒక్కొక్కప్పుడు బడి చదువులు ఆరుబైటనూ పుంచి నీడ ఇచ్చే చెట్లకందా జరిగేవి.

అక్కడ జీవితం క్రమ బద్ధమైంది. మేమందరూ తెల్లవారు జామున 4 గం. 30 ని. లకు నిద్రలేచేవాళ్ళము. సరిగా 5 గంటలకు ఉషఃకాల ప్రార్థన సమావేశం జరిగేది. ఆ తర్వాత ఎవరి పనికి వారు వెళ్ళేవారము. 8 గంటలు అమెర్సిప్పటికి జొన్నరొట్టె, పప్పు, పాలు, అందరికీ పొద్దుటి వేళ ఆహారంగా ఇచ్చేటందుకు తయారయ్యేది అవి తీసుకోగానే మధ్యాహ్నం వరకూ చదువులు తర్వాత భోజనము, కొంత నేవు విశ్రాంతి. ఆ తర్వాత మధ్యాహ్నం రెండుగంటలనేవు తిరిగి చదువు సాగేది. సాయంత్రం 5 గంటల సుంచి దేహవరిశ్రమ 7 గంటలకు సాయంకాలపు ప్రార్థన సమావేశము జరిగేది. ఆ తర్వాత రాత్రి భోజనం ముగించుకొని చిచ్చాపులు చదువుకునేవారు. రాత్రి 9 గం 30 నిమిషములు కాగానే నిద్రవేళ.

ఆ విద్యా సంస్థలో వైసెనందిన జీవిత ప్యవహారాలు, చదువుల కార్యక్రమాలు అజమాయిషీ చేయడానికి ప్రత్యేకంగా ఒక మనిషి ఉండటం అవసరమైనాడ. విద్యార్థులు, ఆచారీ చెప్పవేతల్లో మెలగుతూ ఉండటం, వారి చక్కని విద్యాభ్యాసం కలిగెట్లు తీర్చిదిద్దడం, జరగాలి. మొత్తంమీద విద్యార్థుల జీవితంలో అన్ని రంగాలలోనూ అతను సంబంధం కలిగించుకొంటూ వారి అభివృద్ధికి పాటుపడాలి. కేవలం చదువులు చెప్పడంతో అతని వాద్యత పూర్తైనాడు మానవుని జీవితంలో మానసిక, ఆర్థిక రంగాలన్న ప్రాధాన్యతను అవగాహన చేసుకొని, ఆయా రంగాల్లో కృషి చెయ్యడాన్ని, ప్రోత్సహించి, అభివృద్ధి సాధించాలి. అట్లా జరిగితేనే విద్యార్థి సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వం వికసించేది. సామాజిక జీవితంలోనూ సంసారమనే సాగరంలోనూ తన జీవన నౌకను సురక్షితంగా నడచే శక్తిగల సామర్థ్యాన్ని పూర్ణతను సాధించ గలుగుతాడు. ఇతర విద్యా సంస్థలలోనూ వరిసర ప్రాంతాలలోనూ లభిస్తున్న విద్య అనమగ్నమై పోయే దశ లార్చు ఎదురయ్యే సామాజిక జీవితంలో అవసరమైన ఎదో ఒక అంశంలో మాత్రమే కొంత నేర్పరి తనాన్ని ఆలపించి, ఎదిగి మిగిలిన వారితో మిసికే మరహంకారుల్ని

మాత్రమే తయారు చేస్తున్నది విద్యాధులకు బుద్ధి వైశద్యం మాత్రమే కలిగినై హృదయ కార్యం అట్లాగే గట్టగట్ట పంపించి గురువు శిష్యుడి దేహబలాన్ని, మనో ధైర్యాన్ని మాత్రమే ప్రోత్సహిస్తే అతని బుద్ధి బలమూ విమర్శనాశక్తి అందుకో వలసినంత స్థాయిని అందుకోలేక పోవచ్చు. సమాజానికి కావలసింది బాగదోష్టాలు, బోధకాళ్లు వంటి వికార రూపాలను గుర్తుచేసే ఎగిడి దిగిడి అసమగ్ర విజ్ఞానవంతులు కాదు. సర్వంగా సౌష్ఠవంత సుందరంగా కన్పించే ట్లండి సామాజిక జీవితంతో లయ కలిపి సామరస్య భావంతో జీవించేటందుకు తగిన విజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే బోధకులూ వారివలె రూపొందాలనే విద్య సభ్యునినే సాధక బాకావాలి.

సమాజంలో అట్టడుగున ఉండి నిర్బంధ జీవితం గడపుకు వారి అసృద్ధి కోసమై సేవా భావంతో కృషి చేస్తూ తమ జీవితాన్నంతా పేదల పట్ల సానుభూతి చూపించే ప్రజా సేవకే అంకితం చెయ్యడానికి సంసిద్ధులయ్యేటట్లుగా ఉపవకల్ని తీర్చిదిద్దే ఉద్దేశంతో ఈ విద్యా సంస్థను సంస్థాపకులు ఏర్పాటు చేశారు త్యాగశీలము, వ్యక్త జీవనము అనేవి రెండూ ఇందులో విద్య నభ్యసించేవారికి వారి బోధకులకూ జీవిత లక్ష్యాలుగా ఉండాలని నిశ్చయించారు. అందుచేత తమ ఆశయ సాధనకు అనుగుణమైన సమర్థతలు కలిగి వ్యక్తిత్వం ఆ గురుకుల సంస్థాపకులు అనేపిస్తున్నారు. ఎట్లాగో ఎవలాగ వారి దృష్టి నామీదే పడింది. నేను అత్యంత సామాన్య మానవుణ్ణి చెప్పుకొనిన వని అత్యంత ఉన్నతదైనదని చెప్పాను. కాని, వారు నన్ను హివర్గి వచ్చి ప్రధానోపాధ్యాయ పులవతి పదవి స్వీకరించ వలసిందని కోరారు. నేను ఆంగీకరించాను. ఆ రోజున, వారు నాకెంత సీతం ఇవ్వవలసి ఉంటుంది? అని నన్ను అడగగానే నేను నిశ్శబ్దుడి సయ్యాను శ్రీ ఎన్. ఎమ్. జోషి అంత పెద్దవాడి పిగ్గనే నేను నెలకు 40 రూపాయలు మాత్రమే గౌరవ వేతనంగా తీసుకొనేవాణ్ని. “రేచు ఆశించి వనిచేసే అలవాటు వుడూ నా మనస్సులో కలుగ లేదు అందుచేత, నిరాదంబర జీవితం

గడిస్తే నాకు చాలు. అందుకోసం ఏమేమి అవసరమో అట్లా చెయ్యండి నా మీద అధారపడిన వారెవ్వరూ లేరు నేను ఒంటిరి వాడిని” అన్నాను. నెలకు 50 రూపాయలు నాపెర బ్యాంకులో జమ చేస్తామనీ ఆ సొమ్ములో నుంచి కవలనినప్పుడు వాడుకోవచ్చుననీ గరుకులంలోనే భోజన భాజన వసతులు నిర్ణయమనీ తెలియ జేశారు. నేను అంగీకరించాను. వారు జమ చేసిన గొమ్ముతో నాకు ఆకాశం కలుగలేదు. ఒకసారి వ్యాధి పీడితుడైన చుట్టాన్ని చూసేటందుకు వెళ్ళుతూ రాకపోకలకు మాత్రమే అందులో నుంచి ఖర్చు చెల్లవలసి వచ్చింది. అందుచేత ఐహిక సంబంధాలన్నీ తెంచేసుకొని, అన్తిపాస్త్రం నాకు అక్కరలేదని నేను నిర్ణయించుకొన్ననాడు ఆ సొమ్మంతా అట్లాగే జమచేసిన వారికి తిరిగి ఇచ్చేశాను ఆ సందర్భాన్ని వివరంగా మరోసారి చూచుకోవాలి.

‘మతం ఒక హృదయం నుంచి మరొక హృదయానికి ప్రచారం అవుతుంది’ అని పెద్దన్నారూ ఆమాట, విద్య వట్లకూడా వర్తిస్తుంది బోధించే బోధకుడి హృదయం నుంచే ఆయన బోధించే విజ్ఞాన దీధితులు ప్రసారం అవుతాయి. వాటివల్ల హృదయ స్పందన కలిగితేగాని శిష్యుడు పరిణామం చెందడు ఆ స్పందన కలిగించాలంటే విద్యుదీ హృదయ స్పందనలన్నింటినీ సామూహికత అవగాహన కలగని, మంచి చెడ్డల సర్పాటు వెనీ తీర్చి దిద్ద గలిగిన స్వచ్ఛమైన హృదయం కల గురువు ఉండాలి. అప్పుడే గురు శిష్యులలో భాసొచ్చును, పరస్పర ప్రేమగౌరవాలు, సహానుభూతి సిద్ధిస్తాయి వీరాధి పతిగాకాకుండా శిష్యులతో కలిసిపోయి వారిలో ఒకడు అయి మిత్రుడుగా సహయాత్రికుడుగా ప్రవర్తించే గురువే గురువు. అట్లాంటే గురువే మంచి విద్యాబోధకుడు. అందు చేత, నన్ను నేను ఈ రీతిగా ప్రశ్నించు కొన్నాను. “నేను ఈ విద్యార్థుల్ని నన్ను నేను ప్రేమించు కొంటున్నట్లుగా నాతో సమానంగా ప్రేమించ గలనా? నాలోపాలకు నన్ను నేను క్షమించు కన్నట్లుగా వారిలో కన్పించే లోపాలు క్షమించ గలనా? వారి సుఖ సంతోషాలలో సమానంగా పాలు పంచు కలగలనా? నా జీవితంలో ఆన్ని విషయాలలోనూ

వారిలో ఒకడుగా ఉండ గలనా” ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా “ఉండ గలను” అని అంతర్వాణి వలిచింది. అందు చేతనే ఆపాధ్యతను వినమ్ర ధావంతో సేవా సక్రితో స్వీకరించాను.

అప్పటికే నేను ఖద్దరు ధరించే దీక్ష వహించాను. నా జీవిత ప్రధానం కూడా సాధ్య మైనంత నిరాడంబరంగా ఉండేది. కాని అప్పటి పరకు నా వేషంలో లాగు ధరించడం ఒక అంశంగా ఉండేది. ఆ లాగులు వున్న పాదేనీ నా కొత్త జీవితానికి తగినట్లు మారాను. నాకు నావి అనేవి ఏమీ లేవు. నేను కూడా మిగిలిన అందరి లాగే విద్యార్థిని. నా పరువు దూరంగా పాదేనీ రెండు గొంగడీలు తీసుకొన్నాను. వాటిలో ఒకటి పరచు కోడానికి రెండోది కప్పకొనే టుండుకూ ఉపయోగించే దీ, కాఫీలు, సేవించడం మానివేశాను. ఇట్లా పైకి కనిపించే వన్నీ ఎసిర్జించ గానే మనస్సులో రావలసిన మార్పు గురించి చేయ వలసిన కృషి ప్రారంభం అయింది.

పైకి కనిపించే విషయాలను గురించిన మార్పులు తేలికగా చేయ గలిగాను. కాని, మనస్సులో రావలసిన మార్పు కష్ట సాధ్యంగా ఉండేది. నేను చేసే ప్రతి పనీ నిశితంగా నా మనస్సులోనే పరిశీలించుకొనే వాణ్ణి. ప్రధానోపాధ్యాయుడుగా ఏ విద్యార్థినైనా శిక్షించ వలసిన అవసరం ఏర్పడగానే, వెంటనే చర్య తీసుకొనే వాణ్ణి కాదు; వాయిదా వేసేవాణ్ణి. ఆ కుర్ర వాడు తన తప్పు తాను గ్రహించి వశ్చాత్తావ పడి, తన తప్పు తానే సరిదిద్దు కొనేట్లు, అతనికి నచ్చ చెప్పే ప్రయత్నం చేసే వాణ్ణి. తరచుగా ఆ కృషిలో నాకు జయం లభించేది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కొక్క విద్యార్థి మొండి పట్టు పట్టడం తాను ఏ తప్పు చెయ్యలేదని వాదించడం కూడా జరిగేది. అప్పుడు నేను దెబ్బలశిక్ష అమలు చెయ్యక తప్పేది కాదు. నాజీవితంలో ఎప్పుడూ బెత్తంతో దెబ్బలుకొట్టలేదు శిక్షలు వెయ్యడంలోనేను అనమర్థణ్ణి. “మంచితనం రూపొందించడము శిక్షించడం చల్లా ఆశ్లాపించడం చల్లా సాధ్యంకాదు. మార్పు సహజంగారావాలి. బలం

తంగా సాధించ లేము. ఒకప్రయోగం సహజమైన అభివృద్ధిని అరికట్టి బుద్ధి వెర్రితలలు వేసేటట్లు చేస్తూ మానవుడి వ్యక్తిత్వాన్ని, స్వేచ్ఛను నిర్మించి పెంపొందించడం సాధ్యంకాదు. దానిని స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు ఆవశ్యకము, జీవము వంటివి. తన తప్పుల తాను తెలుసు కొనడమే అభివృద్ధి సాధనకు కీలకము. చేతిలో బెత్తం ధరించనట్లయితే నేను మంచి సాధకుడనూ కానూ సాధనమూ కాను " అని భావించే వాణ్ణి. ఇట్లాంటి దృష్టాంతం వెలగుతూ ఉండటం చేతనే నేను బెత్తం ఎవ్వడూ వాడనే లేదని చూచి ఒక సారి మాత్రం బెత్తం వాడక తప్పదని నిశ్చయించుకొని, ఎన్నిదెబ్బలు కొట్టాలో ముందుగానే నిర్ణయించి, ఆ దీక్షను అమలు చేయడానికి ముందుగా అన్ని దెబ్బలు నన్ను నేను కొట్టుకొన్నాను. ఆ దెబ్బల వల్ల కలిగే బాధ స్వయంగా అనుభవించాను శిక్షవల్ల కలిగే మానసిక వైకల్యం ఈపించు కొన్నాను. తర్వాత శిక్షించ వలసిన కుట్రవాణ్ణి మూడు దెబ్బలు వెసి, మరి కొట్టడానికి మనసురాక, చేతిలో ఉన్న బెత్తం పారవేసి వాణ్ణి కొగలించుకొని నా ప్రార్థనానికి వశ్యతాపంగా నేనే వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాను.

కాతన్యం చూపేటందుకు అనమర్శదనై నందు వల్ల హృదయ పరిపరైన తెచ్చేటందుకై నేను ఆ తర్వాతి రోజుల్లో మరొక పద్ధతి చేపట్టాను. విద్యార్థులు చేసిన తప్పులకు పరిహారంగా నేను ఉపవాసం చేసే వాణ్ణి. నా ఉపవాస దీక్షను గురించి ప్రవచించి, ప్రచారం ఉండేవి కావు ఒకసారి ఒక విద్యార్థి నీతిని ప్రవర్తించాడు నేను ఒకవారం రోజులు ఉపవాసం ఉన్నాను. అతనితో నిగూఢమై ఉన్న నైతిక శక్తికి ఉద్దీపనం కలగాలనే సన్ను నేను బాధించు కున్నాను అది నాకు నిజంగా బాధ అనిపించిందా? అంటే 'లేదు' అనీ అది ఉపస్థు పంపిసి చురొకరి పాప పరిహారానికి ఉపయోగించే సాధనం. వంటిదేనని అనిపించింది ఈ చర్య వల్ల నా హృదయం సంతోషంతో తేలికైంది.

ఎవరికైనా ఏదైనా రోగం వస్తే వారికి ఉపచారం చేసే అలవాటు చేసుకొన్నాను. విద్యార్థులెవరికైనా అస్వస్థుల కలిగితే వారిని నిద్రబుచ్చే

అందుకు వెన్నులపైనుండి రాత్రంతా గడిచేవాణ్ణి. అప్పుడు జోలపాటలుగా దేశభక్తి, దైవభక్తి గేయాలు పాడేవాణ్ణి. ఒక విధంగా వారికి మాతృ స్థానంగా నేనావాణ్ణి. నేను మందులు, చికిత్స గురించి కూడా కొంత తెలుసుకొన్నాను. అందువల్ల వారికి బాగా నన్నిహిత్యము కాగలిగాను. నేను ఎద్యార్థ్యమనన్పూర్తిగా ప్రేమించాను. వారుకూడా నన్ను అట్లాగే గాఢంగా ఆభిమానించారు వారు ఎప్పుడైనా తాత్కాలికంగా గాని, నెలపు ఒకటి గాని వారి ఇంట్లో వెళ్లి తున్నప్పుడు నన్ను సజల నయనాలతో చిహ్నించుతూ త్వరగానే తిరిగి వస్తామని మాటలు చెప్పేవారు. నాకు, ఆ రోజులు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు, చిన్న వయసులో ఉన్న ఆ అమాయక బాలురతో గడిపిన నిరాడంబర జీవితం నా జీవితంలో లభించిన అత్యున్నతమైన అవకాశమనిపిస్తుంది ఆ తర్వాత రోజుల్లో నేను వయస్సులోనూ అనుభవంలోనూ ఎదిగినప్పటికీ అనుభవమయరాలం తిరిగి లభిస్తే ఎంత బాగుంటుంది? అనే చింతకలుగు తుంది. దృఢస్థిరము మరొకరికి మైన శక్తి సామర్థ్యము, అవసరమైన రాజకీయ కార్య నిర్వహణ లలో నేను నిమగ్నుణ్ణి కావలసి వస్తుందనే ఆలోచన ఆరోజుల్లో ఎంత మాత్రమూ కలగ రదు.

హిప్పర్సిలో కొన్ని నెలలు గడిచే సరికి మైదరాబాదు సంస్థానం అంతటిని ఆవరించు కొని ఉన్నవరిస్థితిని సమన్వయ నేను ఎదుర్కొనడం సహజమైంది నేను, నా చిన్నతనం మైదరాబాదు సంస్థానంలో గానూ కాని, ఆ తర్వాత చాలకాలము చదువులో బైట, అక్కడ ఇక్కడ, గడిపాను. ఆ కాలం అంతా జాతీయోద్యమాల ప్రభావం కల్పించిన వెచ్చ చుం నేగడిచింది జాతీయతాభావానే జీర్ణించుకొనికవిస్మయముగా న్నాను. అందు చేత, స్వదేశ సంస్థానాలలో నివసిస్తున్న ప్రజలు భూస్వామ్యవ్యవస్థలో నిరంకుశ పరిపాలకుల పరిపాలనలో ఎట్లాంటి బాధలుఅనుభవిస్తున్నదీ నాకు ఎంత మాత్రమూ తెలియదు మైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజలు అనుభవిస్తున్న కష్టనిష్ఠులలో నాకు తెలిసింది ఉన్నది నా బుర్రలో వాటిని ఎంచుకొని తెలివి శుద్ధి పూజించు; పూర్తిగా కాళి.

సంస్థానంలో వేర్వేరు ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన మా విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు తమ జీవిత పరిస్థితులు ఎంత అవసర కరంగా ఉన్నాయో చెప్పే వారు. అధికారుల వల్ల తాము పడుతున్న బాధలను గురించి వారు చెప్పుతున్నప్పుడల్లా రహస్యం చెప్పిలో చెప్పుకున్న భోరణిలో భయం భయంగా గుస గుస చాడుతున్నట్లుగా చెప్పేవారు. తమ పరిపాకుల మెప్పుకోసం వారు కుచ్చు బొప్పీలుకూడా ధరించే వారు. వారి సంస్కృతి, మాటలు ఉర్దూషయం. మాతృ భాషకు బదులు వారు ఉర్దూ భాషనే నేర్చుకున్నారు వారికి ఒహిరంగంగా ప్రార్థనలు, భజనలు, దేవుడి ఊరేగింపులు జరిపే అవకాశాలు లేవు. పండగలు చేసుంటే నిషేధం. వ్యాయమశాల లేర్పాటు చేసుకోవాలంటే సర్కారు అనుమతి పొందాలి. లేకపోతే అది సాగదు. సభలు సమావేశాలు నడప కూడదు వ్యక్తులు, ప్రజా సంఘాలు సాగిదే విద్యాసంస్థలకు ప్రోత్సాహం లభించదు. ఇన్ని నిర్బంధాలూ, కట్టె చాట్టూ చుట్టుముట్టి ఉన్నందు వల్ల ప్రజా జీవితం ఊపిరాడని స్థితిలో ఉన్నట్లుగా ఉక్కిరి క్కరి అవుతోంది. ఈ స్థితిలో నుంచి బైట పడేటందుకు వారికి ఏమీ దారి లేదు, దారికన్పించటం లేదు కూడా.

మైదరాబాదు సంస్థానంలో ప్రజా జీవితాన్ని ముస్లిము మతావేళా మూఠామైన అధికార వర్గం అణిచిపెట్టి చంపుచుంది హిందువు అయితే సరి, అవమానానికి గురి; అనుమానితుడ. ఉన్నతాధికారాల్లో ఉన్న ధనిక వర్గపు ముస్లిములు అన్ని సదుపాయాలూ అనుభవిస్తున్నారు. కాని, పేదరికం, అజ్ఞానాల్లో మునిగి లేచున్న ముస్లిములు తమ మతం వారు అధికారం చెలాయిస్తున్నారనీ తాము పాలక వర్గానికి చెందిన వారమనీ భ్రమపడి మానసికంగా గర్వపడు తున్నారు. పేద తురక తాను చిరిగి పేరలు ధరించినా తనవారు గొప్ప వారనే మిథ్యామానం ప్రదర్శిస్తాడు. ఎంత అసహజము! కళ్ల పూర్తిగా తెరవని కుర్రవాడైనా హిందువు అవమానం చేసి 'భూ' అంటూ హిందూ స్త్రీలతో పొగరు మోతుతనంగా ప్రవర్తిస్తాడు పరిపాలనా యంత్రాంగంలో ఎక్కడ చూచినా ముస్లిములే. ఉన్నతాధికారులందరూ సవాబుల చుట్టాలే. ఎంత స్థూలంగా చూసినా

సంస్థానంలో అధిక సంఖ్యాకులైన ముస్లిములు అణగ త్రొక్కతున్నట్లు స్పష్టమవుతుంది. ఇట్లాంటి పరిస్థితుల్లో హిందువులలో దాన్య భావం అంకురించి వృద్ధి పొందిందనడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. 'భయం' వల్ల వారిలో సహజంగా నిగూఢమై ఉన్న ధైర్య సాహసాలు గ్రహణం పట్టిన సూర్య చంద్రుల మాదిరిగా, తెరచి అయ్యాయి. ఇదీ ఆనాడు హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజల వర్ణితి.

మా విద్య సంస్థ సందర్శించే టుంకు వచ్చిన వారందరూ ఎన్నెన్నో విషాద గాథలు చెప్పేవారు. మాతో ఉన్నప్పుడు కొంత ఊర డింపు పొందేవారు. మా సంస్థ వైపు ఆశా భూతి సమసాలతో చూసే వారు. ఏదో కొంతి చూసినట్లూ ఉల్లేఖం పొంది నట్లుకన్పించే వారు. దేశం అంతటా వ్యాపిస్తున్న ఈ నవచైతన్యాన్ని తమ పుత్రులు పొందాలని, పంపాలని, తమ తరివాతి రక్షించాలని, అపరిచితంగా అవమాన భారంతో వీరించే కూడదనీ తమకు లేని ఆదృష్టం వారి రావాలనీ వాంఛించేవారు. తాము నిస్సహాయులు. తమ విద్య అట్లా కాకూడదు! ఇదే వారి కోరిక.

మా విద్యా సంస్థ చిన్నప్పుడు ఆయినప్పటికీ, దానికి, ఇనుప పాదాలక్రింద అణగ త్రొక్కబడి ఉన్న ప్రజల విముక్తి కొనం కృషి చేసే స్వచ్ఛంద సేవకులను తీర్చిదిద్దే అద్భుతం లభించింది. మా సంస్థ దర్శించేటప్పుడు వచ్చిన వారందరూ తాము పడుతున్న కష్టాలు వివరించేవారే కాని, వాటిని ఎదిరించి నిలబడి పోరాడాలంటే మాత్రం తమ సంసిద్ధతను వెల్లడించే వారెవరూ కనిపించ లేదు. అందుచేత ఏమీ చేయలేక చచ్చడం చేయకుండా మేము మా కార్యక్రమం సాగిస్తూ స్వార్థరహితంగా, త్యాగమూర్తులూ తమ సరస్వాన్నీ పణంగా పెట్టి సంస్థాన ప్రజల్ని నిగంకుళ ప్రభుత్వాన్నించి విముక్తికేసే కృషికి ఆరంభమైన దశాధివత్సర్లు అయ్యారు చెయ్యవలసిన అవసరం కలిగింది.

మేము విద్యార్థులకు, బోధకులకు శిక్షణ ఇచ్చాము. వారందరికీ కూడా దేశభక్తే ఉపిరి. ప్రజా సేవే ఆశయము. ఇవి మేము వారికి

మాటల ద్వారా మాత్రమే చెప్పలేదు. కార్యక్రమాల ద్వారా అలవాటు చేశాము. వారు ప్రతిరోజూ గ్రామాల్లో రాత్రి పాఠశాలలు నడిపేవారు ఇతర గ్రామాభివృద్ధి కార్యక్రమాలు నిర్వహించేవారు. ప్రతిరోజూ సాయంకాలం మేము వారికి ప్రభాత రచయితల రచనలలో నుంచీ, జాతీయ నాయకుల ఉపతాపను గురించి వివిధ స్వాతంత్ర్యోద్యమ ఘట్టాలను గురించి, చదివి చెప్పించే వాళ్ళము శానపద గేయాలు, జంగం కథలు, బుర్రపదలు, కాలవేపాచూ ఎర్పాటు చేసే వాళ్ళము. ఈ సాంస్కృతిక కార్యకలాపాల్లో మైథిలీశరణ్ ఉపదేశాలు విరివిగా చెప్పించే వాళ్ళము. మా సంభాషణల్లో “మీరు చిన్నవాళ్ళము అల్పులము అనుకోకండి. మీకంటే చిన్నవాళ్ళను, అబగత్రొక్కబడిన వాళ్ళను ఉద్ధరించేటందుకు జీవించండి అవసరమైతే త్యాగం చెయ్యండి అంటే కాని ఆ అల్పుల్లో కలిసేపోయి సశించి పోకండి” అని తరచు ముక్తాయింపు మాటలుగా చెప్పేవాళ్ళము. వారు లండనూ కలిసి బృందగాన రూపంలోను పాడుతారు, కూడా ఉత్సాహవేశాలతో పాటలు పాడేవారు. ఈ రీతిగా వారికి మానసికంగా ఆధ్యాత్మికంగా శిక్షణ ఇచ్చి ప్రజలనూ, వారిని, కూడా సూతన శకోడరూనికి కృపిచేసే సైనికులుగా, దళాధిపతులుగా తీర్చిదిద్దడం జరిగింది.

మా విద్యా సంస్థ, చుభార్థంగా మాస్తే ఒక పాఠశ్రామిక కర్మాగారం, అంటే ఛార్జర్లకి పండిది అంటూ తయారుపెట్టినది అగ్ని పర్వతాల పరిచైతన్య వంటకైన మన విప్లవ వీరులు. ప్రభుత్వం మా ప్రయోగాలకు తమకు ప్రమాదకరమైందని త్వరగానే సుర్తించింది. అందుకే మా చుట్టూ వలసగా చారుల వ్యూహాన్ని ఏర్పాటు చేసింది.

మేమందరూ సరసనానా కాంగ్రెసు మనుషులం సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమంలో ప్రాచుర్యపొందిన తరువాత తీయభావాన్నిజీర్ణించుకొన్నవాళ్ళం, ప్రతి నెలలానూ ఆఖరి ఆదివారంనాడు మేము కాంగ్రెసు

స్వామి రామానంద తీర్థ

పతాకానికి వందనం చేసేవాళ్ళం. ఆ రోజుల్లో అది ఉత్తమ సంప్రదాయంగా, నియమంగా పాటించబడేది. బహుశా హైదరాబాదు సంస్థానం మొత్తంమీద కాంగ్రెసు జెండాను ప్రతిష్ఠించిన చోట్లలో అదే మొదటిదని నా నమ్మకము. మా పతాక వందన కార్యక్రమాన్ని గురించిన వార్తలు అధికారులకు వారి చారులు, పంపించినట్లున్నారు. వెంటనే ఆ అధికారులు మమ్మల్ని ప్రమాదకరమైన మనుష్యులుగా పరిగణించారు. దీని ఫలితంగా ఆ గ్రామంలో మా కార్యక్రమాలను అనుక్షణమూ ఒక కంట కనిపెట్టుతూ ఉండేటందుకు పెర్మనెంటుగా పోలీసుదళాన్ని నియమించడం జరిగింది. మా సంస్థను సందర్శించే ప్రతివారూ తామెవరో ఏ వనిమీది వచ్చారో అక్కడ ఉన్న పోలీసు సబ్ ఇన్ స్పెక్టరుకు గాని, అతని సహాయకుడికి గాని నివేదించుకోవాలి. మేము ఈ ఎత్తుగడలకు జంకలేదు. వాటిని గుర్తించినట్లుకూడా ప్రవర్తించ లేదు. వాటిని, వాటి ఫలితాలను లెక్క చేయకుండా మా కార్యక్రమాన్ని మేము మామూలుగా కొనసాగించాము.

ఆ గ్రామ వాతావరణమంతా సేవాభావంతో పులకరించింది. మా ఉపాధ్యాయులు అందరూ ఇతరులకు ఆదర్శ పురుషులయ్యారు. సొంతం అనదగినదేదీ వారి దగ్గర లేదు. స్వంత ఆస్తి, వస్తువులు అనదగిన వాటి నన్నింటినీ మేము ఎప్పుడో విసర్జించి వేసాము. బోధనలలో కంటే ఆచరణలో వ్యక్తం అయిన ఈ అనానక సూత్రము ఇతరుల్ని ఎక్కువ ప్రభావితం చేసింది. మేము ప్రతి ఊణమూ ఆధ్యాత్మికంగా ముందడుగు వేయసాగాము. మాతోపాటు విద్యార్థులు కూడా ఎదిగారు. మేమందరూమూ సేవా, త్యాగధార్మిక గుణాలు పెంపొందించు కొంటున్న సహధర్మచరులు (క్రామేడ్స్)గా రూపొందాము.

ఇట్లా ఆరు సంవత్సరాలు తీవ్రంగా ఆవిరూపంగా పని చేసిన తర్వాత మా మిత్రబృందము తగినంత పరిమితికి విస్తరించిందనీ, ఏదైనా ఒక కఠిన పరీక్షకు గురి అయ్యేటందుకు అవసరమైన సామర్థ్యము సంపాదించిందనీ మాకు విశ్వాసం కలిగింది. అయితే, ఆ కార్యక్రమానికి తగిన పథకాన్ని ఎట్లా ఆలోచించి, రూపొందించినదీ వివరించడానికి ముందుగా నాలో పూర్తిగా విప్లవాత్మకమైన మార్పు తెచ్చిన మరొక దశపరిణామాన్ని గురించి తెలియజేయాలని అనుకుంటున్నాను.

11. సన్యాసాశ్రమానికి అభిముఖంగా

అష్టాదశ శతాబ్దాలలో సాంగత్యము స్వచ్ఛమైంది, నిష్కల్మషమైంది అది నా ఆత్మజ్ఞానాభివృద్ధికి దోహదమైంది వాటికోసం చేసిన కృషివల్ల నాకు భగవంతుణ్ణి సేవించుట తృప్తి కలిగేది. అంతకంటె దైవత్వం ఏమిట? భగవంతుడు ఎవరినెవరు కదా! నిష్కల్మష మనస్సులైన ఈ పసిపిల్లల రూపంలో ఆయన ఇక్కడ నాకు ప్రత్యక్ష మవు తున్నాడు. అని నాకు నేనే చెప్పకొనే వాణ్ణి. భగవంతుడు ప్రేమ స్వరూపుడు. నేను అనుభవం ఆయన ప్రేమామృతాన్ని చవిచూస్తున్నాను. ఈ రీతిగా ఆనందంగా నాకు తెలియ కుందానే నాలో ఆధ్యాత్మిక చింతన అభివృద్ధి కవడం జరిగింది విద్యాలయ వాతావరణం అంతా స్వచ్ఛమై దైవీ సంబంధ మైనట్లు కనిపించెది ఆ నిశ్శబ్దగ్రామీణ పరిసరాలు నాలోని ఆధ్యాత్మిక తరంగిణిలను మరింత తరంగితము చేశాయి చీకటి రాత్రులలో నేను ఏకాంత పారవశ్యం పొందే వాణ్ణి. నాలో ఏదో అంతుకొన్నది అదిరు దా అతిశీఘ్రంగా మనంతో విస్తరిస్తోంది నాలోనికి నేనే ఆత్మానుసంధానం చెస్తూ గంటలు అవిదిత యాములు గడిపే వాణ్ణి ఎంత వని చెసినా నాకు శ్రమ అనిపించేది కాదు అంత మధుర భావన. అంతా సేవ. అంతా దైవ నిర్ణయ పాలన.

ప్రతి రోజు ఆ నాటి కార్యక్రమం పూర్తి అయిన తర్వాత నేను దురంగా ఉన్న ఏటి దగ్గరకు వెళ్లేవాణ్ణి నీటి ప్రవాహపు గునగునల, గలగలల నవ్వడి ఆలకిస్తూనో, దగ్గరే ఉన్న మామిడి తోటలో చెట్లపైన నివసించే పక్షుల కలకలాదావం వింటూనో కాలం గడిపే వాణ్ణి. నేను క్రమ క్రమంగా మరింత లోతుగా ఆత్మాన్వేషణ సాగించే వాణ్ణి.

నా హృదయ గ్రంథ గ్రంథి విడిపొవడం ప్రారంభమైంది. ఒకపుట చిరాకం మరోపుట చిప్పి చదువుతూ ఆత్మజ్ఞానం పెంపొందించుకో సాగాను.

“నాకు ఎవరి మీదా ద్వేషమూ అసూయ లేవు.

నన్ను ఎవ్వరూ దేషించే వారూ, అసూయ వడే వారూ లేరు ” అన్న ఆంగ్ల కవి నూర్తి నానోటి నుంచి వెలువడేది. ‘సర్వం ఖల్విధం బ్రహ్మ’ అన్నభావం నాకు అన్నభావం గోచరమయ్యేది ఆస్థితిలో ఉండగా ఏదైనా ఒక వక్షి కుహు కుహూ రావం వినపడగానే ‘అన్ని ఒంథాలూ తెంచుకో’ అని అది ప్రబోధించినట్లై వెంటనే ఒక్క నేనే అంతా వ్యాపించినట్లు అనిపించేది మరుక్షణం నీవునిజంగా ఆత్మ సాక్షాత్కారం కోసం తపిస్తున్నావా?” అని నన్ను నా అంతరాత్మ ప్రశ్నిస్తున్నట్లూ నేను తడబడి, ధైర్యం తెచ్చుకొని “ఆ, అవును” అని, జవాబు చెప్పినట్లూ అనుభవం కలిగేది ఒక్కొక్కప్పుడు మీరాబాయికి కలిగిన భక్తావేశము, మాధవ సందర్శనంతో తన చేతివేలు కాలినా తెలియని గోపిక పారవశ్యమూ నాకు కూడా కలిగినట్లు భ్రమించే వాడ్ని. సూరదాసుతో పాటు భక్త్యావేశంతో నేను కూడా రోదించాను రామకృష్ణవరమహానాథ పాటు సమాధి స్థితి పొందాను. వివేకా నందుని భావ తీవ్రత నా మనస్సును పరిశుద్ధ మొనర్చింది. ఒక్కొక్కప్పుడు బైరాగిలాగా ఒళ్లంత బూడిద పూసుకొని ధుని (నెగడి) వెలిగించి, నా వ్యక్తిత్వాన్ని, కాలి బూడిద చేసినట్లూ, నాలోని మలినాలన్ని భస్మమయినట్లు అనుకొనే వాణ్ని. మొత్తంమీద ఆ రోజులన్నీ తీవ్ర ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఒకదశ

కొందరి స్నేహితులతో లభించిన సత్సంగము నాకు మంచి అనుభవం ఇచ్చేది. నా అదృష్టవశాత్తూ ఆకాశ ఒక భక్త బృందం “మానవ సేవ మాధవ సేవ” అనే లక్ష్యంతో ఏర్పడటం జరిగింది. మానవ సేవ ద్వారా ఆత్మజ్ఞానం పొందగలం అనే విశ్వాసంతో వారు కృషి చేస్తున్నారు. నేనుకూడా వారితో చేరనా? వారు నన్ను తమతో

చేర్చుకుంటారా? వారితో, అంటే ఒక సంఘంతో, చేరడం అవసరమా? అత్తజ్ఞాన సాధనకు గుంపుగా చేరడం అవసరమా? ఒక్కొక్కప్పుడు ఏకాంత సాధనే ఉత్తమ మనే భావం కలిగేది “జీవిత పథంలో చివరిదశ ఒంటరిగానే సాగాలి. ఆ దారిచివర జంటగా గుంపుగా నడవడానికి ఆవకాశం లేదు అంటూ ఆచార్య డాక్టర్ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ తత్వవేత్త నిగ్గు తేర్చిచెప్పారు ఆయనసలహా ఎందుకు అనుసరించ కూడదు? కాని సత్సంగము, భగవత్పాదార్పకుల తోడి నెయ్యము, కూడ ఉత్తేజ కరమై నవే. కొన్ని నెలల పాటు ఒక కుటీరములోనే జరిగిన సత్సంగములో వీమి జరిగెదో కూడా నాకు చెప్పండి. నాకు ఆ కుటీరములోకి ప్రవేశం లేదు. బహుశా నేను వారితో కలిసి ఉండే స్థాయికి చేరలేదేమో. కాని, ఆ సంఘంలోని వారు అమూల్యమైన ఆధ్యాత్మికానుభవం పొందినట్లు మాత్రం విన్నాను.

కొంత కాలం పాటు నేను ఆధ్యాత్మిక పథంలో ఒంటరిగానే నా దారిని నేను నడిచాను. అదృష్టవశాత్తు వారునన్ను ఒక రాత్రి లిక్కవిత్తి ఆహ్వానించారు. నాకుఎంతో సంతోషం కలిగింది “భగవత్పాదార్పారం కోసం నీవు సర్వసంగ వరిత్యాగం చేయడానికి సంసిద్ధంగా ఉన్నావా?” అనివారు అడిగారు వెంటనే నన్నేదో ముందుకు తోసినట్టై “అ, ఉన్నాను” అని జవాబు చెప్పాను. వెంటనే వారు “అయితే భిక్షాశనుడవై వెళ్ళి, గడపాలి.” అని చెప్పారు నేను సరే అని ఒక్కసారి సంత్రాంతినాడు నా నన్యాస స్వీకారానికి నిర్ణయ మైంది నాటి నుంచి భిక్షాశనుడవై పూర్తిగా సన్యాసి జీవితం గడిచేటందుకు తయారు కావాలి.

అ నాటి నుంచి నేను నన్యాస వచాన్ని అనుసరించే భారతంలో వడ్డాను వివేకానందుని రచనలు చదివాను ఆయన నా కళ్ళలో నిలిచి పోయాడు ఆయన నుంచి ప్రకాశ వంతమైన కంటి చూచి నాలో నుంచి దూసుకొని పోతున్నట్లు అని పించెది చదివిన వనన దారి అయిన స్వామి రామతీర్థ సందర్శనం కలిగేది ఆయన నా

హృదయంలో ప్రతిష్ఠించు కన్నాను. భారత దేశపు అర్థ దిగంబర నన్యాని అని పేరు పొందిన మహత్మా గాంధీ జ్ఞాపకం వచ్చి ఉత్తేజం పొందేవాణ్ణి. నర్వవస్తు వరిత్యాగాని నా మనస్సు పరిపక్వం అయే భావనలు చేసే వాణ్ణి.

పనిలో ఉన్నప్పుడూ, కొన్ని క్షణాలు విరామం ఉంచినప్పుడూ కూడా

“ఎవరు ఈ నశించే వస్తువుల్ని సేకరించుచున్నారు ?

ఎందుకు భవనార్థా నివసించాలి, కుటీరవాసం అంతకంటె మంచిదైనప్పుడు ?

చింతి పాతలు, బొంతలు కట్టుకొనేటందుకు, కప్పకొనేటందుకు చాలు.

భగవంతుడు ప్రసాదించింది, యథాలబ్ధమైంది భుజిస్తాను.

అమృత స్థితి పొందినవాడే భిక్షాహిత్రలో వడిన భిక్షాశనంతో తృప్తి పడతాడు

అమరప్రేమ తరంగాలపై మ”

అనే అర్థం వచ్చే ఈ క్రింది మరాఠీ కీర్తనను నాకు అన్నయిండుకొంటూ పాడకొనే వాణ్ణి అదే ఎప్పుడూ నా పెదవుల మీద నాట్యంజేస్తూ ఉండేది.

అశాశ్వత సంగ్రహ కౌశాకరీ ?

చిరగుట చింధ్యా జోడుని కంధాగో ఘడే

హేచిబరీ :

కోనాకరీ ఘరసాపే మార్ఘ్యా, యోవడే హేచిబరీ :

నిత్యనవేం జేందే ఇల మాధవ, భక్తూంతేబరీ ;

అమృతప్లుటే మజ భిక్షా దోహళే, యేతి ఆశా
లహరీ :

నాకు ఉన్నవన్నీ వదలుకోవాలి. అయినా నాకు 'నాది' అని చెప్పలేనిదేదీ లేదు. చాలాకాలం నుంచీ నాకు బిరుగులు వట్టిన ఒక కోటు తప్ప ఏదీ లేదు. అదొక్కటే నేను మీద వేసుకునేవాణ్ణి. ఒక విద్యార్థి నాకు ఒక గొంగడి ఇచ్చాడు. ఆ మకర సంక్రాంతి నాడు జనవరి 14, 1930 నాడు మా పాఠశాల జమాఖర్చు పుస్తకంలో నాపేర నిలవ ఉన్న సొమ్ము పేద విద్యార్థుల సహాయనిధి ఖాతాకు మార్పిడి చేయించాను. ఇంక నాది అనేది ఏదీ మిగలలేదు "శూన్యస్థితి" సిద్ధించింది నా ఖాతాలో ఏమీ మిగలలేదు. "మాయీ శిల్పక శూన్య ఆహే" అని నా పూర్వ విద్యార్థి స్నేహితుల్లో ఒకరికి నా ఆనందం తెలియజేస్తూ జాబు వ్రాశాను.

ఆ శుభదినం నాడు ఉదయం 3 గంటలకు లేచి, ధ్యానం చేసుకొన్నాను తిరిగి నన్ను నేను మరోసారి, నేను స్వీకరించ బోతున్న సూతన జీవిత విధానం పట్ల నాకు అవ్యాజమైన ఉత్సాహం ఉందా? అని ప్రశ్నించుకొన్నాను మిత్రులందరూ 7 గంటలకు కలిశాము. అందరూ కలిసి సంకీర్తనం చేశాము. వారితో ఒకరు నా చిరిగిన కోటు తీసుకొని పాఠశాల ఒక ఖద్దరు శాలువా కప్పారు. అందరూ కలిసి ఏక కంఠంతో అమృతాధికరణ గేయం పాడాము. నేను భిక్షపాత్ర చేతబూని నాతోడి సోదరులందరూ వెంటనంటి వస్తుండగా గ్రామంలోని కొన్ని ఇండ్లకు భిక్షాన్ని నడిచాను, ఆధ్యాత్మికంగా మరో మెట్టు ఎక్కినట్లైంది. ఈ రీతిగా కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచింది. ఆధ్యాత్మికంగా నేను మరొకరికంటే ఎదిగాను

హిప్పేరి లోని ఆధ్యాత్మిక వాతావరణము, నా సాధనకు ఎంతో అనుకూలమైంది అంతకుముందు అనుభవంలో లేనిదేదో క్రమ క్రమంగా నాకు అనుభూతమయ్యేది. పొద్దున్నే బోధన కార్యక్రమం పూర్తి కాగానే నేను జోలి కట్టుకొని భిక్షాశనం కోసం గ్రామ సంచారం చేసేవాణ్ణి. తర్వాత దేవాలయం దగ్గర ఉన్న తటాకపుబొడ్డున కూర్చుండి అక్కడ

చురవరైనా ఉంటే వారితో వంచుకొని ఖండించేవాణ్ణి. అది పూర్తి కాగానే నేను తిరిగి నా వనిలో పడేవాణ్ణి. బత్తి గేయాలు పాడుకొనే వాణ్ణి. ధ్యానం చేసేవాణ్ణి. గాఢంగా ఆత్మ పరిశీలన కాపించుకొనే వాణ్ణి. నాకు యోగం, ప్రాణాయామం అనేవి ఏమీ తెలియవు. నిజం చెప్పాలంటే అవి నాకు ఇప్పుడూ తెలియవు. నేను వేదాంత గ్రంథాలు చదివే శ్రమ పడినవాణ్ణి కాదు. నేను చదివిన పుస్తకాలన్నింటిలోనూ పేర్కొన తగినది 'భగవద్గీత' ఒక్కటే. ఉపనిషత్తులు 1941 లో నిజామాబాద్ జైలులో ఉన్నప్పుడే చదివాను. నేను నేర్చుకొన్న వేదాంత పాఠాలన్ని నిశ్చలంగా ప్రవహిస్తున్న నీటినుంచీ, కలకాలారావం చేసిన వతులనుండి సంపూర్ణ ఏకాంతాన్ని మన నిశ్శబ్దాన్ని ప్రసాదించిన చీకటి రాత్రులనుండి గ్రహించిందే ప్రకృతి మాతే నాకు, ఇతరులందరికంటే మిన్నగా, గురుత్వం వహించి చారి చూపింది.

ఆ రోజుల్లోనే కొందరు సాధువులు ఆక్కడకు వచ్చారు. వారిమీ పెద్దపేరున్నవారు కారు. అంతేకాకుండా వారెవరూ ఇప్పుడు శరీరులు కారు. వారిలో ఒక సన్యాసిమాత్రం నామనోఫలకం మీద చెరగని ముద్ర వేసాడు. ఆయన తన పేరును ఎప్పుడు చెప్పనేలదు. "ఈ శరీరపు పేరులో ఏముంది? అంతా పరమాత్మస్వరూపమే" అంటూ ఎప్పుడు అడిగినా ఆ ఒకేమాటే చెప్పేవాడు. ఆయన అప్పుడు సుమారు 75 ఏండ్ల వయసువాడు. కానీ బాల్యంలోనే సన్యాసు స్వీకరించినవాడు. ఆయన ఏవాచనాల్లోనూ ప్రయాణాలు చేసేవాడుకాదు. పాదచారిగానే ప్రయాణం సాగిస్తాడు. ఆయన ఒక కుటీరంలో ఉండేవాడు. అరుదైట ప్రకృతి మాత ఒడిలో శీతవాతాతపాలలో కాలంగడిపేవాడు. ఆయన అతి తక్కువగా మాట్లాడేవాడు. అయినప్పటికీ ఆయన సన్నుతంతో అభిమానించాడు. ఆయన సాహచర్యంలో ఎక్కువ కాలం మౌనంలోనే గడిచినప్పటికీ, సూటిగా నా అంతరంగంలోకి ఆయన ఏదో శక్తిపాతం చేస్తున్నట్లు ఆను భవంకలిగేది. అదేదో ఏమిటో విశ్లేషణ చేసి తెలుసుకోలేకపోయాను, ఆ పనిచెయ్యాలనే ఆలోచనకూడా ఆ సమయంలో నాకు కలగలేదు. ఆయన

నత్సాంగత్యము లభించే అదృష్టం కలిగించును నాకు ఎంతో సంతోషం కలిగింది. ఆయన వెళ్ళిపోతూ తన కఫాని (Kafani) నాకు ప్రసాదించాడు. అది ఆ తర్వాతి కాలంలో నా ఆభివృద్ధికి తోడ్పడింది. కాని అది ఇప్పుడు నా దగ్గర లేదు. కాలపశం వల్ల జీర్ణించి పోయింది.

మరొక సాధువు (గోసాయి) నన్ను ప్రతి సంక్రాంతి నాడూ వచ్చి మానేవాడు ఆయన పేరు 'బాల్య'. ఆయన నిరక్షరాస్యుడు. ఎక్కడా నిలకడగా ఉండని అవధూత. కాని, ఆయన ఎన్నో పద్యాలు చెప్పాడు. అవి అన్నీ ఆయన ఆత్మానుభూతినుంచి వై. ఉబికినవే. ఆయనకు ఉబ్బనవ్యాధి వల్ల పీడ కలిగెది అది వచ్చినప్పుడు ఎప్పుడూ ఊపిరి అందక ప్రాణం పోతుందో ఎవరూ చెప్పలేదు అయినప్పటికీ, ఆయన ఎక్కడో ఒకచోట ఆశ్రమ నివాసం ఏర్పాటు చేసుకోలేదు. ఆయన తాను ఈ జీవితంతో అనుభవాలు పొందుతున్నట్లూ అవి, తనకు ఎరకున్న అంటూ ఉండే, ప్రజాసేవకు ఉపయోగించడమే తన ఆశయమనీ చెప్పేవాడు. ఉత్తర జన్మ కలిగే అదృష్టం పట్టినట్లయితే ఆ జన్మలో హిస్టరీలో విద్యానంధ వంటిది స్థాపించి నిర్వహించాలని ఉందని అనేవాడు. ఇప్పటి వీరితము, సాధన అంతా దానికి పూర్వ రంగం వంటి అధ్యయనమని అనే వాడు. ఆయనకు నా పట్ల ఉన్న ప్రేమాభిమానాలు సాటి లేనివి ఆయన నాకు ఒక దంచాన్ని ప్రసాదించాడు. దాన్ని ఆయన పట్ల నాకున్న గౌరవ విహీనంగా పూజించాను

ఈ సందర్భంలో ఆధ్యాత్మిక సాధనలో గురువు పాత్రను గురించి కొంత ఛెప్పవలసి ఉంది స్వధావ నిర్ధంక నేను, సురుప్త అనుగ్రహం వల్ల ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పురోగతికి నిమిత్తమాత్రమనే హెచ్చరింపబడి ఉన్న వాణ్ణి. సరియైన గురువు తటస్థిస్తే ఆయనే అనన్య సాధ్యమైన తీరుతో శిష్యుడికి ఉత్సాహం కలిగించి తోడ్పడుతాడు. కాని, ఆయన శిష్యుణ్ణి తన దాసాను దాసుడిగా చేసుకొనే ప్రమాదం ఉంది. గురువు దారి చూపించే మార్గదర్శి మాత్రమే అని ఎన్నో అనుసరించి పట్టుకుని తానే సజీవ వలసి అంటుందనీ స్పష్టంగా చెబుతు కొనడం అవసరము.

గురువు ప్రయోజనము తాత్కాలికము చివరికి ప్రతి సాధకుడూ తనకు
తానే గురుత్వము వహించ వలసి వస్తుంది. శిష్యుడి భావనలో శాశ్వతమైన
గురు పీఠము అనేదే ఉండ కూడదు. అది అట్లాటిష్ట వేసుకొని ఉండటమే
కనక జరిగితే, మానవ సంజ మైన ఇతర విధాలైన పరిమితలకు లోపి
ప్రవర్తిస్తూ శిష్యుని అభివృద్ధిని పరిమితం చెస్తుంది. గురువు భౌతికంగా
మానవ రూపంలోనే ఉండ సక్కర లేదు సాధకుడు చైతన్యంతో లోచించిన
లాడ తో ఉంటే ఆగురుత్వం అతనికి ఏదో ఒక రూపంలో లభిస్తుంది.
అది ప్రకృతిలో ఉన్నది ఏదైనా కావచ్చు. లేదా అంతర్యామి కావచ్చు.
అట్టిదే తటస్థిస్తే మార్గదర్శకత్వం అడుగు తీసి మరొక అడుగు వేసే
టవృద్ధు ప్రతి సందర్భంలోనూ, లభిస్తూనే ఉంటుంది. ఒక సందర్భంలో
నేను గురువున ఆయన తోటపాట్లను పట్టించు కొనకుండా, భక్తితో
ఆశ్రయించి ఉండటమా, లేక మరొక దారి అనుసరించడమా అనే
ద్వైధీ భావంలో పడ్డాను. నా మనస్సులో సంప్రదాయ సిద్ధంగా ఉన్న
ఆదర్శ ప్రాయుడైన గురువుతో పోల్చిచూస్తే నాకు ఎదురు పడి లభించిన
గురువు పూర్తిగా మరో తరహా వాడు. అందు నేత నేను దారి తెలియని
అగమ్య స్థితిలో పడ్డానని అను కొన్నాను కాలానుగుణంగా మార్పు
చెందిన ఈ గురువునే నా అంతరాత్మ నిర్దేశాన్ని అతిక్రమించి వదలకుండా
వట్టుకొని యుండేదా? అది ఆధ్యాత్మిక వృద్ధిచారం అవదా? అని కొట్టు
మిట్టాడాను. కొన్ని నెలలు ఆ మనోవేదనలో గడిపాను. ఆ ఆలోచన
లతో బుర్రవేడెక్కి చిన్న పయస్సులోనే తల పం జుట్టు తెల్ల బడింది.
నేను ఆనందాశ్రమ నివాసియైన స్వామి రామానందానుని నా సందేహ నివృత్తి
చెయ్య వలసిందని అర్థించాను. ఆయన గురువులను గురువైన అంతర్యామి
మన హృదయాంతర వర్తియై నిరంతర సన్నిహితుడై ఉన్నాడని ఆయన
ఉపదేశించిన రీతిగా నడచు కొండమే తగిన పని అని బైటకున్న గురు
వుల మీద ఆధార పడవలసిన పని లేదని తెలిపారు నాటి నుండి నేను
మరే ఆధ్యాత్మిక సాధకులనూ ఆశ్రయించ లేదు సిద్ధులు, సాధువులు
అందరినీ అంజలి వహించి నేను నా అంతరాత్మ నుంచే ఉత్తేజం పొంది

ముందుకు సాగినదేవాను. అందువల్ల నా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో నాకు నిరాశ, నిస్సహ, ఎదురుదడుకులు అనేవి కలగ లేదు, స్వామి రామకృష్ణ పరమహంస ప్రవచించిన ఈ క్రింది వాక్యాలు ఎంతో అర్థవంతము లని పిస్తుంది. “ఎవరినైనా సాధువు అని కీర్తించి దలచుకొంటే ఆపని ఆయన అవతారం బాటించిన తర్వాత చెయ్యాలి”. “ఆత్మానుసంధానానికే స్వేచ్ఛ అవసరము గురువు నిర్ణయించె కట్టుదాన్ని, రూపంలోని బంధాలు శిష్యుడికి ఎన్నడూ ప్రసరించరాదు కాకూడదు”

మన దేశంలో అనేక ప్రాంతాలలో గురు పీఠాల నధిష్టించి అడం బరంగా, జనాన్ని ఆకర్షిస్తూ గడపు తున్న వారిని చూస్తే నా హృదయం ఆక్రోశిస్తుంది. చుటం ఇంత అధోగతికి దిగజారిందా? ఆధ్యాత్మిక చింతన, సాధన, వ్యాపారంగా మార్చి పలసిన అవసరం ఏర్పడిందా? కుళ్ళి కంపు కొడుతున్న ఈ పరిస్థితిని ఎవరు ఆవగలరు? లెక్కకు మించి ప్రచారం ప్రచురిస్తూ ఈ ఆధ్యాత్మిక కిరీట ధారులు, వేలు, లక్షల సంఖ్యల్లో తమ దగ్గరకు మాధవశ్వాసంతో ఆమాయక భక్తితో పచ్చిన ప్రజలను ముంచి వేస్తున్నారే. ఈ గురువులు ఐశ్వర్య పంతులవుతారు. భక్తులకు తాము బ్రతికినంత కాలము వారిని కుక్కల వలె ఆశ్రయించడమే గతి అవుతోంది. కొందరు వృధివారాన్నీ, తార్కుకునీ, రాసుకలు సేకరించడాన్ని గురు సంప్రదాయపు ముసుగు చాటున కొనసాగిస్తున్నారు ఇటువంటి వరాశ్రయ జీవుల్ని భారత దేశం ఎంత త్వరగా వదల గొట్టుకొన గలిగితే నినదైన సాధకుల సాధనకు అంత ఎక్కువ అనుకూల్యం ఉంటుంది.

మా ఆధ్యాత్మిక సాధకుల భక్త బృందము భారతీయ ఆర్షకవి స్వామి రామతీర్థ ఉపదేశాల నుండి ఉత్తేజం పొందింది. మా బృందం అధ్యక్షుడు తాను స్వామీజీని సజీయంగా వున్నప్పుడు సందర్శించడం ఎప్పుడూ సులభమైన లేదని అయినప్పటికీ తాను స్వామి రామతీర్థ ఆంధ్ర రంగిక భక్తుణ్ణి చెప్పుకొనే వారు

ఆ తర్వాత కాలయవన చెయ్యకుండా నేను నాలుగు సంపుటలలో ఉన్న స్వామి రామతీర్థ ఉపన్యాసాల్ని

ఉపదేశాల్ని - 'ఆత్మా సాక్షాత్కార ఆరణ్యకాలు' అనే రూపంలో ఉన్న వాటిని శ్రద్ధగా చదివాను. ఆ మహత్తత్వ వేత్తతో అప్పటికే నాకు కొంత అనుబంధం ఏర్పడింది. హిప్పర్గిలో అంతకు ముందేర్పడిన ఆ అనుబంధం మరింత దృఢ పడింది. ఇవన్నీ కలిసి నేను సన్యాసాశ్రమ స్వీకారదీక్షను స్వామి రామతీర్థతో వ్రత్యక్ష సంబంధం కలవారి వద్ద పొందాలనే కోరికకు దారితీసాయి. స్వామి రచనలు చదివినప్పుడు వారి ముఖ్య శిష్యుడైన స్వామి నారాయణ్ ఇంకా జీవించి ఉండవచ్చుననే విషయం జాడ రీతిగా తెలిసింది కాని, వారున్నచోటు కచ్చితంగా తెలియక పోవడం చేత లక్ష్నోలో ఉన్న స్వామి రామతీర్థ ప్రచురణల సంస్థ వారికి స్వామి నారాయణ్ చిరునామా తెలియ జేయ వలసిందని జాబు వ్రాసాను. ఆ జాబు నారాయణ స్వామీజీయే స్వయంగా అందు కొనడం జరిగింది. వారు వెంటనే ఎప్పుడైనా సరే లక్ష్నో వచ్చి తమర్ని కలుసుకోవచ్చు ననివ్రాశారు. వెంటనే నేను లక్ష్నో వెళ్లి ఘృతిగా వది రోజుల పాటు వారి పాద నన్నిధిని గడిపాను. సెలవు గైకొని తిరిగి వచ్చేముందు నేను అగ్గడనని తమరు భావినై నాకు సన్యాస దీక్ష ఇవ్వవలసిందని కోరాను. వారు ఒక వారం రోజుల తర్వాత తనను హరిద్వార్ లో కలుసుకొన వలసిందని సూచించారు. ఈ నడుమ నున్న కాల వ్యవధిలో నన్ను కాశీ, అయ్యోధ్య, ప్రయాగ, ఋషీ రేశకు ఆవలఉన్న, స్వామి రామ తీర్థకు ఆత్మసాక్షాత్కారం సిద్ధించిన బ్రహ్మపురి తేత్రాన్ని సందర్శించుకోవలసిందని సలహా ఇచ్చారు. ఆ తేత్రాలన్నీ సందర్శించి నేను హరిద్వార్ లో స్వామి నారాయణ్ ల ఆగవనం కోసం సిరీక్షించాను. ఆయన నన్ను కాంచిన వెంటనే నాకు సన్యాసాశ్రమ దీక్ష ఇస్తానన్నారు. నాకు మిన్ను ముట్టినంత సంతోషం కలిగింది. మరి కొంత మట్లాడిన తర్వాత ఆయన హిప్పర్గి విచ్చేసి రానున్న మకర సంక్రాంతి దినం నాడు నాకు దీక్ష ప్రసాదించే టందుకు అంగీకారం వెల్లడించారు.

స్వామి నారాయణ్ తో గడిపిన వది రోజుల్లోనూ నేను నిజమైన సన్యాసి జీవిత విధానం ఎట్లా ఉండాలో అవగాహన చేసుకొన్నాను.

ఆయన స్వేచ్ఛగా నిశ్చింతగా ఉన్నారు అయినప్పటికీ ఏదో పనిలో నిమగ్నులై ఉండేవారు. ఆయన ప్రతిరోజూ 18 గంటలు పని చేసేవారు “ఈ దేహం గుర్రం వంటిది. రోజంత పని చేసిన తర్వాత దాన్ని పీపు మీద ఆప్యాయతతో తట్టితేచాలు!” అని అనే వారు. రాత్రి చాలాసేపు చరకు పని చేసిన రోజున ఆయన మరింత సంతోషంగా గడిపే వారు. నేను ఆయన ‘కర్మయోగి’ అనే విషయాన్ని ప్రత్యక్షంగా గమనించాను. ఆయన అనేక సాంఘిక, విద్యా సంస్థల యజమాన్యాన్ని నిర్వహించడంలో ముఖ్య సాధనంగా ఉన్నారు ఆయన ఉన్నతడు, బలిష్ఠుడు, స్ఫురద్రూపి. ఆయన ప్రతి పని కచ్చితంగా చేసే వారు సోమరి తనాన్నీ అలసతనూ ఆయన నహించే వారు కదు. ఆయన ప్రతీదీ స్వయంగా పరిశుభ్రంగా స్వచ్ఛంగా క్రమ బద్ధంగా ఉండే వారు. “ఏదైనా పనిచేస్తూ ఉంటే చునస్పూర్తిగా త్రికరణ శుద్ధిగా చెయ్యి. యోగః కర్మసుకౌశలం, అదే భగవదారాధన” అనే వారు. ఆయనతో ఆధ్యాత్మిక సంబంధం కలిగి ఉండటం నాకు ఎంతో గర్వదాయకమైన విషయము.

స్వామి నారాయణ హిప్పర్ని ఒక వారం ముందుగానే వచ్చారు ఆ సమయంలో మేము అనేక సమస్యల్ని, విషయాల్ని చర్చించే వాళ్లము. ఆయన తన గురువుకు ‘మండ్లంబ’ ముచ్చటెన్నో చెప్పారు. మా బృందం వారు, స్వామి రామ తీర్థ ఆధ్యాత్మిక బోధనలను అపగాహన పూర్వకంగా ఆచరణలో ఆచరించు కోవాలని ఆదేశించారు

దీక్ష గై కొనవలసిన దినం రానే వచ్చింది. స్వామి నారాయణ నా ఆధ్యాత్మిక సాధనకు శ్రేత్రంగా ఉపయోగించిన ఏటి ప్రాంతానికే వెళ్లి అక్కడ ఉన్న ఒక బెదుంబర వృక్షపు నీడను నాకుదీక్ష ఇచ్చాలని నిర్ణయించారు. ఆ దీక్ష ఇవ్వడంలో కర్మ కాండ ప్రషేయం ఏమీ లేదన్నారు. యజ్ఞం ఏమీ ఆవసరం లేదు అనీ నాకు ఇచ్చడమైన దీక్ష సాధారణంగా ఆమలులో ఉన్న విధానాన్ని అనుసరించేది కాదనీ అన్నారు స్వామి రామతీర్థ సంప్రదాయంలో “విద్యుత్ నన్నానము” అమలులో ఉంది. దీక్ష ఇవ్వడానికి ముందు అర్హతా నర్హతలు నిర్ణయించే కాలవ్యవధానం ఏష

యంలో ఎప్పుడో గడచి పోయింది. ఆయన నాకు ముండనక్రియ జరిపించారు. ఇంక మీదట నేను వరమాత్మకు చెందిన వాడినని నిర్ణయించారు. ఈ పిశాచ పిశ్చమే నా కుటుంబం అని ఉపదేశించారు. ప్రవాహం వలన తోడ్కొని పోయి 'ఓమ్' అని ప్రణవ నాదం చేస్తూ నన్ను అక్కడ సమావేశమైన మిగిలిన వారిని తనను అనుసరించి ప్రణవం చేయించు మన్నారు. ఆయన తన చేతిలో నా చేతిని గ్రహించి నాతోపాటు ప్రవాహంలో ములిగి స్నానం చేశారు తర్వాత ఆయన తనతో పాటు లోనో నుంచి నా కొరతై చెప్పిన బాషాయ వస్త్రాలను ధరించ వలసిందని ఇచ్చి, ఇంక మీదట నన్ను స్వామి రామానంద తీర్థ అని పేర్కొనడం జరుగు తుందని అనుగ్రహించారు.

తర్వాత ముప్పది రెండు సంవత్సరాలు నేను సన్యాసిగా జీవించడం జరిగింది. ఈ ప్రపంచంలో అందరి మధ్యా అన్ని సమన్యమధ్యా ఎన్నో ఒత్తిడులకు లోనవుతూ సగవంకడు నాకై సిద్ధం చేసిన పనులు చేస్తూ గడిపాను. పని, పని, ఒక పని తర్వాత మరొక పని, మనస్ఫూర్తిగా ప్రవృత్తి శుద్ధిగా చేయడమే నా 'తపస్సు' అయింది. అదే నాకు తెలిసిన తపస్సు. నేను ఆడవులలో మోక్షధ్యానవృత్తి అవలంబించ లేదు ఏ తీర్థయాత్రలూ సేవించ లేదు వేదాంత గ్రంథాలు, ప్రస్తానత్రయము, పరించిన వాడ్ని కాదు. ఈ అసంఖ్యాక సామాన్య జనుల మంచి కోరడమే నాకు ధ్యేయ మై భగవదారాధన రూపం ధరించింది మానవుడి లోనే భగవత్స్వరూప సందర్శన స్పర్శానుభవాలు పొందాను మానవ సేవా కార్య క్రమాల ద్వారా భగవదారాధన చేసాను నాకు అయాచితంగా లభించిన వసులు శక్తి వంచన ఏమీకా నిర్వహించాను ఇవి అక్కర లేదు. అధి నాకు తగినది కాదు అనే అసంతృప్తి పొంద లేదు నేను నిత్య సంతోషిని. అవధి లేని సంతోష సుఖం పొందిన వాడిని.

ఈ ఘట్టాన్ని ముగించే ముందు నేను అనుభవ పూర్వకంగా నేర్చుకొన్న గుణ పారాలను, నాకు ఆచరణలో మార్గదర్శకము లైనవి వంటి వాటిని పేర్కొనడం సందర్భో

మానవ సహజ మైన లోటు పాట్లను నిరసన పూర్వకంగా విమర్శించడం అనేది నేను నిగ్రహ పూర్వకంగా మానివేసాను. తప్ప చేసిన వారి పట్ల జాలి, సాహసము కూడిన సానుభూతి ప్రదర్శించే అలవాటు చేసు కొన్నాను. నేను ఈ రీతిగా ప్రవర్తించడం వల్ల ఇతరులు ఎట్లా ప్రభావితమైనారో చెప్ప లేదు గాని, నేను మాత్రం ఆధ్యాత్మిక బలం పొందాను.

బహుశా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో కూడా, ఇతర రంగాలలో ఉన్నట్లే లక్ష్య సాధనకు అనేక మార్గాలు ఉండటం సహజం నా అభిరుచులు ఇతర సాధకుల అభిరుచుల కంటే వేరైనవి కావచ్చు అందు చేత ప్రతి వారూ ఇతరులు పాటించే పద్ధతులనే అక్షరాలా అవలంబించకుండా తమకు మనః పూర్వకంగా నచ్చిన, అనుకూల మైన దారినే నడిచే స్వేచ్ఛ ఉందని నేను గ్రహించాను.

మూడో విషయము. నేను ఇప్పుడు కూడా సాధించలేని, నిర్దిష్టమైన ప్రయత్నాలు కొనసాగిస్తూ ఉన్నట్లు వంటి వాడినే అనీ గుర్తిస్తున్నాను. తాను పరిపూర్ణదన భావం ఎవరికైనా కలిగితే అదే వారు అధఃపతకమును టెండుకు ప్రాతి పదిక కావచ్చునని నా విశ్వాసము. ఈ చిన్న విషయాన్ని అవగతం చేసుకొనే జ్ఞానం నాకు ప్రసాదించిన పరమేశ్వరుడికి నేను కృతజ్ఞుణ్ణి. సత్య స్వరూపాన్ని అవగాహన చేసుకొనేటందుకు చేసిన ప్రయోగాలు ఎవరినూ వ్రాసిన రచనలో మహత్కాగాంధీ ఒక అధ్యాయంలో ఈ రీతిగా వ్రాసారు. “నా ముందు ఇంకా నడవ వలసిన దుర్గమమైన మార్గం ఎంతో దూరం ఉందని నాకు తెలుసు. నేను పరమ శున్యం(సున్న)తో సమానమైన అల్పజ్ఞుణ్ణి ప్రతిఒక్కరు గుర్తించాలి. ఏమానవుడైనా తనంతట తాను, తోడి వారిలో చివరి స్థానం తనదని అంగీకరించడో అతనికి ముందైదు. అహింస వినయ భావానికి పరమాపధి.” ఈ నియమమే నా ప్రవర్తనను సరిదిద్దు కొనడంలో నాకు గీటు రాయిగా ఉపయోగ పడింది.

నేను పేర్కొన్న ఈ సూత్రాలన్నింటినీ తు.ద. తప్పకుండా ఆచరణలో పెట్టానని చదువరు లెప్పురూ భ్రమపడకూడదు. ఈదశలో కూడా నేను దౌర్బల్యాలకు వశుడనవుతూ ఉన్నాను. ఒక్కొక్కప్పుడు నా నడకలో పడబాటు కలుగు తుంది. కాని, వెంటనే ధైర్యం తెచ్చు కొంటాను. కొత్త సమ్యక్తంతో పూర్తి అభినివేశంతో అమలు చేస్తాను. మార్గం చూపించేటందుకు, నడిపించేటందుకు నేను పరమేశ్వరుడిచే భారం బాధ్యత అని ప్రవర్తిస్తాను. నేను ఆయనకు కేవలం నిమిత్త మాత్రుడనైన ఉపకారణాన్ని సానే గురుజీ ఒక పాటలో చెప్పినట్లు

నేను నీ చేతిలో మురళిని అవాలని కోరుతున్నాను.

అప్పుడే నా జీవితం దస్యం చెందు తుంది.

ఊదు. గాలి తోవలికి ఊదు. బైటికి ఊదు. ఓ వ్రభూ నా వ్రభూ!

ఇదే నా ప్రార్థన ఎడతెగని ప్రార్థన.

నేను, నా ఊహకు అందినంత వరకు, హిప్పర్సి లోనే కనీసం కొన్ని సంవత్సరాలైనా కదల కుండా ఉండాలని నిశ్చయించు కొన్నాను. విద్యార్థులే నా వ్రవచంచం. వాళ్లతో కాలం గడవడం కంటే సంతోష కరమైన వనేదీ నాకు కనిపించ లేదు. నా దగ్గరకు వచ్చిన వారందరూ నేను సంస్థానం అంతా సంచారం చెయ్యాలనీ భూస్వామ్య నిరంకుశ ప్రభుత్వ శృంఖలాలను విచ్ఛేదం చేసేటందుకు ఉత్సాహం చూపించే వారందరినీ సమీకరించాలనీ తరచు చెప్పేవారు. అయినప్పటికీ హిప్పర్సి వదలడం నాకు ఇష్టం లేదని అనే వాణ్ని. అక్కడి నుంచి కదిలేటందుకు అంతరాత్మ అంగీక రించటం లేదని పించేది. పరిమితంగా ఉన్న మిత్ర బృందంతో సుఖంగా కాలం గడుపు తున్నాను. తిరిగి అడుగడుగునా సుడి గుండాలు గడబిడలు ఎదురయ్యే జీవితం గడిపే ఆవేశం కలగడం లేదు. స్వతంత్ర సాధన కోసం, పరమేశ్వరుడు తన సాధనాలను తానే ఎన్ను కొంటాడు. నేనెందుకు ఆలోచనలు చేసి సతమతం కావాలి? “నా మానాన నన్ను వదలండి.” అని మిత్రులతో చెప్పేవాణ్ని. ఈ మాటలు విని బహుశా వారు నిరుత్సాహంతో తిరిగి వెళ్లిపోయే వారను కంటాను.

ఇట్లా మరో నాలుగు సంవత్సరాలు గడిచాయి. నేను నా ఆధ్యాత్మిక సాధన కొనసాగిస్తూ ఉన్నాను.

భగవద్విచ్చ మరో రీతిగా ఉన్నట్లుంది. ఆయన నన్ను మరో కార్యానికి నిర్దేశించినట్లైంది. నాకు హిప్పర్గితో తెగని అనుబంధం కల్పించిన మా ఆధ్యాత్మిక బృందం చెడరీ పోయి అందరూ తలోదారి అయ్యారు. అధ్యక్షుడు మానసికంగా ఒడుదుడుకులలో పడ్డాడు. ఆయన పతనం చెందాడని అనను ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు పతనం లేదు. మనః స్ఫూర్తిగా ఆ మార్గంలో నడిచే వానిని ఒకసారి ముందుకు వేసే అడుగు మరొకసారి వెనుకకువేసిన అడుగు ఉంటాయని మాత్రమే అనాలి. వెనక్కు వేసిన అడుగు తర్వాత పూటాపూటి నడకకు దోహదం చెయ్యవచ్చు. ఏమైతేనేమి, హిప్పర్గితో ఉన్న ఆధ్యాత్మిక ఆకర్షణ, అనుబంధంలో ఉన్న ఉత్సాహము తగ్గాయి. నా సహచరులలోను, విద్యార్థులలోను అనేకులు ఇతర చోట్లకు వెళ్లిపోవాలని నిశ్చయించుకొన్నారు. వారిలో చాలా మంది ఆ మరునటి సంవత్సరంలోనే వెళ్లిపోయారు. నేను మరొక సంవత్సరం గడిపాను. కాని, నాకు కూడ వెళ్లిపోవాలనే కోరిక కలిగింది. మూ సంవత్సర వ్యవస్థాపకులు వెళ్ళ వద్దని వట్టువట్టారు. నేను కాదనలేకపోయాను. చివరికి ఒక రోజున నా కమండలు, భిక్షాపాత్రలు చేతవట్టి ప్రపంచం అంతా నాదేఅనే భావంతో నాకు శాంతి ప్రసాదించిన ఆ స్థానాన్ని నమస్కార పూర్వకంగా వీడ్కొన్నాను. స్థాన చలనం కలిగింది. మరొక కార్యక్రమం నా కోసం కనిపెట్టుకొని ఉండి నన్ను ఆహ్వానించింది.

హిప్పర్గి ఆశ్రమ పాఠశాల ఉన్న ప్రదేశం తిరిగి పొలంగా మారింది. ఇతర పొలాలు దున్నినట్లే దాన్ని దున్ని వేశారు. అక్కడ నివాస కుటీరాలన్నింటినీ కూలదోసారు. ఒకప్పుడు అట్లాంటివి అక్కడ ఉన్నవన్న గుర్తులు కూడ మిగల లేదు. నేను రెండు సార్లు అక్కడి నిష్కల్మష పవిత్ర వాయువులు పీల్చుకొనాలని వెళ్ళాను. ఆ ఔదుం బర వృక్షము, దాని దగ్గర ఏరు అట్లాగే నిలచి ఉన్నాయి. మామిడి తోట

మరియు ఎత్తుకు వెరిగి తలరాడిస్తున్న చెట్లతో తన ఆధ్యాత్మిక బాన్న
త్యాన్ని చూడండి పశువులను కలకలారావాలతో భరి గేయాలావన
చెస్తూనే ఉన్నాయి నేను ఇప్పటికి మీరు ఆ సుందర దృశ్యాలు, వాతా
వరణము కల్పించిన హాయిని, వాటి భౌతిక పొన్నిధ్యం చేక పోయినా,
మనస్సా అనుభవస్తూనే ఉన్నాను.

12. ప్రజా సమస్యల సముద్ర మథనం ప్రారంభమైంది.

నేను హిప్పర్గిలో ఉన్న ౧౦ లో పరిచయమైన మిత్రులలో అనేక మంది సంస్థానంలో అన్ని చోట్ల వ్యాపించి ఉన్నారు. వారికి ఆ హిప్పర్గి విషయము, ఆ చోటు నేను చదివిన విషయము తెలిసి నా భవిష్యత్కార్యక్రమాలను గురించి అనేక ప్రతిపాదనలు వేయ సాగారు. భగవంతుడు ఒక మూల చిన్న గ్రామంలో ఉండి వని చెప్తున్న వాణ్ని పైకి లాగి విశాల ప్రపంచంలో విసిరి వేయడం చూస్తే నన్ను మరో ముఖ్యమైన పనికి నిర్దేశించినట్లు తోచింది. నన్ను కలిసేటందుకు వచ్చిన సహచరులు, నా కార్యక్షేత్రాన్ని పిన్నతం చెప్పువలసిందనీ, సంస్థానంలో అన్ని ప్రాంతాలలోనూ సంచారం చెయ్యవలసిందనీ ప్రజలను సమీకరించి స్వాతంత్ర్యద్యమం కొనసాగించ వలసిందనీ, సలహాలిచ్చారు. వారందరు చేసిన సూచనలన్నీంటినీ పర్యాయాలోకన చెసి, చివరకు బీచ్ జిల్లాలో ఒక తాలుకా ముఖ్య పట్టణమైన మోమినాబాద్ లో స్థిర వడాలని నిశ్చయించుకొన్నాను.

అక్కడికి నేను ఒక్కశ్చే వెళ్ళ లేదు నాతో పాటు హిప్పర్గి ఆధ్యాత్మిక బ్రౌంధింలోని కొందరు పదులు కూడనన్ను అనుసరించి వచ్చారు. మేమందరూ ఒక కార్యక్రమం చేపట్టాలని నిశ్చయించాము. అక్కడి ప్రజలందరూ అత్యవసరంగా భావిస్తున్న ఉన్నత పాఠశాలను ఏర్పాటు చేసి నిర్వహించాలని అనుకొన్నాము. మేము దానికి అవశ్యకమైన పనులన్నీ ప్రారంభించ తలచిన వచ్చింది. మాలో కొందరు గృహస్థులు (వారు నాలా భిక్షాశనులు వారు). మోమినాబాద్ లో ఉన్న మిత్రులు

ప్రతినెల నూరు రూపాయలు పోగు చేసి ఇస్తామని అంగీకరించాడు. మా బృందానికి అయే ఖర్చులన్నింటికీ అది సరి పెట్టుకోవాలి. మేమందరమూ కలిసి వన్నెండుగురమున్నాము. ప్రారంభంలో ఆ సొమ్ముతో సంస్థను నిర్వహించడం జరిగింది.

వని ప్రారంభించడానికి ముందే మేము ఒక వింతైన ఆస్పాధారణ పరిస్థితిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ప్రభుత్వ విద్యా శాఖ నియమావళిలో ప్రభుత్వం వారి అనుమతి లేకుండా ఎవరూ వ్యక్తులు గాని, సంస్థలు గాని, విద్యా సంస్థలు ప్రారంభించ కూడదు. ప్రజలు అభివృద్ధి కావడం ప్రభుత్వానికి ఇష్టం లేదన్న మాట. ఈ పరిస్థితుల్లో ఏం చెయ్యాల్సి? మాకు ప్రభుత్వం అనుమతి ఇవ్వదని ప్రతివారికి తెలుసు. అందుచేత అందరమూ మా ఆలోచనలు కలబోసి చర్చించాము. “మనం ఆ నియమాన్ని ధిక్కరించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. ఏమి జరిగినా సరే విద్యా సంస్థ ప్రారంభించి నడిపిద్దాము”. అని నిశ్చయించుకున్నాము. అంత వరకు జాగానే ఉంది. కాని, ప్రభుత్వపు గుర్తింపు లేని పాఠశాలలో తమ పిల్లల్ని చదివించేటందుకు, తల్లిదండ్రులు అంగీకరిస్తారా? ఇక్కడి చదువులకు ప్రభుత్వ దృష్టిలో నిఘనలేదని తెలిసినా వారు ముందడుగు వేస్తారా? ఒక ఇరవైమంది సంగక్షకులు ధైర్యంగా ముందుకు వచ్చినప్పటికీ తగినంత మంది ఉత్సాహంగా సహకరిస్తారనుకోవడం అసంభవమేమోనని అనుమానం కలిగింది. అయినప్పటికీ ఆ ౨౨ మంది నుండి వచ్చిన ప్రోత్సాహం వల్లనే మాకు గుండెదిటుపు కలిగింది. కాని, నేను మరి కొంత వివరంగా ఆలోచిద్దాము అన్నాను. ఒకసారి హైదరాబాదు వెళ్ళి అక్కడి నాయకులతో సంప్రతించి వచ్చిన తర్వాత నిర్ణయం చేద్దామని అన్నాను. అందరమూ అట్లాగే చెయ్యాల్సి అనుకున్నాము. ఎందుచేతనంటే ప్రభుత్వ నియమావళిని ధిక్కరించినప్పుడు చివరి వరకూ గట్టిగా నిలబడ వలసి వస్తుంది. పరిస్థితి అట్లాంటి పోరాటానికి పరిపక్వం అయిందా? ఆ చర్యకు తగినట్లుగా మనం రణరంగాన్ని సైనికుల్ని తయారు చేసుకున్నామా? ఈ ప్రశ్నలకు సంతృప్తి కరమైన సమా

ధానాలు లభించ లేదు. నేను సంప్రదించిన నాయకులందరూ ప్రభుత్వ ధిక్కారానికి అనుకూలమైన సమయం రాలేదనే భావాన్నే వెల్లడించారు. ప్రభుత్వ ధిక్కార చర్యలకు వ్యతిరేకత తెలిపారు. వారు నా దృక్పథంతో అంటే సంస్థ ఏర్పాటుకావాలనే విషయం గురించి మాటలలో ఏకీభవించినా తలలు అడ్డంగా ఊపి ప్రభుత్వ ధిక్కారం తలపెట్ట వద్దు అన్నారు. నేను ప్రతి నాయకుడి ఇంటి తలుపు తట్టాను. కాస్త పేరు, వ్యక్తిత్వము, మార్గదర్శకత్వం వహించగల సామర్థ్యము, ఉన్నాయనుకున్న వారి నందరినీ కలిసాను. మొత్తంమీద నాకు నిరుత్సాహం కలిగింది. ప్రజల్ని ఈ నిద్రాణ స్థితినుంచి, జడత్వం నుంచి జాగృతమొనర్చేటందుకు ఏదో సాహసం చేసి తీరాలి. అదొక్కటే దారి, తరుణోపాయము అనే భావం కలిగింది. ఎట్లాగైనా సరే ఏ నష్టం వచ్చినా సరే ప్రజలలో వ్యాపించి ఉన్న ఈ మానసిక దౌర్బల్యాన్ని, పిరికి తనాన్ని దుష్ట గొట్టాలి.

సంస్థానపు సరిహద్దు గ్రామంలో మా విద్యా సంస్థను ఏర్పాటు చెయ్యాలనే ఆలోచన ఒక సమయంలో వచ్చింది. కాని, అదృష్టవశాత్తూ నాకు ఆ శ్రమ తప్పిపోయింది. పెద్దలలో ఒకరిని, శ్రీహమ్మన్ నాయక్ (ఇప్పుడు స్కర్గీయులు)ను, కలుసుకో వలసిందని కొందరు సలహా ఇచ్చారు. నేను సూటిగా బేగంపేట వెళ్ళి వారిని వారి ఇంట్లో కలుసుకొన్నాను. ఆయన నేను చెప్పినదంతా సావధానంగా విన్నారు. తర్వాత “నీవు అరెస్టు అయ్యేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నావా? చెప్పు.” అని అడిగారు. “నేను అన్నింటికీ సిద్ధమే” అని చెప్పగానే ఆయన మా సమస్యకు ఒక చక్కని పరిష్కార మార్గం సూచించారు.

“ప్రభుత్వ నియమావళి కొత్త విద్యా సంస్థల ఏర్పాటు చెయ్యడానికే అనుమతి సంపాదించాలి అని విధిస్తోంది. ఇప్పుడు నడుస్తున్న విద్యా సంస్థలలో ఉన్నత తరగతులు ఏర్పాటు చేసుకొనే హక్కును నిషేధించటం లేదు. మోమినాబాద్ లో మా మిత్రులు శ్రీ యోగేశ్వరీ సూతన్ విద్యాలయాన్ని గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా నిర్వహిస్తున్నారు. దాని

పరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదు. మొత్తం విద్యార్థులందరినీ లెక్కపెట్టితే ఒక డజను మంది ఉంటారేమో. ఆ పాఠశాల ఉన్నా లేనట్లుగానే ఉంది. కాని, విద్యార్థులు వారి రికార్డుల్లో మాత్రం ఆ పాఠశాల పనిచేస్తున్నట్లే ఉంది. అని తోచాయి కారీ విషయాలు చెప్పి, మీరు ఆ పాఠశాలను బూజు దులిపి పునరుద్ధరించి, ఉన్నత పాఠశాలగా అభివృద్ధి చెయ్యండి. ఈ చర్యల్ని ప్రభుత్వం తమ విద్యార్థుల నియమావళిని ధిక్కరించినట్లుగా పరిగణిస్తే నేను మీ తరపున నిలబడి పోరాటం కొనసాగిస్తాను.” అని శ్రీ వామన్ నాయక్ అన్నారు.

నగరంలో ఉన్న పెద్దపెద్ద ఘనుఘలలో ప్రజానాయకులలో పెద్దలైన ఒకరు ఇట్లాంటి మద్దతు ఇవ్వగానే నేను వెంటనే మోమినాబాద్ తిరిగి వచ్చాను. మేము సాధక బాధకాలన్నీ ఆలోచన చేసి, ఆ నూతన ప్రకారం కార్యక్రమం నడిపించాలనుకున్నాము. కాలు మోపేటందుకు. జాగా సంపాదించి పని ప్రారంభిస్తే అదే త్రివిక్రమస్ఫూర్తితో (వామనావతారంలా) తనంతటానే వెరిగి అంతట అల్లుకుపోతుంది.

సుమారు ఒక వందమంది తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లల్ని మా పాఠశాలలో చేర్చి కష్టనిష్ఠులను ఎదుర్కొనేటందుకు తమ సంసిద్ధతను వెల్లడించారు. అవసరంవచ్చి తప్పనిసరి అయితే తమపిల్లలు ఒక సంవత్సరం చదివిన చదువు నష్టం అవుతుంది. ఒకహక్కు సాధించుకొనేటందుకు అంతమాత్రం త్యాగానికి సిద్ధంకావాలి అన్నారు. చివరికి ఫలితం ఎట్లాగుంటుందో ఎవరికీ సికరంగా తెలియదు. బహుశా మమ్మల్ని అరెస్టు చెయ్యవచ్చు. విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకులైన వారితో చేరిపోయినట్లుగా ప్రభుత్వం వారి లెక్కల్లోకి రావచ్చు. అయినా వారు తమ మనస్సులు గట్టిపరచుకొన్నారు. కాని, పనిప్రారంభించడానికి ముందు మరొక అడ్డంకిని తొలగించ వలసి ఉంది. విద్యాసంస్థ వ్యవహారాల్ని చూసేటందుకు, యాజమాన్యం వహించేటందుకు, ఒక అనధికార సంఘాన్ని ఏర్పాటు చెయ్యాలి. దానికి అవసరమైన వ్యవస్థ, స్వరూపం సంగ్రహంగా వివరించే మతలబుతయారుచేసాను. ఆ సాంఘికవ్యవస్థలో

సంస్థాపక సభ్యులుగా ఉండే వారు ఎవరు? వారిని ఎన్నుకొనడం ఎవరి అంత సులువైన పనికాదు. మేము తలపెట్టిన ప్రభుత్వాధికార ధిక్కారం ఎవరో ఒకవృత్తి బాధ్యతకు పరిమితం కారాదు. 'సంఘంలో' సభ్యులందరూ దానిని కారకులు బాధ్యులు' అని, గట్టిగా నిలబడేవారు కావాలి. అట్లాంటి పరీక్షకు నిలబడే చొరవ తెగువకల వారెవరో చూసిమరీ ఎన్నుకోవాలి ఇదీ మా కెదురైన సమస్య. మోషినాదాడు ప్రజల సాహసానికి, వట్టిదలకు పేరు పొందినవారు. మా అవసరం వచ్చిందనగానే ఎవరూ వెనక్కితగ్గరేదు. మేము 18 మంది లాయర్లు వ్యాపారం చేసే పెద్ద మనుష్యులూ సంఘం ఏర్పడి యాజమాన్యానికి పూనుకొంటామని ముందుకువచ్చారు. దేనికైనా సిద్ధమే అని నాకు మాట ఇచ్చారు. అవసరం వస్తే జైలున వెళ్ళాడానికైనా రెడీగా ఉన్నాము. అని అన్నారు.

హిందూ పంచాంగం ప్రకారం మంచినీళ్ళ చూసి నూతన సంవత్సరాది నాడు (జనవరి 1) మేము ఉన్నత పాఠశాల తరగతులు ప్రారంభించాము. అది ప్రజా స్వాతంత్ర్య పోరాటపు దిశలో ఒక ఊపు. ప్రజా సమూహం వేసిన ఒక పెద్ద అడుగు. మేము ప్రభుత్వాధికారాన్ని ధిక్కరించే సాహసం ప్రదలకు కలిగెట్లు ధైర్యపూటలు చెప్పవలసి వచ్చింది మొత్తంమీద సంస్థాన రాజకీయ సాంఘిక ప్రజాఉద్యమంలో ఒంతి ఆట ప్రారంభమైంది. బంతి దొర్లడం మొదలైంది. దాని దారిలో అడ్డం వచ్చిన గులకర్లను నిదానంగా గిడచిడ చేయకుండా చాలించడం జరిగేది. భగవంతుడి ఆనుగ్రహం వల్ల కావలసినవన్నీ సమకూరేవి ప్రతిరోజూ ప్రవాహ ధోరిణిలో కొత్త విద్యార్థులు, పదులు, ఇరవైలుగా, వచ్చి మా పాఠశాలలో చేరసాగారు. ఆ ఏడాదిలోనే జూలై నెల నాటికి మా పాఠశాల సంఖ్య ఐదువందలైంది. పాఠశాలలో చేరడానికి వచ్చిన ప్రతివిద్యార్థితోట స్పష్టంగా ఉన్న సంశయ పరిస్థితులు చెప్పేవాళ్ళము. ప్రతివిద్యార్థిని వచ్చిన పెద్దలుకూడా తాము ఎదుర్కొనవలసిన సమాదాన్ని పూర్తిగా అవగాహన చేసుకొనేవారు. వారు దానికి తమ అంగీకారాన్ని, సునిధితను వెల్లడించేవారు. ప్రజలలో వ్యక్తమైన ఈ సమరోల్పాహమే

మేము సాహసించి చెవట్టిని కార్యక్రమం యొక్క ప్రాధాన్యత గురించి మాకు స్పష్టమైన అవగాహన ఉంది. మేము నంస్థానంలో విజ్ఞాన వంతుల సహాయ కూడా మా కార్యక్రమాన్ని గురించి దూర దృష్టితోనూ దీర్ఘదర్శితోనూ పరిశీలించే వాళ్ళము. చదువులు చెప్పడమే మా లక్ష్యం కాదు. జాతి పునరుజ్జీవనం మా ఆసలు లక్ష్యము. అధికారాన్ని అన్యాయాన్ని, ప్రజలు ఎదిరించాలి అనే నిష్కర్ష వ్యూహాన్ని సన్నాహం చేసుకున్నాం. అది క్రమంగా ఇతరరంగాల్లోకి వ్యాపిస్తుంది; వ్యాపించాలి. అది మా లక్ష్యం. అందుచేత సహజంగా కొన్ని నెలలపాటు మోహనాబాస ఆసక్తి కార్యక్రమాలు కొనసాగిస్తున్నాం. తన జీవిత పోలికగా వచ్చిచేసింది. అది ఆనాటికాదు ప్రాచారాబాదునంస్థాన ప్రజల స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొన్న వీరుల సమావేశాలకు కూడలి సంగమంగా రూపొందింది.

అందుకే ఇట్లా ఉండగా 1987 లో శ్రీధరాబాధునగరంలో హైదరాబాదు
సంస్థాన విధ్యవేత్తల సమావేశం ఏర్పాటుంది. అప్పటి వరస్థితలతో
అనంతపురి జెందినవారు అత్యంత ప్రభుభక్తులు మొదలు ఆతి స్వతంత్ర
భావాలు కలవాటివరకూ ఏవర్గానికి చెందినప్పటికీ ఒకేసారి ఒకే వేదిక
మీద కలిసి చర్చించే అవకాశం కల్పించిన సంఘటన ఆ సమావేశ
కార్యక్లాపాలలో శాంతవేడి. ఆవేశము దోలక కరువదలతో ఏమీ క్రిశ్చి
శ్చలకేమి నాకు ఆ సమావేశంలో పాల్గొనవలసిందంటూ ఆహ్వానం
వచ్చింది. అందులో పాల్గొనకుండా బైపాస్ వుండేటామా అని నామనస్సు
కోలాంతోనా యమానమైంది. కాని మిత్రులు నన్ను తప్పు పాల్గొన
తులసిందని అనడం అదృశ్యమైన శ్రీ కె. ఎస్. జైధ్యు ఆ సమావేశానికి
వాకులసిందయ్యా న్నయంగా ఇదరఖ హర్షకంగా వ్రాసిన జాబు ఆ

సమావేశంలో హెల్గోనాలనే నా నిర్ణయానికి తోడ్పడ్డాయి. కానీ ఆ నభ ముచ్చట్లు తెలిపేముందుగా దాని కంటే ఒకవేదాది పూర్వము జరిగిన ఒక ముఖ్యమైన పిషయం ఇప్పుడు వివరించడం అవసరము.

నేను పూర్తిగా ఒక సంవత్సరం అంతా ఎక్కడికి వెళ్ళకుండా మోమినాబాద్‌లోనే ఉన్నాను అయినప్పటికీ స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని గురించిన ప్లాన్లు (పథకాలు) ఆలోచనలు చర్చలు అక్కడికి వచ్చినవారితో ఒంటుకూనే ఉన్నాయి. ఆ పచ్చిన వారిలో చాలామంది మరాట్వాడా వారే. ఆ సంభాషణ లన్నింటినుంచి వరిస్థితి స్వతంత్ర పోరాటానికి అభిముఖంగా రూపొందుతోందనీ ప్రజల ఉద్యమానికి ఒక్క ఊపు ఇవ్వడం చాలుతందనీ గుర్తించాము. మొట్టమొదట ఒక వందమంది ఎన్నికైనవారు కార్యరంగంలో చుకాలసీ ఆ తర్వాత వరిస్థితి పరిపక్వంగానే మిగిలినవారందరూ హెల్గోనడం అవసరమనీ మాలొకొందరం అనుకున్నాము.

అందుచేత కొందరము మాజీపితాలను శిశువర్గమునికే పూర్తిగా లంకితం చేసి కృషి చెయ్యడం అవసరమని నిర్ణయమైంది మేము ఆ దీక్షచేపట్టి ప్రతిజ్ఞ గైకొనకొండా “నీవు ముందుకురా. నీవురా” అంటూ ఇతరులను ఆహ్వానించడం తగినపనిగాదు అని కూడా నిశ్చయించాము. మేము షోలాపూర్‌లో సమావేశమై, ప్రతిఒక్కరూ ప్రౌఢరాజుడు సంస్థాన ప్రజాస్వాతంత్ర్యోద్యమానికై యావచ్ఛక్తిని ధారబోస్తానని అవసరమైతే ప్రాణాలు కూడా అర్పింపందుకు వెనుకాడననీ ప్రతిజ్ఞ స్వీకరించాలని నిశ్చయించాము. ఆనాటి ముచ్చట్లను జ్ఞాపకం చేసుకొంటే- నాతోపాటు చడువుకున్న శ్రీ ఎ. కె. వాఘ్‌మరే ఇంట్లో ఒక చిన్నగదిలో మేము ఆరుగురము సమావేశం అయ్యము. శ్రీ వాఘ్‌మరేను గురించి తర్వాత మరిషట్టంలో కొంత వివరంగా చెప్పాలని అనుకుంటున్నందువల్ల ఇప్పుడు ఆ ప్రసక్తివాయిదా వేస్తున్నాను. నాతోపాటు ఆనాడు శ్రీ దిగంబర్‌రామ బిందు, శ్రీ ఆర్. జి. వరంజువే మోమినాబాద్

వారైన శ్రీ నారాయణరావు జోషి, హిప్పర్గి గ్రామం వారైన దేశాభ్యుదయానికై దీక్ష వహించిన శ్రీ వెంకటరావు సోదరులు, సమావేశం అయినట్లు జ్ఞాపకం వస్తోంది. ప్రతిష్ఠాపాఠం (మతలబు) తయారు చేసాము. అక్షరాలా ఈ క్రింది తీరుగాలేదు. కాని, దానిలో వ్యక్తమైన భావం మాత్రం ఇదే అనినాకు జ్ఞాపకం “నేను..... హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజల దాస్యవిమోచనానికై నా సర్వస్వాన్ని పణంగాబెట్టి త్యాగంచేస్తూ కృషిచేస్తానని ప్రతిష్ఠా చేస్తున్నాను.” మొట్టమొదటనేను ఆ ప్రతిష్ఠా తీసుకోవాలని నిర్ణయమైంది. అట్లానేచేశాను. నన్ను అనుసరించి మిగిలిన వారందరూ అట్లాగే చేసారు. తర్వాత మేము ఎవరివసులలో వారుంటూ ఒక సంవత్సరం లోపుగా నూరుమంది ఆ ప్రతిష్ఠాను తీసుకొనేటట్లు కృషి సాగించాలనుకొన్నాము.

హైదరాబాదులో విద్యావేత్తల సమావేశం జరిగే సందర్భంలో మేము ఒకరినొకరు కలుసుకొని ఎంతవరకు కార్యసాఫల్యం సిద్ధించిందో పర్యాలోకన చేయాలని కూడా అనుకొన్నాము. ఆ సమావేశానికి వెళ్ళడమనేది అంతకుముందే నిర్ణయమైనందువల్ల నేను సమావేశానికి రావలసిందంటూ సమావేశ కర్తలు ఆహ్వానం పంపగానే అంగీకరించాను.

ఈ విషయాలు మరికొంత వివరించడానికి ముందుగా ఆనాటి పరిస్థితుల స్వభావాన్ని దిక్పర్యవసంగా తెలవడం అవసరం.

హైదరాబాదు సంస్థానము బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలో అంతర్భాగమైన భారతదేశానికి గరిమనాభి (నాడి బొడ్డు) వంటిదని అభివర్ణితమైంది. ఈ ఒక్క వాక్యంవల్లా “ఇంగ్లీషు వారు, భారతదేశంలో నానాటికి ప్రజ్ఞురిల్లుతున్న జాతీయభావం అభివృద్ధి చెందకుండా అరికట్టేందుకూ, జాతీయోద్యమాన్ని కూలదోసేటందుకు తాము వేసే ఎదురెత్తల్లో సమర్థవంతమైన పాపుగా ప్రయోగించేటందు కోసమూ హైదరాబాదు సంస్థానాన్ని ఆక్రమి ప్రభుత్వాన్ని మలచుకొన్నారు” అని తెలుస్తుంది. ఈ రెండు అంశాల్లోనూ

మొదటి అంశాన్ని సాధించేటందుకు మతావేశ ముస్లిముల ధోరణులను ప్రోత్సహిస్తూ వారికి అధికారాలు కట్టబెట్టడమూ, రెండో అంశ సాధనకు ఆ సంస్థానాధీపతిని ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువన్నీ బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యానికి తక్కువగా చూడబడిన మిత్రుడని స్వతంత్ర సంస్థానా(రాజ్యా)ధీశత్రు అని చెబుతుంటున్నప్పుడు వాటిని శరచు పేర్కొని ఆయన ఉద్బృత బిల్లులు ప్రార్థించారు. సామ్రాజ్యవాదుల దురుహంకారాన్ని మెంచుకోనేరకపోయినప్పటికీ ముస్లిముల మతావేశ అధికారుల బౌద్ధమత నిజాము (వ్యక్తి) ను పరవేషించి భృతమైన వ్యతిరేకంగా అల్లుకుని ఉంటూ నిరంకుశాధిపత్యంతో ప్రజలను దాన్యుబందాలతో బంధించి ఉంచింది.

ముస్లిం అవడమే. ఘనతకు వాదనవ్వంగా పరిణమించింది. ముస్లిము కాకపోవడమొక దురదృష్టం. ఆజన్మ దాస్యానికి గురి కావటే స్తన కర్మ ఫలితం. అనే భావాలు వ్యాప్తిలోకి వచ్చాయి. ఏ ముస్లిము అయినా నవాబే యజమానే, ఏ హిందువు అయినా లోరిగి అణగి ముఠగి ఉండవలసిన భాని సామాజిక జీవితం కూడా ఈ భావాలతో ఆర్థమై పోయింది. అన్ని వైపులనుంచి అన్ని రంగాలలోనూ హిందువులను న్నొక్కి ఉంచడం కళ్ళకు కట్టినట్లుగా ప్రత్యక్షమయ్యేది. ప్రారంభ విద్యలో ఏకాద్వినాళ్ళ ముచ్చటనో పదలవే మిగిలిన విద్యాబోధన కార్యక్రమమంతా ఉర్దూ భాషలోనే కొనసాగేది. తమకు కాసేలసిన విద్యా బోధనను ప్రజలు ఏర్పాట్లు చేసుకొనే అవకాశాలే లేవు. చైగా నైషేధము అమలులో ఉండి, ప్రజలు చికార్యక్రమము నిర్వహించుకొన్నా ప్రభుత్వం అనుమాన దృష్టితో పరిశీలించేది. సారస్వత కార్యక్రమాన్ని కూడా రాజకీయ కార్యక్రమాలగానే పరిగణించడం జరిగింది. సామాజిక, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను పిర్వాటు చేసుకొనేటందుకే ముందుగా అనుమతి పొందాలంటే ఇక తాజ్కియ కార్యక్రమాల సంఘటితమీ చేప్ప వలసివ పనేలేదు. వాటికి అనుమతి లేనేలేదు. అడిగినా రానేరదు. అభివృద్ధి చదు. పరిపాలనా రంగంలో ఉద్యోగాలన్నింటిలోనూ అన్ని స్థాయిల

స్వామి రామానంద తీర్థ

తోనూ ఎక్కడ చూసినా ముస్లిములు ప్రజా జీవిత నాడులు, రక్షణ పాపము అన్నీ ముస్లిము అధికార వర్గపు చేతులలో ఇమిడి ఉన్నాయి. ముస్లిములు స్వేచ్ఛగా ఆయుధాలు చేత బట్టవచ్చు. వేటాడవచ్చు ఆయుధాలను గురించిన చట్ట విర్బంధాలన్నీ హింసపరులకే వర్తిస్తాయి వారి పట్లనే కచ్చితంగా అమలు అరుగుతాయి చట్టాలన్నీ ముస్లిములకు తీసుకొలంగానే ఉన్నాయి.

ప్రజలకు “భయం” క్రుంగదీసింది. వారితలలు ఎప్పుడూ వంగి ఉండేట్లు చేసింది ఈ అణగి మణిగి కండటం ఎంతకాలం కొనసాగుతుంది? ఆత్మ గౌరవం, ఆధిమానం ప్రజలలో క్రమంగా ప్రవర్తిస్తున్నాయి.

కొందరు వ్యక్తులు ఇక్కడ ఒకరు, అక్కడ ఒకరు ధైర్యసాహసాలు వృత్తం చెయ్యసాగారు. స్థానికమైన స్పృహనలలో తిరుగుబాటు ధోరణి వ్యక్తంకావడం ప్రారంభమైంది ఒక ముతం వారు మరొక ముతం వారిని అన్ని విధాల అణగి తొక్కి ఉంచుతున్నారు గునుక, జరిగిన ప్రతీతిని చూచి సహజంగా ఘటనలహమనే రంగు పులమడం జరిగేది. వండుగలలో ఒక ముతం వారు చచ్చుచున్నట్లు కేరేగింపును నిశ్చయించడం జరిగితే వారు నిరసించడం ధిక్కరించడం జరుగుతుంది. అది మత కలహాలకు దారితీస్తుంది. అన్ని సందర్భాల్లోనూ వాటిలో కష్టనష్టాలకు గురి అయ్యేది హిందువులే చట్టాలన్నింటినీ వారికి వ్యతిరేకంగా వ్యాఖ్యానించడం జరుగుతుంది కనుక మరొక విధంగా ఎప్పుడూ జరిగే అవకాశమే లేదు ప్రజలలో పొడచూపిన ప్రభుత్వ వ్యతిరేకత, మొట్టమొదట మత విషయకమైన సందర్భాలలో ప్రస్తుతమైంది ఆర్యసమాజే ముందుకు వచ్చి ప్రజలకు వత్తాసు ఇచ్చి నాడుకత్వం వహించింది.

యధార్థంగా ప్రజల్లో కలిగింది సర్వతోమణిగా వ్యాపించి అణగ తొక్కుతున్న నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకత అయినప్పటికీ అది తాత్కాలికంగా కేవలం మతావేళ రూపాన్ని మాత్రమే ధరించిందని

పరిగణించ వలసి ఉంటుంది. గ్రామాలలో ఏమాత్రం ఆత్మాభిమానము శూన్యము కలిగిన వారున్నా వారందరూ ఆర్య సమాజంలో చేరారు. దానికి ఫలితంగా అనేకమంది ఆర్యసమాజ కార్యకర్తలు నష్టాలకు, అవమానాలకు, బాధలకు, గురికావడము చివరకు వాటిలో కొందరు తమ ప్రాణాలను అర్పించడము కూడా జరిగాయి అయినప్పటికీ నిరంకుశ త్యాన్ని ఎదిరించడం కొనసాగుతూనే ఉంది.

ఆ రోజుల్లో కొనసాగుతున్న ఉద్యమాల్లో స్పష్టమైన రాజకీయ స్వరూప స్వభావాల రూపురేఖలు లేవు. సామాజిక సారస్వత కార్యక్రమాలను ప్రభుత్వం అంతగా పట్టించుకోకుండా చూసే చూడనట్లు చరించెది. ఆంధ్ర మహాసభ రాజకీయ భావాలను వ్యక్తం చెయ్యకుండా వారి పూర్తిగా తెర వెనుకనే ఉంచి, తమ సంస్థకు రాజకీయాలతో ఏమీ సంబంధము లేదన్నట్లుగానే వ్యవహరించేది అందుచేత అది ప్రమాదకరమైన సంస్థ కాదనే ప్రభుత్వం పరిగణించేది సంస్థాసంతోని కన్నడ మహాసభ ప్రాంతాలలో వారిని సమీకరించే, సంస్థలు, ఆంధ్ర మహాసభను పోలిన సంస్థలు, చాలాకాలం వరకూ ఏర్పడనే లేదు. ఇదీ వరిస్థితి. ఈ పరిస్థితుల్లో నిస్సందేహంగా స్పష్టంగా రాజకీయ చైతన్యాన్ని వ్యక్తం చేసే సంస్థల ఒకటి జరిగింది ఆకౌలా సుంచి అలో చనా పరులైన కొందరు తమ అనిప్రాయాట వ్యక్తం చెయ్యడానికి ఒక యత్రా బృందంగా వెళ్ళారు ఆ రోజుల్లో అదే ఒక మహాత్కార్యము ('గొప్పపని')!

మొత్తం మీద పరిస్థితులు ఒక హిందూ సంస్థ ఏర్పడేటందుకు అంత అనుకూలంగా ఉన్నాయి. ఆ పని చెప్పుదం చాలా లేలికే. హిందువులలో భావావేశం కలిగించ వచ్చు. అయితే, అది సరియైన పనా? నిశితంగా విమర్శించి చూస్తే హైదరాబాదు సమస్య వత విషయకమైన సమస్య అనడం తగిన పని అవుతుందా? ముస్లిములను బ్రటిషు వారు తమ రాజకీయాల్లో చదరంగపు పావులుగా వాడుకుంటున్నారా కదా! వారిని వారి కర్మానికి వదిలేసి ఒక్క హిందువులను మాత్రమే

సమీకరించడం ధర్మ సమ్మతిమవుతుందా? మతావేశాన్ని ఎదిరించేటందుకు మరొక మతావేశాన్ని రెచ్చగొట్టడం సమస్య పరిష్కార విధానమవుతుందా? ప్రజలందరినీ ఒక ఉద్యమం సాగించేటందుకు ఆహ్వానించే ముందు ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పవలసి ఉంటుంది. ఉద్యమ స్వరూపాన్ని గురించి, దాని ఉద్దేశాన్ని గురించి మనస్సులో ఏమీ సందేహాలూ అనిశ్చిత విషయాలూ ఉండకూడదు. అదృష్టవశాత్తు పైదరాబాదులో ఉన్న విజ్ఞానవంతులందరూ పైదరాబాదు ప్రజల సమస్య అసలు స్వభావము హిందూ-ముస్లిము సమస్య కానే కాదని దృఢంగా విశ్వసించిన వారే ఆ సమస్యకు రెండు తలల రా కా సి స్వరూపం ఉంది. ఒకటి నిరంకుశ భూస్వామ్య పరిపాలనా వ్యవస్థ. రెండోది, దానికి పూర్తి మద్దతు ఇచ్చి అసాధారణ బలము కల్గించిన బ్రిటిషు సామ్రాజ్య శక్తి, ముస్లిములలో ఎక్కువ మంది నిరంకుశ సంస్థాన ప్రభుత్వాన్ని సమర్థిస్తూండటం వల్ల దానికి మతతత్వ స్వభావం కలిగింది. అది ఆనుషంకల మాత్రమే, అందుచేత పౌరుల హక్కుల కోసం, దాద్యతాయత ప్రభుత్వం కోసము ఉద్యమం సాగించాలి. అంతే కాని, ఉద్యోగాల కోసము, అధికారపు గౌరవాల్లో వాటాలకోసము, మతాల వారిగా కులాల వారిగా ప్రాతినిధ్యాల కోసము, పోరాటం సాగించాలనుకోకూడదు. మతతత్వ భావానికి విరుగుడు, ఈశ్వర వెరువంటిది జాతీయతా భావమే అని గుర్తించడం జరిగింది. విజ్ఞాన వారందరూ ఇది గుర్తించడము వారి శక్తియుక్తుల సన్నిధిని ఆ దిశవైపు మళ్ళించడమూ జరిగింది

పైదరాబాదు సంస్థానంలో ఉన్న కన్నడ ప్రాంతం కర్నాటక పరిషత్ ను ఏర్పాటు చేసింది అట్లాంటి ప్రాంతీయ సంఘ సమీకరణకు కృషి చేయడంలో మొదటిది ఆంధ్ర మహాసభ. రెండోది కర్నాటక పరిషత్ అది కూడా దాని స్వభావ లక్షణాలను బట్టి రాజకీయ వాసనలు లేనిదే. అందుకోసం ఎవ్వరినీ తప్పవట్ట పంపిన పనిలేదు. పరిస్థితుల అంతరాంతరాల్లో నిగూఢమై ఉన్నప్పటికీ కచ్చితంగా రాజకీయ సమస్య

అను చేపట్టె సంఘ రూపొందేటందుకు కాలం అనన్వరీ కాలేదు. మహా
కొద్దుగొర్రాంతంలో ఏ సంస్థా రూపొందలేదు. అక్కడి నాయకులు
ప్రజల శక్తిల్ని ఏ రీతిగానమీకరించాలనే విషయాలను గురించి ఇంకా
ఒక నిరాశాపూర్వకం కాలేదు.

ఈ ప్రయత్నాల్ని భాషా ప్రాతిపదికల ననుసరించి ఎవరి దారిని వారే చేస్తున్న ప్రయత్నాలు. కాని, సంస్థానం మొత్తాని కంటటి వర్తించే పర్యావేదిక, ఎవరూ అనుకొని సంపాదన రూపంలో విద్యా ప్రేరణ సమావేశంతో ఏర్పాటైంది. అన్ని ప్రాంతాలవారూ, అన్ని విభాగాలకు చెందినవారూ ఆకర్షణ సమావేశమై, ఒకరి నొకరు అవగాహన చేసుకొని, సన్నిహిత్యం పెంచుకు ఆవకాశం కల్పించింది. అందుచేత విద్యాప్రేరణ సమావేశం ప్రాముఖ్యము వహించింది. నన్ను సమావేశం ఆరగటానికి కొంత ఘుండుగానే కమ్మనీ కార్యకర్తలలో ముఖ్యులైన వారిని ఆర్థిక చేసుకొన్నదానికి విలపించుకుంటున్నాను. అట్లాగే అన్ని అంగీకరించే వెళ్ళాను.

చేరబడినా, చువనాసాబ బోరజీవో వాకు చాలా ఖైదీసాధారణ
మైన అవేదమో ఉన్నట్లు కనిపించింది. పరమావేశంలో చర్చనీయమైన
అపకాళకు యజ్ఞరేఖించినంత వరకు ఆ ఆవేశము అక్షయరాత్రుకు నిర్ణయ
దోయర ఉన్నట్లు కనిపించింది. తక్కువ డ్యూటీయర్లతో ఆటగాడినట్లు ఆవేశ
మంతా పైకి ఉబికిందన్నట్లు గుర్తించింది. ప్రజలతో సభచైతన్యం కలిగి
ధిగిచాడు మత్స్యలు. బాజక్లీయ ప్రయోజనాల కోసం నాల్గవ శతాబ్దం
జరగవలసిన అవశ్యకతను గుర్తించి సముఖంగా ఉన్నాయనీ భావాన్ని

సజ్జనాత్మే అనుభవవల్ల భక్తి మైత్రీ తలచుకొని పంచాంగం వ్రా
డయిన యిహుకంటి కమిటి నివేదిక, వైస్ చైర్మన్, జరిగిన ప్రకారాంతరీక్ష
కనాన్సు ప్రతిపాదించి, చటనీందని వన్ను అమీనాను నేను అంగైలు, భక్తి
యృతా ఆధారంగా మూర్తీదాను అత్యుత్తీ హకు చక్క చిత్తరూపమును
అభ్యుదయరాణి అందువల్ల అంగీకరిస్తే మూర్తీదాను అంగైలు మామేళతో
మీరు ఈ ముద్రా వ్రాసి పంపించి దేవుని సేవకు ఉపయోగపడేలా చేయాలి

నేను నిర్వహించిన పాత్రను అందరూ అమోద పూర్వకంగా గుర్తించి నట్లే కన్పించింది. నా ఉపన్యాసము, విన్న వారిని ఆకర్షించి ఆకట్టు కొన్నది. సమావేశం వూర్తి అయిన తర్వాత నన్ను అనేకులు ఆహ్వానించారు. హైదరాబాదు సంస్థానంలోని విద్యావంతు లందరితోనూ నాకు సాన్నిహిత్యము లభించింది. హైదరాబాదు ప్రజా జీవితంలో ఎన్నిక గన్న వారందరితోటీ పరిచయం కలిగింది.

స్వామీత్వం సమావేశంలో పాల్గొన్న ముఖ్యమైన కార్యకర్త లందరితోటీ ప్రజాశక్తిని ఏ రీతిగా క్రమబద్ధం చేసి అది ఒక దిశలో నడిచేటట్లు చేయగలము? అని మర్మం లేకుండా మాట్లాడటం జరిగింది. మొట్టమొదట మహారాష్ట్ర ప్రాంతాలలో కూడా మహారాష్ట్ర పరిషత్తును ఏర్పాటు చేయడం అవసరము అని అనుకున్నాము. మరాఠీ భాష మాట్లాడే ప్రాంతం ఉండి వచ్చిన వారికి రాజకీయాలతో సంబంధం లేని సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడం అంటే మనుస్కరించి లేదు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం లేకపోతే సామాజిక, సాంస్కృతిక, ఆర్థిక అభివృద్ధి ఇతర రకాల అభివృద్ధి సాధ్యం కాదని వారు అభిప్రాయ వడ్డారు. పౌర హక్కుల కోసం పోరాటం సాగించాలి. సాధించుకోవాలి ప్రజలదే పరిపాలనాధికారం అని నినాదం చెయ్యవలసిందే ప్రజలందరినీ ఉత్సాహ పరచి సజీవ శాశ్వత ఆదర్శాల కోసం కృషి చేసేటట్లు ఆవేశం కలిగించి నిరంకుశ ప్రభుత్వ శృంఖలాలు తెంచి వేసుకొనేటట్లు చేయాలి. కాలం మారింది. దైర్యంగా ముందుకు సాగడం అవసరము అని వారు వాదించారు. ఈ చర్యలవల్ల ఫలితం ఏమీ అంత విస్తృతంగా కన్పించనప్పటికీ, మా అందరి రాజకీయ భావ ప్రభంజనపు గాలి వాలు ఎట్లావుందో స్పష్టంగా తెలిసింది.

ఈ దృక్పథాన్ని ముఖ్యమైన వారందరూ ఆమోదించి దానిని స్వాగతం చెప్పారు. తన ఆలోచనా శాంత స్వభావాల (Sobriety) తో త్రికరణశుద్ధితో, నాకు ఎప్పుడూ మెప్పు కలిగించే టియేజీ ఆంధ్ర పితామహ శ్రీ మాడపాటి హనుమంతరావు కూడా ఆ దృక్పథాన్నే వెల్లడించారు. శ్రీ కె. ఎన్. వైద్యకూడా అట్లాంటి భావాల్నే వెల్లడించారు. కాని

ఆయన మాటల్లో కొంత ఇటూ అటూ గోడమీది పిల్లి ధోరణి కనిపించింది శ్రీ దిగంబరరావు బిందు మనఃస్ఫూర్తిగా ఆ భావాన్ని సమర్థించారు. ఇంకా ఎ కె వాఫ్ మాఝే మరాట్వాడా యువకుల ప్రగతిశీల పాదానికి సాక్షాత్తు ప్రతినిధి అనతగిన వారు ఆయనలో దాన్యవిముక్తి ఉద్యమం వట్టి ఉన్న అణగత్రొక్కబడి ఉన్నవారి అభినివేశము గుబ గుబలాడుతూ ఉన్నందువల్ల ఆశాంత చిత్తంతో ఓర్పు నశించిన వాని పై కనిపించే వాడు. ఆయన రైల్వే శాఖలో చెస్తున్న ఉద్యోగాన్ని మానుకొని స్వతంత్ర పోరాటానికి ప్రజాశక్తుల సన్నిధిని సమీకరించే లక్ష్యంతో కృషి చెస్తున్నాడు హైదరాబాదు సంస్థానంలో స్వాతంత్ర్య పోరాటంలోకి నన్ను ఆకర్షించిన వారిలో ఆయన ప్రథమ గణ్యుడు.

మొత్తంమీద అక్కడ కనిపించిన ప్రతివారు పలకరించిన ప్రతి వారూ తప్పకుండా చొరవచెసుకొని ఏదోవాక కార్యక్రమం కొనసాగించాలి అని అనేవారు. అదే ఆచాటి పరిస్థితుల యొక్క సామాన్య లక్షణాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నది. చాలా ప్రఖ్యాతి పహించిన పెద్దలు ఇష్టాగోష్ఠిలో చాలా తీవ్రమైన భాషలో మాట్లాడేవారు కాని వారే పదిమంది ఎదటా ఉపన్యాసవేదిక నుంచి మాట్లాడేటప్పుడు మితవాదధోరణిలో మాట్లాడే వారు ఇక కార్యనిర్వహణ దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి కార్యక్రమాలను చాలా మందకడిగా నిదానంగా రుద్రీకరించారు. వారి వద్దటి గమనించినప్పుడు ప్రకటన మానికొని నాయకత్వం వహించినడివేటందుకూ పాల్గొనేటందుకూ అట్లాంటి కర్తవ్యనిర్వహణలో తప్పనిసరి అయిన త్యాగాలకు ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొనే సాహసానికి వారింకా సంసిద్ధులుగాలేరని నాకు అనిపించేది. వారింకా ఉద్యమమువల్ల కలిగే లాభనష్టాలుకెక్కలు కడుతున్నారు. లభించే ఫలితాలను అనుసరించి ఉద్యమపు భావాన్ని తలకెత్తుకొనడమా మానడమా అని యోచనలు చూస్తున్నారు. అట్లాంటి వారిని చూస్తే భవితవ్యాన్ని నిర్ణయించడం తమచేతుల్లో ఉందనీ అన్ని తాము నిర్ణయించినట్లుగానూ తమ అంపనాల ప్రకారమూ జరుగుతాయనే అసంబద్ధ విశ్వాసంతో వారున్నట్లు నాకు అనిపించేది వారిలో కొందరు తమ దుర్బలత్వాన్ని బలహీనతనూ

స్వప్నంగా ఒప్పుకొనేవారు. మరి కొందరు అట్లాంటి వారికంటే చాలా తెలివైనవారు. వారు తాము దైర్యసాహసాలతో కూడిన కార్యక్రమంలో పాల్గొనేటందుకు, త్యాగంవెయ్యడానికి సిద్ధంగాలేమని అంగీకరించరు. అనునంగతి మాటుపెట్టి రాజకీయ సిద్ధాంతాలు, కబుర్లు చెప్పుతూచర్చలు సాగిస్తారు. ఈ రకాలవారి మనుష్యుల్ని పరిస్థితిని సూక్ష్మంగా పరిశీలించి ఎవరో ఒకరిద్దరు తప్ప అప్పటి హైదరాబాదు నగరంలో ముందుకువచ్చి ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం ఏర్పడాలనే, స్వేచ్ఛకై బోరాటం సాగించేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నామనేవారు నాకు కనిపించనే లేదు. అట్లాంటి వారు సంస్థానంలో ఇతర ప్రదేశాలలో ఉన్నారు. వారిని అన్వేషించాలి. వారందరినీ సమీకరించాలి.

నేను మోమినాబాద్ తిరిగివచ్చాను. హైదరాబాద్ వెళ్ళివచ్చినందు వల్ల నా మిత్రబృందం మరింత విస్తరించింది. ఆ తర్వాత రాజకీయంగా చైతన్యపంతులైనవారు. తమశక్తి కొద్దిప్రజాశ్రేయంకోసం త్యాగం చెయ్యాలనుకొన్నవారు తరచుగా మోమినాబాద్ వచ్చేవారు. అంతవరకు అంకురించకుండా ఆలోచనల రూపంలో, అస్పష్టభావాల రూపంలో నున్నవి క్రమంగా ఒక కచ్చితమైన పథక స్వరూపం ధరించసాగాయి. అనాటి నుంచి నేను తరచుగా హైదరాబాదు నగరానికి బాకపోకలు సాగించడము, ప్రతి సారీ వెళ్ళినప్పుడల్లా మాభావాలను సమర్థించే మరి కొంతమంది కొత్త మద్దతుదార్లను సంపాదించుకొనడం జరిగేది. అట్లాంటి సందర్భాలలో ఒక సందర్భం నా మనస్సులో గాఢమైన ముద్రవేసుకొని ఇప్పుడూపైకి చొచ్చుకొని వస్తోంది. ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలోని విద్యార్థులు శ్రీకృష్ణ జ్ఞాపిష్టమి రోజున ముచ్చటించవలసేందని నన్ను ఆహ్వానించారు. ఆ ఆహ్వానం విద్యార్థి సంఘంనుంచివచ్చింది, వారు తామిచ్చిన ఆహ్వానానికి అధికారుల ఆమోదంకూడా పొందినట్లున్నారు. వారునన్ను విద్యావేత్తగావిద్యావేత్తలసమావేశంలో చర్చలలో పాల్గొన్న ఉపన్యాసకుడుగా ఎరుగుదురు. ఆ సందర్భంలో, వారిలో చాలామంది, నా ఉపన్యాసం విసదంకూడా సంభవించింది. అందుచేతనే వారు నన్ను ఆహ్వానించారు. నాకు విశ్వవిద్యాలయ

భవనాల్లో ఒకదాంట్లో చక్కని వసతులతో బాగా అలంకృతమైన గదిలో వసతిపర్చాడు చేసారు. నేను కరతల భిక్షకు, తరు తల నివాసానికి అలావాటు వడ్డ సన్యాసిని. అందుచేత ఆవరణలలో ఖమిడేటందుకు తగనివాణ్ణి అనుకున్నాను. నాకు అక్కిటి కుషన్ (మెత్తని వదుపులు) ఉపయోగించటందుకు మనస్కరించలేదు. సహజంగా నేలమీద ఏదో ముతక చాచమీద వడుకునె అలవాటు గలవాణ్ణి. అయినా నా చుట్టూ చేరి అప్పటికి నీస్తున్న హృదయాలుగల యువకులు రాత్రంతా ముచ్చట్లు చెప్పతూ తమ మనస్సుల్లో ఉన్న భావాలన్నీ తెలియజేస్తూ ఉంటే నాకు ఎదురైన వసతి సౌకర్యాలవల్ల కలిగిన ఇరకాటాన్ని వట్టింపుకోకుండా మరచి పోయాను. వారితో జరిగిన సంభాషణలనుంచి వారి స్వతంత్రభావాలు ఎంత అణచిపెట్టబడినాయో, ముస్లింజేతరులు ఎంత అన్యాయమైన అసంగతమైన విచక్షణలకు గురిఅవుతున్నారో నేనప్పుడు ఆవగాహన చేసుకోగలిగాను. విద్యార్థిలోకంలో ఆనేక పెద్దవర్గాలవారు చెప్పిన మాటలను పట్టి వారిమనస్సులలో కుతకుతలాడుతూ మరుగుతున్న భావావేశము వారెంత తీవ్రమైన అభాతాలకు గురిఅవుతుంటే స్పష్టంచేసింది. వారితో కొందరు నేను పద్యావిషయిక కార్యక్రమాలు వదలిపెట్టి మరొక విస్తృత రంగంలో ప్రవేశించి ప్రజలను నమీకరించి, సంస్థానంలోని నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని పులదొనేకృషి చేయవలసిందని కోరారు. వారందరి సూటన్నీ నేను టర్పుతో విన్నాను. యువతరిం రాజకీయ పరిస్థితులవల్ల అసంతృప్తితో, కనీతో రోజుతూ బుసలు కొడుతుంది. అది కళ్ళారా చూసి వారి మాటలు చెపులారా ఎంటూ నిర్లిప్తతతో ఎట్లా ఊరుకోగలను? వారి సూచనలను గురించి తప్పుకుండా ఆలోచిస్తానని వాగ్దానం చేసాను.

ఆనాటి సాయంకాలం “శ్రీకృష్ణవరమాత్ముని సందేశము” గురించి చూచాను. విశ్వవిద్యాలయ ప్రొవైన్ ఛాన్సలర్, కొందరు ఉపన్యాసకులు నగరంలోని పెద్దలు విద్యార్థి సంఘ సభ్యులు యావన్మందీ ఆ సభకు వచ్చారు. నేను ఇంగ్లీష్ లో మాట్లాడాను. నా మాటలు ఆనర్తితో

ఉన్నారు. దానిలోని విషయం ఏమైనా అది ఎట్లున్నప్పటికీ నాకు హైదరాబాదు నగర విద్యార్థులతో సన్నిహిత సంబంధము ఏర్పడింది. వారు నన్ను, నానంగతి తెలుసుకొన్నారు వారికి నాపట్ల శ్రద్ధాసం కలిగింది. వారు నన్ను అభిమానించి నా వెంటనిలిచి అప్పుడు ఇంకా రూపురేఖలు దిద్దుకొంటూ ఆ తర్వాతికాలంలో కొనసాగిన స్వాతంత్ర్య పోరాటం పాల్గొన్నారు. అలాటి నుంచి ఉద్యమానికి జీవం వంటిదైన ఈ అనుబంధ సంబంధము మాలో కొనసాగింది.

విద్యార్థి లోకం మనస్సులో ఉన్న కోరికలు ఆశయాలు నేను అద్దంలో చూసినట్లు చూసాను. వారు ఎప్పుడు కార్య రంగంలోకి దూకుదామా అనే ఆశ్రయంతో ఉన్నారు. వారిలోని అశాంతి, అపథులన్నింటినీ దాటి పోయింది. తమకు కలగతున్న అవమానాలన్నింటినీ చూస్తూ సహిస్తూ తల ఒగ్గి ఉండే ఓర్పు వారిలో నశించింది. వారు తమదారితామే ఎన్నుకోవాలనే ఆలోచనలు చెస్తున్నారు. వారిలో పేలడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్ని వర్షతం, జ్వలించ దానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్ని వంటి ఆవేశం ఉంది వారి ఆశయాలకు భావాలకు, క్రమ బద్ధమైన రూపం ఇచ్చి, తీర్చిదిద్ది, సంఘ శ్రేయస్కరమైన దారిని నడిపించ వలసిన అగత్యం ఏర్పడిందని గుర్తించాను. అది జరగక పోతే వారు సరియైన ఏకైక నాయకత్వం లేక ఎవరి దారి వారు చూసుకొనడం జరుగుతుంది. అది వారికీ, సంఘానికీ కూడా అత్యంత ప్రమాదకరము. ఇట్లా ఆలోచించి వారిని పీడ్కొనే సమయంలో నేను వారితో సాంగత్యాన్ని పెంపొందించుకొంటానని మాట ఇచ్చి వచ్చాను. ఈ సంఘటన, అనుభవము పరిచయము, నా బలాన్ని ఎంతో వృద్ధి చేసాయి.

13. తొలి విజయము

శ్రీ యోగేశ్వరీ సు-తన్ విద్యాలయానికి ప్రభుత్వపు గుర్తింపును పొందడము దాని నిర్వహణకు అనుమతి సాధించడము అనే నమస్క మా ఆందరి మనస్సులనూ కలతపెడుతున్న నమస్కగా ఉన్నప్పటికీ మేము ఆ సంస్థకు పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో, ప్రైవేటు నడుపుతున్నాము అనిశ్చిత వాతావరణ పరిస్థితి దాన్ని ఆవరించి ఉన్నప్పటికీ అందుతో చదువుతున్న విద్యార్థులు సుమారు వెయ్యిమంది అయ్యారు. స్థానికంగా ఉన్న ప్రభుత్వ మాధ్యమిక పాఠశాలలోని విద్యార్థుల సంఖ్య క్రమ క్రమంగా క్షీణించ (తగ్గ) సాగింది. మా సంస్థలోని విద్యార్థులు స్వతంత్ర వాతావరణంలో ఆభివృద్ధి చెందే అవకాశం ఉంది. ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలో అది సాగదు వారు తమ ఆత్మగౌరవాన్ని జాగ్రత్తగా ఇండిపెండెంట్ వదిలి వినయ విధి యతలతో దానభావంతో మెలగాలి అందువేల ప్రజలు తమ పిల్లలను ప్రైవేటు సంస్థలు నడుపు తున్న విద్యాలయాలలో చేర్చేటందుకే అందులో చెల్లించవలసిన ఫీజులు ప్రభుత్వసంస్థలలో చెల్లించ వలసిన పాటికింటే చాలా ఎక్కువైనప్పటికీ, ముందుకు రావటం జరిగింది తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డలకు ఆత్మగౌరవంతో జీవించే విద్యాబోధనలు లభించేటందుకు తమకున్న ధనంతో కొంత త్యాగం చెయ్యడానికి సిద్ధపడ్డారు.

మా విద్యాలయ నిర్వాహకులు ప్రభుత్వ విద్యాశాఖవారికి ఎంతో నచ్చచెప్పినా మా సంస్థకు పరిగణన లభించలేదు ప్రైవేటుగానికీ మా విద్యాసంస్థ ఆశయాలు, నీజస్వరూపము అప్పటికి తెలిసే ఉంటుంది. తమకువ్యతిరేకంగా ఉండే సంస్థలు పాటంతట అవే వాడిపోయి, మాడి పోయి, నేల రాలిపోయేటట్లు వదిలివెయ్యాలేగాని వాటికి ప్రభుత్వపు గుర్తింపు

ఇయ్యకూడదు అని నిశ్చయించుకొన్నట్లున్నారు అట్లాంటి తాత్పారంలో రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి ప్రభుత్వం మా విద్యాసంస్థను మూసివేయమని ఆజ్ఞాపించరే అట్లాంటి చర్య నియమావళికి వ్యతిరేకము. ఈ సమస్య ఒకదశలో, మంత్రగర్గస్థాయిలో పూర్తిగా చర్చించినట్లు కూడానుకు తెలిసింది. ఇంతలేని వసులకు ఒడిగట్టిన ప్రభుత్వం, న్యాయచట్టబద్ధంగా వని చేస్తున్న విద్యాసంస్థను తుడిచిపెట్టడం అసాధ్యమని గుర్తించింది. బహుశా, సంస్థానంలోని అన్ని వర్గాలకు చెందిన విద్యావంతులు ప్రముఖులు ముఖ్యవిద్యాసంస్థను మా కార్యక్రమాలను ఆమోదించి మెచ్చుకొనడం వల్ల మా పై దృఢమైతడం అసాధ్యమని ప్రభుత్వం వారనుకున్నారేమో. ఏమైతే నేమి. మేము మా విద్యా సంస్థను ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ మూసివేసేది లేదని నిశ్చయించాము! మేము విజయం లభించే వరకూ పోరాడాలనే నిర్ణయించినాము విజయం సాధిస్తే మా కార్యక్రమాలను విస్తృతం చెయ్యవచ్చు. ఒక సమయంలో ప్రభుత్వం మా సంస్థలో ఉన్నత తరగతులను మూసివేయాలని వాటిలో చదువుతున్న విద్యార్థులను ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ప్రారంభించ నున్న తరగతులకు ఒదిలీ చెయ్యవలసిందనీ, ఆర్థర్లు వంపింది. మేము మోమినాబాదు పాఠశాల ఏర్పాటు చెయ్యాలని, వెళ్ళకముందే అక్కడి ప్రజలు ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఉన్నత తరగతులు ప్రారంభించ వలసిందని కోరడము, ప్రభుత్వం, వారి కోరికను తిరస్కరించడము, జరిగాయని తెలుసు కొనడం ఆసక్తి దాయకంగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు, రెండు సంవత్సరాలు గడిచిన తర్వాత, ప్రజలే ఉన్నత పాఠశాల ఏర్పాటు చేసుకొని నిర్వహించు కొంటున్నప్పుడు ప్రభుత్వం వారిని మీరు నిర్వహించు కొంటున్న తరగతులు మూసి వేయండనీ మేము వాటిని మా విద్యా సంస్థలో ఏర్పాటు చేస్తామనీ ఆశించి ఏదో కుత్సితం ఉందన్నది స్పష్టము. మేము ప్రభుత్వ విద్యాశాఖ ఇచ్చిన ఆర్థర్లు ఆమోదించేది లేదని ఏ పరిస్థితులలోనూ మా సంస్థలోని తరగతులను మూసి వెయ్యడం గాని, బదిలీ చెయ్యడం గాని జరగవనీ అవసర మనుకొంటే తమ విద్యా సంస్థలో తరగతులు ప్రారంభించేటందుకు ప్రభుత్వా

నికీ స్వేచ్ఛ ఉందనీ తెలియజేసాము ప్రభుత్వానికి మా సంస్థకూ నడమ ఉన్న వైమనస్యాల స్థాయి బాగా హెచ్చింది మూడో సంవత్సరం వూరి కావచ్చే సమయంలో, మా విద్యార్థులలో మొదటి జట్టు ప్రభుత్వం నిర్వహించే ఉన్నత పాఠశాల విద్యార్థుల పరీక్షలకు వెళ్లవలసిన కాలవ్యవధి ఆసన్నం అయిన వెంటనే ప్రభుత్వం మా విద్యా సంస్థ నిర్వహణకు అనుమతిని మంజూరు చేసింది.

ఇది ప్రజా విజయం. ఇందు వల్ల పరిష్కారమైన సమన్య ఏమీ అంత పెద్దది కాదు కాని, ఈ విజయం యొక్క అసలు ప్రాముఖ్యం మరొక రంగానికి చెందింది. ఈ విజయ గర్వప్రభావం నిజంగా మనస్సుకు సంబంధించింది. సంస్థానంలో ఎక్కడెక్కడ ఉన్న ప్రజలూ మా విద్యా సంస్థ భవిష్యత్తు ఏదేనిగా నిర్ణయ పుచ్చుకుందో అని ఆత్మతతో ఈ మూడేండ్లూ ప్రతి సంఘటనను పరిశీలిస్తున్నారు పౌర హక్కులకు సంబంధించిన ఈ విషయాన్ని గురించి కేసు ఎంత చిన్న దైనప్పటికీ, పోరాటం జరుగుతూ ఉండటం వల్ల ప్రజల్లో ఆసక్తి చైతన్యం కదలిక కలిగాయి అది చివర వరకు కొనసాగి విజయం లభించగానే జీవితంలో ఇతర రంగాలలో కూడా కార్యక్రమాలు సాగించాననే ప్రజలమైన కోరికలు ప్రజలకు కలిగాయి మోమినాబాద్‌లోను దాని పరిసర ప్రాంతాలలోను ఉన్న ప్రజల ఉత్సాహం ప్రవాహానికి అడ్డుగా ఉన్న లాకు తలుపులు తెరిచినట్లే అయింది. ఒక ముఖ్యమైన జీవిత సమన్యకు పరిష్కారం సాధించు కొన్నట్లుగా వారు తృప్తిచెందారు.

సంస్థానంలో అన్ని మూలలనుండి ప్రజలు తమ సంతృప్తిని వెల్లడిస్తూ మా విద్యా సంస్థ కార్య నిర్వాహకుల నందుకు ఆభినందించారు.

ఆ తర్వాత, ప్రజలు విద్యా సంస్థలు ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి ఆటంకాలుగా ఉన్న నియమావళిని ప్రభుత్వం సవరించి ప్రజా విద్యా సంస్థల ఏర్పాటు సుకరంచేశారని చెప్పడం పునరుక్తి అవుతుంది.

ఈ విజయం వల్ల ప్రజలలో ఆత్మ విశ్వాసం పెరిగింది. ప్రభుత్వాన్ని ఎదిరించ వచ్చునని అన్యాయపు ఆర్డర్లను ఢిక్కరించ వచ్చునని వారిలో ధైర్యం కలిగింది. ప్రజల మనస్సులో ఇకమీదట అన్యాయాన్ని సహించేది లేదనేదిక్కార స్వభావం వేరు తన్ను కొన్నది. మోమినాబాదు సంఘటన, ఆ తర్వాత సంస్థానంలో జరిగిన చరిత్రాత్మక స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ప్రారంభం వంటిదైంది. ప్రజలలో రేగిన కార్యాచరణోత్సాహము, సహజంగా వారు మార్గ దర్శకత్వం కోసము మోమినాబాదు వైపు చూసేటట్లు చేసింది.

అత్యంత ప్రాథమికమైన కార్యంపూర్తి చేయగానే ప్రజల బలాన్ని మరింత సార్థకంగా ఉద్భుతంగా సమీకరించే కార్యక్రమం చేపట్ట వచ్చునని నా కనిపించింది. దానికి ఆవశ్యకమైన విశాలమైన రంగస్థలంలోకి దూకేటందుకు తగిన సమయం కూడా ఆసన్నము కాసాగింది.

14. లాటూర్ రాజకీయాల్లోకి మొదటి అడుగు

1937, 1938 సంవత్సరాలు హైదరాబాదు సంస్థాన స్వాతంత్ర్యోద్యమ చరిత్రలో ప్రముఖమైన స్థానం వహించినట్లు మనం వరిగణించ వచ్చు. ఆ కాలంలోనే రాజకీయ భావాలకు ఒక స్థిరమైన రూపం ఏర్పడటమూ, అవి ఒక కచ్చితమైన ఆకారం ధరించడమూ జరిగాయి. ఆ సమయంలోనే సంస్థానంతో యధార్థమైన రాజకీయ వ్యవహార ప్రారంభమైనట్లు కూడా అంచనా వెయ్యడం తప్పకాదు. ప్రజలలో ఎక్కువ మంది ఒక నిర్దిష్టమైన వర్గంలో ఆలోచనలు చెయ్యడం మొదలు పెట్టారు అందరి ఆలోచనలూ ఆశయాలూ ఒకే దిశలో ప్రయాణం చెయ్యడం మొదలైంది “ప్రజాస్వామ్య విధానాన్ని సుసరించిన స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించేటందుకు, పోరాటాన్ని కొనసాగించేటందుకు సాధ్యమైనంత వరకూ బలాలు సేకరించడం ఎట్లాగా? అనేదే అందరి లక్ష్యమూ అయింది.

మొదట ముందు చెప్పినట్లు తెలంగాణా, కర్నాటక ప్రాంతాలలో వని చేస్తున్న ప్రజా సంస్థలు అప్పటి వరకూ రాజకీయాలతో ఏమీ సంబంధం లేనట్లుగానే ఉన్నాయి. కర్నాటక పరిషత్ ఒక్క సారి మాత్రమే సమావేశమైంది. అందుకే అది ఏమివని తలపెట్టి నిర్వహించిందని అనే అవకాశం లేదు. ఆంధ్ర సహస్రభ అనేక సాంఘిక సమావేశాలు నడిపినప్పటికీ ప్రజలదైనదైన రాజకీయ సమస్యలతో ప్రత్యక్ష సంబంధం కలిగించుకోకుండా జాగ్రత్తగా, వాటిని దూరంగానే ఉంది. అందుచేత అవి కొత్త పరిస్థితులకు, అవసరాలకు తగినట్లుగా

ఉపకరించే సాధనాలుగా లేవు. ఈ భావం ఆ మహాసభలను ఏర్పాటు చేసి నిర్వహిస్తున్న కార్యనిర్వాహకులలో కూడా ఉదయించింది. మరాఠ్వాడా లోని కార్యకర్తలు కూడా ఒక రాజకీయ సంస్థను ఏర్పాటు చేసే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. అటువంటి సంస్థ ఏర్పాటుకు కూడా తగిన సమయము ఆసన్నమైంది.

హైదరాబాదు సంస్థానంలోని మరాఠ్వాడా ప్రాంతంలో అంత వరకు ఆ ప్రాంతంలో రాజకీయ చైతన్యంగల వారినందరినీ కూడగట్టే వ్యవస్థ ఏదీ లేదు. ఆంధ్ర, కర్నాటక మిత్రులు ఏర్పాటు చేసుకున్నట్లే తాము కూడ మహారాష్ట్ర పరిషత్ ఏర్పాటు చేసుకోవాలనే కోరిక వారికి కూడా సహజంగా కలిగింది. అదే సందర్భంలో, తమ సంఘానికి స్పష్టమైన రాజకీయ ఆశయాలు కూడా ఉండాలనే గాఢమైన పాంఛ కూడా కలిగింది. కాలానుగుణంగా ప్రాదుర్భవించి తీవ్రమవుతున్న ఆశయాల దృష్ట్యా కేవలం సాంస్కృతిక, సారస్వత, సామాజిక కార్యకలాపాల వల్ల ప్రజలకు తృప్తి కలగదని గమనించడం జరిగింది. రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం లభిస్తేనే గానీ, నిజమైన సాంఘిక, సారస్వతాభివృద్ధి, ప్రగతి సిద్ధించే అవకాశం ఉందని గుర్తించడం కూడా జరిగింది. మరాఠ్వాడా కార్యకర్తలు స్పష్టమైన రాజకీయ కార్యక్రమాల ప్రసక్తి ఉండేనే గాని ఊరుకొనేటట్లు లేదు.

మహారాష్ట్ర పరిషత్ మొదటి సమావేశం 1937 వేసవి కాలంలో వర్హాల్ లో జరిగింది. ఆ సభకు (ఇప్పుడు స్వర్ణీయైన, శ్రీ గోవింద రామనాథ్ ను అధ్యక్షత వహించమని కోరారు. ఆయనే ఆ తర్వాత హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసుకు మొదటి అధ్యక్షుడు కావడము, సత్యాగ్రహంలో మొదటి జట్టుకు నాయకత్వం వహించడము కూడా జరిగాయి. ఆ సమావేశానికి అన్ని ఏర్పాట్లూ జరిగాయి. సభ జరిగే సమయానికి ముందు ఎన్నో అభ్యంతరాలను ఎదుర్కొనడం, పాటిసి దాటుకొనడం అవసరమైంది. సభా స్థల నిర్మాణానికి వాడిన వస్తువులకు అభ్యంతరము

పెట్టారు సభ ఏర్పాటు చేస్తున్న కార్యకర్తలకు గవర్నమెంటు సాధ్యమైనన్ని చీకాకులు కల్పించారు. కాని, ఆ కార్యకర్తలు దృఢ నిశ్చయంతో, శరీరయుక్తులతో ఎదుర్కొనడంతో ఆ అడ్డంకులు నిలబడ లేదు. సభ ప్రారంభమైంది.

మరాట్వాడాలో అన్ని ప్రాంతాలనుంచీ ముఖ్యమైనవారు అధిక సంఖ్యాకులుగా సభలో పాల్గొనేటందుకు వచ్చారు నేను కూడా సభా సమావేశానికి రెండు రోజులు ముందుగానే వర్తూరు వెళ్ళాను. సమావేశ కర్తలతో సహకరించాలనీ, సభకు కాపలసిన ఏర్పాట్లు చెయ్యడంలో వారికి తోడ్పడాలనీ వా ఉద్దేశము. సభా సమావేశ కర్తలలో గాని, ఆహ్వాన సంఘం వారిలోగాని, కీలక పాత్ర నిర్వహిస్తున్న ముఖ్యులలో గాని కలిసిపోయి పాల్గొంటూ ఉండేటందుకు నేనింకా సంసిద్ధుడను కాలేదు. జరుగుతున్నవి అన్నీ చూస్తూ, వింటూ నోరు విప్పకుండా ఉండాలని అనుకున్నాను. అందుచేత, భోజనాల ఏర్పాట్లను చూసే పని మాత్రమే స్వీకరించాను.

ఆనలు సభా సమావేశానికి కొన్ని వందలమంది మాత్రమే వచ్చారు. వారందరూ మరాట్వాడా లోని వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన వారు కావడమే ఆ సభయొక్క విశిష్టత వారందరినీ కూడగట్టిన భావము రాజకీయ సమస్యల చర్చావేదిక ఒకటి ఏర్పాటు చెయ్యాలన్న గాఢమైన కోరిక. అందరికీ ఆ విషయంలో ఏకాభిప్రాయమే. అందువల్ల ఆ సభలో ఐకమత్యము, ఏకైక లక్ష్యము ప్రత్యక్షమయ్యాయి అట్లాగని ఒక రేదైనా ప్రతిపాదించగానే అందరూ తలలూపారని కాదు. ఆ మొదటి సమావేశంలోనే వేర్వేరు రాజకీయపు రంగులు కనిపించడం కూడా ప్రారంభమైంది ప్రజా సమస్యలను పరిశీలించే దృక్కోణాలతో భేదాలు, సమావేశంలో జరిగిన చర్చలలో కూడా స్పష్టంగా వ్యక్తమయ్యాయి. ఏ ఆవేశమూ వేడి లేకుండా తాభసష్టాలు, కష్ట నిష్ఠూర్యాలు లెక్కిలు చెప్పి వివరించే పరిపాలనా చట్టాన్ని గౌరవించే వారు తమ వాదాన్ని, భావాలను అందరికీ సచ్చచెప్పే ప్రయత్నాలు వెసారు. వారు మిగిలిన

ప్రతినిధులలో ప్రతి ఒక్కరినీ కలుసుకొని, బుజ్జగించే ధోరణిలో మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వానికి ఆగ్రహం కలిగించే మాటలు సభలో మాట్లాడ వద్దని చెప్పి యువతర ప్రజా రాజకీయ వ్యూహారచనను శక్తి హీనం చేసి భావావేశ అగ్నిజ్వాలలు ప్రజ్వలించకుండా చల్లార్చే కృషి చేశాను మరొకవంక ధైర్య సాహసాలు ఉన్న ప్రగతిశీల వాదులవర్గము, చొరవగా ముందుకు నడవాలని, దానికి తగిన కార్యక్రమం రూపొందించాలని అన్నారు ఈ రెండు వర్గాలవారూ ప్రతి ఒక్కరిని తమవైపు సుముఖంగా పంపిణీ చేసుకొనాలని చేస్తున్న యత్నాలు చూస్తుంటే చాలా తమాషాగా ఉన్నట్లుండేది వాటితోపాటు ప్రభుత్వము రాజద్రోహకరమైన చర్యలుగా భావించే చర్యలు కొల్లలుగా ప్రత్యక్షమయ్యాయి. ఈ సభా జాతి విముక్తికోసం సామాన్యంగా అందరూ అనుసరించేదీ అత్యంత ప్రమాద భూయిష్టమైన కొత్తదారిని వధకాన్నీ రూపొందిస్తుందా? అని అందరూ ఎదురుచూడ సాగారు

మహారాష్ట్ర పరిషత్ ఆశయాలు, లక్ష్యాలు ఆ పరిషత్ నియమ నిబంధనలలో పొందుపరచ వలసి ఉంది. అదే అసలు వాద ప్రతివాదాల మధ్య నలుగుతోంది. ఎక్కువ ఆవేశంతో చర్చలు జరిగిన తర్వాత ఆ షషయాన్ని తేల్చేటందుకు ఒక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేయాలని ఆ, సంఘం తమ నివేదికను, తీర్మానాన్ని మరుసటి సంవత్సరము లాటూర్లో జరగనున్న సభలో చర్చించి తీర్మానించే టందుకు సమర్పించాలని వాయిదా నిర్ణయం కావించారు.

అంతకు ముందు ఒకరి నొకరు చూడని వారెందరో ఆ సమావేశంలో ఒకరి కొకరు పరిచయాలయారు మారట్వాడా లోని కార్యకర్తలు అంతకుముందు ఎప్పుడూ ఒకచోట కూడలేదు. అందు వల్ల ఒకరి భావాలను మరొకరు కల బోసి ఆలోచనలు చేసుకొనే టందుకు, తమ అనుభవాలు ఇతరులతో పంచు కొనేటందుకు అనేక అవకాశాలు లభించాయి. ఈ సమావేశ సందర్భంలోనే నాకు ఔరంగాబాదు నగరానుంచి వచ్చిన ప్రతిభా

వంతులైన యువకుల వర్గంతో సాన్నిహిత్యం లభించింది, ఏదో అతౌకిక మైన ఆనుబంధము నన్ను వారివైపు ఆకర్షించింది. వారితో వట్టుదల, మనఃస్ఫూర్తిగా ముందుకు పోవాలనే కోరిక వ్యక్తమయ్యాయి. వీటికి తోడు ప్రమాదాన్ని లెక్క చెయ్య కుండా ముందుకు దూకాలి అనే చొరవ కనిపించింది. నన్ను, మరికొందరినీ వారు తమ శిభిరంలోకి ఆహ్వానించారు. మేమందరము ఒకరి అభిప్రాయాలను మరొకరు వంచు కున్నాము. చొర వగా ముందుకు ఆడుగు వెయ్యాలనే భావశుద్ధి కలవారి కలయిక జరిగి నట్లైంది. ఇప్పుడు సాన్నిహితులమయాము కనుక: ఇంక ముందు ఒకరి కొకరు జాబులు వ్రాసు కొంటూ లక్ష్య సాధనకు తీవ్రమైన కృషి చెయ్యాలని అను కొన్నాము. మిత్రులు నన్ను పరిషత్తుకు జనరల్ సెక్రటరీగా ఉండ వలసిందని కోరారు. నేను అంతకు ముందు చేపట్టిన కార్యక్రమం అప్పటికింకా విజయ వంతంగా పరిష్కారం కాలేదు. ఆనందిగ్ధ స్థితిలో ఉంది. నేను చేపట్టిన కార్యక్రమము అసంపూర్తి స్థితిలో ఉందనీ అందు చేత, వారి ప్రతిపాదన ఆమోదించ లేననీ చెప్పాను. అప్పుడు వారు శ్రీ దిగంబర్ రావు, గంగాధర్ రావు బిందును జనరల్ సెక్రటరీగా చేసి నట్లు నాకు జ్ఞాపకం వస్తోంది.

లాటూర్ (పర్టూర్) సమావేశం మరాట్వాడా ఆలోచనలు ఏ దిశలో ప్రసరిస్తున్నాయో వ్యక్తం చేసింది. అది రాజకీయ భావాల సమీకరణకు దారి చూపింది; ఏర్పాటు చేసింది. ఏమి జరిగినా సరే ఏ త్యాగం అవసరమైనా సరే ముందుకి పోవాలి అనే దృఢ నిశ్చయం వ్యక్తమైంది. మొత్తంమీద “ప్రజా స్వామ్య జీవిత విధానం కోసమూ, స్వాతంత్ర్యం కోసమూ త్యాగం చెయ్యాలనీ, ఎదురైన ప్రమాదాలను కష్ట నిష్ఠురాలను సహించాలనీ ప్రజలు నిశ్చయించు కొన్నట్లు స్పష్టంగా తెలి పోయింది అనీ సంగ్రహంగా చెప్ప వచ్చు.

పర్టూర్ సమావేశం నుంచి కొత్త ఉత్సాహంతో ఆకాపూర్ణమైన మనస్సులతో మేము మా స్థానాలకు వెళ్లి పోయాము.

ఆకాలంలో హైదరాబాద్ సంస్థానంలో హిందూ, ముస్లిమ్ కొట్లాటలు జరిగాయి “ఇంక ఎంత మాత్రమూ మేము ఈ అవమానాలనూ అణగ తొక్కడాన్ని సహించేది లేదు” అని హిందువులు ఆనంతపురితో, కసిగా బుసలు కొడుతూ ఉన్నారు వారు తలెత్తి తమర్ని అణగ ద్రోక్కి ఉంచు తున్న నిరంకుశ పరిపాలనను ఎదిరించారు. దురదృష్టవశాత్తూ వారి వారితరుగుశాటుకు మలా వేశపు రంగువులమడం జరిగింది. అందువల్లనే మత కలహాలు జరిగాయి దానిలో ఫాల్గొనడానికి, కష్టాల నెదుర్కొనడానికికూడా, సంసిద్ధత, సాహసమూ అవసరమే. హమ్నాబాదులో కొన్ని ప్రాంతాలలో నడిచి వెళ్ళేవారు ఎలాంటి అవమానాలకు, అత్యాచారాలకు గురి అవుతూ ఉండటం జరిగెదో నేను ఇంతకుముందే ఒక సందర్భంలో వివరించాను వాటన్నింటినీ అంతం చెయ్యాలని సహజంగా ప్రజలు నిశ్చయించుకొని ఉంటారు అందుచేత ఆ కార్యక్రమంలో తమకు నాయకత్వం వహించేవారితో సహకరించేటందుకు ముందుకువచ్చారు ఆంధ్రప్రదేశ్ ముందుకువచ్చి ప్రజానాయకత్వం చెవట్టింది ప్రజల పిమర్లలూ, నిరసనలూ అన్నీ మత విషయికమైన సంఘటనలకు సంబంధించిన వైనం దువల్ల ఆ ప్రజాఉద్యమం మత కలహాలకు దారితీసింది అది ఆ కాలంలో ఉన్న పరిస్థితి స్వభావం ప్రజల ఆలోచనలు సరియైన మార్గం అనుసరించేటట్లు తీర్చిదిద్దక పోయినట్లయితే అనేక స్థలాల్లో రక్తపుడేరులు ప్రవహిస్తాయని గమనించాము. అయితే మేమందరమూ మా ఈ ఆలోచనలన్నీ పౌరహక్కుల కోసం సాగించ వలసిన పోరాటానికి సంబంధించి ఉన్నాయి. అట్లాంటి పోరాటాన్ని నిర్వహించేటందుకు గట్టి వునాదులున్న రాష్ట్రం సంస్థకు మాత్రమే సామర్థ్యం ఉంటుంది ఇప్పుడు హైదరాబాదు సంస్థానంలో అట్లాంటి సంస్థ లేదు అది ఏర్పాటుచెయ్యడం అత్యవసరము సంస్థానంలో ప్రజలను అణగ త్రొక్కడం నానాటికీ హెచ్చి పోతోంది. అది చూడగానే వర్తూర్ పుహారాష్ట్ర పరిషత్తో పాల్గొన్న వారందరి మనస్సుల్లో అలజడి, ఆవేదన కలిగేది శ్రీ ఎ. కె వాఘీమారే సంపాదకత్వంలో పూనా నగరాన్నుంచి “మరాట్వాడా” అనే వత్రిక (సంచిక) ల

రూపంలో ప్రకటిత మయ్యేది. అందులో ఆయన ఈ భావాలు ప్రకటించాడు. నానాటికీ దిగజారుతున్న ఈ రాజకీయ పరిస్థితులు గమనించి ఆవేదన పొందుతున్న వారందరికీ మోమినాబాద్ గమ్యస్థానమైంది వారందరూ చర్చించి ఇట్లాచేద్దాము, అట్లాచేద్దాము అని ప్లాన్ వేసేవారు. మా అందరిలోనూ ఓర్పు సశించి ఆశాంతి ప్రబల సాగింది ఈ సమస్యలన్నీ ముందుంచినప్పుడు నా కర్తవ్యాన్ని విస్మరించి చేపట్టిన బాధ్యతలన్నింటినీ దులిపివేసి చొరవ చెయ్యలేని స్థితి ఉన్నాననే వాడ్ని. మోమినాబాద్ లోని విద్యాసంస్థను గురించిన కర్తవ్యం గొప్పది. దాని ప్రభుత్వం నుంచి గుర్తింపు వచ్చే వరకూ నేను దాన్ని వదలి ఎక్కడికీ కదిలి పోలేను. కాని, ఆ గుర్తింపు మంజూరు కాగానే నేను నా అశక్తి గురించి చెప్పేటందుకు కాగణం మాయమైంది. అప్పుడు అందరూ నన్ను తమతో కార్యరంగంలోకి దూకమని ఒత్తిడి చెయ్యడము, దానికి కాలం పరిపక్వం కావడము, జరిగాయి.

జూన్ 1 వ తేదీనాడు మహారాష్ట్ర పరిషత్ రెండో సమావేశము టిస్సాన్ బాద్ జిల్లాలోని లాటూరులో ఏర్పాటైంది. ఆంధ్ర మహాసభ, కర్నాటక పరిషత్ అనే రెండు సంస్థల సందర్భాల్లో మాదిరిగానే మహారాష్ట్ర పరిషత్ సమావేశం ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి అనుమతి ఇచ్చే ముందు సభలో రాజకీయ విషయాలు చర్చించ కూడదనే షరతును ప్రభుత్వం విధించడం జరిగింది. దానికి అంగీకరించమని రాజకీయ విషయాలతో సంబంధం లేని కబుర్ల వల్ల సమావేశం నిష్ప్రయోజనమని మేము భావించాము. మధ్యవర్తుల కృషి ఫలితంగా రాజీ మార్గంగా ప్రభుత్వం సమావేశానికి సభకు అనుమతి ఇస్తూ అధ్యక్షత వహించిన వారి అధ్యక్షోపన్యాసాన్నీ, సభలో చర్చించే తీర్మానాలనూ జిల్లా కలెక్టరు పరిశీలించేటందుకు ముందుగా సమర్పించా లన్నారు దానికి కూడా సమావేశ కర్తలు అంగీకరించ లేదు కాని, మరోదారి లేక నిషేధాజ్ఞల మూలంగా అసలు సమావేశానికి అవకాశం లేకపోవడంకంటే ఈ షరతుకు లోబడి సభ జరపాలని నిర్ణయించారు. ఇంత రగడ జరిగిన తర్వాతనే లాటూర్ లో సమావేశ మయ్యాము.

సమావేశంలో ఎక్కువ ఉత్సాహం వెల్లి విరిసింది ప్రతినిధులందరూ ఈ అవమానకర పరిస్థితులను కొనసాగనియ్య కూడదనే స్థిర నిశ్చయంతో వచ్చారు. సమావేశం ఒరిగేటందుకు వచ్చిన, వస్తున్న, అడ్డంకుల నన్నింటినీ ఎగర గొట్టాలనే కోరిక అందరినీ కన్పించింది. మహారాష్ట్ర పరిషత్ సభనూ, నియమావళిలో రాజకీయ ఆశయాలు, సభ ఉద్దేశం అని పొందు పరచడం జరిగినప్పటికీ ఆ అన్నప్ప ధోరణి మాకు సంతృప్తి కలిగించలేదు. అందుచేత, మా ఒత్తిడిని కాదని తోసి వెయ్యలేక విషయ నీర్ణయసభ ఆపితవాద సూచనలనే అంగీకరిస్తూ తీర్మానం చేసి సర్వస్వ సమావేశంలో తమ తీర్మానాన్ని ఆమోదించి సప్పుడే చూడవచ్చునని దన్నారు.

సమావేశం జరుగుతున్నప్పుడు జిల్లాకలెక్టర్ లాటూర్లో మకాము చేసాడు. ఆయన సభాసభాగా జరగకుండా అభ్యంతరాలు కల్పించాలనే నిశ్చయంతో ఉన్నాడు. అధ్యక్షోపన్యాసంతో ఉన్నకొన్ని వాక్యాలు తొలగించవలసిందని అడిగింటే ఉపన్యాసాన్ని సభలో చదివేటందుకు అనుమతి ఇచ్చేది లేదని కచ్చితంగా చెప్పాడు. ఈ రీతిగా కలెక్టరు నిర్ణయించడం సభజరగకుండా వెన్నుపోటు పొడవడమే అని అధ్యక్షుడు, సమావేశ కర్తలు అనుకొన్నారు. సభలో కూర్చున్న ప్రతినిధులందరూ కలవర పడ్డారు కలెక్టరు అభ్యంతరకరంగా నిర్ణయించిన వాక్యాలలో హైదరాబాదు నగరంలోని ధూల్ పేటలో జరిగిన అల్లర్లను గురించి ప్రభుత్వం ఒక అనధికార కమిటీ చే విచారణ జరిపించాలనే కోరిక వెల్లడించింది. ఆకోరికను ప్రభుత్వము అంతకుముందే నిరాకరించింది. ఇప్పుడు ఈ సభ తిరిగి మరొక సారి కోరడం అర్థంలేని అచ్యుతరము. అందుచేత కలెక్టరు చర్చ సమావేశాన్ని స్తంభింపజేసింది. హైదరాబాదు ప్రభుత్వం ఏమిటా జరగజూసని అన్నింటికీ సిద్ధంగా తయారై వచ్చింది. ముఖ్యపట్నం నుంచి స్పెషల్ రిజర్వుడు పోలీసుదళాన్ని లాటూర్ తెప్పించి కవాతుచేయిస్తూ ఉంచింది. సమావేశానికి కాలంతిక్రమించినప్పటికీ చాలి మీ కనిపించలేదు. ప్రజలు, ప్రతినిధులు సభాస్థలం కోసమే వేసిన తాత్కాలిక డేరా వగలలో కూర్చు

న్నారు ఎన్నిక అయిన సభాధ్యక్షుడూ, మరికొందరు పెద్దలూ ఆ సమస్యను కలెక్టరుతో చర్చిస్తూ ఉన్నారు చివరికి కలెక్టరు ఒక మెట్టుదిగి, తను అభ్యంతరకరంగా నిర్ణయించిన వాక్యాలు సభలో చదవకూడదని చెప్పాడు. అప్పుడు మరొక సమస్య పొడచూపింది. అధ్యక్షోపన్యాసం అప్పటికే అచ్చువేయడం జరిగింది. లాటూర్లో అచ్చువేసే ప్రెస్ లేదు. సభా ప్రారంభంవేళదాటి, ప్రతినిధులందరూ కూర్చుండి ఉండగా అచ్చైన అధ్యక్షోపన్యాస పాఠం పంచిపెట్టకుండా ఏమిచేసేది? అప్పుడు అందరూ ఆశ్చర్యపడి ముక్కుమీద వేలు వేసుకొనేలాగ కలెక్టరు అచ్చయిరెడిగా ఉన్న ఆ కాగితాలే సభలో పంచిపెట్టవచ్చునని, నిషేధించబడిన వాక్యాలు సభలో అధ్యక్షుడు చదవడానికిమాత్రం పీటలేదని చెప్పాడు! అధ్యక్షుడు సభలో ఉపన్యసిస్తూ మీకందరికీ తెలిసిన కారణాలవల్ల తాను ఫలానా పేజీలో ఉన్న ఫలాని సంఖ్యలైన నుంచి ఫలానా సంఖ్యలైన వరకూ చదవటం లేదని అవి తానుచదవవల్ల వరిగించబడినందున వెటకారపు చిరునవ్వుతొలకాడతూ చెప్పాడు! సభలో ప్రతివారూ వాటిని తమకుతాము చదువుకోవచ్చు కాని, అధ్యక్షుడి ముఖలా వినకూడదు! ఏమి తెలివి తక్కువ తర్కము. ఎంత నవ్వుపుట్టించే పరిస్థితి.

మొదటి సమావేశం తొందర, తొందరగా అందరూ ఆవేశంతో రింకర్తవ్వడం అనే భావంతో ఉండగానే పూర్తి అయింది. ముందున్నది మునున్న వండగి అన్నట్లు రావలసిన సంఖ్య అభ్యంతరాలు ఇంకా మిగిలే ఉంది. కలెక్టర్ ఆ విషయంలో దృఢనిశ్చయంతో ఉన్నాడు. ఆయన ప్రజాభిప్రాయానికీ తలవంచెవాడుకాడు. సర్వసభ్య సమావేశంలో ప్రవేశ పెట్టనున్న తీర్మానాల పాఠం అచ్చయిన కాపీ పరమప్రకారం ఆయనకు ఆయనకు ముందుగానే పరిశీలనకు ఇచ్చాము ఆ తీర్మానాలలో రెండు తీర్మానాలు ఆయన అంగీకరించలేదు. ఒక తీర్మానం ప్రజలకు పొరపాట్కలది గావించే తెలివిడి కలిగించే చర్యలు తీసుకొనే టందుకు ముగ్గురు సభ్యులతో ఒక కమిటీని ఏర్పాటు, చెయ్యాలి అనేది. అది శుద్ధ ప్రమాదరహితమైన తీర్మానం కాని, ఆ కలెక్టరుగారికి అందులో ఏదో

రాజకీయ ప్రభావం ఉన్నట్లు తోచింది ఆయనకు ప్రజలు రాజకీయాలుంటున్నారంటే బెదురు కదా! ఇంక రెండో తీర్మానం ధూల్ పేట ఆల్లర్లను గురించి ప్రజల ఎదుటనే విచారణ జరిపించాలి అనే తీర్మానం. దాన్ని గురించిన ప్రసక్తే అధ్యక్షోపన్యాసంలో ఉండకూడదని ఇంతకు ముందే నిషేధించాడు : దా: ఆ విషయమే సభ ఎదుట తీర్మానం రూపం ధరించి తిరిగి ప్రత్యక్షం కాగానే ఆయన అహంకారానికి, అధికార ప్రాముఖ్యతకూ దెబ్బ తగిలింది. ఆ చర్చా విషయాన్ని వీడి గుమ్మంలో నుంచి బైటికి వెళ్ళితే అది దొడ్డి దారిని తిరిగి ప్రవేశించే ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లును కున్నాడు ఆ రెండు తీర్మానాలూ సభలో ప్రవేశపెట్టడానికి అనుమతి ఇవ్వటం లేదని తన దృఢ నిశ్చయాన్ని తెలియ జేశాడు. సభలో చర్చలు, ఉపన్యాసాలు తాత్కాలికంగా ఆపి వేసి కొంత మంది ప్రతినిధులు కలెక్టరు దగ్గకు సంప్రతింపుల కోసం వెళ్లారు. కొంత చర్చ జరిగిన తర్వాత చివరకు పౌర హక్కుల కమిటీ ఏర్పాటును గురించిన తీర్మానం గురించి కలెక్టరు తన వట్టదల సడలించాడు కానీ, విచారణ కమిటీని గురించిన తీర్మానాన్ని చర్చించ దానికి అంగీకరించనన్నాడు. ఏమి పింత? పింతపై పింత. విషయం చర్చించ కుండానే తీర్మానాన్ని సభ అంగీకరించ వచ్చు నన్నమాట! సంప్రతింపులకు వెళ్లిన ప్రతినిధులు విజయం సాధించామని అనుకున్నారు.

ఈ లోపున మేము ప్రతినిధుల రహస్య సమావేశం జరిపి, కలెక్టరు ముందుకు తోస్తున్న అభ్యంతరాలు చర్చించాము. వారందరూ ఏక గ్రీవంగా ఏ తీర్మానాన్ని ఉపసంహరించ దానికి ఒప్పుకో కూడదనీ, కలెక్టరు ఆజ్ఞల్ని ఢిక్క రించి అయినా వాటిని సభ అంగీకరించ వలసిందే ననీ అన్నారు అరెస్టయే అవసరం వస్తే అందుకు మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము. మేమూనూ. అంటూ జట్టు, జట్టుగా పదులు, ఇరవైలలో జనం ముందుకు దూకారు. కాని, బలా బలాలు, లాభ నష్టాలు చెక్క చూసి ముందడుగు వేసే తరహా వారు మాత్రము 'నిదానమే ప్రధానం' అనీ 'తొందర పడవద్దు ప్రమాదం ముంచు కొస్తుంది'. అనీ వెనక్కి కట్టెం

లాగసాగారు కాని, వారు కూడా ఉద్యోగముగా చేసిన ప్రజాభిప్రాయ తరంగం ముందు నిలబడ లేక పోయారు ఆ తర్వాత కాలంలో ప్రజా సమ్మతమైన మంత్రి వర్గం ఏర్పాటు నప్పుడు మంత్రి పదవి నలంకరించిన ఒక నాయకుడు మూడు నెలల కాల వ్యవధి ఇస్తున్నాననీ, ఆ వ్యవధిలో ఈ తీవ్రవాదపు కబుర్లు చెప్పేవారు నూటవీలై మంది సత్యాగ్రహాల్ని సమీకరించ గలిగితే తాను నూటవీలై ఒకటో వాడి నపుతాననీ వాగ్దానం చేసాడు సత్యాగ్రహ స్వభావం, స్వరూపం, త్యాగనిరతి, ఆయన ఎంత చక్కగా అర్థం చేసుకొన్నాడు! ఎంత చక్కగా ప్రజలకు చెప్పాడు. అని అందరూ హాస్యం చేస్తూ ముక్కు మీద వేళ్లు వేసుకొన్నారు. సమయం కని పెట్టి చొరవగా ముందుకు అడుగు వేసి ప్రజల్ని తనతో ముందుకు కొని పోయే స్వభావం ఒకటై, నాయకత్వంలో భయనందేహాలు ఇంకా ఆవరించి ఉన్నాయని ఆ సంఘటనపల్ల వ్యక్తమైంది.

ప్రతినిధులు సభ కొనసాగించడానికి అంగీకరించమనీ, అవమాన కరమైన షరతులకు తల ఒగ్గి, ఏ చర్యలు లేకుండా సభ జరపడానికి బదులుగా సభ వాయిదా వెంట్రాకితే తాము సుముఖులమనీ గట్టిగా చెప్పారు ఏ గాలి ఆరుకులంగా ఉంటే ఆ గాలివైపు తమ జెండా తిప్పే పట్టువంటి అలవాట్లు చేసుకొని ప్రభుత్వ చట్ట నియమాల కనుకూలంగా వ్యవహారాలు నిర్వహించాలనే తత్వం గలవారు సభను నడిపించి ఎట్లాగో ఒకలాగు ఉన్నట్లుగా వాటిని భావాలు వెల్లడించారు. కానీ, చివరకు వారుకూడా ఆర్పడ్డవైన సుగిలిన వారి నిర్ణయానికి అంగీకరించారు పౌరుల స్వేచ్ఛకు భంగం కలిగిస్తూ అకారణంగా అధికారులు సభకు సంబంధించిన ప్రతి విషయంలోనూ జోర్యం కలిగించుకొని అనుచితమైన ఆస్పరాలను కలిగించి సందువల్ల తమ నిరసనను తెలియజేస్తూ ఈ సభలో కూడిన ప్రతినిధులు సభను నివహించే వాయిదావేయడం జరిగిందని ప్రకటించడం జరిగింది ఆ ప్రకటన చేయడానికి ముందు గానే పౌరుహక్కుల పరిరక్షణకోసం తిరుగుబాటు చేసేటందుకు అనుకూలంగా ప్రజాభిప్రాయాన్ని తీర్చి దిద్దేటందుకై ముగ్గురు మెంబర్ల కమిటీని

ఏర్పాటు చేసారు ప్రతినిధులందరూ ఒక్కొక్కటిగా ఆ కమిటీ సమావేశ కర్తగా నా పేరు సూచించారు అయినా వారికి దానితో సంతృప్తికలగ లేదు. నేను వెంటనే విద్యారంగం నుంచి బైటికి వచ్చి పూర్తిగా రాజకీయ కార్యక్రమాలలో నిమగ్నుడను కావాలనీ మహారాష్ట్ర పరిషత్ కార్యదర్శి వదలిని చేపట్టాలనీ ఆదేశించారు.

అతి కచ్చితంగా ఉన్నా ఆ సభా నిర్ణయాలు నాకు మరోదారి దేన్నీ మిగల్పలేదు. నేను వెంటనే శ్రీ యోగేశ్వరీ నూతన్ విద్యాలయ యజమాన్య కమిటీ వారిని లాటూర్ రావలసినదని కబురు చేశాను. వారికి, కొత్తగా రూపొందిన పరిస్థితిని పరిచినా వారు కూడా దేశం యొక్క అవసరాన్ని గుర్తించి, నేను తప్పుకొన్న తర్వాత, తాము ఆ సంస్థ నిర్వహణ, అభివృద్ధి బాధ్యతలను పూర్తిగా స్వీకరిస్తామని మాట ఇచ్చి రాజకీయ ఉద్యమంలో కొత్త బాధ్యతలు చేపట్టేటందుకు సంతోష పూర్వకంగా నాకు స్వేచ్ఛ ఇచ్చారు.

నేను మోమినాబాద్ వెళ్ళి లాంఛనప్రాయంగా ఆ విద్యా సంస్థతో సంబంధం తెంచుకొన్నాను. అనేకమంది సహచరుల శుభాకాంక్షలతో ప్రౌదరాబాదు నగరానికి ప్రయాణం కట్టి 1938 లో జూన్ 9 నాడు రాజకీయ రంగంకో పూర్తిగా నిమగ్నుడై నేవ చేసేటందుకు ప్రారంభం చేసాను.

నేను వదలిన తర్వాత ఆ విద్యా సంస్థను శ్రీ ఆర్. జి పరాంజుపె కొంతకాలం నిర్వహించారు కాని, ఆయన కూడా స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొనేటందుకై ఆ సంస్థను వదల వలసి వచ్చింది ఆ సంస్థను తర్వాత ఎదురైన అనేక చికాకుల నుంచి రక్షిస్తూ భద్రంగా నడిపించ వలసిన బాధ్యత నా సహచరులైన బెథూజీ అనే పేరుతో ప్రఖ్యాతి పొందిన శ్రీ బి బెడ్గెకర్, శీవక్ నాథ్ రావ్ కులకర్ణి అనే వారిద్దరూ వహించారు వారిద్దరి నిరాడంబర కార్యశీలత, నిరంతర శ్రద్ధ కలిసి ఆ విద్యా సంస్థ, దేశసేవాసక్తిని విద్యతో మేళవించి వర్ధిల్లుతూనే ఉన్నది సార్థకమైన విద్యను ప్రసాదించేటట్లు చేసింది. ఉన్నత పాఠశాలగా ప్రారంభమైన ఆ విద్యా సంస్థ ఈనాడు కళాశాలగా అభివృద్ధి చెంది, వ్యాపార, విజ్ఞాన శాస్త్రాలను సాహిత్యము, చరిత్ర, మొదలైన విషయాలను విద్యార్థులు అధ్యయనం చేసేటందుకు అవకాశం కల్గిస్తున్నది

15. రాజకీయ పరిస్థితులు - తప్పనిసరియైన తిరుగుబాటు

హైదరాబాద్ నగరంలో మొట్ట మొదట నాకు ఎదురైన సమస్యే తేలిస్తే మీరు ఆశ్చర్య పోతారు. “నేను ఎక్కడ నివసించేది?” అనేదే ఆ సమస్య ‘నాది’ అనేది ఏమీ లేని వాణ్ణి అయినందు వల్ల నేను ఎవరో ఒకరి మీద భోజనానికి, ఇతర జీవిత అవసరాలకు ఆధార పడటం వచ్చింది. నేను తాత్కాలికంగా శ్రీ బిందుదగ్గర ఉన్నాను. కాని, ఆయన మీద ఆ బరువు చాలా రోజులు వెయ్యి దలచుకో లేదు. ఒక వదిహేను రోజులు ఇక్కడా, అక్కడా అని అనిశ్చిత స్థితిలో గడిచిన తర్వాత మునిసిపల్ ప్రభుత్వ ఉద్యోగించేసి విరమణ చేసిన శ్రీ రంగారావు రత్నా తీకర్ అనే ఉద్యోగి, తాను అద్దెకు (కిరాయికి) తీసుకొన్న ఇంట్లో ఒక గది నాకు బసగా ఇచ్చి నా సమస్యాయాలు అన్నీ చూడ సాగారు. ఆ రోజులు జ్ఞాపకం వస్తే, ప్రభుత్వం ప్రమాద కళమైన వాడని భావించిన రాజకీయ కార్య కర్తకు వసతి సౌకర్యాలు కల్పించడంలో ఆయన చూపిన ధైర్య సాహసాలు జ్ఞాపకం వచ్చి ఇప్పుడు కూడా నాలో నుంచి కృతజ్ఞతా భావం వైకి ఉయ్యటం వస్తుంది.

‘మొదట’ భవన్ లో తిష్ట పడింది. ఆలస్యత నేను చేపట్టినవని, పరిపాలనకు ముఖ్యస్థానంలో సన్నిహితం ఉండి పరిస్థితుల్ని అవగాహన చేసుకోవడము, ప్రజాభిప్రాయాలను అవగాహన చేసుకోవడం కొన్ని రోజులు వారి దగ్గరకు, వీరి దగ్గరకు తిరిగిన తర్వాత నాయకులతో కలిసి ఉండటం నాకేమీ అంత సుఖమైన విషయంగా

కన్పించ లేదు వారికి తీరికగా ఉన్న సమయం తెలుసు కొని వారితో ముచ్చటించవలసి ఉండటము అనేది. నాకు మొట్ట మొదట చికాకు కలిగించిన ప్రిషయము. సాధారణంగా ఆ అనుకూలమైన సమయం రాత్రివేళ బాగా పొద్దుపోయిన తర్వాత అవుతుంది. అప్పటికి వారు ఆ రోజు తాము చేయ వలసి ఉన్న పనులన్నీ పూర్తి చేసుకొని ఉంటారు. తమతో పని ఉండి వచ్చిన వారందరినీ పీడ్కోని ఉంటారు. ఒక నాయకుడి ఇంటికి వెడితే నేను రాత్రి 10 గంటల వరకూ కనిపెట్టుకొని ఉండవలసి వచ్చేది ఆతర్వాతకూడా ఆయన తన కక్షిదారుల (ప్రార్థీల) నందరినీ పంపించి మరి నన్ను పిలిచే వాడు. ఇట్లాగ సుమారొక పాతిక మంది నాయకుల గుమ్మాలు ఎక్కతూ, దిగుతూ గడిపిన తర్వాత, గ్రామిణ ప్రాంతాలకు మార్గ దర్శకంగా నాయకత్వం వహించి ఉండ వల సిన హైదరాబాదు నగరం లోని పరిస్థితి అక్కడి నాయకుల అనిశ్చిత మనః స్థితి కారణంగా ముందడుగు వేయడానికే సమస్యగా ఉన్నట్లు గుర్తించాను. నా శారీరక అసౌకర్యాన్ని లెక్క చేయ కుండా నేను ప్రతి రోజూ ఎక్కువ దూరాలు నడక సాగించ వలసి వచ్చేది. అది రాజకీయ స్వరూపం ధరించిన ఆధ్యాత్మిక సాధన అనీ, తపశ్చర్య అని నేను విశ్వసించాను.

ఎనిమిది సంవత్సరాలు గడచిన తర్వాత ఆ నాటి అనుభవాలు ఇప్పుడు జ్ఞాపకం చేసుకొంటూ సంగ్రహంగా ఈ క్రింది మాటలతో పొందు పరుస్తున్నాను.

నేను ఈ వాక్యాలు వ్రాస్తూఉన్నప్పుడు, హైదరాబాదు నగరం లోని గత ఎనిమిది సంవత్సరాల రాజకీయ జీవితమూ నా మనో సేత్రం ముందు నిలిచి ఉంది. అది ఎక్కువ అమూల్యమైన అనుభవము అందులో ఎన్నో గుణపాఠాలు, నీతులు, జాగ్రత్తలు ఇమిడి ఉన్నాయి!

1938లో నేను గడిపిన రోజులు గుర్తు వస్తున్నాయి. అయ్యా దయచేసి, న్యాయదృష్టి ప్రసాదించమని మీరు భగవంతుడి వైపు చూసి రండి. ఏమీ పని చేయ కుండా ఈ నాడు మీరు ఆక్రమించు కొని వదిల

కుండా వట్టుకొని ఉన్న నాయకత్వ స్థానాల నుంచి పక్కకు జరిగి తప్పుకొనండి. కార్య శూరులు, ప్రజాహిత సాధకులు అయిన వారికి ప్రజా సంస్థలలో చోటు ఇవ్వండి. అని కొందరితో స్పష్టంగా చెప్పడానికి ఎంతో మనఃక్షేపము కలిగింది. సాధారణంగా అట్లాచెప్పడం కేవలం నా కంఠశోష మాత్రమే గాని వని జరిగేది కాదు తమ పరిమితులను గుర్తించిన వారు కూడా తమకు అందిన స్థానాలను వదలడం, తమకు గౌరవ లోపమనీ, న్యూనత అని భావించి, వాటిని గట్టిగా వట్టుకొని వేళ్లాడే వారు. 'ఇట్లాంటి ప్రవర్తన వల్ల, ప్రజల సంక్షేమానికి చాము ఎంత కష్ట నష్టాలు కలిగిస్తున్నారో అనే ఆలోచన చేసే తత్వం కించితైనా కూడా వారికిలేదు.

ఎనిమిది సంవత్సరాలు ఇట్లాగ, ఒక సంవత్సరం తర్వాత మరొకటిగా దొర్లిపోయాయి. ఇప్పుడు ఆ పరిస్థితి కొంత మారింది. హైదరాబాదు ప్రజల ఉద్యమముని స్వార్థంగా, మనః స్ఫూర్తిగా త్యాగ బుద్ధితో తమ కాలాన్ని పూర్తిగా అర్పించి కృషిచేసిన కొద్దిమంది కార్య కర్తల మూలంగా వృద్ధిచెందింది. అది ఇంకా ఎంతో ముందుకు సాగవలసి ఉన్నప్పటికీ ఎంతో కష్టించవలసి ఉన్నప్పటికీ ఇప్పుడు అది చైతన్యమంతమైన శక్తిగా రూపొందింది.

నేను ఒకసారి ఒక నాయకుడితో మీరు మీ కాలాన్ని పూర్తిగా ప్రజలకోసం వినియోగించడం అవసరము అప్పుడే మీరు చేపట్టిన బాధ్యతకు మీరు పూర్తిగా న్యాయం చేస్తున్నారను. అని నచ్చచెప్పబోయాను. ఆయన నా మాటలకు అంగీకరించ రేడు. 'నా కాలం అంతా వినియోగించి చేసేటంత వని, ఉంటేకదా ఆ అవసరము' అని ఆయన వెంటనే టక్కున జవాబిచ్చాడు ఆయన జవాబు వల్ల నా హృదయాన్ని ఎవరో గట్టిగా నులిమి పిండినట్లైంది. అవమానం, ఒత్తిడులు ఒకదానిపై ఒకటి పోగువడుతూ ఉండే, హిమాలయ పర్వతాల ఎత్తున వనులు ఎదురుగా నిలబడి ఉంటే కార్యకర్త తాను తన కాలాన్ని పూర్తిగా వినియోగించ వలసిన అవసరం ఏర్పడలేదనీ కాలం ఇంకా పరిపక్వం కాలేదనీ సాకులు చెప్పతూ కాలక్షేపం చేస్తుంటే ఏమనాలి? ఆయన మనస్సులో

దాగిఉన్న భావాలను అర్థం చెసుకొనే ప్రయత్నం చేస్తూ నిస్వార్థ, నిరా
దంబరమైన ప్రజాసేవ దానికదే వుష్టి కలిగి సాగ
డానికి తగిన ఫలితం సాధిస్తుందనే తత్వాన్ని అవగాహన చెసుకొనక
పోవడం వల్లనే ఆయన ఆ రీతిగా భావించడం సంభవించిందని అను
కొన్నాను. త్యాగం చెయ్యవలసిన అవసరము, సేవ, కండిక కనిపించిన
పని పరిమితిని ఎదుర్కొని నిర్ణయమవుతాయ? లేక, చెయ్యవలసిన పనిలో
ఇమిడి ఉన్న నైతిక విలువలను బట్టి నిర్ణయించాలా? ఒకే ఒక మనిషి
బాధపడుతూ ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిలో ఉన్నాడను కొందఱు
ఒక్కడే కదా అతన్ని రక్షించేటందుకు నా చగ్గర ఉన్నదంతా త్యాగం
చెయ్యవలసిన పనిదేను అనుకోడం త్యాగశీలతకు లక్షణ మవుతుందా ?
ప్రతివాడూ ఇట్లాంటి లోప భూయిష్టమైన ఆలోచనలు, కుతర్కాలు చెస్తూ,
ఉంటే ప్రజల బలం ఏ రీతిగా పెంపొందించ గలము ?

హైదరాబాద్ లో నేను ఉండటం వల్ల పట్నంలోనూ, విజ్ఞానంలోనూ
ఉన్న అనేకమంది కార్యకర్తలు పరిస్థితులలో మార్పు కలుగుతుందని
ఆశించారు. వందల కొద్దీ యువకులు నన్ను కలుసుకొని నా చుట్టూ
చూచి, తమ మనస్సులో ఉన్న ఆలోచనలు వెళ్ళబోసుకొనే వారు నేను
కూడా వ్యక్తిగతంగా పరిచయాలు పెంపొందించుకొంటూ ఉంటే, అను
బంధాల వల్లనే సాన్నిహిత్యం వృద్ధి చేసుకోవచ్చునని ఒక్కరినిదాను.
యౌవకులందరూ ముందుకు వచ్చేటందుకు సిద్ధంగానే ఉన్నారు. కాని,
అమూల్యమైన ఈ మానవ సంపద, దాన్ని ఎవ్వరూ సార్వజనిక
జాతీయ ప్రయోజనాలు సాధించేటందుకు వినియోగించనందువల్ల, వృధా
అయి కాల ప్రవాహపు గంగపాలయిపోతుంది అని గుర్తించాను. ఈ పరి
స్థితికి ఇప్పుడున్న నాయకత్వాన్ని తప్ప పట్టటం వల్లగాని, వాటి దృక్ప
థాన్ని గురించి ఫిర్యాదులు వెయ్యడం వల్లగాని ఏమీ ప్రయోజనం
దని కూడా గుర్తించాను. అందుచేత పరిస్థితుల్ని ఏమైనా వెదుగు పరచ
డానికి పీలవుతుందా ? నాయకత్వం మరికొంత సమర్థవంత ప్రతిపా
దియ్యేటట్లు చూడటం తగిన పని అనుకొన్నాను. పరిస్థితుల్ని నాను

కున్న దుయ్యబట్టడం వల్ల సాధించేది ఏమీ లేదు, అనుకొని లక్ష్య సాధన కోసం నిర్దిష్టమైన చర్యలు ఏర్పాటుపడాన్ని గురించి ఆ లో విం చ సాగాను.

ప్రజా జీవితంలో గణనీయమైన నాయకులందరూ కూడా సంస్థానమంతటికీ వర్తించే రాజకీయ సంస్థ ఒకటి అత్యవసరమని అప్పుడే పరిస్థితుల్ని తగిన బలంతో ఎదుర్కొనడానికి సాధ్యమవుతుందని గుర్తించారు. భాషావరంగా ఏర్పడ్డ సంస్థలూ, ఆయా ప్రాంతాల్లో అవి చేస్తున్న పనులూ ముందుకు తీసుకునిపోయే ప్రజా ఉద్యమంగా రూపొందినట్లందుకు తగిన జీవం, పుష్టి ఉన్నవి కాబోయే కాలేవు కూడా ఏ లక్ష్యమూ, ప్రయత్నాల పూర్వం నీర్ధించాలంటే మూడు ప్రాంతాలనూ కలిపి కృషి చేసే సంఘము, వ్యవస్థ అవసరము ఈ లక్ష్యంతో ఒక కొత్త సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేయాలనే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. వాటితో నాకు ప్రత్యక్షంగా సంబంధం లేకపోయినప్పటికి సగరంలో ఉన్న పెద్దలు ఆ విషయాన్ని ఇష్టాగోష్టిగా చర్చించేటందుకు ఏర్పాటు చేసిన సమావేశానికి రావలసిందని నన్ను ఆహ్వానించాడు. ఆ సమావేశం హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసును ఏర్పాటు చేయడానికి ఏర్పాదించినట్లంటిది. అందులో తాత్కాలిక కమిటీని ఏర్పాటు చేసే, సభ్యులను ఎరినిగా చేర్పించి, ఒక నిర్దిష్ట కాలవ్యవధి లోపున వారి సమావేశం నిర్వహించడము, కార్య నిర్వహణ అను ఎన్నుకొనడం జరగాలని నిర్ణయించారు. ఆ కమిటీలో అన్ని ప్రాంతాల నాయకులూ ఉన్నారు.

మహారాష్ట్ర వరికత్ రాటూర్ సమావేశంలో పౌర హక్కుల సాధించేటందుకు కృషి చేయాలనే తీర్మానం జరిగింది. ఆ కార్య నిర్వాహణ కోసం ఏర్పడిన కమిటీకి నేను సమావేశ కర్తను. ఆ కమిటీని ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చిన కారణాలు, పరిస్థితులు, రాజకీయ వాతావరణము అన్నీకూడా అన్యాయపు ప్రభుత్వాన్ని ఎదిరించే ధైర్య సాహసాలు ప్రజలకు కలిగించ వలసిన ఆవశ్యకతను వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. కాని, ఆ వని నిర్వహించడం ఏమీ అంత సులువైంది కాదు. నాయ

తత్వం చేపట్టి ప్రజలను నడిపించ వలసిన వారు మనస్ఫూర్తిగా ఆ పనికి సిద్ధంగా లేరనీ ఆ కర్తవ్యాన్ని వాయిదా వెయ్యడమే వారి తత్వమనీ విన్నవ్వుమైంది కొద్ది కాలంలోనే జిల్లాలలోనే ప్రభుత్వ ప్రతిఘటనకు అనుకూలమైన సరుకున్నదనీ అందుకు తగిన ప్రజలు కనిపిస్తారనీ నేను గుర్తించాను.

ఇతర భాషా ప్రాంతాలలో నాకు తెలిసిన వారు ఎవరూ లేనందు వల్ల నేను నాకు తెలిసిన పురాట్వాడా వైపు దృష్టి సారించాను. ఔరంగాబాదులో గణేశ ఉత్సవాల సందర్భంలో మాట్లాడ వలసిందని పిలుపు వచ్చింది. అక్కడే నేను మెట్టమొదట శ్రీ గోవిందదాస్ షరాఫ్ ను కలుసుకొన్నాను ఆ తర్వాత ఆయన అనేక సంవత్సరాల పాటు నా అత్యంత సన్నిహిత చరుడుగా ఉన్నాడు. ఆయన విశ్వవిద్యాలయం నుంచి రెండు డిగ్రీలు తీసున్న విద్యావంతుడు. యుక్తివర్ధుడు. పాదరసం వలె చకచకా ముందుకు చొచ్చుకొనిపోయే ప్రతిభాశాలి. త్యాగి. కలవాడు. తలపెట్టిన కార్యాన్ని మనస్ఫూర్తిగా నిర్వహించే స్వభావం కలవాడు.

పేరెత్తి చెప్తే అందుకొని అంతం చూడగల తెలివి తేటలకు తోడు ఆయనలో కన్పించిన వైజ్ఞానిక శాస్త్రీయ దృక్పథం, సునిశిత (విశ్లేషణా శక్తి), లక్ష్య సాధనలో ఏకాగ్రత, నన్ను ఆయనకు సన్నిహితుణ్ణి చేశాయి. ఆయన పూర్తిగా విశ్వసనీయుడని తెలుసుకొన్నాను ఆయనతో ఒక గంట సేపు ప్రసంగించేటప్పటికి ప్రాదరాబాదు సంస్థానంలో ప్రజా ఉద్యమానికి రూప కల్పన చెయ్యడానికి తగిన వాడని తెలుసుకొన్నాను. ఉద్యమానికి పూర్తిగా తన శక్తియుక్తులను ధారపోసేటందుకు ఆయన తన సన్నిధితను కూడా వ్యక్తం చెశాడు.

ఇది నాకు వ్యక్తిగతమైన లాభంకాదు. స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొనాలని ఉవ్విళ్ళూరుతూ ఉరకలు వేస్తున్న యువతరం. శ్రీషరాఫ్ లో మూర్తీభవించింది. ఆయన అన్నీ వదలుకొని ఉద్యమంలోకి దూకగానే వందల కొద్దీ యువకులు కూడా తమకున్న పన్నీ పణంగా పెట్టి, అజ్ఞ

క్రొత్త బీ చిన్న ప్రజల విముక్తి కోసం, ఆయనను అనుసరించారు. స్వాతంత్ర్య పోరాటం జరిగిన కాలం యావత్తు అంటే అది ప్రారంభమైనది మొదలు 1948లో పోరాట చర్యతో పూర్తి అయేవరకూ ఉద్యమ భారం పూర్తిగా వహించి పథకం వెయ్యడము, రూపొందించడము, నడవడం అన్నీ ఆయనే నిర్వహించాడు హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటం ఆయన కెంతో ఋణవడి ఉంది.

ప్రజా ఉద్యమ సాధనార్థానికి చిన్న, చిన్న రాళ్లను పోగుచేసే కృషి మరో రెండు నెలలు కొనసాగింది. మరాట్వాడాలో వందలాది యువకులు పిల్లినై వెంటనే సత్యాగ్రహోద్యమం లోకి దూకేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారని నేను గ్రహించాను తాలూకాస్థాయి వరకూ కమిటీలు ఏర్పాటు చేసి సంస్థకు నిర్మించడం జరిగింది. ముందడుగు వెయ్యడానికి తమ సంస్థకకు చెల్లించిన వారే ఈ కమిటీలో చేరారు. మరాట్వాడాలో కార్యక్రమం చక్కగా సాగుచున్నది తృప్తికరంగానే నేను ఇతర ప్రాంతాలలో అట్లాంటి ఏర్పాట్లు జరిగెటట్లు చూడాలనే ప్రయత్నాలు చేసాను.

రాని, పరిస్థితులు అనుకొన్నంత కంటే వేగంగా నడవడం ప్రారంభమైంది పరిస్థితులు త్వరగా విషమించి ప్లాను వేయడానికి (పథకాన్ని రూపొందించేటందుకు) కాల వ్యవధి లేనట్లైంది. మేమందరూ ఆలోచించుకునే రాజకీయ సంస్థ ఆవిర్భవించేటందుకు అధికారులు దృష్టపడ లేదు. దాన్ని వారు ఆదిలోనే తుంచి పారెయ్యాలను కొన్నామీదల ఒక బలమైన పీడికలి మా తలమీద పడేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నాము. అక్షరాలు నిర్మించాయి మతావేళమూ, భూస్వామ్యతత్వమూ కలిసి గడ్డకైత కొని రూపొందిన నిరంకుశ ప్రభుత్వాధి కారము కొనసాగిస్తున్నామని కొన్ని ప్రజలు బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని సాధించుకొనేటందుకు ఏర్పాటుచేసుకో దలచుకొన్న సంఘము అవతరించడాన్ని ఆ ప్రభుత్వం సహించ గలదా? అది తమకు సంబంధించిన విషయం కాదన్నట్లు చూస్తూ ఉరుకుకో గలదా!

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ మెంబర్లను చేర్చించేకృషిని చేపట్టిన తాత్కాలిక కమిటీ తాను ఏర్పరచుకొన్న సంఖ్యా లక్ష్యాన్ని సాధించింది. సమావేశ కార్యకర్త ఆ మెంబర్లందరూ ఒక చోట కలుసుకొనాలనీ, కార్య వర్గాన్ని ఎన్నుకొని తద్వారా 'హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్' అనే రాజ క్రియ సంస్థ అవతరణ జరుగుతుందనీ తేదీ నిర్ణయించి ప్రకటించారు. నిర్ణయమైన ఆ రోజు సమీపిస్తున్నదనగానే ప్రభుత్వ యంత్రాంగం చక చకా కదిలింది. తాత్కాలిక సంఘంలోఉన్న మెంబర్లలో కొంత మందిని, ప్రభుత్వ పరిపాలన విధాన నిర్ణేతలకు సలహాలిచ్చే వారిలో వ్రథానియైన సర్ ఆకర్బు హైదరీ (ఆయన తర్వాత స్వర్గీయుడైనాడు) తన సమ్మూఖానికి పిలిపించి బాధ్యతాయుత పరిపాలన ఏర్పాటు కోసం జరిగే ప్రయత్నాలను ప్రభుత్వం సహించదనీ, దాని కోసం వ్రతి పాదించ బడిన సమావేశాన్ని రద్దు చేయ వలసిందనీ సలహా రూపమైన ఆజ్ఞలు జారీచేశారు

ఇంతకు ముందే చెప్పినట్లు ఆ తాత్కాలిక కమిటీతో నాకు ఏమీ వ్రత్యక్ష సంబంధం లేదు. నేను కూడా అందరి లాగే సాధారణ మెంబ రుగా చేరాను. తాత్కాలిక కమిటీలో ముఖ్యులైన వారిలో కూడా నేను లేను. ఉన్నత స్థాయి సంభాషణలలో చర్చలలో ఏమి జరుగుతున్నదీ నాకు తెలియదు. వాటితో సంబంధం ఉన్న వారు, బహుశా నన్ను తీవ్ర వాదిగా భావించారనీ నేను సంవ్రతింపులలో ఉంటే అనబడే మోసం వస్తుందని అనుకున్నారేమో ననీ అని పిస్తుంది. ఏమైతేనేమి హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ అవతరణకు ఏర్పాటు చేసిన ముహూర్తమూ వాయిదా పడిందనీ తెలిసింది.

తాత్కాలిక కమిటీలో ఉన్న వారిలో చాలామంది చట్టానికి అను గుణంగా వ్రవరిస్తూ కృషి చేయాలనే మితవాద తత్వం కలవారే, సచ్చచెప్పడం, వాదించడం, నివేదికలు సమర్పించడం, స్వయంముగా సంభాషించడం, సంవ్రతింపులు జరవడం మాత్రమే వారి సాధన సామగ్రి. ఆందోళన, ఉద్యమం, అనేవి వారి రాజకీయ పరిభాషలో లేని

మాటలు. ఆచరణ వారికి కలలో కూడా రాదు. ప్రారంభం అయిన సంప్రతింపులకు ముగింపు కనిపించ లేదు. అవి అట్లా కొనసాగుతూ అనంతంగా కొనసాగుతున్నాయి. ఆ సంప్రతింపులలో పాల్గొన్న వారి ఓర్పు నిజంగా సాటిలేనిది: ఆనన్యగోచరము. వారు అధికారులతో ఎన్నడూ తెగతెంపులు చేసుకొను. అంతా చివరికి ఏమవుతుందో ఎట్లా పరిణమిస్తుందో అని ఆతురతతో ఎదురు చూస్తున్న వా తా వ ర ణం ఏర్పడింది.

మాలో కొందరము అంతుదరి లేకుండా కొనసాగుతున్న ఈ సంప్రతింపులు ఆపాలనీ, ప్రభుత్వం నిరంకుశత్వాన్ని ధిక్కరించడానికీ శ్లోలుపు ఇవ్వాలనీ అనుకున్నాము. తాత్కాలిక కమిటీలో మొంబద్లగా ఉన్న వారిలో ప్రతి ఒక్కరినీ కలుసుకొని, దైర్య సాహసాలతో ముందుకు దూకవలసిన ఆవశ్యకతను గురించి వాదించాము. వారు మా వాదాన్ని అంగీకరించే వారు. కాని, ఏదైనా చర్య తీసుకొనేటందుకు ముందుకు వచ్చేవారు కారు. ఆ దృక్పథం చూసి, మేము బాధపడే వాళ్ళము. మేము మూడు భాషా ప్రాంతాలలోనూ సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనేటందుకు ఉత్సాహవంతుల్ని రెచ్చగొట్టి పట్టికలు తయారు చేసాము. కాని, సత్యాగ్రహ సిద్ధాంతం ప్రకారం అట్లాంటిదేమీ అవసరం లేదు. ప్రతి సత్యాగ్రహి తన అంతర్వాణి ప్రబోధాన్ని ఆదేశాన్ని పాటిస్తూనే ఉద్యమంలోకి దూకి తన కర్తవ్యం నిర్వహించాలి. తాత్కాలిక కమిటీ ప్రజలలో ఉన్న ఆవేశాన్ని, ఉద్ధృతాన్ని గమనించ కుండా గట్టిగా పీఠం వేసుకొని కూర్చున్నారు. కాని, ఆ కమిటీలో ఉన్న వారిలో కొద్దిమంది మాత్రము తమ నాయకుల పట్టులోంచి తప్పించుకొని చర్యలు తీసుకోవాలనే ఆలోచనలు వెల్లడించడము మాకు సంతోషం కలిగించింది. ఎవరికీ ఏ ఇరకాటమూ, ఏ అమర్యాదా కలగకుండా ఉండాలని తాత్కాలిక కమిటీ మొంబద్లు అందరూ రాజీనామా చేయాలని కోరాము. చాలా నేపు చర్యలు జరిగిన తర్వాత వారు అంగీకరించారు. కాని, ఆ తాత్కాలిక

లిక కమిటీని రద్దు చేసేటందుకు చుండుగా వారు ఈ క్రింది రీతిగా ఒక స్టేట్మెంటు ఇచ్చారు.

చునత వహించిన నిశాము ప్రభుత్వము 2 ఆదాన్ 1847 ఫనరీ నాడు హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసును ఏర్పాటు చెయ్యడం చట్ట వ్యతిరేక చర్యగా భావించినా చేసిన ప్రకటన ఈ కమిటీ వారి హృదయావేదన కరమైనదని తెలియ చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం ఈ ఆసాధారణ చర్య గైకొనుటకు ఆధారభూతమైన పరిస్థితులను వివరిస్తూ వారు ఇచ్చిన సమాచారాన్ని ఈ కమిటీ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, అందులో మేము మా ఆశయాలను, ఉద్దేశాలను, కార్యక్రమాన్ని ఉన్నత పర్యాయాలు స్పష్టంగా పేర్కొన్నప్పటికీ వాటిని పరిగణించకుండా మా సంస్థపై చేసిన తీవ్రమైన ఆరోపణలను ఖండించడం తమ ధర్మంగా భావిస్తున్నారు.

“కాంగ్రెసు” అనే పేరు సంస్థానం యొక్క బాగోగులకు ప్రయోజనాలకు భంగకరమైనదని ప్రభుత్వం భావించడం వట్ల ఈ కమిటీ తమ ఆశ్చర్యాన్ని వెల్లడించు చున్నది. 28 ఆగస్టు 1938 నాడు చేసిన రెండో ప్రకటనలో “కాంగ్రెసు” అనే పేరు స్వీకరించడానికి గల కారణాలను మేము వివరించడం జరిగింది. స్టేట్ కాంగ్రెసు అనుసరించ దలచుకొన్న రాజకీయ భావాల్ని, కార్యక్రమాల్ని వివరిస్తూ వాటిని గురించి ప్రభుత్వానికి ఏ విధమైన అపోహలూ కలగ కుండా ఉండాలనే లక్ష్యంతోనే మేము ఆ ప్రకటన చేయడం జరిగింది. అందుప్పటికీ ప్రభుత్వ ప్రకటనలో “కాంగ్రెసు అన్న పేరుకు ఏదో ప్రత్యేకత” ఉన్నట్లు, ఆ ప్రత్యేకత రేకెత్తించే భావాల ప్రజల హృదయాల్లో కలగ కుండా ఉండేటందుకే ప్రభుత్వం తమ నిషేధాజ్ఞ జారీచేసి, స్వల్ప ధ్వనిస్తున్నది ఇండియన్ కేవనల్ కాంగ్రెసు (భారత జాతీయ కాంగ్రెసు) ప్రజల హక్కులకూ, స్వతంత్రతాశయానికూ ప్రతిఘటన అడేదాని పేరుతో అన్న ప్రత్యేకత ప్రభుత్వం ప్రజల హక్కులు, స్వతంత్రము అనే భావాలను అణగారినదనీ, ఆ భావాలు ప్రజలలో ప్రచారం చెయ్యడం సహించదనీ

ప్రభుత్వ ప్రకటన తేట తెల్లం చేస్తున్నది అకారణంగా ఏ ప్రేరణా అవసరమూ లేకుండా ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఈ ఆర్డినెన్సు, ప్రజల వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని కనీస స్థాయికి పరిమితం చేస్తూ జారీచేసిన అనేక ఇతర అధికార ప్రకటనలు, నియమాలు మనస్సుకి హద్దించుకొన్నప్పుడు మరే విధమైన అభిప్రాయమూ కలిగే అవకాశం లేదు.”

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు సంస్థ నిషేధాజ్ఞకు గురిఅవుతుందని తెలిసినప్పటికీ ఆ సంస్థను ఏర్పాటు చేసే పని చెయ్యడమే ఆ నిషేధాజ్ఞను ధిక్కరించడం అవుతుంది. అట్లాచెయ్యడం తప్ప మాకు గత్యంతరము కన్పించటం లేదు. మరో తీరుగా నిర్ణయం చెనేటందుకు ముందుగా ఆంధ్ర, కర్నాటక ప్రాంతాలకు చెందిన నాయకులతో ఎవరైనా అగ్ర శ్రేణి నాయకులు ఉద్యమం నిర్వహించేటందుకు ముందుకు వస్తారేమోనని తెలుసుకొనే ప్రయత్నాలు చేసాను. అగ్రశ్రేణి నాయకులలో ఎవరూ మేము ఉన్నామనీ రాకపోవడం నాకు ఓచారం కలిగించింది. వారిలో కొందరు సత్యాగ్రహం చేసి బాధలకు గురి అయి పాటిని సహించే శక్తి తమకు లేదని స్పష్టంగా అంగీకరించారు. కొంత తరచి, తరచి వెతకగా శ్రీ రావి నారాయణ రెడ్డి తన సహచర వర్గంతోసహా ఉద్యమంలో చేరతానని వచ్చారు. ఆయనను చేర్చుకొనేటందుకు చాలాసంతోషం కలిగింది. ఆయన 1941 వరకు హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యవర్గ సభ్యుడుగా ఉన్నారు. ఆ సమయంలో భారత రమ్యునిస్తు పార్టీ సిద్ధాంతాల పట్ల మొగ్గు కలిగి కాంగ్రెసు నుంచి రాజీనామ ఇచ్చి ఆ పార్టీలలో చేరారు. ఆయనతో పాటు ఆంధ్ర కార్యకర్తలలో నిగ్గుతేరి నాయకత్వం వహించినవాడు విడి పోవడం జరిగింది.

కర్నాటక ప్రాంతాలలో నాయకత్వం చేపట్టేటందుకు తగినపొరిని ఎన్ను కొనడం కష్టమైంది. కాని, అదృష్టవశాత్తూ శ్రీ జనార్దన రావు వేళాయ్ ముందుకు రావడం చేత ఆయన పేరు మొదటి జట్టు సత్యాగ్రహాలలో చేర్చడం జరిగింది.

అనాటి హైదరాబాద్ ప్రజాజీవితంలో ఒక చెడ్డ లక్షణం ఉండేది ఎప్పుడు అధికారాన్ని ధిక్కరించేటందుకు ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించాలని నిశ్చయించిన వెంటనే అనేక మంది దాన్ని ఆపేటందుకు ప్రయత్నాలు జరిపే వారు. ప్రభుత్వ చట్టాన్ని అనుసరిస్తూ సంప్రదింపులు జరపాలనే వారు. పైకి లేచి కార్యక్రమం ఒక రూపం ధరించ కుండా దానికి ఒక ఊపు రాకుండా అడ్డు పడటం జరిగేది. దానికి వ్యక్తిగతమైన విషయాలు కారణాలా? రేకపోతే ఆంతరంగిక పోటీలు కారణాలా? నాయకుడు కార్యాచరణకు ముందుకు లాగుతూ ఉంటే వీరికి గుండె కలవారు ప్రమాదాల నెదుర్కొనడానికి ఆసంసిద్ధులై ఉండటము కారణమా? వీటిలో ఇదమిద్ద మని తేల్చి చెప్పడం ఎవరికీ సులభ సాధ్యం కాదు.

మొదటి జట్టు సత్యాగ్రహం చెయ్యడానికి సిద్ధం అవు - న్నప్పడే జారీ అయిన ప్రభుత్వపు ఆర్డరు, ప్రభుత్వం ప్రజల రాజకీయ లక్ష్యాల వట్ల అవలంబిస్తున్న చైఖరిని వ్యక్తం చేసింది ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఆర్డరులోని ముఖ్యమైన భాగాలను ఈ క్రింద ఉదాహరిస్తున్నాను

“ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభుత్వానికి సంస్థానంలో రాజకీయ సంఘం ఏర్పడేటందుకు వ్యతిరేకత లేదు. అట్టి సంస్థ కచ్చితంగా మత ప్రసక్తి లేకుండా సంస్థానానికి వెలువల నున్న మరే సంస్థతోనూ అనుబంధాలు కలిగి ఉండ కూడదు.

అట్టి సంఘాన్ని స్థాపించాలనే ఆశయంతో కృషి చేసేవారు అది పరిపాలనా చట్టానికి అణగుణంగా కృషిచేస్తూ ప్రజల స్వేచ్ఛకు, నిర్దుష్ట జీవిత వ్యవహార ప్రమాణాల సాధనకు ఉపకరిస్తూ పరస్పరశాంతి భంగకరం కాకుండా జట్టువ్యవహరిస్తూ వారికి యథార్థ ప్రాతినిధ్యం వహించి ఉమ్మడి జాతీయ వేదికగా రూపొందేటట్లు కృషిచెయ్యడం తమప్రధాన కర్తవ్యం అని గ్రహించ వలసి ఉంటుంది

అప్పుడు వారి ప్రతి పాదనలను ప్రభుత్వం సానుభూతితో పరిశీలించి ఏమిటం వారినీ, ఏమిటం వారినీ బహిష్కరించని యథార్థ జాతీయ

సంస్థగా పరిగణించేటందుకు, దానికి తగిన పరిగణన ఇవ్వడానికి అర్హత కలిగినదని గుర్తించే టందుకు, అవకాశం ఉంటుంది. మరొక తీరుగా కనక జరిగితే మత తత్వానికి, రాజకీయాలకూ నడుమ ఉన్న భేదాలను గుర్తించక పోవడము ప్రజల సమృద్ధికి గల అవకాశాలు ప్రమాద భూయిష్టం కావడము సంభవిస్తుంది.

సంఘం యొక్క ఆశయాలుగా ఉటంపించిన పన్నింటినీ అట్లా ఒక ప్రక్కన ఉంచి ప్రభుత్వం ఆ సంఘంలో వదలకుండా ఉన్న కొందరువ్యక్తుల పై ఆ సంఘం ప్రధానాశయము మతతత్వవరమైనదనీ అదే దాని యధార్థదృక్పథాన్ని, ఆశయాన్ని, చర్యలనూ నిర్ణయిస్తుందనీ ప్రభుత్వం దృఢంగా విశ్వసిస్తున్నది. ప్రభుత్వం తన అభిప్రాయాలు విశదీకరిస్తూ చేసిన ప్రకటన ఆ సంస్థను సూచించిన జాతీయ భావపునాదుల పైన పునర్వ్యవస్థీకరించే టందుకు తగినంత కాలవ్యవధి కల్పించినప్పటికీ అట్లాంటి ప్రయత్నాలేమీ జరగ లేదు. ఎందు చేత ప్రభుత్వం ఆ సంస్థ ఉద్యమం రాజకీయమైనదని అనడం కేవలం ఒక మిషమ్రాతమే అనీ ఆ ముసుగు వెనక విద్రోహకర మతావేశ చర్యలు నిర్వహించడమేదాని అనలు ఎ. వై. 'కాంగ్రెసు' అనే పేరు ప్రజలకు భ్రమకలిగించి వారిని తప్పు దారి వట్టించేటందుకు ఉద్దేశ పూర్వకంగా ఉపయోగించడం జరిగిందనీ, ప్రభుత్వం మరింత దృఢంగా విశ్వసించే టందుకు కారణాలవుతున్నాయి. ప్రభుత్వం ఈ సంస్థను గురించి స్వయంగా వివరణలు సేకరించింది హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు అనే పేరుతో ఏర్పాటు కానున్న సంస్థతో సంబంధం ఉన్న వ్యక్తులలో కొందరు ముఖ్యుల గురించి తెలుసుకొన్నది. వైకి ఎన్ని ఎట్లాంటి కబుర్లు చెప్పినా అది పూర్తిగా మతప్రాతిపదిక మీద మత, విద్రోహకర చర్యలు కొనసాగించే టందుకు ఏర్పడిందనీ దాని మనుగడ, ఉనికి, సంస్థాన పరిపాలనలో ప్రవేశ పెట్టనున్న సంస్కరణల పురోగమనాలపై ఆటంకం మవుతుందనీ ప్రభుత్వం భావిస్తున్నది.

అందు వల్ల ప్రభుత్వము 'హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్' అనే పేరుతో ఏ సంస్థనైనా ఏర్పాటు చేయడాన్ని నిషేధిస్తున్నది. అది ఏర్పా

తైన మరుక్షణంలోనే ప్రజాక్షేమ సంరక్షణ నియమాల ననుసరించి అక్రమ సంఘంగా పరిగణింప బడటం అది అందుకు అనుగుణమైన చర్యలకు గురికావడం జరుగుతాయి ”

మేము సత్యాగ్రహాల పేర్లున్న వట్టికలు పరిశీలించడం జరిగింది. చాటిని సూక్ష్మంగా పరిశీలించినప్పుడు అందులో కొద్ది మంది మాత్రమే హైదరాబాద్ నగరానికి చెందిన వారని దేలించి నాయకులు ఉద్యమానికి దూరంగా ఉన్నందు వల్ల ఇతరులు, సామాన్యులు, వారి ఆచరణ, ముందుకు రాలేదు. అందు చేత ప్రతి వారము నగరంలో ఏదో ఒక చోట రెండు సార్లు మాత్రమే సత్యాగ్రహం చెయ్యాలని నిర్ణయించాము. అప్పుడు మరొక సమస్య ఎదురైంది సత్యాగ్రహాలలో జీవితంలో అనుభవం కలవారు అని చెప్పేటందుకు తగిన వయస్సు ఉన్న పెద్దవరూ లేరు. అప్పుడు మా అదృష్టం కొద్దీ శ్రీ గోవింద రావు నానాల్ ముందుకు వచ్చి మాతో సహకరించారు. ఆయన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కు మొదటి అధ్యక్షుడుగా వదవీ స్వీకారం చేసారు ఆయన తన నిర్ణయం ప్రజలకు చెప్పగానే ఉద్యమంలో చేరకుండా ఆయనకు సచ్చ చెప్పాలని ఎన్నో విధాల ఎందరో ప్రయత్నించారు. రాత్రి చాలా ప్రొద్దుపోయే వరకూ పేరు పొందిన వారెందరో ఆయన ఇంటికి వెళ్లి ఆయన తన నిర్ణయాన్ని మార్పు కొనేటట్లు చేసేటందుకు ఎంతెంత కృషి చేసారో నాకు తలచుకోగానే కళ్లకు కట్టి నట్లుగా కనిపిస్తుంది కాని, ఆయన దృఢనిశ్చయం కలవాడు. ఈ “మంచి కోరే వారందరి”తో విసిగివేసారి చివరకు తనయింటి తలుపులు మూసి తనతో మాట్లాడేందుకు మరెవరినీ రానియ్య వద్దని కచ్చితంగా చెప్పారు

శ్రీ నానాల్ ఆధ్యాత్మిక చింతన చేరుడు; భక్తిమార్గం అనుసరించిన వాడు. మాటసూటి ఉన్న వాడు ఆయన తన అంతర్వాణి ఆదేశాన్ని పాలించే తరహా మనిషి. ఆయన మనస్సులో ద్వైధీ భావం అనేది లేదు. అయలుగా మాట్లాడటం, మాట మార్పడం, ద్వైధీభావ లక్షణాలు. అవి

రాజకీయాలలో తప్పని సరి అవి రాజకీయ నాయకులుగా రాణించడానికి అవశ్యకము అనే భ్రమ చాల మందికి ఉంది. శ్రీ నానాల్ ఒకసారి నిర్ణయం తీసుకొంటే మిన్ను విరిగి మీద వడ్డా చెదరకుండా పరిస్థితిని ధైర్య సాహసాలతో ఎదుర్కొనగలిగిన చునీషి. హైదరాబాదు సగర రాజకీయ జీవితము, ఆయన సత్కార్యక్రమంలో పాల్గొనడం వల్ల, పున్నత స్థాయిని అందుకొన్నది ప్రథమ ఉచ్చస్థితిగా ఆయనను ఎన్నుకొనగానే హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు వ్యవహారాలన్నీ ఆకతాయిమూక, కుర్ర కారు చేష్టలన్న నిందారోపణలు చేసిన వారి నోళ్లుకట్టుబడి, వారు మౌనం వహించారు.

16. పరిస్థితుల పర్యాలోకనము

ప్రత్యక్ష చర్యకు బలాలు సమీకరించు కొంటూనే సంస్థానానికి బైట భారత దేశం అంతటా ఉన్న ప్రజలకు మా ఉద్యమ స్వరూపాన్ని దాని ఆవశ్యకతను వివరించి వారు ఇక్కడి పరిస్థితులు అర్థం చేసుకొని సానుభూతి చూపించే టట్లుగా తీర్చి దిద్దే ప్రయత్నాలు చేసాము. స్వదేశ సంస్థానాల వ్యవహారాల్లో కలుగ జేసుకొనడం తమ విధానం కాదని ఆ రోజుల్లో భారత జాతీయ కాంగ్రెసు నిర్ణయించుకొన్నది. అందు చేత కాంగ్రెసు, తమ సంస్థ శాఖల్ని స్వదేశ సంస్థానాలలో ఏర్పాటు చేసే టందుకు అనుమతి ఇచ్చేది కాదు. మాలో చాల మందిమి మన దేశంలో ఉన్న ముఖ్యమైన రాజకీయ సంస్థ తన పరిధికి ఇట్లా పరిమితులు ఏర్పరచు కోవడం హర్షించే వాళ్లము కాము. కాని, అది సంస్థానాల ప్రజలలో స్వయం సహాయ, స్వయం నిర్ణయ శీలాన్ని ప్రోదిచేసే టందుకు ఏర్పాటు చేసు కొన్నట్లుగా మేము కొంతనిదానంగా ఆలోచించి తెలుసుకో గలిగాము. ఆ విధానం ఎవరు మెచ్చినా, మెచ్చక పోయినా అప్పుడు అమలులో ఉంది. అందు చేత మేము మా శక్తి సామర్థ్యాల మీదనే ఆధార వడేటందుకు ప్రయత్నిస్తూ కాంగ్రెసు నాయకుల ముందు యథార్థ విషయాలన్నీ నివే దించాము. మేము నివేదించిన అన్యాయాల వివరాలు అన్నీ కలబోసి చూసినా చాలాతక్కువేఉన్నాయి అచ్చు ఆయిన వివరాలు అన్నీ (హిందూ) స్థాయి సంఘం వారు ప్రకటించినవి. అవి అన్నీ ఉద్యోగాలలో హిందువులకు లభిస్తున్న వాటాలు మొదలైన వాటికి సంబంధించినవి. వాటి వల్ల మా సమస్య అర్థం చేసు కొనడం సులువై నప్పటికీ, దానికి ఒక హిందూ వర్గంవారి ఆమోదం మాత్రమే, విన్న వెంటనే, లభించేటట్లుంది, అందులో

మౌలికమైన సార్వజనీన సూత్రం ఏమీ లేదు. ప్రజలందరి అభివృద్ధి సాధించ వలసిన వర్గం వారు, జరిగిన అన్యాయాలు పేర్కొనడంలో ఏవో కొందరికి జరిగినవే నొక్కి చెప్పడం పాత రోజుల్లో కాంగ్రెసు ఆచరణించిన పద్ధతి అని కేవలం ఏదో గడబిడ చెయ్యడం వంటిదనీ అని విస్తుంది. భారత దేశంలో కూడా హిందూ మహా సభానాయకులు, వారి కిందగానే ఆలోచించే తదితరులూ హైదరాబాదు సంస్థానపు వ్యవహారాలను గురించి కొంత ఆసక్తి చూపించారు కానీ, కాంగ్రెసు వారు అప్పటి వరకు ఏమీ అంత శ్రద్ధ తీసుకొన లేదు. అది మౌలికంగా తప్పుదారి అనీ అది సరి దిద్దడం అత్యవసరమనీ కూడా నేననుకొన్నాను. భారత దేశంలో ఉన్న విద్యా వంతు లందరూ సంస్థానం లోని నేటి యథార్థ పరిస్థితులు తెలుసుకొనేటందుకు వీలుగా ఇంగ్లీషులో ఒక బుకెటిస్ (కరవత్రము) తయారు చేసి ప్రకటించడము అత్యవసరం అని నిశ్చయించుకొన్నాను. అది చిన్న పనే నీ, అది కూడా ఏమీ తేలికైన పనికాదు. దానికి కావలసిన విషయాల సేకరణ రహస్యంగా చెయ్య వలసిన వచ్చింది దాన్ని టైప్ చెయ్యడం కూడా రాత్రి వేళల్లో దూరంగా ఉన్న చోట ఎవరికీ తెలియని మనుష్యులచే చేయించ వలసిన వచ్చింది ప్రాత ప్రతిని సంస్థానంలో నుంచి బైటిరి రహస్యంగా, బొమ్మిని కళ్ళ కప్పి, తరలించి అచ్చు జేయించ వలసిన వచ్చింది. సంస్థానం లోని ఏ ముద్రాశాల (అచ్చు ఆఫీసు) కూ దాన్ని అచ్చు వెయ్యడానికి తగిన సాహసంలేదు. ఆ ఏడాది అఖిల భారత కాంగ్రెసు (ఏ. ఐ. సి సి.) సమావేశం ఢిల్లీ నగరంలో జరిగింది. ఆ సమావేశం జరిగే నాటికి ఆ పుస్తకం కాపీలు తయారు చేయించి వాటిని ఆ సమావేశంలో మొంజర్లందరికీ ఢిల్లీలోనే పంచి పెడితే దేశం నలుమూలలకు హైదరాబాదు సంస్థాన సమస్య ప్రచారం అవుతుంది. అందుచేత ఆ కమిటెస్ అప్పటికే పని తొందరగా చేపట్టడం జరిగింది. “హైదరాబాదు సంస్థానంలోకి ఒకసారి తొంగిమన్నే” అనేవిన్న పుస్తకం, ఆ ప్రయత్న ఫలితంగా తయారైంది.

కొంతకాలం గడిచే వరకూ ఆ వుస్తకాన్ని సంస్థానంలో అచ్చు వెయ్యాలనుకో లేదు అది అచ్చువేస్తే సంస్థాన ప్రభుత్వం దాన్ని వెంటనే నిషేధించ వచ్చునని అనుకొన్నాము. అయినా, కొన్ని కాపీలు సంస్థానంలో ప్రముఖులైన వారికిచ్చి అన్ని కాపీలూ ప్రజలలో ప్రచారం అవుతున్నాయని తృప్తి చెందాము. ఆ వుస్తకం అచ్చుఅయి సంస్థానంలో ప్రచారమైందని ప్రభుత్వానికి తెలిసింది. కాని, అప్పుడు ఏమి చెసేటందుకూ కాలాతిక్రమణమైందని వారేమి చర్య తీసుకో లేదు. వారు దాన్ని నిషేధించ లేదు కాని, మొదటి సత్యాగ్రహోద్యమం ప్రారంభించిన దినాల్లో ఆ వుస్తకం కాపీలు ఎక్కడెక్కడ కంటబడ్డా ప్రభుత్వం తమ స్వాధీనం చేసుకొన్నది.

అగ్ని వర్షతం పేలేటటువంటి పరిస్థితి క్రమక్రమంగా వృద్ధి చెందుతోంది. సంస్థానానికి బైట ఉన్న కొందరు దేశభక్తులు మేము చాలా సోమరిపోతల్లా ఉన్నామనీ అలసులమనీ అనుకో సాగారు. వారు మా అలసత్వాన్ని గురించి అసంతృప్తి వెల్లడించేవారు ప్రఖ్యాతి చెందిన సేనావతి బావచ్ నాకు తాను హైదరాబాదు రాటలచు కొన్నట్లూ ప్రభుత్వం తన్ను హైదరాబాదు రాకూడదని నిషేధాజ్ఞ జారీచేస్తే ఆ ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించ దలచుకొన్నాననీ జాబు వ్రాసారు. ఆయనకు జవాబు వ్రాస్తూ ఆయన రాకకుహృదయ పూర్వక స్వాగతం వెల్లడిస్తున్నాననీ ఆయన అడుగు జాడలలో నడిచేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నామనీ ఆయన వెంట నూదిలో దారంలా ఉంటామనీ తెలియ జేశాను. ఆయన వచ్చారు ప్రభుత్వం ఆయన సంస్థానాన్ని సందర్శించ కూడదని నిషేధించ లేదు. ఆయన మాతో రెండు రోజులు గడిపారు. ఆయనకు మేము మా కార్యాచరణ పథకాలు వివరించాము మరికొన్ని వారాలపాటు ఓర్పుతో కనిపెట్టుకొని ఉండవలసిందని అర్థించాము. ఉద్యమాన్ని సంస్థానం లోని వారు సంస్థానంలోనే ప్రారంభించ వలసి ఉంటుందనీ, సంస్థానానికి చెందని బైటి వారు ఎంత గొప్పవారైనా అది ప్రారంభించడం అనుచితమనీ చెప్పాము. ఆయన మాతో ఏకీభవించి పూనా నగరానికి వెళ్లారు

ఉద్యమం ప్రారంభమైన తర్వాత ఆయన అందులో పాల్గొని సత్యాగ్రహం చేయడము ఔరంగాబాదు జైలులో నిర్బంధంలో ఉండటమూ జరిగాయి.

సత్యాగ్రహోద్యమము జరుగుతుంది, జరపాలి, అనే వార్త గాలిలో నిండి వ్యాప్తి చెందింది. ప్రతి వారూ ఆ అభిప్రాయంతో వినిచారు. స్వాగతం అన్నాడు. ఏదో కొద్దిమంది సమాజంలో ఏ మార్పు రాకడకని అభిలషించేవారు తప్ప అందరూ ఉద్యమం వట్ల సానుభూతి కలవారే. అందులో స్వయంగా పాల్గొనడమూ మానడమూ అనే విషయం చర్చనీయమైనపుడు, చట్టం వట్ల వెల్లడి ఆయన ఉత్సాహం సన్నగిల్లేది. అందులో ఉద్యమంలో పాల్గొనే వారి సంఖ్య తక్కువగానే ఉంటుందని మేము అంచనా వేస్తున్నామని, సత్యాగ్రహోద్యమ ప్రభావము ఎప్పుడూ అందులో పాల్గొనే వారి సంఖ్యను ఆనుసరించి నిర్ణయం కాదు. మొత్తం మీద సమయం ఆసన్నమైంది. కాలం పరివర్తమైంది ఎక్కువ మందో, తక్కువ మందో ఉన్నా నిమిత్తం లేకుండా ఉద్యమాన్ని గుండాన్ని ప్రజ్వలితంచెసి, దానిలోకి చూకవలసిందే, అని నిర్ణయించాము.

సంస్థానంలోనూ బైటాటన్న రాజకీయ వాదులందరూ సంచలితమైనారు. భారత దేశంలోని మత తర్క ప్రధాన సంస్థలు తమ పాత్ర తాము నిర్వహించా అనుకున్నాయి. సంస్థానం అన్న సంస్థలు కూడా అట్లాగే అనుకున్నాయి సత్యాగ్రహోద్యమ ప్రారంభానికి తేదీ నిర్ణయించినట్లు తెలియగానే వారు నా దగ్గరకు వచ్చి ఉద్యమాన్ని మహారాష్ట్ర పరిషత్ కనక ప్రారంభిస్తే తాము కూడా వాలంటీర్లుగా పాల్గొంటామని చెప్పి అది రాటూర్ సమావేశంలో పరిషత్ చేసిన నిర్ణయానికి అనుగుణమైన చర్య అని చెప్పారు. అంతే కాని, తమకు హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ వై ఉన్న నిషేధాజ్ఞను ఛిక్కరించే ప్రసక్తితో సంబంధం చెట్టుకోమని అన్నారు. వారితో నేను చర్చించాను. ఇట్లాంటి చర్యలు సంస్థానం మొత్తం మీద బృహత్ పథకాన్ని అనుసరించి నిర్వహించడం తగిన పని అని ఏదో ఒక ప్రాంతానికి సంబంధించిన విషయంగా దాన్ని కుదించి

సంకుచితం చెయ్యడం అనుచితమనీ విషయ గౌరవానికి తగిన గుర్తింపు కాదనీ నచ్చ చెప్పి ప్రయత్నం చేసాను. కానీ, వారు బెనక లేదు. వారు కాంగ్రెస్‌తో ఏమీ సంబంధం పెట్టుకో దలచుకో లేదు. వారు, ఒకవిధంగా భారత దేశంలో ఉన్న మత సంస్థకు అనుబంధంగా ఉన్న తరహా వారు. కాంగ్రెసుకి ప్రాధాన్యం లభించడం వారికి సుతరామూ ఇష్టం లేదనీ ఉద్యమం నిర్వహించిన పేరు ప్రతిష్టలు కాంగ్రెసుకి కాకుండా మరొకరికి రావాలనీ వారి యుద్ధద్దేశము. ఒకరోజున హిందూ పౌరహక్కుల సంఘము ఏర్పాటువుతుందనీ వారు సత్యాగ్రహోద్యమం నిర్వహిస్తారనీ ప్రకటన వచ్చింది. వారు తమ పనితాము చేశారు

హైదరాబాదు ఆర్య సమాజ్ పూర్తిగా మత పరమైనసంస్థ. వారు కూడా మత విషయకమైన స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల కొరకు సత్యాగ్రహం చెయ్యాలనే పథకాలు వేస్తున్నారు. గతకొన్ని సంవత్సరాలుగా నిరంకుశ ప్రభుత్వం యొక్క ఇనవ విడికిలి వారిని అణచి పెట్టి ఉంచింది. 'ఓమ్' అని ఉన్నవారి జెండాలు తగల బెట్టడం జరిగింది. వారి హవన (హోమాగ్ని) కుండాలు అవవిశ్రం కావించ బడ్డాయి. ఆర్య సమాజ్ మందిరాలపైన దాడులు జరిగాయి. ఆర్య కర్తలను హింసించడం, అపమానించడం కుప్పటివలుగా ఉన్నాయి అందు చేత వారుకూడా ముస్లిము మతావేశ పరుల మతావేశాన్నిదుర్కొనే సామర్థ్యం గల సంఘాన్ని నిర్మించు కొని కృషి చేస్తున్నారు. వారి వెనుక మద్దతుగా వారి ఆధిల భారత సంస్థ ఉంది.

ఆ నాటి ఆర్య సమాజ్ నాయకు లందరి లోనూ నాకు పండిట్ నరేంద్రజీ ఆత్మన్నతుడనే భావం కలిగింది. ఆయనతోనాకు అంతు ముందు వ్యక్తిగత పరిచయం ఏమీ లేదు. ఆయన పూర్తిగా విప్ల వాత్మక భావాలు కలవాడు. ఆయన తన భావాలను నిర్భయంగా వెల్లడించ గలిగిన సాహసి ఆయనదైర్య సాహసోపేత వచనాలు వేలాది జనాన్ని కదిలించాయి. ఆయన శక్తి మంతుడైన వక్త. తన జ్ఞాతాన్నంతా ఆయన ప్రజల కోసమే ధార పోశాడు. ఆ రోజుల్లోని ప్రభుత్వము, ఆయనను

తమ ప్రధాన శత్రువుగా వరిగణించింది. హైదరాబాదు ప్రజాసామాన్యము ఆత్మ విశ్వాసము, ఆత్మ గౌరవం వట్ల అభి నివేశము, స్వయం రక్షణ శక్తి, కలిగే టందుకూ ఆ కష్టకాలంలో వారు సిగ్రహించు కొని నిలబడే టందుకూ నరేంద్రజీ ప్రోత్సాహమే కారణము. ప్రభుత్వం అవకాశం కల్పించుకొని మొట్టమొదటనే ఆయనను అరెస్టు చేసి మన్ననూరు జైలులో ఒక సంవత్సరమో, రెండు సంవత్సరాలో నిర్బంధించారనడం ఎవరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించ లేదు.

సత్యాగ్రహం చెయ్యాలనుకున్న మా పంటి వారము ప్రారంభించ దలచు కొన్న ఉద్యమం జాతీయతా చిహ్నిత మైన సత్యాగ్రహోద్యమము మేము నమ్మిన మౌలిక సూత్రాల వట్ల మా విశ్వాసాల కనుగుణంగా ఉద్యమాన్ని నిర్వహించే విధానాన్ని మేమే రూపొందించు కొనవలసి మేము ఆర్యసమాజ్ మిత్రుల తోటి హిందూ మహా సభకు చెందిన వారితోటి హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై నిషేధా జ్ఞలు జారీ అయిన వెంటనే మేము సత్యాగ్రహం చేస్తామనీ మా సత్యా గ్రహం మతపరమైన భావాలతో సంబంధం పెట్టుకోకుండా స్వచ్ఛమైన జాతీయతను నిలబెట్టుకొంటుందనీ తెలియ చేస్తాము ఆ తర్వాతనే 1938 లో ఆక్టోబరు 24 నాడు హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు తన మొదటి సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని ప్రారంభించింది. దానికి రెండురోజులు ముందుగానే హిందూమహాసభకు చెందినవారు తమ ఉద్యమం ప్రారంభం చేశారు. ఆర్యసమాజ్ వారు ఆ తర్వాత మరి కొన్నాళ్ళకు ఒక సంస్థగా ఉద్యమంలో ప్రవేశించారు.

మా ఉద్యమాన్ని కొన్ని మౌలిక సూత్రాల సమసరించి నడపడం సరియైన నిర్ణయమని, తర్వాతి అనుభవం వల్ల రుజువైంది. హైదరాబాదు కాంగ్రెసు ఉద్యమం జాతీయత పునాదిగా రూపొందింది. మతపరమైన శక్తులకు సంస్థానంలోని వాతావరణం అత్యంత అనుకూ లంగా ఉన్నప్పటికీ అవి నిలబడలేక పోయాయి.

ప్రజలకు నివేదించే ప్రకటనలు తయారు చేసేటందుకూ ఉద్యమ నాయక నిర్వాహకులుగా ఒకరి తర్వాత ఒకరు బాధ్యత వహించే సర్వాధికారులను నియమించేటందుకూ, జట్టుల వారీగా సత్యాగ్రహాలను రంగంలోకి వంపేటందుకూ ఒక చిన్న కమిటీని ఏర్పాటు చెయ్యడం మా ప్రథమ కర్తవ్యమైంది. ఉద్యమం కొనసాగుతున్న తీరు, దానికి సంబంధించిన సమాచారము వివరాలు, అన్ని వార్తా పత్రికలకు, ప్రముఖ దేశీయ కాంగ్రెసు నాయకులకు తెలియజేసే ఏర్పాట్లు చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఈ పనులు పూర్తి కాగానే శ్రీ నానాల్ అధ్యక్షుడుగా శ్రీరామ కృష్ణదూల్ కార్యదర్శిగా, శ్రీయ్యతలు జనార్దన్ దేశాయి, రావి నారాయణ రెడ్డి, శ్రీనివాసరావు బోరికర్, మొదలగు మొదటి కార్యచరణ కమిటీ (Working Committee) ఏర్పడింది. వెంటనే తాత్కాలిక కమిటీ రద్దు అయింది అందుచేత సత్యాగ్రహానికి వెంటనే అవసరం కలిగింది.

శ్రీనానాల్ మత విశ్వాసం కలవాడు. ఉద్యమ ప్రారంభానికి ముందే ఏదో జ్యోతిష్కులు నిర్ణయించాలన్నారు మాలో చాలా మందికి అట్లాంటి నమ్మకాలు లేవు. అయినా మాట ప్రచారమే కొనసాగించాము. అందువల్ల దీపావళి మొదటి రోజున సత్యాగ్రహం చెయ్యాలని నిశ్చయించాము. సుర్రాన్ బజారు ప్రాంతంలో టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీసు దగ్గర, ఉదయం 10 గంటల వేళ సత్యాగ్రహానికి కాల నిర్ణయం చేశాము. వేల సంఖ్యలో జనం సమావేశమయారు. వారందరినీ ఉద్దేశించి శ్రీ నానాల్ హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఏర్పడిందనీ దానికి తాను అధ్యక్షుడననీ తనతో ఉన్న నలుగుడూ కార్యవర్గ సభ్యులనీ వారి పేర్లు పేర్కొంటూ ప్రకటన చేసారు.

శ్రీ జనార్దనరావు దేశాయ్ కర్నాటక పరిషత్ ఏర్పాటు కావడానికి ముఖ్య కారకుడు. ఆయన కర్నాటక నాయకులలో ఒకరైనందున, శక్తి మంతుడు. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ సాధన లక్ష్యంగా కృషి చేసేటందుకు మొత్తం సంస్థానం అంతటికీ ఒక సంస్థ ఉండాలన్న వాదాన్ని సమర్థించి

ప్రచారం చేసిన వారిలో ఆయన ఒకరు. హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసులో ముందుగా సభ్యులను చేర్చాలనే ఆలోచన ఆయన ఇంట్లో జరిగిన సమావేశంలోనే వచ్చిందని ఆనిర్ణయం అక్కడే తీసుకొనడం జరిగిందని అందుకోసమై ఒక తాత్కాలిక కమిటీ కూడా ఏర్పాటుైందని నాకు జ్ఞాపకం. ఆయన మొదటి జట్టు సత్యాగ్రహాలలో చేరినందువల్ల ఉద్యమానికి ఎంతో బలం లభించింది.

శ్రీ రామకృష్ణదాస్ సంస్థానంలో ఉన్న మార్వాడీలలో ఒకరు. సామాజిక శ్రేయస్కాముడైన కార్యకర్త అనేక సంవత్సరాల అనుభవం ఉన్నవాడు. సహజ స్వభావం చేత నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాల పట్లనే ఎక్కువ ఆసక్తి ఉన్నవాడైనా ప్రభుత్వం చేసిన సవాలువల్ల ఉత్తేజితుడై స్టేట్ కాంగ్రెస్ మొదటి కార్యాచరణ కమిటీలో కార్యదర్శి పదవి చేపట్టారు. ఆ తర్వాత సత్యాగ్రహం పూర్తి అయి మహాసభ సమావేశం జరిగి కార్యదర్శిని ఎన్నుకొనడం జరిగేవరకూ ఆయన ఆ పదవిలోనే కొనసాగినాడు.

శ్రీ శ్రీనివాసరావు బోరికర్ మరాట్వాడవాడైన యువకుడు. మంచి ఆర్జన ఇస్తున్న న్యాయవాద వృత్తిని తృణప్రాయంగా వదిలి మొదటి జట్టు సత్యాగ్రహాలలో చేరటం ఆయన ముందుకు వచ్చాడు. హైదరాబాద్ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో తన సర్వస్వాన్ని త్యాగం చేసిన యువకుల్లో శ్రీ బోరికర్ ఒకరని ఎన్నుకోవలసి ఉంటుంది అంతేకాకుండా ఆయన ఉద్యమం ప్రారంభ దశలోనూ ఆ తర్వాత కూడా ఉద్యమానికి సమర్థవంతమైన కారకుడైనాడు.

శ్రీ హరిశ్చంద్ర హెడాకు కార్యాలయాన్ని నిర్వహించడము, సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని సమన్వయం చెయ్యడము అనే బాధ్యతలు అప్పగించడం జరిగింది. సత్యాగ్రహాల పేర్లున్న పట్టికలు అన్నీ ఆయనకు అప్పగించి, సత్యాగ్రహోద్యమ స్థాయి నిర్ణయించి అది కొనసాగించాలని అనుకున్నాము సత్యాగ్రహాలను ఒక జట్టు తర్వాత ఒక జట్టుగా కార్యరంగంలోకి పంపడం, కరవత్రాల ద్వారా ప్రచారం చెయ్యడం, ఇతర

ఏర్పాట్లు చెయ్యడం ఆయన కార్యకలాపాలైనాయి. శ్రీ బిందు తనవంతు వచ్చేవరకూ ఆయనకు సహకరించే ఏర్పాటు జరిగింది ఆయన తెలంగాణా ప్రాంతంలో కొందరిని ఉత్సాహితుల్ని చేసి, తర్వాతనే స్వయంగా ఉద్యమంలో పాల్గొనవలసి ఉంటుంది.

సంస్థానంలో ఉన్న పోలీసు ఆఫీసర్లకు సత్యాగ్రహోద్యమం అంటే ఏమీ తెలియదు. వారు శాంతియుత ఉద్యమంయొక్క ప్రాధాన్యం అర్థం చేసుకోగలిగినవారు కారు కొంతకాలంపాటు వారికి ఏమీ చెయ్యాలో తెలియలేదు. బహుశా వారు ప్రజలలో అలజడి కలుగుతుందనీ, అల్లర్లు జరుగతాయనీ ఎదురుచూసినట్లున్నారు. ప్రజలు శాంతంగా ఉండి క్రమ శిక్షణతో ప్రవర్తించారు చివరకు వారికి స్టేట్ కాంగ్రెసు మొదటి కార్యచరణ సమితి సభ్యులను అందిర్చి అరెస్టు చెయ్యవలసిందని ఆజ్ఞలు వచ్చి నట్లున్నాయి. వారు సత్యాగ్రహుల్ని చంచల్ గుడా సెంట్రల్ జైలుకి కొనిపోయారు.

ప్రజా ఉద్యమంలో మొదటి జాణాన్ని వదిలాము. నేను ఆ సంరంభాన్ని సందర్శించేటందుకు పోలేదు. ఆ తర్వాత కొనసాగించవలసిన భవిష్యత్ కార్యక్రమానికి తదిమెరుగులు తీర్చవలసివుంది ఎందుచేతనంటే మరో రెండు రోజులు గడచిన తర్వాత (సత్యాగ్రహోద్యమం) మొదటి సర్వాధికారి (డిక్టేటర్)గా నేను సత్యాగ్రహం చెయ్యవలసివుంది “సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని రెండు నెలలపాటు కొనసాగించాలి ప్రతివారం లోనూ మూడుసార్లు సత్యాగ్రహుల జట్లు నిషేధాజ్ఞను ఉల్లంఘించాలి.” అని, నిర్ణయించాము. ఈ కార్యక్రమానికి వరసగా వదవీస్వీకారం చేసే వదహారుమంది సర్వాధికారులనూ, సత్యాగ్రహుల జట్లనూ నిర్ణయించవలసిన అవరంవుంది. నాయకులుగా చెలామణీ అవుతున్నవారిలో ఒకరు, చట్టాలకు అనుగుణంగా కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలనే తత్వం గలవారు ఒక వింతగా కన్పించే అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించడం జరిగింది ప్రజల్లో ఏమీ ఊరూ పేరూ లేని కార్యకర్తలు మొదటి సత్యాగ్రహం చెయ్యాలని

వారాపత్రికలలో ప్రచారం పొందుతూ ప్రఖ్యాతికెక్కిన వారు చివరి జట్టులో సతాగ్రహం చెయ్యాలనీ ఆయన ప్రతిపాదించారు ! సతాగ్రహోద్యమంవట్లా, నాయకత్వ బాధ్యతలవట్లా ఆయనకు ఎంత వివరీతమైన భావాలున్నాయి ! ఆ నాయకుడితో నేను వాదించలేదు ఆయన పేరు ముహూర్తానికి కనిపెట్టుకొని వుండేవారి పద్ధతిలో చేర్చాము. నేను సత్యాగ్రహం చెయ్యడానికి సంసిద్ధుణ్ణి అయాను. అప్పటికి పూర్తిచెయ్యడానికి వీలైనంత వసీ చేసి వధకం తీర్చిదిద్ది 1938 అక్టోబరు 27, నాడు సత్యాగ్రహం చేశాను

భారత దేశం నయ మూలల నుంచీ కాంగ్రెసు నాయకులు మా ఉద్యమాన్నీ, దాని ప్రాముఖ్యతను గుర్తించారు వారుతమ అభినందనలను మాకు తంతి వార్తలుగా పంపించారు ప్రజలలో కూడా ఉత్సాహం పొంగింది. అది ఉవ్వెత్తుగా తరంగం వలె పైకి ఉచికి తిరిగి పిందికి దిగేటటు వంటిదై కొద్దికాలం పాటు మాత్రమే ఉండ వచ్చునని అనుకున్నాము శ్రీయుతులు హరిశ్చంద్ర హెడా, దిగింబర్ రావు చిందు, మందుముల రామచంద్రరావు గార్లకు భావిర్యక్రమ నిర్వహణ బాధ్యత అప్పగించడం జరిగింది. శ్రీ గోపెంద్ దాస్ పరాఫ్ ను మరాట్వాడాలో ఉద్యమ నిర్వహణ బాధ్యత చేపట్ట మన్నాము. సత్యాగ్రహోద్యమానికి బేరంగాబాదు రెండో కేంద్రము సత్యాగ్రహాలు ఒకజట్టు తర్వాత ఒక జట్టుగా పుద్యమంలోకి చుచి శ్రీ కృష్ణ జన్మస్థాన (జైలు) ప్రవేశం చెశారు హిందూ పౌరహక్కుల పరిరక్షణ యూనియన్ (సంఘము) తన వెనుక తగినంత బలం వుండెట్లు చేసుకోసం వల్లా కించ ర్తవ్యతా విమూఢత్వంతో తెల్లమొగం వెయ్యసాగారు. ఆర్య సమాజ్ చించినవారు వ్యక్తివరంగా అప్పుడొకరుఇప్పుడొకరు సత్యాగ్రహంచేస్తూ మేమూఉద్యమం నిర్వహిస్తున్నామని వ్యక్తం చెసారు వారిప్రధాన సంస్థ చారి సత్యాగ్రహ ఉద్యమాన్ని గురించి ఏమి నిర్ణయం చెప్ప లేదు. ఇతరుల ఉద్యమాల ధోరణులతో నిమిత్తం లేకుండా స్టేట్ కాంగ్రెసు మాత్రం తన సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని అనుకొన్న రీతిగా క్రమం తప్పకుండా నడిపించింది

ఏమి జరుగుతున్నదో ప్రజలకు తెలిసేటందుకు ధారావాహికంగా కరవ త్రాగిల వ్రచురణ జరిగేది. నానాటికీ జైలులో వున్న కాంగ్రెసు సభ్యుగ్రహుల సంఖ్య పెరగ సాగింది.

జైలులో జరిగిన కొన్ని సంఘటనల వివరాలు తరవాతి అధ్యాయాల్లో ఒక చాంట్లో ఇవ్వాలని అను కొంటున్నాను. అందు చేత ఈ సందర్భంలో మా సత్యాగ్రహాద్యమానికి బలం చేకూర్చిన మరొక ముఖ్యమైన వ్యక్తి శీల సంఘటనను గురించి ఇప్పుడు చెప్పడం తగినవని అనీ అవసరమనీ అనిపిస్తున్నది అది శ్రీ సిరాజుల్ హసన్ తిర్మిజి, హైదరాబాద్ స్వామిని బొరాటంలో నిర్వహించిన పాత్రకు సంబంధించింది. స్వర్గీయ శ్రీతిర్మిజి ఆ నాటి కాంగ్రెసు వాదలందరిలో అత్యున్నతుడు. ముస్లిము మతావేశంతో నిండి వున్న హైదరాబాదు సంస్థానంలో తన అసాధారణ ధైర్య సాహసాల వల్లా సహజ దేశభక్తి విశ్వాసాల వల్లా శ్రీ తిర్మిజి ప్రజల హృదయాల్లో అనన్య స్థానాన్ని అలంకరించారు. ఆయన మతావేశాన్ని ఎదిరించి పోరాటం సాగించారు. కొన్ని సమయాల్లో ఆయన ఏకాకి కావడం, ఆయన ఒక్కరి గొంతు మాత్రమే ముస్లిమ్ మతావేశాన్ని నిరసిస్తూ వినిపించడం కూడా జరిగేది. ఆయన మంచి వక్త. మతాతీత భావంతో కూడిన దృక్పథాన్నే ఆయన దృఢంగా విశ్వసించాడు తన విశ్వాసానికి ఫలితంగా ఆయన ముస్లిమ్ మతావేశ పరుల నిరసనలకు గురియై అనేక అవమానాల పాలవడం జరిగింది. అయినప్పటికీ ఆయన తన తుది క్షణం వరకూ జాతీయ వాదిగానే నిలచి స్వర్గీయుడైనాడు.

17. వందేమాతరం ఉద్యమం లోని ఉపకథ

హైదరాబాదు సంస్థానంలో వందేమాతరం ఉద్యమం రేపిన అగ్ని జ్వాలల్లో దివిటీలను చేత ధరించి నడచిన వారిలో విద్యార్థి లోకానిదే ప్రథమ తాంబూలము. దేశభక్తి భావావేశం క్రమంగా వృద్ధిచెంది విద్యార్థి లోకానికి ఆవేశం కలిగించింది. ఒక వంక దేశం అంతా స్వతంత్రం కోసం పోరాటం సాగిస్తూ ఉండగా యువకులు అసహజమైన వాతావరణంలో ఆ ఉద్యమంతో తమకేమీ సంబంధం లేదన్నట్లుగా చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుని ఉండి పోకుండా ఒక అనుబంధ ఉద్యమం కొనసాగించడం ఎంతో నహజమనే అనాలి. హైదరాబాదు సంస్థానములో ఉన్న విద్యార్థుల విషయంలో ఇది మరింత యథార్థం. కొన్ని సంవత్సరాలనుంచి హైదరాబాదు సంస్థానంలోని విద్యార్థులు, తాము అవమానాలకూ అగౌరవాలకు దూషణలకూ గురి అవుతున్నట్లు గుర్తించి ఋసులుకొడుతూ తగిన సమయం కోసం కని పెట్టుకొని ఉన్నారు. సంస్థానం లోని విద్యా కేంద్రాలు అన్నీ వచ్చి కులమత తత్వంతో కుళ్ళికంపు కొడుతున్నాయని వారు తీవ్రమైన అసంతృప్తి చెంది ఉన్నారు. హిందూవిద్యార్థులు, తమతో పాటు చదువుతున్న ముస్లిము విద్యార్థుల కంటే హినులుగా పరిగణింపబడటం జరుగుతోంది. విద్య నేర్చేటప్పుడు గూడా హిందూ విద్యార్థులను చిన్న చూపు చూడటము, వారెంత నేర్చినా, ఎంత తెలివైన వారైనా, వారు ముస్లిము విద్యార్థుల కంటే తక్కువే అని ఈసడించడము జరిగేది. పాలిత పాలక వర్గ భావం ఆడు గడుగునా, మాట మాటకీ ప్రస్ఫుట మయ్యేది. ఉన్నత ఉద్యోగాలలో సుమారు అన్నీ కూడా ముస్లిము విద్యార్థులకే కేటాయించబడి ఉండేవి. ముస్లిములు కాని వారు తమ భవిష్యత్తును గురించి ఏమీ ఆశ

పెట్టుకొనేటందుకు అవకాశాలందేని కాదు. అందు చేత విద్యార్థులలో అధిక సంఖ్యకులు, వారిలోనూ ఒక అంతస్తుకు చెందిన వారు, సత్యాగ్రహోద్యమం యొక్క ప్రభావానికి వశులై అంత వరకూ వారిని దాన్యభావంలో ఉంచిన మానసిక శృంఖలాలను త్రెంచు కొని బైట వడటమూ, అని వందేమాతరం ఉద్యమంగా రూపొందడమూ జరిగాయి

పందేమాతరం ఉద్యమంలో మొదటి ఫిరంగిగుండు బెరంగాబాద్ లో పేలింది ఆ నగరంలో ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్న ఇంటర్మీడియట్ కాలేజి విద్యార్థుల్లో శ్రీ గోపాలాచలం షరాఫ్ అనే అధ్యాపకుడు దేశభక్తి భావాలను ప్రోది చేసి పెంపొందిస్తున్నాడు. అవి పరిణతి చెంది ఉద్యమ రూపంలో ప్రస్ఫుటమైనాయి ఆ కాలేజీ విద్యార్థులు తాము కూడా స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి భాగస్వామి కావాలని కోర్కె తీర్చడానికి అనుకూలంగా నిరాశాలు సేకరించారు ఆ రోజుల్లో ప్రభుత్వ సంస్థానాన్ని లన్నింటిలోనూ అసాఫియా వంశపు టాన్నాన్ని కీర్తించే వండి మాగధ గేయాన్ని ఇంగ్లీషు వారి 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' గేయపు పాడించే ఆచారం (సంప్రదాయం) ఉండేది ప్రతి రోజూ పాఠాలు చెప్పడం ప్రారంభం చేయడానికి ముందుగా ప్రతి విద్యార్థి సంస్థలోనూ ప్రతి వైసులోనూ విద్యార్థుల వెత ఐశ్వర్య కరంతో ఆ రాజభక్తి గేయాన్ని పాడించే వాడు ఆ పాట పాడించటంలో ఒక ప్రత్యేకత కూడా ఉంది ఆ పాట పాడిన ప్రతి వారూ అసాఫియా వంశం వారి పట్ల తమ విశ్లేషణ ప్రతిజ్ఞా పూర్వకంగా (ఒట్టు రూపంలో) అంగీకరించడం ఇమిడి ఉంది దుష్ట హృదయాలు, ఆ భావాన్ని సహజంగా వ్యతిరేకించాయి దాన్ని స్వీకరించాలని వారినుకున్నారు, అంతే, వెంటనే దాన్ని తీవ్రమైన ధోరణిలో ఎదిరించారు. అసాఫియా వంశాన్ని కీర్తించే గేయాన్ని పాడేటందుకు వారు నిరాకరించారు దానికి బదులు "స్వాతంత్ర్యోద్యమ శంఖారావం వంటిదైన "వందే మాతరం" అనే జాతీయ గీతం పాడు కొంటామన్నారు ఒక రోజున విద్యార్థులు యావన్ముందీ, వారిలో కొందరు ముస్లిము యువకులు కూడా వున్నారు, అసాఫియా వంశ కీర్తి గేయం పాడము అని సీకర

రించి, “వంచేమాచరం” పాట పాడారు ఈ రీతిగానే అన్ని హస్తల్స్ తోనూ, సంస్థానంలోని అన్ని విద్యాసంస్థల్లోనూ విద్యార్థుల్లో భావవిప్లవము సంచలనము ప్రకృష్టమైనాయి

కళాశాల అధికారులు ఈ విద్రోహచర్యను సహించ లేక పోయారు. ప్రభు వంశం వారి వట్ల గౌరవాధిపతీలు లేకపోవడం రాజు ద్రోహం. విద్యార్థులు, వారంతట వారు మదెరి ప్రోత్సాహము మద్దతు లేకుండా ఈ చర్య తీసుకొని ఉంటాడా? ఎవరు ఈ రాజు ద్రోహచర్యలకు విద్యార్థులను రెచ్చ గొట్టిన మూల కారణం? వారిని బైటికి లాగి. విశ్వ విద్యాలయ అధికారులు ఈ పరిస్థితులను గమనించి చాలా ఆందోళన వడ్డారు కూపీ లాగడానికి తీవ్రంగా కృషి చెయ్యడం ప్రారంభించారు ఎందు చేత నంటే ఇది ఆ సంస్థకే పరిమితమైన విషయం కాదు. విద్యార్థి లొకం ఈ సవాలును ఎదుర్కొన్నది పందే మాతరం పాడటం తమ జన్మ హక్కుగా భావిస్తూ మన్నారు. ప్రభుత్వం కూడా తన మొండి చుట్టదల వదల లేదు శ్రీ గోవింద దాస్ షరాఫ్ తన ఉద్యోగాన్ని వదలిపెసి శాలీయ గీతమైన పంచమాతరం పాడేటందుకు తమక గల హక్కుకొనం విద్యార్థులు కొన సాగిస్తున్న పోరాటాన్ని, ఉద్యమాన్ని బలపరిచేటందుకు సహాయకారిగా ఉండేటందుకు నిశ్చయించుకున్నారు.

విశ్వ విద్యాలయ వర్సికలు పంచమాతరం పాటతో ప్రతిధ్వనించాయి అధికారులు ఆ పాట పాడకూడదని నిషేధించారు ఆ పాటపాడిన విద్యార్థులు తీవ్రమైన కఠినమైన పరిణామాల నెదుర్కొన వలసి వస్తుందని భయపెట్టారు. కాని, విద్యార్థులు చెదరి పోలేదు. వారు తమ విద్యార్థులతో ఒక కార్యాచరణ కమిటీని ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. సంస్థానంలోనూ బైటా భారత దేశం అంతటా తమ పోరాటాన్ని సమర్థించేటందుకు కావలసిన ప్రజాభిప్రాయాన్ని దానికి అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని ప్రచారం ద్వారా కల్గించు కొన్నారు. నిజాము ప్రభుత్వం ప్రజాభిప్రాయాన్ని లొంగి పోవడానికి సిద్ధంగా లేదు ఎవరి వంతము నెగ్గాలనే

నిరంకుశత్వం కరడు కట్టిన ప్రభుత్వము. అప్పుడు సంస్థానానికి ఆ తర్వాతి కాలంలో స్వర్గీయ లైన సర్ అక్బర్ షాదరీ ముఖ్య ముక్తి. ఆయన నుంచి ప్రజలపై పగిసాధించే చర్యలు తప్ప మరేసామోపాయాలు ఆశించే అవకాశాలు లేవు. చిహ్నాలు కూడా ఏ మాత్రమూ వెనుకకు తగ్గకుండా ఆయన వలెనే దృఢ నిశ్చయంతోటి ఉన్నారు. సంప్రతింపులు అన్నీ విఫల మయ్యాయి. అందుకే విద్యార్థులు ప్రభుత్వవిద్యాసంస్థలన్నీంటిని బహిష్కరించాలనే వీలువు ఇచ్చారు ప్రభుత్వ కళాశాలలన్నీ మూత పడ్డాయి. పంచమానంద ఉద్యమం నిరవధికంగా కొన సాగింది

ఈ విషయంలో రాజీ కాని, మధ్యేమార్గం కాని ఉన్నట్లు కనిపించ లేదు. ఎంత కాలం విద్యార్థులు కళాశాలలకు వెళ్లకుండా ఉండ గలరు? సమ్మెరూపంలో ఉన్న ఆ బహిష్కరణోద్యమం నెలల తరబడి సాగింది. మాలో చాలా మందిమి అప్పుడు జైల్లో ఉన్నాము. అందు చేత, మన సర్వస్వాన్ని, భవిష్యత్తునూ ఒడ్డి పోరాటం కొనసాగిస్తూన్న ఆ యువకులకు ఏ విధంగానూ ఉపకరించ లేకపోయాము కాని, స్వేచ్ఛగా ఉన్న వారిలో కొందరు ఆ విద్యార్థులకు ఏ తీరుగా నలహాలిచ్చి తోడ్పడేటందుకు వీలున్నదో అట్లాగ చెసి సహాయకారులైనా స్వర్గీయ శ్రీ రామచంద్రరావు తన మిత్రులతోకూడ కలిసి వారికి సహాయపడినారని ఈ సందర్భంలో తెలియ జెయ్యడం ఉచిత మనిపిస్తున్నది కారాచరణ కమిటీ ఉద్యమాన్ని ఏ విధంగానూ నడలించేటందుకు అంగీకరించలేదు విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుతున్న విద్యార్థులచదువులకు ప్రత్యామ్నాయపు టేర్పాట్లు చెయ్యడం ఆవశ్యక మైంది అది ఎంతో కష్టమైన పని విద్యార్థులలో చాలా మంది వారు గైకొన్న ఈ దేశ భక్తి పూర్వక చర్యలకు, పాల్పడిన కష్ట నిష్టలకు తమ తల్లి దండ్రుల కోపాలకి గురిఅయినారు. అందు చేత వారి సంరక్షకులు వారికే విధంగానూ సాయం చెప్పారు రాజీ పడట మనే సమస్యే లేదు శ్రీ అంతూ (Antoo), మరి కొందరూ ఇతర విశ్వవిద్యాలయాల ఉపాధ్యక్షులను కలుసుకొన్నారు. విద్యార్థుల విశ్వ విద్యాలయంలో చెందిన విద్యార్థులకు తమ విశ్వ విద్యాలయం

చదువులు కొన సాగించు కొనేటందుకు అవకాశాలు కల్పించ వలసిందని అభ్యర్థించారు. నాగపూర్ విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షులైన శ్రీ కేదార్ ఈ ప్రయత్నం గురించి తన సహచరులతో చర్చించిన తర్వాత తన ఆమోదాన్నీ, సంసిద్ధతనూ తెలియ జేశారు ఆ అవకాశాన్ని పురస్కరించు కొని వందల కొద్దీ ఉస్మానియా విశ్వ విద్యాలయ విద్యార్థులు తమ తమ చదువులు కొన సాగేటందుకై నాగపూరు, జబ్బల్ పూరు నగరాలకు వలస పోయారు. సాహసికులైన ఆ ఉపాధ్యక్షులు ఎన్నో కష్టాలను ఎదుర్కొన వలసి వచ్చింది వారు వెళ్లిన చోట్ల, వారికి భోజన వసతి కాని, తగిన నివాస సదుపాయాలు గాని లభించ లేదు వాటిని ఏర్పాటు చెయడానికి సాధ్యం కాలేదు. అయినప్పటికీ వారు గుండె దిటవుతో తమ జీవితంలో ఎదురైన ఆ కఠిన పరీక్షల నన్నింటినీ ఎదుర్కొన్నారు. హైదరాబాదు నగరంలో ఉన్న రసికులు విరాళాలిచ్చి వారికి తోడ్పడేటందుకు తాము చెయ్యగలిగినంత సాయం చేసారు విద్యార్థులు అచంచల అసదృశమైన ధీక్షతో ఉన్నందు వల్ల కొంచెం కాలం తర్వాత మరో దశలో అధికారులు తాము జూరీ చేసిన ఆజ్ఞను రద్దు చేసి, సందేహాతరం పాట పాడటానికి అర్హులకు అనుమతి ఇచ్చారు.

ఈ ఉద్యమం హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఆ తర్వాత పెద్ద ఎత్తున సాగిన ప్రజా ఉద్యమాలకు ఒక గట్టి పునాది వేసింది విద్యార్థి వంతులైన యువకులలో జాతీయభావం ప్రాదుర్భూయించి గౌరవాన్వితమైన ఉద్యమాల్లో పాల్గొని కష్ట నిష్ఠురాల నెదుర్కొనాలనే త్యాగ శీలము కలిగించింది ఆ దేశాభిమాన జ్యోతి రూపాంతరం రోజుల్లో జ్వాలగా ప్రకాశించింది. విద్యార్థి సంఘాలు (యూనియన్లు) ఏర్పాటై వాటద్వారా విద్యార్థులందరూ సమీకరణమై బలపడ్డారు. ఆ నాడు వారింకా ఆ తర్వాతి కాలంలో జరిగిన స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో నిర్బంధించ వలసిన ఉన్నత పాత్రలకు తయారవుతున్నారు. హైదరాబాదు విద్యార్థి లోకం మంచి పేరు సంపాదించు కొన్నది. చాల కాలం పాటు, దేశభక్తి భావంతో ఉత్తేజితులైన విద్యార్థులతో సన్నిహితంగా ఉండటం నాక ఎంతో సంతోష దాయకం.

కంగా ఉండేది ఈ ఉండేహారం ఉద్యమం యొక్క ప్రభావం ఒక తరం విద్యార్థుల మనస్సులో గాఢమైన ముద్ర వేసింది అనేక మందిలో ఈ ఉద్యమం అనుభవం వంటి మార్పు కలిగించింది. వారిలో దేశ భక్తి జ్వాలను రుక్మిణి నిరంకుశ త్యాగిని ఎదిరించే సాహసాన్ని ప్రసాదించింది ఈ నాడు నాయకులుగా ఉన్న వారిలో పాత ప్రాదర్భాబాదు సంస్థానానికి చెందిన వారిలో అనేక మందికి వందే మాతరం ఉద్యమమే రాజకీయ కార్యక్రమంలో శిక్షణ, అనుభవము సమకూర్చింది అని విస్మయంగా చెప్పవచ్చు.

• 18. ధీరుడైన సత్యాగ్రహి

సంస్థానంలోని మూడు ప్రాంతాలకూ చెందిన యువకులు సా జట్టులో ఉన్నారు. వారిలో ఒకరు ఇంట్లో ఎవరితోనూ చెప్పకుండా పారిపోయి వచ్చి సత్యాగ్రహాల జట్టులో చేరి పోయిన మనిషి. ఆయన తల్లి దండ్రులు తమ కుమారుడు వకీలు ననదు (వట్టా) కొనం ప్రయత్నిస్తున్నాడనే భ్రమలో ఉన్నారు !

ప్రజలలో ఉత్సాహం పరవళ్లు తొక్కుతోంది. వారికి కార్యాచరణకు నిశ్చయమైన డైమ్ ఏదో తెలుసు. అందు చేత వారు వేల సంఖ్యలో అక్కడ కూడారు. మేము మా స్టేట్ మెంట్ (ప్రకటన) చదివాము. నేను నగం ప్రకటన చదివానో లేదో నన్ను అరెస్టు చేసారు. ప్రజలలో కొంత అలజడి కనిపించింది. చుమ్మల్ని వెంటనే జైలుకు కొని పోయారు. ఆ రాత్రి చీకటిలోనే చుమ్మల్ని జైలులో ఒక గది నుంచి మరొక గదికి మార్చారు. పట్టాగైతే నేమి చివరికి చుమ్మల్ని రెండు గదుల్లో వుంచి బంధించారు. ఆ గదులు చిన్నవి. వాటిలో కాళ్లు చాచు కొని పడు కొండా మంటే చోటు చాలదు. కైటు (దీపం), తాగేటందుకు నీరు లేవు.

చుమ్మల్ని అరెస్టు చేసిన రెండు రోజుల తర్వాత నేర విచారణ అనే ఫార్ము (తమషా) జరిగింది. ఏయే నేరాలు చేశామనే సాకుతో మా వైన నేరారోపణ చేసారో నాకు గుర్తు లేదు. ప్రాదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు పై వున్న నిషేధాజ్ఞలను ఉల్లంఘించిన నేరం చేసామని చెప్పాలనే మేము తీర్మానించు కొన్నాము. ఇతర నేరారోపణ లేమన్నా వుంటే మేము సహజంగానే నిరాకరించాలనే మేము ప్రతివాదము చెయ్య

మనీ కొద్దు వారుతను ఇష్టం వచ్చినట్లు చెయ్య వచ్చుననీ స్పష్టంగావెప్పా
లనీ అనుకొన్నాము.

నా మీద పెరిగిన నేరార్థం ఒకట చాలా హాస్యాస్పదమైంది పొట్ట
గడవడానికి ఇది, అది అని ఏ నిర్ణీతమైన వృత్తి లేకుండా తిరిగే దేశ
దిమ్మకి అనీ, తిరుగు బొతు అనీ భిక్షాటకులవలె చూస్తున్నాననీ అన్నారు
నన్యాసాశ్రమం స్వ-దించిన వాడికి ఎందు చక్కని నిర్వచనము ! ఎంత
గౌరవాస్పదమైంది! నెరారోపణ చెయ్యడం పూర్తి అయిన తర్వాత మేము
సంగ్రహంగా (మూడు నాలుగు వార్షికం) నిషేధాజ్ఞలను అతిక్రమించ
దీచే మా అక్కడనుండి ఆనందం చెనామనీ ప్రకటన చేసాము షేజిస్తేడ్,
మొత్తం అన్ని నేరాలను నాలు 18 కలెండర్ కలెండర్లు శిక్ష విధించాడు.
నాజ్ఞలులో వున్న వారందరికీ కూడా వేర్వేరు కాలవరిమిత కరినజైలు
శిక్షలు వేసాడు

విచారణ పూర్తి అయి శిక్షచెయ్యడం జరిగింది కనుక మమ్మల్ని
జైలు ఖైదీలుగా పరిగణించారు మా వెడము, డుస్తులు మాచ్చుకొ వలసి
వచ్చింది. ఇకర ఖైదీల వలన మేము జైలుదుస్తులు చెయ్యవారి కాళ్ళకు
ఇనవ కడియంతో బంధము, జైలులో ప్రవేశించి నవ్వడే వడింది.
కప్పు కొనేటందుకు ఒక గంగుడి, తిండి కొరకు మరొకరి (కొందము),
నీరు తాగేటందుకు ఒక లాహి (ప్రాత) ముందుకు ఒక
చావ, చావాలు, ఒక జుర నిర్మల (పొట్టిలాగులు) ఒక బస్తీలు జైలులో
ఆస్తిగా మాకు సంక్రమించినాయి. రెండు లొడ్డలు, పప్పు లేదా ఏదో
శాకము మాకు ప్రతి రోజు ఇచ్చే ఆహారమైంది మాకు కరిన శిక్షవడి
నందు వల్ల మమ్మల్ని నూలు దారాన్ని కంచెలుగా చుట్టేపనిలో నియమిం
చారు ఇందులో వింత చెయ్య గలిగిన వనికె
మూడు రెట్లవని మాకు చెప్పడం జరిగింది మాకు జైలు అధికారుల
మనస్తత్వం తెలియ నందు వల్ల మేము ఏమీ విశ్రాంతి లేకుండా కష్టపడి
ఏరోజు వని ఆ రోజు పూర్తి చెయ్యాలని ప్రయత్నంబాము ఎనిమిది
గంటల పాటు అవిరామంగా చత్రం తిప్పినా ఇచ్చిన వనిలో మూడో

వంతైనా పూర్తి అవలేదు. మేము పూర్తిగా అలసి పోయాము. ఎంత శ్రద్ధతో వని చెసినా ఇచ్చిన వని ఎండు చెత పూర్తి చెయ్య రై పోయామని ఆశ్చర్య వడ్డాము మరునటి రోజున మారు వని ఆవ్యగింత పెడుతున్న వార్షను, అతను జైడిలో నీనియను, మాలో ఒకరితో చెప్పల రహస్యంగా ఒక మాట చెప్పాడు. 'మీకు ఇచ్చిన వని మీరు చెయ్య గలిగిన దాని కంటె ఎంత ఎక్కువ అది మిమ్మల్ని కష్ట పెట్టాలని జైలు అధికార్లు బుద్ధి పూర్వకంగా పన్నిన పన్నుగడ మీరు ఇందులో నాలుగో వంతు వని మాత్రమే చెయ్య గలరు' అని దాని, మేము లంచం ముందు రోజున వని చేసినట్లే అలాంటి వని చేసాము. అయినా ఇచ్చిన పనిలి మూడో వంతు మాత్రమే పూర్తిచెయ్య గలిగాము.

ఇట్లా మా దినచర్యలో ఏమీ మార్పు లేకుండా మరొకటి రెండు రోజులు గడిచాయి అప్పుడు పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ జునిల్ మా జైలు సందర్శించ దానికి వచ్చాడు. అయిన మాట మార్పాదలు ఏమీ చెలియని యూరపెయను ఆయన నాతో జరిపిన సందర్భావణలో మేమిద్దరమూ కరుతైన ఛోరణిలో ప్రసంగించు కొరడం జరిగింది. దాని ఫలితంగా నన్ను, నా సహచరుల నుండి, చేయించి నూటవదలకొండు రెండుమాటల ఏకాంత వాస శిక్ష వేసారు. నా సహచరుల వేరే జైళ్లకు బదిలీ చేసారు.

నే నున్న జైలు నది చిన్న కూపం దాని పొడుగు ఎనిమిది అడుగులు వెడల్పు నాలుగడుగులు. గోడల్లో ఎత్తుగా ఉన్న చొట్ట రెండు వెంటిరేటర్లు (పవాడా) లున్నాయి. ఆ గోడలో ఉంచిన లోకలికి బైటికి పోయే టండుకు ఎర్రాడుచెసిన (అలాంటిది) రెయారెంది దానికిపైట గోడ చంది అందువల్ల పటర్ వున్న నాకు బైట వున్నదేదీ కనిపించే అవకాశం లేదు. నా ఉగ్గర వున్నదలు ఏమీచేపు వారావత్రిలు ఇచ్చే రిప్పాటు అనరి రేదు. అది పూర్తిగా ఎంతవారూ భగవద్గీత కావీ ఒకటి, బ్రహ్మసంధుడి భక్తిగెయాల పుస్తకం ఒకటి ఖైదీ తన మత గ్రంథాలు రెండు తనలో వెంట ఉంచుకోవచ్చునన్న అవకాశాన్ని అనుసరించి నా దగ్గర ఉంచుకోవడానికి అనుమతించారు.

రాత్రి దీపం ఏమీలేదు పగలు నేను చెయ్యవలసిన పని నా గదిలోనే చెయ్యాలి ఆ గదిలో ఒకమూల ఒక మూకుడు (కుండ్ల) మలమూత్రాల పిన్నన ఏర్పాటుకోసం ఉంచబడినది. రోజు కొకసారి నన్ను స్నానం కోసం కొన్ని నిమిషాలు బైట కొనిపోయే ఏర్పాటు చేసారు. ఆ సమయంలో నేను ఎవరితోనూ ఏమీ మాట్లాడకూడదు ఎవరినీ చూసే అవకాశం ఉండకుండా కూడా తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకొనేవారు. పురేబ్రది కూడా నాతో సంభాషించరాదు ఈ నియమాలతో, నిర్బంధాలతో నా యేకాంతవాన కఠిన శిక్ష, ఏ సడలించూలేని సంపూర్ణ యేకాంతవానం అయింది. క్రమంగా మా జైలు, సత్యాగ్రహాలతో నిండిపోయింది వారి సంఖ్య వందలకు పెరిగింది. చివకులు గొంతెత్తి పాడే దేశభక్తి గేయాలూ, భక్త కీర్తనలూ మమ్మల్నందరినీ తెల్లవారుజాముననే మేల్కొల్పేవి. జైలు వరిసరాలన్నీ ఆ పాటలతో మారుమ్రోగిపోయేవి జైలు జీవితాలను ఆవహించిన విషాద ఛాయలు మటు మాయమయాయి

జైలు వరిస్థితులలో ఒక అనూహ్యమైన సంఘటన మాకు ఎదురైంది. సత్యాగ్రహాలలో హిండువుల నవారిని అరెస్టు అయిన వెంటనే పోలీసులు ప్రత్యేకంగా హింసించడం ప్రారంభించారు. అట్లాంటి హింసాచర్యలు, విధానాలు ఊహితములు. హిండువుల బుజంపీడ వేలాడుతూ పుండే యజ్ఞోపవీతాలను (జన్మిదాలను) లాగి పారవేసేవారు అందుచేత ఆ సత్యాగ్రహాలు సహజంగా తమ జంఝాలు తిరిగి తమకు సమర్పిస్తేగాని భుజించమని నిరాకరించెవారు. అందుకేను తిరిగి ఇచ్చినా జంఝం వేసుకోవడమనేది మత సంబంధమైన కర్మకలాపమనీ అందుచేత తాము వాటిని తిరిగి వేసుకొనేటందుకు మంత్రం చెప్పి పురోహితుడిని పిలిపించాలనీ, పిలిపించవలసి వుంటుందనీ వట్టుపట్టారు! జైలు వరిపాలన అధికారంలో జైలురుది రెండో స్థానం స్థానికంగా ఆతనికే ప్రాధాన్యము. ఆయన నన్ను “గురుమహారాజే” అని వలకరించి పేర్కొనేవాడు ఆయన నా దగ్గరకు వచ్చి నేను పురోహిత్యం వహించు మంత్రం చెప్పి, సత్యాగ్రహాలు తిరిగి తమ జంఝాలు ధరించేటట్లు

నచ్చచెప్పవలసిందనీ కోరాడు ! నేను ఎప్పుడూ అట్లాంటి పోరోహిత్య మంత్రము నిర్వహించలేదని చెప్పాను అయినప్పటికీ గాయత్రీ మంత్రము ఉచ్చరించి, అది ఉపదేశ పూర్వకంగా వారు పరిగ్రహించి జరియాలి తిరిగి ధరిస్తే నాకు ఏమీ అచ్ఛంతరం లేదన్నాను దాని రెండు పదాలవారూ—అంటే జైలరూ, సత్యాగ్రహంబూ. తర్వాత సత్యాగ్రహులను నా దగ్గరకు కొనితెచ్చారు వారు వరసగా ఒకరోకరే స్నానాలు చేసివచ్చారు. నేను మంత్రం ఉచ్చరిస్తూంటే నా మాటల ననుసరించి వారూ తిరిగి ఆ మంత్రాన్ని ఉచ్చరించారు. తర్వాత వారికి వరసగా జండ్యాల ఇవ్వడంతో ఆ క్రియ పూర్తి అయింది. నాకు వారందరు కొంతదూరంగా వుండేటట్లు కూర్చుండబెట్టారు. వారు నాతోమరియు సంభాషించకూడదని ఆ జాగ్రత్త తీసుకొన్నారు. ఇంతచెసినా కొందరు యుక్తిపరులైన సత్యాగ్రహులు మంత్రవాక్యంలో నడమ దానితో యేమీ సంబంధంలేని కొన్ని ఇతర వాక్యాలను చొప్పించి జైలుకు జైటవున్న ప్రపంచంలో సంఘస్థున్న సంఘటనల సమాచారం కొంత అందించు జైలుకు సంస్కృత చరిత్రాన్ని పెంచుమాత్రమూ పరిచయము చేసేందుపట్ల ఆ వాక్యాలు కుదా మంత్ర సందర్భానికి మైనవనే క్రమం మురిగిపోయాడు ఈ రీతిగా జైలులో యేకాంతవాస కఠినశిక్ష అనుభవిస్తూ నాకు ఎక్కడ నవీన భోజనాల్లో వార్తాప్రసారం వినే అవకాశం లభించింది !

వందేమాతరం ఉద్యమం విద్యార్థి లోకంలో హుటా హుటి నడక లతో వ్యాపించింది ఆ జాతీయ గీతాల్ని విద్యానంద్ల వరినరాలలో పాడకూడదని నిషేధాన్ని జారీ అయ్యాయి. ఆ నిషేధాన్ని పాటించేదిలేదని విద్యార్థి లోకం ధైర్యంగా పోరాటం ఉంపుతోంది జైలులో ఉన్న సత్యాగ్రహులు ఆ వందేమాతరం చంద్రమం పట్ల తమకున్న సానుభూతిని, విద్యార్థులు నిర్వహిస్తున్న పోరాటంలో తాము కూడా పాలు పంచుకొంటున్నామని సూచించే ఉద్దేశంతోలే ఆ పాట పాడే హక్కు తమకు కూడా వుందని వెల్లడిస్తూ గొంతుతి ఆ పాట పాడటం ప్రారం

ఓంఛారు ఒక రోజున వేకివజ్రామున ఆ జైలు గదులలోలో ఒక మూలనుంచి 'వందేమాతరం' అంటూ బృందగానం వినవచ్చింది. అది మిగిలిన వారందరికీ మీరు కూడా మాలో గొంతు కలపండి అనే సంకేతంగా పరిణమించింది వెంటనే ప్రతి సత్యాగ్రహి ఆ జాతీయగేయం పాడటం మొదలు పెట్టాడు ఈ సందటన రిపోర్టు వెంటనే జైలు సూపరింటెండెంటుకు వెళ్ళింది ఈ విధంగా వేకివ వేళల వందేమాతరం అంటూ బృందగానం మరో మూడు రోజులపాటు కొనసాగింది. సూపరింటెండెంటు తాను తీసుకొన దలచిన ప్రతీకార చర్యకు తానే పూర్తి బాధ్యత వహించ దలచుకో లేదు ఈ కాల వ్యవధిలో ఆయన తన వై అధికారులను సంప్రదించి, ఆనుకోవచ్చు చర్యగా ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ ప్రిజన్స్ అంటే జైళ్ళ పరిపాలనకు చెందిన అత్యున్నతాధికారి, మా జైలుకి పచ్చి జైళ్ళలో పందేమాతరం గేయాన్ని పాడటం నిషేధిస్తున్నట్లు ఉత్తరువులు ప్రకటించాడు. ఆ అధికారి నా గదికి కూడా పచ్చి ఆ పాట పాడటాన్ని సహించేది లేదని చెప్పాడు నేను దానికి అంగీకరించేది లేదనీ, ఆ పాట నేను పాడతానని చెప్పాను ఆయన నాకు వార్నింగు ఇస్తున్నాననీ, ఈ ఆజ్ఞను ధిక్కరించినట్లైతే వచ్చే ఫలితాలు, శిక్షలు చాలా కఠినంగా ఉంటాయనీ చెప్పాడు ఈ మాటలు విషయ వివరణ కొనం నాతో చెప్పినట్లూ నేను మాత్రమే, ఒక్కడినే ఉన్నాను గనక ఆ పాట పాడుకొనవచ్చుననీ, ఆ పాటను గుంపుగా బృందగాన ధోరణిలో పాడుట సహించడం జరగదనీ ఆ తర్వాత వెంటనే చెప్పాడు.

ఈ ఆజ్ఞలకు తల ఒగ్గి ఊరకుండటం గాని, దిగమింగడం గాని సత్యాగ్రహాలకు తగిన వని! అందుచేత వారు ఆ పాట పాడటం కొనసాగించారు. ఒకనాడు మధ్యాహ్నము, ఖైదీలందరూ అంతా సత్యాగ్రహులూ, ఇతరులూ కూడా వారి వారి గదుల్లో నిర్బంధింప బడ్డారు. వందేమాతరం పాట పాడుతూ అధికారుల ఆజ్ఞ ధిక్కరించిన సేరానికి ఒక సత్యాగ్రహిని పేము బెత్తంతో గొడ్డును బాదిస్తూ (కొట్టినట్లు) ఎడా

పెడా మూడు డజన్ల దెబ్బలు కొట్టారు. జైలులో వేసే, శిక్షల్లో ఇదే అత్యంత కఠినమైన శిక్ష. దాన్ని 'టిక్ టిక్' అంటారు. ఈ శిక్షకు పాత్రుడైన నేరస్థుణ్ణి ఒక గుండు కట్టి మరీ కొడతారు. ఆ శిక్షాస్థానం నా గదికి దగ్గరగా ఏర్పాటు చేసారు అందుచేత ప్రతి దెబ్బవల్లా కలిగిన చప్పుడు నా చెవుల్లో పడతూనే ఉంది, స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. ఒక్కొక్క దెబ్బ తగిలినప్పుడల్లా ఆ సత్యాగ్రహి "పందేమాతరం" అంటూ గొంతుతెరిచి నినాదం చేస్తూనే ఉన్నాడు. రక్త బిందువులు ఆయన శరీరం నుంచి వైకి చెయ్యూనే ఉన్నాయి నేను 14 సార్లు, ఆ "పందేమాతరం" అనే నినాదం విన్నాను. తర్వాత ఆయన సొమ్మసిల్లి స్వల్ప తప్పి వడిపోయినట్లున్నాడు నినాదం వినిపించ లేదు. అది ఆయన శరీరం మీద పడుతూన్న దెబ్బల చప్పుడులో లీనమైపోయింది

ఈ అమానుష ప్రతీకార చర్య మా హృదయాలు ఎవరో నుంచునట్టే సంఘటించినాయి సత్యాగ్రహాలందరూ నిరశన ప్రతం పూని మేము ఆహారం గ్రహించేది లేదు అని నిరాకరించారు. రెండు రోజులు గడిచాయి నిరశన ప్రతం కొనసాగుతోంది. 'పందేమాతరం' పాట ఆలాపన కూడా మరింత ఉద్బృతంగా కొనసాగింది. ఇప్పుడు ఆ పాట పాడటం నా వంతు అయింది. నేను పాడగలిగినంత గట్టిగా ఆ పాట పాడేవాణ్ణి జైలు సూపరెండెంటుకి వణుకు వుట్టింది ఇప్పుడు ఆ పాటను రాత్రింబవళ్ళు సత్యాగ్రహుల్లో ఎవరో ఒకరు వదలకుండా పాడుతూనే ఉన్నారు ప్రభుత్వానికి, కొరకదానికి మింగడానికి వీలు కాని పరిస్థితి ఏర్పడింది ఈ విషయాన్ని గురించి, పరిస్థితిని గురించి అచ్చున్నత స్థాయిలో చర్చలు జరిగినట్లు తోస్తుంది. నిరశన ప్రతం సాగుతున్న మూడో రోజున ఐ టి పి మా జైలుకి వచ్చాడు ఆయన సత్యాగ్రహాలందరితోనూ ఈ విషయాన్ని చర్చించాడు. పందేమాతరం పాటను వారు సాయంత్రం వారి గదులలో చేరుకొన్న తర్వాత ఒకసారి (వర్ణాయము) పాడుకొనేటందుకు అభ్యంతరం లేదని చెప్పాడు. వారు

దానికి తృప్తి చెందారు. ఆ వార్త నాకు తెలిపారు. ఐ. జి. పి. నా దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు ఆ దెబ్బల శిక్షకు గురియైన సత్యాగ్రహిని సందర్శిస్తే గాని నేను అహారం స్వీకరించనని స్పష్టంగా చెప్పాను. కొంత కీచులాట, తాత్పారం జరిగిన తర్వాత నన్ను ఆ సత్యాగ్రహి ఉన్న గదికి తీసుకొని వెడతామనీ ఆయనతో నేను ఒక్క మాటై నా మాట్లాడటాడదనీ అన్నాడు. ఆ షరతుకి లోబడి నేను ఆ మిత్రుణ్ణి సందర్శించి మౌనంగా ఉండి పూర్వకంగా తల ఊపి నా సొను భూతని తెలిపి తిరిగి నా గదికి వచ్చాను.

ఆ ధీర సత్యాగ్రహి వందేమాతరం రామచంద్రరావు. “వందే మ-తరం” అనేది ఆయన తన ధీరత్వంతో, పౌరుషంతో సాధించుకొన్న విరుదు. అది ఆయన పేరుతో ముగివడి కలసిపోయి కీర్తివతాకగా ఉంది. నేను ఆయన సాహసాన్నీ ధైర్యాన్నీ ఎప్పుడూ అభినందిస్తాను. ఆ తర్వాతి రోజుల్లో మేము ఇద్దరమూ రాజకీయ రంగంలో విభిన్న మార్గాలను అనుసరించడం సంభవించింది.

19. నేరంచేసే స్వభావం గురించి

ఒక పరిశీలన

సత్యాగ్రహోద్యమం ఎట్లా ముందుకు సాగిందో వివరించడానికి పూర్వం జైలు వరిసరాలలో ఎంత అమానుష వాతావరణం వ్యాపించి వుండేదో చదువరులను ఉద్దేశంతో ఇప్పుడు కొన్ని సంఘటనలను చెప్పడం దలచుకొన్నాను.

ఒక బల్ల చెట్టుకు ఇనవ రింగు పెంచ బడి వుంటుంది. ఆ బల్ల చెక్క మీద ఖైదీ వడ్డన, నంబరు, అతనికి ఏ చార్జీలు శిక్షణ వడిందీ, ఏ నాడు విడుదల కావచ్చునో, మొదలైన అవరాలు వ్రాయబడిఉంటాయి. ఖైదీ తన గదిలో నుంచి బైటికి ఇక్కడికి, అక్కడికి కదిలినా ఎవరైనా అధికారిలు జైలు సందర్శించేటందుకు వచ్చినా, ఆ బిళ్లను అతను తన మెడలో ధరించాలి అలాగే అతనప్పుడు ఇతర ఖైదీలతో పాటు వరసగా నిలబడి మొలచుట్టూ అపాలు కట్టుకొని, ఎల వంచి కిందికి చూస్తూ వుండాలి ఇది నా చాలా అనహజంగా కనిపించింది. జైలు సూపర్వైజర్ నా గదికి తన సాధారణ కార్యక్రమ నిర్వహణలో వచ్చి నప్పుడు మామూలుగానే ఉన్న సన్ను చూసి, 'ఏమిటి మెడలో బిళ్ల వేసుకోలేదేమి?' అని, అడిగాడు నేను ఆ బిళ్ళ ధరించడం వల్ల సాధించే పని ఏమిటి? అని తిరిగి ప్రశ్నించాను 'చూడ వచ్చిన అధికారి వివరాలన్నీ చదివే వెంటనే తెలుసుకో గలడు' అని, జవాబిచ్చాడు 'ఇంత దూరాన ఖైదీ నిలబడి ఉన్నప్పుడు, ఎవరూ అట్లా చదవ లేరు. కావాలంటే ఆ బిళ్ళ అడిగితీసు కొని చదువుకో వచ్చు' అని చెప్పాను. సూచించు ఆ విషయాన్ని మరి

పొడిగించ లేదు. నేను విడిచిపెట్టినా ఏకాంత వాసం ఉన్నందువల్ల వరసగా ఇతరులతో సంబంధం అనే ప్రసక్తి లేనే లేదు. అప్పటికి నేను మొల చుట్టూ కుప్పలు కట్టినా నిరాకరించే వాణ్ణి

కొన్ని రోజులు పాటు నన్ను సాధారణ ఖైదీలతో పాటుగా ఉంచారు. ఆ ఖైదీలు నన్ను సహృదయుడుగా గుర్తించి నా దగ్గర చెరి తాము తమ జీవితంలో చేసిన పొరపాట్లు చెప్పి, చెసిన నేరాలు ఒప్పు కొనే వారు వారు, మరల ఏ తప్పు చెయ్యకుండా కాయ కష్టం చేసుకుంటూ సత్రపు వర్తనతో మామూలుగా జీవించే కోరిక వెల్లడించే వారు కాని, అట్లా ఉన్నా సమాజం తమర్ని స్మృతుంచా అనే సంశయం వెల్లడిచే వారు. వారిలో, కూనీ చేసిన వారలో కూడా, నేను సత్పురుషుల్ని చూశాను. వారిలో నేర స్వభావం ఏమీ లేదు. వారిలో కొందరు ఆదిర్శ ప్రాయమైన వారు ఈ నాటి జైలు వ్యవస్థ పూర్తిగా మాంసి పోవాలనీ, అది నేరస్తులను మంచి పోయిగా తీర్చిదిద్దేటటువంటిదిగా ఉండాలనీ, వారు విడుదల అయిన తర్వాత సమాజం, వారిని వేరెత్తి చూపి ఒక సారి నేరం చేసిన వాడు యవజ్జీవం నేరస్తుడే అనే దృక్పథాన్ని మార్చుకోవాలనీ నే నెల్లప్పుడూ భావిస్తున్నాను. ప్రతి మానవుడిలో నడుంగా ఉన్న సదా తోచనలను, సత్రపు వర్తనను పెంపొందించే ఆవకాశం ఎప్పుడూ ఉంటూనే ఉంటుంది. అందు చేత ఎవ్వరినీ అన్ని విధాలా దుర్మార్గుడు అని తోసి పార వేయడం తగదు. ఎదో వంక కన్పించి నంత మాత్రాన ఎవరినీ మానవజాతి నుంచి గెంటి వెయ్యడం జరగ కూడదు. పేదరికం వల్ల నేరం చేస్తే దానిని మూల కారణమైన పేదరికాన్ని రూపు మాపి, ప్రతి పేదా కష్టించి వని చేసి బ్రతికే అదృశాలు కల్పించాలి అంటే కాని, మనిషి పేదరికంలో ముగిసి తేలుతూ ఏ దారి కనిపించక సంఘ ప్యులైరేక కార్య కలాపాల్లో పాల్గొనే టట్లు గెంటిన సమాజం, వాణ్ని దుర్మార్గుడని, పని రాని వాడని, అనడం భావ్యం కాదు

అనేక సంవత్సరాల జైలుశిక్ష లుభించినవారిని నేను చూశాను వారు జైలు నుంచి తిరిగి బైటి ప్రపంచంలోకి రావాలనుకుంటు వస్తే

అందరూ అసహ్యించుకొంటారని, అవమానిస్తారని భయపడతారు జైలులోనే కాలంగడిచి మరణించేటందుకు సిద్ధపడతారుగాని బైట మనుషులుచేసి అవమానం భరించలేమంటారు కరుణార్ద్ర శీలంగల నవాబు, మానవత్వంతో కూడిన జైలు పరిపాలన అనేవి రెండూ సమాజంలో జరిగే నేరాలను చాలావరకు తగ్గించగలవనే దృఢ విశ్వాసం నాకు జైలులో చేసిన పరిశీలన పల్ల కలిగింది.

20. ఉద్యమ విరమణ, సంప్రతింపులు

మా సత్యాగ్రహోద్యమం అభివృద్ధి చెంద సాగింది. ఆర్య సమాజ్ కూడా ఉద్యమం ప్రారంభించాలని నిశ్చయించింది. వారి అఖిల భారత సంస్థ ఆ ఉద్యమానికి పోత్సాహం ఇచ్చింది. అందుచేత సహజంగా ఆర్య సమాజ్ నాయకులలో అఖిల భారత స్థాయికి చెందిన పెద్దలు హైదరాబాదు వచ్చారు. వారు ఖోలాపూర్ లో ఉండిన సమావేశంలో తాము మత స్వేచ్ఛ కోసం పోరాటం సాగిస్తామని ప్రకటించారు. ప్రతి రోజూ అనేక మంది ఆర్య సమాజ్ కార్య కర్తలు సత్యాగ్రహం చేయసాగారు. మూడు వర్గాల వాడు ఎవరి దారిని వారు సత్యాగ్రహం చేస్తూ ఉండటం చూస్తే తమాషాగా ఉన్నట్లు కొందరు భావించే వారు చెబుతూ హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ పౌరహక్కుల కొరకు సాగిస్తున్నది. రెండోది పౌర హక్కుల కోసం హిందూ పౌర స్వాతంత్ర్య యోనియస్ సాగిస్తున్న పోరాటము. మూడో పోరాటం మత స్వాతంత్ర్యం కోసం ఆర్య సమాజం నడివిస్తున్న పోరాటం ఈ పోరాటాలన్నీ కలిసి ప్రజల మనస్సుల్లో కలగా పులగం అయి కలవరం రేకెత్తించాయి. సమస్య లన్నీ వారికి గజి బిజి కలిగించాయి సామాన్యులు ఏది ఏమిటో ఏమర్పించి ఈ వేర్వేరు ఉద్యమాల ఆశయాలు విడమర్చి అర్థం చేసుకో లేని స్థితిలో ఉన్నారు చాలా మంది ఆర్య సామాజికులు కానివారు కూడా ఆర్య సమాజ్ నిర్వహిస్తున్న ఉద్యమంతో చేరి పాల్గొనడం నేను గమనించాను. అందుచేత ఉద్యమం యొక్క రాజకీయ స్వరూపం మాటు వడి మతావేశం ప్రచురంగా ఉద్ధృతం కావడం జరుగుతోంది. అది ప్రమాదకరమన్న విషయం స్పష్టమే. ఈ పరిస్థితిలో మేము మహాత్మా గాంధీ సలహా పొందడం జరిగింది.

గింది. ఆయన కూడా ఈ ప్రమాదాన్ని గమనించి ప్రజా సేవా కార్యక్రమాలను ద్వారా పట్టడము, భవనాల పరివరణం జరగ కుండా ఉండేటట్లు ఉద్యమాన్ని పునఃసంహరించ వలసిందని స్టేట్ కాంగ్రెస్ సభ్యులు ఇచ్చారు. ఆ సలహాను ఆమోదించి ఉద్యమాన్ని నడిపిస్తున్న వారు వెంటనే స్టేట్ కాంగ్రెస్ తరఫున ఉద్యమాన్ని ఉప సంహరిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. అప్పటి వరకు రెండు నెలలకు పైగా కొనసాగిన ఉద్యమాల నాటకం వలన ఉండి జైలు పాలయ్యారు.

స్టేట్ కాంగ్రెస్ తన ఉద్యమాన్ని పునఃసంహరించి నవ్వుడు మేము జైల్లో ఉన్నాము. శ్రీ నానాల్ నీ ఆయన కార్య వర్గాన్ని అంతకు ముందే ప్రభుత్వం విడుదల చేసింది అందు చేత ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించడం గురించి వారు నిర్ణయం తీసుకొని, ప్రకటించి, ఉద్యమం ముగియించారు. ఆ నిర్ణయం యొక్క బాధిత్వాన్ని అప్పుడు మేము అవగాహన చేసుకో లేక పోయాము. మూలం కొంచెం మహాత్మాజీ ఇచ్చిన సలహా సరియైనది కాదని కొంత ఆగ్రహాన్ని కూడా వెల్లడించాము. స్టేట్ కాంగ్రెస్ తనా భిన్నమై ముక్కులపుతందనీ మతా వేళ శక్తులు విజృంభించి విచ్ఛల విడిగా పరిస్థితియనీ మేము వాదించాము కాని మేము నిస్సహాయులమై ఏమీ చెయ్యలేక అనుకూలమైన సమయం కోసం వేచి యున్నాము. ఆర్థిక సహాయ సత్కారాలకు బాగా విజృంభించింది దానితోపాటు జైలులో వారి సత్కారాలన్నీ దానివలన కూడా చెచ్చింది అందరూ సత్కారాలమే. అందుచేత అందరూ ఒకటే. మూలం తరతమ భేదాలూ వేరు పాటు బావాలూ లేవు. హఠాత్తుగా ఒక నాటికి అందరూ ఒక సుముహూర్తాన స్టేట్ కాంగ్రెస్ సత్కారాలన్నీ విడుదల చేయ్య వలసిందని అజ్ఞలు జైలరుకి అందాయి. విడుదల అవుతున్న మాకు ఇంకా పోరాటం కొనసాగించానే ఉండగా జైలులో ఉన్న వేలాది యవ సత్కారాలన్నీ వదలి స్వేచ్ఛగా బైటికి పోవడానికి మనస్సు విడుక్కు మంది. కాని, మేము చెయ్య గలిగిందేమీ లేదని పించింది.

ఈ సంఘటనలన్నింటినీ జ్ఞాపకం చేసుకొని, పునర్విమర్శ చేసినప్పుడు ఆ దశలో మహాత్మాజీ ఇచ్చిన సలహా ఎంత సరియైనదో బాగా అర్థం అయింది. స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఉద్యమం తాత్కాలికంగా మందగించి నవ్వుటికి అచి తర్వాత ఎంతో వేగం వుండు కొన్నది. ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించడం మూలంగా రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం ఉద్యమాన్ని నిర్వహించడము మత స్వేచ్ఛ కోసం జరిపే పోరాటం కంటే ఎట్లా ఉన్నదైతేనటు వంటిదో ఒక వర్గం వారి కోరికల కోసం కంటే ప్రజలందరికీ కావలసిన హక్కుల కోసం జరిపే పోరాటం ఎంత ఉన్నదో దైవదీ సార్వజనీనమైనదీ అత్యావశ్యకమైనదీ ఎన్నుకొన్నదైంది ప్రజలకు కాంగ్రెస్ ఉద్యమ స్వరూపం తేట తెల్లమైంది.

కాంగ్రెస్ సత్యాగ్రహాలు ఎదురు అడ్డంకులు కాని, హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ వైన ఉన్న నిషేధాజ్ఞ అడ్డాగే వుంది అందు చేత, తర్వాత ఏమి చెయ్యాలో అనే ప్రశ్న మా ఎదురై ముందూ వుంది. మాలో ఎవ్వరూ స్టేట్ కాంగ్రెస్ మూల పక్షి బూజు వట్టి క్రమంగా నశించి పోవడం జరగలని అనుకోవటం లేదు. కాని, మాలో ఒక వర్గం వారు మాత్రము సంస్థానాని కంటటకీవర్తించి ఈ సంస్థానం కుడించి పునర్వ్యవస్థీకరణం చేసి వని చెయ్యాలనే భావం చెల్లించింది. కొందరు స్వయంగా నాయకత్వాన్ని పూని, ప్రభుత్వంతో రాజీ బేరాలు చేస్తూ సంప్రతింపులు ప్రారంభించారు అది కాంగ్రెస్ తత్వానికి, మనుగడకి ప్రమాదకరమని తోచింది పరిస్థితిని దాగచర్చించి, సత్యాగ్రహం చేసిన వారందరూ, లేదా దాన్ని నిర్వహించిన వారు సంస్థానానికి జైలు ఎక్కడో ఒక చోట సమా వేశమై వరసర చర్చలు జరిపి ఒకప్పుట్ కార్యక్రమ స్వరూప నిర్ణయం చెయ్యా లనుకున్నాము చివరకు మర్నాడేను స్టేట్ కాంగ్రెస్ సత్యాగ్రహాల సమావేశానికి తగిన స్థలంగా నిర్ణయించాము సమావేశం జరిగింది

ఆ సమావేశము ఒక గొప్ప సందర్భము' పోరాటాన్ని కొనసాగించాలనే దృఢ నిశ్చయం కాంగ్రెసు వారందరిలో వ్యక్తమైంది ప్రతి

వారూ టాము ఏ షణంగ్ నైనా తిరిగి అరెస్టు కావచ్చునని ఎరుగుదరు, ప్రభుత్వపు నవాలును అంగీకరించి కాంగ్రెస్ మీద ఉన్న నిషేధాజ్ఞ రద్దు అయ్యే వరకు పోరు కొనసాగి వలసినదే, అని తీర్మానించారు

ఆ తర్వాత కాంగ్రెస్ స్థాయి సంఘ సమావేశాన్ని నిషేధించడం జరుగుతుందనే వుక్కార్లు వ్యాపించాయి. ఆ సమావేశం ప్రారంభం కాగానే మొంబర్ల నందీర్నీ అరెస్టు చెయ్యడం జరుగుతుందనే వార్తలు మాకు ముందుగానే తెలిశాయి సుల్తాన్ బజారు ప్రాంతంలో సి. ఐ. డి. లు పెద్ద ఎత్తున తిరుగుతూ ఉండటం ప్రజలలో మానసిక అశాంతి కలిగించడముగా జరిగాయి. స్థాయి సంఘ సమావేశానికి సమయం ఆసన్నం కాగానే రకరకాల పంత పంత వుక్కార్లు వ్యాపించాయి. వాటిలో సమావేశం రద్దు అయిందనేది ఒకటి కాని, మేము ఆపరాని రీతిగా అనుకూల వేళకే సమావేశం జరిపాము. అయినా ఎవరినీ అరెస్టు చెయ్యడం జరగలేదు స్థాయి సంఘము, పదిహేనుమంది సభ్యులను కార్యవరణ సంఘం (వర్కింగ్ కమిటీ) గా ఎన్నుకొని, స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై నున్న నిషేధాజ్ఞల రద్దుకోసం వారు తగిన చర్యలు తీసుకొనే బాధ్యత వహించాలని తీర్మానించింది

సంప్రతింపులు నడిపిస్తోన్న వర్గం పురిత చురుకుగా పనిచెయ్యసాగింది. హైదరాబాదు ప్రభుత్వము 'కాంగ్రెస్' అన్న మాటను తొలగించి మా సంస్థకు మరొక పేరు పెట్టుకొన్నట్లయితే, నిషేధాజ్ఞను ఉపసంహరించడం జరుగుతుందని తెలియజేసినట్లు వారు వెల్లడించారు. 'కాంగ్రెస్' అన్న మాట సంస్థానం బైటనున్న వారి ప్రమేయం తెలియజేస్తున్నదని ప్రభుత్వం భావించింది. అందుచేత ఆమాట దానికి సహించరానిదైంది. మరో పేరు పూర్తిగా స్థానికమైన సంస్థ అనిపించే పేరు ఉండాలట! స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యవర్గ కమిటీ సభ్యులలో ఈ విషయాన్ని గురించి ఏకాభిప్రాయం కుదరలేదు. ఎక్కువ మంది, ప్రభుత్వ ప్రతిపాదన అర్థరహితమైందనీ దానికి వారు చెప్పిన కారణంలో బలం కదనీ అది ఏయీ చాలూ లేనిదనీ అభిప్రాయ వడ్డారు. మిగిలిన వారు

పేరును గురించి వట్టుదల చెందుకు? ఏపేరైతేనేమి? లక్ష్యాలు, ఆశయాలు, కార్యక్రమ, ముఖ్యము. అనలు స్వరూప స్వభావాల్లో మార్పు చేసవచ్చు, మరో పేరుతో మనం మన లక్ష్యం సాధించవచ్చు! అన్నాడు ఈ వాదనలో కూడా ఎంతో బలం ఉంది మేము ఇటూ అటూ తేల్చు కొనడం వీలు కాదు. సుప్రసాద మా అందరికీ మార్గదర్శి సారధి సచివుడు అయిన మహాత్మాజీని సంప్రతించి ఆయన సలహా ప్రకారం నడవాలను కున్నాము. కార్యవర్గ సభ్యులందరూ కట్టకట్టుకొని సేవాగ్రామ్ వెళ్లారు మహాత్మాజీ అందరు చెప్పిన మాటలూ సావధానంగా విని, సంప్ర తింపులు కొనసాగించడం సలహా ఇచ్చారు సంస్థాన ప్రభుత్వం స్టేట్ కాంగ్రెసు తరపున ప్రాతినిధ్యం వహించడానికీ తగిన చూదాలో ఉన్న వారితో గాక కమిటీలో ఉన్న ఒక మెంబరు (సభ్యుడితో) సంప్ర తింపులు జరపడం ఎంతో వింతగా కనిపించేది. బహుశా ఆయనకు ఒప్పించడం తమకు సుకరమని వారనుకొన్నారు కాబోలు అందుచేత ఆ సభ్యుణ్ణి ప్రభుత్వంతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరప వలసిందని అధి కారం ఇవ్వడం జరిగింది. సంప్రతించులను గురించిన ఉత్తర ప్రత్యుత్త రాలన్నీ సర్ అక్బర్ హైదరీ, శ్రీ కె. ఎస్ వైద్యల నడుమ జరిగాయి. నేను స్టేట్ కాంగ్రెస్ సభ్యుడిగా ఉన్నందువల్ల సేవాగ్రామ్కు వెళ్లి సర్ అక్బర్ హైదరీ ఇచ్చిన ఉత్తరం, అందులో సూచించిన ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలను మహాత్మాజీతో చర్చించి దానికి ఆయన తయారు చేసి ఇచ్చిన జవాబు, తిరిగి హైదరాబాద్ కి తెచ్చి దాన్ని శ్రీ కె ఎస్ వైద్య ద్వారా ప్రభుత్వానికి అందించ వలసిన బాధ్యత, అదృష్టము నాకు లభిం చాయి స్టేట్ కాంగ్రెస్ తరపున ప్రభుత్వానికి పంపిన జాబులలో ప్రతి మాటా మహాత్మాగాంధీ తన కలంతో స్వయంగా వ్రాసిందే అది హైదరా బాదు సంస్థానపు రాజకీయ సమస్య ఎంత క్లిష్టమైందో తెలియజేసేటటు వంటి అమూల్యమైన చారిత్రక రుజువుల సంపద

మహాత్మాగాంధీకి సంస్థానంలో జరుగుతున్న ప్రతి చిన్న సంఘ టన గురించి, విషయాన్ని గురించి మేము వివరంగా ఎప్పటికప్పుడే నివే

దించడం జరిగేది హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్‌ను పెండ్లిచేసి అజ్ఞును గురించి కాంగ్రెస్ జరిపిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు గురించి అవి ఆయన తయారు చేసినట్లు ఇంతకు ముందే తెలిపాను. హైదరాబాద్ సమస్య ఎంత దుష్కరము, క్లిష్టము అయినదో ఆయన అవగాహన చెసుకొన్నట్లుగా మరెవ్వరూ అర్థం చేసుకోలేదు అందుచేత మమ్మల్ని ఒక అడుగు తీసి మరో అడుగు వెంటనే సలహా ఇచ్చినప్పుడల్లా ఆయన ఎంతో తూచి, ఆలోచించి చెక్క-గట్టి (బేరీజు వేసి) మరీ చెప్పినట్లుంటుంది. ఆయన ముఖంలో ఎంతో మానసిక ఆవేదన ప్రకటించేది సంస్థాన ప్రభుత్వం ప్రజలను గురిచేసిన చెస్తున్న దుర్భరమైన బాధలు, గృహ దహనాలు, దోపిడీలు గురించిన కథలు అయినకూ చేరేవి. నేను సేవా గ్రామ్‌కు వెళ్ళినప్పుడు ప్రతీసారి ఆయన పాటిలో నైతి ఒక్క సంఘటన గురించి వివరాలు అడిగి తెలుసుకొనే వారు ఆ దశలోనే మరొక దుర్ఘటన క్రొర్యంలో, పరిపాలకుల నిరంకుశ దౌర్జన్యంలో అసమానమైన దన దగిన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. బీదర్, ఆ పేరుగల జిల్లా ముఖ్య పట్నం అదే ఆ అత్యంత పిపాచర సంఘటన జరిగిన చోటు ఆ నగరం ఇతైహాదుల్ ముసల్మాన్ సంస్థకు కోటపడచునీ దానిని అక్కడ ఎదురులేని సంఘాటలం ఉందనీ పేరు పొందింది. అక్కడ ముస్లిము హిందువుల జనసంఖ్య సమానం అయినా ముస్లిమ్‌లు, హిందువులపై ఏ అత్యాచారం సాగించినా సాగిపోతుంది. హిందువులు అనేక రకాల అసమాన పరంపరలకు గురి అవుతూ కత్తి అండ్ మిద తమ బ్రతుకులు సాగిస్తున్నారు. ఆ నగరంలో ఒంటరిగా తిరగిదానిది అడవారెవరికీ సాహసం లేదు. అతి తరచుగా ఆ నగరం హిందూ ముస్లిమ్ ఇట్లాంటి రణరంగము అవుతుండటం జరుగుతోంది. జిల్లా ఇతర ప్రాంతాలలో కూడా ఇదే పరిస్థితి అక్కడ కూడా ఇట్లాంటి కథలే నిచ్చుం జరిగి సంఘటనలు, అట్లాంటప్పుడు అక్కడి ఫయం, ఒత్తిడి, ద్వేష భావాలు అత్యున్నత స్థాయి నందుకొని ఉన్నాయనడం అత్యధి కాదు హిందువులు కూడా మరేదాటి లేక ప్రచురంగా ధైర్య సాహసాలు అలవలచు

కొన్నాడు. వారిని ఆణగ్ర త్రొక్కి నిర్బిడ్డలను చేసేటందుకు పెద్ద ఎత్తున ఒక వ్యూహం వన్న బడింది. దాని ప్రకారం ముస్లిమ్లలో ఒక ఎగ్గవారు, దాని మధ్యతతో ఒక బఖారంతటిని (వీధిని) అగ్నిజ్వాలలకు ఆహూతి చెస్తుంటే ఆ చిల్లా కలెక్టర్లు హైదరాబాద్ నుండి సువరించెండ్లంటూ ఊరికే నిలబడి చూస్తూ ఉన్నారు బీదర్ హైదరాబాద్ సంస్థానంలో అత్యంత ధనవంతమైన వ్యాపార కేంద్రము. చాలా మంది ఆ నగరాన్నించి ప్రాడాలు దక్కించుకొనేటందుకు ఆస్తిపాస్తులు వదిలి పారి పోయారు. దారి తోచక ఉన్నవారు ముస్లిమ్ గూండాల ఛాడి భయం వల్ల ఇండ్లలోనే ఉండి తలుపులు మూసి దాగించి కలం గడిపారు. ఈ సంఘటనను గురించిన వార్తలు సంస్థానం బైటికి, సంస్థానంలో కూడా ఇతర నగరాలటా పోకుండా ఆపారు. దాని ఆ సమాచారం హైదరాబాద్ నగరానికి చేరకుండా ఆవడం సాధ్యం కాదు, ఆ సమాచారం చెరగానే మేమంతా కలవర పడ్డాము మిత్రులందరినీ సంప్రదించి, నేను బీదర్ నగరానికి వెళ్ళి, అక్కడి పరిస్థితులను స్వయంగా సందర్శించాలని నిశ్చయించుకొన్నాను మా మోటార్ కారు బీదర్ నగర పరిసరాలు చేరుకోగానే ఇక ముందుకు పోవడానికి బీబులేదంటూ ఒక పోలీసు ఆఫీసరు లిటకాయించాడు. ఆయనకు నా ప్రయాణం యొక్క ఆవశ్యకతను తెలియజేసి నన్ను ముందుకు పోనియ్య వలసినదని సచ్చచెప్పే ప్రయత్నం చేశాను. అతను పెద్దమనిషి, ఉచితంగా రావడంవేర, తనకు నేను కోరిన అనుమతి ఇచ్చే చొరవా అధికారమూ లేనందు వల్ల నేమో నన్ను తాలూక్ దార్ అంటే కలెక్టర్ దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్లారు కలెక్టర్ శ్రీ బిల్ గ్రామి నన్ను ఎగాదిగా పరిశీలనగా చూసి, నన్ను అంతకు ముందు ఎన్నో సవత్సరాల క్రిందట హిప్పర్గిలో విద్యాసంస్థలో నేను పనిచేస్తున్న రోజుల్లో కలుసుకొన్నట్లు గుర్తించాడు. వెంటనే అతని ప్రవర్తన కొంతమెత్త బడింది. అది నేను అతన్ని చూచిన వెంటనే గమనించాను కొంతనేవైన తర్వాత అలోచించి 'స్వామీజీ ! మీరు ఆ సంఘటనలు జరిగిన చొప్పుకి పోయి సందర్శించ వచ్చు నేనిచ్చిన ఈ

“స్వేచ్ఛను మీరు దుర్వినియోగం చెయ్యబోవటం లేదని నేను విశ్వసిస్తున్నాను” అన్నాడు. అప్పుడు నేను, నన్ను కొందరు పోలీసు అధికారులు అనుసరించి వస్తూ ఉండగా, పరశురామ ప్రేతి అయిన బజారు చూసేటందుకు వెళ్ళాను.

ఆ ప్రాంతం అంతా భయం కరంగా వుంది. వందల కొద్దీ దుకాణాలు ఎంతో విలువైన ఎన్నో సరుకులూ కలి బూడిద అయ్యాయి. లెండి గింజలు, కిరాణా దుకాణాల్లోని సరుకులు నిండి వున్న గిడ్డంగులు ఎన్నో కాలి బూడిదైనాయి. అది జరిగి నాడు రోజులైంది. అయినా కొన్ని చొట్ల పంటలు ఆరి పోకుండా ఇంకా ప్రజ్వలిస్తూ వున్నాయి. ఆ ప్రాంతం అంతా ఒక మండు తన్ను అగ్ని గుండంలా కన్పించింది. కలిగిన నష్టం అంచనా వెయ్యడం సులభ సాధ్యం కాదేదు. ఇరవైలక్షల రూపాయలను మించి వుండ పచ్చునేమో అని భావం కలిగింది. మండి బూడిద అయిన ఆ బజారు చూస్తే నా ముగ్గురు దుఃఖంతో విచారంతో బాధతో నిండి పోయింది కలెక్టరును బిడ్డోని హైదరాబాదు తిరిగి వచ్చి నేను మహాత్మా గాంధీకి వివరాలన్నీ వ్రాసి, తెలియ జెసాను. నేను స్వయంగా నేనా గ్రామ్ వెళ్లి నాకు కలిగిన భావాలు, ఆవేదనా తెలియ జెప్పాను. అప్పుడు ఆయన వైపు చూస్తే నాకు బీదర్ సంఘటనల క్రొత్తము కలత పెట్టినట్లుగా ఆయన మనస్సును మరేదీ కలత పెట్ట లేదు అనే భావం కలిగింది వెంటనే ఆయన “ఈ సమస్య మనం అనుకొంటున్న దాని కంటే చాల తీవ్రమైంది. అయితే, ఇప్పుడు మీరు ఏమి చెయ్యాలనుకుంటున్నారు?” అని, వాకబు చేసారు “మీరు ఏమి చెయ్యమని ఆజ్ఞ ఇస్తే అట్లాగే నడచు కొంటాను.” అని నేను జవాబు చెప్పాను. ఆయన నన్ను నేనా గ్రామ్ లోనే ఒకటి రెండు రోజులు ఆసక్తికరం అన్నాడు ఆ ప్యవధిలో తాను ఈ సమస్యను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచన చేసి, కార్య నిశ్చయం కావించి తెలియ చేస్తానన్నాడు. ఏ తీరుగా నిశ్చయించినా తర్వాత అడుగు వెయ్య పోయే ముందు, తాను జాతీయవాదికంటూ సగర్వంగా చెప్పుకొనే అలవాటు గలిగిన సర్ అక్బర్

హైదరాబాద్, సాటి వ్యక్తిగా మైత్రీ భావంతో ఒక లేఖ వ్రాస్తానన్నారు సర్ అక్బర్ హైదరాబాద్ ఆధ్వర్యంలో జరుగుతున్న పరిపాలనలో ఇంత లేని పనులు జరిగినా ఆ పరిపాలనాధ్యక్షుని న్యాయ సమ్మత దృక్పథాన్ని గురించి మహాత్మాజీతో ఆశాభావం పోలేదు. మహాత్మాజీ వ్రాసిన లేఖలో “అమాయకులు నిరపరాధులు అయిన ప్రజల జీవితాలు, ఆస్తులు ధ్వంసం చెస్తూ చెలగాటలాడుతున్న దుండగుల గుంపులపై రిన చర్యలు తీసుకొన వలసివుందని సంస్థాన ప్రభుత్వం గురించి తన పరిపాలనా దృక్పథాన్ని పూర్తిగా పునర్విమర్శించి మార్పు కొనవలసిందని కోరుతున్నట్లు” తెలిపారు. తర్వాత లేఖ ముగిస్తూ “ఆ సంఘటన గురించి ప్రజల ఎదుట బహిరంగంగా న్యాయమూర్తుల చేత విచారణ జరుగుతుందా జరిపించ వలసి వున్నది.” అని ఒక షరతు కూడా విధించారు

మహాత్మాజీ నాకు ఆ లేఖ చదవమని ఇచ్చారు. దాని కాపీ ఒకటి స్టేట్ కాంగ్రెసు దగ్గర ఉందే బాగుంటుందని నేను భావించాను. అందుకు అనుమతించ వలసిందని మహాత్మాజీని కోరాను. ఆయన అంగీకరించి “దీని కాపీ తీసుకొని తిరిగి ఇయ్యి నా దగ్గర మరో కాపీ లేదు. అసలు ఉత్తరం సర్ అక్బర్ హైదరాబాద్ వంపించి వేసాను” అని అన్నారు నేను ఆ ఉత్తరం కాపీని వార్తాలో నా మకాముగా ఉన్న హాటల్ కువెళ్లి కొంత సేపైన తర్వాత కాపీ చేద్దా మని భద్రంగా ఉంచాను. రెండు గంటల తర్వాత చూస్తే ఆ ఉత్తరం నాకు కనిపించ లేదు. నేను నిశ్చేష్టుడనయ్యాను ముఖ్యమైన పత్రము చేయ్యి జారి పోయింది అంతటా వెతికాను అంతకు ముందు నడచి వచ్చిన ఆ ఆరు మైళ్లూ నడచి తిరిగి సేపాగ్రామం వెళ్లాను. ఆ ఉత్తరం అక్కడే ఎక్కడో వడేసి వుండ వచ్చునేమో అనే ఆశ నన్నక్కడికి వెళ్లేటట్లు చేసింది. నా ప్రయత్నాన్ని వృథా అయ్యాయి మహాత్మాజీతో ఏమని చెప్పేది? కర్తవ్య పాలనలో లోపం కలిగింది. నా మనశ్శాంతి చెడింది. మనస్సు వికలమైంది మహాత్మాజీ ఎదుట పడటం ఎట్లా? ఎట్లాగైతే నేమి, కొంత దైర్యం తెచ్చు కొని మహాత్మాజీ కుటీరం వైపు వెళ్లాను. ఆయన దిగులు పడి వున్న నా మొగం చూసి ఏమి

జరిగింది? అని అడిగారు. ఆయన మొగం వైచే చూస్తూ, జరిగిందంతా చెప్పి పొరపాటున నా వల్ల నేరం జరిగింది, అని ఒప్పుకున్నాను. ఆయన నన్ను తీవ్రంగా మండిస్తానని, ఒక్క షణం పాటు అనుకొన్నాను! కాని, మహాత్మాజీ నవ్వ మొగంతో, 'ఆ పోయిన ఉత్తరాన్ని గురించి చింతించకు. నువ్వు చదివేది జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని తిరిగి రాసి ఇయ్యి' అని, 'నేను కూడా ఆ వనె చేస్తాను లేవురా వచ్చేటప్పుడు నీకు జ్ఞాపకం ఉన్నవి రాసివట్టకురా' అన్నారు ఆయన నన్ను వెయ్యిమని చెప్పిన పని నాకు దుష్కరమైంది నే నేమీ ఏకనంతా గ్రహించి కాను అందు చెత ఏమిస్తున్న వాక్యాల గీతలగీసి అది ఫలితం చేసివని అని మానివేసాను. మరుసటి రోజున నేను మహాత్మాజీని కలుసు కొన్నప్పుడు ఆయన తాను జ్ఞాపకం చేసు కొని వ్రాసింది నాకు ఇచ్చారు. అది చదివి అది అచ్చు నేను ఇంతకు ముందు చదివి నట్లే ఉంది అనుకొన్నాను.

ఆ తర్వాత ఒక వారమో, అంత కంటే ఎక్కువ కాలమో గడచింది. నేను మరోసారి తిరిగి సేవాగ్రామం వెళ్లాను. అప్పుడు కూడా వార్ధాతో ఆ వనతి గృహం నే ఉన్నాను నన్ను చూడగానే చేనేజరు ఒక కవరు ఇచ్చాడు అందులో నేను పోయిందను కున్న మహాత్మాజీ ఇచ్చిన ఉత్తరం ఉంది అది నేను అశ్రద్ధగా పడవేశాననీ, మరుసటి రోజున గదితుడుస్తూ పని పనిషి అది చెత్త కాగితాల బుట్టలో పారేసిందనీ తానది చూసి ఉపయోగ కరమైన కాగితంగా గుర్తించి భద్ర పరచి తిరిగి నేను వార్ధా వచ్చినప్పుడు ఇద్దామని అనుకొని ఇచ్చినట్టా చెప్పాడు.

నా మనస్సంకోచం తొలగిపోయింది సేవాగ్రాం పరుగెత్తి వెళ్లినంత తొందరగా వెళ్లి మహాత్మాజీకి పునర్లభ్యమైన ఆ ఉత్తరం ఇచ్చాను. ఆయన తాను జ్ఞాపకం చేసు కొని వ్రాసిన ఉత్తరం పైకి తీసారు నేను రెండూ పోల్చిచూసి మహాత్మాజీ జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని అసలు ఉత్తరానికి అక్షరాల సరియైన నకలు వ్రాసినట్టు గ్రహించాను. ఒక నిమిషం పాటు అది సంభవమని సమ్మలేక పోయాను. కాని, కంటిఎదుట వ్రత్యక్షంగా కనిపిస్తుంటే ఆ యథార్థం గుర్తించక పోవడం ఎట్లా? మహా

త్యాజీ అలాంటి అసాధారణ మనోజీత శక్తి ప్రత్యక్షంగా, పూర్తిగా రుజువైంది.

సంప్రతింపులు తెగకుండా, ముగింపు లేకుండా కొన సాగుతూనే వుండటంచేత అనిశ్చిత స్థితి ఏర్పడింది. పేరు మార్పు కొంటే తమకు అభ్యంతరంలేదని ప్రభుత్వం చెప్పినప్పటికీ హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్య వర్గ కమిటీ తమ సంస్థ పేరు హైదరాబాద్ నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ (హైదరాబాద్ జాతీయ సంఘము) అని మార్పుకొని వ్యవహరించేటందుకు అంగీకరించి నప్పటికీ ప్రభుత్వానికి అసలు దాని మనుష్యుడే నచ్చలేదు. పేరు ఒక్కటే మార్చడం జరిగింది కాని, సంస్థ ఆశయాల్లో లక్ష్యాల్లో నియమావళిలో ఏ మార్పులూ చెయ్యడం జరగదని కాంగ్రెసు వాళ్ళ కచ్చితంగా చెప్పారు ఒకవంక ఇలైహాదుల్ ముసల్మీన్ ఆనే మతావేళ పూరిత సంస్థ, హైదరాబాద్ లో ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాన్ని ప్రచారంచేసే ఏ సంస్థా ఉండకూడదని గట్టివాదించి నప్పటికీ ప్రభుత్వము ఏమీ అలా తేల్చకుండా పేరు మార్చుకొని, సంస్థానికే గీకరించింది ఇలైహాదుల్ ముసల్మీన్, ముస్లిముల ప్రాధాన్యత కొనసాగించి అనే ఒక వివరీత మైన సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించింది 'ముస్లిములు పరిపాలకులు' తదితరులు వారిని సేవించి బ్రతక వలసిన వారు' అనేదే ఆ వివరీతపు సూత్రము సంస్థానికీ నిజాము పరిపాలకుడైనందు వల్ల ఈ సూత్రం సహజమై ఆయనలో మూర్తిభవించింది, అని వారి వితండ వాదంలోని సారాంశము. ఏది ఏమైనా నిజాము, ఈ సంప్రతింపులను పూర్తిగా తానే నడిపిస్తూ ఒక వివరీతమూ, అసాధ్యమూ, అసంబద్ధమూ అయిన పరిణామం ఏర్పడేటందుకు మూలకారణమైనాడు.

హైదరాబాదు నేషనల్ కాన్ఫరెన్సు అనే పేరుతో హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యనిర్వహణ చేయడం తమకు అభ్యంతరకరం కాదంటూ ప్రభుత్వం జాబుప్రాసించింది. కాని, ఆచరణలో అది వెంటనే తన మనస్సును మార్చుకొన్నట్లైంది స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యవర్గము కొత్త పేరుతో తన కార్యక్రమాలు ప్రారంభించింది. సంస్థానంలో అన్ని

ప్రాంతాలలోనూ వేలకొద్దీ జనాన్ని ప్రాథమిక సభ్యులుగా చేర్చడం మొదలైంది. స్టేట్ కాంగ్రెస్, తనపేరు మార్చుకొని హైదరాబాదు నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ అనే పేరుతో వ్యవహరించ దలచుకొన్నట్లు ప్రాతపూర్వకంగా ప్రకటనచేసింది. అంతటి అన్ని సమస్యలూ పరిష్కారం అయినట్లు అనుకొనాలి. సంప్రదింపులు పూర్తికావలసింది కాని, ప్రభుత్వం ఈ వ్యవహారాన్ని ఇంత తేలికగా ముగించడలచకో లేదు. వెంటనే ప్రభుత్వము, నిషేధాజ్ఞను ఉపయోగించకుండా ఉన్నప్పుడు మీ సంస్థ ఎట్లా కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నది? అని, నిషేధాజ్ఞలు ఇంకా అమలులో ఉన్నట్లు తెలియజేసారు. షేము ఏమిటి ఈ కుతర్కము? అనుకున్నాము. మాకు ఏమీ తోచలేదు. కాంగ్రెస్ కార్యవర్గము బిర్ర బిగిసింది. జరిగినవన్నీ మహాత్మాజీకి చెలియ జేసాము. ఆయన మా చర్యలలో నియమావళికి విరుద్ధమైన చర్య ఉన్నట్లు వివరించారు. హైదరాబాదు నేషనల్ కాన్ఫరెన్సును రద్దుచేయవలసిందని నలహా ఇచ్చారు. అప్పుడు మొదట ఉన్న పరిస్థితి ఏర్పడడందని అన్నాము

అట్లా చెయ్యడానికి కార్యవర్గానికి మనస్కరించలేదు ప్రభుత్వం తానుచ్చిన మాట వెనకకు తీసుకొన్నదని నమ్మించి తప్పదారి వట్టింది దీని, తమ విశ్వాసానికి తగినట్లు ప్రవర్తించ రేదని అందువల్ల తాము సంప్రదింపులు ప్రారంభించక ముందున్న స్థితిలోనే అంటే హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యవర్గంగా ఉన్నామని, ఉండాలని నిశ్చయించారు. అందువల్ల మరొకదృక్పథంకూడా వ్యక్తమైంది. పెరు మార్చుకొనేటందుకు అంగీకరించడమూ, కొద్ది కాలము క్రొత్త పేరుతో వ్యవహరించడమూ జరిగాయి అందుచేత ఒక సారి వదిలుకొన్న పూర్వపు పేరు తిరిగి స్వీకరించడం తగదు అని కొందరు భావించారు. జోరుగా వేడిగా వాదించి, చివరకు మహాత్మాజీ నలహా ప్రకారం నడచుకోవాలని నిర్ణయించారు అప్పుడు ప్రభుత్వం నేషనల్ కాన్ఫరెన్సు అనే పేరుతో పని చెయ్యడానికి అంగీకరించనట్లయితే మరో పోరాటం అనివార్య మవుతుందని అందరూ గుర్తించారు ఈసందర్భంలో జరిగిన ఉత్తర, ప్రత్యుత్తరాలు రెండూ అతిముఖ్యమైనందున వాటిని

ఈ క్రింద పొందవరచడం జరిగింది.

1939 డిసెంబరు 25 నాడు నిజాము ప్రభుత్వపు హామ్ శాఖ కార్యదర్శినుంచి మాకువచ్చిన లేఖలో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది —

“డిసెంబరు 19 నాటి మీ జాబుకు జవాబుగా ప్రభుత్వం మీకు ఈ క్రింది సమాచారము తెలియ జేస్తుంది. స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆసే పేరుతో అనుకూలమైన మార్పు జరిగిన తర్వాత ప్రజారక్షణ నియమావళి 13 ననుసరించి జారీచేసిన ఆర్డరు, మారిన పరిస్థితితో నియమావళి 14 ననుసరించి అంటే మీ సంఘం సంస్థానం వెలువల ఉన్న మరే సంఘంతోగాని సంస్థతోగాని సంబంధం లేనిదని రుజువైనందున, రద్దు యింది ”

ప్రైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ స్థాయి సంఘము ఈ క్రింది తీర్మానాన్ని అంగీకరించింది —

“ఘనత వహించిన నిజామువారి ప్రభుత్వానికి, ప్రైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ కు నడుమ, పేరును గురించి అభిప్రాయ భేదాలు కలిగి నందువల్లను ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభుత్వం అభ్యంతరము వెల్లడించి నందువల్లను స్టేట్ కాంగ్రెస్ స్థాయి సంఘము తన పేరును “ప్రైదరాబాదు నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్”గా మార్చుకొనుటకు తీర్మానించింది. ఇప్పటినుంచి ప్రైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆ పేరుతో వ్యవహరించబడుతుంది. దాని ఆశయాలు, లక్ష్యాలు, నియమావళి యధాతథంగా ఉంటాయి సాధారణంగా అన్ని సంఘాలలో వలెనే ఆ తర్వాత వాటిలో మరే మార్పులు చేర్పులు అయినా చేయడం జరుగుతుంది స్టేట్ కాంగ్రెస్ రికార్డు లన్నింటిలోనూ ‘స్టేట్ కాంగ్రెస్’ అన్న మాటలకు బదులు ఇకనుంచి “నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్” అని ఉపయోగించడం జరుగుతుంది”.

21. సత్యాగ్రహ - అగ్ని పరీక్ష

ఆ తర్వాత రాజకీయాల్లో ఏమీ సంచలనం లేకుండా చాలా రోజులు గడిచాయి నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ రద్దుచేసినందువల్ల ఆ పేరుతో వ్యవహరించే అవకాశం లేదు. హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ కు అంతకు ముందే ఎప్పుడో వీడ్కోలు ఇచ్చాము. కార్యక్రమాలు ఏవైనా నడిపించేటందుకు మాకు ఏ సందోహం లేదు. ఏ హాదాలో ఏ వతాక చ్చాయలో మేము అందరమూ కలిసి కార్యక్రమాలు కొనసాగించేది? అందుచేత సంప్రతింపులు జరపడం ఒక్కటే మాకు మిగిలింది అదికూడా ఇటూ అటూ తేలిని ఒక పెద్ద సమస్య అయి కూర్చుంది. కార్యకర్తలతో తొందర హెచ్చింది. వారందరూ తిరిగి పోరాటం ప్రారంభించాలనీ అదొక్కటే ఆత్మగౌరవంవట్ట అభిమాన, అభినివేశాలున్న ప్రజలకు కిర్తవ్యము అనీ చెప్పసాగారు. కాని, సంప్రతింపుల్ని హఠాత్తుగా తుంచి వెయ్యడం సాధ్యంకాలేదు. అందుచేత అపి అట్లాగే మరి కొన్ని నెలల పాటు సాగాయి “నేషనల్ (జాతీయ)” అనే మాటవల్ల సూచిత మవు తున్నది. ఏమిచి అని, కొంత తీవ్రంగా వాదోపవాదాలు జరిగాయి. మా సంఘంలో ఎరివిగా ముస్లిము సభ్యులు లేనందువల్ల ఆమాట వాడ కూడదని ప్రభుత్వం తన అభ్యంతరాన్ని తెలిపింది ఆశయాన్ని అనుసరించి పేరు నిర్ధారణ కావాలి కాని నమ్మక సంఖ్యను అనుసరించి కాదని మేము వాదించాము. ¹⁹⁴⁰ పూర్తిగా మాయమైనందువల్ల మాకు ప్రభుత్వ నిషేధాజ్ఞల నుల్లంఘించడం తప్ప మరొకదారి కనిపించలేదు. రద్దుఅయిన నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ కార్యవర్గం సేవాగ్రాం వెళ్ళి మహాత్మాగాంధీ ఆమోదాన్ని, ఆశీస్సుల్ని పొందాలని ఆనుకొన్నారు. పోరాటం అనివార్యమైంది.

1940 ఆగష్టు నెలలో సుమారు రెండు డజన్ల మందిమి సేవా

గ్రాంలో మహాత్మాజీ కఠీరంముందు గుంపుగా కూర్చున్నాము. ఆయనకు మా ఆభిప్రాయాలన్నీ చెప్పి తిరిగి పోరాటాన్ని ప్రారంభించెటందుకు అశుభ ఇమ్మనీ కోరాము. మా మాటలన్నీ ఆయన ఎంతో ఓర్పుతో విని ఆలోచనలలో మునిగినట్లు తోచింది. ఆయన మా అందరికీ ఏదో కొత్త విషయం చెప్పదలచుకొన్నట్లుగా అది ఎట్లా చెప్పనా, ఏది ఎంతవరకు చెప్పడానికి ఇది సమయము అనుకొన్నట్లు కన్పించారు. హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ సభింకా ఉన్నదని నిరూపించెటందుకు పోరాటాన్ని తిరిగి ప్రారంభించడం మినహా మరోదారి మాకు లేదని ఆయన అన్నారు అట్లా చేసేటందుకు ముందు మేము స్టేట్ కాంగ్రెస్ సభ్యుల మని ప్రకటించుకోవాలన్నారు. కాని, ఈసారి జరిగే పోరాటము ఆషా మాషీ పోరాటంగా ఉండదని చావో, ప్రజల్లో తేల్చేటటువంటి దవుతుం దనీ అన్నారు అది ఎంతకాలం కొనసాగిందో ఎవరూ చెప్పలే రన్నారు. ఉన్నదంతా త్యాగం చెయ్యవలసిన అవసరం మేర్పడవచ్చు నన్నారు. దాని ఫలితంగా ప్రాణత్యాగాలుకూడా చేయవలసి వస్తుందేమో నన్నారు. మీలో కొందరి తలలు తెగివడవచ్చు. ఎందరో ఉరిశిక్షలకు తుపాకి ఫిరంగిగుండ్ల బారికి గురికావలసిన అవసరం వస్తుంది. అని వివరించి మీలో ఎందరు, ఎవరెవరు దీనికి సిద్ధంగా ఉన్నారో చెప్పండి అంటూ ప్రశ్నించారు. మేమందరమూ స్వాతంత్ర్య సాధనకు ఆమూల్యం చెల్లించడానికి సంసిద్ధులమే అన్నాము. కాని, మహాత్మాజీకి మేము చేసిన వాగ్దానంవల్ల తృప్తికలగలేదు ఆయన మనస్సులో దాని అంతరాంతరాల్లో చాలా లోతున ఏదో మరో ఆలోచనలు మెదులుతూ ఉన్నాయి. ఆ ఆలోచనలు అన్నీ ఒక రూపం ధరించెటందుకు కొట్టుమిట్టాడుతున్నాయి. అందుచేత ఆయన “కాదు! అట్లాకాదు,” “మీరు ఆత్మాహుతికి సిద్ధంగా ఉన్నారా? నేను మిమ్మల్ని ఉమించండని, విడుదల చెయ్యండని, ప్రభుత్వానికి నివేదిస్తూ వ్రాయను. ప్రభుత్వంతో రాయబారాలు జరపను. మీకు ఈ లొకంతో సంబంధం ఉండదు మిమ్మల్ని పూర్తిగా ఖర్చువ్రాసి కొట్టిపారేయ్యవచ్చు? మీకు దానికి తగిన ఆత్మబలంవుందా?” అని అడిగి

మాకు కొంత వ్యవధి ఇచ్చి ఆఖరి ప్రశ్న అడిగారు “మీకు అహింసలో సంపూర్ణ విశ్వాసము, మతాభినివేశము ఉన్నాయా?”

మహాత్మాజీ వేసిన ఈ ప్రశ్నలన్నీ మమ్మల్ని నిశ్చేష్టులుగా చేసాయి. మాకందరికీ సత్యాగ్రహంలా ఉన్న ప్రవేశం స్వల్పం మేమెవ్వరము దానితత్వం పూర్తిగా తెలిసినవాళ్ళం కాదు. అట్లాంటే మమ్మల్ని మహాత్మాజీ విశేషానుభవం కలవారిని ఆడగతగిన ఈ ప్రశ్నలడగడం ఎంతో అశ్చర్యం కలిగించింది. మాలో చాలమంది అహింసను తమ జీవిత విధానంగా చెసుకొనే ఆలోచనలే చెయ్యలేదు. మాదృష్టిలో అహింసా విధానం ప్రస్తుత రాజకీయ సమస్య పరిష్కారానికి ఒక అనుసరణీయ పద్ధతి మాత్రమే అందుచేత, భారతదేశంలో మిగిలిన కార్యకర్తల ఎన్నిక విషయంలో ఏయే పరీక్షలు జరుపుతున్నారో మావట్ల కూడా వాటినే ఆమలు చెయ్యవలసిందనీ ఇంత కఠినపరీక్ష వద్దనీ మహాత్మాజీని అభ్యర్థిస్తూ ఎంతోసేపు చెప్పాము. ఆయన మా అచ్చర్థనను మన్నించలేదు. మా వాదన నిష్ఫలమైంది

మహాత్మాజీ ఎంతమాత్రమూ తన డెప్టునుంచి దిగలేదు ‘నిషేధాజ్ఞను ఉల్లంఘించెటందుకు అహింసాత్మక విధానంలో సంపూర్ణవిశ్వాసం కలవారికే నేను అనుమతి ఇస్తాను. మిగిలినవారందరూ సత్యాగ్రహ కార్యక్రమాల నిర్వహణలో మాత్రమే నిమగ్నులు కావాలి మీ కాంగ్రెస్ సంఘంలో రెండు పిభాగాలు ఏర్పాటు చేసుకోండి. ఒకవర్గం నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాలు చేపట్టి నిర్వహించి రెండోది హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ ప్రతిష్ఠ నిలబెట్టెటందుకు నిషేధాజ్ఞల ధిక్కరించి ఉద్యమం నిర్వహిస్తుంది’ ఇట్లా చెప్పి తాను సంఖ్యాబలానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వనని పిన్నవ్టం చేసారు. తన గీటురాయి పరీక్షకు నిలబడిగలిగినవారు ఒక్కరున్నా చాలునన్నారు. తన నియమాన్ని దిగజూర్చే ఆలోచనే లేదన్నారు ఈ నిర్ణయం మమ్మల్ని విషాదంలో ముంచింది మాలో కొందరికి ఆవేశం కలిగింది. మహాత్మాజీ మా ఆందరి హృదయంలోనూ ఉన్న అవేదనను ఆర్థం చేసుకొన్నారు. ఆయన తాను నిర్ణయించిన

మార్గం ఒక్కటే ఉద్యమ నిర్వహణకు సరియైన విధానం అన్నారు. ఆయన మమ్మల్ని బాగా ఆలోచన చేసుకొని, మా నిశ్చయాన్ని మరునాటి సాయంకాలం తెలియజేయ వలసిందని చెప్పి పంపించారు.

వార్దాలో ఉన్న ప్రయాణికుల వసతిగ్రహం ఆవరణలో ముందు భాగంలో ఉన్న వచ్చికబయలులో కూర్చుని మేమందరఱు ఎట్లా చర్చించామో, ఎట్లా వాదించామో నాకు ఇప్పుడుకూడా కళ్ళకు కట్టినట్లు ఉంది. పోరాటానికి సుముఖంగా యెనివారు సహజంగా తాము హాయిగా ఊపిరి తీసుకొనచ్చునని తృప్తిచెందారు పోరాటానికి ముందుకు ఉరకలు పెడుతూ చుకొన్న వారిలో జంకవచ్చింది. నాకు రోషము కలిగింది నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమం పోరాటం తప్పించుకొనేటందుకు మార్గమా? నా మనస్సు కలత చెందింది కలత చెందిన మనస్సు ఎట్లా పనిచెయ్య గలకల? నేను తగ్గాను. ఒక మూల కూర్చుని, నిదానంగా మహాత్మాజీ చెప్పిన మాటల్ ప్రతిమాటా వరసగా జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ నిదానంగా ఆలోచన చెయ్యడం సాగించాను ఎంత ఆలోచించినా 'అహింస' అనేది నా తత్వము, మతము అయేటంత వట్టుదలతో జీర్ణించుకొన్నానని తోచలేదు ఆ రాత్రంతా మనశ్శాంతి లేకుండా గంధీజీ నిర్ణయించిన పరీక్ష గురించి ఆలోచనలు చేస్తూ గడిపాను. చివరికి తెల్లవారుజామున మనస్సు దృఢంచేసుకొని ఏంచెయ్యాలో నిశ్చయించుకొన్నాను మహాత్మాజీ కుటీరం దగ్గకు చేరుకొనేటప్పటికి మధ్యాహ్నం దాటింది నేను మహాత్మాజీతో ఇప్పుడు నేను అహింసా తత్వాన్ని పూర్తిగా అలవరచుకొన్న వాడ్ని కాబోయినప్పటికీ క్రమంగా మనోబలం సాధించుకొని యావజ్జీవం దాని సాధనలానే గడిపాలని నిశ్చయించు కొన్నాను, అని చెప్పాను. ఆ మాటలు వింటూ ఆయన సూటిగా నా కళ్ళలోకి చూసారు ఆ చూపు సన్ను అంతటా అంతరాంత రాత్తోకి పరిశీలిస్తూ చూసినట్లనిపించింది ఆయన చిరునవ్వు నవ్వుతూ ప్రాదరాబాదు స్టేట్ గాంగ్రెస్ వై ఉన్న నిషేధాజ్ఞను ఉల్లంఘించేటందుకు నాకు అనుమతి ఇస్తున్నానన్నారు. అది వ్యక్తి సత్త్వాగ్రహంగా ఉండా

లనీ నన్ను మరెవరైనా అనుసరించ దలచుకొంటే వారు తనను ముందు కలుసుకోవాలనీ తనకు వారిపట్ల సంతృప్తి కలిగి ఉంటుంది ఇచ్చిన తర్వాతనే వారు సత్యాగ్రహం చెయ్యవలసి ఉంటుందనీ అన్నారు.

ఒక వారంపాటు సేవాగ్రాంట్ నే ఉన్నాను అంతకుముందుగా గాంధీజీతో లభించని సాన్నిహిత్య భాగ్యం పొందాను. ఆయనకు నాతో ఎప్పుడు మాట్లాడాలనే కోరిక కలిగితే అప్పుడు నన్ను పిలువనంపే వారు. ఆయన నాకు చెప్పదలచుకొన్న మాటలు చెప్పేవారు సత్యంకోసం ప్రాణాలు వణంగా ఒడ్డేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నావా? అని మరోసారి మరోసారి అడిగారు “నీవు నిషేధాజ్ఞను ధిక్కరించడం ఒక డేకాదు చెయ్య వలసింది ఈ ఉద్యమంలో దానికి మించిన ధర్మంనిగూడమై ఉంది. ఆత్మ త్యాగానికి మన సంసిద్ధతను ఈ ఉద్యమంలో వెల్లడించవలసి ఉంటుంది అందుచేతనే సత్యాగ్రహంలో అహింసపట్ల గాఢమైన విశ్వాసం ఉండా లంటున్నాను” అన్నారు. ఆయన తన హృదయాన్ని విప్పి నా ముందుంచుతున్నట్లు అనిపించింది ఒక్కొక్కప్పుడు ఆయన తన మనో భావాలన్నీ ఇట్లా ఎందుకు చెప్పుతున్నారా అనిపించేది. సత్యాగ్రహ శాస్త్రంలో ఒక కొత్త కార్యచరణ విధానాన్ని, అంటే వ్యక్తి సత్యాగ్రహాన్ని, రూపొందించి అది దేశం అంతటా వ్యాపించేట్లుగా ఆ విధానాన్ని తీర్చిదిద్దే ఆలోచనలలో ఆయన అప్పుడు నిమగ్నులైనట్లు నాకు క్రిందిత్రయినా తెలియదు ఆ తర్వాత ఆయన సత్యాగ్రహాలలో సాధక శ్రమపై నా ఒనోబాటిని ప్రథమ వ్యక్తి సత్యాగ్రహిగా ఎన్నుకొన్నారు. ఏమైతేనేమి ఆయన నిశిత దృక్పథంతో వశీలించి తన సంతృప్తిని వెల్లడించి, హైదరాబాదు వెళ్లి హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు సభ్యుడనని ప్రకటించి నిషేధాజ్ఞను ఉల్లంఘిస్తూ సత్యాగ్రహం చేసేటందుకు నాకు అనుమతి ప్రసాదించారు. వీడ్కోలు మాటలు చెప్పతూ ప్రభుత్వానికి పంపించవలసిన పుత్తరం యొక్క మతలబు (డ్రాఫ్ట్) కూడా నచ్చారు. ఆయన ఆశీర్వాదాలు పొంది సేవాగ్రాం వదిలాను.

ఈ సంఘటనను గురించి నేను తర్వాత అనేకసార్లు ఆలోచించాను నాలో, జంకుతూ ఇటూ అటూ చలిస్తూవున్న విశ్వానము మహాత్మా మాటలవల్ల పదిరెట్లు వృద్ధి అయి దృఢతరమైంది. ఆయన తన పనులు చేసేవారి బలాన్ని దౌర్బల్యాల్ని బాగా గురించి వారిచేత పనులు చేయించగలిగిన శక్తిమంతుడ. వారి బలాన్ని పెంపొంది, తీర్చిదిద్ది వారు శక్తిమంతులని రుజువుచేసుకొన్న మీదిటనే కార్యనిర్వహణకు రంగ స్థలానికి పంపిస్తాడు. నేను ఆయన సాన్నిధ్యంలో గడవిన వారం రోజుల్లోనూ నాకు వ్యక్తి సత్్యాగ్రహం చేయదలచుకొన్నవారికి ఉండవలసిన మనోనిబ్బంధమువంటి సాధన సంపద నమకూరింది.

నేను గాంధీజీ ఆజ్ఞ గైకొనేటందుకు సేవాగ్రమ్ వెళ్లేటందుకు హైదరాబాద్ వదలకముందే మహాత్మాజీ చెప్పినట్లుగా వ్యక్తి సత్్యాగ్రహంలో పాల్గొన దలచుకొన్నవారు పాటించవలసిన పరితలు, అలవరించు కొనవలసిన లక్షణాలు ఉన్నవారిని కొందరిని స్వయంగా కలుసుకొని వెళ్ళడం తగినవిని అని భావించాను. ఒక అరడజను మందైనా అట్లాంటివారు లభిస్తారని నా నమ్మకము. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆఫీసు నిర్వహిస్తున్న శ్రీ జె. కె. ప్రాణేశాచార్య సత్్యాగ్రహంలో పాల్గొనే కోరికను వెల్లడిస్తూ అనుమతి ఇవ్వవలసిందని మహాత్మాజీకి అంతకుముందే జాబు వ్రాసారు. అందుచేత నేను ఆయనకూ, సత్్యాగ్రహం చేయ్యాలని ఉత్సాహం వున్నవారిలో మహాత్మాజీ పరీక్షకు నిలబడగలిగినవారని నేను భావించిన మరి కొందరికీ కూడా విషయం తెలియజేయ వలసిందనీ వారే మహాత్మాజీకి తమ సంసిద్ధతను వెల్లడిస్తూ స్వయంగా వ్రాయడం తగిన పని అనీ సూచిస్తూ జాబు వ్రాశాను ఈ పని నిర్వహించేటందుకు ఆయనకంటే తగిన మనిషి మరెవ్వరూ వున్నట్లు నాకు తోచలేదు. శ్రీ ప్రాణేశాచార్య స్వయంగా స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి అంకితమైనాడు నిష్కల్మషమైన దృక్పథం కలవాడు. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యదర్శిగా నేను పనిచేసే 15 సంవత్సరాలూ ఆయన పూర్తి సహకారం పొందాను క్లిష్టమైన సమస్యలకు చిక్కుముడి విప్పిన

తీరుగా పరిష్కరించే సూచన లివ్వగలిగిన ప్రజ్ఞావంతుడు. నేను అరెస్టు అయ్యాను వెంటనే ఆయన కూడా హైదరాబాద్ సంస్థానంలోని కర్నాటక ప్రాంతంలో వ్యక్తి సత్యాగ్రహం చెప్పుడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తుండగా ప్రభుత్వం ఆయనను అరెస్టుచేసి 16 నెలలపాటు జైలుశిక్ష విధించింది

ఈ సత్యాగ్రహోద్యమానికి పట్టికలు తయారుచెయ్యవలసిన పని లేదు ప్రతి సత్యాగ్రహీ ముందు మహాత్మాజీ పరీక్షకు నిలబడి అనుమతి పొంది, ఆ తర్వాతనే సత్యాగ్రహం చెయ్యాలి అందుచేత నన్ను వెంటనే సత్యాగ్రహం చెయ్యకుండా ఆపేటువంటి కారణాలు ఏమీ లేవు. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసుకి ప్రభుత్వానికి నడుమ నడచిన వ్యవహారానికి సంబంధించిన పుత్రర ప్రత్యుత్తరాలు ప్రకటించవలసిన అవసరం వుంది వాటిని ఒక చిన్న పుస్తకంగా ప్రకటించి ఎక్కువ ప్రచారం చెయ్యాలనుకొన్నాము పుస్తకాన్ని అస్తువెయ్యడం సంస్థానానికి బైట కొనసాగించి, దాని కాపీలు సంస్థానంలోని రహస్యంగా రవాణాచేసి పంపకం చేశాము. అది పూర్తికాగానే నేను చెయ్యవలసిన మరేవనీ మిగల లేదు వెంటనే నేను హైదరాబాద్ సంస్థాన ముఖ్యమంత్రిగా పున్న సర్ అక్బర్ హైదరాబాద్ నేను సత్యాగ్రహం చెయ్యవలసిన అవసరం ఎందుకు ఏర్పడిందో వివరించే కారణాలు, ఈ సారి చేస్తున్న సత్యాగ్రహం యొక్క స్వరూప స్వభావాలు పున్న లేఖ వ్రాశాను ఆ లేఖ అనేక కారణాల వల్ల ముఖ్యమైంది, చారిత్రక ప్రాముఖ్యం కలది. అందుచేత దాన్ని ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

“నాకు సహాయ నిరాకరణ పుద్యమంలో పాల్గొంటూ సత్యాగ్రహం చెయ్యవలసిన అవసరం ఏర్పడిందని ఎంతో నొచ్చుకుంటూ మీకు తెలియ జేస్తున్నాను. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఎంతో ఆలోచించి ప్రభుత్వాన్ని తృప్తిపరచేటందుకు కృషిచేసినప్పటికీ ఘనతపపించిన నిజాము ప్రభువుల ప్రభుత్వం స్టేట్ కాంగ్రెస్ వట్ల ఏమాత్రమూ సౌహార్ద్రమూ సామరస్యమూ లేని శత్రుభావంతోనే వ్యవహరించి రాజీ ప్రయత్నాల సన్నిధిని నిష్పలం కావించించింది. అందువల్ల, స్టేట్ కాంగ్రెస్ తన కార్య

క్రమాలను మామూలుగా కొనసాగించడం ఆసాధ్యమైంది. ఈ పరిస్థితులలో మా ప్యక్తి స్వాతంత్ర్యాన్ని అడ్డగించే ప్రభుత్వ చట్టాలను, నియమాలను ఉల్లంఘించడం మినహా మాకు మరో దారిలేదు

మా కాంగ్రెసు సభ్యత్వము వదిలేలమందికి మించి వుంది. మాతో పాటు పున్న సానుభూతిపరులు అసంఖ్యాకులు ఎంతోమంది ఉన్నారు. అయినప్పటికీ వూర్తిగా అహింసపట్ల హృదయపూర్వక శ్రద్ధాసం పున్న వారూ, ఈ సహాయ నిరాకరణ పుద్యమంలో సత్యాగ్రహం చేసినప్పుడు ఎదుర్కొనవలసిన కష్టనిష్ఠురాలను, చేయవలసిన త్యాగాలను మనస్ఫూర్తిగా శాంతంగా గ్రహించ గలిగిన వారూ మాత్రమే ఈ పుద్యమంలో పాల్గొనాలని మేము నిశ్చయించినాము. ఇప్పుడు ఈ పుద్యమంలో నేనూ, నాతోపాటు 15 మంది నా సహచరులూ పాల్గొనాలని తీర్మానించుకొన్నాము. ఈ సత్యాగ్రహ పోరాట పద్ధతిని మేము హింసాయుతమైన పనులు, ఆ ఆలోచనలు వూర్తిగా నిరసిస్తున్నామని తెలియజేయడానికే ఎన్నుకొన్నాము. మనతపహించిన నిజాము ప్రభువుల వర్మచేషణతో ప్రజాస్వామ్య బాధ్యతాయుత పరిపాలనకోసం మేము జరుపుతున్న ఈ పోరాటం ఎవరిపట్లా ద్వేషంలేనిదనీ కుల, మత భావాలతో సంబంధం లేకుండా ప్రజాసామాన్య స క్షేమ అభివృద్ధిలే మా ధ్యేయాలని తెలియజేస్తున్నాము

“అధికారులు ప్రజల వాక్ స్వాతంత్ర్యాన్ని మన్నించి, రాజకీయ ఆశయాల సాధనకు శాంతియుతంగా కృషి చేసేటందుకు అవకాశాలు ప్రసాదించి ఉండి ఉన్నట్లయితే మేము ఈ విధానాన్ని చేపట్ట వలసిన అగత్యం ఏర్పడేది కాదు ఆ అశ కేవలం ఆశ వంటిదిగా మాత్రమే ఉండి పోకుండా మీరు ప్రభుత్వ విధానాన్ని పరిశీలించి సరిదిద్ద వలసిందని మనయ పూర్వకంగా అభ్యర్థిస్తూ, మా కోరిక సఫలమైనప్పుడు మేము తల పెట్టిన ఈ ఉద్యమాన్ని ఆవివేసేటందుకు అవకాశ మేర్పడుతుందని తెలియ జేస్తున్నాము. ఒక వారం రోజులలో తమ చక్కర నుంచి జవాబు రాగదలని క్షేస్తున్నాము.”

నన్ను జైలులో వేయగానే మరి కొందరు కార్యకర్తలు తాము సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనేటందుకు అనుమతి ఇవ్వ వలసినదంటూ మహాత్మాజీని కోరారు. మహాత్మాజీ వారిలో నలుగురికి మాత్రమే అనుమతి ఇచ్చారు. శ్రీ అచ్యుత్ రావ్ దేశ్‌పాండే, శ్రీ హీరాలాల్ కోటివా, శ్రీ మోతీలాల్ మంత్రి, శ్రీ దేవ్ రామ్ చవాన్ అనే వారు నలుగురూ ఆ సత్యాగ్రహాలు ఈ సమాచారాన్ని నిజాము ప్రభుత్వానికి తెలియ జేస్తూ మహాత్మాజీ సత్యాగ్రహాల జ్ఞులో ఇది చివరి జట్టు అని తాను మరి సత్యాగ్రహాల్ని వంపించడం లేదనీ తెలిపారు. వీరు కనక జైలులో కాకుండా బైట ఉంటే ప్రతి దినమూ సత్యాగ్రహం చేస్తూ ఉండాలని మహాత్మాజీ తన ఆలోచన, నిర్ణయము అని తెలియ జేశారు.

ఈసత్యాగ్రహ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నందుకు నన్ను సెప్టెంబరు 11 నాడు రాత్రి బాగా ప్రొద్దు పొయిన తర్వాత అరెస్టు చేసారు. సుల్తాన్ బజార్ ప్రాంతం అంతటా పోలీసులు ౨ వలా ఏర్పాటు చేసారు. నేనప్పుడు గాఢనిద్రలో ఉన్నాను పోలీసులు నా బసక్కనే ఉన్న ఇంటిలో నుంచి ప్రవేశించి నన్ను నిద్రనుంచి లేపారు కావలసిన వస్తువుల్ని పోగుచేసుకొని నాతో తెచ్చుకొనేటందుకు కూడా టైమ్ (వ్యవధి) ఇయ్యకుండా పోలీసు వాన్‌లో కూర్చోపెట్టారు. ఎక్కడికి తీసుకొని పోయానో చెప్పకుండానే బండిని పోనిమ్మన్నారు భగదీత ఒక్కటే నాకు ఆ ప్రయణంలో తోడు నీడ. వేకువ జాముకాక ముందుగానే ఇంకా కంటి కేదీకని పించని చిమ్మచీకటి ఉండగానే నన్ను ఒక పెద్దగదిలో ప్రవేశపెట్టి తాళం వేసి మూసి ఉంచారు. అక్కడ వసతి దాగానే ఉంది. విశాలం, మంచిగాలి, వసతి ఉన్నాయి అది ఒక ఎత్తైన కొండ మీద ఉన్న జైలు. ఆ వర్షపు పాదంలో ఉన్న గది నా వసతి, అది ఏ ప్రాంతమో చోటు ఏదో నాకు తెలియ నందు వల్ల నేనూ నా ఊహలతోనే తృప్తి పడవలసి వచ్చింది కొంత సేవటికి నన్ను నిజామాదాన్ సెంట్రల్ జైలులో ౬-చిగ్గ-ప్రజా సంక్షేమ రక్షణ చట్టాన్ని సుసరించి నిర్బంధంలో ఉంచినట్లు తెలిసింది.

22. జైలులో ఆధ్యాత్మిక సాధన

నేను నిజామాబాద్ జైలులో ప్రవేశించగానే జైలు బైట ఏమీ జరుగుతున్నదీ తెలుసుకోవాలనే కోరిక, దానిని గురించిన ఆలోచనలు ఆగిపోయాయి. రెండు మూడు సంవత్సరాల్లో ఇంకా చాలా ఎక్కువ కాలమో నేను జైలులోనే గడవవలసి పుట్టందని అనుకున్నాను. అందు చేత బైట జరుగుతున్న సుఖటనలను గురించి మనః క్లేశము పొందడము, చింతించడము అపివేకము, నివృత్తము. ఒక విధంగా చూస్తే నాకు ఈ జైలు నివాసము ఒకవరము బైటివారి కెవరికీ ప్రభుత్వము నన్నెక్కడ వుంచినదీ తెలియదు. చాలాకాలంవరకూ వుత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు అవకాశం కూడా లేదు నాకు కావలసిన నిత్యావసర వస్తువులు యేమీ చడిచవ్వడు లేకుండా స్వయి చేస్తున్నారు. ఒకవిధంగా చూస్తే నన్ను పలకరించకుండా యేమీ చెయ్యకుండా నా మానాన నన్ను పదిలేసారు. నే నున్న పరిసరాలలోకి మరే ఖైదీ రావడానికి వీలులేదు. జైలరు, వార్డరు, రాత్రి నాకు కావలావుండే మనిషి తప్ప నాలుగో మనిషి మొహమే నాకు కన్పించేది కాదు.

నా గది ఒక కొండమీద బాగా ఎత్తుగా వున్న చోటవుండి ప్రకృతి సౌందర్యము దర్శనీయమైంది. రకరకాల ఉడతలు, పాములు, తేళ్ల నాకు ప్రత్యక్షం అవుతూ వుండేవి రంగురంగుల నీతాకోక చిలకలు, రకరకాల వతులు నాతో చెలిమిచేసేవి వాటికి నాతో అనుబంధం కలిగినట్లు, అవి కొంతదూరంగా పుంటూన్నప్పటికీ, తమ సాహచర్యాన్ని ప్రసాదించి హాయి నిచ్చేవి. సరళ, స్వచ్ఛమైనటువంటి ఆ పరిసరాల్లో నా మనస్సు సహజంగా ఆత్మాను సందానం వైపు తిరిగింది. పుట్టడేనుకొనవలసిన

పనితప్ప నాకు మరో పనిగాని నన్ను ఆకర్షించే విషయంగాని లేవు ఆ వంటకూడా అన్నము ఏదో శాకము రోజు కొకసారి మాత్రమే వండు కొనడము, ఆ తర్వాత తక్కిమీద ఒకగంటసేపు నూలు తీయడము, ఎ- మాత్రమే రోజంతటికీ నా కున్న పనులు. మిగిలినకాలం అంతా నేను ధ్యానంలోనే గడిపేవాణ్ని పదిహేను నెలలపాటు ఆ జైల్లో అట్లాగే గడిపాను అది నాకు చాలా తత్ఫలితాలు ప్రసాదించింది. ఆ కాలం అంతా నేను ఉపవాసాలలో, ప్రార్థనలో, ధ్యానంలో గడిపాను. అక్కడే ఆ కాలంలోనే నేను ఉపనిషత్తులు పఠించాను. అలిఫ్ అక్షరంలో ప్రారంభించి ఏడు పాఠ్య పుస్తకాలను ఆ కాలంలోనే పూర్తిచేశాను. నేను బైటి ప్రపంచాన్ని పూర్తిగా మరచిపోయాను.

నేను అరెస్టు అయిన తర్వాత ఆరుగిరికి మాత్రమే సత్కాగ్రహం చేసేటందుకు మహాత్మాజీ అనుమతి ఇచ్చారు. మిగిలిన వారినందరినీ నిర్మాణ కార్యక్రమాలు నిర్వహించ వలసిందని ఆయన ఆదేశించారు వారు ఆ పని శక్తి వంచన లేకుండా యవచ్చుకీ వినియోగించి కొనసాగించిచట్లు కనిపించ లేదు కార్య కర్తలలో నిర్మాణ కార్యక్రమాల పట్ల తగినంత ఆసక్తి కలిగించేటందుకు కృషి జరగడం పోవడమే అందుకు కారణము దానికి తోడుగా జాతి రత్నాల వంటి మరాట్వాడా కాంగ్రెసు నాయకులందరూ శ్రీ గోపిండ్ దాస్ షరాఫ్ మొదలైన వారందరూకూడా అరెస్టుయి జైళ్లపాలై ఇరవైఏక్క నెలల పాటు అక్కడే నిర్భంధంలో ఉన్నారు మూడుభాషా ప్రాంతాలలోనూ బైటనే ఉన్నవారు, తమ తమ ప్రాంతీయ సంఘాల ద్వారా ప్రాంతీయ సమస్యల గురించి పనిచేస్తూ కాలం గడప సాగారు. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ తాంకూడా ఉన్నా ననేటందుకు లాంఛన ప్రాయమైన చిహ్నం జైళ్లలో ఉన్న ఆరుగురు కార్య కర్తల రూపంలో మిగిలింది

జైలులో గడిపిన దీర్ఘకాలావధులను నేను పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక సాధనావశాలాలుగా వినియోగించు కొనడం ఒరిగింది నేను, నన్నే పరికరంగా ఉపయోగించు కొంటూ ప్రయోగాలు చేశాను. అందుకు అవసర

మైన ఉత్సాహము, మార్గదర్శకత్వము, నాకు నాలో నుంచే వచ్చాయి. నాలో నేనే ఆలోచించుకొంటూ కూని రాగాలతీస్తూ మాట్లాడుకొంటూ వాదించుకొంటూ గడిపాను ఒక్కొక్కప్పుడు నేనే గురువుగా, నేనే శిష్యుడుగా ఏకపాత్రాధినయం చేసేవాణ్ణి అందు చేత ఆ కాలంలో నాకు నేనే గురువునై బోధవరచు కొన్నాను ఈ కృషి ఫలితంగా నాకు నేనే ఒక మౌలికమైన దృశ్యదాన్ని తీర్చి దిద్దుకొనే శక్తిని అలవరచు కొన్నాను. అది నా ప్రవర్తనకు మార్గసూచిగా ఉపయోగించింది 1943 జనవరి 14 నాడు హైదరాబాద్ సెంట్రల్ జైలులో ఉండి నా చిన చర్య పుస్తకంలో ఇట్లా వ్రాసానన్నాను.

“ఈ లోకంలో ఉంటూ కూడా దాని వల్ల ప్రభావితమైపోయి అది ఎటు లాగితే అటు పోవడం చెయ్యకు. ఆత్మ సర్వాంతర్యామి. అట్లాంటప్పడు పొంగి పోవడముగాని క్రుంగిపోవడముగాని ఎందుకు?

“జీవన స్రవంతి నివాసంగా ప్రవహించేటట్లు ప్రవర్తించు తుపానులు, సుడిగాలులు, లేవనియ్యకు. అవి ఆసక్తి, కోరిక, ఆశలవల్ల కలుగుతాయి. ఏ లంపటత్వమూ చెప్పుకోకు ఏకాంత భావ సాధనచెయ్యి

“పాపపు ఆలోచనలు కలవాడికి ప్రపంచమంతా పాపభూయిష్టమే నని పిస్తుంది. తన పాపానికి దుఃఖాలకు ప్రపంచానిదే పూర్తి బాధ్యత అని తప్పు తెన్నుట నిష్ఫలము.

“దౌర్బల్యం ఉందే అని నీవు హృదయావేదన పొందకు. గతిం చిన పనులు, వాటిఫలితాలు, కలిగించే స్మృతుల బరువు నీ మనస్సును క్రిందికి దిగలాగ కుండేటట్లు చూసుకో ఇతః పూర్వ కర్మల ముద్రాంకిత చిహ్నాలను నీ మనస్సు నుండి తొలగించి వేసి, స్వచ్ఛమైన మనస్సుతో ముందుకుసాగు. పాప భారం ఏదీ లేదనె, భావంతో తేలికైన మనస్సుతో కాంతి వంతమైన స్వేచ్ఛావధంలో నడుస్తున్నట్లు భావించి ప్రవర్తించుము.

“వదే వదే ప్రతిజ్ఞ తీసుకో. ప్రతిజ్ఞా పాలన చెయ్య లేక పోతే నిరుత్సాసం చెందకు. దౌర్బల్యం వ్యక్తమైతే పరాజితుడై కిందపడిపోయి నట్లు కాదు. అది, ముందడుగు వెయ్యడానికి తగిన శక్తి వుంజు కొనడం

అవసరమైందనే టందుకు సూచన ఆత్మాను సందానం చేస్తున్న ఆధ్యాత్మిక సాధకులకు వతన మనేది లేదు. అతని కృషి నిరంతరమూ కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

“మరొకరిని ఉద్ధరించాలి, ఉద్ధరిస్తున్నాను అని ఎన్నడూ భావించకు ఉద్ధరించడం నీ కర్తవ్యంకాదు నీవు నేవమూ తమే చెయ్యగలవు. అందులోనే నీ పరిణామము ఇమిడివుంది. ఎవరు ఒకవరిధిలోకి చేరుకుంటారో వారు తమ స్వంత శక్తికి తగినట్లుగా ఉన్నత స్థాయిని అందు కొంటారు.

‘నీవు లేనిదే ఏదీ జరగదనీ అనుకోకు. ప్రకృతి, కర్తవ్యాలను నిర్ణయించింది. వరమేశ్వరుడు ఈనాడు నిన్ను ఆ కర్తవ్య పాలనకు సాధనంగా మాత్రమే ఎన్నుకొన్నాడు రేపు ఆయన మరొక సాధనాన్ని ఎన్నుకోవచ్చు. ఈ ప్రపంచ నాటికంలో తత్త్వ సమయానుకూలంగా నీ పాత్రను నీవు నిర్వహించాలి. అట్లా చెయ్యగానే నీకు స్వేచ్ఛలభిస్తుంది, నీవు కేవలం నిమిత్త మాత్రుడవు మాత్రమే.

“నీకు అవసరమైన వాటిలో ఏది ఎక్కడ నుంచి వస్తుంది? అని చింతించకు నీ పాత్ర నీవు నిర్వహించాలని కోరిన వారే నీకు అవసరమైన సాధనాలు కూడా అందజేస్తారు. నీవు ఆయన వసులకు పూర్తిగా అంకితమై నిర్వహించడమే నీ కర్తవ్యము.

“నేను సాధకుడను కావాలనే కోరిక గలవాడిని. ఇంకా శైశవాస్థంలోనే ఉన్నాను నా లోపాలను విమర్శనా దృష్టితో పరిశీలించకు. నా పాపాలకు నన్ను అసహ్యించుకోవద్దు మాతృ హృదయంతో నన్ను క్షమించి, అనురాగం వర్షించి బలం ప్రసాదించు. నన్ను రక్షించు! అమాయిక హృదయంతో నిన్ను అర్థిస్తున్నాను.”

ఆ రోజుననే “ఈ రోజు వరకూ నేను నేర్చుకొన్న గుణపాఠాలు” అనే శీర్షిక క్రింద ఈ రీతిగా వ్రాసుకొన్నాను.

1. నేను నా ప్రవర్తనలో సూటిగా ఉన్నాను.

2. నేను ఎవరి స్వంత వస్తువులనూ ఆశించ లేదు.

3. నేను ఏ పనికి అవకారం కోరటం లేదు.

4. నేను యథార్థంగా ఉండాలని అనుకుంటున్నాను. కాని, అందులో నాకు ఇంకా పూర్తిగా విజయం లభించలేదు.

5. నాకు పాపం చేసే మనస్తత్వము, అభిప్రాయము ఉన్నాయి కాని, వాటిని గ్రహించి పత్రత సాధించడంలో కొంత వరకు కృత్యత్యుడ నయ్యాను. ఇంకా కృషి చేసి సిద్ధి పొందాలని ఆశిస్తున్నాను.

6. పూర్తిగా అపితం కావాలనేదే నాలక్ష్యము. అందు చేత నాకు దిగులనేది లేదు.

7. ఒక్కొక్కప్పుడు పవిత్రమైన ప్రతిజ్ఞా నియమాల పాలన నుంచి తప్పించుకొంటున్నాను. ఆ వెంటనే వాటిని తిరిగి స్వీకరించి ముందుకు నడుస్తున్నాను.

8. ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో పురోగమించేటటువంటి నాకు ఇంక మరెవరి ఆసరా అవసరములేదు.

9. 'నేను' ఈ నా శరీరం కాదని తెలుసుకొన్నాను.

10. అందువల్ల నాలో సంశయంలే లేవు. కట్టోలమూ వొత్తిడిలేవు.

ఈ నియమాలను, ఆదర్శాలను ఎప్పుడూ నా ఎదుటనే ఉంచుకొని, నా ఆలోచనలు పనులు యెంతవరకు వీటికి అనుగుణంగా వున్నాయి అని నిత్యమూ పరిశీలించుకొంటూ వుండటమే నా ఆనుక్షణ ప్రయత్నము. ఈ ఆదర్శాల నుంచి నాకు అత్యంతమైన కృత్రిమ శాంతి లభించాయి. ఆధ్యాత్మికంగా శూన్యతా స్థితి నాలో యేర్పడి నేను కింకరవ్యతా మూఢుడనై వున్నప్పుడు వీటిని తిరిగి మననం చేసుకొంటూ వుంటాను.

నా మనసులో వున్న ఈ భావాల నన్నింటినీ ఇక్కడ వుదహరించడానికి, చదువరులముందు నా లోపాలనూ నాలో ప్రజ్వరిల్లుతున్న నిరంతర షధనమునూ ప్రదర్శించాలనే కొరికే కారణము ఈ ప్రా

యాన్ని ఇతరు లెట్లా పరిగణించి స్వీకరిస్తారో నాకు తెలియదుకాని, నాకు సంబంధించినంతవరకూ అది నా ప్రతిజ్ఞా స్వీకరణను మరొకసారి పునరుద్ఘాటన చెయ్యడం వంటిదే అని భాస్తున్నాను. ఒకసారి భారత మాతృసేవా వ్రతాన్ని, స్వతంత్ర సాధన దీక్షను గైకొన్నాను అది ఇంకా పూర్తికాకుండా అట్లాగే పాలించవలసి వున్నది. దానికోసం జరుగు తున్న యాత్రలో ఇంకా చాలాదూరం ప్రయాణం సాగించవలసివుంది. ఆ మార్గంలో ఎన్ని అవరోధాలు వచ్చినప్పటికీ ఎంత శ్రమవడవలసినా సహించవలసిందే. ఆ యాత్రా ప్రయాణం పూర్తి అయి గమ్యం చేరే వరకూ కొనసాగ వలసిందే.

స్టేట్ కాంగ్రెస్ నామ మాత్రంగా ఉండటంలో ఔచిత్యము, ప్రయోజనము ఏమీ లేదని కొందరు తమకు తోచినట్లు మాట్లాడటం సాగించారు. నిషేధాజ్ఞలకు గురి అయిన స్థితిలో ఏ సంస్థ నిర్మాణము జరగదు, అది సాధ్యం కాదు ప్రజల బలాన్ని సమీకరించు స్వతంత్ర మున్న సంస్థ ఒకటి వెంటనే అవసరము అందు వెత స్టేట్ కాంగ్రెస్ ను పునరుద్ధరించే ఆలోచనలన్నీ మానివేయడం మంచిదని బాహటంగా అనడం కూడా కొందరు కొనసాగించారు జైలులో చేకుండా బైటవున్న వారెవరూ లాంఛన ప్రాయంగా జరిగిన ఈ సత్యాగ్రహానికి ఏమీ ప్రాముఖ్యం ఇయ్య లేదు. అది, కేవలం స్టేట్ కాంగ్రెస్ నశించి అణగారి పోలేదు, ఉన్నది అని మాత్రమే సూచించింది. ఇవన్నీ పరిశీలినై బైట ఉన్న వారి ఆలోచనలలో గజిబిజి ఉన్నట్లని విస్తుంది. ఏమైతే నేమి నేను గాని మరొకరు గాని చెయ్య గలిగిందేమి లేదు ఈ నడుమ కాలంలో మహారాష్ట్ర పరిషత్ ను కూడా పునరుద్ధరించడం జరిగింది అప్పుడప్పుడు కొందరు పెద్ద ముఠులు స్టేట్ కాంగ్రెస్ నున్న నిషేధాజ్ఞను రద్దు చెయ్య వలసిందనే కోర్కెను ఉచ్చాటించే వారు

భారత దేశంలో వ్యక్తి సత్యాగ్రహం మంచి ఊపుతో కొనసాగు తోంది. కాంగ్రెసు, రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో భారత దేశం పాల్గొనడం

పట్ల తమ పూర్తి నిరసనను, విముఖతను తెలియ జేసారు దేశం మొత్తం మీద స్వాతంత్ర్య పోరాటం పెద్ద ఎత్తున సాగుతూ ఉంటే మమ్మల్ని ఎక్కువ కాలం నిర్బంధంలోనే ఉంచడం జరిగింది దేశం లోని రాజకీయ పరిస్థితి కొంత మార్పు చెంది నడలి నప్పుడే హైదరాబాదు ప్రభుత్వం హఠాత్తుగా నన్నూ ఇతర సత్కార్యహుల్ని విడుదల చెయ్య వలసిందని అర్థం జారీ చేసింది. కాని, అప్పుడు కూడా వారు బెరంగాబాదు కార్య కర్తలను జైళ్లనుంచి వదల లేదు వారిని “ప్రమాద కరమైన కమ్యూనిస్టు కార్య కర్తల”ని ప్రభుత్వం పరిగణించింది ! నేను జైలు నుంచి విడుదల పొంది బైటికి రాగానే, ఏవి చెయ్యాలో మార్గం సూచించ వలసిందని కోరుతూ మహాత్మాజీకి ఒక లేఖ వ్రాసాను ఆయన అప్పుడు బార్దోలిలో ఉన్నారు అందు చేత ఆయన ఒక వారం రోజులు గడచిన తర్వాత తనను కలుసు కొనేటందుకు సేవాగ్రాం రావలసిందని వ్రాసారు మేమిద్దరమూ కలసి చర్చించాము. ఆయన నన్ను యధార్థంగా విడుదలైన తర్వాత ఇప్పుడున్నట్లే ఉండ మనీ ఏ భాషా ప్రాంత సంఘంలోనూ చేర వద్దనీ సలహా ఇచ్చారు

బహుశా ఆయన ఏదో ఒక కొత్త విధానం రూపొందిస్తున్నట్లున్నారు. ఆయన నన్ను తొందర పడవద్దన్నారు. ఆయన దేశమంతటా ఒక పోరాటం జరుగు తుందనీ అదే దేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభింప జేసే తుది పోరాట మనీ అను కొంటున్నట్లు సూచన ప్రాయంగా చెప్పారు. ఆయన తన మనస్సులో ఉన్నదంతా అప్పుడు వైకి చెప్పలేదు. కాని, ఆయన మనస్సులో ఏదో సంగ్రామం, మథనము జరుగు తున్నట్లే వ్యక్తమైంది. ఆయన అదేదో ఒక ఉద్దేశంతో మాట్లాడుతూ పెరిలు మనివేలడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్ని పర్వతంలా కన్పించారు. ఆయన నన్ను హరిజన వ్రతకలో వేసేటందుకు ఒక ప్రకటన తయారు చెయ్యమని చెప్పి అది నవరించి అచ్చు వెయ్యడానికి పంపారు. ఆ ప్రకటనతో పాటు ఆయన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ వైసున్న నిషేధాజ్ఞలను ఉపసంహరించ వలసిందని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ ఒక అధిష్టాపిక రాశారు.

అప్పుడున్న పరిస్థితులలో అది ప్రభుత్వం చేయగలిగిన కనీస కర్తవ్యం అన్నారు నేను ఇచ్చిన ప్రకటన పూర్తి పారము ఈ క్రింద ఇస్తున్నాను “మార్చి 2, 1940 నాడు నిషేధాజ్ఞలకు గురియైన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్య కర్తలలో కొందరు మహాత్మాగాంధీ మార్గదర్శకత్వాన్ని అనుసరించి సెప్టెంబరు నెలలో ఆ నిషేధాజ్ఞలకు తమ అనమ్మతిని తెలియ జేస్తూ వ్యక్తి సత్యాగ్రహం చేస్తాడు వారిని వెంటనే నిర్బంధంలోకి గైకొన్న నిజాము ప్రభుత్వం ఏ షరతులూ లేకుండా వారిని డిసెంబరు 16, 1941 నాడు విడుదల చేసింది. విడుదల చేసిన వెంటనే, ప్రభుత్వం మమ్ములను విడుదల చేసినప్పటికీ స్టేట్ కాంగ్రెస్ సంస్థపై ప్రయోగించిన నిషేధాజ్ఞలను రద్దు చేయడం సంభవించ లేదని నేను స్టేట్ మెంట్ ఇచ్చాను. అందు వల్ల మేము తిరిగి సత్యాగ్రహం చెయ్యి వలసిన అవశ్యకత అట్లాగే ఉంది. విడుదల అయిన తర్వాత మేము మహాత్మా గాంధీని సంప్ర తించాము. ఆయనకు హైదరాబాదు ప్రస్తుత స్థితిని, మా ఆలోచనలను, వివరించాము. ప్రపంచ యుద్ధపు క్లిష్ట పరిస్థితిని పరిగణించి ఆయన ఇప్పుడు తిరిగి సత్యాగ్రహం చేసే ఆలోచనలను విరమించ వలసిందనీ, మా శక్తి యుక్తలను పూర్తిగా నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాల నిర్వహణకు వినియోగించ వలసిందనీ సలహా ఇచ్చారు. అందువల్ల మేము మహాత్మాజీ సలహా ననుసరించి నడచు కొనుటకు నిశ్చయించు కొన్నాము. అందు చేత మేము ప్రజలనూ, వారిలో ముఖ్యంగా కార్యకర్తలను తమ కాలాన్నీ వనరులనూ శక్తిని ఈ కార్య క్రమంలో వినియోగించ వలసిందని అర్థిస్తున్నాము ఈ క్లిష్ట సమయంలో మనము ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభుత్వానికి మన కార్య క్రమాల మూలంగా ఏ పిధమైన చికాకులు, సమస్యలు కలిగించడం తగిన పనిక దని భావిస్తున్నాము. ఈ రీతిగా సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని తాత్కాలికంగా విరమించడంవల్ల ఘనత వహించిన నిజాము, ఆనఫ్ జాహి పంశం వారి పర్యవేక్షణలో సంపూర్ణ ప్రజా స్వామ్య బాధ్యతాయుత పరి పాలన స్థాపించు కొనాలనే మన లక్ష్యంలో మార్పు కలిగిందని ఎవ్వరూ భావించ రాదని స్పష్టం చేస్తున్నాము.”

ఈ ప్రకటనతోపాటు తన భావప్రకటన సూచికగా మహాత్మాజీ.

“ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభుత్వము లోగడ ప్రయోగించిన నిషేధాజ్ఞలను తొలగించాలని నేను యెంతో వాంఛిస్తున్నాను. ఘనత వహించిన నిజాము అధ్వర్యంలో బాధ్యతాయత ప్రజాసత్తాక పరిపాలన నేర్పాటు చెసుకోవాలంటూ తమ కోరికలను చట్టబద్ధంగా వెల్లడించి కృషి చేయ్యాలనే ప్రయత్నాలకు వారు ఆటంకాలు కలిగించలేదు. ఇటీవల సత్యాగ్రహాల్ని విడుదల చేయడంలో వారు చూపిన ఔదార్యము, స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై నున్న నిషేధాజ్ఞలను రద్దుచెయ్యనియెడల నిజమైన ఔదార్య ఫలిత మని అని పించు కొనదు.

సేవాగ్రామ్

ఎమ్ కె. జి

8. 2. '42

(మోహన్ దాస్ కరంచద్ గాంధీ)”

రాని, ప్రభుత్వంతో ఏమీ ప్రదర్శిక కనిపించ లేదు. నేను మహాత్మాజీని మరోసారి కలుసు కోన్నాను. ఆయన నాతో “తొందర పడ వలసిన వని లేదు, అఖిల భారత స్థాయిలో పోరాటం ప్రారంభం కాబోతుంది. అందులో హైదరాబాదు సంస్థానంలో జరిగే పోరాటం అంతర్భాగం అవుతుంది ” అని, చెప్పారు. ఈ రీతీగా మా సంభాషణలు మే 1942లో, అంటే క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం ప్రారంభం అవడానికే కొన్ని నెలలు ముందుగానే జరిగాయి.

23. క్విట్ 'ఇండియా' ఉద్యమం

నాకు లభించిన ఎనిమిది నెలల స్వేచ్ఛా హైదరాబాద్ సంస్థానానికి సంబంధించి సంత వరకు ఏమీ అంత ఎక్కు-ముఖ్యమైన విషయం కాలేదు. మే 1942లో నేను సేవాగ్రాం వెళ్లి మహాత్మాజీని కలుసు కొని ప్రభుత్వం మా మరాట్వాడా సహచరులను విడుదల చెయ్యకుండా విచారణ కూడా చెయ్యకుండా ఇంకా నిర్బంధంలో ఉంచడం పట్ల నిరసన తెలియ జేస్తూ ఉపవాసం చేసేటందుకు అనుమతి ఇయ్య వలసిందని కోరాను. ఆయన నన్ను అట్లాంటి కోరిక కోరవద్దని చెప్పి వారి విడుదలను గురించి ఆశలు వదలు కొనవలసిందని తాను భారత దేశ విముక్తి కోరకు తుది పోరాటం సాగించ వలసిందని ప్రజలకు ఆదేశం ఇవ్వడలకు కొన్నట్లు సూచన ప్రాయంగా తెలిపారు. ప్రాతఃకాలపు సడకలలో నేను కూడా ఆయన ననుసరించి పాల్గొనే వాణ్ని. అంతకు ముందెప్పుడూ ఆయన ముఖం అంత కాంతి వంతంగా ఉండటం నేను గమనించ లేదు. ఆయన మౌనం వహించడం, మాట్లాడుతూ ఆగడం అనేవిఏమీ లేకుండా అత్యంత తీవ్రమైన ధోరణిలో అవిరామంగా చెప్పతూ ఉండటం నాకు అసాధారణ విషయాలుగా కన్పించాయి. ఈ పర్యాయము నేను సేవాగ్రామంలో పది రోజులు గడిపాను. ప్రముఖ కాంగ్రెసు నాయకు లందరూ ఆ సమయంలో సేవాగ్రాం వచ్చి మహాత్మా గాంధీతో సంప్రతింపులు జరిపే వెళ్లారు. ఆరోజుల్లోనే అక్కడ కాంగ్రెసు కార్యవర్గ (వర్కింగ్ కమిటీ) సమావేశం కూడా జరిగింది. ఆనందర్బంలోనే, వారికి హైదరాబాద్ సమస్యను మహాత్మాజీ సమగ్రంగా వివరించారు. నేను కూడా ఆ సమస్యను గురించి మాట్లాడే టందుకు కొన్ని నిమిషాల వ్యవధి ఇచ్చారు. ఆ పని

పూర్తికాగానే నాకు హైదరాబాద్ తిరిగి వెళ్ళేటందుకు అనుమతి ఇచ్చి, మరలా బొంబాయిలో జరుగ నున్న అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ (ఎ. ఐ. సి. సి) సమావేశానికి రావలసిందని ఆదేశించారు.

ఆనాటి వరకు స్వదేశ సంస్థానాలలో ఉన్న ప్రజలు నిరంకుశులు భూస్వామ్య తత్వం కలవారూ అయిన పరిపాలకుల నెదిరించి ఎవరి సంస్థానంలో వారే తమ తమ పోరాటాలు సాగిస్తున్నారు. ఆ పోరాటాలు వేర్వేరు సమయాల్లో కొనసాగినప్పటికీ ప్రజాస్వామ్య బాధ్యతాయుత పరిపాలనను సాధించుకొనడమే ఆయాసంస్థానాలలోని ప్రజలందరి లక్ష్యమూ. అయినప్పటికీ వేర్వేరు పాయలుగా సాగిన వారందరి ఉద్యమాలనూ సంధానం చేసే ప్రయత్నం చాలాకాలంగా జరగలేదు. అఖిలభారత సంస్థానాల ప్రజల సభ గుంపులు గుంపులుగా ఉండేకాని జీగి బిగి వున్న ఒక సంస్థగాలేదు. అది ఆయా సంస్థానాలలోని ప్రజలందరినీ ఆయా సమయాల్లో ఆకర్షించిన సమన్వయపట్ల కృషి చెయ్యడమే లక్ష్యంగా పని చేసింది. కొన్ని సంస్థానాలలో స్వాతంత్ర్యోద్యమం చాలా బలంగా వుంది. మరికొన్నింటిలో చాలా సులువుగా అణగద్రొక్కబడింది. అఖిలభారత సంస్థానాల ప్రజల సభ దేశంలో నలుమూలల్నించీ వచ్చే కార్యకర్తల సహవేష స్థలంగా మాత్రమే ఉపకరించింది. నిజం చెప్పాలంటే కొందరు కాంగ్రెసు నాయకులు సంస్థానాలలోని ప్రజల సమన్వయలను గురించి శ్రద్ధ వహించి వారి నాయకులందరూ ఒక చోట సమావేశం ఆహ్వానించి వారు ముఖ్యంగా డాక్టర్ పట్టాభి సీతారామయ్య, మరి కొందరూ ఈ విషయాన్ని గురించి ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించారు. అయినప్పటికీ ఆ సభకు నియమ నిబంధనలు గాని, దాని తరపున పని చేసేటందుకై ఎన్నుకొనబడిన ప్రతినిధులు, కార్య వర్గం అనేవిగాని ఏమీ లేవు 1939లో ఆ సభ లూథియానాలో సమావేశమైంది. తిరిగి 1942 వరకు మరో సమావేశం జరిగిందని అనుకోను.

పరిస్థితులు ఎట్లాగున్నా స్వదేశ సంస్థానాలలో ఆ సంస్థాల ప్రజామండలి అనే పేరుతోనూ, సంస్థాన ప్రజల సంఘం అనే పేరుతోనూ

వనులు చేస్తున్న కార్య చర్యలందరి లోనూ ఒక ఎడమైన సౌహార్ద భావం కలిగింది అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల సంఘానికి అధ్యక్షుడైన వండిత జవహర్లాల్ మార్గదర్శకత్వంలో ఆ సంస్థ శస్త్రవంతమైన సజీవ సంస్థగా ఆవిర్భవించ సాగింది కందుకూ సభ్యులతో ఏర్పడిన స్థాయి సంఘం, అప్పుడప్పుడు క్రమబద్ధంగా సమావేశం అవుతూ ఆయా సంస్థానాలలో కొనసాగుతున్న పుద్మమాలకు నేహాలు, నూచనలు ఇచ్చి నడిపించేది. కాని, దేశస్వాతంత్ర్యోద్యమం కాంగ్రెస్ లో అందరి దృష్టిని ఆకట్టుకొన్నందువల్ల అప్పుడు సంస్థాన ప్రజల ఉద్యమాలకు సహజంగా తక్కువ ప్రాముఖ్యం మాత్రమే లభించింది. అయినప్పటికీ స్వదేశ సంస్థానాలు వేరు, బ్రిటిషు వరిపాలనలోవున్న భారతదేశం వేరు, అనే భావమూ వరిస్థితి తొలగిపోవాలనీ దేశం అంతటికీ స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించేందుకు పెద్ద యెత్తన ఒకే ఉద్యమం సాగాలనీ అందరి మనస్సుల్లోనూ వుంది. ఒకే దేశంలో వున్న ప్రజల నడుమ వారిని వేరుచేస్తున్న కృత్రిమ భిత్తికలు (గోడలు) కూలిపోవాలని అందరూ కోరారు. స్వదేశ సంస్థానాలలో వున్న ప్రజలను కూడా ఈ ఉద్యమంలోకి ఆహ్వానించాలని మహాత్మాజీ యోచించారు. అందుచేత, అఖిలభారత స్వదేశ సంస్థానాల ప్రజల సభవారి స్థాయి సంఘ సమావేశం కూడా ఎ. ఐ. సి. సి. సమావేశంతోపాటు జరిపించాలని ఆయన నిర్ణయించారు.

హైదరాబాద్ స్టేట్ నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ కు సంబంధించిన నర్వాధికారాలూ సంఘ నియమావళి ననుసరించి శ్రీనాథాల్ చేతుల్లో వున్నాయి. అయినప్పటికీ ఆయన రాజకీయల్లోంచి వైదొలగి దుంగంగా వున్నారు. అందుచేత, కొంతమంది సహచరులతో కలిసి నేను బొంబాయిలో జరిగిన సమావేశంలోనూ, చర్చల్లోనూ పాల్గొన్నాను. ఎ. ఐ. సి. సి. సమావేశం జరిగింది. ముందు రోజుననే మహాత్మాజీ, వండిత జవహర్లాల్ నెహ్రూ లిరువురూ సమావేశంలో ముచ్చటించారు. మహాత్మాజీ 'క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం' యొక్క లక్ష్యాలనూ అందులో యిమిడివున్న కష్ట నిష్ఠూర్యాలనూ వివరించి భారతదేశంలోని స్వదేశ సంస్థానాల ప్రజలందరూ ఆ

ఉద్యమంలో పాల్గొని త్యాగాలు చేసి, తమక ఎదురైన కష్టాలు నహించ
పలసిన ఆవశ్యకతను విపరించారు. అందువల్ల ఇంకమీదట దేశం అంతటా
ఒకే ఒక నాయకత్వం ఒకే ఒక స్వాతంత్ర్యోద్యమం కొనసాగాలి,
అని ఆదేశించారు; ప్రకటించారు. ఆ ప్రకటన, మా హృదయాలు సంతో
షంతో పులకరించి పొంగిపోయేటట్లు చేసింది అప్పటివరకూ, మా లక్ష్యం
సంస్థానాధిపతి ఆధ్వర్యంలో బాధ్యతాయుత పరిపాలనను సాధించు
కొనడమే. కాని, ఇప్పుడు అది భారత దేశస్వతంత్రతమూ, స్వతంత్ర భారత
దేశంలో స్వదేశ సంస్థానాలలో ప్రతిదీ షరీఫ్ కావడం జరగాలి. అది
మనం అందరూకూ కలిసి సాధించుకోవాలి. మనమందరూ స్వతంత్ర
భారతదేశ పౌరులమనీ బ్రిటిషు సాధనలకు, రాజులకు, మహారాజు
లకు, నవాబులకు, పక్షి పక్షిసాలు ప్రకటిస్తూ తలొగ్గి వుండే దాను
లము కామనీ గొంతెత్తి ప్రకటించాలి. ఈ నాటివరకూ మన మీద అధి
కారాలు చెలాయినూ బ్రిటిషువారి తొత్తులుగా, బానిసలుగా వ్యవహరిస్తూన్న
పరిపాలకు లందరూ తాము ఇకమీదట బ్రిటిషు
కామనీ స్వతంత్ర భారత దేశంలో ఏర్పడే వ్యవస్థకు ఎడ్డలను నిర్ణయం
ద్వంగా ప్రకటించాలి. ఇదీ సర్వసాధారణంగా భారత భూఖండాని
కంతటికీ అనువర్తించే ముఖ్యమైన లక్షణము. దీని కనుగుణంగా మా
ఉద్యమాలను మరునాటి ఎ. ఐ. సి. సి. సమావేశంలో తీర్మానం కానున్న
జాతీయ ఉద్యమ విధానంతో సమన్వయం చేసుకంటూ నడిపించి విజయం
సాధించవలసిన ఆగత్యం ఏర్పడింది. మాలో ప్రతి ఒక్కరూ మా
ముందు ఆ మహానాయకులు ప్రవేశపెట్టిన ప్రతిపాదనలకు ఆమోదాన్ని
వెల్లడించాము. కొందరు, స్వదేశ సంస్థానాల ప్రజలను ఈ ఉద్యమంలోకి
లాగకుండా వుంటే చాగుంటుందని సన్ననన్నగా గొణిగారు కాని, ఆ
సన్నగ్గుడు పిరికితనం, అలసత్వంవల్ల కలిగిందైనందువల్ల ఎవరికీ వినిపిం
చనూ లేదు. ఈ సూచనల సనునరించి, స్టే
టందుకు మా ఆమోదాన్ని వెల్లడించే తీర్మానమొకటి తయారుచేయ
వలసిందని ఒక కమిటీని యేర్పాటు చేయడం జరిగింది. ఆ కమిటీ

తయారుచేసిన తీర్మాన పాఠం పండిట్ నెహ్రూకి నచ్చలేదు అందుచేత ఆయనే స్వయంగా ఆ పాఠం తయారుచేసి దాన్ని మహాత్మాజీ పరిశీలించి ఆమోదించేటందుకు యిచ్చారు మహాత్మాజీ ఆ తీర్మాన పాఠాన్ని సవరించవలసి ఉందని చెప్పి తాను రాత్రి ఆ వనిచేసి మరునాటి సభలో దాన్ని ప్రవేశపెట్టేందుకు ఇస్తానన్నారు.

ఎ. ఐ. సి. సి సమావేశం అనుకోన్నవేళకు ప్రారంభమైంది. క్విట్ ఇండియా తీర్మానం చేసి తగ్గ కార్యక్రమాన్ని ముగించింది. మహాత్మాజీకి అఖిలభారత స్వదేశ సంస్థానాలలోని ప్రజల స్థాయి సంఘ సమావేశంలో వారి ఆమోదం పొందేటందుకై మేము ప్రవేశపెట్టవలసిన తీర్మానానికి తుదిమెరుగులు పెట్టేటందుకు అవకాశం (కాలవ్యవధి) లభించి లేదు. ఎ. ఐ. సి. సి సమావేశపు గమనికల మహాత్మాజీకి, ఇతర నాయకులకూ ఊపిరాడనంత వని పడింది మహాత్మాజీ మాలో ఒకరితో ఆ తీర్మాన పాఠం సిద్ధంగా వున్నట్లే అని చెప్పారు. కేని మాకు నాయకుల నందరినీ అరెస్టు చేస్తారనే వార్తలు రాసాగాయి. మాలో కొందరము రాత్రి బాగా గడచిన తర్వాత మహాత్మాజీ దగ్గరకు వెళ్ళి ఆయన తుదిమెరుగులు దిద్దిన తీర్మానపు పాఠం తీసుకోవాలనుకున్నాము. కాని, అది అవసరంకదని అనుకున్నాము. ఆ సమావేశంలో ప్రతి ఒక్కరూ మహాత్మాజీ చెప్పిన వివరాల సనుసరించి తమ తమ సంస్థానాల్లో ఉంటే చెయ్యడానికి తగిన కార్యాచరణ విధానాలు రూపొందించుకోవలసి ఉంది మిగిలిన సంస్థానాల నుంచి వచ్చిన ప్రతినిధులందరూ ఆ వనిలో నిమగ్నులయ్యారు హైదరాబాదు సంస్థానంలోని ప్రజోద్ధ్యమం యొక్క బలహీనత నాకు అప్పుడు బాగా వెల్లడియింది నేను ఏదైనా ఒక నిర్దిష్టమైన వధికాన్ని రూపొందించాలని ఎంతో ప్రయత్నించాను. కాని, అవని గురించి నాతోపాటు అక్కడికి వచ్చిన వారిలో ఎవరూ శ్రద్ధానకులు చూపించనందువల్ల అది సాధ్యంకాలేదు అయితే హైదరాబాదు సంస్థానం ఈ విప్లవోద్ధ్యమంలో పాల్గొనకుండా దూరంగా నిలబడి మాస్తూ ఉండటమే జరుగుతుందా? అది ఏమైనా ఎవరైనా మెచ్చతగిన

వనిస్థితేనా? ఆ సంస్థానంలోని ప్రజలకు బలంలేదా? నేను స్వతంత్ర భారతదేశ పౌరుడిని అని భావించి సగర్వంగా చెప్పుకొనేవారెవ్వరూ ఆ సంస్థానంలో లేరా? అక్కడి ప్రజల ఉద్యమం అంత దుర్బలమైందా? అక్కడి ప్రజలలో అందరూ సంస్థానాధిపతికి 'జోహుకుమ్' అనే దాసానుదాసులా? అనే ప్రశ్నలన్నీ నా మనస్సులో ప్రవేశించి తఫాసు గలితాయి. 'చదువరిగాయి చిట్టచివరకు, ఆగష్టు రి మధ్యాహ్నం వేళ మహాత్మాజీకి "వరస్పర విరుద్ధంగా ఉన్న భావాల సంఘర్షణ మూలంగా హైదరాబాదు సంస్థానం ఐక్యకంఠంతో చర్యలు తీసుకొనేలా పోవచ్చు. మీరు కొందరు వ్యక్తులు తమకీ వంచన లేకుండా ఈ విప్లవోద్యమంలో పాల్గొని ఇతరులతో కలిసి నడిచేటందుకు అనుమతి ఇస్తారా" అని వ్రాశాను. మహాత్మాజీ చారిత్రాత్మకమైన తన ఎ. ఐ. సి. సి. ఉపన్యాసంలో ఏ సంస్థానంలోనూ ముగ్గురు మనుష్యులు, త్యాగశీలురైన స్వతంత్ర భావోద్దీపితులైన వారు ఉన్నా, వారు ఈ విప్లవోద్యమంలో చేరి పాల్గొన రండని ఆహ్వానిస్తున్నాను అంటూ ఏ సందేహాలకూ అవకాశం లేని విధంగా ఉద్ఘాటించారు.

ఏ నిమిషంలోనైనా నేను అరెస్టు కావచ్చుననే భావంతో నేను, ఉద్యమం యొక్క ఆశయము, దాన్ని నిర్వహించవలసిన విధానము వివరిస్తూ ఒక సంగ్రహ నివేదికను తయారుచేసి సంస్థానంకో ఉన్న 50 మంది పేరున్న కాంగ్రెసు వారికి పంపించి వారి అమోదము సంతకాల ననుసరించి ఉద్యమం కొనసాగించండని తెలియజేసాను.

మరునాడు ఉదయమే ప్రభుత్వం కాంగ్రెసు వర్క్సంగ్ కమిటీ సభ్యులందరినీ అరెస్టు చేసి అవిధిత గమ్యస్థానాలకు కొనిపోయింది. అనేకమంది ఇతర ప్రఖ్యాత కాంగ్రెసు నాయకులందరినీ కూడా అరెస్టు చేసింది. త్వరలోనే మిగిలిన వారందరినీ కూడా పోరు, వారి రాష్ట్రాలు చేరి చేరగానే అరెస్టు చెయ్యడం జరుగుతుందని, స్వదేశ సంస్థానాలనుంచి వచ్చిన కార్యకర్తల విషయం కూడా అంతే ఆచరణలో వారలు వ్యాపించాయి. మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ మిగిలిన వారిగతి ఏమైందో,

ఏమవుతుందో తెలియని స్థితి ఏర్పడింది. తెలిపోను ద్వారా సంబంధాలు కలిగించు కొనేటందుకు పీలు కాలేదు. మాలో ఇంకా ఆరెస్టు కాకుండా ఉన్నవారు, మారు దానిని, సులభంగా గుర్తించేటందుకు పీలుకాని దుస్తుల్లో కోట ప్రాంతంలో ఒక నిర్దిష్ట స్థానంలో సమావేశం కావాలని కబరు వచ్చింది. ఆ సమావేశంలో స్థాయి సంఘం మళ్ళీ సమావేశమవడం సాధ్యం కానందువల్ల స్థాయి సంఘం ఆమోదించవలసి ఉన్న తీర్మానాన్ని ఆమోదించడం జరుగుతుందని తెలిసింది. శ్రీ బల్వంత్ దావ్ మెహతా అప్పుడు అఖిల భారత స్వదేశ సంస్థానాలలోని ప్రజల సదస్సు జరగలే నెక్రటరీ ఆయన మాకోసం నిర్దిష్ట స్థానంలో కనిపెట్టాడు. ఒక దశను మంచి సభ్యులు కూడారు. విడిదైన తమ సంస్థానాల పరిపాలకులకు వంపించవలసిన లేఖ ముఖ్యమంత్రి తయారుచేసి, ఒక ఆరగంటలో మా కార్యక్రమం పూర్తి చేయాలని ఎవరి దారిని వారు వెళ్ళిపోయాము. మాలో ప్రతివారూ తాము ఆరెస్టు కావ ముందే ఆ లేఖ కాపీలు వంపించడం జరగాలని నిశ్చయించాము.

ఆ రాత్రే నేను ఎవరికీ కానరాకుండా ప్రయాణించేసి, షోలాపూర్ చేరుకొని, ఒక చిన్న నందులో ఒక చిన్న గదిలో అరడజను మంది మిత్రులకు తప్ప మరెవరికీ తెలియని రీతిగా చుకాముచేశాను శ్రీ ఆర్. ఎన్. దివాన్ ను హైదరాబాద్ లో ఉన్న సహచరులకి, దొంబాయి నభలలో జరిగిన నిర్ణయాలు తెలియజేసేటందుకు ప్రత్యేక వార్తాపహుడుగా వంపించాను. నిజాముకి వంపించవలసిన లేఖ కాపీకూడా వారికి, సమాచారం అవగాహన అయ్యేటట్లు వంపించాను హైదరాబాదు సంస్థానంలో ప్రవేశించగానే నన్ను తప్పకుండా ఆరెస్టు చేస్తారని నమ్మినందు వల్ల నా సహచరులు నిర్వహించవలసి ఉన్న విప్లవాద్యమ స్వభావం, కార్యక్రమం పూర్తిగా అవగాహన చేసుకొనాలనే కోరికతో ఆ జాగ్రత్తలు తీసుకొన్నాను ముగ్గురు నలుగురు ముఖ్యమైన హైదరాబాదు నాయకులకు షోలాపూరు వచ్చి నన్ను కలుసుకో వలసిందంటూ కూడా వ్రాశాను. కాని, వారెవ్వరూ నన్ను కలుసు కొనేటందుకు అక్కడికి

రానేలేదు. ఏమైనప్పటికీ నిజాముకి వంపించ వలసిన ఉత్తరం కాపీ వారికి చెరింది వారు దాన్ని నిజాముకివంపించే విషయాన్ని గురించి చర్చించి వంపించడమో మానడమో నిర్ణయిస్తామని తెలియ జేసినట్లు శ్రీ దివాన్ షోలాపూర్ తిరిగి వచ్చిన వెంటనే నాకు చెప్పారు. సంత పించగా వుంది వారి ప్రవర్తన అప్పటికి శ్రీ నానాల్ వర్మాని నుండి షోలాపూర్ రావడం జరిగింది ఆయన, నిజాముకి వంప వలసి ఉన్న లేఖ చదివి, అది నిజాముకి వంప వలసిందేనని, విప్లవోద్యమం ప్రారం భించ వలసిందేనని చెప్పారు. తన ఆరోగ్యం సరిగా లేనందు వల్లా అది త్వరగా క్షిణిస్తున్నందు వల్లా తాను స్వయంగా ఆద్యమంలోకి దూరం లేని స్థితిలో ఉన్నానని, మనసులో ఎంతోనొచ్చు కొంటూ వ్రాత పూర్వకంగా హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ ప్రెసిడెంటుగా తన కున్న అధికారాలన్నీ నాకు దత్తం చేసి వ్యవహారం నడిపించ మన్నారు. ఆ రీతిగా నేను సరం జామా అంతా సమకూర్చుకొని షోలాపూర్ వదిలి మద్రాస్ జైయిల్ లో ప్రయాణం చేస్తు హైదరాబాద్ వచ్చాను. నాతో పాటు ముగ్గురు మిత్రులు కూడా ప్రవృత్తులుగా ప్రయాణం చేశారు. వారు ముగ్గురి దగ్గరా విడి విడిగా ఒక్కొక్క కాపీ (నిజాముకు వంపించ వలసిన లేఖ, నేను సంత కాలు చేసిన కాపీలు) వుంది. మేము ముగ్గురమూ అరెస్టు కావలసిన వారమే అయినందున ప్రత్యేకంగా ఈ జాగ్రత్త తీసుకొనడం అవసర మని అనిపించింది. రైలు, గుల్బర్గా స్టేషన్ ప్లాట్ ఫారమ్ మీదికి రాగానే ఒక చివరి నుంచి మరొక చివరి వరకూ సాయుధులైన పోలీసులవారూ బారులు తీరి ఉండటం చూశాను. కాని, వారు నన్ను అరెస్టు చేయ్య లేదు. నేను వాడి స్టేషన్ లో రైలు మారాను కాని, అక్కడ కూడా అరెస్టు కాలేదు. కాని, సాయంత్రం 5 గంటలకు నాంవల్ల స్టేషన్ చేరిన తర్వాత టోంగా మాట్లాడు కొంటున్నప్పుడు పోలీసు డివ్యూటీ కమిషనరు నా దగ్గరకు వచ్చి నన్ను అరెస్టు చేస్తున్నట్లు తెలియ జేశాడు. నా ముగ్గురు మిత్రులూ నన్ను అరెస్టు చేసి తీసుకొని పోవడము కన్ను లారా చూశారు నిజాముకి వ్రాసిన ఉత్తరం తప్పకుండా ఆయనకు

రవాణా అవుతుందని నేను తృప్తి చెందాను. నేను సంతకం పెట్టిన ఉత్తరాల్లో ఒకటి, నేను నగరానికి రాగానే పంపించ వలసివుంది. ఆ పని చెయ్య దానికి నాకు పీలు కలుగ లేదు. ఆ ఉత్తరం కాపీ ఒకటి అంతకు ముందే డాక్టర్ మేల్కోచేకి ఇవ్వవలసినదని శ్రీ దివాన్ ద్వారా పంపించాను. నేను నగరానికి రాక ముందే అరెస్టు కావడం సంభవిస్తే డాక్టర్ మేల్కోచే ఆ ఉత్తరంలో తన సంతకం చేసి నిజామ్ కి పంపించే టుండుకు తన సంసిద్ధతను వెల్లడించారు.

నిజామ్ చిరునామాకు వ్రాసి పంపిన ఉత్తరం ఈ క్రింది విధంగా వుంది :—

కుల, మత విభేదాలతో సంబంధం లేకుండా సంస్థానంలోని ప్రజలను నేనించేటందుకు అంకితమైన జాతీయ సంస్థ అయిన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ తరపున ఘనతపపించిన ప్రభువరేణ్యులగు తమకు ఈ లేఖ వ్రాసే గౌరవం నాకు తటస్థించినది. ఇందుమూలముగా తమకు తెలియజేస్తున్న విషయములను సావధానముగా సానుభూతితో ఓర్పుతో పరిశీలించవలసినదని నవినయముగా మనవి చేసుకొంటున్నాను.

హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వము, సంస్థానంలో పౌరులకుండే హక్కుల నన్నింటినీ పూర్తిగా అణచివేసింది. అందుకు కారణాలేవో వారికే తెలుసు. కొంతకాలం క్రిందట స్టేట్ కాంగ్రెస్ ను చట్ట వ్యతిరేక సంఘమని ప్రకటించి సహజ పౌర జీవనం సామరస్య విధానంలో అభివృద్ధి చెందకుండా ఆటంకములు కలిగించింది. స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై ప్రభుత్వం చేసిన ఆరోపణలను వారు అంగీకరించడంగాని, వాటిని ప్రభుత్వం రుజువు చెయ్యడంగాని జరగలేదు. నిషేధాజ్ఞలవట్ల స్టేట్ కాంగ్రెస్ తన అంగీకారాన్ని వెల్లడించి, దాన్ని అణగత్రొక్కేటందుకు ప్రయత్నాలు జరిగినప్పటికీ నజీవంగా వుంది. తన మనుగడకోసం అది ప్రయత్నాలు జరిపిన కాలంలో ఎందరో దాని నుంచి వైదొలగడం జరిగింది. అందుచేత, దానితో సంబంధం వదులుకొన్న వారెవరికీ ఈ

నివేదనా ప్రతంతోగాని, మున్ముందు స్టేట్ కాంగ్రెస్ నిర్వహించునున్న కార్యక్రమాలతోగాని ఎట్లాంటి సంబంధముయీ లేవు

ఘనలవహించిన నిజాము ప్రభువరేణ్యుల ఆశ్రయంలో సంపూర్ణ మైన ప్రజాస్వామ్య బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పడాలనీ, సామాన్య పౌరహక్కులకు భంగం కలగకూడదని స్టేట్ కాంగ్రెస్ తన కోరికలని స్పష్టంగా ఉద్ఘాటించింది. తాను ఎదుర్కొన్న క్లిష్ట కాలంలో కూడా ఆ కోరికలను ఎంతమాత్రమూ నడలించలేదు అంతేకాకుండా తన కార్యక్రమా లన్నింటిలోనూ ఆ ఆశయాలనే అగ్రశ్రేణిలో ప్రతిష్ఠించడం కూడా జరిగింది. అందువల్ల దాని లక్ష్యాలను ఇప్పుడు పునరుక్తం చేయ వలసిన అగత్యం లేదు

భారతదేశంయొక్క భౌగోళిక, రాజకీయ ఐక్యత పరిరక్షించ బడవలెనని స్టేట్ కాంగ్రెస్ పట్టుదల వహించింది. అంతేకాకుండా అది, బ్రిటన్ తన సామ్రాజ్య ప్రయోజనాలకోసం సృష్టించి, ప్రోదిచేసిన రాజకీయ విభేదాలను అంటే స్వదేశ సంస్థానాలు బ్రిటిషు పరిపాలనలో ఉన్న రాష్ట్రాలు అనే భేదాలను వట్టిండుకొనకుండా. భారతదేశం అంతటికీ ఒకేరకమైన రాజకీయ వ్యవస్థ వుండాలని షెక్వసిస్తున్నది ఈ ఎక్స్ పానిసి తోడుగా, దానికి ఉపాంగంగా ఈ రెండు విభాగాలలోవున్న ప్రభుత్వాల్లా స్వతంత్ర భారత ప్రజా సత్తాక దేశంలో ప్రభుత్వంవల్ల విధేయత సమాఖ్యగా రూపొందాలని కోరుచున్నది.

ఈనాడు అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో ఏర్పడిన క్లిష్టసమస్య, భారతదేశ ఐక్యతనూ, స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వాన్నీ పరిరక్షించడము దానిలో ఇమిడివున్న వెర్రిరూప విభాగాల సంక్షేమానికీ, అభివృద్ధికీ అత్యవసరమని రుజువు చేసింది జాతీయ వనరులను, సంపదను పూర్తిగా వెంటనే సమీకరించి, మనదేశానికి ఎదురైన భయంకర, ఘోర, ప్రమాదకర పరిస్థితులను యెదుర్కొని పోరాటం ఎరవడం తప్పవనిరి ఆయింది.

ఇప్పుడున్న బాధ్యతారహిత, నిరంకుశ, మధ్యయుగం నాటి ప్రభుత్వం, రాజోయే విదేశీయ ఒండులను నెరుక్కొని ప్రజల

యిండ్లను, కుటుంబాలను రక్షించేటందుకు సామర్థ్యం కలదివాడు దేశంలో ఉన్న మనుష్యుల నందరికి ఉత్తేజం కలిగించి వస్తు వదార్థాల నన్నింటినీ సేకరించి సమీక్షించి వర్గం యిప్పటి ప్రభుత్వము ప్రజాస్వామ్య ప్రజా పతనిధి వర్గాల ప్రభుత్వానికి దారివదిలి చోటు యియ్యాలి ఈ అన్ని అంశాలనూ, ప్రజాక్షేమాన్నీ ముఖ్యంగా పరిశీలించి స్టేట్ కాంగ్రెస్ తన దృక్పథం దృఢమైనదనీ, విమర్శలకు నిలబడేదనీ విశ్వసించి ఈ కోరికలను తమరు అంగీకరించవలసినదనీ, వెంటనే అమలుచెయవలసినదనీ కోరుచున్నది

అవి - -

1 ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువరేణ్యుల ఆశ్రయంలో ప్రజాస్వామ్య, బాధ్యతాయుత పరిపాలనా విధానాన్ని వెంటనే ప్రవేశ పెట్టి హైదరాబాదు సంస్థానం స్వతంత్ర భారత యూనియన్ లో ఒక యూనిట్ గా చేరేటందుకు తమ సంసిద్ధతను నిర్బంధం గా ప్రకటించాలి.

2 పౌరులకున్న సామాన్య హక్కులను (వాక్ స్వాతంత్ర్యము) మత స్వేచ్ఛ, సమావేశ స్వేచ్ఛ, వెంటనే ప్రసాదిస్తూ స్టేట్ కాంగ్రెస్ పైన ఉన్న నిషేధాజ్ఞను వెంటనే ఉపసంహరించాలి.

3 నిర్బంధంలో ఉన్న రాజకీయ కార్యకర్తల నందరినీ వెంటనే విడుదల చెయ్యాలి

ఈ సమన్య అన్నింటికీ శాంతియుత పరిష్కారము లభించవలసి ఉన్నప్పటికీ హఠాత్తుగా, అకారణంగా కాంగ్రెస్ కార్యకర్తల నందరినీ ఇటీవల ప్రభుత్వం అరెస్టు చేసినందువల్ల ఆ సమస్య పరిష్కారం వరంత చిక్కుల పాలవడిం నిజంగా గొప్ప దురదృష్టము ఇప్పటికే క్లిష్టమైన పరిస్థితి, స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆధ్యక్షుడైన శ్రీ స్వామి రామానంద తీర్థను నిన్న రైలు స్టేషన్ ఫ్లాట్ ఫారమ్ మీద ఆయన రైలు దిగి తమ నన్నిధికి స్టేట్ కాంగ్రెస్ కారీకలున్న ఈ ఎనతి వత్రాన్ని సమర్పించే ఉద్దేశంతో వస్తున్నప్పుడు అరెస్టుచెయ్యడం వల్ల మరింత క్లిష్టతర మైండు.

అయినప్పటికీ స్టేట్ కాంగ్రెస్ అత్యంత విషయ భావంతో వెల్లడించిన ఈ కోరికలను తమరు వెంటనే అమోదించి శాంతియుత పరిష్కారం సాధించ గలరని ఆశీస్సున్నాము.

మనదేశ చరిత్రలో ఈ నాడు సంభవించిన అత్యంత ద్విష్టమైన పరిస్థితిని ప్రభుత్వం వివేక, విజ్ఞానాలతో, క్రాంత్యదర్శితంతో చర్యలు తీసుకొని చక్కదిద్ద గలదని స్టేట్ కాంగ్రెస్ హృదయ పూర్వకంగా విశ్వసిస్తున్నది.

ఈరితీగ్ హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ సంస్థాన రాజకీయ సమస్యల పరిష్కారానికి ధీమా వహించింది. కానీ ఉద్యమ నిర్వాహణలో ప్రజలకు ఘట్టంగా కార్యకర్తలకు, మార్గ దర్శకత్వం అవసరము. ఆ సమర్థతను హరిత్రి కలిగించడానికి అవకాశం లేక పోయింది. అందుచేత కార్యకర్తలు ఎవరి ఉపాధిహాల ననుసరించి వారే పార్టీ పత్రికల ద్వారా తెలిసిన విషయాల నుంచి తమ పథకాలు రూపొందించుకొని ఉద్యమాన్ని కొనసాగించారు. క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం యొక్క అంతరార్థాన్ని గురించి అపార్థం కలిగినట్లు మాకు తర్వాత వ్యక్తమైంది. అది ముఖ్యంగా స్వదేశ సంస్థానాలతోనే ప్రజల లోనే కలిగింది. సంస్థానాలలోని ప్రగతి నిరోధక శక్తులు ఈ అవకాశాన్ని పూర్తిగా ఉపయోగించుకొని, తమకు తమకుండా ఉద్యమ స్వరూపాన్ని వివరించి, వ్యాఖ్యానం చేసి, ప్రచారం చేస్తారు. క్విట్ ఇండియా ఉద్యమ అత్యంత భారత దేశానికి స్వతంత్ర సోదన అయినప్పుడు మనం హైదరాబాద్ సంస్థానానికి స్వతంత్రం కావాలని సాధుకు ఉద్యమం నిర్వహించ కూడదు? బ్రిటిషు సామ్రాజ్య ప్రతినిధిగా భారత ప్రభుత్వ సార్వభౌమత్వం ప్రతీకగా సంస్థానంలో త్రిష్ట వేసి, నిజాముని అదుపులో ఉంచుతూ వున్న 'రెసి డెంట్ తొలగి పోవాలి' అని మనం ఉద్యమం నడుపుదాము. అప్పుడు బ్రిటిషు ప్రభుత్వ ప్రతిస్పందన, భారత ప్రభుత్వ సార్వభౌమాధికారమూ రెండూ తొలగి పోయి, సంస్థానం స్వతంత్ర మవుతుంది. అనే దోర్తజీవ్ కొందరు ఆలోచించారు. కొంత మంది వేరు పొందిన కాంగ్రెసు వారు కూడా ఆ ఆలో

ప్రాయానికి స్వాగతం చెప్పినట్లు తెలిసింది. ఈ భావం 'అజాన్ హైదరాబాద్' అంటే 'హైదరాబాదు సంస్థానం సర్వ స్వతంత్ర రాజ్యంగా అవతరించాల'నే కోరికకు సామాన్యప్రజలకు ఆర్థికీయమైన రూప కల్పన. అట్లా కనక జరిగితే భారత దేశ పరిపూర్ణతకు, ఐక్యతకు స్వస్తివాక్యం పలికి తిలోదకాలు ఇచ్చినట్లే. సుస్థాన ప్రజలను అణచి వుంచిన మతావేశ పూరిత ప్రభుత్వపు సంకెళ్లు మరింత గట్టి పడేవి. భారత దేశం చిన్న, చిన్న స్వతంత్ర రాజ్యాలుగా ముక్కలు చెక్కలై పరస్పర విజిగీషులై గొట్టే యుద్ధాలతో, అశాంతితో సంతుభిత మవుతుంది. ఇదీ సామ్రాజ్య వాదుల కుతంత్రము. రాజకీయ చతురంగపుటెత్తు. ఉద్యమాన్ని నిర్మూల్యం చెయ్యాలనీ, అణచి వెయ్యాలని తలచిన హైదరాబాదు ప్రభుత్వం ఆ ఉద్యమంలోకి వీలైనంత మంది వివిధ వర్గాల వారిని లాగడం ప్రారంభించింది. ఇత్రహదుల్ ముసల్మాన్ నాయకులకు తమ స్వప్రయోజనాల సాధనకు 'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమం నుంచి ఒక మంచి నినాదం దొరికింది. 'క్విట్ ఇండియా వాలాలు' 'అజాన్ హైదరాబాద్' భావాన్నీ, సూత్రాన్ని అంగీకరిస్తే తాము క్విట్ ఇండియా ఉద్యమాన్ని సమర్థిస్తామని అన్నారు. వారిప్రతిపాదన, హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్, తరపున ఆగస్టు 18, 1942 నాడు డాక్టర్ జి. యస్. మేల్కోటే సంతకం చేసి, ఘనత పొందిన నిజాము ప్రభుత్వకు పంపిన లేఖలో వ్యక్తం చేసిన మౌలిక సూత్రాలకు పూర్తిగా వ్యతిరేకమైన పిఠానము. ఆ లేఖలో హైదరాబాదు సంస్థానం స్వతంత్ర భారతదేశ ప్రభుత్వానికి అనుబంధితమై, విధేయంగా ఉంటూ అంతర్భాగమై ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనగల రాష్ట్రంగా రూపొందాలని స్పష్టంగా చెప్పడం జరిగింది.

కార్యకర్తలు దురభిప్రాయాలు ప్రచారం అవుతున్నాయని గుర్తించారు. ఉద్యమాన్నీ, ప్రజల్నీ తప్పుదారి పట్టించాలని జరుగుతున్న ప్రయత్నాలను అర్థంచేసుకొన్నారు. 'అజాన్ హైదరాబాదు' నినాదంలో ఇమిడి ఉన్న దుర్బుద్ధిని ప్రమాదాన్నీ అర్థంచేసుకొన్నవారు ఉద్యమాన్ని వెంటనే సరియైన పంథాలో స్పష్టమైన దృష్టితో నడిపించారు. కొందరు

సత్యాగ్రహాలలో కొన్ని జట్లకు చెందినవారు తమను నడిపించిన నాయకత్వంలో పెర్చడిన లోపంవల్ల 'క్విట్ హైదరాబాద్' అనే నినాదాలు కూడా చెశారు. మొత్తంమీద హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు వాలంటీర్లలో 400 మందికి పైగా సత్యాగ్రహం చేసి జైళ్ళలో ప్రవేశించారు సంస్థానంలో యువతరం ఉద్యమ నాయకత్వాన్ని చేపట్టి, చెదరిపోయి ఉన్న బలాలను కూడగట్టుకొంటూ ముందుకు నడిచింది. కనీసం నూరుమంది సత్యాగ్రహులైనా ఈ శాంతి సేనతో చేర్చవలసి అంటూ నేను వండిట్ సరెండ్రజీతో చెప్పాను ఆయన అట్లాగే చేశారు. కొన్ని నెలల్లో మా బలం అంతా పూర్తిగా జైలుపాలై నందువల్ల భారతదేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో జరిగినట్లే హైదరాబాద్ లో కూడా క్విట్ ఇండియా ఉద్యమ తరంగం శాంతించి చచ్చబడింది

చంచల్ గూడా జైలులో నాలుగు గోడలనడుమా నిర్బంధంలో ఉండి, హైదరాబాద్ సంస్థాన ప్రజల స్వాతంత్ర్యద్యమాన్ని, భారతజాతి స్వాతంత్ర్యద్యమంతో చెతులు కలిపి నడిపించి, భారతదేశంలో మేమూ, మా సంస్థానమూ అంతర్భాగాలే అని నిరూపించిన యువతరం నాకు గర్వం కలిగించింది.

24. నాతో స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో

దూకిన కొందరు మిత్రులు

నన్ను అరెస్టు చేసిన తర్వాత ఒక గంటలో, హైదరాబాద్ సైంట్రల్ జైలులో నా సహచరుల మధ్య ఉన్నాను. వారు, నేను హైదరాబాద్ చేరక ముందే అరెస్టయ్యారు వారేమీ ఎక్కువ వుంది లేదు వారిలో శ్రీ రామకృష్ణ దూత్, శ్రీ హరిశ్చంద్రహేదా, శ్రీ మాణిక్‌చంద్ పహాడే, మొదలైన వారున్నారు.

డాక్టర్ మేల్కోటే ఒక వారం తర్వాతనో, ఏమో పబ్లిక్ మాతో కలిశారు. ఆయన క్రమశిక్షణతో చలించిన యోధుడు. ఆయన అప్పుడు వట్నులో ఉన్న ప్రతిఒక్క నాయకుడినీ

పంపించ మని ఇచ్చిన ఉత్తరం పంపించ వలసిందని కోరాడు. ఎవరూ అంగీకరించ లేదు. అంతే కాకుండా వారు వాదించడం మొదలు పెట్టారు. అఖిల భారతస్వదేశ సంస్థానాల ప్రజా కాంగ్రెసు స్థాయి సంఘ సమావేశము జరగనే లేదు. అందు చేత ఈ జాబులొని విచారాలకు కాంగ్రెసు అధికార ముద్రవడ లేదు; అని ఆభిప్రాయాలుకూడా చెప్పారు. 'మహాత్మాజీ ఉద్యమానికి పిలుపు ఇవ్వక ముందే అరెస్టులు నందు వల్ల ఉద్యమ ప్రారంభం జరిగిందని ఎట్లా అనిగలము? అందు చేత ఆయన ఉద్యమమే లేదు' అని, మరికొందరు అన్నారు. చాలా పెంతైన ఆలోచనా ధోరణి! ఇంకొక పెద్ద నాయకుడు ఆ జాబు మీద తాను సంతకం చెప్పే నిజాము తన తల తీసివేసే ప్రమాదం ఉందని, అన్నట్లు చెప్పింది. ఈ వాదోప వాదాలు, ఆపి చేసిన నాయకుడు దుర్బలుడనే వ్యక్తం

దేస్తాయి. కాని, డాక్టర్ మేల్కోటే గట్టి పిండం ఆయన మీరు మా అగ్రనాయకులనే భావంతో నేను మీ దగ్గరకు వచ్చాను. మీరు సంతకాలు పెట్టడానికి అంగీకరించలేకపోతే నేనే సంతకం చేసి పంపిస్తాను లెండి, అన్నాడట. ఆయన ఇట్లాగ అన్నా ఎవరూ ముందుకు రానందు వల్ల, చివరకు ఆయనే ఆ జాబు నిశాముకి పంపించాడు. వెంటనే ఆరె స్టయినాడు.

డాక్టర్ జి. యస్. మేల్కోటే హైదరాబాదు సంస్థాన స్వాతంత్ర్యోద్యమ నిర్మాతల్లో ఒకరు స్టేట్ కాంగ్రెసు తన ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించడానికి అనేక సంవత్సరాల ముందే బారత జాతీయ కాంగ్రెసు నడిపిన ఉప్పు సత్యాగ్రహోద్యమంలో పాల్గొని కర్నూటక దేశంలో లాక్ డెబ్బలకు గురి అయ్యాడు. హైదరాబాద్ సంస్థాన రాజకీయ జీవిత సముద్రంలో ఉప్పెన లేవగానే ఆయన పరోసారి అందులోకి దూకి మొదటి నుండి చివరి వరకు చిత్త శుద్ధితో పాల్గొన్నారు. ఆయన ప్రఖ్యాత వైద్యుడు. ఆయనకు ప్రతి నెలా వేలకొద్దీ రూపాయలు రాబడిగా వచ్చేవి. అవన్నీ వదలు కొని, ఆయన స్వాతంత్ర్య యోధులలో చెరారు అందు వల్ల సహజంగా ఆయన ఎంతో ఇరకాటంలో ఉండి ఎన్నో కష్టాలకు గురి అయినారు. ఆయన అతి తక్కువ సొమ్ములో ఇమిడి కాలం గడిపిన రోజులు నాకు తెలుసు. ఆయన ఒక్కరే కాదు. ఆయన సొమ్ము లోని వారందరూ కూడా హృదయ పూర్వకంగా కష్టాలను ఆహ్వానిస్తూ ఉద్యమంలో పాల్గొనడం, వ్రశంస నీయమైన విషయం ఆయన ఇల్లు స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యక్రమాల తేనే పట్టు కొన్ని సమయాల్లో ఆ సంస్థ కేంద్రకార్యాలయము ఆయన ఇంట్లోనే ఉండేది పెద్ద, చిన్న కార్యకర్తలందరికీ కూడా ఆయన తనతో పాటే భోజన షగతి - కల్పించి - ఆతిథేయత్వప్తి పొందే వారు - సహజంగా స్నేహశీలి, కార్యదీక్షావరుడు, కరుణార్థి స్వభావం కలవాడు, ఆధ్యాత్మిక చింతనా - వరుడు, అయిన డాక్టర్ మేల్కోటే నాకు ఈనాటి వరకూ కూడా అచంచల చిశ్వాస పాత్రుడైన, నమ్మిన నవాచరుడు. ఇంతకు ముందు గతకాలంలో ఆయన నాకు ఆనేక

సంవత్సరాల పాటు నా కార్యక్రమాలకు కేంద్రంగా తన ఇంటిని ఉపయోగించుకొనే చనువు ఇచ్చారని చెప్పేటందుకు గర్విస్తున్నాను స్వాతంత్ర్యపోరాటపు తుదిదశలో మేల్కొచ్చే ఢిల్లీకి, ఇతర ప్రదేశాలకు చేసిన ప్రయోజన కరమైన యాత్రలు, పర్యటనలు స్వాతంత్ర్యోద్యమ చరిత్రలో గర్వించదగిన ఘట్టాలు.

ఈ ఉద్యమ ప్రభావం సంస్థానంలో ఎంతో సంచలనం కలిగించింది. ఉద్యమంతో ఏ కొంచెం సంబంధం వుందని అనుమానం కలిగినా ప్రభుత్వం వారిని వెంటనే అరెస్టు చేసింది. కొన్ని ప్రదేశాల్లో ప్రజలే చొరవగా ముందుకు వచ్చి సత్యాగ్రహం చేసారు. ప్రతివారు తమకుతొలిన తీరుగా ప్రారంభించి స్వతంత్ర హిందూదేశ పౌరులమనే నమ్మకంతో సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని నడిపారు. అట్లా సత్యాగ్రహం చేసి ఆ నాడు జైలుకు వచ్చిన వారు రెండు వందల మందో, అంత కంటే ఎక్కువ మందో కూడా వున్నారని నాకు జ్ఞాపకము. ఉద్యమంలో ఏది జరిగిందో అదంతా దానంతట అదే పైకి ఉబికింది. కేంద్ర నాయకత్వము, సూచనలు ఇవ్వడం అనేదేమీ లేనేలేదు బైట వున్న వారందరూ ఉద్యమానికి దూరంగా వున్నవారే. ప్రజలు తమ దారిని తాము సాగించారు దేశభక్తి భావాలున్న వారు ఆవేశంతో ఒక్కదూకు దూకారు. హైదరాబాదు కాంగ్రెసు కార్యకర్తలకు సంబంధించినంత వరకు సుమారుగా అందరూ ఎవరూ మిగిలి పోకుండా అరెస్టు అయినారు దాని ఫలితంగా ఉవ్వెత్తుగా లేచిన ఉద్యమం కొద్దికాలం గడవగానే పూర్తిగా ఆగిపోయింది

అప్పుడు తెలంగాణా ప్రాంతంలో యువకులు నాయకత్వం చేబట్ట ఉద్యమం లోకి వచ్చారు. ప్రజలందరూ 'సర్కార్' అనే పేరుతో గౌరవించే శ్రీ జమలాపురం కేశవదాసు అట్లాంటి వారు. వరంగల్, ఖమ్మం జిల్లాలలోనూ, ఇతర తెలంగాణా జిల్లాలలోనూ, ఉన్న యువకులందరూ ఆయన చుట్టూ చేరారు. శ్రీ రామ నారాయణ రెడ్డి కాంగ్రెసును వదిలి కమ్యూనిస్టులతో చేరి పోగానే తెలంగాణా యువకులకు హాస్యమైన నాయకుడి కొరత కలిగింది. వయోవంతులు ముందుకు వచ్చేటందుకు వెనుకా

చారు. 'సర్దార్' కేవల రాష్ట్ర తెలంగాణా ప్రజలకు యథార్థమైన ప్రతినిధి. ఆయన డాబు దర్బాలు లేని వాడు, సూటిగా మాయా, మర్కం లేకుండా మాట్లాడే రకం. ఆయన తన మాటలతో ప్రజల మనస్సులు తోబరచు కొనే శక్తి గలవాడు. ఆయనతో కలిసి వని చెయ్యడం ఎంతో సంతోష కరంగా వుండేది. రాజకీయ సంప్రదాయ భోరణులు, సిద్ధాంతాలు గురించిన విజ్ఞానంలో ఆయనకు పాండిత్యం లేక పోయినా తెలంగాణాలో శ్రమశక్తి చోపిడిపి గురుయైన పేద జనుల విముక్తికోసం ఆయన పోరాటం నడిపాడు. ఆయన నాటి నుంచి చివరి వరకూ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో అగ్రగామి గానే ఉన్నాడు మాస్వాములు, పెట్టుబడి దారీ వర్గాల వారు కలిసి ఆయన్ని ఎదిరించారనడంలో ఏమీ ఆశ్చర్యం లేదు. ఆయన తన చుట్టూ అనేక మంది యువకుల్ని కూడగట్టుకొని 1947లో ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించి దాన్ని సమర్థ వంతగా నడిపాడు.

కర్నాటక ప్రాంతం ఆ రోజుల్లో ఎంత మాత్రమూ సమీకృతం కాలేదు. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు ఆఫీసులో కార్యదర్శిగా వున్న శ్రీ జె. కె. ప్రాణేశ్వరచార్య అనే యువకడు, వ్యక్తి నత్యాగ్రహపు రోజుల్లో ఉద్యమంలో పాల్గొని 16 నెలలకు పైగా జైలు శిక్ష అనుభవించాడు. ఆయన కర్నాటక ప్రాంతం నుంచి వచ్చిన కార్యకర్త. అయినప్పటికీ, చాలా కాలం పాటు కర్నాటక ప్రాంతం తన సంగతి కాదన్నట్లుగా ఉద్యమానికి ఎడం గానే వుండనాలి. కానీ, వందేమాతరం ఓర్వూమాస్ని మాత్రం అందులో పాల్గొని నాయకత్వం వహించిన శ్రీ జగన్నాథ రావు చండర్కె నడిపించాడు ఆయన ఎంచి సాహసీ; సునితమైన ప్రజ్ఞా వంతుడు; మంచిన కత్త. బహుభాషా వేత్త. రాష్ట్రం లోని మూడ. భాషలలోనూ గంగా ప్రవాహ భోరణిలో ప్రసంగించే వాడు. స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో జైలుభాధ లను సహించడంలో ఆయనను మించిన వారు ఎవ్వరూ లేరు. కర్నాటక ప్రాంతంలో చైతన్య వంతుడైన యువకులు ఆయనను అనుసరించి వసి చేశారు. ఆయన కర్నాటక ప్రాంతం లోని ప్రజాసామాన్యాన్ని చైతన్య వంతుల్ని చెయ్యడంలో తన బాధ్యతను నిర్వహిస్తూ 1947-48 లోని తుదిదశ పోరాటంలో పాల్గొన్నారు

ఉద్యమం చప్పబడిన తర్వాత హైదరాబాద్ సంస్థాన రాజకీయ జీవితంలో చాలా కాలం పాటు నిశ్చలత, నిస్తబ్ధత కొన సాగాయి. దేశం నలుమూలలా స్వాతంత్ర్యోద్యమ స్వభావాన్ని గురించి వాదోప వాదాలు ప్రవాహ గతిలో సాగి సుడిగుండాలు ఏర్పడేట్లు చేశాయి అనేక మంది కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు సోషలిస్ట్ పార్టీ చెందిన లోకీ పోయి అహింసాయత మైన పని ఆసేటందుకు అవకాశం లేని కార్యక్రమాలు కొన సాగించారు. పరిపాలనా యంత్రాంగాన్ని స్తంభింప చేయాలనే ప్రయత్నాలు జరిగాయి ప్రజాసామాన్యంలో కొంత చైతన్య వంతులైన వారు తమ్ము శూన్యం ఆవరించి నట్లు భావించ సాగారు స్పష్టంగా, ఉద్యమ పరిస్థితి ఇది, అని చెప్పగలిగిన వారెవ్వరూ లేరు. చివరికి ఉద్యమం పూర్తిగా చల్ల బడి పోయింది అనిశ్చిత, అస్పష్టత ఆ కాలంలోని పరిస్థితుల లక్షణ మైంది హైదరాబాదు పీషయం కూడా అట్లాగే వుంది. కాని, మరాట్వాడాలో కొంతమార్పు కనిపించింది వ్యక్తి సత్యాగ్రహం రోజుల నాటి నుంచీ జైళ్లలో ముగ్గి వున్న వారు విడుదల కావడము, వారు మరి కొందరిని సమీకరించడమూ సంభవించాయి. హైదరాబాదులో అధికార పూర్వక మైన ఉద్యమం ఏదీ లేదనీ, ఏమో కొందరు చర్చకు మాత్రమే సత్యాగ్రహం చేసి జైలుకు వెళ్లినట్టూ వారికి నచ్చజెప్పే ప్రయత్నాలు జరిగాయి కాని, శ్రీ మరాఠ్ తోటి ఇతరులతోటి, జైలులో వున్న వారిలో కొందరము యథార్థ పరిస్థితిని గురించి చెప్పాము. వారు అది విని ఉద్యమాన్ని పూర్తిగా సమర్థించారు కాని, భారత దేశం అంతటా పదమం చప్పబడి పోయినందు వల్ల వారు అరెస్టు కావాలని ప్రయత్నించనూ లేదు ప్రభుత్వం వారిని అరెస్టు చెయ్యనూ లేదు. వారు మిత్రులతో సంప్రతింపులు జరిపి, గత సమాచారాన్ని తెలుసు కొంటూ మిత్రుల్ని కలిసి వారినలహాలు గ్రహించారు. వారు మహారాష్ట్ర పరిషత్ ను వునరుద్ధరించి 1943లో ఔరంగా బాదులో శ్రీ ఎన్. వి నాయక్ అధ్యక్ష తన ఒక మహాసభ నిర్వహించారు

జైశ్రకు వెళ్లిన సత్యాగ్రహాలను క్రమక్రమంగా విడచి చేద్దామని ప్రభుత్వం నిశ్చయించింది. తొమ్మిది నెలల తర్వాత కొందరు డిటెన్యూలను విడుదల చేశారు. మరోకొన్ని నెలలు గడచిన తర్వాత రెండో జట్టును విడుదల చేశారు. మాలో ఐదుగురం జైలు శిక్ష అనుభవించా 16 నెలల పాటు గడిపాం. ఆ తర్వాత మమ్మల్ని కూడా వదలి వేయడం జరిగింది. విడుదల చేసిన వారందరినీ బేపరతుగానే విడుదల చేశారు. మా ఉద్యమం ఆఫీలకారత ఉద్యమంలో ముడిపడి వుండటం చేత, దాన్ని గురించి అప్పుడు మేమేమి చెయ్యడాని కేదారి కనిపించ లేదు. మహాత్మా జీని పర్కింగ్ కమిటీ మొదలైనవి విడుదల చేసే వరకు, ఏమీ చెయ్యకుండా వేచి వుండాలనీ ఏమీ ముందడుగు వేయకుండా ఆగి చూడాలనీ మేము అనుకున్నాము.

25. ప్రాంతీయ భాషాపరిషత్ సభల అభివృద్ధి

నేను విడుదల అయిన తర్వాత సుమారు రెండు వారాల తర్వాత నా సహచరుల అభిప్రాయాలు తెలుసు కొనడం అవసరం అనిపించి ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేసి వారితో ఆ నాటి రాజకీయ పరిస్థితులను గురించి చర్చించాను. వారితో చాలా మంచి తమ ప్రాంతీయ స్థాయిద్వారా ప్రజల్ని సమీకరించి వనులు చేస్తూ స్టేట్ కాంగ్రెసు లక్ష్యాల సాధన కోసమే కృషి చేస్తున్నారు అందు చేత స్టేట్ కాంగ్రెసు మీద ఉన్న నిషేధాజ్ఞ ఉపసంహరణకు (రద్దుచేయించే) ప్రయత్నాలు చేయడం ఈ పరిస్థితుల్లో అవసరమా? అని వారు వాదించే వారు ఎవరైతే ప్రాంతాల్లో రాజకీయసభ స్థులు నిర్వహించి, బలం పెంచుకొని ఆ బలం అంతటికీ ఒక చోటచెర్చి దాన్నే తరవాత రాష్ట్రస్థాయి సంస్థగా ఎందుచేత రూపొందించుకో కూడదు? స్టేట్ కాంగ్రెసుసంస్థ అంటూ ఒక సంస్థ ఎందుకు ఉండాలి? దాన్ని ఎందు చేత కొనసాగించాలో చివరికి టెండుకు కూడా అంత బలమైన కారణాలు ఉన్నాయి. ఏ కారణం సదస్సులోనూ బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ ప్రసక్తి కారణం అందు చేత అవి అన్నీ ఉమ్మడిగా స్టేట్ కాంగ్రెసుకు తగిన ప్రత్యామ్నాయ సంస్థ అని ఎట్లాభావించ గలము? బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం కోశం జరిగే పోరాటం ఏదో ఒక రూపంలోనో మరో రూపం లోనో కొనసాగుతూనే ఉండాలి మొత్తం మీద ఆ సమస్య సులువు టరుప్లస్నీ వివరంగా సమగ్రంగా చర్చచేశాము. చివరకు రాష్ట్రస్థాయి సదస్సులద్వారా కృషిచేస్తున్న వారందరూ అట్లాగే తమవనులు కొనసాగించ వానికి నేనూ మరికొందరూ వాటిని దూరంగా వుంటూ పూర్వంమదిరి

గానే మా కార్యక్రమాలు నిర్వహించడానికి తీర్మాన మైంది అందు వల్ల హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు ఒక వ్యవస్థ రూపంగా అవతరించ లేదని వేరే స్పష్టంగా చెప్పనక్కర లేదు అది ఒక ఆదర్శానికి చిహ్నంగా మాత్రమే కొందరు కార్యకర్తలతో తన మనుగడ సాగించింది.

అప్పటినుంచీ కొంతకాలంపాటు ప్రాంతీయస్థాయి సదస్సులు కార్యక్రమాలకు కేంద్రాలైనాయి అవి వేలాది సంఖ్యలలో చేరిన సభ్యులతో వందలాది శాఖలతో తమ తమ మండలాల్లో వృద్ధిచెంది ప్రజా సంస్థలు అయినాయి వాటిలో ఉన్న కార్యకర్తలు, యువకులు, తెలివైన వారు వట్టుదలతో పనిచేసే ఉత్సాహం కలవారు అయినందున సంస్థకు క్రిందిస్థాయినుంచీ బలం కలిగింది తమ కాలాన్ని పూర్తిగా సంస్థ కోసమే త్యాగంచేసిన కార్యకర్తలు వందలకొద్దీ లభించారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమం కొనసాగుతూనేవుంది. రాష్ట్రస్థాయి సదస్సును రూపొందించిన వారందరూ కాంగ్రెసువారే వారందరూ కూడా హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ మీది నిషేధాజ్ఞ తొలగించవలసిందంటూ ప్రభుత్వాన్ని కోరడం జరిగింది కాని వారు సాంవత్సరిక సమావేశంలో మాత్రమే ఆ ధోరణిలో తీర్మానాలు చేసారు. కాలం పరివర్తన కాగానే ఘనతపహించిన నిజాము ఆధిపత్యంలో బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని సాధించడమే తమ లక్ష్యము, ఆశయము అని ఉద్ఘాటించారు మొదట మహారాష్ట్ర పరిషత్ ఈ తీరుగా మార్పు చెందింది మిగిలిన రెండు భాషా సదస్సులూ ఆంధ్రమహా సభ కర్నాటక పరిషత్ ల ననుసరించాయి ఒక వంక నిషేధాజ్ఞ అమలులో ఉన్నా స్టేట్ కాంగ్రెసు మరో పేరుతో అవతరించి ప్రజలను అందరినీ కూడగట్టి బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ సాధన కోసం కృషిచేస్తున్న మూడు సంస్థల కూడలి విజృంభిస్తోంది. ఈ పరిస్థితి గమనించి ప్రభుత్వం సహజంగా, ఏమిచెయ్యాలో తోచని అయోమయ స్థితిలో పడింది ఏ కార్యక్రమం నిర్వహించకుండా స్టేట్ కాంగ్రెసుని నిషేధించడం జరిగిందో దాన్నే ఈ ప్రాంతీయ మండల సదస్సులు ఉధృతంగా సాగించడం మొదలు

పెట్టాయి. ఈ సంస్థలను కూడా నిషేధించడం జరుగుతుండనే వార్తలు ఒకానొక సందర్భంలో ఎక్కువగా వ్యాపించాయి. ఆ తర్వాత అనేక సంఘటనలు జరిగాయి. ఆ వార్తాగతి మూసినది వరదలో కొట్టుకొని పోయిన చెత్త కాగితం వంటిదైంది. సంస్థానంలో ఒక వంక రాజకీయ చైతన్యం పెంపొందడము, మరోవంక దేశంలో స్వాతంత్ర్యోద్యమపు స్థాయి నానాటికీ విజృంభిస్తూ ఉండటమూ గమనించి ప్రభుత్వం కొంత వేచి ఉండి పరిశీలిస్తూ చూద్దామన్న ధోరణిలో పడినట్లు కన్పించింది. ఉద్యమం మరికొంత ముందుకు సాగిన తర్వాత అప్పటివరకూ విడివిడిగా పనిచేస్తున్న మూడు ప్రాంతీయ సంస్థలూ తమ కార్యక్రమాల్ని సమన్వయం చేసేటందుకు తమ తమ ప్రతినిధులతోకూడి స్వతంత్రంగా వ్యవహరించే కమిటీ నొకదాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసుపైనున్న నిషేధాజ్ఞ రద్దు అయ్యేట్లు చూడటమే వారందరినీ ముడిపేసిన లింకువంటిదైంది.

హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసును సజీవంగా ఉంచేటందుకు మేము మరో నూతన పంథా ఆలోచన చేశాము. మహాత్మాగాంధీ సలహా గ్రహించనిదే మేము ఆ సంస్థపైనున్న నిషేధాజ్ఞను ఢిక్కరించలేము. అంతేకాదు. ఇప్పటి పోరాటము 'క్విట్ ఇండియా' (భారతదేశం వదలి పొండి అనే) నినాదాన్ని అనుసరించి దానిలోని భాగంగా (అంశంగా) జరుగుతోంది. అందుచేత దాన్ని రాష్ట్రస్థాయిలో పునరుద్ధరించడం అనేది కూడా సాధ్యంకాదు. ఇట్లా సుదీర్ఘంగా తీవ్రంగా ఆలోచనలు చేసిన తర్వాత హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసుకు సంబంధించినంతవరకు దాని స్థితి 1941 లో ఎట్లా ఉందో, ఎక్కడుందో అట్లాగే అక్కడే ఉంది. మేము దాని జెండా నీడనే వ్యక్తి సత్కాగ్రహంచేసి, శిక్షపొంది విడుదల అయిన తర్వాత అది రంగమీద నిలబడి ఉన్నదనే చిహ్నాలు స్పష్టంగా ఉన్నట్లేకదా. అయితే దాన్ని ఎట్లా ధాటిగా వ్యక్తీకరించడం? ప్రాంతీయ సంస్థతోటి ముడిపడకుండా ఉండిపోవడం ఒక పద్ధతి. అయితే ఆ ఒక్క-

వనీ సరిపోతుందా? అందుచేత అన్ని ప్రజా సమావేశాల్లోనూ అవకాశం దొరకగానే స్టేట్ కాంగ్రెస్ సందేశాన్ని లక్ష్యాన్ని ఆశయాలనూ వివరించాలని నిశ్చయించాను మా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలన్నింటిలోనూ మా ఆశయం బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ సాధన అనీ ప్రజలు స్టేట్ కాంగ్రెసుపై ఉన్న నిషేధాజ్ఞ రద్దు చేయవలసిందని ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలనీ, శీర్షికలున్న లెటర్ హెడ్ ఉన్న కాగితాలనే వాడేవాళ్ళము. ఇది మా కార్యక్రమములో మూడో అంశము. హైదరాబాదుకు ప్రత్యేకత ఏమిలేదని ఆదికూడ భారతదేశంలో ఒక భాగమేననీ మేము స్వతంత్రభారత దేశాన్ని ముక్కలు చేయడం జరగకూడదనీ ప్రచారం చేసేవాళ్ళము. ఒక దశలో సాహసించి మేము బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ స్వరూపము అంటూ నేను రాసిన ఒక చిన్న వివరణాత్మక పుస్తకాన్ని ప్రకటించడం కూడా జరిగింది అందులో నిజాము సార్వభౌమత్వాధికారాన్ని తూర్పారబట్టడము, ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతంలోఉన్న న్యాయాన్ని ఔచిత్యాన్ని సమర్థించడం జరిగింది ప్రభుత్వం ఆ ప్రకటనను నిషేధించవచ్చుననీ నన్నూ, ఆ పుస్తకాలు చేతబట్టిన వారినికూడా అరెస్టు చేయవచ్చుననీ అనుకున్నాము కాని, అట్లాంటిదేమీ జరగలేదు. ప్రజలు గుంపులు గుంపులుగా చేరడం బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని గురించి, చర్చించి, ముచ్చటించుకోవడం పరిపాటి అయింది ప్రాంతీయ స్థాయి సదస్సులు ఈ భావాలన్నీ విరివిగా ప్రచారమయ్యేటందుకు మంచి అవకాశాలు కలిగించాయి ఈ విధంగా స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యక్రమం తనదంటూ ఏదీ స్థిరమైన స్వరూపంతో నిమిత్తం లేకుండానే, అపరామంగా, కొనసాగింది. దానికి అస్థిత్యాన్ని, రూపాన్ని జనసత్తవలున్న శరీరాన్ని కల్పించిన సంఘటనలు క్రమంగా వుంజుకొనడం ప్రారంభమైనాయి.

26. హైదరాబాదు, కాశ్మీరు

అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల నదస్సు స్వదేశ సంస్థానా లన్నింటిలోనూ ప్రగతిశీల వాదులందరినీ ఒకే లక్ష్యంతో కృషి చేసే టందుకు ఒక చొటికి చేర్చి అత్యంత శక్తివంతమైన సంస్థగా రూపొం దింది. 'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమ ఫలితంగా అది అన్ని వ్యవహారాలకూ భారత జాతీయ కాంగ్రెసులో ఒక విభాగంగా వరిగణన కెక్కినప్పటికీ సుస్థాగతంగా తన వ్యక్తిత్వాన్ని తాను అట్టే పెట్టుకుంది కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ మెంబర్లు జైలునుంచి విడుదల కాగానే, అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల నదస్సు స్థాయి సంఘ సమావేశం ఏర్పాటు కావాలని తీర్మానించారు. కాశ్మీర ప్రజల నాయకుడు, ఆనేక స్వాతంత్ర్య పోరా టాలు నిర్వహించిన అనుభవజ్ఞుడూ అయిన షేక్ అబ్దుల్లా శ్రీనగర్ లో ఆ సమావేశాన్ని ఉరువపలసేసేదని ఆహ్వానించారు ఆ ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించి 1944 ఆగస్టులో మేమందరమూ శ్రీ మొహమ్మద్ అజ్జల్ వేగ్ గృహంలో వండిట్ నెహ్రూ అధ్యక్షతన సమావేశం అయ్యాము. ఆ సమావేశానికి, నేను ప్రత్యేక అహ్వానితుడంగా వెళ్ళి, అందులో పాల్గొన్నాను

షేక్ అబ్దుల్లా అత్యంత శక్తిసామిధ్యాలన్న నాయకుడు ఆయన ఉన్నత దేహయస్థి భయాశ్చ ఆయన కాశ్మీర తేనెరి (సింహము) ఆయన ఎక్కడో (వెళ్ళినా) అడుగువెట్టినా వేలాది మంది అభివాదన పురస్కరంగా ముక్తా ముగి తమ ఆదరాభిమానాలు వెల్లడిస్తారు. ఆయన తన మనస్సులో ఉన్న మాట సూటిగా చెప్పేవాడు. ఆయన జమ్మూ, కాశ్మీర్ సంస్థాన ప్రజల్ని జాతీయ నదస్సు బావుటా

క్రింద సమీకరించాడ. ఆయన తన కార్యక్రమాలు మతప్రాతిపదికతో ప్రారంభించినా సమస్య యధార్థ స్వరూపాన్ని గుర్తించి జాతీయవాదిగా రూపొందాడు కాశ్మీరు, హైదరాబాదు సంస్థానాల వరిస్థితులలో పోలికలున్నాయి అక్కడ కాశ్మీరులో హిందూ మహారాజు నిరంకుశంగా పరిపాలిస్తున్నాడు ప్రజాసామాన్యంలో ఎక్కువమంది ముస్లిములు. ఇక్కడ హైదరాబాదులో పరిపాలకుడు ముస్లిము పరిపాలితులలో ఎక్కువమంది హిందువులు అయినప్పటికీ ముస్లిములే అనేక సదుపాయాలు అనుభవిస్తున్నారు. అందుచేత హైదరాబాద్ స్వాతంత్ర్యోద్యమం ప్రారంభమైనప్పడు అది షేక్ అబ్దుల్లా, ఆయన సహరుల సామర్యపాత్ర మైంది. ఆయన 1940 లో ఒక వారం రోజులు హైదరాబాదులో పర్యటించి మాకు నూతనోత్సాహం కలిగించారు ఆయన కాశ్మీరు రావలసినదని నాకు వ్రాయడంకూడా జరిగింది.

ఆ సంవత్సరంలో సోపూర్ (Sopore) లో జరిగిన కాశ్మీర్ జాతీయ సదస్సుకు హాజరయే అవకాశంకూడా నాకు కలిగింది. వేలాది పేద రైతులు కాలినడకన అక్కడకు వచ్చి ఆ సదస్సులో పాల్గొన్నారు. రెండు మూడు అంశాలు నా దృష్టిని ఆకర్షించాయి ఆ జాతీయ సదస్సు కార్యక్రమ క్రమశిక్షణ మిలిటరీ క్రమశిక్షణవలె వకదృష్టి అయినది. షేక్ అబ్దుల్లా మాట తిరుగులేని ఆజ్ఞ. జాతీయ సదస్సు సేవాదళ్ సభ్యుల (వాలంటీర్ల) లో తుపాకీ, పిస్తోలు ఉపయోగించడంలో శిక్షణ పొందిన వారు అనేకులున్నారు పతాకాభివందనాన్ని తుపాకీ కాల్పులతో సూచించారు అది నాకు కొంత వింతగా కనపడింది. షేక్ అబ్దుల్లా, ఆయన సహచరులకు ఆహింసా సిద్ధాంతంపట్ల ఏమీ అంత ఎక్స్పాంషన్ ఉన్నట్లు కనిపించలేదు అక్కడి రాజకీయ భావ వాతావరణంలో రష్యాతో కొంత అనుబంధం ఉన్నట్లు కన్పించి, అది నాలో ఆసక్తిని రేకెత్తించిన విషయమైంది ఇవీ ఆనాటి నా భావాలు

ఇటీవల నిర్బంధం నుంచి విడుదల పొందిన విష్ణులు, షేక్ అబ్దుల్లా చేస్తున్న ప్రసంగాలు జమ్మూ - కాశ్మీర్ స్థానిక భారత

దేశంలో పూర్తిగా విలీనం కావడం చూస్తామని ఆపించిన వారికి మనస్తావకరంగా ఉన్నాయి మున్నందున ఏమి జరుగుతుందో పరిస్థితులు ఎట్లా మారతాయో ఊహించడం ఎవరికీ సాధ్యం కాకుండా ఉంది సోవియట్ నాయకులతో అబ్దుల్లాకు సన్నిహిత సంబంధాలేమైనా ఉన్నాయేమో నేను చెప్పలేను కాని, సోవియట్ రష్యా, కాశ్మీర్ ల భౌగోళిక సాన్నిహిత్యము, ప్రజల సాన్నిహిత్యము ఒకదానికొకటి కొంత తోడై అభివృద్ధి చెంది సోవియట్ భావాలు జాతీయ సదస్సులోకి చొచ్చుకొని పోయినే అభిప్రాయం నాలో కలిగింది. ఆ రెండు దేశాల నడుమ ఏదైనా ప్రస్తావన సంబంధం ఉందేమో అని ఊహించడం నాకుమించిన పని కాశ్మీర్ జాతీయ సదస్సు కార్యకర్తలు హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటంపట్ల ఆసక్తి వెల్లడించారు ఈ రెండు సంస్థానాలలోనూ కూడా ప్రజావిముక్తి ఉద్యమాలు ఒక తరహాలో ఉన్నప్పటికీ చెందాలనే భావం నూచించారు తరిచుగా వారు హైదరాబాదు పోరాటం మా పోరాటమే అని మనతో తమ తాదాత్మ్యాన్ని గుర్తించి “ఒకవద్దు మరొకటి వెనక్కి తగ్గకండి అట్లా కనక జరిగితే మేము కూడా బాధలకు గురి అవులాము” అని ఉషారెచ్చారు. నాకు శాస్త్రత్తెన్నో చెప్పారు అందుచేత హైదరాబాదు ప్రజల విముక్తి తమమీద కై అని భావించి ఆ రోజు వుకొనడం నాకు ఏమీ పంతగా కన్పించలేదు నేను కూడా కాశ్మీర కార్యకర్తలతో వరస్పర సంబంధాలు పెంచుకున్నాను, మేము ఎవ్వరూ కలిసినా సోదరులము, కామ్రేడ్లము అనేభావమే నాకు కలుగుచుంది హైదరాబాదు పోరాటం పూర్తి అయింది కాని, కాశ్మీర్ కేసరి దృక్పథంలో మార్పు రావడం, ఆయనను శాంతి వ్యతిరేక కార్యక్రమాలు తలపెట్టినందుకు జైలు నిర్బంధంలో వుంచవలసి వచ్చును, విధివైపరీత్యాలు

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం జరిగిన తుది పోరాటం హైదరాబాదు నడిగడ్డమీద జరిగి విజయం సాధించింది ఆ తరువాత మతావేళ రహిత సమాజపు ఏర్పాటుకోసం జరుగుతున్న పోరాటం కాశ్మీర్ దేశంలో కొనసాగుచుంది. ఆ పోరాట ప్రవాహంలో వ్యక్తమవుతున్న ఆటుపోటులే

ఈనాడు కాశ్మీర్ ప్రజా ఉద్యమంలో లుకలుకలుగా మనకు కనిపిస్తున్నాయి అప్పుడప్పుడు షేక్ అబ్దుల్లా తిరిగి, తాను పూర్వమున్న స్థాయికి రావాలనీ జమ్మూ-కాశ్మీర్ పూర్తిగా భారత ప్రజాస్వామ్యంలో ఉండాలనీ తన శక్తితో కృషిచేస్తాడనీ ఆశిస్తుంటాను.

షేక్ అబ్దుల్లా, దేశరాజకీయంలో వేస్తున్న మొగ్గులు, పిల్లిమంతరాలు నాకు వ్యక్తిగతంగా ఎంతో హృదయావేదనకరాలు. కాని, వాటినిగురించి ఎవడు ఏమి చెయ్యగలరు ?

27. శిక్షణ తరగతుల ఏర్పాటు-

ప్రభుత్వ నిషేధాజ్ఞ

పరిస్థితులు అన్ని విధాలా ఎదురు దెబ్బలు కొడుతున్నప్పుడు, సంస్థలు తప్పించుకొంటూ ఉన్నామంటూ పనిచేసే ప్రయత్నాలు చేయాలి. అట్లాగే మేము హైదరాబాద్ స్టేట్ కంగ్రెస్ అసెంబ్లీని నిరూపించే షర్తో కార్యక్రమాన్ని కూడా తల పెట్టాము రాష్ట్రంలో వేర్వేరు చోట్ల “రాజకీయ కార్యకర్తల శిక్షణ కేంద్రాలు” నిర్వహించాలని నిర్ణయించాము. అందు వల్ల యువకులందరినీ ఒక చోట చేర్చి, భుష్యతాకార్యక్రమానికి వారిని సంసిద్ధులను చేసే టందుకు ఆపశ్యకమైన శిక్షణ ఇవ్వడానికి అనుకూలంగా వుంటుంది వారు, దేశంలో వెర్వేరు రాజకీయ సిద్ధాంతాల ధోరణులను యథార్థ దృష్టితో అవగాహన చెసుకొని, వాటిని ప్రజలకు విశదంగా (విడిమరచి) చెప్పాలి అంతఃకరణ శుద్ధి, తెలివి తేటలు, అభిని వేశము కల కార్య కర్తలను తయారు చెయ్యాలనేదే మా ఆశయము. అంతకు ముందు నడిపిన రెండు పోరాటాలలోనూ దేశస్వాతంత్ర్యం కోసం సర్వమూ త్యాగం చెయ్యడానికీ ఊడా సిద్ధంగా వున్న యువకు లెందరో మాకు లభించారు. వారికి పూర్తి సామర్థ్యం లభించేటట్లు తొడ్చి డాల్ శిక్షణ కేంద్రాల వల్ల ఆ పని జరుగుతుంది.

శిక్షణకేంద్ర వ్యవస్థాపనకు బాధ్యత వహించ పలసిన పూచీనాది. అట్లా చెయ్యడం వల్ల శిక్షణ కేంద్రాన్ని కొందరు కంగ్రెసు వాదులు నిర్వహిస్తున్నట్లు విన్నప మవుతుంది. అది ఒక విధంగా ప్రభుత్వాన్ని సవాలు చెస్తున్నట్లుంటుంది నిషేధాజ్ఞ అమలులో వున్నప్పటికీ లక్ష్య పెట్టకుండా

మా పని మేము చేస్తున్నట్లు కూడా కనిపిస్తుంది. చాలా కాలం వరకూ ఈ వద్దతిని ఎట్లా ఎదుర్కోవాలో ప్రభుత్వానికి దారి కనిపించ లేదు. కాని, అట్లా చాలా కాలం సహిస్తూ ఊరికే వుండరనే మేమనుకున్నాం. అప్పుడు మా మీద పడిన మొదటి దెబ్బ హైదరాబాదు నగరంలో రాష్ట్రంలో అన్ని ప్రాంతాల నుండి వచ్చిచెరిన 40 మంది కార్యకర్తలతో నడుస్తున్న శిక్షణ శిబిరాన్ని వెంటనే మూసివేయ వలసింది అనే ప్రభుత్వపు ఆజ్ఞ జారీ చేయడం ద్వారా వడింది.

ఆ శిక్షణ కేంద్రంలో శిక్షణ ఇస్తున్నవారు, అధ్యయన విషయాలు, ఎవరు ఏ విషయాల గురించి చెప్పడానికి ఎర్పాట్లు జరిగాయో తెలుసు కొనడం ఈ నాడు కూడా ఆసక్తి దాయకంగా వుంటుంది. ఈ స్రంద పేర్కొన్న పెద్దలు, వారి పేర్ల వరసను ఇచ్చిన విషయాలను గురించి ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు

1. శ్రీ దిగంబర్ రావు బిందు హైదరాబాదు సంస్థానంలో రాజకీయ చరిత్ర.
2. శ్రీ మందుముల నరసింగరావు హైదరాబాదు సంస్థానపు సామాజిక ఆర్థిక విషయాల వివరణ.
- 3 శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణరావు . హైదరాబాదు సంస్థానంలో ప్రజా ఉద్యమం
4. శ్రీ వి డి దేశపాండే . స్వయం నిర్ణయము.
5. శ్రీ ఆర్. జి. నందావూర్కర్ . స్వదేశ సంస్థానాల సమస్య
6. శ్రీ ఎస్. కె వైశంపాయన్ భారతదేశంలోని జాతీయ ఉద్యమ చరిత్ర
7. శ్రీ ఆర్ జి. వరాంజపే హిందూదేశ రాజకీయ జీవితంలో వివిధధోరణులు (వైఖరులు)
- 8 శ్రీ గోవిందదాస్ షరాఫ్ సంస్థానికాని విధానాలు.

9. శ్రీ గోవిందదాస్ షరాఫ్ యుద్ధము అంతర్జాతీయ పరిస్థితి.
10. శ్రీ హరిశ్చంద్ర హెడా : గాంధీ తత్వము
11. శ్రీ కె ఎన్ వైద్యా . పరిపాలన (చట్టం)లో సంస్కరణలు
- 12 శ్రీ మందుముల నరసింగరావు. ఆహార సమస్య
13. శ్రీ సి డి చౌధరి . కమ్యూనిజము
14. స్వామిరామానంద తీర్థ : మన రాజకీయ (లక్ష్యాలు) గమ్యాలు.

నవాబ్ అలియవర్ జంగ్ అప్పుడు హామ్ (పోలీసు) శాఖ కార్యదర్శి అని నాకు జ్ఞాపకము. శిక్షణ కేంద్రము నిలిపి వేయ వలసింది అంటూ నాకు జారీ చేసిన ఆర్డరుపై ఆయనే సంతకం పెట్టారు. నవాబ్ సాహెబ్ మంచి సమర్థత గల పరిపాలకుడని పేరు పొందిన వాడు. ఆయన తెలివైన వాడు కూడా. ప్రభుత్వ విధానాలన్నిటికీ ఆయనే ఆలోచనల పుట్టి అనే కీర్తి కలవాడు. అధికార నిర్వహణ చాకచక్యం ఆయనలో మూర్తీభవించింది. నేను ఆయనను అంతకు ముందెప్పుడూ కలియ లేదు మొదట ఆ ఆజ్ఞానుసారంగా నడవాలని నిశ్చయించాను. శిక్షణ కేంద్రాన్ని వెంటనే మూసివేశాము. ఆ విషయం ప్రభుత్వానికి తెలియ జేశాను నవాబ్ సాహెబ్ ను కలిసి ఈ అంశాన్ని గురించి ఆయనతో చర్చించే కోరికను వెల్లడించాను.

ఆయనతో జరిగిన సమావేశంలో నవాబ్ సాహెబ్ ఎంత సూక్ష్మ బుద్ధి గమనించ గలిగాను. ఆయన, శిక్షణలో సూచించిన విషయాలను గురించి రాజకీయాలలో ములిగితేలుతున్న వారు మాట్లాడటానికి ప్రభుత్వం అనుమతించేది లేదని సూటిగా చెప్పాడు. విశ్వవిద్యాలయాలలో విద్యా బోధన చేస్తున్న ఆచార్య వర్గం వారిని ఆహ్వానించి ఆ విషయాలపై మాట్లాడే ఏర్పాటు చేస్తే తమ కభ్యంతర మేమీ వుండదన్నాడు. తాను కూడా ఆ విషయాల్లో దేని మీదనైనా సరే మాట్లాడేటందుకు సిద్ధంగా వున్నానన్నాడు ! శిక్షణ కేంద్రంలోని వాతావరణం విద్యా సముపార్జనను

నబంధించినదై వుందాచే గాని రాజకీయాల కంపు కొద్దేటట్లంద కూడ
 ఉన్నాడు ! నేను ఆ పనిషి ఆయన మనస్సులోని గూఢమైన మర్మజ్ఞ
 తను వెంటనే అర్థం చేసు కన్నాను ఆ విషయాన్ని మరింత పొడిగిస్తూ
 ఆయనతో చర్చించడం నిరర్థక మని తేలి పోయింది ప్రభుత్వం
 లాంగ్ గు సంస్థతో ఏ కొంచెం సంబంధమున్న కార్యక్రమాన్నైనా
 నహించదనీ, మొగ్గగా వున్నప్పుడే త్రుంచి వేసి, నేలబెట్టి కాలరాసి వేస్తం
 దనీ నిస్సందేహంగా తెలిసింది. ఎంత మందకొడిగా శాంతంగా సాగు
 తున్నా స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి బలం ఇచ్చే ప్రతి ప్రయత్నానికీ అవ
 రోధం కల్పించాలనే ప్రభుత్వం నిర్ణయించినట్లున్నది అయితే, ఈ ఆర్థర్ని
 ధిక్కరించడమా ? ఈ అంశం మీద వివిధ అభిప్రాయాలు వచ్చాయి
 విచరికి అందిరూ నిర్ణయాన్ని నాకు వదిలారు నేను, “చూద్దాం, ఏమవు
 తుందో ? తొందర వడవద్దు ఓర్పుతో కనిపెట్టుకొని వుండటమే ఈ సంద
 సమయంలో మంచి పని ” అని, భావించాను

కార్యకర్తలతో కలిసి మెలసి జీవించడంవల్ల, నాకు వారి మనశ్శక్తి
 అంటే అవగాహనాశక్తి, వివేచనాశక్తి ఎంత ఎక్కువగా వున్నాయో
 గ్రహించగలిగాను. అది వారి తప్పకాదు వారికి సిద్ధాంత పరమైన జ్ఞానం
 ఇచ్చి రాపాడించిన వారెవ్వరూ లేరు. హృదయవేశం దృష్ట్యా పరిశీలించే
 వారు చక్కని మనుష్యులు స్వతంత్రం కొనం, ఉద్యమంలో ఏ బాధలైనా
 పడేటందుకు వారు సిద్ధంగా వున్నవారే ఆత్మాగ శీలానికి తోడుగా వారు
 సామాజిక ఆర్థిక మార్పులు తెచ్చే కార్య కర్తలుగా తయారవ్వాలంటే
 వారికి మరింత లోతైనవిజ్ఞానమూ సిద్ధాంత పరమైన విశ్వాసమూ
 వుండాలి. హైదరాబాదు ప్రజా ఉద్యమం ప్రారంభం నుంచి కూడా తగి
 నంత శ్రద్ధ తీసుకొని ఈ మౌలిక భావాలను సరించిన సామాజిక మార్పు
 కాషించే వారి నందరిని ఒకచోటికి చేర్చింది విప్లవోద్యమాల చరిత్ర వరి
 శీలించినట్లయితే ఇదిగో అని దారి చూపినై అందుకొని పొయే తెలివైన
 సుశిక్షిత కార్యకర్తల అవసరం ఎంత ఆవశ్యకమో రుజువవుతుంది ప్రజా
 సామాన్యాన్ని ముందుకు దూకించి పని నిర్వహించ వచ్చు కాని, వారిని

సరియైన సందర్భం గమనించి, ముందుకు దూకేటట్లు ఉత్సాహం కల్పించే తెలివైన కార్యకర్తలు ప్రజను నడిపించే దశవాయిలు, ఉండాలి

హైదరాబాదు సంస్థానము భారత దేశంలోని బ్రిటిషు సామ్రాజ్య తత్వపు భారమంతా కేంద్రీకృతమైవున్న గురుత్వ కేంద్రము. బ్రిటిషు ఇండియా నుంచి రవాణా అయిన మతావేశ పరులతో నింపి, బ్రిటిషు రాజకీయ వేత్తలు, దాన్ని ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో తీర్చి దిద్దారు. భారత వ్యతిరేక కేంద్రంగా హైదరాబాదు సంస్థానాన్ని పెంపొందిస్తే మొత్తం భారత దేశపు ఐక్యతకు, స్థిరత్వానికి చేటుకలుగుతుంది అని వారిఅంచనా. మన కార్యకర్తలు ఈ ఆంశాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడే వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ తాను తల పెట్టిన పనిలో ఉన్న కార్యభారం దాని ప్రాముఖ్యం పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలడు.

మాట్లాడకుండా మూగవాళ్ళలా ఉండే మంది అనుసరించడంవల్ల ఏ ఉద్యమానికీ సహజమైన బలం రాదని నా విశ్వాసం. కానీ ముందు చొచ్చుకొని పోయేస్తే ఉండదు అందుచేత తన ఆలోచనపై నమ్మకం ఉన్న స్వంత వ్యక్తిత్వం ఉన్న కార్యకర్తల అవసరమే నేడు ఎక్కువగా ఉంది. మేము శాయ శక్తులా వారికోసం ఎంతో కృషి చేయాలి. ఉత్తమ కేంద్రపు ఏర్పాటు ఆ ప్రయత్నాలలో ఒకటి.

హైదరాబాదు ప్రభుత్వానికి మా కార్యక్రమాన్ని కొనసాగనిచ్చే కోరిక లేదు అందు చేతనే వారు ఇంతకు ముందు తెలిపినట్లు, దాన్ని వెంటనే ఆపి వెయ్యాలని నోటీసు ఇచ్చారు.

28. రాజకీయ ఉద్యమము - ప్రజాబలము

క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం హైదరాబాదు ప్రజాస్వాతంత్ర్యపోరాటానికి ఒక గొప్ప ఊపు ఇచ్చింది. సంస్థాన స్థాయిలో కేంద్రనాయకత్వం నుంచి లభించిన ప్రత్యేక మార్గదర్శకత ఏమీలేదు అయినా భారతదేశ పరిస్థితియొక్క ప్రభావం, హైదరాబాదు రాజకీయాల్ని ప్రభావించి చేసింది అందువలన చాలామంది యువకులు ముందుకువచ్చి, కష్టాలను సహించి, పని చేశారు. ప్రజాకోసం ప్రజాస్వామికి స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించాలనే స్థిర నిశ్చయం వారిలో వ్యక్తమైంది ఒక కొత్త బలం అవతరించి ఆ బలాన్ని ఏ కీలకంగా పోయింది.

అనేదే మా కెదురైన సమస్య.

ఆ పని ఏమీ అల్పమైంది కాదు పృథ్విధరం నాయకులు ఈ ఉద్యమానికి దూరంగా ఉన్నారు. కొత్త నాయకులు సంస్థానంలో అంతటా వేర్వేరు ప్రాంతాలలో వైరి లేకున్న కార్యకర్తలతో అనుబంధమును ఇంకా గట్టిపరచుకోలేదు హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్యోద్యమము ఆషామాషీని తేజోవీరని పట్టుదలతో సాగించి వారికి కూడా తెలుసు రాజీమాటల ప్రసక్తి పూర్తిగా మరిచి పోవలసిందే ననుకున్నారు అందరూ ఏకం కావడం త్వరగా జరగాలన్నారు అన్ని పథాలలో సంస్థానంలో అంతటా ఉన్న ముఖ్యమైనవారిని స్వయంగా కలుసుకొని వారి ఆలోచనలు తెలుసుకోవడం నేను చెయ్యవలసిన మొదటి పని. ఈ బలాన్ని ప్రాంతీయ సభలకు బలం చేకూర్చాలనే అందువల్ల ఉద్యమం విస్తరించి, సామాన్య ప్రజలందరికీ స్వాతంత్ర్య సందేశాన్ని పంపింది.

దని అంగీకరించాము అందుకే, ఆ ప్రాంతీయ సభలు ఒక వంక ప్రజలకు ప్రతిరోజు ఎదురయ్యే సమస్యల గురించి పనిచేస్తూ వారితో నిత్య సంబంధం పెంచుకుంటూ, ఆనలైన ప్రాంతీయంగానూ మరొక వంక గట్టి పునాదులు వేసుకు రూపొంది గట్టిపడి ఎడతెగకుండా పనిచేసే సంస్థలు గానూ అభివృద్ధి చెందాలని ఆసన్నము. ముందుకు సాగాలనుకున్న వారందరి శక్తి సామర్థ్యాలను క్రమక్రమంగా కూడగట్టి సమన్వయం చెయ్యడం జరిగింది. హైదరాబాదు సంస్థాన రాజకీయ ఆకాశంలో (దిజ్ఞాండలంలో) స్పష్టమైన సామాజిక ఆర్థిక ద్వికృతంకల ప్రగతిశీల వర్గాలు అవతరించడానికి నాంది అయింది.

ఈదశలో ఆంధ్ర మహాసభ వ్యవహారాల్లో ఒక హఠాత్సంఘటన జరిగింది మొదటి సత్యాగ్రహం తర్వాత ఆ సంస్థ వృద్ధ నాయకుల చేతుల్లోంచి జారిపోయింది నాయత్వం గతీకృతవాదుల చేతుల్లో వచ్చింది. అది మొదట యువకులకు నాయకుడైన శ్రీ మందుముల రాంచంద్రరావుకి ఆతర్వాత శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డికి వచ్చింది ఈ రెండో నాయకుడు ఆనాటి ఆంధ్ర మహాసభ సభ్యులలో ఎక్కువమంది ఆమోదంతో అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికైనాడు. శ్రీ నారాయణరెడ్డి అప్పటికే కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరాడు అందుకే ఆంధ్ర మహాసభ వ్యవహారాల్లో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారికి క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంపట్ల ఉన్న వైఖరి ప్రభాసం వ్యక్తం అయింది. క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం తర్వాత ఆంధ్ర మహాసభతో తిరిగి ఒలవడిన జాతీయవాదులు దీన్ని తమ శక్తి సంతా కూడ చేసుకుని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు అంటుచేత సంస్థలో ఆంతరంగిక కల్లోలం పొడచూపింది చట్టబద్ధంగా కార్యక్రమాలు కొనసాగించాలనే వృద్ధతరం నాయకులలో, సమాజంలో పై వరసల్లో ఉన్న వారిలోకూడా కొంత చురుకుతనం వచ్చింది. శ్రీ మందుముల సరసింగ రావు వారి తరపు వ్యవహార. ఆ తరవాత జరిగే ఆంధ్ర మహాసభ 1946 వేసవిలో ఏర్పాటైంది. కానీ ఈలోపునే ఆంధ్రమహాసభ రెండు

చీలికలైంది వాటి నడుమ వచ్చిన విభేదాలు నర్దుబాటుచేసి ఐక్యత నిలబెట్టాలని నేను నా శక్తికొద్దీ కృషి చేశాను. కాని ఆ విభేదాలు మాలికములైనందువల్ల రెండు పర్గాలూ విడిపోయాయి ఆంధ్రమహాసభలో ఒక ముఖ్యమైన భాగము శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డి ఆధిపత్యంలోనే ఉంది. జాతీయ ఆంధ్రమహాసభ శ్రీ సరసింగరావు అధ్యక్షత నడురంగల్ దగ్గర ఉన్న మడికొండలో మొదటి సమావేశం జరుపుకొన్నది జాతీయవాదుల్లో ప్రగతిశీల వర్గంపారు అనబు ఆంధ్ర మహాసభను వదలిపెట్టి కొత్తగా చిర్యుట్ట జాతీయ సంస్థలో చేరారు.

ఈ సందర్భంలో ఆంధ్ర ప్రాంతంలో కార్యక్రమాలను నడిపే బలాల్ని అవగాహన చేసుకోవడం అవసరము తెలంగాణాలో కార్యదక్షత ఉన్న వర్గము శ్రీ నారాయణరెడ్డి నాయకత్వంలో ఆంధ్రమహాసభలో లీనమై వుంది. ఆయనే స్వాతంత్ర్య పోరాటంలోకి దూకి మొదటి యోధుడు కావడం దానికి కొంత కారణం కావచ్చు ఆయన తెలంగాణా గ్రామీణ ప్రాంతంలో బలమైన నభాసంస్థను నిర్మించారు. తర్వాత ఆయన కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరడంతో ఆయన బలగంతో ఎక్కువమంది కమ్యూనిస్టుల్లో కలిసిపోయారు వృద్ధ నాయకత్వంలో (రిటరల్) మితవాద వర్గానికి సదా గ్రహాద్యమంతో ఉన్న సంబంధం అతి తక్కువ, ఏమీలేదనే అనుభూతి అందుచేత వారు రెండు పార్టీల్లో కాకలుతీరిన వారు కమ్యూనిస్టులతో భిన్నాభిప్రాయాలు కలిగినవారూ అయిన వారి విశ్వాసాన్ని చూడగొనలేకపోయారు. అనేకమంది వర్తిష్టులను వకుల్లో తార్కిక దృక్పథం పెంపొందినాగింది శ్రీ కోదాటి నారాయణరావు రాష్ట్రంలోని అనుభవజ్ఞులైన కాంగ్రెసు వారిలో ఒకడు ఆయన గ్రంథాలయోద్యమ అభివృద్ధికోసం కృషి చేశారు అందులో గడించిన ఉద్యమ నిర్వహణానుభవంతో స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో చూకారు. భవిష్యత్తును సమాజాన్ని ఏ రీతిగా మలచుకోవాలో అనే విషయాన్ని గురించి స్పష్టమైన దృశ్యచిత్రము మనో నేత్రంతో దర్శించిన ద్రష్ట అందువల్ల తెలంగాణా యువకలక్ష

నాయకుడు కాదగినవాడు శ్రీకృష్ణ నారాయణరావు తెలంగాణాప్రాంతంలో నాకు మొదటి సహచరుడు నేను మొదటిసారి వరంగల్ వెళ్ళినపుడు ఎంతో శ్రమ తీసుకొని ప్రమాదాన్ని కూడా లెక్కచేయకుండా ఒక సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. ఆయనలోపున్న కలుపుగోలు స్వభావమే ఆయనకు ప్రమాదాలను లక్ష్యపెట్టని సాహసాన్ని చిచ్చింది. శ్రీకొమరగిరి నారాయణరావు కూడా చాలాకాలంపాటు కాంగ్రెసులో అనుభవంగల కార్యకర్త స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ప్రవేశించి ఎన్నో అసౌకర్యాలను కష్టాలను ఎదుర్కొన్నవాడు ఈ ముగ్గురినీ నారాయణ రావు అని తెలంగాణా ప్రజల చరిత్రకారులు, అప్యాయంగా పేర్కొంటారు. శ్రీముదిగొండ సిద్ధపీఠ రాజలింగం ఉద్యమంలో చైతన్యవంతమైన పాత్ర నిర్వహించారు ఆయన సూటిగా మనస్సులోకి చొచ్చుకొనిపోయే శక్తివంతమైన భాషలొ జనరంజకంగా మాట్లాడగలిగిన మంచి వక్త; దృఢ మనస్కుడు ముందుకు చొరవగా పోగిరిగినవాడు. అతి సామాన్యమైన కుటుంబంలో పుట్టి స్వయంశక్తితో ముఖ్యమైన ప్రాధాన్యం వహించిన స్థానాలు అలంకరించినవాడు శ్రీ టి. హయగ్రీవాచార్య కార్యశూరుడు పరిపాలనానుభవమూ సంస్థలు నిర్మించి అభివృద్ధి చెయ్యడంలో అనుభవముకలవాడు. స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ప్రవేశించినందువల్ల కలిగే చికాకులు, నష్టాలు, కష్టాలు అన్ని అనుభవించినవాడు. శ్రీ పి. పుల్లారెడ్డి (తియ్యగా మాట్లాడే) మధుర స్వభావంగల యువకుడు. లా డిగ్రీ పొందినవాడు గద్వాల వాస్తవ్యుడు, భూస్వాముల దౌర్జన్యాలను ఎదిరించి పట్టుదలతో ధర్మయుద్ధం సాగించి విజయం సాధించినవాడు పేద రైతుల ఆశలు ఆశయాలు, తనలో మూర్తీభవించుకొన్న ఆశలు శ్రీకాంచనపల్లి వెంట రామారావు బాగా చదువుకున్నవాడు సామాజిక ఆర్థిక సమస్యలపట్ల మంచి అవగాహనకల ప్రగతిశీలి. ఏ సమస్యనైనా విశ్లేషణాత్మకంగా పరిశీలన చెయ్యగల నేర్పరి, కమ్యూనిస్టుల ప్రాబల్యంగల నల్గొండ జిల్లాలో ప్రజాస్వామిక విధానాన్ని అనుసరించే బలమైన ప్రజాఉద్యమాన్ని నిర్మించినవాడు. ఆయన ఏ

ప్రమాదం ఎదురైనా లెక్కచేయకుండా ప్రజలతోనే ఉన్నాడు శ్రీబొమ్మ కంటి సత్యనారాయణరావు ఉద్యమం గురించీ ప్రజల సమస్యల గురించీ తోతైన విజ్ఞానము కలవాడు స్వతంత్ర పోరాటాన్ని నడిపించడంలో ప్రముఖమైన పాత్ర వహించాడు ఈ మిత్రులందరికంటే శ్రీ ఎన్ కె. రావు రాజకీయాల్లో ఎక్కువ కాలం అనుభవం కలవాడు తెలంగాణా కార్యకర్తలందరిలో ప్రగతి వాదులకు కూడలి. అందరినీ తగిన సలహా లిచ్చే సచివుడు. ఈ మిత్రులూ వీరితోపాటు అనేకులూ అవసరమైన నాయకత్వాన్ని వహించి నడిపించినందువల్ల తెలంగాణా ప్రజలు భూస్వామిక దోపిడి వ్యవస్థ బలాన్ని సమర్థతతో చైతన్యవంతంగా ఎదిరించ గలిగారు.

అది ప్రజాఉద్యమం గురించిన దృక్పథం క్రమక్రమంగా అభివృద్ధి అవుతున్న కాలం. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని సాధించుకొనే టందుకు అవసరమైన పోరాటాన్ని, ఏమాత్రమూ వెనుకంజ వెయ్యకుండా గాలివాలును అనుసరించి మార్చకుండా విజయం లభించేవరకూ సాధించాలి. అందుకోసం, పునాదినుంచీ పైకి బలంగా ఉద్యమ నిర్మాణాన్ని కొనసాగించాలి. అందుకోసం ప్రజల సమస్యలు తీసుకొని ప్రభుత్వాన్ని ఎదిరించవలసినా వెనుకాడకుండా వాటి పరిష్కారానికి కృషి చెయ్యాలి ప్రభుత్వాధికారం ఆశించి ఎగ్జిక్యూటివు కౌన్సిల్లో ఏవో ఒకటి రెండు ఉద్యోగాలు అంగీకరించడంకోసం కాదు ఈ ప్రయత్నం అంతా. రావలసిన మార్పు పూర్తి సామాజిక మార్పు. స్వరాజ్య సాధనకు తగిన తయారీ అవసరము. దానికి మూల్యము పునాదిగా చెల్లించాలి అది, ఆ సాధనలో పడవలసిన కష్టాల రూపంలో ఉంటుంది. అందుచేత కార్యకర్తలు కష్ట సహిష్ణుత అలవరచుకోవడం అవసరమవుతుంది. అంతేకాదు దోపిడికి గురి అవుతున్న ప్రజాస్వామ్యాన్ని పెట్టుబడిదార్ల వీడికీలినుంచి విముక్తుల్ని చెయ్యాలనే విషయాన్ని తమ ఆశయంగా గ్రహించాలి హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమానికి ఒక ప్రత్యేక లక్షణం ఉంది. దానిలో చూసి, పార్లొని, నడిపించి విజయం సాధించిన యువ కార్యకర్తలలో ఎక్కువ

మంది నిరంకుశ భూస్వామ్య వ్యవస్థాత్మక పరిపాలననుండి లభించే విముక్తిని మాత్రమేకాక ప్రజాసామాన్యానికి వారిలోనూ ముఖ్యంగా తెలంగాణా రైతులకు భూస్వాముల బానిసత్వంనుంచి విముక్తి లభించాలనే లక్ష్యంతో త్యాగాలు చేశారు. ఈ సామాజిక ఆర్థిక దృక్పథం ఎల్లప్పుడూ వారి ముందుంచబడినందువల్ల కార్యకర్తల దృష్టి దానిమీదనే కేంద్రీకృతమై వారి మనోభావాలు దానితో లయ కుదిరి స్పందించేవి. నేను ఏ భాషామండల సంఘానికి చెందినవాణ్ని కాకపోయినా నాకు అన్ని భాషా సంఘాలవారితోటీ అన్ని సంస్థలలోనూ కలిసి ఉండి పనిచేసే భాగ్యము కలిగింది. కాలం గడచినకొద్దీ ఆయా వర్గాలవారితో సాన్నిహిత్యము, సాహచర్యము అభివృద్ధి చెందాయి. క్రమంగా ఆ సంఘాలన్నీ దగ్గరకు వచ్చి హైదరాబాద్ (స్టేట్) సంస్థానంలో ప్రజాస్వామిక శక్తులకు నాయకత్వం షహించాయి. వారినుంచి పందలాదిగా వచ్చిన త్యాగబుద్ధి నిరక్షులూ, యువకులూ నాకు ఎంతో ఉత్సాహం ఇచ్చారు. వారిలో ఒకడుగా మెలగుతూ వారితోకలిసి పని చేయడం గొప్ప అదృష్టమని భావిస్తున్నాను. క్రమంగా కాలం పరివర్తమై ఆ యువకులందరూ హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసుకు వెన్నెముకవంటి వారైనారు. వారిలో నానాటికీ అభివృద్ధి చెందిన సామాజిక - ఆర్థిక దృక్పథంవల్లనే వారు సంస్థలోఉన్న ఇతర వర్గాల వారితో అప్పడప్పుడు పాద ప్రతివాదాలకు దిగడం కూడా జరిగేది.

నేను డిసెంబరు 1942 లో విడుదల అయిన వెంటనే హైదరాబాద్ స్టేట్ లోని రాజకీయ పరిస్థితిని పరామర్శిస్తూ ఒక ప్రకటన చేశాను. "కాలంలో వస్తున్న మార్పులను గమనించి వాటిని హెచ్చరికలుగా గుర్తించి తమ ప్రవర్తనను మార్చుకొనవలసిందని, పరిపాలనా వ్యవస్థను పూర్తిగా ప్రజలు పాలించిన మేరకు కాకపోయినా ఏవి ఆత్యావశ్యకమో తప్పనిసరి అయినవో వాటిని ఏమీ మినహాయించులు లేకుండా ప్రసాదించడం ఉభయ తారకమనీ ప్రభుత్వ కర్తవ్యమనీ" చెప్పాను.

• హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసుపై నున్న నిషేధాజ్ఞలను రద్దు చెప్పుడం ప్రభుత్వం యొక్క ఆలోచనా సరళిని వెల్లడించే గీటురాయి వరీష అనీ అట్లా చెప్పుడం వల్ల ప్రజలకు కలిసి సంఘంగా ఏర్పడటానికి అవకాశం కలిగించి, బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం కోసం కృషి చెయ్యడం ప్రాథమిక హక్కుని ప్రభుత్వం గుర్తించినట్లువు తుందని” వివరించాను ఆ ప్రకటన లోనే “హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు 1938, 1940, 1942 సంవత్సరాలలో పోరాటాలు ఏ ఆదర్శాల కోసం కొనసాగిందో అవి ఫలించనే లేదని” కూడా ప్రజలకు గుర్తుచేశాను “ఇంతజరిగినా ప్రభుత్వం తన విధానాన్ని నవరించుకొని ప్రజల కోర్కెలను తీర్చేదోరణిలో పడనే లేదు. అందుచేత హైదరాబాదులో ప్రగతిశీలం కల ప్రజాసామ్య ప్రభుత్వం ఏర్పడాలని నమ్మేవారూ అందు కోసం పని చేస్తున్న వారూ అందరూ కూడా స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై నున్న నిషేధాజ్ఞలు రద్దు అయేటందుకు కృషిచెయ్యాలి స్టేట్ కాంగ్రెసు కొన్ని నియమాల ననుసరించి ఆదర్శాలకు కట్టుబడి ఉండి పని చేస్తూ రాష్ట్రరాజకీయ జీవితంపైనా, చరిత్రపైనా ముద్ర వేసింది. సంస్థాన ప్రజల స్వతంత్రము అంటే ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువుల ఆధి పత్యాన్ని అంగీకరించిన బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం అనే అర్థము మా నిర్విచనము ప్రజాసామ్య బలాన్ని, వ్యక్తులు, సంఘాలు అందరూ కలిసి ఈ ఆదర్శాన్ని ప్రజలలో ప్రచారంచేసి, ప్రజాభిప్రాయాన్ని దాని వైపు మళ్లించి స్టేట్ కాంగ్రెసు కోర్కెలు కొట్టి పారవేయడానికి వీలుచేసి పని ప్రభుత్వం విశ్వసించేటట్లు కృషిచేస్తారని నమ్ముతున్నాను” ఈ విన్నవము ప్రభుత్వాన్ని ఏమీ ప్రభావితం చెయ్యలేదు. కాని భాషల వారీ ప్రాంతీయ సభలు క్రమక్రమంగా ఎదిగి, ఆ ఆదర్శాన్నే గ్రహించాయి. కొంత కాలం వరకూ ఆ సంస్థలు తమ నియమావళిలో బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ వ్యవస్థాని తేకుండానే పనిచేసాయి, స్టేట్ కాంగ్రెస్ పై నిషేధాజ్ఞ ఉపసంహరించ వలసిందంటూ కోరిన కఠిక ప్రతిచోటు నుంచీ ప్రతిధ్వనించింది. నాటి నుంచి నిషేధింప బడిన స్టేట్ కాంగ్రెసుకి క్రమంగా

ప్రజలలో బలం పెరగసాగింది. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వంకోసం పని చేసే సంస్థ అంటే ప్రభుత్వానికి సహజ వ్యతిరేకత ఉన్నట్లు వ్యక్తమైంది. అందుచేతనే ఒక్కొక్క అడుగే వేస్తూ భాషలవారీ ప్రాంతీయ సభలుకూడా ఈ ఆదర్శాన్నే సమర్థించాయి వాటి కార్యక్రమాలన్నింటినీ సమన్వయం చేసే జాయింట్ కో ఆర్డినేషను కమిటీ ఆ మూడు ప్రాంతీయ భాషా సంఘాల వారిని ఒక చొటికి చేర్చి వాటిని మొత్తం సంస్థానం అంతటా పనిచేసే అఖిల హైదరాబాదు ప్రజాసభలో విలీనం చేసింది. ఈ కొత్త సభ లక్ష్యాన్ని వారు ఇట్లా వివరించారు.

“ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువుల ఆధ్వర్యం క్రింద బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పాటుయేటందుకు చట్ట సమ్మతము, శాంతియుతము అయిన విధానాల ననుసరించి కృషి చేయడమే అఖిల హైదరాబాద్ ప్రజాసభ లక్ష్యము. అటువంటి ప్రభుత్వము ప్రజల ఆర్థికాభివృద్ధికి అవసరమనీ అది అనేక విధాలుగా కొనసాగించును దోపిడీలను అరికట్టి అల్పసంఖ్యాకులకు పూర్తిగా రక్షణ ఇచ్చేటందుకు శక్తి కలదిగా ఉంటుందనీ నమ్ముతున్నాము.”

అప్పుడు గవర్నమెంటు సందిగ్ధస్థితిలో పడింది. ఒక వంక మేము స్టేట్ కాంగ్రెసు ఉంది అని అనుక్షణమూ మా కార్యకలాపాల ద్వారా గుర్తుచేస్తూ ఉన్నాము. మరొక వంక ప్రాంతీయ భాషలవారీ సభల సమ్మేళనం ద్వారా స్టేట్ కాంగ్రెసు ఆదర్శాలతోటే పనిచేసే ఉమ్మడి సంస్థ రాజకీయ రంగంమీదికి దూసుకొని వస్తోంది స్టేట్ కాంగ్రెసుమీద ఉన్న నిషేధాజ్ఞను చెయ్యాలి లేదా ఈ కొత్త సంస్థను వుట్టి చుట్టకముందే అది చట్టసమ్మతమైంది కాదని నిషేధించాలి. ఏం చెయ్యాలి? అని సంస్థాన ప్రభుత్వం ఇరుకున పడింది.

భారతదేశంలో పరిస్థితులు వేగంగా మారుతున్నాయి. మహారాష్ట్రాంటీ కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ మొబిల్లనూ ప్రభుత్వం విడుదల

చేసింది. బ్రిటన్ లో కార్మికపార్టీ ప్రభుత్వంలోకి వచ్చి పరిపాలన చేపట్టింది. అంతర్జాతీయ పరిస్థితి నానాటికీ బ్రిటిషు సామ్రాజ్యతత్వానికి వ్యతిరేకంగా మారసాగింది. పరిస్థితుల ఒత్తిడి మూలంగా బ్రిటిషు ప్రభుత్వము భారతీయులతో ఉండే సంబంధం స్నేహపూర్వకమైనదిగా మార్చుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది. బ్రిటిషువారి తాబేదారీ ప్రభుత్వాల దృక్పథంలోకూడా ఈ మార్పుల ప్రభావం ఉండక తప్పదు. అందుచేత హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వ విధానంలోకూడా మార్పు రాక తప్పలేదు.

చట్టవిరుద్ధమైనవిగా పరిగణించబడిన కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ, ఆలిండియా కాంగ్రెసు కమిటీ (A I C C) వాటిపై నిషేధాజ్ఞలు ఉపసంహరించబడినందున తిరిగి చట్ట సమ్మతములై పని చేస్తున్నాయి. హైదరాబాద్ ప్రభుత్వంకూడా తాను లోగడ చేసిన ప్రకటనను ఉపసంహరించి ఆ కమిటీలపైనున్న నిషేధాజ్ఞలు తొలగించింది. అప్పుడు సహజంగా ఈ క్రింది ప్రశ్న వచ్చింది. భారత జాతీయ కాంగ్రెసు సంస్థానంలో పని చేసేటందుకు అభ్యంతరంలేక పోయినప్పుడు హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు సంస్థానంలో పని చేసేటందుకు ఎందుచేత అభ్యంతరం ఉండాలి? ఆ రీతిగా హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వానికి మేము ఒక జాబు వంపాము. ప్రస్తుతం నిషేధాజ్ఞ ఉపసంహరించడానికి వీలుకాదని ప్రభుత్వం అన్నట్లు తెలిసింది. కాని, 24 మార్చి 1945 నాడు కొందరు కాంగ్రెసు వారిని పిలిచి ఈ క్రింది షరతులను ఆమోదించినట్లయితే నిషేధాజ్ఞను ఉపసంహరించడానికి ప్రభుత్వం సిద్ధంగా ఉందని చెప్పారు.

ఆ షరతులు :

1 భారత జాతీయ కాంగ్రెసు అనే పేరు స్ఫురించ నట్లువంటి మరో పేరేదైనా గ్రహించాలి.

2. నియమావళిలో సంస్థానానికి బైటఉన్న రాజకీయ సంఘాలతో వేటితోనూ అనుబంధాలు కలిగి ఉండకూడదు.

3. ఇందులో ఉద్యోగి వర్గంలో ఉన్నవారు మరే రాజకీయ సంఘంయొక్క ఉద్యోగి వర్గంలోనూ ఉండరాదు.

4. ఈ సంఘంలో మెంబరైన వ్యక్తి ఒక్కరూ ఘనతపహించిన నిజాము వ్యభిచారముకు పినయ విధేయతలతో విశ్వాసపాత్రుడుగా ఉంటానని ప్రమాణం చెయ్యాలి

5. సంస్థానంలో స్థిరనివాసంగా ఉన్నవారు మాత్రమే ఇందులో మెంబర్లుగా ఉండితానని అర్హులు

6. సంస్థాన పౌరులు తమ ఆశయాలను గురించి, పరిపాలనలో ఎదురవుతున్న కష్ట నిష్టరాలను గురించి సంఘంద్వారా విన్నవించు కొనేటప్పడు చట్ట సమ్మతమైన, శాంతియుతమైన ఓధానాలనే అనుసరించాలి.

ఈ పిషయాన్ని గురించి ఎంచెయ్యాలి? అని, మాలో మేము చర్చించి నవ్వుడు భిన్నాభిప్రాయాలు వెల్లడి అయ్యాయి మాలో కొందరికి మనస్సుల్లో ఏమీ సంవేదాం లేదు మేము భారత సంస్థాన ప్రజల కాన్ఫరెన్సులో అంతర్భాగం అందు చెత స్టేట్ కాంగ్రెసు పేరు మార్చడంలో ఏమీ కష్టం లేదు. 1941 లోనే దానికి మేము అంగీకరించాము. కాని, మరొకరు విధించిన షరతులకు లొబడి పని చెయ్యడము చట్టానికి లొబడి పని చెయ్యడము అనేవి సమ్మతం కాలేదు 'చట్టబద్ధమైన' అనే మాటకు ఒప్పుకోడానికి వీలులేదు దానికి ఒప్పు 'న్యాయమైన' అని ఉంటే ఒప్పుకో వచ్చు అని, నేను వాదించాను రాజ్యాంగ చట్టబద్ధమైన అని ఒప్పుకొంటే సత్యాగ్రహం సాధనంగా గ్రహించము అని ఒప్పుకొన్నట్లే ఆ షరతు విధించడంలో ప్రభుత్వం యొక్క ఉద్దేశం ప్రజలు తమ లక్ష్య సాధనకు సత్యాగ్రహం నేమో. అణగ ద్రొక్క బడిన ప్రజలకు రాజ్యాంగ చట్టం ఉన్న అవకాశాలన్నీ నిష్ప్రయోజన కరం అయినవ్వుడు మిగిలేది సత్యాగ్రహ సాధనం ఒక్కటే కదా! ఆ సాధనాన్ని ఉపయోగించము అని నేను ఎవరెంత వాదించినా ఉత్పత్తి చేసు సంస్థలో ప్రతి సభ్యుడూ ప్రభువుకి వ్యక్తి పరంగా విధే

యుడుగా ఉంటానని ఒప్పు కోవాలనడం ఊహించే దేనంత తృణీకారము. 21 మార్చి 1946 నాడు స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యక్రమాలతో సంబంధించిన వారందరమూ సమగ్రంగా చర్చించి, షరతులకు లోబడేది లేదని అభిప్రాయ వడ్డాము నిషేధాజ్ఞలు ఉపసంహరించ వలసిందని కోరుతున్నట్లు మాత్రమే వ్రాసి పంపించాము.

ఈ నడుమ 10-7-1946 అభిస్మ సంస్థాన ప్రజలనభిస్మ సంఘము ఢిల్లీలో సమావేశమైంది మూడు ప్రాంతీయ భాషలవారీ సభలూ సమన్వయ కమిటీ ప్రజల సభకు అనుబంధితమయాయి. ఉదయపూర్ లో జరిగిన మహా సభకు హైదరాబాదు సంస్థానం నుంచి ఎంతోమంది ప్రతినిధులు వెళ్లి పాల్గొన్నారు హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి అఖిల భారత ప్రజానీకపు మద్దతు లభించింది. ఆ సభ యొక్క స్థానిక చర్చించి హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు మీద ఉన్న నిషేధాజ్ఞలు ఉపసంహరించక పోతే మరో ఉద్యమం చెప్పియాలని ప్రజలకు సూచన చేసింది నిజానికి అది అఖిల భారత సంస్థ ఇచ్చిన కరుకైనది సందేశము వంటి దైందని Ultimatum) అనవచ్చు జూన్, 10, 1946 నాడు అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల జనరల్ కన్ఫెరెన్స్ లోని తీర్మానం ఈ క్రింది విధంగా వుంది

“హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ పైన నిషేధాజ్ఞలు ఇంకా అట్లాగే వున్నాయని జనరల్ కన్ఫెరెన్స్ ఆశ్చర్య పడుతోంది. భారతదేశం మొత్తంగా స్వతంత్రానికి చేరువగా ఉంటూంటే సంస్థానా లన్నింటిలోనూ భార్యతాయుత ప్రభుత్వాలు ఏర్పడాలని అందరూ అంగీకరించి ఆమలు జరుపుతూ వుంటే కాంగ్రెసుగా న్యాయమైన రాజకీయ కార్యక్రమాలు కొనసాగించడం కూడదనే నిషేధాజ్ఞలు అట్లాగే ఉండటం హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వం చాలా వెనుకబడి ఉందనేటందుకు స్పష్టమైన ఆధారం. ఈ వెనుకబడి, భూస్వామ్యతత్వపు పరిపాలనలో ఉన్న సంస్థానం

గొంతెమ్మ కోరిక వంటిది. దేశ పరిస్థితికి అనుగుణమైంది కాదు. ప్రజలకు తమ భావాలు చెప్పకొనే అవకాశాలేమీ ఇవ్వని హైదరాబాదు ప్రభుత్వం ఆ రీతిగా చెప్పడం చాలా వింతగా కన్పించి, అది నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని రక్షించు కొనేటందుకు వేసిన రాజకీయపు ఎత్తుగడ అనిపిస్తుంది. అటు వంటి కోరికను, ఆ థోరజిర్ ఉండే మరే కోరికలను మా సంఘం సహించ లేదు. ఆ సంస్థానంలో ఉన్న ప్రజలకు మౌలికమైన పౌరహక్కులు లేక పోవడాన్ని కూడా ఇంకెంత మాత్రము సహించదు హైదరాబాదు సంస్థానం అట్లాగే వెనుకబడి ఉంటూ, ప్రజాస్వామిక స్వతంత్ర భారత దేశంలో నడిబొడ్డున నిరంకుశ పాలన కొనసాగిస్తూ ఉండే ద్వీపంలా సురక్షితంగా ఉండగలనని భావించడము హాస్యాస్పదము, అసంభవము. భారత దేశపు భవిష్యత్తును గురించి జరిగే చర్చాగోష్ఠిల్లో తన పౌరులకు మౌలిక మైన పౌరహక్కులను ఇయ్యని ఏ సంస్థానానికి చోటుండదు హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వము, భారత దేశపు భావి ప్రభుత్వాన్ని గురించి చర్చలు జరుపుతున్న సమావేశాల్లో కూర్చునే అర్హత సంపాదించుటకు, తన విధానాలను పూర్తిగా మార్చు కొనాలి.

స్టేట్ కాంగ్రెసు పైన ఉన్న నిషేధాజ్ఞ ఇట్లాగే కొన సాగిస్తూ ప్రజలకు ఇతర మౌలిక పౌర స్వాతంత్ర్యానికి ఆటంకం కలిగిస్తూ ఉండే స్టేట్ కాంగ్రెసు నిషేధాజ్ఞను మూలకునెట్టి సంపూర్ణ పౌర స్వాతంత్ర్యంతో వ్యవహరించ వలసి ఉంది ”

జనరల్ కెన్సిల్ కాపించిన ఈ తీర్మానాన్ని కార్య రూపంలో తీసుకొని రావడానికి నా అధ్యక్షుడు ఒక తాత్కాలికకమిటీ ఏర్పాటుచేసింది. ఆ కమిటీ మొదటి సమావేశం హైదరాబాదులో జరిపేటందుకు నిశ్చయించి ఆ ప్రకారం నోటీసు ద్వారా తెలియ జేశాము సంస్థాన ప్రభుత్వం అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల సమ్మేళనం చేసిన తీర్మానపు ఛోటా మా కార్యాచరణ నిశ్చయాన్ని తెలుసుకోగలిగింది. 31 జూలై 1946 నాడు ప్రభుత్వం స్టేట్ కాంగ్రెసుపై నున్న నిషేధాజ్ఞను తొలగించింది.

నిషేధాజ్ఞ రద్దుతో ఎనిమిది సంవత్సరాల అజ్ఞాత వాసం పూర్తి అయింది బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం కోసం మైదరాబాద్ ప్రజలను సమీకరించి కృషిచేసే స్వతంత్రం లభించింది. కొత్త ఆశా తరంగము గోచరించింది తాత్కాలిక కమిటీ సమావేశమై సంస్థానాలలో స్వతంత్రంకోసం జరిగిన పోరాటంలో పాల్గొని బాధలకు గురియైన వారి ధైర్యానికి అంజలిః ించించింది

29. పరిపాలనా సంస్కరణల నిరాకరణ

నేను వెంటనే హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసును వటిష్టం చేసేవని చేపట్టాను. ఆంధ్రమహాసభలో జాతీయ పక్షానికి శ్రీ జమలాపురపు కేశవరావు నాయకత్వం వహించారు ఆయన, ఉత్సాహవంతతైన యువకుల దళాలు నిర్మించి క్రమంగా పెంచడం ప్రారంభించాడు. అభివృద్ధి(ప్రగతి)వాదులు కమ్యూనిస్టు ప్రభావంనుండి వదిలించుకొని ఏ హడావుడి చెయ్యకుండా పట్టుదలతో పనిచేసి సంస్థను కైవసం చేసుకున్నారు. వృద్ధ నాయకత్వం దానికి తల ఊపింది కమ్యూనిస్టులు తమ దురాలోచనలకు రూపకల్పన చేయసాగారు. క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం సాగుచున్నప్పుడే హైదరాబాదులో కమ్యూనిస్టులు ప్రజా ప్రభుత్వం అనే నినాదాన్ని లేవదీసి బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం అనే ఆదర్శాన్ని చెబ్బి కొట్టారు మరో కొంత ముందుకు కూడా నడిచారు ముస్లిము మతావేశ పర సంస్థ అయిన ఇత్తెహాదుల్ ముస్లిమీన్ నాయకుల వాదాన్ని అంగీకరించి హిందూ ముస్లిమ్లకు సమాన ప్రాతినిధ్యం ఉన్న జాతీయ ప్రభుత్వం హైదరాబాదులో వెంటనే ఏర్పాటు కావాలనే ప్రచారం సాగించారు. ఈ వాదాన్ని కాంగ్రెసు వర్గాలు గట్టిగా నిరసించాయి ఈ రీతిగా కమ్యూనిస్టులు సాగిస్తున్న జాతి వ్యతిరేక కార్యక్రమాల మూలంగా స్టేట్ కాంగ్రెసు సహజంగా కాంగ్రెసు తత్వాన్ని అనుసరిస్తున్న ఆంధ్రమహాసభవారిని తనతో కలుపుకొన్నది

కర్నాటక పరిషత్ ఈసరికి బాగా అభివృద్ధి చెందింది. అనుభవజ్ఞుల

వళి ననుసరించి కృషిచేస్తూ ప్రజాసేవ చేస్తున్న కార్యకర్తలు తయారయే
టందుకు ఉనిక పట్టయింది శ్రీ హనుమంతరావు అధ్యక్షత వహించిన
కాలంలో సంస్థ ఉత్తేజంతో పని చేసేబందుకు కృషిచేస్తూ, యువకులు
పనిచేసే వచ్చి బాధ్యతలు వహించేటట్లు ప్రోత్సహించారు

ఆయన అంత పెద్దగా చదువుకొన్నవాడు కాకపోయినా యువ
తరపు బావాలు, ఆశయాలు, వేగంగా వస్తున్న మాడ్పులు అర్థం చేసుకొని
వ్యవహరించ గలిగినవాడు ఆ సభ (పరిషత్) కూడా స్టేట్ కాంగ్రెసుతో
కలిసిపోయి దానిలో అంతర్భాగమైంది. బీడర్ (Bidar) పట్టణంవాడూ,
యువకుడూ, తాత్విక చింతనకల అనానక్త చిత్తుడూ, అయిన
శ్రీ మురళీధర్ రావు కామెంటేర్ స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ఉడుగడ.
ఆయన మనఃస్ఫూర్తిగా ఈ పోరాటంలో దూకి అనేక బాధలు, కష్టాలు
అనుభవించి, ఎన్నో తపానుల నెదుర్కొన్న ధైర్యశాలి; కార్యకర్తలకు
ఆదర్శమైనవాడు.

మహారాష్ట్ర మండలి (సభ)కుడా బాగా అభివృద్ధి చెందింది. వందల
కొద్దీ యువకులు తెలివైనవారు, అభినివేశం కలవారు దాని నీడలో పని
చేశారు శ్రీ పరాఫ్, అతని సహచరులూ దానికి శక్తినిచ్చి ప్రజాస్వామ్య
శక్తులకు పుష్టికలిగించారు. వారు ఉన్నప్పుడూ, ప్రతి కార్యక్రమంలోనూ
ఈ పోరాటంలో గర్భితమై ఉన్న సామాజిక ఆర్థిక దృక్పథాన్ని ప్రజా
లకు వివరిస్తూ నడిపించారు మరాట్వాడా ప్రాంతంలో ఉన్న అనుభవజ్ఞు
లైన నాయకులు, ఆ ప్రాంతంలో స్వాతంత్ర్య పోరాట బలాలకు శక్తి
సామర్థ్యాలు కలిగించే కృషిలో ముఖ్యపాత్ర వహించారు వారందరిలో
శ్రీ ఎమ్ కె వహాడే అనుభవంలో పెద్దవాడు ఆయనకు వ్యవస్థమీద
తిరగబడటంలో ఉన్న శక్తి సాహసములు అందరికీ బాగా తెలుసు
మరాట్వాడా ప్రజాజీవసంపైన ఆయన చెరగని ముద్రవేశాడు శ్రీ ఎన్ కె.
వైశంపాయన్ హైదరాబాద్ సంస్థానంలోనూ, అందులోనూ ముఖ్యంగా
మరాట్వాడాలోనూ ప్రజా ఉద్యమనిర్మాణంలో సార్థకమైన పాత్ర
వహించాడు నాందేడ్ కు చెందిన శ్రీ శామ్ రావ్ వాఙ్కర్ స్వాతంత్ర్య

పోరాటంలో ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించాడు ఉన్నత విద్యాభ్యాసం చేసినవాడు కాకపోయినా ప్రజా పీఠనశక్తులను ఆయన మనసారా ఎదిరించాడు. నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని వేళ్ళతో పెకలించడానికి జరిగిన ప్రతి ప్రయత్నంలోనూ తలెత్తిన ప్రతి ఉద్యమంలోనూ ఆయనే అగ్రగామి. ఆరోజుల్లో రాజకీయ వాదులకు ఆశ్రయమివ్వడం సామాన్యమైన విషయంకాదు, తను స్వయంగా చురుకైన కార్యకర్త తన సహాయాన్ని, సలహాలను, మార్గదర్శిత్యాన్ని కోరి, దగ్గరకు వచ్చినవారందరినీ ఆయన ప్రోత్సహించాడు. ఆయన ఇల్లు రాజకీయ భావాలుకల ప్రజలందరికీ తీర్థక్షేత్రము. అది ప్రజాసేవకులందరికీ, వారు ఏ రాజకీయ పార్టీకి చెందిన వారైనప్పటికీ సరే, అన్నపూర్ణ సత్రము. ఆయన ప్రసక్తిలేకుండా మరాట్వాడాలోని రాజకీయ జీవితాన్ని పూర్తిగా వివరించడం సాధ్యం కాదు. ఆయన తనకున్నదంతా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పణంగా పెట్టి కర్షుచేశాడు.

శ్రీ ఆర్. జి (బాబాసాహేబ్) పరంజపే ఈ ప్రాంతాన్ని యువకులలో నూతన చైతన్యం కలిగించాడు ఆయన ఇది సంవత్సరాల క్రిందిట నన్ను హిప్పర్గి (Hippargi) లో కలుసుకున్నాడు నాటినుంచి నాతో కలిసిమెలిసి ఉంటూ అనేక ప్రజాహిత కార్యాల నిర్వహణలో కుడిబుజుం అయాడు. ఆయన శ్రోతలను భావావేశంతో కదిలించగల ప్రతిభా వంతుడు. మంచి వక్త. స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ఆయన పాత్ర ప్రశంసనీయము.

ఆయన గొప్ప మానవతావాది. ఆయన జీవితం పూర్తిగా ప్రజలకు అంకితమైంది. ఆయన జీవితంకోసం ఎప్పుడూ కొలువు చెయ్యలేదు. నాకు నా ఆధ్యాత్మిక జీవనయాత్రలో సహాయంచేసిన అతికొద్ది మందిలో, ఆయన ఒకరు.

శ్రీ ముకుందరావు వెడ్ గాంకర్ మరాట్వాడాలోని కాంగ్రెసు వారిలో ఎక్కువ అనుభవం ఉన్నవాడు ఆయన స్వాతంత్ర్య పీఠులను

సమీకరించడంలో నేర్పు ఆయన వివిధ అనుభవాలు పరిపాలనాను భవమూ కలవాడు అందుచేత ఆయన చెప్పింది వేదం అనీ అధికార పూర్వకమైన సూత్రమనీ అనిపించేది శ్రీ దేవినింగ్ చౌహాన్ హిప్పర్ని స్కూల్ లో తయారైన వాడు. పేదకుర్రవాడు, కష్టపడి విశ్వవిద్యాలయపు చదువుపూర్తిచేసాడు. అయినా స్వతంత్రపోరాటంలో దూకి చురుకుగా వని చెసి, అందువల్ల నష్టపోయిన వాడు.

శ్రీ ధర్మాన్ దావ్ గంజ్ వె నాందేడ్ నివాసి, ఏమీ గడబిడ చేయకుండా నిదానంగా, శాంతంగా, పట్టుదలతో సేవా కార్యక్రమాలు నిర్వహించే మనిషి అందరూ గౌరవించే పెద్దమనిషి. మరాట్వాడా కార్మికలోకంలో ఈయన చోటు ఉన్నతమైనది మహారాష్ట్ర మండలిలో వృద్ధనాయకులు, యువతరం అనే విభేదాలు లేవు పాతకొత్త తరాలు రెండూ కలిసి పోయి, ఒకే ఒక ప్రగతిశీల వర్గంగా ఏర్పడి అది జిగివిగి ఉన్న సంస్థ అయింది. అందువల్ల మరాట్వాడా యూనిట్ కి విశేష శక్తి సామర్థ్యాలు కలిగాయి మరాట్వాడా యూనిట్, ఆంధ్ర, కర్నాటక యూనిట్లతో స్టేట్ కాంగ్రెస్ లో తీసమైనప్పుడు దానికి ౧౯౮౪ శీలాన్ని, గతి శక్తిని విజయ పరంపర సాధన కావశ్యకమైన గమన లాఘవాన్ని కలిగించింది. స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఒకరూపంధరించగానే ఆ సంస్థకు కార్యదర్శిగా పనిచేయ్యగల సమర్థులు ఎవరు అనేది నా ముఖ్యమైన సమస్య అయింది ఆ కార్యదర్శి ఆంధ్ర ప్రాంతం వాడై వుంటే చాగుంటుంది నా దృష్టి శ్రీ మాడపాటి రామచంద్ర రావువై పడింది ఆయన ఇంతకు ముందు ఉద్యమాలు నిర్వహించి, విశ్రాంతి తీసుకొనే ఉద్దేశంతో తన గ్రామానికివెళ్లి అక్కడ వున్నాడు ఆయనకు పరిస్థితులను గురించి మంచి అవగాహన వుంది ఆయన మంచి ద్రష్ట కార్యరంగంలో వుండి పనిచేసి పేరు పొందుతూ, వక్కకు తప్పకొని వార్తలలో దోబూచు లాడుతూ కాలం గడుపుతున్న వాడు నేను ఆయనను కలుసు కొన్నాను. హైదరాబాదు ప్రజలకు ప్రజాసామ్య పరిపాలన సాధించే కార్యక్రమంలో నాతో కలిసి పనిచేయ పంపించని కోరాను. ఆయన వెంటనే అంగీకరించి తన సేవలు అర్పించిన త్యాగి. ఆయన ఆత్మంత

నన్నిహిత సహచరుడు. ఆయన సూచనలు సలహాలు ఎంతో విలువైనవి. మా ఇరువురి మధ్యా వరస్పర ప్రేమ గౌరవాను బంధము పెరిగింది. అనేక సమస్యల గురించి నేను ఆయనతో విభేదించాను. అయినప్పటికీ నాకు ఆయన పట్ల ఉన్న గౌరవం ఎప్పుడూ తగ్గ లేదు.

చేయ వలసిన కొత్తపనులు, ఎన్నో మాకెదురై నాయి. మేము తుది పోరాటం జరపడానికి సంసిద్ధులం కావాలి: మా సంస్థ హైదరాబాదు రాష్ట్రం అన్ని మూలలకు వ్యాపించి చొచ్చుకొని పోవాలి మాకు ఐకమత్యంతో పనిచేస్తున్న కార్యకర్తలున్నారు నేను వారితో సమానంగా కలసిమెలసి మెలగే వాణ్ని. నాకు హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో త్యాగబుద్ధితో, శక్తిసంతా ధారపోసి పనిచేసిన ధీమంతు లెందరితోనో బుజంబుజం కలిపి పనిచేసే అదృష్టం కలిగింది ఒకవైపున కమ్యూనిష్టులతోను, మరొక వైపున మతావేళ పరులతోను, మెత్తని మనస్సుతో ఒదిగి ఒదిగి వుంటూ సర్దుకు పోయే వర్గంతో ఇంకొకవైపునా పోరాడ వలసి వచ్చేది. ప్రగతి శీల వర్గాలను కూడగట్టించి నడిచేటప్పుడు సామాజిక ఆర్థిక దృక్పథం కచ్చితంగా నిర్మొగ్గమౌటంగా ఆచరించ వలసి వచ్చేది. అప్పుడప్పుడు సంస్థలో కొన్ని అసాధారణ పరిస్థితులు ఏర్పడే వంటే ఎమీ ఆశ్చర్య వదనవనరం లేదు. అవి వివిధ సమస్యలను అర్థం చేసుకొనడంలో, వాటికి సంబంధించిన అభిప్రాయాలలో కలిగిన భేదాల వల్ల సంభవించినవే అది తప్పదు. అందులో వ్యక్తిగతమైనదేమీ లేదు

స్టేట్ కాంగ్రెస్ పని చెయ్యడం మొదలు పెట్టిందో లేదో వెంటనే రాజకీయ రంగంలో ఒక క్లిష్ట పరిస్థితి ఎదురైంది. హైదరాబాదు ప్రభుత్వము, సంస్థానంలో పరిపాలనా విధానాన్ని పరిశీలించి దాన్ని మెరుగు పరిచేటందుకు సూచన లియ్యవలసిందిగా అయ్యంగార్ కమిటీని ఇంతకు ముందే నియమించింది. తర్వాత ఆ కమిటీ నివేదికను ఆధారంగా గ్రహించి ప్రభుత్వం కొన్ని సంస్కరణలు రూపొందించింది అవి అక్కర్లేదనీ వాటివల్ల ప్రయోజనం ఏమీ లేదనీ అందరూ నిరసించారు. అయినా అవేమీ లెక్కచెయ్యకుండా ఆ సంస్కరణ వథకాన్ని ప్రజలమీద

బలవంతంగా రుద్దాలని, ఇటీవల సంస్థాన ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. అదీ కొత్తగా ఏర్పడిన క్లిష్ట పరిస్థితి వివాదాస్పద కారణమైన ఆ సంస్కరణలు ప్రజాస్వామ్య భావాలన్నింటికీ వ్యతిరేకమైనవి. వృత్తిపనులు ఆధారంగా ప్రతినిధులను ఎన్నుకొనడము, అన్ని మతాల వారికి సమానపు ప్రాతినిధ్యము వాటి లక్షణాలు ఇందు వల్ల నిజంగా ముస్లింలకు అదనపు ప్రాతినిధ్యం లభిస్తుంది సంస్కరణలలో బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము అన్న మాటేలేదు ఇచ్చిన అధికారాలు అతి స్వల్పము. అసెంబ్లీకి (శాసనసభకు) ఎన్నిక అవాలంటే తన కులం, మతం, వృత్తి నియోజక వర్గం వోట్లలో 51 శాతం వస్తే చాలు ఇండియా స్వాతంత్ర్యాన్ని పొందేటందుకు తయారై ఉండగా, ఇతర స్వదేశ సంస్థానాలన్నింటిలో ప్రజాస్వామ్య పరిపాలన ప్రారంభం కాబోతూ వుండగా భూస్వామ్య భావాలున్న ముస్లిమ్ పెత్తందారీ హైదరాబాదులో మధ్యయుగం చరిత్ర నాటి చీకటికోణాల ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. సంస్థాన ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్, అటువంటి ఆప్రస్తుత, అయిక్త, కాలదోషం పట్టిన పరిపాలనా సంస్కరణల పథకాన్ని అమలులోకి రానియ్యకూడదు అని భావించింది. కాని, ప్రభుత్వం అధికార గర్వంతో తన ఆలోచనలు మానలేదు సర్ మీర్జా ఇస్మాయిల్ వంటి అనుభవజ్ఞుడు కూడా హైదరాబాదు పరిపాలనా వ్యవస్థలో ప్రజా హితకరమైన మార్పులు చెయ్య లేక పోయినాడు బుద్ధిజీవులందరూ ఈ సంస్కరణల పట్ల తమ అసంతృప్తి తెలియ జేసారు సంస్థానం ఈ చివరినుండి ఆ చివరి వరకు అసంతృప్తి ఆల్లుకొని పోయింది ముస్లిముల కున్న ప్రత్యేక సదుపాయాలను తగ్గించే టటువంటి ప్రగతిశీల చర్య దేనినైనా సరే ఇతైహాదుల్ ముస్లిమీన్ వ్యతిరేకిస్తుంది. పరిపాలన కొనసాగించే ఉద్యోగి వర్గాలన్నీ స్టేట్ కాంగ్రెస్ కార్యకర్తలకు వ్యతిరేకము హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ స్థాయిసంఘము కచ్చితంగా ఏ సందేహానికి అవకాశం లేని మాటలలో ఈ పథకానికి తన వ్యతిరేకతను ప్రకటించింది అంతేకాదు, ఆ పథకాన్ని అమలుపరిచి జరిగే ఎన్నికలను బహిష్కరించవలసిందని ప్రజలను ఆదేశించింది. స్థాయి

సంఘము, తన క్రియాశీల వ్యతిరేకతను ఈ క్రింది తీర్మానంతో సూచించింది —

“రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత మానవజాతి, ప్రజాస్వామిక సమాజంగా మార్పు చెందుతోంది. ప్రజల బలాలు విజయ వంతంగా అన్ని దేశాలలోనూ ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయడానికి ముందడుగు వేస్తున్నాయి. హిందూదేశంలో కూడా ప్రజలు సామ్రాజ్య వాద దాస్యాన్ని వదలగొట్టుకొని సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం లక్ష్యవైపు పరుగిడుతూ ఒక గొప్ప నూతన సాంప్రదాయాన్ని రూపొందించి ఘనత కెక్కారు బ్రిటిషు మంత్రివర్గ కమిషను ఇండియాను సందర్శించేటందుకు విచ్చేయడానికి, భారతజాతి వ్యక్తంచేసిన బలం, ప్రజల త్యాగాలు మొదలైన వానితోపాటు అంతర్జాతీయ పరిస్థితిలో ఏర్పడిన కొత్త దృక్పథం కూడా కారణమైంది. అయితే, వారి ప్రతిపాదనలు పరిశీలినై వారు ఏషియన్లు లేకుండా వెంటనే ఆఫ్ఘానిస్తాన్ భారతీయులకు దత్తం చేయ దలచినట్లు కన్పించదు. భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సమస్య చుట్టూ భారత ప్రజల సార్వభౌమత్వానికి వారి భవిష్యత్తును ఏ నిర్బంధం లేకుండా వారే ఎట్లా నిర్ణయించుకోవాలి అనే హక్కుకీ సంబంధించిన విషయమని హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు స్థాయిసంఘము వారు ఆఫ్ ప్రాయ వడుతున్నారు, కాని బ్రిటిషు మంత్రివర్గ కమిషనువారు, సంస్థానాలలోని ప్రజలపట్లా వారి ప్రతినిధుల యెడలా వ్యక్తంచేసిన చిన్న చూపు గర్హించవలసిన విషయమని భావిస్తున్నారు. సంస్థానాలలో కొనసాగుతున్న నిరంకుశ పరిపాలన గురించిని, వాటిలో ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా విధానాలు ప్రవేశపెట్టవలసిన అవశ్యకతను గురించిని, కమిషనువారు పెదవి కదవలేదు. సంస్థానాల ప్రజలచే ఎన్నుకొనబడిన ప్రతినిధులకు భారత రాజ్యాంగ చట్ట నిర్ణయ సభలో సభ్యులై ఏర్పాట్లై ఇంతవరకూ జరగలేదు. నిరంకుశ పరిపాలకుల పరిపాలనలో ఉన్న స్వదేశ సంస్థానాలు ఇండియన్ యూనియన్లో భాగస్వాములుగా ఉండకుండా, వెలుపలకాని విడివిడిగా స్వతంత్రులుగా గాని ఉండవలసి

ట్లుండే భారతదేశ ఐక్యతకు, స్వేచ్ఛతానికి ప్రేమాదం ఏర్పడగలదు. ఈ స్థాయిసంఘము, స్వతంత్ర భారతదేశము రాష్ట్రాల సమాఖ్యవంటిదై ఉండాలనీ, అది స్వేచ్ఛితంతో, స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వం నిలబెట్టుకొంటూ, స్వపరిపాలన (autonomy) సాగించుకొంటున్న రాష్ట్రాల సమాఖ్య అనీ, ఆ రాష్ట్రాల వ్యవస్థీకరణకు సాంస్కృతిక భాషా విషయాలు ఆధారంగా ఉండాలనీ అన్ని రాష్ట్రాల్లో పరిపాలనా ఒకే వద్దతితో ప్రజాస్వామ్య విధానాల ననుసరించి సాగాలనీ, అభిప్రాయ పడుచున్నది.

ఈ ప్రతిపాదనల తర్వాతకూడా సంస్కరణలని పేరుపెట్టిన పథకాన్ని ప్రాధరాబాదు ప్రజలపై రుద్దినట్లయితే, వారికి పౌరస్వాతంత్ర్యం, రాధ్యతాయుత పరిపాలన ఉండదని చెప్పవచ్చు. ఈ పథకంలో పెట్టుబడి దారులు కొనసాగిస్తున్న వసులకు ప్రాతసభ్యం ఉంటుంది నీతిబాహ్యము ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక సూత్రము లున్న మత సమానత్వ విధానము 12 శాతపు అల్ప సంఖ్యాక వర్గాన్ని బహు సంఖ్యాక పరిపాలన వర్గంగా మార్చి వేయ గలుగుతుంది ప్రజలలో 18 శాతంగా ఉన్న హరిజనులకు వారి సామాజిక స్థితి ననుసరించి ఎన్నికలలో భర్తీచేసే నీటిలో ప్రాతి నిధ్యంకన్న విషయాన్ని గురించి వట్టిండు కొనక పోవడం వింతగా వుంది ఇతర అల్ప సంఖ్యాక వర్గాలవారికి ఎన్నికలలో పోటీచేసే అవకాశం కూడా లేదు ప్రజలలో అధిక సంఖ్యాకులు రిసాన్లు (రైతులు) కూలీలు పరిపాలనలో వారి మాటకు ఏమీ చెలా మణి లేదు

ఇందులో ఉండే 152 మంది మెంబర్లలో నామినేటెడ్ మెంబర్లు 60 మంది, అందుచేత మొగ్గు ఎక్కువగా నామినేటెడ్ మెంబర్లవై పే ఉంది. భూస్వాములు, వారితో వ్యవహార సంబంధాలన్న పెట్టుబడి దార్లు అధికారమూ, పెత్తనమూ చేలాయిస్తారు వారందరూ కలిసి వజ్ర సన్నిభమైన (ముష్టి) పీడికలి చూపించి ఏ మాత్రం రాకుండా యధాస్థిత వ్యవస్థను నిలబెడతారు. చోటువేసే హక్కు ఉన్నవారి సంఖ్య అతి పరిమితము. శాసనసభకు ఉన్న అధికారము కేవలము సిఫారసు చేయ్యడము మాత్రమే. ఇందు అది చుట్టు గట్టి దడికట్టి (కంచెవేసి) బంధించి,

చిన జైలువంటిదని అనవచ్చు. ఇది, సంపూర్ణ ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసుకొనే దిశలో హుటాహుటీగా పెద్దపెద్ద అడుగులు వేసుకొంటూ నడవవలసిన కాలం ప్రజలదే సర్వాధికారాలూ అని గుర్తించాలి. ప్రజలకే సంస్థాన పరిపాలనకు కావలసిన చట్టాన్ని చేసేటందుకు ఆ చట్టంలో ఇండియన్ యూనియన్‌లో సంస్థానం ఒక భాగం అనే అంశాన్నీ ప్రతి పౌరుడికీ ఉన్న మౌళిక హక్కులన్నీ, పొందుపరిచేటందుకూ హక్కు ఉంది. ఇట్లా చేయడంవల్లనే శాంతి, సౌఖ్యం, ఉండి దుఃఖము, దోపిడి లేని ప్రజాస్వామ్య జీవనానికి గట్టి పునాదులు ఏర్పాటు అవుతాయి. ఆ రాజ్యాంగ చట్టమే ఘనత వహించిన ప్రభువుల ఆధిపత్యంవ్రేంద బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము కొనసాగాలని విధించాలి. వయోజన వోటింగు హక్కుద్వారా ఎన్నుకొనబడిన శాసనసభకే అన్ని విషయాల గురించీ పూర్తి అధికారాలు ఉండాలి. ఆ రీతిగానే భారత దేశీయ రాజ్యాంగ చట్ట నిర్మాణ సభకుకూడా సంస్థానం నుంచి ప్రతినిధులను జనాభా ప్రాతిపదిక మీద ఎన్నుకొని వంపించాలి.

పైన పేర్కొని, వివరించిన కారణాలవల్ల స్థాయిసంఘము ఈ కొత్త సంస్కరణల వధకాన్ని పూర్తిగా నిరాకరిస్తున్నది. వాటిని వెనుకకు తీసు (ఉపసంహరించు) కొనవలసిందని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నది. స్థాయి సంఘము ఇంతకుముందు తాను వివరించిన మౌలికమైన ప్రజాస్వామిక హక్కుల పరిరక్షణ కోసం సంస్కరణల వధకాన్ని అమలు చేయకుండా నిరోధించడానికి, సమర్థమైన కార్యాచరణ వధకాన్ని రూపొందించవలసిందని వర్కింగ్ కమిటిని ఆదేశిస్తున్నది.

పైన చర్చించిన విషయాల ప్రాధాన్యతను, అవశ్యకతను గుర్తించవలసిందనీ ముందుకొని వస్తున్న మతావేళపు ప్రమాదాన్ని గమనించ వలసిందనీ ఏ మతానికీ ప్రాధాన్యం ఇవ్వని రాజకీయ వ్యవస్థ నిర్మాణం, అవశ్యకమని గుర్తించవలసిందని స్థాయిసంఘము సంస్థాన ప్రజలను హెచ్చరించుచున్నది.

“ప్రాదరాబాదు సంస్థానంలో పరిపాలనా చట్టంలో చేయ నున్న మార్పులను గురించి ఇటీవల జరిగిన ప్రతిపదనము వర్కింగ్ కమిటీ పరిశీలించింది ఆ ప్రతిపాదనలు సదుద్దేశంతో చేసినవి కావు వాటివల్ల లభించిన అవకాశాలు ఏమిటన్న వాటిని కూడా అందులో ఉన్న ఆర్డంకులు, కేటాయింపులు నిర్దీపం చేస్తున్నాయి. వీటిని బహుశా ప్రజలకు ఏ మాత్రము స్వచ్ఛందతం ఇవ్వకుండా ఇప్పుడు సంస్థానంలో కొనసాగుతున్న భూస్వామిక పరిస్థితులు శాశ్వతం చేసేటందుకు చెప్పి దారుల కున్న సదుపాయాలు నిరాటకంగా సాగించే టందుకు ఉద్దేశించినట్లు కనిపిస్తున్నది.

ఈ సంస్కరణలో వున్న సూత్రాలు వాటికి ఆధారమైన విషయాలు న్యాయ సూత్రాలకూ, ప్రజా స్వామ్యానికి విరుద్ధంగా వున్నాయి. అందుచేత అవి ఏ కాలంలో అయినా సరే అభ్యంతరకరంగా వుంటాయి. ఇండియా స్వతంత్రం కానున్న సమయంలో ఈ సంస్కరణలు సందర్భోచితంగా గాని, పరిస్థితులకు తగినట్లుగా గాని, ప్రజల కష్టపూర్వకాలకు, అనుగుణంగా గాని లేవు స్వతంత్ర భారత దేశానికి సన్నిహిత భవిష్యత్తులో తీర్చిదిద్దనున్న రాజ్యాంగ చట్టంలో ఇమిడ్చటానికి ఆసలే పొందిక లేదు ఒకవంక ఇండియాలో వున్న స్వదేశ సంస్థానాలన్నీ బాధ్యతాయుత పరిపాలన దిశలో వేగంగా అభివృద్ధి చెంది స్వతంత్ర భారతంలో స్వపరిపాలిత ప్రాంతాలుగా రూపు దిద్దు కొంటుండగా మరొక వంక ఆ దేశంలోని ముఖ్యమైన స్వదేశ సంస్థానమే, 1

మొదలైన పౌరస్వత్వ హక్కులలో వెనుక బడి ఉండటం, ప్రగతి శీలమైన మార్పులకు విముఖంగా ఉండటం గమనించి విచారాన్ని వెల్లడిస్తున్నాము హైదరాబాదు ప్రభుత్వం వారిచే ప్రతిపాదించ బడిన సంస్కరణలు కనక అమలు చేసినట్లయితే ప్రజలకు ఇవ్వడున్న స్వతంత్రం కూడా వుండదు, అది స్వాతంత్ర్యాభివృద్ధి అనిపించుకోదు అందు చేత కొత్త పరిపాలనా చట్టాన్ని ప్రజల ఇష్టప్రకారం రూపొందించి ప్రజల ఆమోదం పొందవలసి వుంటుందని ఈ కమిటీ వారు అభిప్రాయ వ్యక్తం చేస్తున్నారు

సేబ్ కాంగ్రెసు స్థాయిసంఘము ఈ కొత్తపథకాన్ని నిరాకరించి అందులో పాల్గొనమంటూ తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని ఈ కమిటీ ఆమోదిస్తున్నది."

సంస్కరణలను వ్యతిరేకిస్తూ ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించేటందుకు ఏర్పాటు చేయడంలో మేము నిమగ్నులమైనాము సంస్థానం అంతటా పెద్ద సమావేశాలు జరిపాము ప్రజల నుంచి వచ్చిన స్పందన ఆహ్వార్యం. పట్నం నుంచి పట్నానికి, పల్లెనుంచి పల్లెకి ప్రచారం సాగింది. ప్రత్యక్ష చర్య పథకాన్ని విఫలం చెయ్యాలని ప్రభుత్వం అనుకున్నది కాని,

కాలా పోలెం, బూతులలో వోటింగు జరగనే లేదు ప్రభుత్వం దారి ప్రభుత్వానిది అది వ్రజలు అంగీకరించనిది. వ్రజలదారి వ్రజలది అనే విషయాలు రుజువైనాయి

ముస్లిములు ఆయుధాలు ధరించి ఎన్నికల అహింసకరణ ఉద్యమం సాగకుండా చెడ్డా ముస్లిములు నాకు కష్టాలు వచ్చాయి కాంగ్రెసు కార్యకర్తలు సమావేశాలు ఏర్పాటుచేస్తే, సాయధులైన ముస్లిములు వారి చుట్టూ మూగెవారు. వారు ఇచ్చేవాడు ముస్లిములే వాడే; కాంగ్రెసు కార్యకర్తలను కొట్టారు మహారాష్ట్ర నుంచి వచ్చిన ఒక పేరున్న కాంగ్రెసు నాయకుణ్ణి సంస్కరణ పథకాన్ని బహిష్కరించవలసిందని చెప్పి సందుకు నిర్దాక్షిణ్యంగా హత్యచేశారు శ్రీ గోపందరావ్ పన్నారె మంచి శక్తి సామర్థ్యాలన్న కార్యకర్త ఆయన తన సేవానైతిక మూలంగా ప్రజలకు ప్రేమ పాత్రుడైనాడు. ఆయన హత్యపడడంతో ప్రజాస్వామ్య వాదులందరికీ కనుపిచ్చైంది ఆయన హత్యదంతం “ఉద్యమకారులు ఎదిరించవలసిన వారిలో ప్రభుత్వాన్ని ఒక్కటి మాత్రమే కాదు దాని ప్రక్కన ముస్లిమ్ ప్రజలూ అనేకమంది సాయధులైనవారు కూడా ఉన్నారు” అనీ, రుజువైంది ఆ సాయధులైన ముస్లిములు ప్రజాస్వామిక మార్పులకు వ్యతిరేకులు అల్పసంఖ్యకులుగా ఉన్నవారు. కాని, అత్యధిక సంఖ్యతో ఉన్నవారిని మాట్లాడకుండా అంటే దేవురారు.

నరో మీర్జా సంస్థానానికి ముఖ్యమంత్రిగా నియమించబడగానే గాంధీజీ ఆయనకు సంస్కరణలను గురించి ఈ రీతిగా వ్రాశారు. వాటిని నేను వార్తాపత్రికలలో చదివాను. అవి పేరు? మాత్రమే సంస్కరణలు. అవి ఒక అడుగు వెళ్ళుట లాగు. యేగానీ ముందు మాత్రం కాదు. మీరు వాటిని బాగా ముమ్మత్త చేసి మార్పులలో చేరో నాకు తెలియదు కాని, వాటిని ఎందుకు చింపి పోలేం? ఎందుకు సంస్థానమైనా ఈ పరిస్థితిలో చేయవలసింది ఆ సంస్థానంలో ఉన్న ప్రజల సదస్సుయొక్క ఆంతస్తునీ, దాని బలాన్నీ గుర్తించడమే. పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ సంస్థాన ప్రజల సదస్సు అభ్యుత్థుడు ప్ర...

బాగుకొనం చేసిన ఏ చట్టాన్నైనా అమలు చేసేముందు ఆయన ఆమోదం పొందితే మంచిది. అప్పుడది చరచకా సాగుతుంది మతావేశం రోజు రోజుకీ పెరిగిపోతోంది మేము ఎంత శాంతియుతంగా వాతావరణాన్ని ఉంచాలనుకున్నా మతద్వేషం రెచ్చగొట్టడం జరుగుతూనే ఉంది. నా కార్యక్రమ పేపరాలు న్యూఢిల్లీలో భంగ కాలనీల్ ఉన్న మహాత్మాజీ ముందుంచాను. వాటిని అంతకు ముందుగానే అఖిల భారత సంస్థాన ప్రజల సహస్ర అధ్యక్షుడు స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఉద్యమ సారథి అయిన పండిట్ జవహర్లాల్ తో చర్చించాను మేము అటవీ సత్యాగ్రహం వద్దతి ప్రకారం కొంత కార్యక్రమం నడిపించాలనుకున్నాము కాని, మహాత్మాజీ ప్రమాదాన్ని శంకించి ఆ సత్యాగ్రహం వద్దు అన్నారు. కనీసం పరిమిత మైన సత్యాగ్రహమైనా చేబట్టాలని స్థాయిసంఘం మెంబర్లు, జిల్లాకమిటీల మెంబర్లు మాత్రమే సత్యాగ్రహం చెయ్యడానికి అనుమతి ఇస్తే పెద్ద ఎత్తున ప్రజలలో మతకలహాలు జరిగే ప్రమాదం ఉండదు అని అనడం జరిగింది కాని, సంస్థానంలో అంతటా ఉద్రిక్త పరిస్థితులు నెలకొని ఉన్నందువల్ల ప్రత్యక్ష చర్య మానివేయాలని ఉద్యమాన్ని ఎన్నికల బహిష్కరణకు మాత్రమే పరిమితం చెయ్యాలని నిశ్చయం జరిగింది

ఈ చర్చలూ, నిర్ణయాలూ నేను పరిస్థితిని గురించి తీవ్రంగా ఆలోచన చేసేటట్లు కాపించాయి ముస్లిమ్లు ఎందువల్ల ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాన్ని వ్యతిరేకించాలి? ముస్లింలీగ్, డ్వాయిడే ఆజమ్ కూడా ప్రజలలో వింతైన అభిప్రాయాలు ప్రచారం చేశారు ప్రతిఘ సార్విభౌ మాధికారము మతావేశపరులు, ఈరకపు ధోరణులు శ్రద్ధగా పెంచారు. హైదరాబాదు సమస్య దాని ఎషఫలితము ఆ సమస్య పరిష్కారానికి మానుండి సంపూర్ణ త్యాగం అవసరము. ఆ త్యాగఫలితంగా ఇండియాలో ఉన్న ప్రజాస్వామిక శక్తి సంపూర్ణంగా ఉవ్వెత్తుగా లేచి మతావేశ శక్తుల్ని నాశనం చేస్తుంది మరోదారిలేదు అందుచేత ఇప్పుడు ప్రజలలో కావలసింది బాధలు భరించి సహించే శక్తి, ఆత్మత్యాగము, కఠినపరిశ్రమ ఎదురుచూస్తోంది.

ఈ అధ్యాయాన్ని ముగించేముందు ఆనాటి హైదరాబాదు

రాజకీయ పరిస్థితిలో ఒక విషయాన్ని గురించి నిర్మాగమాటంగా నా మనసులో ఉన్నది, ఉన్నట్టుగా చెప్పాలనే చాపల్యం కలిగింది. మైసూరు సర్కారు పోలీసుల తత్వం, మతావేళ నగర్వం కలిసి రాజ్య మేలుతున్నాయి. అధికారం అనేది తాబేదార్లనూ ప్రజలనూ అవమానించడానికి మరో పేరు. హైదరాబాదు సంస్థానంలో అది ఏమాత్రం ఆత్మగౌరవం ఉన్నవాడైనా సహించలేనంత స్థాయికి దిగిపోయింది, అందుచేతనే సహజంగా సర్దుకుపోదాము అనే దృక్పథం ఉన్నవారితో కూడా ప్రభుత్వం ప్రకటించిన సంస్కరణలను, 'పోనీ అమలుచేసి చూద్దాం, ఏదైనంత లాభాన్నే ప్రజలకు చేయగలుగుతాం' అనే వాళ్లవరూ దొరకలేదు అందుచేత సంస్కరణల బహిష్కరణ ఉద్యమం తానంతట అదే విజయం సాధించుకున్నది. అలాటి రాజకీయ పరిస్థితి మితవాద ('లిబరల్') రాజకీయవేత్తల ఆమోదంకూడా పరిపాలకులకు ఎప్పుడూ కిందికి దిగజారింది. బ్రిటిషువారి పాలనలో ఇండియాలో పరిస్థితి ఎన్నడూ ఇంతగా చెడిపోలేదు. మాండ్ ఫర్డ్ సంస్కరణలు వచ్చినా, మరే సంస్కరణలు వచ్చినా ప్రభుత్వంతో సంబంధంలేకుండా ఏకాంతంలో వారికి తప్పక దొరికేవారు కాని, హైదరాబాదు ప్రభుత్వానికి మాత్రం అట్లాంటి పరిస్థితి ఎప్పుడూ లభించలేదు.

ప్రభుత్వమూ, దానికి తాళంవేసే స్టేట్ లా మాత్రమే ఒక పక్షము, మిగిలినవారందరూ వారికి వ్యతిరేకం కాని, వారందరూ ఒక వర్గం కాదు వారిలో అనేక భేదాలున్నాయి. అయినా వారందరూ కలిసి స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడారు ఆ పోరాటానికి స్టేట్ కాంగ్రెస్ నాయకత్వం వహించింది. అందుచేతనే స్టేట్ కాంగ్రెస్ కలగూడ గొప్ప పని. కప్పల తక్కువ అవి ఒక విధంగా దుర్బలత్వం ఆ దుర్బలత్వం వల్లనే ఒక వర్గం మంచిపట్టుతో ఉద్యమం కొన సాగిస్తున్నప్పుడు మరొక వర్గం ప్రభుత్వంతో సంప్రతించుట, రాజీ పేరాలు మొదలు పెట్టడం జరిగింది.

మొత్తంమీద వివిధదృక్పథాలున్న వారందరిముందూ ఒక లక్ష్యం, ఒక ఆశయం, ఒక కార్యక్రమం వుంచి, నచ్చచెప్పి, బుజ్జగించి క్రమ శిక్షణ చర్యలతో బెదిరించి నడిపించడం స్టేట్ కాంగ్రెస్ వంతు అయింది

30. తెలంగాణా అగ్నిపర్వతం వేలింది

ఈ కథ కొనసాగించడానికి ముందుగా, స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించిన తెలంగాణా ప్రాంతంలో ఉన్న పరిస్థితులను గురించి నా అంచనాలను వివరించడమూ ఆనర్థివాయకంగా ఉంటుంది. అక్కడి అసాధారణ ఘనతను దానికి ప్రత్యేకిత నిచ్చింది. అందువల్ల అక్కడ లేదిన అన్ని ఉద్యమాలలోనూ ఈ సామాజిక ఆర్థిక, అంశం యొక్క ప్రభావం ఉందని గుర్తించాలి ఎక్కడచూసినా గ్రామీణ ప్రాంతంలో రెండే రెండు వర్గాలవారు-భూములున్న ధనికులు (దొరలు) భూమిలేని రైతులు మాత్రమే కనిపిస్తారు. భూస్వాములు కొద్దిమందే ఉన్నా, వారికి పెద్దపెద్ద జమీలు ఉన్నాయి రైతులు, కూలి సంపాదించు కొనేటందుక వనిచెయ్యాలి ఈ పరిస్థితి ఫలితంగా అన్నిరకాల అసమానతలూ కలిగాయి నిరంకుశ ప్రభుత్వము తన ఆధిపత్యాన్ని సురక్షితంగా కాపాడుకొనేటందుకు తన తాబేదార్హా పెద్ద భూస్వాములు ఐన దొరలకు ఏ సమస్య వచ్చినా తప్పకుండా వారికే సహాయపడుతుంది సహజంగా దొరలు, తమ ఇంప విడిచిపెట్టించి లబ్ధిపొందుకొనడానికి రైతు కూలీచేసే ప్రయత్నాల సన్నిహితి నిరోధిస్తారు అందుచేతనే అతను (దొర) ముందుకు సాగుతున్న ప్రజాఉద్యమానికి ఆటంకాలు కలగాలని కోరు కొంటాడు హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు ఏ ఆస్తులు లేని వారందరినీ ఒక త్రాడమీదకి పోగుచేసే ప్రయత్నంలో, సంస్థలో ఉన్న కొన్ని వర్గాల వారినుంచీ, సంస్థ వెలుపలనున్న వారినుంచి కూడా వచ్చిన వ్యతిరేకతను ఎదిరించవలసి వచ్చింది.

అసమానతలు, సలసలా మరుగుతుంటే పరిస్థితి వేలడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్నిపర్వతంలా ఉంటుంది. ఉవ్వెత్తుగా ప్రజలు తిరగ

ఎడ నూచనలు కనిపించాయి ఆ కాలంలో నర్ మిర్జా ఇస్మాయిల్ హైదరాబాద్ సంస్థానంలో ముఖ్యమంత్రి సంస్థానం యొక్క భావిభాగ్య విధాత ఆయన మంచి పరిపాలనాదక్షుడని నేను విన్నాను. ఆయన, త్వరగా నిర్ణయానికి రాగలిగిన సజ్జుడనీ పరిపాలనలో అవరోధాలు కల్పించిన చిక్కు సమస్యలను అనన్య సాధ్యమైన నేర్పుతో రాజకీయ కార్యంలో విడగొట్టగలిగిన ప్రతిభాశీలి అనీ కీర్తి వహించినవాడు ఇవన్నీ నేను విన్న మాటలు వీటిలో ఏది ఎమైనా నాకుమాత్రం ఆయనలో నిజమైన ప్రజాప్రభుత్వ సిద్ధాంత బీజాలు కనిపించలేదు చైతన్య సంతంగా ఐక్య మత్యంగా ఏకముఖంగా ముందుకు సాగుతున్న ప్రజా ఉద్యమాన్ని ఎట్లా ముక్కలు చెయడమా అని ఆలోచిస్తున్న మనస్తత్వమే ఆయనలో నాకు వ్యక్తమైంది. మౌలికమైన మార్పులు ఏమీ తల పెట్టకుండా వీలైతే కొన్ని వర్గాల వారిని తనతో కూడగట్టుకొని ప్రభుత్వ యంత్రాంగం లోకి ప్రవేశపెట్టి కథ నడిపించాలనే ప్రయత్నాలు ఆయన చెయ్య సాగాడు కాని, ఆయనకు విజయం లభించ లేదు అందుచేతనే ఆయన పరిపాలనా కాలంలో స్వతంత్ర పోరాటం అప్పుడప్పుడు వంకరలు తిరిగినా నిర్విరామంగా సాగింది

గ్రామ సీమలు, ముఖ్యంగా తెలంగాణా ప్రాంతం అంతా అసంతృప్తితో కుత కుత లాడి పోతుంది. నర్ మిర్జా ఇస్మాయిల్ పేలడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అగ్ని వర్షతపు ముఖం మీద కూర్చున్నట్లున్నాడు. మతావేశపరులు, ఆయన అధికారంలో కొనసాగడం ఇష్టపడలేదు సంస్థానంలో తమ విశ్వంఖల విహారమే కొనసాగాలనే వారి కోరిక మతావేశపు అంటుజాడ్యంతో కలుషితమైన హైదరాబాదు పరిపాలనా యంత్రాంగం, ముఖ్యమంత్రి మాటలువిని ఆయన అడుగు జాడలలో నడిచే స్థితిలోలేదు. తిండిగింజల రూపంలో వన్నులు వసూలుచేసే విధానము (లెవీ), తిండి గింజల సేకరణ విధానం, అవి అమలు జరుగుతన్న కరుకైన పద్ధతులు, గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఉన్న రైతాంగాన్ని దుర్భుజమైన కష్టాలకు గురిచేశాయి పోలీసుల దౌర్జన్యాలు, తిండిగింజల దలచుకపు సేకరణ, రైస్ కూ

పోలీసు అధికారులు జిల్లాలలో చేస్తున్న క్రూర చర్యలు గురించిన వివరాలు వరుసగా రాజధానికి వచ్చి చేరేవి. ప్రజలు మరేదాటి కనిపించనంత గట్టిగా నిలబడి అధికారుల నిరంకుశ చర్యలకు ఇంక తల ఒగ్గేది లేదని ఎదిరించి నిలబడ్డారు. ఈ రీతిగా గ్రామాల్లో అక్కడక్కడ చెదురు మదురుగా తిరగబడి స్వభావం ఉపిరింది దాన్ని సమన్వయంచేసే ఏర్పాట్లే ఏవరూ చెయ్య నందు వల్ల అది శక్తివంతమైన ప్రజా ఉద్యమంగా రూపుదిద్దుకో లేదు కాని, ఏయే గ్రామాల్లో ప్రజలు గుంపులు, గుంపులుగా సమీకరించబడకుండా నడిచారో ఆ గ్రామాల్లో ప్రభుత్వద్యోగులు అక్రమ చర్యలకు బలమైన పోరాటం సాగుతుంది.

తెలంగాణలో కొంత భాగంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యకర్తలు వని చేస్తున్నారు ఆ ప్రాంతములోని ప్రజలు ముందుకు వచ్చారు. నల్గొండ జిల్లాలోని సూర్యాపేట తాలూకాలో కొన్ని గ్రామాలు ఈ రీతిగా తయారైనాయి వారు అధికారుల అణచివేత విధానాన్ని ఎదిరించారు. వాటి చుట్టుప్రక్కల వున్న గ్రామాల్లో అధికారుల దౌర్జన్యం మితిమీరిన దాని ఫలితంగా ప్రజలు తిరగబడి స్వల్పంగా దౌర్జన్యం ఎదురైనందున విందింది హైదరాబాదు ప్రభుత్వము ఆ ప్రాంతాలకు సేనలు తరలించి వారిని అక్కడే నిలిపినారు వారు అనేక గ్రామాలకు భయం భ్రాంతి కలిగించి, అనేకమంది గ్రామస్తులను చచ్చేలా కొట్టారు. ఆ ప్రాంతంలో విలయం తొందరించింది స్త్రీలపై జరిగిన అనేక అత్యాచారాలు, అమానుష చర్యలు విచారక కృత్యం చేశాయి. కొందరు ప్రజా నాయకులు ఆ ప్రాంతాలను సందర్శించి ఆ రిపోర్టుల యాధార్యాన్ని ధ్రువీకరించారు. స్టేట్ కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన నైసండున సేను స్వయంగా ఆ ప్రాంతాలు సందర్శించి పరిస్థితులు కళ్ళారా చూశాను కొద్ది మంది సహచరులతో కలిసి అనేక గ్రామాలు సందర్శించాను ప్రజలు గ్రామాన్ని పూర్తిగా కాళీచేసి ఎక్కడో తలదాచు కొనేటందుకు పారిపోయారు అట్లాంటిది కొన్ని గ్రామాలు. గ్రామాలలోనే వుంటూ ఇండ్లలో దాక్కుని తలుపులు మూసుకొని ఉన్న ప్రజలతో శ్రమశాసన వాటికల్లా బీతిగలిపే

గ్రామాలు కొన్ని వీటన్నింటి చుడగానే జాలికొలిపింది గ్రామాన్ని సమీపిస్తూన్న కారు చప్పుడు వారిని భయకంపితులుగా చేసింది. పోలీసులు వచ్చి గ్రామాన్ని చుట్ట బెడతారని వణకి పోయారు మేము వెళ్ళిన వార్తాము ఆరుగురము ఒక వేవచెట్టుకింద ఆరగంట నేపు కూర్చున్నాము మాలో ఒక స్నేహితుడికి ఆ గ్రామంలో కొందరు పరిచితులున్నారు. ఆయన ఇంటింటికివెళ్ళి ఆ వచ్చిన వారితో పోలీసులవరూ లేరనీ గాంధీజీ అనుయాయులు గ్రామస్తులతో మాట్లాడాలని వచ్చారని అరచి చెప్పాడు. ఆప్పటికి ప్రజలు తాము దాక్కుని ఉన్న స్థావరాలనుంచి బైటికి రాలేదు ఒక గంట అయిన తర్వాత అక్కడికి దగ్గరనే ఉన్న గుట్టమీద దాగిఉన్న గ్రామీణులు వచ్చి వచ్చింది సాదా మనుష్యులైనని గుర్తించి, క్రమ క్రమంగా ఒక్కొక్కరి వచ్చారు మొత్తంమీద చాల మంది గుమి కూడారు.

మా చుట్టూ చెరి, ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా వారు పడిన కష్టాలూ దుఃఖాలు వింటుంటే కథలనిపించే టటువంటివి, మాకు చెప్పారు. మేము వారిచ్చిన వాట్యాలు వ్రాసుకొన్నాము పరిస్థితులను అదుపులో వుంచడానికి అవసరమైనంత కంటే ఎంతో కఠినంగా పోలీసులు క్రూరంగా ప్రవర్తించినట్లు మాకు తెలిసింది అధికారులు తమకు దాసోహమని తొంగి పోకుండా న్యాయానికి నిలబడ్డ ప్రజల్ని అణచి పెట్టే ఉద్దేశంతో ప్రవర్తించి నట్లు స్పష్టమైంది అపాకులు ధరించిన సైనికులను ఎదిరించి, ఇటుకలతో రాళ్లతో పోరాడి ఆత్మరక్షణ చేసుకోవడాని సలహాలిచ్చి కమ్యూనిస్టులు కూడా కొంత వరకు ప్రజల్ని తప్పుదారి పట్టించారు. నిరాయుధులైన ప్రజలు సామర్థ్యమైన సైనికులతో ఎట్లా పోరాడగలరో నాకు అర్థం కాలేదు మీరు అహింసా యతమైన పోరాటాన్ని కొనసాగించి ఉండవలసిందనీ నేను ప్రజలతో వాదించాను క్రమంగా వారు తమస్థితిని అర్థం చేసుకునే ధోరణి లోకి వచ్చారు. పోలీసు దౌర్జన్యాలను మాత్రం ఏ విధంగానూ నమర్చించే అవకాశం లేదు. నేను హైదరాబాద్ లిరిగి వచ్చిన తర్వాత మిలిటరీ జరిపిన అత్యాచారాలను నిరసించి, వెంటనే వారిని

ఆ ప్రాంతంనుంచి తొలగించడం అవసరమని వత్రికా ప్రకటన ఇచ్చాను. సాయదులైన పోలీసు, మిలిటరీ వారిని ఎదుర్కొని హింసాయుత పోరాటం సాగించడని ప్రజలకు సలహా లివ్వడం కూడా తప్పేనని చెప్పాను.

తర్వాతి కాలంలోకొన్ని వర్గాల వారు నామీద వుంఖాసు వుంఖంగా అవవాదులు, నిందా పూర్వకమైన ప్రచారాలు కొన సాగించే టందుకు ఆ వత్రికా ప్రకటన ఆహ్వానసూచన అయింది. అనేకులు నన్ను కమ్యూనిష్టు వక్షపాతిగా పరిగణించారు. ఆ వర్గాల వారు కమ్యూనిష్టులను బేదామడా విమర్శించే టందుకు మాత్రం ముందుకు దూకి ప్రజలపై జరిగిన అత్యాచారాలను లాంఛన ప్రాయమైన మొక్కుబడిగా విమర్శించి నిర్వహించే వారు. మొత్తం సమస్య పట్టి నా దృక్పథం మరోతీరుగా వుంది. భూస్వాములైన దొరల అధికారాన్ని ఎదిరించి నిలబడాలని రైతులకు సచ్చ చెప్పిన వారు ఎవరైనా ఏళ్లున్నారా ఒకటే. అన్యాయాన్ని ఎదిరించడాన్ని ప్రజా విజయం (achievement) లో ఒక అంశంగా తీర్చిదిద్దాలి. రైతులలో వచ్చిన ఈ కొత్తదృక్పథాన్ని నేను హర్షించాను. దాన్ని దుర్బల పరచక ప్రయత్న పూర్వకంగా దాన్ని బలపరుస్తూ వారు కమ్యూనిష్టు ప్రభావ బంధంనుంచి విముక్తి లభిస్తే చూడాలి. కమ్యూనిష్టులను తూర్పార బట్టాలనే తొందరపాటుతో ప్రజలను అణచి వుంచిన ప్రభుత్వం, భూస్వామి వర్గాలకు బలం కలిగేటట్లు ప్రవర్తించాలనే ఉద్దేశం నాకు ఎంత మాత్రమూ లేదు. తెలంగాణా గ్రామ ప్రాంతాలలో ఉన్న సామాజిక వ్యవస్థలో, అమాయక బక్క రైతులు అనేక శతాబ్దాలనుంచి ప్రభుత్వ అధికారులతో చేతులు కలిపిన బలిష్ట భూస్వాముల కాళ్ళ కింద తొక్కుబడుతూ నలిగి వుండి, ఎవరి చేయూత లభిస్తుందో అని ఎదురు చూస్తున్నారు.

ఈ నాటికి రైతురైత్యం తెచ్చుకొని నిటాడుగా నిలబడి తన దొరతో 'ఆగు' అనే స్థాయికి ఎదిగాడు. నా కార్యక్రమా లన్నింటిలో, దృక్పథంలో, మాటలలో అట్టడుగున ఉన్న పీడిత జనాంగాన్నే బలపరిచాను. భూస్వామిని, అతన్ని సమర్థించిన వారిని, అతనికి ఆధారమైన

చారినీ అతని ఆధారంవల్ల వృద్ధి పొందిన వారినీ, అందరినీ విమర్శించాను తర్వాత గడచిన సంవత్సరాల్లో కూడా ఈ దృక్పథ కాలం నడిచిన వరీక్షలో నెగ్గింది అనేక ఇతర కార్యకర్తలు కూడా తెలంగాణా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఉన్న క్లిష్ట పరిస్థితులు తెలుసుకొని భూస్వామి వర్గాలను ఎదిరించి నిలబడేటట్లుగా రైతులను సమీకరించారు సామాజిక దృక్పథంలో విభిన్న మార్గాలు, తెలంగాణ రైతుల ముఖ్య సమస్యపట్ల ఉండే మౌలిక అవగాహనలో భేదాలు, ప్లేట్ కాంగ్రెసు సంస్థలో అవ్వడ వ్వడు చీలికలు (ruptures) కలిగించేవి. అవ్వడవ్వడు అపార్థాలకు సురి అయిన ఆ ఒడుదుడుకు లన్నింటినీ నిగ్రహించి సంస్థ ముందుకు నడిపించ వలసినవ్వేది. నేను నా విశ్వాసాలను వదలకుండా గట్టిగా వట్టుకొని, వాటి కోసమై అన్నింటికీ ఒడ్డి పని చేసే వాణ్ణి. ప్రజాస్వామిక బలాలకు శక్తినిచ్చేటందుకు, ప్రతీవ శక్తి ఆ మహాపరిస్థితి నాకు సహాయ పరియ్యెందని చెప్పేటందుకు ఎంతో సంతోషంగా వుంది.

నా కార్యక్రమాలలో, ముఖ్యంగా తెలంగాణాలో, వీడిత ఉనాం గానికి చేయ గలిగిన సేవనే కొలవద్దగా గ్రహించే ప్రయత్నాలు చేశాను కమ్యూనిస్టు ప్రభావాన్ని తొలగించే టందుకు దోపిడీ నిర్మూలించడం ఒక్కటే దారి అని నా నమ్మకము. ఫలితం కనిపించే పనులు ద్వారా పేదరికాన్ని నిర్మూలించడం ఒక్కటే రైతాంగాన్ని సరియైన దారిలో నడిచిస్తుంది. కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకపు మాటలు చెప్పడం నాకు నచ్చదు. పిమర్న, ఖండన వల్ల ఏమీ లాభం కలుగదు ఫలితం కన్పించే పని చెయ్యడమే అవసరం ఈ మౌలికమైన దృక్పథాన్ని విశ్వసించి నందు వల్లనే నేను ఒక వైపున ప్రజా బలాన్ని సమీకరించి, వాటి భూస్వామ్య ప్రతీవ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా నడిపించే టందుకు కృషి చేయడమూ, మరొకవైపున ముందేళ్లలో అవ్వడే నిలబొట్టు కుంటున్న ప్రజాసామ్య వ్యవస్థను కులదోసే ఉద్దేశంతో రైతాంగాన్ని సాయధ బోరాటంలోకి ఆకర్షిస్తున్న కమ్యూనిస్టులు కల్పించిన మైకం నుంచి ఆ రైతుల్ని తప్పించే టందుకూ కృషి చేయడమూ సంభవించింది

31. నిజాము కల

ర్వీట్ ఇండియా ఉద్యమం కలిగించిన ప్రభావము, అంత
జ్ఞాతీయ పరిస్థితి కలిగించిన ఒత్తిడి, కలిసి బ్రిటిషు ప్రభుత్వం తమ
పరిపాలనాధికారాన్ని భారతదేశాని దఖలు చెయ్యాలని నిర్ణయించేటట్లు
చేసాయి. బ్రిటిషు మంత్రివర్గపు కమిషను ఆ పరిపాలనాధికారపు బదిలీకి
ఒక పథకాన్ని రూపొందించి తెచ్చింది ఆధికారపు బదిలీ పద్ధతి కాంతి
యుతంగాను, హుందాతనంతోను ఉండాలని నిశ్చయమైంది. కాని, ఆ
పద్ధతిలో ఒక గొప్ప లోపం ఉంది ఇండియాపైన బ్రిటిషు ఆధిపత్యం
ముగియగానే ఆనాటినుంచీ బ్రిటిషు సార్వభౌమత్వాధికారము ఎవరికి
సంక్రమిస్తుందో ఆపథకంలో స్పష్టంగా పేర్కొనడం జరగలేదు. హిందూ
రాజులకు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి లభిస్తుందా? అట్లాగ జరిగితే ఇండియా
పట్ల స్వతంత్ర రాజ్యాల్లెన్నింటితోనో చదరంగపు గళ్లులాగ, కనిపిస్తుంది.
దానిపరిస్థితి వరస్పర కలహాలతో పోటీలతో సతమత మవుతుండే
యూరపుఖండంలో ఉన్న బాల్కన్ రాజ్యాల మాదిరిగా ఉంటుంది.

స్వదేశ సంస్థానాలకు స్వతంత్ర రాజ్యాలస్థాయి లభిస్తుందనే
మాటలు గాలిలో వ్యాపించాయి కొన్ని సంస్థానాల తరపున మాట్లాడుతూ
కొందరు తాము స్వతంత్రులము కానున్నామనికూడా ప్రకటించారు.
అది చాలా ప్రమాదకరమైన భావము. ఆ దురాలోచనలను అరికట్టే
టందుకు కట్టుదిట్టమైన ప్రయత్నాలు జరగాలి

అవి అట్లా ఉండగానే మేము జనవరి 20, 1944 నాడు, స్టేట్
కాంగ్రెసు తరపున బ్రిటిషు పార్లమెంటు ప్రతినిధి వర్గనాయకరీ ఒక
మెమోరాండమ్ సమర్పించాము. బ్రిటిషు పార్లమెంటు ప్రతినిధులముందు

హైదరాబాదు సమస్యను గురికాప్రాయంగా సమర్పించడమే మా ముఖ్య దేశము. నిజాముయొక్క మౌలిక అభిప్రాయాల మూలంగా ఏర్పడిన సమస్యల ప్రత్యేక స్వభావాన్ని వివరించాలని మేము ఉద్దేశించాము. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యానికి విశ్వాసపాత్రదైన ఆ మిత్రుడికి తన రాజ్యాధికారాన్ని గురించి కొన్ని అనాగరిక పురాతన భావాలు ఉండేటందుకు అవకాశం కల్పించి జరిగిందని అందువల్ల ఆయన ఆధునిక పరిత్రాసు సారంగా, మారిన పరిస్థితుల కనుగుణంగా, మార్పుచేంది తనవంటి ఇతరులతో కలిసి ఏకీకరించుకొని అంగీకరించటంలేదు అని చెప్పాము. దానికి రుజువుగా 1944 జూలై 26, 29 లలో నిజాం ప్రకటించిన ప్రకటనలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.

సుబాదర్కన్, తేది 26 జూలై 1944

హైదరాబాదు ఇండియన్ ముఖ్యమైన సంస్థానము బ్రిటిషు ప్రభుత్వంతో చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన ఒప్పందాల ద్వారా స్నేహపూర్వక సంబంధము, సార్వభౌమత్వ పరిపాలకుల రక్షణపన్న భారతీయ స్వదేశ సంస్థానాలలో (ముఖ్యంగా దక్కన్ లో) నిజాము నియమించిన ప్రతినిధుల ద్వారా జరిగే పరిపాలనకంటెభిన్నమైన బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని ప్రవేశ పెట్టేటందుకు ఏ ఒక్కరినీ అంగీకరించలేదు. ఒక్కొక్క స్వదేశ సంస్థానం పరిస్థితిలో ఒక్కొక్క ప్రత్యేకత ఉంది. వాటి ఔన్నత్యస్థాయి, స్థానము, వారికి ప్రసాదించబడిన గౌరవము ఇతరులకున్నవాటికంటె వేరుగా ఉండటమేకాక వాటికి సహజమైన ప్రాంతము, విస్తృతలుకాదా ఉన్నాయి ఈ పరిస్థితులలో ఆ సమస్యను ఏకీకరించడమనే వనలేదు. ఎందుచేతనంటే “అందురికీ తెలిసిన అంశాన్ని ఎవరూ ఎవరికి వివరించి చెప్పవలసిన వనీ ఉండదు ”

సుబాదర్కన్, తేది 29 జూలై, 1944

(1) బహదూర్ యార్ జంగ్ మరణించిన తర్వాత ఉద్భవించిన ప్రాంతీయ హిందూత్వ కార్యకర్తలనడుమ వైన పేర్కొన్న విషయాన్ని

గురించి అనవసరంగా కొన్ని చర్చలు జరిగాయి. ఆ పిపయాన్ని గురించి ఎవరికీ సంశయాలు లేకుండా చెయ్యడానికి అందరూ దాన్ని సరిగా అర్థంచేసుకొనేటట్లు చెయ్యడానికి ఈ వ్యాఖ్యానం ఇస్తున్నాము,

2) ప్రతినిధులద్వారా జరిగే పరిపాలనా వద్దతిని గురించిన వివరాలను సరియైన సమయంలో పొందవచ్చు. అవి కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట ప్రకటించిన పరిపాలనా సంస్కరణల వధకంలో ఉన్నాయి. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వంతో ఇక్కడ ఏ ప్రసక్తిలేదు.

ఈ వివరణ దృష్ట్యా పత్రికలమధ్యా మజ్లిస్ ఇతైహదుల్ మునల్లిన్ మధ్యా నడుస్తున్న చర్చలు ఆపాలి అది పూర్తిగా నిష్ఫలమైనవని.

(3) “ముఖ్యంగా దక్కన్” అనేమాట కుండలీకరణము చేయబడింది. దానికి హైదరాబాదు అని అర్థము

(4) మొత్తంమీద ఈ సూచనలూ, వాటి లక్షణాలూ పరిశీలిస్తే స్వదేశ సంస్థానాలు తమకు సార్వభౌమికత కలవారితో ఉన్న సంబంధాలను ఏనాడైనా తెంపివేసుకొనడం సాధ్యంకాదు. సంస్థానాల ఉనికి, మనుగడ బ్రటిష్ ప్రభుత్వానుగ్రహ ఫలితమేనని చరిత్ర స్పష్టంచేస్తున్నది అండ్ వల్ల యుక్తివాదము, రాజకీయ చాతుర్యము, తమ మంచికోసం కోరుతున్న ఈ వరాన్ని ప్రసాదించవలసిందనీ నిరాకరించవద్దనీ సమర్థిస్తున్నాయి.

“స్వదేశ సంస్థానాధిపతులకే వ్యక్తిగతంగా తమ ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం పహించే హక్కున్నదనీ అందువల్ల తనతో భారతదేశ ప్రజలకున్న సంబంధము సంస్థాన ప్రజలు ఎన్నుకొన్న ప్రతినిధులతో ఉండే సంబంధంకంటె సహజమైనదనీ శాశ్వతమైనదనీ నిజాము వాదన “ఆయన, తాను సంస్థానాధిపతి మాత్రమే కాక, ప్రజల స్వామిత్వము కూడా తనలో మూర్తీభవించిందనీ అంటాడు.” కాని, అది అంతటితో ఆగిపోకుండా సంస్థానంలో ఉన్న ప్రతి ముస్లిమ్ కీ ప్రసరించి ప్రతి

మేము తానే పరిపాలకుడననే ఆహంకారం కలిగిస్తున్నది. ఈ విషయాన్ని వేము బ్రిటిషు ప్రతినిధిగ్గంవారి మనస్సు కెక్కిరిచింది. తెలంగాణ సంస్థానంలో వుంజుకొంటున్న ప్రజాఉద్యమం ఉందని గుర్తించవలసిందిగా కోరాము. మా వాదపు సారాంశాన్ని తేల్చి స్పష్టంగా వివరికి ప్రాధరాజాదు సంస్థానాన్ని ఇండియన్ యూనియన్తో విలీనం చెయ్యడమూ, సంస్థానంలో బాధ్యతాయత ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చెయ్యడమూ జరగాలని చెప్పాము.

ఆ రోజుల్లో అఖిలభారత స్వదేశ సంస్థాన ప్రజల సదస్సుస్థాయి సంఘము తరచుగా సమావేశాలు జరిపేది.

నిజాము, అతనివంటి సంస్థానాధీశులు ఊహించిన ఊహలూ వేసిన ఎత్తులూ ఏమీ కొనసాగకుండా ఆ స్థాయి సంఘంవారు తొక్కిపెట్టి ఉంచారు. నిజాము విప్పిననోరు కట్టుబడేదికాదు. తాను స్వతంత్రుడననీ తాను స్వతంత్రంగా ఉండగోరు రున్నాననీ ప్రతికలకు ప్రకటన లిచ్చేవాడు. వాటన్నింటి అర్థమూ మాకు తెలుసు. అందుచేత బ్రిటిషు మంత్రివర్గంచెసిన ప్రతిపాదనలలో ఉన్న లోపం పూరింపబడి, స్వదేశ సంస్థానాలకూడా ఇండియన్ యూనియన్లో చేరడం జరిగితేగాని బ్రిటిషు మంత్రివర్గపు పథకాన్ని మేము ఆమోదించలేదు. వండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ మా అధ్యక్షుడు. ఆయన మాలో అరడజనుమందిమి ఢిల్లీలోనే ఉంటే సంప్రదింపులకు సదుపాయంగా ఉంటుందన్నారు. అంతే కాకుండా స్వదేశ సంస్థానాల విషయం ఏదైనా చర్చకు వచ్చినప్పుడు మేము తనతోపాటుగా వచ్చి సమాచారం అందించేటందుకు వీలవుతుందనికూడ చెప్పారు. షేక్ అబ్దుల్లానూ, సన్నూ తప్పకుండా ఉండవలసిందనీ మా రెండు సంస్థానాలను గురించే ప్రమాదం వుందని అన్నారు. చర్చలలో ఒక అనూహ్య పరిస్థితి ఏర్పడింది. బ్రిటిషు మంత్రి వర్గ కమిషను మెంబర్లు స్వదేశ సంస్థానాధి పతులతోనే గాని, సంస్థాన ప్రజలతో ఏమీ ప్రజేయం పెట్టుకోరటం! అందుచేత వారు మా వైపు చూడనేచూడం అన్నారు. ఆ దృక్పథం మా సహనానికే మించింది. ప్రతీకార చర్యగా మా అధ్యక్షుడు వారిసకలను కొనిదప్పుచే

టందుకు నిరాకరించాలని అన్నాము. ఆ అంశాన్ని గురించి షేక్ అబ్దుల్లా గట్టిగా నొక్కి చెప్పాడు చివరికి మేమే, కాంగ్రెసు నాయకులు మా వాదాన్ని సమర్థిస్తారనే నమ్మకంతో, మా పట్టు పడిచాము. అందుకు ముందుగా మే మందరమూ కలిసి మహాత్మాజీ దగ్గరకు వెళ్ళడము పండిట్ నెహ్రూ ఆయనకు మా వాదం వినిపించడమూ నాకు గుర్తున్నాయి ఆ మాటలన్నీ విని, మీ వాదం గురించి మీరు ఏమీ భయ పడ వద్దని మహాత్మాజీ మాకు మాట ఇచ్చారు

చర్చలు ఈ దశలో ఉన్న సమయంలో రెండు మౌలికమైన భావాలు ఉత్పన్నమైనాయి. మొదటిది భారతదేశంలో ఉన్న ప్రజలందరూ ఒకటే. బ్రిటిషు ఇండియాలో ఉన్నా స్వదేశ సంస్థానాలలో వున్నా మొత్తం మీద అందరూ ఒకటే రాజకీయపు ఎల్లలు వారిని ఏ విధంగానూ వేరువెయ్యలేవు. ఆందరూ కలిసిపోవలసిందే స్వదేశ సంస్థానంలో ఉన్నవారు ఆయా రాజులు ఎట్లాంటి వివరీతపు ఆశలుపెట్టుకొన్నప్పటికీ యధార్థంగా చూస్తే స్వతంత్రభారత పోరు రెండోది ప్రజలకు తమ్ముతాము పాలించుకొనే హక్కు స్థిరపడింది బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం విశ్వజనమైన అర్థింపు (కొరిక) ఒక్క వాక్యంలో చెప్పాలంటే ప్రతి స్వదేశ సంస్థానం షషయంలోనూ బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ స్థాపన, భారత ప్రభుత్వంలో విలీనము జరిగి తీరాలి

విలీన మయేటందుకు అంగీకారం తెలిపే ఒప్పంద పత్రము తయారైంది. సంస్థానాల ప్రభువులు, ఒకరి తరువాత మరొకరుగా సంతకాలు పెట్టారు కాని, నిజాము కదలలేదు, మెదలలేదు ఆయన, “నేనెందుకు ఇండియా ఆధిపత్యాన్ని అంగీకరించాలి? ప్రజలను ప్రభుత్వాన్ని నిలిపివేసి విశ్వాస పాత్రుడైన హాదా; నేను వారి లాభదారును కాను. ఇక మీదట నా పరిపాలన నేనే చూసుకొంటాను” అని, అనుకున్నాడు. సంస్థానంలోవున్న ముస్లిము పాలకవర్గము, మరెవరినీ ఇతర శక్తులూ ఆయన వెనక ఉన్నారు. కాని, హైదరాబాదు ప్రజలు నిద్రపోవటం లేదు చైతన్య

రహితంగాలేరు ఇది ఉండటమా మానటమా అని వారు తేల్చుకోవలసిన అదృష్ట ఘడియ సమయం వచ్చింది. ఇప్పుడే ఉర్రూతల ఛాయ అవకాశం జారి పోతుంది అని, నినాదాలు చేస్తూ స్వతంత్ర భారతదేశంతో చేరాలని హైదరాబాదు ప్రజలు, నిజాము ప్రభువు వెల్లడించిన భావాలతో నిమిత్తం చెకుండా, గొంతెత్తి వలికారు.

ఇండియన్ యూనియన్ తో చేరనని నిజాము చెప్పడం శత్రుత్వ చర్య కావా? స్వతంత్ర భారత పౌరు డెవడైనా అది సహించ గలిగిన నేరమేనా?

భారతదేశ సూరన ప్రభుత్వం ఈ మొండి తనాన్ని కొనసాగ నిస్తుందా? ఇవే, ఇట్లాంటివే మరిన్ని ప్రశ్నలూ ప్రజలు తమకు తాము వేసుకున్నారు కాని, వీటన్నింటి కంటే ముఖ్యమైందీ అడగ వలసిందీ మనము హైదరాబాదు ప్రజలం; మరీ ఇప్పుడు మనమేం చేద్దాము? అనివారను కున్నారు వారికి ఈ సవాలు ఎదురైంది. మనందీన్ని అంగీక రించాలి. దాని మూల్యం ఎంతైనానరే చెల్లించక తప్పదు మా మీద బరు వైన బాధ్యత పడిందని గుర్తించాము హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు చివరి పోరాటంలోకి దూక వలసిందే. అంచుకోసం ఇప్పుడు గట్టి ఏర్పాట్లు చేయడం మొదలైంది.

హైదరాబాదు ప్రజల స్వాతంత్ర్యోద్యమ చరిత్రలో అత్యంత క్లిష్ట సమయం ఆసన్నమైంది అయినా క్రొత్తగా ఎన్నికయిన సభ్యులతో హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు మొదటి సమావేశం జరిగింది నిజాము భారత ప్రభుత్వంలో చెరడనే విషయమూ ఒప్పందము చేసుకోవడనే విషయమూ స్పష్టంగా తేలిపోయాయి అఖిల భారత స్వదేశ సంస్థాన ప్రజల సదస్సు, ముందుకు నడవండని మాకు అనుమతి నిచ్చింది. క్రొత్తగా ఎన్ని కయిన సంస్థాన కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడుగా నేను వంటిట్ నెహ్రూతోచర్చించాను ఆ సమావేశంలో చేయవలసిన తీర్మానపు పాదాన్ని తయారు చేసి ఆయనకు చూపించి, ఆయన చేసిన సవరణలతో తది రూపమిచ్చి తీర్చిదిద్దడం జరిగింది

అట్లా అంతా నిర్దం చేసుకొని హైదరాబాదు వెళ్ళడానికి రెడీగా ఉన్నాను. ఢిల్లీలో అనేక మంది మిత్రుల్ని కలిశాను. వీలైనంత మందిని చూశాను. ప్రతివారూ మా కెదురైన ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల ఎదురు దురు. ఒక మిత్రుడు నన్ను కౌగలించుకొని “మళ్ళీ కలుస్తామా?” అని ఆర్థి హృదయంతో అన్నాడు “భగవంతుడు అనుగ్రహిస్తేవచ్చుమండా” అని, బదులు చెప్పాను. “మనం మళ్ళీ కలవకపోతే నేమి స్వాతంత్ర్యోద్యమం ముందడుగు వేస్తుంది.” అని మరొకరు నా చెవులో చెప్పారు. నేను నా సహచరులందరి ఆశీస్సులతో శుభాకాంక్షలతో ఢిల్లీ వదిలాను

అప్పుడు శ్రీ ఎన్. నిజలింగప్పకూడా, అక్కడ ఉన్నారు. ఆ సంరద్భం ఆయన కూడా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో విజయం లభించాలంటూ తన శుభాకాంక్షలు తెలియ జేశారు. ఆయన సంస్థాన ప్రజల ఉద్యమంలోనాకు సన్నిహిత మిత్రుడు అప్పడప్పుడు ఆయన ఇచ్చిన సలహాలు గ్రహించి లాభంపొందాను. 1947లో ఆగస్టు మొదటి వారంలో ఢిల్లీ వదిలి తుదిపోరాటం ప్రారంభించాలనే కోరికతో నేను బైలుదేరి నప్పుడు ఆయన నా మీద ఉన్న వాత్సల్యంతో ఆత్రంతో నాకు ధైర్యం చెప్పి హైదరాబాదు ప్రజలవట్ట కర్తవ్యం నెరవేర్చి విజయం సాధించ వలసిందని ప్రోత్సహించారు ఈ నాటి వరకూ ఆయనకు నా వట్ట అట్లాంటి బాంధవ్యమే వుంది

అతి ముఖ్యమైన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ సమావేశము ఆలోచనా నిమగ్నమైన వాతావరణంలో ప్రారంభమైంది. లక్షలాది మంది ఆ సమావేశంలో హాజరైనారు వారందరకూ కూడా తాము ఎదుర్కొన వలసిన సమస్యలు తెలుసు. కార్యక్రమంలోని అంశాన్ని బరువైన చాధృతలను సూచించేవే. స్వతంత్ర భారతదేశం తనను తీర్చిదిద్దికొనే టుండుకు తయారవుతూ వుంటే హైదరాబాదు చాధృతలతో క్రుంగి పోయి వుంది. ప్రతి వారూ సమస్యలను ముందుకుతోసి తుది నిశ్చయం తేల్చాలని తన శక్తివంపన లేకుండా హైదరాబాద్ ప్రజల స్వేచ్ఛకోసం త్యాగం చేయాలి

లనీ కృత నిశ్చయమైనారు మేము భారతీయులము నిజాము ఇష్టపడినా లేకపోయినా సరే హైదరాబాదు భారతదేశంలో విలీనమయేటట్లు చూస్తాము. అనే ధోరణి వ్యక్తమైంది.

ఈ సమావేశంలో తీసుకోవలసి ఉన్న నిర్ణయాలకు చాలా ప్రాధాన్యము ప్రాముఖ్యము ఉన్నందు వల్ల వాటికి దేశం మొత్తం మీద అందరి మద్దతు వుండాలనే లక్ష్యంతో సంస్థానం బైటనుంచి కూడా చాల మంది కాంగ్రెసు వారు, సోషలిస్టులూ వచ్చారు. వారందరూ రావడంతో ఈ పోరాటాన్ని తది వరకు కొనసాగించేటందుకు ఉత్సాహం కలిగింది అప్పుడు హైదరాబాదు మంత్రిగా వున్న ఆలియావర్ జుంగ్ ఈ నాయకుల వ్యూహం, వారు హైదరాబాదు సంస్థానానికి బైటివారైనందు వల్ల, సమావేశంలో ప్రసంగించ కూడదన్నాడు ఆచార్య ఎన్. జి. రంగా అప్పటికే మాట్లాడారు శ్రీమతి కమలా దేవి చట్టాపాఠ్యాయ, తదితరులు మాట్లాడవలసి వుంది నన్ను హామంత్రి కొన్ని ముఖ్య విషయాలు చర్చించవలసి వుందని హఠాత్తుగా విలిపించాడు. ఆయన చేతితో నా అధ్యక్షోపన్యాస పాతం వుంది అందులో కొన్ని వాక్యాలు ఎర్ర పెన్సిల్ తో, మరి కొన్ని నీలిరంగు పెన్సిల్ తో గుర్తింపబడి వున్నాయి ఆచార్యరంగా ఉపన్యాస భాగాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆయన వాటిని, పోలీసు ఇన్ స్పెక్టరు జనరల్ ఎదుట వుంచి చదివి వినిపించాడు నేను మాట్లాడిన దాంట్లో ప్రతి మాటా బాగా ఆలోచన చేసి తూచి వాడినవేననీ నేను వాటిని నమ్ముతున్నాననీ చెప్పాను. ప్రభుత్వం, వాటిని గురించి పరిశీలిస్తున్నదనీ సమావేశంలో బైట నుంచి వచ్చిన వారినెవరినైనా మాట్లాడించి నట్లయితే ప్రమాదకరమనీ సూచించాడు. అందుచేత వారెవరూ మాట్లాడకుండా వారికి నచ్చచెప్ప మన్నాడు అది ఒప్పకోడానికి వీలుకాని సూచన వచ్చినవారందరూ గౌరవనీయ అతిథులనీ, దాద్యత తెలిసిన నాయకులనీ మా అందరి ఆశయమూ ఒకటే అయినందున, వారిని మాట్లాడ కుండా ఊరుకొనడని చెప్పి, ఈ సందర్భంలో మీరు మీ పద్ధతి ప్రకారం నడ

చుకో వచ్చునని అన్నాను. అట్లా చెప్పి, నేను ఉదయాది గంటలకే తిరిగి నాచోటికి వచ్చేశాను.

ఈ రోవుననే నన్ను అరెస్టు చేశారనీ, సమావేశం తాలూకు మిగిలిన కార్యక్రమాన్ని నిషేధించడం జరుగుతుందనీ వార్తలు నగరం అంతటా వ్యాపించాయి. సమావేశానికి వచ్చిన కాంగ్రెసు వారిలో అలజడి కలిగింది కాని, వెంటనే ఆ భయం తొలగి పోవడం స్టేట్ కాంగ్రెసు తిరిగి తన రెండో, మూడోరోజు కార్యక్రమాలు జరుపు కొనడం సంభవించాయి.

విషయ నిర్ణయ సభలో తీవ్రమైన వాదోప వాదాలకు లక్ష్యమైన ముఖ్యతీర్మానాన్ని సర్వసభ్య సమావేశము ఒక గ్రీవంగా అంగీకరించింది. సర్వసభ్య సమావేశంలో ఆ తీర్మానాన్ని శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణ రావు ప్రతిపాదించారు. ఆయన నాతో అనేక అంశాలపై అభిప్రాయ భేదాలున్న వాడు. అధ్యక్ష పదవికి అంతకు ముందు రెండుసార్లు పోటీచెసిన వాడు. ఆ అభిప్రాయభేదాలన్నీ చిన్న చిన్న విభేదాలు. పెద్ద అభిప్రాయ భేదం మాయమైంది ఒకే గొంతుతో స్టేట్ కాంగ్రెస్, నిరంకుశ ప్రభుత్వం వేసిన సంకెళ్లు తెంచివేసి స్వాతంత్ర్య వాయువులు పీల్చుకొనేటందుకు కృత నిశ్చయమైనట్లు ఉద్ఘాటించింది. ఆ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదించిన వెనెవ్వరినీ ఒక ఉపన్యాసకుని తర్వాత మరొకరుగా లేచి స్వాతంత్ర్య సాధన కోసం ప్రతిజ్ఞ చేశారు. అదే మంత సుబబైన్ పని కాదని ప్రతి ఒక్కరికి తెలుసు. ఆ మహోన్నత కార్య సాధన (నిర్వహణ) ప్రాణ త్యాగానికి దారి, కారణము కావచ్చు. కాని, ఆ కార్య సాధన పూర్తికి ఏదీ అడ్డు కాకూడదు. ఆ తీర్మానాన్ని వోటుకి పెట్టగా ఆ అనంత జనవాహిని ఊరు ముల వంటి కరతాళ ధ్వనులతో అంగీకరించారు. ఆ తీర్మాన పాఠాన్ని ఈ క్రింద ఇస్తున్నాను.

హైదరాబాదు సంస్థానము, ఏ రాజ్యాంగ చట్ట సభలోనూ చేరడం లేదనీ బ్రిటిషు సార్వభౌమాధికారము కాలదోషము వల్ల మాయమైనప్పుడు

ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువుకు సర్వస్వతంత్ర రాజ్యాధికార వడ వికి హక్కు లభిస్తుందనీ తెలియజేస్తూ జారీచేసిన ఫర్మాను స్టేట్ కాంగ్రెసు వారు గమనించి తమ పిఛారమును వెల్లడించు చున్నారు అతి ముఖ్యమైన ప్రజలకు ప్రాణం వంటిదైన ఈ ప్రకటనను సంస్థాన ప్రజలను ఏ విధంగానూ నలహా చెయ్యకుండా జారీ చెయ్యడం, సంస్థాన ప్రజల తరపున స్టేట్ కాంగ్రెసు, ఇంతకు ముందు వెల్లడించిన భావాలను అనుగుణ పైంది కాదు ప్రజామోదం పొందనిదే ఏ నిర్ణయాన్ని అంగీకరించేటందుకు వీలు లేదు.

హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఉన్న ప్రజలు, వారు హిందువులు కాని, ముస్లిములు కాని, ఆంధ్రులు కాని కన్నడిగులు కాని, ఆంధ్రూ, పరిసర ఇరుగు పొరుగు రాష్ట్రాలతో వున్నవారి వాతావరణం చెందిన అన్ని దమ్ములు కొన్ని చారిత్రక సంఘటనలు, కృతిమ రాజకీయ సరిహద్దుల నిర్మాణానికి కారణం వారిని ఒకరి నుంచి ఒకరిని వేరుచేయి. అందు చేత హైదరాబాదు యొక్క సహజమైన స్థానం ఇండియన్ యూనియన్ లో మాత్రమే వుంది అయితే ప్రభుత్వం జారీచేసిన ప్రటన, ప్రజలను చీల్చి, దూరంచేసే విచ్ఛిన్న కర శక్తులతో, పెట్టుబడి దారులతో, భూస్వాములతో వారు చేతులు కలిపినట్లు నిరంకుశాధికారాన్ని నిరవధి కంగా శాశ్వతంగా కొనసాగించ తలచినట్లు స్పష్టం చేస్తున్నది

న్యదేశ సంస్థానాల ప్రభువులు (రాజులు, యువరాజులు) తమ ఉనికి, మనుగడ, పేరును బ్రటిషు సామ్రాజ్యపు అనుగ్రహంపై ఆధార వడి ఉన్నవని నేటివరకూ భావించారు ఇండియన్ యూనియన్ లో సహజంగా ఒక భాగమైన హైదరాబాదు సంస్థానము దాని నుంచి వేరై నప్పుడు, ప్రజల సహకారము లభించినప్పుడు తనంతరాసుగా నిలబడలేదు అంతే కాదు దుర్బరమైన ప్రజలకు సేవ చేయలేదు. తన్ను తాను రక్షించుకో లేని అస్థితిలో అది శక్తివంతమైన పరాయిప్రభుత్వాన్ని ఆశ్రయించ వలసిన అవశ్యకత ఏర్పడు తుంది. అందువల్ల ప్రజల స్వాతంత్ర్యానికి,

అభివృద్ధికి ముప్పు కలగతుంది. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యము, అనేక త్యాగాల ప్రయత్నాల ఫలితము అనేక మంది బాధలు పడి సాధించినది. వాటి అన్నింటి ఉమ్మడి ఫలితంగా ఏమిటి సార్వభౌమాధికారము నీరు కాదిపోయి మాయమైంది అందుచేత హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజలు ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ తమర్ని భారత దేశపు ప్రజానీకం నుంచి వేరుచేసే ఏ ప్రయత్నాన్ని చూస్తూ నహించి ఊరుకోరు. సంస్థాన ప్రభుత్వం హఠాత్తుగా గైకొన్న చర్యమూలంగా అత్యంత ప్రమాదకరమైన పరిస్థితి ఏర్పడింది అందువల్ల సంస్థాన ప్రజలకు, భారతదేశ ప్రజలకు మొత్తంగా అందరికీ కష్టనష్టాలకు దారితీసే సంఘటనలు కలగవచ్చు. సంస్థాన ప్రజలు తమలక్ష్యమైన బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని, ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనమైన తమ సంస్థానంలో నిర్మించుకొనే టుండుకు శిల్పనైపుణ్యం చూపించ వలసిన అవసరం వచ్చిందని హెచ్చరిస్తున్నాము. హైదరాబాదు సంస్థానాన్ని ఇండియాలో విలీనంచెయ్యక వేరుగానుంచి నిరంకుశ పరిపాలన కొనసాగించే ప్రయత్నాలన్నింటిని ప్రతిఘటించడని వారిని స్టేట్ కాంగ్రెసు ఆదేశిస్తున్నది. ఈ లక్ష్యసాధనకవసరమైన కార్యాచరణకు నిర్వహణకు, ఆవశ్యకమైన సంపూర్ణాధికారాన్ని అన్ని బాధ్యతలను, ఏ అత్యవసర పరిస్థితిలోనైనా అవసరమయే ప్రత్యేక కార్యాచరణ నిర్ణయాలకు ఆ దేశాల నిచ్చుటకు కావలసిన అధికారాన్ని వర్క్యింగ్ కమిటీకి ఈ తీర్మానం ద్వారా అప్పగించడమైనది.”

చర్చలను ముగిస్తూ ‘ప్రజలదే సార్వభౌమత్వం అనే హక్కు స్థిర పరచుకొవాలని మనం ఈ నాడు గైకొన్న నిర్ణయాన్ని మనఃస్ఫూర్తిగా అమలు చెయ్యాలని’ ప్రజలకు జ్ఞాపకం చేశాను హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు ఆదేశాలను కార్యరూపంలోకి తెవాలనే దృఢనిశ్చయంతో సభ పూర్తి అయింది.

32. తుది పోరాటము, ముఖ్యమైన

ఎత్తుగడ

సంస్థానంలోని ప్రజాస్వామ్యవ్యతిరేకశక్తులు ఈనిర్ణయాలు తమకు సవాలు అని భావించినట్లున్నాయి వారుకూడ తమ బలాలు పుంజీకరించి స్వతంత్రపోరాటాన్ని ఎదుర్కోవాలని తలపెట్టారు ఇతైహాదుల్ ముసల్మాన్ వారు తమ సందేశాలు ప్రచారం చేసేవారు బెదిరింపులు, గట్టివార్నింగులు జారీచేశారు ప్రభుత్వాధి నేతలకంటెవారే ఎక్కువ ధాటిగా కబుర్లు చెప్పేవారు మంత్రి వర్గము విరామం లేకుండా కూర్చుని, ఉద్యమాన్ని ఆదిలోనే అంతంచేయడం ఎట్లాగ అని చర్చలు చేస్తున్నట్లు వార్తలు పైకి పొక్కాయి మమ్మల్నందరినీ వెంటనే అరెస్టు చేస్తారనే వుకార్లు (గాలి కబుర్లు) వచ్చాయి. అధికారులు అవలంబించే అనూహ్య పద్ధతులు పూర్తిగా తెలిసినందు వల్ల మేము దేనికైనా సిద్ధపడ వున్నాము స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని తీర్చి దిద్దడము, నడిపించడము అనే బాధ్యతలు కొందరికి అప్పగించి, వాటిని నిర్వహిస్తున్న నాయకులు అధికారుల చేతుల్లో చిక్కకండా మెలగాలని నిర్ణయించాము నేనూ మరి కొందరమూ సలహా కావలసినప్పుడల్లా అందుబాటులో వుండేటందు కొనం పట్నంలోనే వుండిపోయాము. పథకాలు వెయ్యడం ఇంకా జరగవలసే వుంది హోరానికీ కచ్చితమైన వ్యూహం ఇంకా తీర్చిదిద్ద వలసిన పని కూడా వుంది. అందువల్ల ఈ ఏర్పాట్లు తప్పని సరి అయ్యాయి. సర్వాధి కారాలూ కలిగి పోరాటాన్నికొనసాగించ వలసిన వర్కింగ్ కమిటీని, అందులో వుండవలసిన మెంబర్లను నేను ఇంకా ఎన్నిక చేయలేదు ఏమీ ఆలస్యం చేయక ఈ పనులన్నీ

చేసి, ఉద్యమ నిర్వహణకు ఉపయోగించే వారినందరినీ స్వయంగా కలుసుకొని, వర్కింగ్ కమిటీ మొదటి సమావేశం సంస్థానానికి వెలుపల జరుగుతుందని ఉద్యమం సాగినకొద్దీ దశలవారీగా వివరాలన్నీ నిర్ణయ మవుతాయని ప్రకటించాను.

ఇప్పుడు, నేనూ నా సహచరులూ అమలు చేయాలని తలపెట్టిన ప్రధాన వ్యూహాన్ని గురించి కొంత వివరంగా చెప్పాలి స్వాతంత్ర్య పోరాటపు తుది దశ హైదరాబాదులో ఇండియన్ యూనియన్ సైన్యాల బల ప్రదర్శనతో పూర్తి అవుతుంది ఆ విషయం గురించి మాకందరకూ దృఢ విశ్వాసం వుంది కాని, దాని కంటే ముందు పెద్ద ఎత్తున సత్యాగ్రహోద్యమం జరగాలి. హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఒక విపరీతమైన పరిస్థితి వుంది ప్రజలలో ఒక వర్గంవారు సాయుధులు, వారు ఆధునిక మారణాయుధాలను నేల నుండి నెత్తిదాకా ధరించివున్నారు సంస్థానాన్ని పాలించే నిజాము తాను స్వతంత్ర రాజుననే అహంభావంతో మత్తెక్కివున్న వాడు అందుచేత ఇండియన్ యూనియన్ సాయుధచర్యమినహా మరేది ఈ సమస్యకు తుది పరిష్కారాన్ని కల్పించ లేదు. హైదరాబాదు గడ్డమీదనే భారత స్వాతంత్ర్య యుద్ధంలోని తుది పోరాటం పోరాడక తప్పదని అక్కడ జరిగే తుది రణంలో స్వతంత్ర భారతదేశం పాల్గొని తన విజయం ద్వారా హైదరాబాదు సమస్యను తేల్చివేయ గలుగుతుందని మొదటి నుంచీ భావిస్తున్నాము ఆయినప్పటికీ, హైదరాబాదు ప్రజలు, నడవవలసిన ముళ్లదారి అంతానడిచి, చేయవలసిన గొప్పగొప్ప త్యాగాలు చేసి, భారతజాతి మనస్సును కదిలించి తమ స్వాతంత్ర్యం భారతదేశ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యానికి అంగరక్ష అని, నిరూపించ వలసి వుంది. అందువల్లనే ఆ ఉద్యమాన్ని తీర్చిదిద్ది నడిపించ వలసిన వారిలో కొందరు బైట ఉండటమూ, కాంగ్రెసు కార్యకర్తలు యావన్మందీ సత్యాగ్రహంచేసి జైళ్లలో ప్రవేశించడమూ అవసరమని నిర్ణయించాము.

వర్కింగ్ కమిటీ మొదటి సమావేశము షోలాపూర్ లో జరిగింది. షోలాపూర్ ప్రాదరాబాదు సంస్థానపు సరిహద్దులలో వున్న జిల్లా ముఖ్య పట్నము అప్పుడే నేను అరెస్టు అయిన వెంటనే సర్వాధికారాలతో వ్యవహరించ వలసిన కార్యాచరణ పట్టికను కూడా నిర్ణయించడం జరిగింది. ఆ కమిటీలో :

1. శ్రీ డి. జి. బిందు
2. శ్రీ జె. కె. ప్రాణేశాచార్య
3. శ్రీ గోపిందదాస్ షరాఫ్
4. శ్రీ జమ్నాపురం కేశవ రావు

మొంబయ్యగానూ శ్రీ బిందు, కమిటీ చైర్మన్ గాను బాధ్యతలు వహిస్తారు. నేను ఈ కమిటీ చైర్మన్ ను గురించి మరికొంత చెప్పకపోతే ఈ కథ అనంతవార్షంగా వుంటుంది శ్రీ బిందు స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రారంభం నాటి నుంచీ, దాని కార్యక్రమాల్లో నిమగ్నుడైనాడు ముఖ్యమైన విషయాలన్నింటిలోనూ సిగ్గు అయిన నిర్ణయాలు తీసుకో వలసి వచ్చినప్పుడు ఆయన సలహాలకు నేను ఎక్కువ పిలువ ఇచ్చాను. ఆయన విస్తృతమైన అనుభవము, సార్థకము సాఫల్యము అయిన ఆలోచనలు చెప్పే శక్తి సామర్థ్యాలు నాకు ఎల్లప్పుడు అందుబాటులో వుండి ఎంతో ఉపయోగించాయి ఆయన యువతరం కార్యకర్తలతో కలిసి పోయేవాడు. సంస్థలో ఆయన ప్రగతిశీల పక్షం వహించి ప్రగతి నిరోధకవాదుల్ని ఎదుర్కొనేవాడు పథకాలు తీర్చి దిద్దడంలో నైపుణ్యానికి, నితంగా లోతుగా పరిశీలించ దానికి సమర్థుడు శ్రీ షరాఫ్ అని నేను భావించి అభినందిస్తాను. అట్లాగే శ్రీ బిందు సమచిత్త సమబావుడనీ నిష్పక్ష పాతంగా సాధ్యా సాధ్యాలను బేరీజువేసి మార్గదర్శకత్వం వహించే ధీమంతుడనీ పరిగణించి మెచ్చుకొంటాను అందుచేత ప్రాదరాబాద్ సంస్థాన ప్రజల స్వాతంత్ర్య పోరాట నిర్వహణను ఈ మిత్రుల చేతుల్లో వదలవచ్చునని నేను భావించాను. శ్రీ బిందు, నాకు చాలా కాలం నుంచీ మిత్రుడు. మేమిద్దరమూ

అనేక సమస్యల వట్ల ఒకే తీరుగా భావించే వాళ్లము. స్వాతంత్ర్యం లభించిన తరువాత అనేక సమస్యలవట్ల మాలో విభిన్నదృక్పథాలు పొడచూపి నప్పటికీ మా పరస్పర ప్రేమ గౌరవానుబంధము పూర్వపు రీతిగానే ఉంది. మేమిద్దరమూ కలిసి పడిన బాధలు, ఎదుర్కొన్న సమస్యలు నా స్మృతి పథంలో గర్జించే చిహ్నాలుగా మిగిలి సంతోషం కలిగిస్తాయి.

మా కమిటీ కేంద్ర కార్యాలయానికి, ప్రాంతీయ కార్యాలయాలకూ సంస్థానానికి బైట అనుకూలమైన చోటు నిర్ణయించడము మాకు చిక్కు సమస్య అయింది. ఒక చోటి నుంచి మరొక చోటికి మారుస్తూ చివరకు బొంబాయి రాష్ట్ర కాంగ్రెసు కమిటీ ఆఫీసులో ఒక మూల సర్దుకున్నాము. ఆ కాంగ్రెసుశాఖ అధ్యక్షుడు శ్రీ ఎస్. కె. పాటిల్, మా ఆఫీసుకు కొంత కాలంపాటు అక్కడ వసతి ఇచ్చారు. ఇక్కడ మా ఆఫీసు అనే పేరు అక్కడి ఓర్వీలకు వర్తింపజేసి వ్యవహరించినా అసలు పని అంతా మొదటి నుంచి సర్దార్ గృహంలో మాకు లభించిన వసతిగదులలో జరిగేది.

తేలంగాణా ప్రాంతానికి సంబంధించిన మండల కార్యాలయం బెజవాడలో ఉండాలనీ కర్నాటక ప్రాంతీయ కార్యాలయం గడగోలో ఏర్పాటు కావాలనీ ఎన్నిక చేశాము. ఆ ఆఫీసుల్లో పనిచేయ వలసిన కార్యకర్తలను నిర్ణయించి మిగిలిన హంగులు సరంజామాలు, ఏర్పాటు చేసేటందుకు నేను నా దృష్టి కేంద్రీకరించాను.

శ్రీ వి. బి. రాజుకు బెజవాడ ఆఫీసు అప్పగించాము ఆయన ఉద్యమానికి మంచి ప్రచారం చేసి, ప్రభావిత మొనర్చి ముందుకు నడిపించాడు సామాజిక - ఆర్థిక సమస్యలను గురించిన ఆయన దృక్పథం ప్రగతి శీలం కలది. ఆయనకు ఈ విషయాలను గురించి మంచి పరిజ్ఞానం వుంది. ఎంత గొప్పతుపాను ఎదురైనా ఆయన మెలకువతో మెలగి ప్రవాహపు వాలులో ముందుకు పోగలడు. వెల్లోడి మంత్రి వర్గంలో ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం కలిగించినప్పుడు, ఈయన మంత్రి పదవి వహించాడు.

స్వర్గీయ శ్రీ అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు ఆంధ్ర కాంగ్రెసు వృద్ధ నాయకులు ప్రఖ్యాతి పొందిన వాడు. ఆయన విజయవాడలో తన ఇంటిలోనే ఆంధ్ర ప్రాంతీయ ఆఫీసుకు వసతి ఇచ్చారు. శ్రీ కాళేశ్వరరావు చొరవగూ స్వాతంత్ర్య యోధుడు. నిరంకుశ ప్రభుత్వానికి వట్టుగొమ్మ అయిన హైదరాబాదుపై దాడి జరుగుతున్నప్పుడు ఆయన తన బలాన్ని, పూర్తిగా అందించి హైదరాబాదు సంస్థానంలో కొనసాగుతున్న స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి మద్దతు ఇచ్చారు. ఆయన ఇల్లు స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యకర్తలతో తేనె వట్టులా కనిపించేది. ఆయనకు నేనంటే ప్రత్యేకంగా అభిమానము. అది మా ఇద్దరినీ నానాటికీ మరింత సన్నిహితుల్ని చేసింది. మా విద్య ఏర్పడిన దృఢస్నేహ బంధం, మేమిద్దరమూ కలిసి పనిచేయడాని, విశాలాంధ్ర ఏర్పడేటందుకు దారి సుగమం కావడానికి తోడ్పడింది.

స్వర్గీయ ఆంధ్ర కేసరి టి ప్రకాశం నన్నెప్పుడూ ఆశీస్సులతో ముచ్చెత్తేవాడు. నా మార్గంలో ఎదురైనాన్ని కష్టనిష్ఠురాలతోనూ ఆయన నాకు సహచరించు కలిగించే వాడు. సందర్భం లభించినప్పుడల్లా కలవడము కలిసినప్పుడల్లా వరసగా భిక్షాప్రయాణం తెలుగుకొండలూ మా ఆనందమైంది. ఆ రోజుల్లో నాకు ఆయన కొండంత అండగా ఉండేవాడు.

డబ్బు సమస్య ఎప్పుడూ మిడిగుడ్డు వేసుకొని మావైపుదెయ్యంలా చూస్తూ భయం కలిగించేది. ఈ ప్రయత్నం ప్రారంభించి నపుడు నా చేతిలో పైసా కూడా లేదు. సంస్థానంలో పున్నవారిలో కొందరిని అడిగి చూశాను. వారికి ఇచ్చే మనస్సు పుట్టలేదు. బహుశా వారిలో ఇంకా ఆవేశం కలగ లేదేమో. ఏదెట్లావున్నా పోరాటం నడుస్తూ వుండవలసిందే. “ఉద్యమంసాగిన కొద్దీ డబ్బుదానంతట అదే వచ్చి పడుతుంది” అని, వేనూ నా సహకార్యకర్తలూ ఒకరికి ఒకరము ధైర్యం చెప్పుకొన్నాము. ఈ ధైర్యపు వచనాల పల్ల ప్రయోజనం ఏమిటి? వేసిన ప్రతి పథకాన్ని దాన్ని అమలు చేయాలంటే పెద్ద మొత్తాల్లో సొమ్ము కి వారి కొంటాయి నగరంలో నిలబడి ఉండేటందుకు కూడా కొన్నివేల రూపాయలు కావాలి.

సాయం శిస్తామని మాట ఇచ్చిన కాంగ్రెసు మనుషులు కొంద్ని అడిగాను అది కూడా సభలలో అందలేదు. మా కార్యచరణ కమిటీ అఫీసు బొంబాయిలో వని ప్రారంభం చెయ్యడానికీ, శ్రీ జయప్రకాశ్ నారాయణ్ సంపాదించి ఇచ్చిన సొమ్ము ఆధారమైందని తెలుసుకోవడం చదువరులకు ఆసక్తి దాయకమైన సమాచారం కావచ్చు జయప్రకాశ్ అప్పుడు బొంబాయిలో ఉన్నాడు ఆయనతో కమిటీవారు, ఉద్యమ నిర్వహణ గురించి చాలసేపు చర్చించారు జయప్రకాశ్ హైదరాబాదు ప్రజల సమస్య తనదేనని చెప్పి, కమిటీవారు ఎప్పుడు వెలిస్తే అప్పుడు వస్తానని తన నుంచి అవసరమైన సలహాలు, సాయము అడిగిపొందండనీ చెప్పారు. ఆ నాటి నుండి, నేటి వరకు కూడా ఆయన ప్రేమానురాగాలు, సన్నిహిత్యము సౌజన్యము నన్ను పులకింప జేసాయి.

క్రమముగా మండల కార్యాలయాలన్నీ వని మొదలు పెట్టాయి. అది చూసి తృప్తిచెంది, ఈ ఉద్యమం ప్రారంభించేటందుకు హైదరాబాద్ ప్రయాణం అయాను ఆగస్టు 7, 1947 నాడు “సంస్థానం ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనం కావాలి” అనే నినాదంతో విలీనతాదినోత్సవము జరపాలని నిర్ణయించాము ఆ తర్వాత మరో వారం నాడు ఇండియా స్వతంత్రపు రాజ్యాంగా రూపొందుతుంది

విలీనతా దినోత్సవానికి ఇచ్చిన పేలుపు సంస్థానంలో అన్ని మూలలా ప్రతి ధ్వనించింది ప్రజలలో భారతదేశ పౌరులతో ఎడతెగని సంబంధాలు కల్పించుకోవాలనే గాఢమైన కోరిక ఉన్నట్లు వ్యక్తమైంది ఆ నిశ్చయం నుంచి ఎవరూ వారిని కదిలించలేరనీ ఏ అవరోధాలు దాన్ని అడ్డగించలేవనీ అనిపించింది. హైదరాబాదు నగరంలో ఆనాటి ఉదయం, సూర్యోదయానికి ముందే సుల్తాన్ బజారు ప్రాంతంలో వందలాది ప్రజలు చేరారు వారందరూ ‘ఇండియన్ యూనియన్ తో విలీనం కావాలి’ అనే పతాకాలు ధరించి కాంగ్రెసు పతాకాన్ని ఎగురవేసి వందనం చేశారు.

౩ ఉత్సవం శాంతియుతంగా జరిగింది. ఎవరూ అరెస్టుకాకుండా సాగిపోయింది. బహుశా ఇట్లాంటి ఉత్సవం జరుగుతుందని కాని, అంత పెందలాడే జరుగుతుందని కాని, అధికారులు ఊహించి ఉండకపోవచ్చు. ఆ సాయంకాలం అదే నినాదాలతో సుల్తాన్ బజార్ ప్రాంతంలో ముఖ్యమైన రహదారులగుండా ఊరేగింపు జరిగింది. నేనూ మరికొందరమూ అగ్రగణ్యులపై ఊరేగింపులో పాల్గొన్నాము. రోడ్లమీదికి గుంపులుగా వచ్చి ఉత్సాహంతో నినాదాలు చేశారు. పోలీసు బందోబస్తు సాధాణంగా ఉండే దానికంటే ఎక్కువగానే ఏర్పాటైంది. లారీచార్జి జరిగింది. ఎవరికీ ప్రమాదం ఏమీ జరగలేదు. కొంతమంది వాలంటీర్లను అరెస్ట్ చేసి కొన్ని గంటలపాటు కస్టడిలో ఉంచి తరువాత విడుదల చేశారు.

కాని, జిల్లాలలో జరిగిన సమాచారం మరొక రీతిగా ఉంది. అధికారులు ఏదో జరుగవచ్చునని కొన్ని వారాలు ముందుగానే వసికట్టనట్లున్నారు. ప్రజానాయకులైన వారినందరినీ ముందే అరెస్టుచేసి జైల్లో కుచ్చోపెట్టారు. ఒక వారంలోనే వెయ్యిమంది అరెస్టుచేయడం.

కాని, పోలీసులు నన్నేమీ చెయ్యలేదు. ముట్టుకోలేదు. అందుచేత హైదరాబాదు నగరంలో కూడా అన్ని పేటలలోనూ ఊరేగింపులు నడిపించాలి. ప్రతివాడను గురించి ఆ బాధ్యతను ఒక ముఖ్య కార్యకర్తకు అప్పగించాము. ఆయన ఊరేగింపులో ముందుండాలి. ప్రతిరోజూ కొందరు కార్యకర్తలు అరెస్టుయ్యేవారు. ముఖ్యులను నాయకులను అరెస్టు చేయకుండా వదలి వేసేవారు.

అప్పుడు నేను హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఒక చివర మద్రాసు, రాష్ట్రపు సరిహద్దున ఉన్న మధిరకు ప్రయాణం ఆయాను. హైదరాబాదు సంస్థానం ఎందువల్ల ఓండియన్ యూనియన్ లో ఎలీనం కావాలో ఆక్కడివరకు ప్రతిచోటా ప్రజలకు వివరించాలని నా ఉద్దేశ్యం. ఖాజీ పేటనుంచి మధింపరకూ ఉన్న ముఖ్యమైన రైలు స్టేషన్ లన్నింటిలోనూ

నా మాటలు వినాలని ప్లాట్‌ఫారాలమీద వేలకొద్ది జనం పోవడారు. పోలీసు ఆఫీసర్లు నన్ను రైలులోనుంచి డిస్మిక్ట్ సూపరింటెండెంట్ ఇంటికి తీసుకొనిపోయే ప్రయత్నాలు చేశారు నేను కదిలేటండకు నికరించి, వారంట్ చూపించి నన్ను అరెస్టు చేయవచ్చునని వారితో పొన్నుతర్వాత ప్రజలకు ఎవన్నీనీంచి ముందుకు సాగిపోయాను డ్యూకర్ జంక్షన్‌వద్ద జనం మా రైలుకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు పోలీసులనన్ను ప్రజలతో మాట్లాడ నియ్యలేదు రైలు ఖమ్మంమెట్టు స్టేషన్ చేరేయే సరికి పట్టాలకడ్డంగా వేలమంది జనం కొన్నిమైళ్ళవరకూ అడ్డ నిలిచారు ప్రజలు తమ మౌలిక హక్కులకోసం త్వరగా నమీకృతమైపుథ విశ్వయంతో పోరాడవారని రుజువైంది రైలు, సాయంత్రం అయ్యేప్పటికి మధిర చేరింది. నేను రైలు దిగాను. పోలీసులు కావలావేసి వరిసి నాదరికి రాసియలేదు అయినప్పటికీ నలుగురు వాలంటీర్లు కాంగ్రెసు పతాకాలు చేత ధరించి నినాదాలు చేశారు. వాలంటీర్లు నన్ను సరిస్తూ వచ్చారు.

నా చుట్టూ పోలీసులు పరివేష్టించారు. ఇట్లా పట్నంలోకి రెండు ఫర్లాంగులు నడిచి ఒక స్నేహితుడి ఇంటి వసారాలోకి చేరాము. నుండి ఉపన్యసించడానికి వీలులేదని పోలీసు ఆఫీసరు నాతో చెప్పారు. ఆనెక మాట అర్థం మన్నించ నక్కరలేదు. కాని, వారు నా చుట్టూ ఉండి నన్ను కదలనియ్యలేదు. రాత్రి, చీకటి, అయినా పరిసర గ్రామాలనుంచి వేల సంఖ్యల్లో ప్రజలు నినాదాలు చేస్తూ వచ్చారు వారు చేస్తున్న నినాదాల ధ్వని మా చెవుల బడుతోంది పోలీసు అధికార్లకు భయం కలిగి నట్లుంది వారు నేను ఆ మధిర పట్నం వదలి వెళ్ళిపోవాలని కోరారు నేను నిరాకరించగానే వారు నన్ను నా కార్యదర్శి దామోదర్ పంత్ కే కర్ను నిర్బంధంలోకి తీసుకొని ఆ రాత్రే రైలెక్కించారు. మమ్మల్ని ఉదయం ఖాజీపేటలో రైలునుంచి దింపి అక్కకినుంది కారులో హైదరాబాదు కొనితెచ్చి నా మకాము దగ్గర దిగబెట్టారు. ప్రభుత్వం ఇంకా మరేదో ఒకటైంది, అప్పుడు చర్య తీసుకోవచ్చు అని తటపటా

యిస్తున్నట్లున్నది మాపై గట్టి చర్యలు తీసుకొనకపోవడానికి అది అప్పు నాకు మరే కారణమూ కనిపించదు.

ఈ సందర్భంలో శ్రీ దామోదర్ పంగెకర్ ను గురించి కొంత చెప్పడం తగిన పని అతను నాపట్ల పినయ విధేయతలు, భక్తి ఉన్న సహచరుడు ఇరవై సంవత్సరాలకు పైగా నా కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ చెదోడుగా ఉంటూ కార్యదర్శిగానూ ఇతర విధాలుగానూ ఉపవర్తిస్తున్న సేవావ్రజడు హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ నడిపిన అన్ని సత్యాగ్రహోద్యమాలలోనూ పాల్గొన్నవాడు 1938 లో సత్యాగ్రహం చేసి చంచల్ గూడా జైలుకు వచ్చినప్పుడే నేను అతనిని మొదటిసారి చూశాను స్వాతంత్ర్యోద్యమ సందర్భంలో లేవిన తుఫానులన్నింటి తాకిడినీ ధైర్యంతో అనుభవించినవాడు. ఆయన తన జీవితాన్ని ప్రజాసేవ కంటితం చేసినవాడు. నా సంతోషాల్లో, సుఖాల్లో పాలుపంచుకొంటూ కాదు లేదు అనకుండా ఉండే స్నేహితుడు ఎదిగే వయసువాడై నప్పుడు నా దగ్గరకువచ్చి సన్యాసిని సేవించడంపట్ల ఎదురయ్యే అనిశ్చిత జీవిత విధానాలను అన్నింటినీ సహిస్తూ ఎదిగాడు. అత నెన్నుకొన్న దారినుంచి ఎవరూ కూడా అతనిని వక్కకు మళ్ళించలేరు ఆయన తెలివితేటలు కలవాడు కష్టపడి పని చేస్తాడు. లొక వ్యవహారానుభవమూ, పరిపాలనా సామర్థ్యమూ, ఉన్నవాడు నిష్కర్మ హృదయము, కర్తవ్య పరాయణత్వము అతను గడించుకొన్న కానుకలు మృదుస్వభావంతో అతను నన్ను నడిపిస్తాడు నే నెన్నుకున్న మార్గంనుంచి కొంచెం వక్కకు తిరిగినట్లు కనక అతను గమనిస్తే మర్యాదాపూర్వకంగా ఆ విషయాన్ని నా దృష్టికి తెచ్చేటందుకు వెనుక డని సాధుశీలి నేను అతనికెంతో దుఃఖపడి ఉన్నాను

15 అగష్టు 1947 న ఇండియా స్వతంత్ర రాజ్యంగా అవతరించింది అర్ధరాత్రి గడియారం 12 గంటలు కొట్టబోతోంది రేడియోలన్నీ ఢిల్లీ కేంద్రానికి ఆనుసంధానమయ్యాయి పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్ లు ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు అప్పుడే అవతరించిన

నూతన శకం, రూపుదిద్దుకొంటున్న నూతన సమాజం ఎట్లా ఉంటాయో సూచించాయి. మేమందరమూ కూడా ఆ మాటలలో వెల్లడియైన భావాలకు పులకించి భావసమైక్యత పొందాము. హైదరాబాదు నగరంలో ఆనాడు (15-8-1947 నాడు) ఇండియన్ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించడం జరుగుతుందని మాట ఇచ్చాము. తగిన ఏర్పాట్లు చేయవలసిందని రహస్య సందేశాలు పంపాము పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ ఢిల్లీలో నాకు ఇచ్చిన పతాకాన్ని నేను జాగ్రత్తగా తెచ్చుకొన్నాను. అది బైటికి తీసి సుల్తాన్ బజార్ ప్రాంతంలో ఒక బహిరంగ ప్రదేశంలో ఆవిష్కరించేటందుకు ఇచ్చాను. మేము అనుకొన్నట్లుగానే నన్నూ, డాక్టర్ జి ఎస్. మేల్కొటేను పోలీసులు 15-8-1947 న తెల్లవారుజామున 8 గంటలకు నిర్బంధంలోకి తీసుకొని చంచల్ గూడా జైలుకు పంపారు పతాకావిష్కరణ చెయ్యవలసిన జుట్టులో శ్రీ కృష్ణాచార్య జోషి ఒకరు. ఆయన పేరు కూడా జైలుకు వచ్చిన వారిలో ఉంది పథకం ప్రకారం అన్ని లాంఛనాలతోటి పతాకావిష్కరణం జరిగింది. అందులో పాల్గొన్న వారందరినీ అరెస్టు చేశారు ఈ తీరుగా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ఆఖరి దశ ప్రారంభమైంది హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు తీసుకొన్న ప్రతిజ్ఞను పాలించడం జరిగింది.

బొంబాయి నగరంలో వున్న మా రాజ్యపరణ సమితి (కమిటీ) ఈ సంఘటనలను చర్చించింది ఉద్యమ నిర్వహణను వారు తమ చెట్టులోకి తీసుకున్నారు కార్యకర్తల యూనిట్లన్నింటికీ సత్కాగ్రహం ఎట్లా చెయ్యాలి సూచనలు పంపారు రెండు నెలల్లో 21, 22, 23 మంది సత్కాగ్రహం చేసి జైళ్లకు వెళ్లారు వారి ఉత్సాహం తగ్గకుండా పెడిగెట్లు ప్రజలు పోల్సాహం ఇచ్చారు. అరెస్టుల ఎక్కువైనకొద్దీ ఏర్పాటుచేసి పాల్గొనే వారు వెరిగారు.

గ్రామాల నుంచి వచ్చిన రైతులు, కార్మికులు, విద్యార్థులు, లాయర్లు, వక్తకులు, ఫ్యాక్టరీలలోని కార్మికులు, అన్ని తరహాలవారు ఎవరూమినహా

యింపు కాకుండా ఉద్యమ విజయానికి శక్తికొద్దీ కృషి చేశారు. హైదరాబాద్‌లో ప్రజానీకము ఒక్క మనిషి ఉవ్వెత్తుగా లేచినట్లు లేచి స్వాతంత్ర్య సిద్ధికోసం సత్యాగ్రహం చేసినా అది అల్పమే అని ఋజువు చేశారు.

కార్యాచరణకమిటీ (సమితి)కి సంస్థానంలో అంతటా చెడరిపోయిన దారాలన్నిటినీ వెలబట్టి తిరిగి మరొక పన్నిక పన్ని పని నడిపించేటందుకు కొంత కాల వ్యవధి అవసరమైంది. సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని ఎట్లా నడిపించాలో అందులో ఏయే అంశాలు ముఖ్యమో వివరించ వలసి వచ్చింది. దీనికి తోడుగా ఒక సంస్థను ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరం కూడా కలిగింది. హైదరాబాద్ ప్రజలు సత్యాగ్రహం చేసేటందుకు ఒక తేదీ నిర్ణయించారు.

రాబోతున్న ఉద్యమం యొక్క ప్రభావం ఏమిటో ప్రభుత్వానికి పూర్తిగా తెలుసు. తెరవెనుక సంప్రతింపులు జరిగాయి పరిపాలనలో మార్పులు రాబోతున్నాయని ప్రకటించారు మంత్రివర్గం మారిపోతుంది. కొత్త ముఖ్యమంత్రి పరిపాలనా బాధ్యత వహిస్తాడు అని చెప్పసాగారు. ప్రజా నాయకులు, ప్రజా సేవకులు అని పిలువబడే అపుతున్న కొందరు మంత్రి వర్గంలో చేరే అవకాశాలున్నాయని గాలి కబుర్లు చెలరేగాయి జైలులో ఉన్నందు వల్ల నేను ఈ రాజకీయపు ఎత్తుగడ ఏమిటో పూర్తిగా అర్థం చేసుకో లేక పోయాను. పూర్తిగా ఒక నాడు నా దగ్గరకు జైళ్ల శాఖలో ఇన్‌స్పెక్టర్ జనరల్ వచ్చి నన్ను కొన్ని గంటల సేపు పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్ జనరల్ ఆఫీసుకి తీసుకెళ్ల వలసి ఉందనీ అక్కడ పున్న కొందరు మిత్రులు నాతో ప్రస్తుత పరిస్థితిని గురించి చర్చించ గోరుతున్నారనీ చెప్పాడు. నన్ను మూసిన కారులో తీసుకొని వెళ్లారు. అక్కడ మీర్ లాయక్ అలీనీ, నేను ఎంతో గౌరవించే మరో పెద్ద మనిషినీ చూసి ఆశ్చర్య పోయాను. మీర్ లాయక్ అలీ ఒక్కడే నాతో మాట్లాడాడు. నేను నిశ్శబ్దంగా వింటూ కూర్చున్నాను. నా ఇతర మిత్రుడు తన్నుకాద న్నట్లు కూర్చున్నాడు. లాయక్ అలీ ప్రజా ప్రభుత్వం అంటే ఏమో

ఒక కొత్త సిద్ధాంతం ప్రకటించి, తాను ముఖ్యమంత్రిగా, మరికొందరు అనధికారులు, అధికారులు మంత్రులుగావుంటే అది ఎట్లా ప్రజాప్రభుత్వం అవుతుందో వివరంగా చెప్పాడు ఇండియాత్ పీఠీనం కావడం గురించి కాని, బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం గురించిగాని నూచనగానైనా మాటమాత్రంగా నైనా పేర్కొన లేదు. అదంతా విని, సహజంగా, నేను ఆ ప్రతిపాదన అను పరిశీలించే అవకాశంలేదని చెప్పాను. కాని ఆయన నన్ను అంతటితో వదల లేదు. నెలవు తీసుకొనబోతూ తాను తిరిగి ఒకటి రెండు రోజుల్లో నన్ను కలుసుకొంటా నన్నాడు. ఆయన వ్యవహరిస్తున్న పద్ధతిలో నమ్మకం కుదరనందున నన్ను ఆయన ఒక వారం తర్వాత కలుసుకో వలసిందన్నా అప్పటికి ప్రజా ఉద్యమం ప్రారంభమవుతుంది కనక, మనం కలుసుకోవలసిన అవసరమే కలుగక పోవచ్చునని చెప్పాను. ఉద్యమాన్ని బలహీన పరచే మొదటి ప్రయత్నాన్ని ఈ విధంగా వమ్ము చేయడం జరిగింది

అరెస్టులు జరుగుతున్నప్పున్నాయి ప్రజలలో ఉత్సాహం కూడా పెరుగుచు కేంద్ర చాకిలో పాటు ఉద్యమాన్ని అణచివేసే చర్యలు తీసుకొంటున్నాయి. అయినప్పటికీ మనందలు వేరుగా వస్తున్న కార్యక్రమాల ఉత్సాహం దేనికి బెదిరిపోలేదు ఉద్యమం ఎంచుకు అవసరమో వారికి తెలుసు స్వతంత్రం ఇవ్వడే, లేదా ఎప్పటికీరాదు అనేది వీరి నినాదం అయింది ఇండియన్ యూనియన్ ప్రాచారాబాదు పీఠీనం కావాలంటే దాని విలవ పూర్తిగా చెల్లించక లప్పదని కూడా వారికి తెలుసు. కొందరు తమ శిరస్సులు అర్పించాలి. అప్పటి పరిస్థితి అట్లా ఉంది.

స్వతంత్ర భారతదేశం హైదరాబాదు ప్రభుత్వంపై పెత్తన్న ఒత్తిడికూడా ఎక్కువ కాసాగింది. కడపటి బ్రిటిషు గవర్నర్ జనరల్ రాజప్రతినిధియైన మౌంట్ బాటెన్ ప్రభువు తాను పదవీ విరమణచేసే లోపుగానే హైదరాబాదు ఏదో విధంగా ఇండియన్ యూనియన్ పరిధిలోకి

రావాలనీ గాఢంగా వాచించాడ. ఆ రెండింటి మధ్య మొట్టమొదట ఏర్పడిన బంధము చాలా వదులుగా ఉన్నా తృప్తిచెందే ధోరణినే ఆయన వ్యక్తం చెశాడు హైదరాబాద్, ఢిల్లీ నగరాల నడుమ ఇటూఅటూ ప్రతినీధి వర్గాల రాకపోకలు జరిగాయి. హైదరాబాదు ప్రభుత్వం ఒక్కొక్కసారి ఒక్కొక్క కొత్త ప్రతిపాదన చేసేది స్వర్ణీయ స్థార్ వల్లభాచార్యులు వలేల్ అప్పడు ఇండియా ప్రభుత్వంలో హాంశాఖ మంత్రి. ఆయన తన అనన్య సామాన్యమైన పద్ధతిలో అన్ని సూచనలనూ పరిశీలిస్తూ నిజాము దృక్పథాన్ని గౌరవస్తున్నట్లుగా ప్రవర్తించేవాడు అందరు స్వదేశ సంస్థానాధిపతులూ సంతకాలు పెట్టిన ఒడంబడిక వ్రతం పైన ఆస్ను పేరుమాత్రం సహజీవన నియమావళి అని మార్చిలోపల ఉన్న షరతులు యధాతథంగా ఉంచాడు కాని, హైదరాబాదు ప్రభుత్వపు వైఖరిలో అది తాను మొట్టమొదట ఏ పట్టు పట్టందో అదే కాని, దాన్ని సడలించే ఆలోచన ఎంతమాత్రమూ కనిపించలేదు.

ఉద్యమం విపరీతంగా విజృంభించి ప్రజలందరూ ఉద్యమాన్ని సమర్థించారు అది సహజమే ఎందుచేతనంటే ఈసారి జరుగగల ప్న పోరాటంలో తాడోపేడో తేలిపోతుంది రాజీబేరాలు తాత్కాలికపు ఒప్పందాలు లేనేలేవు! కాని, మరల ఒకసారి కాంగ్రెసు వారిలో కొందరు శాంతి వాదులు సంప్రతించుల ద్వారా పరిష్కారం సాధిద్దామని అనుకున్నారు

అధికారులు మరెవరితో రాజీ కదుర్చుకున్నా పని జరుగదని గుంటి నాతోడే సంభాషణలు మొదలు పెట్టారు. స్టేట్ కాంగ్రెసు తన యజ్ఞచ్ఛక్తి కూడగట్టుకొని ఎటూ దృష్టిని చలించకుండా జీవన్మరణ సమస్యనంటి పోరాటం జరుపుతూఉంటే అందరూ ఏకాగ్రప్రాయంతో లాసచ్ఛక్య కరిన్యంతో వ్యవహరించడమే సరిగ్గా పరిస్థితిలో దురదృష్టం తన్నుకొచ్చినట్లుగా రాజీ చేరాలవల్ల లాభాల కాశవడి ఉద్యమాన్ని బలహీనపరచడం శోచనీయము అత్యంత, విషాదకరము. నేను రెండో

సారి అదెన్నయినప్పడే పోరాటనిర్వహణకు పూర్వహరచననుపూర్తిచెయ్యడం జరిగింది. అది ఆమలు జరుగుతున్న సమయంలో ఈ వర్గాలవారే తిరిగి సంప్రతింపులు ప్రారంభించారు. శ్రీ జి. రామాచారి పేపర్-చెక్ కాంగ్రెస్ మనిషి. ఆయన మంత్రివర్గంలో ఒక పదవిని అంగీకరించాడు. ఒకానొకా ఆయన సహచరులు, తమకు కూడా పదవులు కావాలనుకున్నారో ఏమో పరిపాలనలో మార్పులు రావాలని ప్రచారం చేశారు వింతైన విషయం ఏమిటంటే ఉద్యమం మంచి పట్టులో సాగుతున్నప్పుడు తలపెట్టారు ఈ వెన్నుపోటు చర్యనుగూర్చి హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ తరపున మాట్లాడ గలిగింది ఒక్క కార్యవరణ కమిటీ మాత్రమే దానికి ఈ సంప్రతింపు లతో సంబంధం ఏమీలేదు అందుచేత ఈ విభిషణులు స్టేట్ కాంగ్రెస్ ను త్రోసి రాజిని, దాని కేమీ సంబంధం లేకొండానే ఈ సమస్యను పరిష్కరించే ప్రయత్నాలు చేశారు. ఈ ప్రవర్తనవల్ల పోలీసు చర్యకుముందే స్టేట్ కాంగ్రెస్ ముగ్గురు పేరున్న కాంగ్రెసు వాడుల్ని క్రమశిక్షణ చర్యగా పార్టీనుంచి బర్తరఫ్ చెయ్యడం జరిగింది ఆ చర్య మరికొంత కాలం గడచిన తర్వాత కాంగ్రెసు చీలికలవడానికి కారణమైంది. శ్రీ జి. రామాచారికి హైదరాబాద్ సంస్థానంలో తెలిసిన వారెందరో ఉన్నారు. వారిలో వేర్వేరు అంతస్తులకు చెందిన పెద్ద వారుకూడా ఉన్నారు అందుచేత, ఆయన ఎప్పుడూ సంప్రతింపులంటే ఆసక్తి చూపించేవాడు ప్రజాఉద్యమం పెల్లవికి సాగుతూ ఉన్నందువల్ల ఆయన యుక్తులు రాజీ ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమయ్యాయి

ఒకనా డుదయము జైలులో నా గదికి హాంశాఖ కార్యదర్శి వచ్చాడు. ఆయన నాతో ఒంటరిగా మాట్లాడాలని కోరాడు. అప్పుడు నేను నా కార్యదర్శిని వక్కకు తప్పకోవలసిందిని కోరాను. ఆ తరువాత పేమిద్దరమూ రెండు గంటలు మాట్లాడుకున్నాము. ఆయన, హైదరాబాదు ప్రభుత్వము స్వతంత్ర భారతదేశానికి తమకు నడమ ఉన్న వ్యవహారం చూసుకొంటుంది అందుచేత దాన్ని గురించి మీరేమీ కలవరపడ నక్కర లేదు. ఇప్పుడు మీరు బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం గురించి మాత్రమే

ఆలోచించండి. ఈ సూచనల వెనకాల ఏదో కుట్ర, దురాలోచన ఉండవచ్చునని నేను వసిగట్టినప్పటికీ ఏ రకపు ప్రజాప్రభుత్వం గురించి చెప్పడాడో విందాన్ని చెప్పమన్నాను. వివరాలు గురించి ప్రశ్నించగా 11 శాతం ముస్లింలు మాత్రమే ఉన్న సంస్థానంలోని మొదటి మూడేళ్లు శాసన సభ్యత్వ మెంబర్లలో ముస్లింలు 75 శాతం ఇతరులు 25 శాతం ఉంటారనీ మరో మూడేళ్లు ముస్లింలు, ముస్లిమేతరులు సమానంగా ఉంటారనీ ఆరేళ్లు గడిచిన తరువాత ముస్లింలు 25 శాతము ఇతరులు 75 శాతం ఉంటారనీ చెప్పారు. అది విని తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత ఏమి జరుగుతుందీ అని అడిగితే తెలియదు అన్నాడు.

మన చర్చల సారాంశం మీరు వ్రాసి పబ్లిక్ నిరండి. మనం ఇద్దరం సంతకాలు చేద్దాము అన్నాను వెళ్ళేముందు, మంత్రివర్గము, ఈవిలక్షణమైన శాసనసభకు, బాధ్యత వహిస్తుందా ? అని అడిగితే నిష్క్రవటంగా అది నాకు తెలియదు అని చెప్పాడు.

మరునాడు ఆయన తిరిగి వచ్చాడు ఈ సారి ఆయన తనతో టైపు చెసిన కాగితాలు తెచ్చాడు అపే నన్ను చదువుకో మన్నాడు. వాటిలోని విషయం ఆయన అంతకుముందు నాతో చెప్పిందే కాని, కొత్తగా ఒక వాక్యం మాత్రం చేర్చబడింది. “ఇండియా పాకిస్థాన్ల మధ్య యుద్ధం జరిగితే హైదరాబాదు తటస్థంగా ఉంటుంది.”

ఆ మాటతో హైదరాబాదు పరిపాలకుల అసలు రంగు బైటపడింది. ఈ వాక్యం ఎందుకు చెర్చవలసి వచ్చింది అని అడగగా పాకిస్థాన్ ముస్లిమ్ దేశము ముస్లిమ్ రాష్ట్రమైన హైదరాబాదు దానితో జరిగే యుద్ధంలో పాల్గొనదన్నాడు అప్పుడు నేను తరచితరచి ప్రశ్నలువేసి, మరో ముస్లిమ్ దేశ మేదైనా హిందూదేశం మీదికి దండెత్తివస్తే హైదరాబాదు ఏం చెస్తుంది ? అని అడిగాను ఆయన గడుసుతనం వెల్లడిస్తూ మాట్లాడకుండా ఊరుకున్నాడు. అప్పుడు, మీరు మొట్టమొదట భారత ప్రభుత్వంతో ఎలీనత గురించిన వ్యవహారం పడుటచుకునండి ఆ తర్వాతనే నాతో

సంభాషణలు అని అన్నాను మా సంప్రదింపులు ఆ రీతిగా పూర్తి అయ్యాయి, ఆయన టైపు కాపీ నాకు పంపిస్తానంటూ వెళ్ళిపోయాడు అది నాకు చేరనేలేదు.

జైలులో ఆఫీసర్లుగ ఉన్న కొందరు మిత్రలద్వారా కబురు పంపి ఆ ప్రతిపాదనలను గురించి నా విశ్వాసానికి పాత్రలైన పెద్దల భావాలు తెలుసుకొన్నాను. ఢిల్లీ అధినేతలకు కూడా జరిగిందంతా పూన గుచ్చి నట్లు తెలిపాను నా మాటలు చర్చ సరియైనవేనని వారు ఆమోదించారు.

హైదరాబాదు ప్రభుత్వము నన్ను, కొందరు ప్రముఖ కాంగ్రెసు నాయకులను పిడుదల చేయడానికి తొందరపడుతున్నట్లు తద్వారా ఉద్యమానికి బలం తగ్గవలెనని వారు నమ్ముతున్నట్లు తోచింది.

నేను వారి ఆలోచనలు వమ్ము చేయాలనుకొన్నాను. అందుచేత అప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న లాయక్ ఆరీఫ్, హోమ్ శాఖ కార్యదర్శి ద్వారా నాకు వచ్చిన ప్రతిపాదనలు ఆమోద యోగ్యమైనవికావనీ, హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసుకు సంబంధించినంతవరకు సంప్రదింపులు ముగిసి నట్లేననీ వ్రాసి పంపాను. ఆ తర్వాత ఒక్క సంవత్సరంపాటు ఇండియా హైదరాబాదుల మధ్య సంబంధాలు ఉన్నవి ఉన్నట్లుగా కొనసాగించే యధాతథపు ఒడంబడిక నిశ్చయమైందని తెలిసింది. ఆ ఏడాది పూర్తి కాకముందే తాజా సంప్రదింపులు, నిర్ణయాలు జరగాలి

నేను వ్రాసిన ఉత్తరం అందగానే నన్ను మరో డజనుమందినీ పిడుదల పెసిపెప్పటికీ రాజకీయ ఖైదీల సందర్శి పిడుదల చేయడం ఆపి వేశారు పిడుదల కాగానే నేను చేసిన మొదటి పని - మద్రాసులో నా కోసం కనిపెట్టుకొని ఉన్న కార్యాచరణ కమిటీ మెంబర్లను అనుసంధించటము నన్ను హైదరాబాదు నుంచి బైటికి పోనిస్తారో లేదో నాకు తెలియదు. హోమ్ శాఖ కార్యదర్శి నన్ను తిరిగి వెంటాడ్డం మొదలు పెట్టాడు. నన్ను రాజకీయ వ్యవహారాల శాఖకు సంబంధించిన ప్రభుత్వ మెంబర్లు, నవాబ్ మొయిన్ నవాజ్ జంగ్ బహదూర్ ను కలియవలసిందని

చెప్పాడు. ఆ సమావేశం గురించి మా ఇద్దరినీ ఎవరికీ ఉత్సాహంలేదు అందుచేత అది జరగలేదు ఈ సందర్భంలో పిషయాంతరమైనా మరొకమాట చెప్పవలసి ఉంది. నన్ను ఈరీతిగా కలవరించు మెంబరు తర్వాత హైదరాబాద్ భజానానుంచి తనకు లభించిన సొమ్ము మాట గట్టుకొని యు. ఎన్. ఓ (U N O) కు వెళ్ళి ఉద్దేశంతో లండన్ కు పారిపోయాడు

అత్యంత సామర్థ్యంతో దేశం నలుమూలలా హైదరాబాద్ సమస్య అందరికీ తెలిసేలా ప్రచారంచేసి, ప్రజాబలన్ని ఎదురు లేనిదిగా తీర్చి దిద్ది, పోరాటాన్ని కొనసాగించిన మా కార్యాచరణ సభ్యులతో పరిస్థితులు చర్చించేటందుకు నేను విమానంలో మద్రాసు వెళ్ళాను.

నేను మద్రాసు చేరిన వెంటనే హైదరాబాద్ ప్రజాఉద్యమం భారతదేశాన్ని ఎంత ప్రభావితం చేసిందో తెలుసుకో గలిగాను. ప్రజావాహిని క్రమశిక్షణతో స్రవర్తించడాన్ని, దాన్ని నాయకులు నడిపించిన తీరునీ అందరూ మెచ్చారు దేశంలోని ధీమంజులందరూ ప్రజల దృఢ నిశ్చయాన్ని ధైర్య సాహసాల్ని అభినందించారు

హిందూదేశ స్వాతంత్ర్య ఉద్యంలో చివరి ఫట్టం నడుస్తున్న దనీ ప్రజలకు తప్పక విజయం లభిస్తుందనీ అన్నారు. సహజంగా ప్రతి వారూ ఈ ఉద్యమ విజయానికి తోడ్పడేటందుకు తమ శక్తికొద్దీ సాయం చెస్తామన్నారు.

మద్రాసు అసెంబ్లీ (శాసన సభ) స్పీకర్ అయిన శ్రీ ఋణుసు సాంబమూర్తిగారి ఆధ్యక్షతన జరిగిన సభ నాకు బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. అందులో వివిధ రంగాలలో ప్రముఖులైన మద్రాసు నగర పౌరులు పాల్గొన్నారు

మనకు సహకారం అందించేటందుకు వారందరూ ఒక మనిషిగా ముందుకు వచ్చారు నా మాటలు శ్రద్ధాసక్తులతో విన్నారు. అది జైలు నుంచి బైటికివచ్చిన వెంటనే నేను చెసిన మొదటి ఉపన్యాసం అందులో

ఉద్యమం మున్నందు ఏ రీతిగా సాగుతుందో నూచిస్తాననీ హైదరాబాదు ప్రభుత్వ చర్యలమీద వాటి ప్రభావం ఉంటుందనీ అందరూ ఆశించారు. నేను కచ్చితమైన ధోరణిలో 15 ఆగస్టు 1947 నాడు ప్రారంభమైన ఈ ఉద్యమంలో ముందడుగే కాని వెనుతీయడం కాని, జంకడంకాని, సంప్రతింపులుగాని లేవనీ భారతదేశంతో విలీనం కావడం బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వపు ఏర్పాటు సాధించటమే ఉద్యమ లక్ష్యమనీ చెప్పాను. మద్రాసులోను, ఢిల్లీలోను కూడా హైదరాబాద్ జైళ్ళల్లో ఉన్న సత్యాగ్రహుల జైమం గురించి స్థితిగతుల గురించి కూడా తెలుసుకొనడానికి వదేవదే ప్రశ్నించి ఆత్రం చూపినారు అందుచేత నేను అనేకసార్లు వారి విషయం గురించి మీరు కంగారుపడవద్దనీ, జైలు శిక్షకు సిద్ధ పడిన సత్యాగ్రహులు ఏది జరిగినా ఏ పరిస్థితి ఎదురైనా జంకేరకం కాదనీ దృఢ చిత్తంతో ఎదుర్కొనగలరనీ చెప్పవలసి వచ్చింది.

నేను జైలు వెలువలఉన్న కిద్ది కాలంలోను పోరాటంలో తరువాతి దశకు రంగ స్థలాన్ని సిద్ధంచేయడం జరిగింది. భారతదేశ ప్రజలందరికీ ఉద్యమంయొక్క స్వరూప స్వభావాలు. లక్ష్యాలు పూర్తిగా తెలిశాయి. ఏ తప్పుటడుగు పడినా ఎంత నష్టకరమో తెలిసింది.

33. చేసిన ప్రతిజ్ఞ నెరవేరింది

29 నవంబరు 1947 నాడు నైజాము యాజమాన్యం ఒడంబడికమీద సంకం పెట్టడం జరిగింది. నైజాము తన రాజ్యాధిపత్యం కొనసాగే షరతుకు వ్యతిరేకంగా ఉండే ఏ ఒప్పందానికీ అంగీకరించడనే యధార్థం కళ్ళకు కట్టినట్లు వ్యక్తం అవుతుంటే భారత ప్రభుత్వం ఆయనతో ఎందువల్ల చాలా నెలలపాటు ఓర్పుతో సంప్రతింపులు ఉర్రప్త కాల యావన చేస్తూ ఉన్నదనే విషయం నాకు అప్పడప్పుడు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. భారత ప్రభుత్వంతో సమాలోచనలు జరిపేటందుకు నైజాము తరపున ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ వెళ్లిన వర్గాల ధోరణి, నైజాము భారత ప్రభుత్వంతో అధిపత్యాన్ని గురించిగాని, సంస్థాన ప్రజలకు పరిపాలనాధికారం ఇవ్వడం గురించిగాని సంబంధంలేని సమాన ఫాయా ఒప్పందము చేసుకొనాలని మాత్రమే ఆశిస్తున్నట్లు నిస్సందేహంగా తెలియజేసింది. ఢిల్లీ వెళ్ళినప్పుడల్లా నైజాము ప్రతినిధి వర్గము వేర్వేరు ప్రతిపాదనలు భారత ప్రభుత్వం పరిశీలనకు సూచించేది. అందువల్ల సంప్రదింపులతో కాలయాపన చెయ్యడమే వారి ముఖ్యాశయమని కూడా విన్నవించింది. ఒకసారి నైజాము, హైదరాబాదు సంస్థానానికి అధినివేశ రాజ్యాల సమాఖ్య అయిన ట్రిటిషు సామ్రాజ్యంలో అధినివేశ రాజ్యానికొండే ప్రతివత్తి ఉందనీ అట్టి రాజ్యాలకన్న ప్రత్యేక హక్కులూ సదుపాయాలు ప్రాతిపదికలుగా హైదరాబాదు భారత దేశంతో తనకు ఉండే సంబంధాన్ని స్వతంత్రంగా నిర్ణయించుకొనే అవకాశం మాత్రమే ఉందని చెప్పడం జరిగింది. ఈ హక్కును పురస్కరించుకొని, భారత దేశం బ్రిటిషువారితో తెగతెంపులు చేసుకొని అధినివేశ రాజ్యాల సమాఖ్య

నుండి వైదొలగినా హైదరాబాదు దానితో నిమిత్తం లేకుండా స్వతంత్రంగా వ్యవహరించవచ్చునని అన్నాడు. ఇండియన్ యూనియన్ (భారత ప్రభుత్వం) లో చేరే ఆలోచన, భారత ప్రభుత్వ అధికారానికి లోబడి ఉండటము అనే విషయాలు ఎప్పుడూ నైజాము మనస్సు కెక్కడేదు. దుచించలేదు ఈ సంప్రతింపులు జరుగుతున్న కాలంలో ఒక దశలో ఇండియన్ యూనియన్ (భారత ప్రభుత్వము) తన సంస్థానంపై చేస్తున్న ఒత్తిడి ఇట్లాగే కొనసాగితే తన సంస్థానం పాకిస్తాన్ తో విలీనం అవుతుందని బెదిరింబాడు.

ఆట్లాంటి బెదిరింపు సందేశం తెచ్చిన ప్రతినిధివర్గంతో హిందూ దేశపు నడిబొడ్డులో (నడుమ) ఉన్న హైదరాబాదు సంస్థానం భౌగోళిక కారణాలవల్ల ఇండియన్ యూనియన్ లో చేరవలసి ఉందనీ అట్లా డెయ్య కపోతే దేశ సుస్థిరతకు భంగం కలుగుతుందనీ అందువల్ల మరే ఆలోచనలకూ అవకాశం లేదనీ, ఆనాటి వైస్రాయిమంట్ బాటెన్ ప్రభుపూ, దేశ పరిపాలనా శాఖలో ఉన్నతాధికారి శ్రీ పి పి మీననూ నాక్కి చెప్పడం జరిగింది. అయినా నైజాము, నలహాలవంటి ఆ సూచనలు టెక్కచెయ్యలేదు.

ఇత్తెహదుల్ నాయకులు హైదరాబాదు సంస్థానం, కనక ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనం అయితే దక్షిణ హిందూదేశంలో నెత్తురు వరదలై పారుతుందని ఉద్రేక పూరిత ఉపన్యాసాలు కాపించ సాగారు. నైజాము ప్రభుత్వంతో కార్యవర్గ సభ్యుడుగా ఉన్న అలియవర్ జింగ్, "హైదరాబాద్ సంస్థానం ఇండియన్ యూనియన్ లో చేరితే హైదరాబాద్ నగరం జనాభాలో సగం మంచి (50%) అయిన ముస్లింలు సహించరనీ వారు జీవదీసే కట్టోలము అదుపుచేయడం అసాధ్యమవుతుందనీ అది జిల్లాలకు కూడా పాకిపోయే ప్రమాదం ఉందనీ" ఒక దిగ్భ్రమగుగొలిపే ప్రకటన చేశాడు. (ఇండియా లో స్వదేశ సంస్థానాల విలీనము: పి పి. మీనన్ పేజీ 224). మహమ్మదలీ జిన్నాతో నైజాము సంభాషణలు.

జరపడం చూశాము. పాకిస్తానులోని కరాచీ నగరానికి రాయబారులను పంపడం, సంప్రతింపులు జరపడంకూడా జరిగింది. ఆ సంభాషణలు, సంప్రతింపులు అసలు ఏ సూత్రాలు ఆధారంగా జరిగాయో చెప్పడంకష్టము అవి అత్యంత గూఢమైన రహస్యంగానే ఉండిపోయాయి. కాని, ఇతైహాద్ వత్రికా వ్రాటనలు, నాయకుల ఉపన్యాసాలు కలబోసి చూస్తే వారు ప్రజలకు, హైదరాబాదు సంస్థానానికి హిందూదేశంతో యుద్ధంవస్తే సంస్థానానికి పాకిస్తాను తమ వజ్రాన ఉండిందనే నమ్మకాలు భ్రమలు కలిగించే యత్నాలు చేశారు అనిపించింది తమకు జిన్నామద్దతు లభించినందువల్ల పాకిస్తాను నైన్యము తొడ్చాటు లభిస్తుందనీ, హైదరాబాదు సంస్థానము భారతదేశ నైన్యాన్ని ఎదిరించి విజయం సాధించగలదనీ ప్రజా సామాన్యంలోని స్థితి ఏట్లా నమ్మించగలమని వారనుకొన్నారో అని నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతూ ఉండేది

సంప్రతింపులు జరుగుతున్నప్పుడు భారత ప్రభుత్వం హైదరాబాద్ సమస్యా పరిష్కానికి ప్రశాస్త్రాయ సేకరణను సూచించడం జరిగినట్లు తెలుస్తున్నది ఆ సూచన మౌలిక సూత్రాల కరుగణమైంది కానందున, పరిగణనలోకి తీసుకొనరాదని భావించి నేను దాన్ని వ్యతిరేకించాను ప్రజాభిప్రాయ సేకరణకు ఏమంత అవసరం వచ్చింది? దాని ఫలితాన్ని గురించి నాకేమీ సందేహంలేదు కాని, అది ఆధారంగా ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఒకగాలేనే నిర్ణయం ఆమోదయోగ్యం కాలేదు. జైలులో ఉన్నందువల్ల నేను నా అభిప్రాయాల ఎవరికీ లేలయనేనే అపకాశం లభించలేదు కాని, కార్యాచరణ సంఘ సభ్యులతో కొందరు ఈ అభిప్రాయాన్ని తెలియ జేశారు అందువల్ల ప్రభుత్వం ఆ సూచనను వదలి వేయడం జరిగింది

ఆ రోజుల్లో కాసింజిల్లా దాద్రా-నగహవేలిగా ఉపన్యాసాలు ఇచ్చాడు. పరిస్థితి అదుపు లబ్ధి చెయ్యి జారిపోయినట్లయితే తర్వాత చింతించి ప్రయోజనం ఉండదనీ వెనకకు తిరగడం జరగదనీ భారత

ప్రభుత్వం స్పష్టంగా చెప్పినప్పటికి హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రభుత్వం, పరిస్థితులు ఇంకా దిగిజారేవరకూ చూస్తూ ఉండుకుంది. కాశీంరజ్జి ఏప్రిల్ 12, 1948 నాడు “మా ప్రభువుల పాదాల్ని బంగాళాఖాతం (తూర్పు సముద్రం) లోని జలాలు తాళనంచేసే రోజు అనతికాలంలోనే వస్తుంది.” (స్వదేశ సంస్థానాల పతీనము - వి పి మీనన్ - పేజీ 350) అని ఉద్రేకపూర్వకంగా ఉపన్యసించాడు. అంతటితో అతని ఆవేశం ఆగలేదు. ‘ఆనఫ్ జామీ సవాబుల పరాకం. ఢిల్లీలోని ఎర్రకోటపై రెవరెవ లాడుతూ ఎగురుతుంది,’ అనేవరకూ విజృంభించింది. మీనన్ వెల్లడించిన అభిప్రాయాల ప్రకారము “కాశీంరజ్జి కత్తి రుఖివేపులు ఎక్కువగా చెస్తూ హైదరాబాదు ముస్లిములను దూసిన కల్లలను సర్వ స్వతంత్ర ఇస్లామిక్ రాజ్యం ఏర్పాటు చేసుకొనేవరకూ ఒరలో పెట్టవద్దని ఉద్బోధిస్తూ రెచ్చగొట్టినట్లు” (స్వదేశ సంస్థానాల పతీనము - వి పి మీనన్ - పేజీ 350) సాక్షాధారాలతో రుజువై స్పష్ట భావించవచ్చు కాశీంరజ్జి ముస్లిములను కురాను ఒక చేతిలోనూ, కత్తి మరొక చేతిలోనూ ధరించి శత్రువులను వేటాడ వలసిందని ఉద్బోధించాడు అతని ఉపన్యాసాలన్నింటిలోనూ అత్యంత ప్రమాదకరమైన ప్రకటన ఒకటి చెశాడు ఇండియన్ యూనియన్ లోఉన్న 45 మిలియన్ల (నాలుగున్నర కోట్ల) ముస్లిములు ఇండియన్ యూనియన్ పొరులైనప్పటికి హైదరాబాదు - ఇండియన్ యూనియన్ ల మధ్య జరిగే ప్రత్యక్ష పోరాటంలో హైదరాబాదు వజ్రాన వహించి, గూఢచారులుగా అంతఃశత్రువులుగా పని చేస్తారనేదే ఆ ప్రకటన

వి పి. మీనన్ యొక్క ప్రశంసనీయమైన నిశిత పరిశీలనాశక్తి, సంప్రతింపులు జరపడంలో వ్యక్తమైన అపరిమితమైన ఓర్పు ఫలితంగా నవంబరు 29, 1947 నాడు హైదరాబాదు - ఇండియన్ యూనియన్ ల నడమ యధాతథపు ఒడంబడిక జరిగింది పోలీసు చర్య జరిగిన తర్వాత నేను ఆనేక పర్యాయాలు ఆయనను కలిసి వివిధ సమస్యలను

చర్చించాను ప్రతి సమస్య పరిష్కారానికి అనేక పరిష్కార మార్గాలు నూచించడంలో ఆయన వ్యక్తం చేసిన శక్తి సామర్థ్యాలు నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించేవి మీనన్ సర్దార్ వలేల్ కు ఎదురుచెప్పని విశ్వాస చాత్రడు వలేల్ నమ్మకం చూరగొన్నవాడు మంత్రిగా వలేల్ ఇచ్చిన ఆజ్ఞలను అక్షరాలా అమలుచేసి ప్రజల మెప్పు పొందినవాడు. వి. పి. మీనన్ వంటి తాటిక దృష్టికల విషయ పరిజ్ఞాత నేవలు సర్దార్ వలేల్ కు లభించకపోయినట్లయితే స్వదేశ సంస్థానాల పతనం మరెన్నో సమస్యలకు దారి తీసేది

తర్వాత రోడ్లలో కాశీంరజ్జీపై సేరారోపణలు చేయడం, న్యాయ స్థానాలలో విచారణ చేయడం, ఇవిగూ ఆరోజుల్లో అందరూ అతనిని సర రూప రాక్షసుడుగా పేర్కొనేవారు అది సరియైనది కాదని నా అభిప్రాయము రజ్జీ సామాన్యమైన ప్రతిభావిశేషాలుకలవాడు. మంచి వక్త. నీవు ఇంతవాడవు అంతవాడవు ఉన్నట్లడవు అని ఎవరైన అంటే పొంగిపోయే స్వభావం కలవాడు ఆ పొగడ్తలన్నీ నిజమే అని భ్రమించే రకం మనిషి. అతను నైజాం చేతిలో పరికరము. ఎట్లా ఆపిస్తే అట్లా అడిగిన కీలుబొమ్మ. నైజాం తానే స్వయంగా కాశీంరజ్జీని, తన దురాశా పరిపూరిత సాధనంగా వినియోగించుకొన్నాడు. అందుకొనమే అతనికి సహాయం ప్రోత్సాహం ఇచ్చి హైదరాబాదు ప్రభుత్వ సేనకు ఉపాంగంగా, రజాకార్లనే పేరుతో (ప్రైవేటు) అనధికారపు సైనికుల గుంపు ఏర్పడేటందుకు అవకాశం కలిగించాడు.

హంబత్ బాటన్ ప్రభువు వెల్లడించే అభిప్రాయ ప్రకార ప్రచార ప్రకటనల ప్రకారమైన అలెన్ కేంబెల్ జాన్సన్ 15 మే 1948 నాడు నైజామును సందర్శించాడు. ఈనాడు సంస్థానం ఉన్న పరిస్థితులలో వ్యవహార పరిష్కారానికి అసలు తాళం చెవి నైజాం చేతుల్లోనే ఉందని, ఇండియాన్ యూనియన్ కి సంస్థానానికి నడుమ ఉండకూడదని పరస్పర సంబంధాల వ్యవహారంలో ఆయన అమోదం చేశాడని

ఎవరూ ఏదీ చెయ్యటంలేదనీ కేంబెల్ జాన్సన్ అభిప్రాయపడ్డాడు. ఆయన ఈవరిస్థితిని అంచనావేసి వైస్రాయికినివేదిక సమర్పిస్తూ నైజాము దృక్పథంలో దురుసుతనమూ “కానున్నదికాక మానదు. ఘటన ఎట్లా ఉంటే కర్మగతి అట్లాగే ఉంటుంది. అనే భావమూ వ్యక్తమవుతున్నాయి.” అని తెలియ జేసాడు. (స్వదేశ సంస్థానాల పిలిసము పేజీ 158) నైజాము అట్లా ప్రవర్తించినా భారత ప్రభుత్వం ఏ కారణాలవల్ల ఆయనకు, అర్హతకు మించిన గౌరవాదరాలు ప్రసాదించిందో నాకు అశ్చర్యం కలిగించింది. రాజకీయాలలో అనుగ్రహాలు పొందేటందుకు వాటి దారులు వాటికి ఉంటాయి. ఇండియన్ యూనియన్‌ను శత్రువుగా భావించి అనేక చర్యలు నడిపినా ఆయనను తర్వాత రాజప్రముఖ్‌గా నియమించారు. ఈ విషయాన్ని గురించి నేను భారత ప్రభుత్వంతో చర్చించాను. రాజప్రముఖ్ వదపులను ఒక క్రమాన్ని అనుసరించి కల్పన చెయ్యడం జరిగింది. ఎప్పుడు హైదరాబాద్ విషయంలో అక్రమం తప్పించి మరొక విధంగా చేసే అవకాశం లేదు.

లాయక్‌అలీ, మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటు చెయ్యడంలో రజాకార్ల నాయకుడైన కాశీంరజ్వీ అంతవరకూ చెలాయిస్తున్న ప్రముఖపాత్ర పని పూర్తి అయిందనే అందరమూ ఊహించాము. హైదరాబాదు భారత ప్రభుత్వాల నడుమ సహజంగానే సత్సడకతో సాగుతూ అనేక అడ్డంకుల నెదుర్కొంటూ ఒడుదుడుకులపాలై ఎప్పుడు ఎట్లా ముగింపు అవుతాయో అనిపించిన సంప్రదింపులు ఇతిహాసుల్ ముసల్మాన్ సంస్థ అభిప్రాయాల వల్ల చాలా ఎక్కువగా ప్రభావితం అయ్యాయి. ఆ వర్గాలవారి అభిప్రాయం హైదరాబాదు భవిష్యత్తులో సర్వతంత్ర స్వతంత్రమైన రాజ్యంగా ఉండాలనీ ఆ ప్రాతిపదికమీద రెండు రాజ్యాలు అంగీకరించిన సంబంధాలు మాత్రమే వాటి నడుమ ఉండాలనీ ఘంటావధంగా చెప్పేవారు. ఆ పరిధిలోనే సంప్రదింపులు జరగాలనేవారు. వాటి ఫలితం స్పష్టంగా కనిపించింది. సంప్రదింపులకోసం పెట్టిన గడువు ఒక సంవత్సరము పూర్తికావచ్చినా శాశ్వత పరిష్కారం లభించనేలేదు.

యథాతథపు ఒడంబడిక ప్రకారం ఈ మధ్య కాలంలో భారత ప్రభుత్వం హైదరాబాద్ లో ఉండేటందుకు తన ఏజెంట్ జనరల్ ఒకరిని నియమించవచ్చు నేను ౧౯౫౫ వారాలపాటు జైలులో ఉండకుండా బైట ఉండటం జరిగింది అప్పుడు నా సహచరులతో ఢిల్లీలోని నాయకులతో పరిస్థితులు చర్చించడం జరిగింది అప్పుడు పరిస్థితులు చాలా త్వరితంగా పరిష్కరిస్తూనే సత్యాగ్రహాద్యమం ఆపి మీ శక్తిసామర్థ్యాలను పయోగించి ఆత్మరక్షణ చేసుకొనడనీ, మీదన మానప్రాణాలు మీరే రక్షించుకొనవలసిన స్థితి వచ్చిందని ప్రజలకు చెప్పడం భావ్యమని గుర్తించాము. స్పష్టంగా చెప్పాలంటే ప్రజలు ఎవరికి దొరికిన ఆయుధాలు వారు ఉపయోగించుకొని స్వయం రక్షణ చేసుకొనడని సలహా ఇచ్చినట్లే ఒక వంక అనేక ఆయుధాలు ధరించి సేనలోనూ, ఇతర విధాలుగాను సమీకరణమై నిరాయుధులైన ప్రజలమీద దాడులు జరుపుటన్నప్పుడు, మరొక వంక సత్యాగ్రహం చేసి, జైలు కటకటాల వెనక కూర్చుండిపోవడం రాజకీయంగా అనాచిత్యమనిపించింది ఆ దశలో 21000 మంది సత్యాగ్రహులు జైళ్ళలో ఉన్నారు అయినా సత్యాగ్రహం విరమించవలసి వచ్చింది అప్పుడు అమాయక ప్రజారక్షణకు ఏ చర్యలు తీసుకొవాలో నిర్ణయించవలసిన బాధ్యత భారత ప్రభుత్వాని దవుతుంది నేనూ నా సహచరులూ ఢిల్లీలోని అగ్రనాయకులకు ఈ పరిస్థితులలో మా నిర్ణయాన్ని సచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించాము ఆ సందర్భంలో ఎజెంటు జనరల్ నియామకం కూడా ఒక ముఖ్యాంశం అయింది ఆ ఉద్యోగ బాధ్యతలకు ఎవరిని ఎన్నిక చేయాలి అనే అలోచనలకు డా. అవసరమైనాయి. నేను ఢిల్లీలో ఉన్న ఆరోజుల్లోనే సర్దార్ వల్లేల్ కొందరి పేర్లు సూచించారు. నా అభిప్రాయాలు తెలుసుకొన్న తర్వాత ఆయన కేయం మున్నీని ఆ పదంలో నియమించేటందుకు నిశ్చయించారు. నేను ఆయన ఎన్నికకు మనఃస్ఫూర్తిగా ఆమోదం వెల్లడించాను. సర్దార్ వల్లేల్ నేను హైదరాబాదుకు తిరిగి వెళ్ళేలోపున బొంబాయి వెళ్ళి మున్నీని కలుసుకొనవలసిందని చెప్పారు.

ఈ సందర్భంలో ఒక సంఘటన చెప్పడం తగిన పని అని నేను భావిస్తున్నాను అది, నేను భంగీ కాలనీలో మహాత్ముణ్ణి కలిసినప్పుడు జరిగింది. నేను మహాత్మునితో అనేక విషయాలు మాట్లాడి వాటితోపాటు ఏమీ బాటూమాటూ లేకుండా “మీకు ఎట్లా సాధ్యమైతే అట్లా ఆత్మీయతతో చెసుకొనడని హైదరాబాదు ప్రజలకు సూచించినట్లు” చెప్పాను ఈ మాటల్లో ఆయుధాలు వాడవచ్చుననే సలహా ఇమిడి (గర్భితమై) వుంది. నిర్మొగమాటంగా నా మనస్సులోఉన్న ఆవేదనను సూచించిన ఆ మాటలు విని మహాత్ముడు కొంత మెప్పు, దయారసము వ్యక్తం చేస్తున్న గొంతు కతో “అవును. మంచిది. విరోధంతో పారిపోవడం కంటే ఆ వరస్థితుల్లో అదే మంచిది దౌర్జన్యమార్గం చేపట్టినప్పటికీ సాహసీలూ పీరులూ అనిపించుకుంటారు వారి కంటే అర్థం చేసుకోవచ్చు” అన్నారు. నేను మహాత్మాజీ చెప్పిన మాటలు సరిగ్గా ఆయన చెప్పినట్లే వ్రాయలేదు. ఆయన మాటల సారాంశం మాత్రమే పొందుపరిచాను. మొత్తం వదిలించుకొని కాలంలో ఆయనతో అనేక విషయాల చర్చించి గడించిన ఆనుభవం మూలంగా నాకు యధార్థాన్ని ఆయన ముందుంచినట్లయితే శ్రమగుణంతో ఆదరించి తప్పలనన్నింటినీ సరిదిద్దుకొనే అవకాశము, శక్తి ప్రసాదించే మహాత్ముడే ఆయన అనే నమ్మకం కలిగింది

భవిష్యత్కార్యక్రమం నిర్ణయం కాగానే నేను మా కార్యచరణ సంఘ సభ్యులను కలుసుకొని, తుది నిర్ణయం గైకొనేటందుకు బొంబాయి వెళ్ళాను. అప్పుడు నర్దార్ వలేల్ బొంబాయిలోనే ఉన్నారు. ఆయనను నేను వారి ఇంట్లోనే కలిశాను

ఆయన చూస్తే కాలహరణం చేయతగదని అప్రవేశపెట్టినట్లు లోచించి. నన్ను చూడగానే వెంటనే ఏమి అలస్కం చెయ్యకుండా హైదరాబాదు వెళ్ళమన్నారు. ఆయన భావాలు అర్థం చేసుకొని నేను తెండు రోజుల్లో బొంబాయి వదిలి హైదరాబాదు చేరుకున్నాను

శ్రీ మున్నీత్ నేను చాలానేపు వివరంగా చర్చించాను నేను అరెస్టు అయేలోపుగా నైజాముకి ఓది ఉత్తరం వంపించాలని నిశ్చయించాము నేను హైదరాబాదు వెళ్ళిన తర్వాత తిరిగి మున్నీని కలుసుకొనే అవకాశం లభిస్తుందో లేదో అనే నా సందేహము. ఆక్కడ ఆయన 'జైల్ జనరల్ గా గిట్టి రక్షణ బందోబస్తులో' వుంటారు అందు చేత నేను వెంటనే ఉత్తరం ముఖాయిదా వ్రాశాను మున్నీ నాకు కొన్ని సూచన లిచ్చారు నేను వాటిని చేర్చి సాఫు వ్రాసి హైదరాబాదులో ప్రవేశించగానే వెంటనే వంపించేటందుకు సిద్ధం చేశాను నేను విమానంలో ప్రయాణం చేసి, హైదరాబాదు చేరాను జాబు బాంకాయిలోనే పోస్టు చేశాను. దాని ౩ వీ ముఖాయిదా హైదరాబాదులో పోస్టు వెయ్యడానికి నా దగ్గర సిద్ధంగా వుండి మూడవ కాపీ నాతోనే విమానంలో ప్రయాణంచెస్తున్న ఒక మిత్రుడి దిచ్చాను నేను విమానాశ్రయంలో దిగగానే అరెస్టయితే, దాన్ని వంపించే బాధ్యత నీది అని ఆయన అప్పగించాను కాని, విమానం దిగగానే ఏమీ జరగలేదు. నా ఇష్టం వచ్చినచోటికి నన్ను వెళ్ళనిచ్చారు ఆ జాబు ముఖ్యమైంది. కనక దాని కాపీ ఇక్కడ యిస్తున్నాను.

ఘనత వహించిన నైజాము ప్రభువులకు దయతో జరిపించి వలసినదని కోరుతూ వ్రాయునది.

గత కొంత కాలంగా హైదరాబాదు సంస్థానంలోని ప్రజలు, హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ నాయకత్వం కింద రెండు లక్ష్యాలు సాధించేటందుకు సత్యాగ్రహోద్యమం కొనసాగిస్తుండటం తమకు విశదమైన విషయమే.

హైదరాబాదు సంస్థానం ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనం కావడము, సంస్థానంలో పూర్తిగా ప్రజలు బాధ్యత వహించే పరిపాలన యేర్పాటు అనేవే ఆ రెండు లక్ష్యాలు ఆ ఆశయ సాధనకు వేలాది మంది అరెస్టయారు పందలకొద్దీ జనం ప్రాణాలు అర్పించారు ఘనత

వహించిన ప్రభువులైన తమ ప్రజలు ఒక్కమూడిగా కదలి ముందుకు వచ్చి తమకు వెంటనే ప్రజాస్వామ్య స్వాతంత్ర్యము ప్రసాదించవలసినదని ఒకే గొంతుకతో అడిగారు.

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు, ఘనతవహించిన ప్రభువరెణ్యుల ఆధిపత్యం కిందనే బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పాటుకావాలని అడిగింది. కాని, తమ స్వార్థానికే ప్రాధాన్యమిచ్చిన కొన్ని వర్గాలవారు, దానికి తమకు నచ్చిన రంగుపూసి, ఈ వుద్యమం ప్రభువులవట్ల వ్యక్తిగత విద్రోహాత్మకమని పర్చించే ప్రయత్నాలు చేశారు. హైదరాబాదు సంస్థానం యొక్క స్థిరత్వము, ఘనతవహించిన ప్రభువరేణ్యుల వంశం వారు వంశ పారంపర్యంగా పరిపాలించే హక్కు, హైదరాబాదు సంస్థానం ఇండియన్ యూనియన్ లో విలీనమైతేనే సాధ్యం అవుతాయి ఆ మార్గ మొక్కటే సంస్థానం ఉండటంకు ఎకైకమార్గము. దీని ప్రాధాన్యాన్ని ఆవశ్యకతను గుర్తించకుండా హైదరాబాద్ రాష్ట్రప్రభుత్వం ఉద్యమాన్ని అణచివేసేటందుకు ప్రయత్నించింది బందిపోట్లు, గృహదహనాలు, హత్యలు, నిత్య కార్యక్రమాతైనాయి. సైన్యము, పోలీసులు, ఇత్రేహదుల్ ముస్లిమ్ వారు ఇష్టంవచ్చినట్లు స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తిస్తూ సంస్థాన స్వాతంత్ర్య ప్రతిపత్తికి, శాశ్వత ఘనతవహించిన ప్రభువరేణ్యులైన తమ పరిపాలనకు భద్రత కలిగిస్తున్నామనే ముసుగువెసుకని ప్రజల్ని అణచివేసేటందుకు సాధ్యమైన వర్తకాలన్నీ ఆమలు చేశారు; చేస్తున్నారు. హైదరాబాదు ప్రజలు ఇత్రేహదుల్ ముస్లిమ్ అధికారం చెలాయించడం దూసి పిసిగిపోయి వున్నారన్న విషయము ఘనతవహించిన ప్రభువరెణ్యులైన మీకు తెలిసినదే ఆ సంస్థయొక్క కారక చర్యలకు చట్టబద్ధమైన అంగీకారం అధికారం ఇచ్చేటందుకే అన్నట్లు ఆ సంస్థ ప్రతినిధులు, తాబేదార్లతోకూడిన మంత్రివర్గాన్ని యేర్పాటుచేయడం జరిగింది. హైదరాబాదులో ఈ నాడు ప్రభుత్వం చేస్తున్నది ఇత్రేహదుల్ ముస్లిమ్ అని భావించేటందుకు అవకాశమేర్పడిందని ఘనతవహించిన ప్రభువులైన తమకు కొంత చనువు తీసుకొని విన్నవం చెసుకుంటున్నాను.

నిజామాబాద్ లో జైలులో సత్కాగ్రహణలను చిరతః గొట్టడం జరిగింది. ఖీబినగర్ ప్రజలు వర్ణించడానికి అశక్యమైన హింసలకు గురి అయినారు. పరిపాలనా యంత్రాంగం పూర్తిగా మతావేశపు పిచ్చితో ఇత్తైఃదుల్ మస్లిమీన్ నడిపిస్తున్న అమానుష కిరాతక చర్యలకు సహాయపడుతోంది. ఈ పరిస్థితులు పరిపాలనకు మచ్చ అపి. నిరాశాటంగా ఇట్లాగే కొనసాగడం సంస్థానం మనుగడకు ముప్పు. ప్రజాస్వామిక భారత దేశపు శత్రుబలాలకు ఈ పరిస్థితులు ఆశ, ప్రోత్సాహం కలిగించి సట్టుతే అది అత్యంత షాదకరమైన దిసంగా పరిణమిస్తుంది. అటువంటి పథకాలు ఉన్నాయని, ఆలోచనలు జరుగుతున్నాయని నాకు తెలుసు. వాటికి సంబంధించిన సమాచారం కూడా నాకు ఎక్కువగా తెలుసు. ఖీబినగర్ లోను సంస్థానంలోని ఇతర ప్రాంతాలలోను ప్రజలపై జరిగిన అత్యాచారాలను నా మనస్సాక్షి నిరసించి యెదిరిస్తుందని ఘనత వహించిన ప్రభువులకు మనవి చేసుకుంటున్నాను.

ఆ కిరాతక చర్యలను వెంటనే ఆపించాలని, ఖీబినగర్ సంఘటనల విచారణకొరకై ఒక కమిషన్ ను తక్షణమే నియమించాలని ఘనత వహించిన ప్రభువు వారిని కోరుతున్నాను. అంతేకాకుండా తమ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకొనేటందుకు ప్రజలకు గల హక్కును గుర్తించి సట్టుగా సంస్థానంలో వెంటనే బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటుచేసి ప్రజాస్వామ్య భారత దేశంలో హైదరాబాదు సంస్థానం ఒక భాగంగా విలీనమవుతుందన్న ప్రకటన చేయవలసిందని కూడా ఘనతవహించిన ప్రభువులను కోరుతున్నాను. అదొక్కటే సంస్థానం నిలబడేటందుకు మార్గము. అది ఎంత త్వరగా జరిగితే సంస్థానానికి సంబంధించిన వారందరికీ అంత మంచిది.

ఘనత వహించిన ప్రభువుల నుండి జవాబుకోసం రెండురోజుల పాటు యెదురుచూస్తూ వుంటాను.

మీ విశ్వాసపాత్రుడు

(సం) స్వామి రామానంద తీర్థ

తేది: జనవరి 23. 1948

అధ్యక్షుడు, హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు.

నేను మద్రాసులో వున్న స్వల్పకాల వ్యవధిలో రమణమహర్షి దర్శనం చేసే అవకాశం లభించింది. ఆయనను గురించి నేను అంతకు ముందు విన్నాను. నాకు అత్యంత సన్నిహిత సహచరుడైన డాక్టర్ జి. ఎస్. మేల్కోటె ఆ మహర్షి భక్తుడు. ఆయన రమణ మహర్షి ఆశ్రమానికి వెళ్ళి ఆయన ఆశీర్వాదం పొందిన తర్వాతనే నన్ను హైదరాబాదు రావలసిందని కోరాడు. నేను దానికి అంగీకరించాను. మే మిద్దరమూ కలిసి మహర్షి ఆశ్రమానికి వెళ్ళి ఆయనను దర్శించాము. మహర్షి పక్కనే నేను కొన్ని గంటలసేపు కూర్చుండి గడిపాను. మహర్షి ఏవో కొద్ది మాటలు మాత్రమే మాట్లాడాడు. కొంతసేపైన తర్వాత కార్యాచరణ సంఘం వారు ప్రకటించిన మా ఉద్యమ విపరాలు తాను వదిలినట్లు చెప్పారు. ఉద్యమం నడుస్తున్న తీరు సరిగా వుందని మెచ్చుకొన్నారు. అనురాగ పూర్వకంగా ఆయన మమ్మల్ని ఆశీర్వదించారు. మహర్షి ఆశీర్వాదబలంతో అనుగ్రహంతో నెలవంది వీడ్కొన్నాను.

ఈ అధ్యాయాన్ని పూర్తిచేసేముందు ఒక ముఖ్యమైన సంఘటన వివరించడం వువయోగకరంగా వుంటుంది.

నేను హైదరాబాదుకి బైలుదేరేముందు బొంబాయిలో సర్కార్ వరేల్స్ ను కలిసి హైదరాబాద్ వరిస్థితులు వ్యవహారాలు గురించి ముచ్చటించాను. నేను తిరిగి జైలుకి వెళ్ళడం అవసరమని భావిస్తున్నట్లు చెప్పాను. తిరిగి హైదరాబాదులో సంప్రతింపులు ప్రారంభించే ప్రయత్నాలు జరుగు తున్నట్లు తెలిసింది. అప్పటికి ఏజంటు జనరల్ పదవీ స్వీకారం చేసిన మున్సీకి ఆ విషయమూ సంప్రతింపులు జరిపే ఆలోచన నాకు లేదని తెలియజేస్తూ వ్రాశాను. సంప్రతింపులవల్ల ఏదో జరుగుతుందనే ఆశ కలగడం, ప్రజలకు ఉత్సాహం చప్పబడటం జరుగుతుంది. అందుచేత పోరాటాన్ని మరింత ప్రజ్వలించ జేయడమే ప్రస్తుతం వెంటనే జరగ వలసినవని. అందువల్ల సంప్రతింపులతో సంబంధం ఏమీ లేకుండా నేను తిరిగి ఉద్యమంలోకి దూకుతాను.

ఈ నిర్ణయానికి వారం రోజులు ముందుగా స్వదేశ సంస్థాన వ్యవహారాల శాఖలో కార్యదర్శిగా నున్న వి. వి. మీనన్ హైదరాబాద్ వెళ్ళవలసివుంది. ఈ సందర్భావస్థలో ఆయన హైదరాబాదు యాత్ర ఆపార్థాలకు దారితీస్తుంది. నేను నా అభిప్రాయం మీనన్ కు వ్రాశాను. ఢిల్లీ నాయకుల మనస్సుల్లో వున్న ఆలోచనలు తెలిసినవాడనవటంచేత హైదరాబాద్ లో వున్నవారిలో యెవరూ ఈ వ్యవహారాలతో సంబంధం వున్నవారు మరెవరూగాని ఎవరినిగాని ఏ సందర్భంలోనూ హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్యోదమాన్ని వెన్నుపోటు పొడిచేటందుకు అవకాశం లేకుండా రక్షించుకోవలసి వచ్చింది. ఈ పోరాటం సంపూర్ణ విజయం సాధించాలనే లక్ష్యంతో సాగిస్తూ ఉన్నప్పుడు, ఈ దశలో సంప్రతింపులు యెందుకు? అనే నా భావన. అయితే, ఏదో ఒక కారణంవల్ల వి. వి. మీనన్ అప్పుడు హైదరాబాద్ రాలేదు.

నాకు లభించిన కొద్దికాలపు స్వేచ్ఛావకాశాన్నీ, నేను నగరంలో వున్న వేర్వేరు గ్రూపులవారికి, పోరాటంలో విజయం చేరేటందుకు ఆఖరి దశలో వున్నామని చెప్పి దాని ప్రాధాన్యాన్ని వివరించేటందుకు వుపయోగించాను. జంటనగరాలలో వున్న విద్యార్థి బృందాలు ఈ సవాలును ఎదుర్కొనేటందుకు ముందుకు వచ్చారు. నైజాము దగ్గరనుంచి వచ్చే జవాబుకోసం ఎదురుచూడ (ప్రతీక్షించ) వలసిన కాలవ్యవధి గడచిన తర్వాత, తిరిగి సత్యాగ్రహం చెయ్యాలని నేను నిశ్చయించుకొన్నాను, అన్నీ పేటల్లోనూ (మెహల్లాల్లోనూ) గ్రూపు మీటింగులు పెట్టి సమస్య స్వరూపాన్ని క్షుణ్ణంగా వివరించడం జరిగింది. పత్రికలవారితో మాట్లాడేటందుకు సిద్ధం అవుతుండగా నన్ను ఆరెస్టుచేసి స్వాధీనంలోకి తీసుకున్నారు.

ప్రజలను భయభ్రాంతులను చేసే అరాచక చర్యలు సంసానం అంతటా నలుమూలలా కొనసాగాయి. స్త్రీలను హింసించడం, మానభంగం చెయ్యడం నిరాయుధులైన సంస్థాన ప్రజల్ని లెక్క చెయ్యకుండా అన్ని రకాల అవమానాలకు హింసలకు గురిచెయ్యడం, సామాన్యమైంది. అధికా

రులు తమ కండ్లు మూసుకొని పెద్దటు ఇస్తుంటే సాయిధులైన రజాకార్లు గ్రామాల మీదికు దండు వెడలి ప్రజల ఆస్తి హస్తలకు మానప్రాణాలకు ప్రమాదం కలిగించారు. ఈ బాధలకు ఎరియైన ప్రజలలో ధనవంతులూ మధ్యతరగతివారూ ఎక్కువ మంది సామాన్య ప్రజలు తమ స్థానాల్లోనే వుండి రజాకార్ల ప్రమాదాన్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కొన్నారు. ఆత్మ రక్షణ కోసం వారు ఆయుధాలు వాడి పుండపిచ్చు ఈ పీషయాన్ని గురించి నేను మహాత్మాజీకి విన్నవించినట్లు ఇంతకుముందే చెప్పాను పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్ల ప్రజలు ఆత్మరక్షణ కోసం ఎది చెయ్యగలిగితే అది చెసారు.

సంస్థానంలో ప్రజల ఆస్తిహస్తలకూ ప్రాణాలకూ అపాయంగానే ప్రజలు, ముఖ్యంగా యువకులు, చేజిక్కిన ఆయుధాల ధరించి నిలబడి తమ్ముతామే రక్షించుకొనే యత్నాలు చేసారు. వాలంటీరు దళాలు ఏర్పాటైనాయి. వాటి ఏర్పాట్లు ఎక్కువగా సంస్థానపు సరిహద్దు ప్రాంతాల్లోనే జరిగింది. ఇతర దేశాలలో స్వాతంత్ర్య యోధులు ప్రజల ప్రభుత్వం ఏర్పాట్లుచేసి నడిపించిన సమాచారం కొందరిని ఉత్తేజితల్నిచేసింది. అందు వల్ల వీరుకూడ అట్లాంటిప్రివి చేసారు. కొన్ని ప్రాంతాల్లో అట్లాంటి పోలీ ప్రభుత్వాలు కొంత కాలం పని చేశాయి. వాటంతట అవే జరిగినట్లే ఈ ప్రయత్నాలూ ఏర్పాట్లూ దేశభక్తివల్ల ప్రభావితమైనాయనే అనాలి. అట్లాంటి పరిస్థితుల్లో కొన్ని ఏర్పాట్లు జరిగినప్పుడు సహజంగా వాటిలో కొన్ని అవకతవరాలు రావడం అసాధారణ చర్యలు గైకొనడం సంభవించాయి. ఈ విషయ ప్రయత్నాలవల్లా ప్రజలు ఎంత గట్టి నిశ్చయంతో వున్నారో విస్పష్టమైంది. మొత్తంమీద ఈ ఉద్యమాన్ని సిద్ధం అవుతున్న పోలీసు చర్య తొందరగా జరిగేటట్లు త్వర పెట్టాయి అది ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే ప్రజల్లో మరింత ఎక్కువ నిరాశా నిస్సహాలు కలిగేవి. సత్యాగ్రహ ఉద్యమం విరమించడం జరిగింది. యూనియన్ ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణ అంత్రంతో ఎదురు చూడటం ప్రారంభమైంది.

తమ రక్షణకోసం సాయుధులైన దళాలవారు పోలీసు చర్య పూర్తికాగానే తమ ఆయుధాలు అధికారులకు సమర్పించి, తమ శాంతికాము కత్వాన్ని వెల్లడించడం ప్రశంసనీయం. ఇప్పుడు, కె. ఎమ్. మున్నీ వ్రాసిన 'ఒక శకం ముగిసింది' (The End of an Era) అనే పుస్తకంలో వెల్లడించిన అభిప్రాయాల విమర్శనాత్మక పరిశీలన అవసరం అని నా భావన. ఆయన ఒక చోట స్టేట్ కాంగ్రెస్ కమ్యూనిస్టులతో కలిసి సంయుక్త పోరాటాన్ని కొనసాగించేటందుకు ఒప్పందము జరిగింది, అని వ్రాశాడు. అది నిజంకాదు. ఆయన వ్రాతలకు ఆయనకు అందిన అబద్ధపు సమాచారము, స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి అప్పటివరకూ దూరంగా ఉంటూ మున్నీ రాగానే ఆయన చుట్టూ చేరిన భజనపరుల, ఇచ్చకాల మనుషుల మాటలూ ఆధారమైనాయి. అట్లాంటివారు, పోరాటం ఇంకా సాగుతున్నప్పుడు ఆ ఉద్యమం యొక్క ప్రాధాన్యాన్ని ప్రభావాన్ని తగ్గించాలనే దురుద్దేశాలతో అనేక రకాల మాటలు ప్రవాదాలు ప్రచారం చెయ్యడం సహజము. కార్యచరణ సంఘము సంపూర్ణమైన అధికారాలతో తన బాధ్యతమీదనే ఉద్యమాన్ని నడిపింది అది కమ్యూనిస్టుల తోడ్పాటునుగాని, వారే వర్గంవారి తోడ్పాటునుగాని అర్థించలేదు. కాంగ్రెసు నాయకులను తమ వైపు తిప్పకొనేటందుకు కమ్యూనిస్టులు ప్రయత్నాలు చేయడం జరిగింది. నేను విజయవాడలో ఉన్నప్పుడు వారి నాయకులలో కొందరు నన్ను కలిశారు. నేను వారితో ఈ ఉద్యమం స్టేట్ కాంగ్రెసు ప్రారంభించిన ఉద్యమం అని స్పష్టంగా చెప్పాను. "స్టేట్ కాంగ్రెసు లక్ష్యాల తోటి ముఖ్య సాధనమైన సత్యాగ్రహంలోను విశ్వాసమున్న వారెవరైనా ఈ ఉద్యమంలో చేరవచ్చు. వారికి ఆ స్వేచ్ఛ ఉంది." కమ్యూనిస్టులను వారి దారికి వారిని వదలి వెయ్యడమైంది. ఈ క్రింద ఇచ్చిన తీర్మాన పాఠం ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తుంది.

"ఇటీవల వరంగల్, నల్లగొండ జిల్లాలలో కమ్యూనిస్టులు ఆపలం భిక్షున్న విధానాలను, వారు 'ప్రజాయుగం', 'ప్రజాశక్తి' అనే పార్టీ పత్రికల్లో

చేస్తున్న ప్రచారపు దోరణులను హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యచరణ సంఘము ప్రజా స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో విజయం సాధించే దృష్టితో పరిశీలించింది. “స్వామీ రామానందతీర్థ, ప్రభుత్వపు రాయబారి, మరికొందరు ఇతర సంస్థల ప్రతినిధులు కలిసి, ఒక ఒప్పందం చేసుకొన్నారంటూ వచ్చిన వార్తలు నిరాధారములు అనత్యమైనవి అని ఈ కమిటీ అధికార పూర్వకంగా నిర్ధారణగా తెలియ జేస్తున్నారు. స్టేట్ కాంగ్రెసు, తాను ప్రజల లక్ష్యాలుగా ప్రతిపాదించిన మూల సూత్రాలకు కట్టుబడి ఉండి, అవంతులమైన ఆత్మ విశ్వాసంతో సంస్థానం అంతటా నిరవధికమైన పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తున్నది ముఖ్య సూత్రాలను త్రోసిపుచ్చి ఒప్పందాలను, అపవిత్రమైన ప్రైవేటీ సంబంధాలను ఎల్లప్పుడూ వ్యతిరేకిస్తూ స్టేట్ కాంగ్రెసు ఈ పోరాటం సాగిస్తోంది. అటువంటి సందర్భంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ చేస్తున్న ప్రచారం స్టేట్ కాంగ్రెసును అప్రతిష్టపాలు చేయడమనే దురుద్దేశంతో చేస్తున్న అనత్య ప్రచారమని నిరసించి అది, తనంతట తానే రూపుమాసిపోతుందని విశ్వసిస్తున్నారు.

“కమ్యూనిస్టులు వర్గ పోరాటపు చర్యలు ప్రారంభించి, రాజకీయ స్వాతంత్ర్య సాధనకొసం నడుస్తున్న మహాద్యమాన్ని పక్కదారి వట్టించేటందుకు, దాని, ఉద్భుతం అగ్గించేటందుకు తోడ్పడే కృషి నిర్వహిస్తున్నట్లు గమనించి ఈ కమిటీ వారు తమ విచారాన్ని వెల్లడి చేస్తున్నారు. మధ్య తరగతి ప్రజలకూ, మధ్యతరగతి వారిలో కింది తరగతికి చెందిన రైతులకూ వ్యతిరేకమైన చర్యలు, ఎదిరించి ఒకచంతంగా సామాన్య ప్రజలనుంచి వనూళ్లు చెయ్యడము, ప్రజలలో భయభ్రాంతులు విస్తరించుటకు కారణమై ప్రజాస్వాతంత్ర్య శత్రువులైన వారు లాభంపొంది ప్రజలను మరింత అణగ త్రొక్కివేటందుకు వారికి సహకరిస్తున్నాయి.

“అంతేకాదు. నైజాము నిరంకుశ పరిపాలనను ఎదిరించి తమ ప్రాణాలను ఒడ్డి జీవన్మరణ పోరాటం కొనసాగిస్తున్న కాంగ్రెసు వారి

పైన, కెవలం వారు తమ రాజకీయ ప్రత్యర్థులను కారణంచేత ఎంత మాత్రమూ ఓర్పు వహించక కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలు దౌర్జన్యాలు చేసిన సంఘటనలు సరించి పిటికీ రిపోర్టులు నివేదికలు వచ్చాయి.

సర్వనాశనం చేస్తున్న నిరంకుశ భూస్వామిక బలాన్ని ఎదిరించి తీవ్రమైన పోరాటం జరుపుతున్న స్వతంత్ర యోధులపైన దౌర్జన్యాలు జరగడం ఎంతో దురదృష్టం. అవి జరిగిందా కచ్చితమైన చర్యలను గ్రెగోరి అణచి వెయ్యాలి ఈ ప్రమాదకర ధోరణులను కమిటీ వారు శ్రద్ధగా పరిశీలించి, అడ్డుంటే సంఘటనలు (పునరుక్తం కాకుండా) తిరిగి జరగకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకొనవలసిందని కమ్యూనిస్టులను హెచ్చరిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులు కొనసాగిస్తున్న చర్యలవల్లా వారు స్టేట్ కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా ఈ విషమావస్థలో చేస్తున్న ప్రచారంవల్లా కాంగ్రెసు కార్యకర్తలలో నానాటికీ చెలరేగుతున్న ఆగ్రహవేణాన్ని ఈ కమిటీ గుర్తిస్తున్నది.

అయినప్పటికీ, ఓర్పు వహించడనీ నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసే కార్యక్రమం వైసే దృష్టి కేంద్రీకరించడనీ స్టేట్ కాంగ్రెసు తన కార్యకర్తలను ఆదేశిస్తున్నారు. సామాజిక ఆర్థిక దోపిడీని అంటు లేకుండా కొనసాగించినట్లయితే ప్రజాస్వామ్య స్వాతంత్ర్యము (నేతి బీరకాయవంటిదై) నిరర్థకమైన దఫతుందని స్టేట్ కాంగ్రెసు విశ్వసిస్తున్నది. ఈ ఆశయ సాధన బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పడిన పిమ్మటనే ఫలింబగలదని కూడా నమ్ముతున్నది అందుచేత విజయం లభించేవరకూ నిరంకుశ పరిపాలనను అంతం చేసేటందుకు ఎదురుగా పోరాటాన్ని జంకూగొంకూరేని దృఢ నిశ్చయంతో యావచ్చుకీ కేంద్రీకరించి నడిపించటము అత్యావశ్యకము."

ఈ తీర్మానపు విషయం సుబోధకంగా ఉండవలసియన్నాను మున్నీ పుకార్లను, చెప్పడు మాటలు ఆధారంగా గ్రహించి అసలు చరిత్రను

వక్రీకరించే వ్రాతలు వ్రాయడం దురదృష్టము కార్యచరణ కమిటీ సభ్యులందరూ, కమ్యూనిష్టులతో చెతులు కలిపి, ఉద్యమాన్ని నడవడం తప్పటడుగు అని స్పష్టంగా సమ్మతించారు. ఈ సందర్భాలన్నీ పరిగణించకుండా మున్నీ వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారమైందని కొట్టిపారేయ్యాలి. గాంధేయ సిద్ధాంతాన్ని (అహింసను) పాటిస్తూ 21 వేల మంది జైలులో సత్యాగ్రహోద్యమం గాంధేయ సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిందని ఆయన పేవరించడం నాకు చాలా విచారం కలిగించింది.

ఈ స్వాతంత్ర్యోద్యమం మొదటి దశలో క్రమానుసారంగా వేసిన అడుగులు మున్నీ శ్రద్ధగా పరిశీలించలేదనే అనాలి మొదటినుంచీ పోరాటానికి వ్యూహరచన ఎలాగైతేరుగా ఉండటము అవసరం అని నిశ్చయించడం జరిగింది హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఉన్న ప్రత్యేక పరిస్థితులు, సమస్యలో ఉన్న స్థితి పరిగణించి, కార్యచరణ సమితి సంస్థానం వెలువలనే అజ్ఞాతవాసంలో ఉండి, వనులు సాగించాలని నిర్ణయించాము. ఈ నిర్ణయానికి రెండు కారణాలున్నాయి. మొదటి కారణం, బాధ్యత వహించిన మనుషులు హైదరాబాదు సంస్థానంలోని పరిస్థితులను గురించి అధికార పూర్వకంగా భారత ప్రభుత్వంతో మాట్లాడగలిగిన సామర్థ్యం ఉన్నవారు, భారత ప్రభుత్వం ఇచ్చే సలహాలను ప్రజలు పాటించేటట్లు చేయగలిగినవారు, వారికి అందుబాటులో ఉండాలి. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు భారత ప్రభుత్వం కలగజేసినప్పుడైతే ఈ సమస్య పరిష్కారం కాదని మా దృఢమైన విశ్వాసము అందుకే, సలహా గ్రహించేటందుకు, ఇచ్చేటందుకు సంస్థాన ప్రజల సంఘం అవసరం. రెండో కారణం, సంస్థానంలో ఉన్న ప్రత్యేక పరిస్థితి వల్ల అప్పుడప్పుడు సరిపడే సూచనలేచ్చి ఉద్యమాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించడం అవసరమైంది. అందువల్లనే నేను, ఉద్దేశపూర్వకంగానే నా సన్నిహిత సహచరులలో కొందరిని సంస్థానం బైట ఉండమన్నాను ఉచ్చిష్టం ప్రారంభమైన నాటి నుండి, గడన్, బొంబాయి నగరాల్లో

కార్యాచరణ సమితి ఆపీసులు ఎర్పాడైనాయి ఈ నిర్ణయం ఉద్యమం మధ్య దశలో ఉన్నప్పుడుగాని, రజాకార్ల దాడుల ఫలితంగా గాని తీసుకున్నది కాదు

మున్నీ, నన్ను జైలునుంచి విడుదల చెయ్యమని లాయర్ అలీకి నచ్చచెప్పేటందుకు ప్రయత్నం చేస్తూ నాకు సలహాచిస విషయాల్లో చాలా అన్యాయంగా మాట్లాడాడు వారిద్దరి సంభాషణలో లాయర్ అలీకి “స్వామి రామానందతీర్థ దౌర్జన్యపూరితమైన కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నట్లు మాడిగ్గర సాక్షాధారాలున్నాయి అందుకే ఆయన్ని జైలునుంచి విడుదలచేసే ఆరాచకాలు సాధ్యంవు” అని అన్నాడట అప్పుడు మున్నీ, “నీ మాటలు యథార్థంకాదు స్వామి రామానంద తీర్థ ఉద్యమం నడుస్తున్న కాలంలో జైలులోనే ఉన్నాడు. తను దౌర్జన్యంతో సంబంధించిన ఉద్యమంలో పాల్గొనని సర్దార్ వచేల్ కు ఆయన మాట ఇచ్చాడు. అసలు విషయంతో నిమిత్తంలేకుండా ఆయనను జైలునుంచి విడుదల చెయ్యడం మీ సహృద్యుల సూచకంగా వుంటుంది, భారతదేశం యావత్తు హర్షిస్తుంది ” అన్నట్లు ఆయన వ్రాశాడు.

నన్ను ఎట్లాగైనా విడుదల చేయించాలని ఆత్రంతో మున్నీ ఆ రీతిగా మాట్లాడి వుండ వచ్చు. కాని, ఆయన వహించిన దౌర్జన్యతకు చేవట్టిన ఉద్యోగవు హుందా తనానికి ఈ మాటలు అనుగుణంగా లేవు. నేను సర్దార్ వచేల్ తో మున్నీ వ్రాసిన ధోరణిలో ఎప్పుడూ మాట్లాడనూ లేదు. నేను మాట ఇచ్చానన్న విషయంకూడా సత్యదూరమైన విషయము.

ఆనాటి పరిస్థితులు ఎంత భయంకరంగా ఉన్నాయంటే ఇతై హాదుల్ ముసల్మీన్ నాయకుల మతావేశపు ప్రేరేపనలకు ఎదురు చెప్పినా విమర్శించినా వారికి ప్రాణ భయం సంభవించేది. ముస్లిమ్ లలో కొందరు దేశభక్తులైన వారు సాహసించి, నైజాము బూజుపట్టిన రాజనీతి భావాలను భాహుటంగా ఎదిరించారు. వారు సంస్థానంలో సంపూర్ణ దాదృతాయుత

ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయడాన్ని ఇ డియన్ యూనియన్ లో భాగంగా పిఠీనం కావలసిన ఆవశ్యకతనూ సమర్థించారు నిర్ద్వందంగా ఎక్కడా సందేహాలకు ఆపార్థాలకు లాచ్చెని భావలో నైజాము ఆయన మాటలకు తల ఊపే దుండగిండ్లూ అవలంబిస్తూ విధానాలు ఆత్మచాత్యా సద్భుత్య ములై నవని తూర్పారా బట్టారు.

షాయబుల్లాఖాన్ అనే ఒక యువ పత్రికా రచయిత. అట్లాంటి దేశభక్త్యుద్దీపితుడైన ఉత్సాహమూర్తి అతనిని ఆగష్టు 22, 1948 నాడు పత్రికా కార్యాలయం నుంచి ఇంటిపొతూ ఉండగా హైదరాబాదు నగర పీఠుల్లో కిరాయి దుండగులు కాల్చి చంపారు అప్పటికీ కని తీరక అతని చేతులు కూడా సరికి వేరారు

కొందరు ప్రభుత్వాన్ని విమర్శించిన ముస్లిం ఆఫీసర్లు తమ ఉద్యోగాలు పోగొట్టుకొనడం కూడా జరిగింది. అనేకమంది అనుమానితుల జాబితాలో సమైదైనారు వారు, తాము నమ్మిన విషయం కోసమై కష్టాలు పడేటందుకు వెనుకడకపోవడం నాకెంతో మెప్పు కలిగిచింది. వారిలో కొందరు సన్ను తర్వాత స్వయంగా కలుసుకొనడం కూడా సంభవించింది. స్వానుభవం ఆధారంగా గ్రహించి సుస్థిములు వారిలోనూ ఉన్నత పదవులలో ఉన్న వారు చాలామంది బాహుటంగా ఉద్యమ కార్యకర్తలుగా వని చేయకపోయినప్పటికీ ఉద్యమాన్ని సమర్థించారు

ఈ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో భయోత్పాతం కలగించడం, గృహ దహనాలు, దోపిడీలు, బండిపోట్లు, హత్యలు అతిసామాన్య విషయాలై ఒక కొత్త శకం ఆపివెరిచింది ఆయుధ పాణులైన ముస్లింల ఊరేగింపులు సంస్థానంలో అన్ని ప్రాంతాలలోనూ నిత్య కార్యక్రమాలైనాయి. ఇత్రేహాదుల్ మసల్మీన్ నాయకులు తమ ఉపన్యాసాలలో జాతి విద్వేష పూరితములూ చిద్రోహాత్మకములూ అయిన నినాదాలు చెప్పేవారు. ఒక్కొక్కప్పుడు వారు, అమాయకులైన ప్రజాసామాన్యంతో ఫాకిస్తాన్ సైనిక సహాయం పంపేటందుకు సిద్ధంగా ఉంది అని, చెప్పేవారు ఒక

రకమైన ఆవేశము ఉన్నాడము వారిని ఆవేశించా యనిపించేది ఇట్లాంటి వాతావరణంలో ప్రతినిధుల నడుమ జరిగిన సంప్రదింపులు, రాయబారులు సహజంగా నిష్ఫలం అయినాయి అనాటినుంచి అనాటికి పరిస్థితి విషమించి, తెగతెంపులు జరిగి ముహూర్తం దగ్గరవడుతోన్నట్లు కన్పించింది.

నన్ను ప్రాదరాబాదు సెంట్రల్ జైలునుంచి, సంగారెడ్డి జైల్లా జైలుకు మార్చి ఏకాంత వాసంలో ఉంచారు సంగారెడ్డి జైలులో ఒక నెల గడిచింది తర్వాత ఒకనాటి రాత్రి హఠాత్తుగా గుల్బర్గా జైలుకి మార్చారు. మహాత్మాజీ హత్య కాపంపబడిన వారైనాకు సంగారెడ్డిలో ఉన్నప్పుడే చేరింది.

నేను గుల్బర్గాలో ఉండగా నాకు సహవాసిగా ఒక సత్యాగ్రహిని పంపారు అతనిపై సాధారణ సత్యాగ్రహం జైలు జీవితం గడచిన సమాచారం నాకు అందింది. అది సహించరాని కష్టాలతో కూడినదని ప్రతిక్షణము ఎదో ప్రమాదం రావచ్చుననే భయంతో వారు కాలం గడుపుతన్నారని తెలిసింది. జైలుశిక్ష అనుభవిస్తున్న వారిపై లారిచార్జీలు తరచు జరిగేవి. గుల్బర్గా జైలులో నా చుట్టూవక్కలనే ఒక సత్యాగ్రహిని జైలు ఉద్యోగులు చావబాది చంపారు. అయినప్పటికీ సత్యాగ్రహాలు ఉండిపోలేదు. అనేక అవమానాలకు గురి అయినా కష్టనహిష్టుతతో నిశ్చిత మానసంతో ప్రతి సత్యాగ్రహి శీలవంతు డనిపించుకొన్నాడు.

ఆ కాలంలో గుల్బర్గా జైలు సూపరింటెండెంటు తరచు నా దగ్గరకు వచ్చేవాడు. ఇష్టాగోష్ఠిగా ఉదహరిస్తూ గురించీ, సంస్థానం ఇండియాలో విలీనమయే సమస్యను గురించీ నాతో చర్చించేవాడు. ఆయన కేంద్రాడ్డి విశ్వవిద్యాలయం (బ్రిటను) లో చదివే రెండు డిగ్రీలు పొందిన విద్యా వంతుడు. ఆయన నా దగ్గరకు వచ్చి సీనియర్ ఒకటి రెండు ప్రశ్నలైనా అడగని రోజుండేదికాదు. ఆయన ప్రభుత్వోద్యోగి అయినా రాజకీయ సమస్యలపై ఎండ్రకింత ఆసక్తి వ్యక్తం చేస్తున్నాడు? అని, నేను

ఆశ్చర్య వడేవాణ్ణి ఒక్కొక్కప్పుడాయన రజాకార్లు సాగిస్తున్న దండగాల గురించిన భయంకర వార్తలు తెలియజేసేవాడు అంతటితో అగిపోకుండా రజాకార్ల నాయకుడైన కాశింజీవిని అభిశంసిందేవాడు ఎప్పుడైనా ఒకప్పుడు ఆయన నైజామే. ఈ సమన్యలకూ కష్టాలకూ మూల కారణము అనేవాడు ఈ ధొరణీర్ నాలో ఏ ఉద్దేశంతో ఆయన అతి ప్రమాదకరమైన సంభాషణలు చేస్తున్నాడు అని ఆశ్చర్యం కలిగేది గివర్నమెంటు ఉద్యోగిగా ఉంటూ ఆయన నాతో అట్లాంటి చర్చ సాగించే అవసరం లేదు కొంత ఆలోచించిన మీదటి 'ఆ చర్చలకు వెనకాల ఏదో అంతర్గతమై దాగి ఉన్న ఉద్దేశం ఉందేమో' అనే అనుమానం కలిగింది. సంస్థాన ప్రభుత్వం బహుశా నా మనోభావాలు ఎట్లా గున్నాయో తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నారేమో; సాధ్యం అయినట్లయితే మొత్తం సమన్యను గురించి నేనేమనుకుంటున్నానో తెలుసుకొనేటందుకు విషయ సేకరణ చేయాలనుకుంటున్నారని కాబోలు మా సంభాషణలలో నడుమ అప్పుడప్పుడు ఆ సూచరించేసేటట్లు, లాయక్ అలీ తమ జైలుకి రావచ్చుననీ నాతో రాజీ సంభాషణలు ఉపవచ్చుననీ మాట వరసగా అన్నట్లు అనేవాడు నాకు సంస్థాన ప్రభుత్వంతో రాజీ సంభాషణలు చేసే ఆసక్తిలేదు అంతేకాకుండా కొద్ది నెలల్లో భారత ప్రభుత్వ నైన్యము ప్రౌదరాబాదు సంస్థానంలోకి జొరబడుతుంది అనే విషయం నాకు పూర్తిగా తెలుసు అందుచే ఆ సూచరించేసేటట్లుతో జరిగిన సంభాషణలలో నేను నిర్భయంగా మనసులో మర్మం లేకుండా పాల్గొనేవాణ్ణి. లాయక్ అలీ శ్రమ తీసుకొని వచ్చి నన్ను చూడవలసిన వనిలేదనీ సంస్థాన వాంగ్రెసు కోరిన రెండు కోరికలను గురించి ఆయన కార్య సేవలయం చెప్పింది ముందుగా ప్రౌదరాబాదు ఇండియన్ యూనియన్ లో పీఠీనం కావడము, సంస్థాన ప్రజలకు బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయడం అవి రెండూ జరగనిదే మా పరస్పర సంభాషణలవల్ల ప్రయోజనం ఉండదనీ అవి అనావశ్యకములని స్పష్టంగా చెప్పాను. బహుశా ఈ భావాలను ఆ సూచరించేసేటట్లు సంస్థాన ముఖ్యమంత్రికి

తెలియజేసి ఉండవచ్చు అందువేత రావచ్చునని అన్న ముఖ్యమంత్రి రాపడం జరగలేదు.

నగరంలో ఉన్న రజాకార్లు జైలు పరివారాల్లో ప్రవేశించి దౌర్జన్య చర్యలు జరిపినట్లు రిపోర్టులు వచ్చాయి వారి ప్రవేశాన్ని ఆపే సాహసం ఉన్న అధికారు లెవ్వరూ అక్కడలేరు. ఇంచుమించుగా అట్లాంటి పరిస్థితులే అన్ని జైళ్ళలోనూ ఉన్నాయి ఈనాడు గతించిన ఆనాటి పరిస్థితులు నాకు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు సత్యాగ్రహాలు చూపించిన తెగవ, జైళ్లలో ఎదుర్కొన్న ప్రమాదాలు, చ్యుక్తం చేసిన దృఢనిశ్చయము, కళ్ళకు కట్టి హృదయం కంపితమవుతుంది

నాకు సాధించిందొకరకు 'ఏమి చెయ్యాలి? ఏమి చెయ్యకూడదు?' అనే ఆలోచనే లేదు కార్యచరణ సంపూర్ణమైనది సభ్యుల శక్తి సామర్థ్యాలతో నాకు సంపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంది. ఉద్యమ నిర్వహణ, దానికి నాయకత్వము వహించి విజయం సాధించడము, వారి కర్తవ్యాలు, ఢిల్లీలో ఉన్న నాయకులమీద కూడా నాకు విశ్వాసం ఉంది. తగిన సమయంలో వారు తగిన చర్య తీసుకుంటారు నేను చెయ్యవలసినదల్లా జైల్లో ఉన్న సత్యాగ్రహుల ఉత్సాహం క్రుంగిపోకుండా చెయ్యడం, ఆ పనిని నేనున్న పరిస్థితులలో వీలైనంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించాను.

హఠాత్తుగా గుల్బర్గా సెంట్రల్ జైలు సూపరింటెండెంటు నా దగ్గరకు వచ్చి ఆ రాత్రే నన్ను ఎక్కడికో తెలియని చోటికి మార్చు నున్నట్లు తెలియజేశాడు జైలు అధికారులలో ఒకరు నన్ను నైతిక శాఖ అధికారులకు అప్పగింత పెడతారనీ వారు నన్ను నైజాము ప్రభుత్వాన్ని ఢిక్కరించిన రాజద్రోహ నేరానికి విచారణ చేస్తారనీ చెప్పారు. ఈ వార్తలూ స్థానం మార్పు నా కేమీ చింత కలిగించలేదు ముసుగువేసిన కారులో ఎక్కించి నన్ను తిరిగి హైదరాబాదు జైలులో నా పాతగదిలో పాత సత్యాగ్రహి మిత్రుల సాహచర్యంలో వదలడం ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

1928 లో కలిగిన అనారోగ్యంవల్ల దెబ్బతిని నన్ను శాశ్వతంగా అవిటివాణ్ని చేసిన నా వెన్నెముక చాల కాలంపాటు కొనసాగిన ఏకాంత వాస జైలుశిక్ష ప్రభావంవల్ల మరికొంత బాధ కలిగించి మరింత అసౌకర్యకరమైంది. వైద్యులు వరీక్షలుచేసి నా వెన్నెముక పరిస్థితి మరింత ఊణించకుండా తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి ఉంటుందని సూచించారు. ఆ పరిస్థితిలో చంచల్ గూడా జైలులో ఉన్న నాకు నాతోపాటు శిక్ష సనుభవిస్తున్న శ్రీ విశ్వనాథం చికిత్స చేసేటందుకు అనుమతి ఇచ్చారు. శ్రీ విశ్వనాథం హనుమాన్ వ్యాయామశాలను అతి ఉత్సాహంతో నడుపుతున్న కార్యకర్త ఆయన మంచి ఆరోగ్యవంతుడు దేహాన్ని ఎట్లా శ్రద్ధగా నడిపించాలో తెలిసినవాడు ఏమీ అంతగా చదువుకొన్నవాడు కాకపోయినా నిరాదంబుడు నిస్వార్థ, త్యాగశీలి అని పేర్కొనగల కార్యకర్త.

భారత సైన్యం కదలడం ప్రారంభమైందనే వార్తలు ఛీఫ్ టెంట్ ఆఫ్ నోటా ఆఫ్ నోటా వచ్చి చేరడం ఉండి ఏ రీతిగా చర్య నిర్వహించడం అని శీఘ్ర విజయవంతమైన కార్యాచరణ వ్యూహానికి పథకం నిశ్చయిస్తున్నారు హైదరాబాదు సమస్యా పరిష్కార విధానం, చర్యా నిర్వహణ పూర్తిగా భారతదేశపు ఉక్కు వ నిషిగ్ధ పేరుపొందిన సర్దార్ వల్లేజ్ చేతుల్లో వదలడం జరిగిందని కూడా తెలిసింది జైలులో ఉండి మేము ఆచర్య తీసుకోవడం త్వరగా జరగాలని కోరడం మాత్రమే చేయగలిగాము. ప్రజలకు ఓర్పుకొనే శక్తి పూర్తిగా సజించింది భారత ప్రభుత్వం వెంటనే చర్యతీసుకొనుటోలే సర్వనాశనకర ప్రళయము, అరాజకము తప్పవు. కాని, ఏదైనా తీవ్రమైన చర్య తీసుకొనేముందు దాని పూర్వావర సాధక బాధకాలన్నీ ఆలోచనలు చేసేటందుకు అవసరమైనంత కాలవ్యవధి కావాలనేది కూడా యథార్థమే అందుచేతి ప్రజల్ని శాంతంగా ఉండడని కంగారుపడకండని సలహాలు ఇవ్వడం జరగాలి. జైలు నిర్బంధంలో లేకుండా స్వేచ్ఛగా ఉన్నవారు, దేశభక్తుర్యధీవీత భావాలచేత ప్రబోధితులై తమ శక్తినంతా ధారపోసి ప్రజాస్వామ్యంలో

ఆశ, ధైర్యం, కలిగిస్తూ ప్రశంస నీయమైన కృషి చేశారు విద్యార్థులు హుందాతనంతో ప్రవర్తించారు లాయర్లు ముందుకు వచ్చి తమకు సాధ్యమైన పద్ధతులలో స్వాతంత్ర్యయోధుల బలాన్ని పెంపొందించారు. అన్ని వర్గాలవారూ ఒకరితో ఒకరు పోటీపడి తమ హాటెడిన (వాటాకు వచ్చిన) బాధ్యతలను నిర్వహించారు. ఎట్టకేలకు అస్పృశ్యంగా ఉన్న కాలం ముగిసింది సెప్టెంబరు 13, 1948 నాడు భారత దేశపు నైస్వామి హైదరాబాదు సంస్థానపు సరిహద్దులు దాటి లోవలికి ప్రవేశించినట్లు వార్తలు అందాయి. చర్య త్వరగా తక్కువ కాలవ్యవధిలో చక్కకా పూర్తి అయింది. నైజాము, లాంఛనప్రాయంగా సెప్టెంబరు 17, 1948 నాడు ఓడిపోయినట్లు ఒప్పకొని భారత ప్రభుత్వానికి శరణు అని అన్నాడు.

నా ప్రతిజ్ఞా నిర్వహణ పూర్తి అయింది. హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రజలు తమ శక్తి సామర్థ్యాలు నిరూపించారు. భారత్ యావత్తు విజయనందం పొందింది భారత స్వాతంత్ర్య సమరంలో చివరి యుద్ధరంగంలో లభించిన ఈ విజయంతో స్వతంత్ర సాధన పూర్తి అయింది భారత దేశమాత శరీరంలో వుండుగా ఉన్న సంస్థానాన్ని శాశ్వతంగా తొలగించే శస్త్రచికిత్స పూర్తి అయింది ఈ విజయోత్సవాన్ని కాశ్మీర్ ప్రజలు ఆనందాతిరేకంతో దీపావళిగా జరిపారు.

నాకు సంతోషం కలిగినప్పటికీ మనల్ని దీపించేటందుకు మహాత్మాజీ మన నడుమ లేరన్న భావంవల్ల చింత కలిగింది. ప్రతి వ్యాయామూ ఇప్పుడు అప్పుడు అనకుండా, నేను మార్గదర్శియైన ఆయన దగ్గరకు పరుగెత్తేవాణ్ని. నిర్బంధం నుంచి విడుదలైనప్పుడు వెంటనే ఆయన దగ్గరకు సేవాగ్రాం వెళ్లి సలహాలు గైకొనడం నా కర్తవ్యంగా భావించేవాణ్ని. హైదరాబాదు సంస్థాన స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి రూపకల్పన చేసిన శిల్పి విజయం సిద్ధించిన సమయంలో సజీవుడై ఉండి విజయం నిజమై కళ్ళారా చూడటం జరగలేదు.

సామాన్య పరిస్థితుల్లో అయితే ఈ స్పృతులు (జ్ఞాపకాలు) ఇంత టీతో ఆగిపోవలసి ఉంది. ఒక యుగం (శకం) పూర్తి అయింది. మరొక యుగం (శకం) ప్రారంభమైంది. కనక అట్లా చెయ్యడంలో దౌటత్యం ఉంది. కాని, స్వాతంత్ర్యము లభించిన తర్వాత సంభవించిన కొన్ని సంఘటనలకు ప్రజాజీవితంలో ఎంతో ప్రాముఖ్యం ఉంది అవి కూడా స్వాతంత్ర్య సాధనతో ముడిపడి ఉన్నవీ ఆ పోరాటంలో ఉపాంగముల వంటివీ అనవచ్చు. అందుచేత వాటికి సంబంధించిన విషయాలను సంగ్రహంగా వివరించడం జరిగింది.

34. జైలునుంచి విడుదల - ఆ తర్వాత

భారత ప్రభుత్వ సైన్యం ముందుకు చొచ్చుకొని వస్తూంటే రజా కర్లలోని అతివాద వర్గాలు, కాలదోషం వట్టిన పాత ఆయుధాలు ధరించి కొన్ని చోట్ల ఎదిరించారు. ఉస్మానాబాద్ జైల్లోని నల్దుర్గ్లో కొంత గట్టిగా ఎదిరించినట్లు రిపోర్టులు వచ్చాయి ఔరంగాబాద్ లో ఒక పిచ్చివాడి చర్యవంటి దొకటి జరిగింది. గవర్నమెంటు ఇంటర్మీడియేట్ కాలేజీలోని ఆచార్య డొకడు నూరుమంది విద్యార్థులకు ఆయుధాలిచ్చి పట్నంవైపు వస్తున్న సైనికుల్ని యెదిరించి పోరాడమని ఉసిగొల్పి వంపాడు పాపం ఆ పసివాళ్ళు బలి అయిపోయారు. ముఖ్యమైన బెటాలియన్ ప్రాదరాబాద్ నగర పరిసరాల దగ్గరికు వస్తూండటం చూసేసరికి 'శరణు' అనడం తప్ప నైజాముకి మరోదారిలేదనే ఆలోచన అందరికీ కలిగింది.

సెప్టెంబరు 17, 1948 నాడు నేను ఇతర సత్యాగ్రహాలతోకలిసి వుంటున్న బారక్స్ కు మధ్యాహ్నంవేళ పోలీసు శాఖ డైరెక్టర్ జనరల్ వచ్చి, నన్ను వెంటనే విడుదల చెయడం జరుగుతుందని చెప్పాడు భారత సైన్యం, ప్రాదరాబాదు సంస్థానంలోకి బాగా చొచ్చుకొని వచ్చిపట్ల తెలిసి నప్పటికి సంస్థానంలో వున్న పరిస్థితిని గురించి నాకేమీ తెలియలేదు. చర్య పూర్తి అయ్యేలోపున ఏమి జరుగుతుంది? ఏది జరిగినా జరగవచ్చు అందుచేత వేల సంఖ్యలోవున్న సత్యాగ్రహాల నందరినీ వారిగతికి వారిని వదలి నే నొక్కణ్ణే విడుదల అయ్యేటందుకు నాకు అంగీకారం కలగ లేదు కొన్నివారాల క్రిందటనే సత్యాగ్రహాలపై దాడిజరిపే ఆలోచనలతో జైలు పరిసరాల్లోకి దొంగచాటుగ ఆయుధాలు రవాణా చెయ్యడం

జరిగింది కానీ, జైలు నుండి విడుదలయ్యే సమయం మొహమ్మద్ హసన్ ఎంతో చాకచక్యంతో వ్యవహరించి చురుకైన తనంతో చర్యలు తీసుకొనడం వల్ల ఒక విషాదకర సంఘటన తప్పిపోయింది అందువల్లనే పరిస్థితి పూర్తిగా అదుపులో ఉన్నదని తెలిస్తేగాని, నేను బైటికి వెళ్ళడానికి వెనుకాడాను అందుచేత, హైదరాబాద్ డైరెక్టర్ జనరల్ ని అసలు విషయం ఎమిటి? నన్ను విడుదలచెస్తూ వేసిన ఆర్డరు నేను స్వయంగా చూడాలి అని అన్నాను ఆయన నాకు దానిని చూపించాడు పోలీసు చర్య ఫలితంగా నైజాము చెతులు జోడించి శరణు వేడుకొన్నాడనీ లాయర్ అలీ మంత్రివర్గం రాజీనామా ఇచ్చిందనీ భారత ప్రభుత్వపు సూచనల ప్రకారం నన్ను వెంటనే విడుదల చేయడం జరిగిందనీ తెలిసింది. నేను విడుదలయ్యాక ప్రజలను అదుపులో ఉంచడానికి అవసరమనీ భారత సేనలు హైదరాబాదు నగరం చేరేటందుకు మరొక 24 గంటల కాలం పట్టవచ్చునని ఆ డైరెక్టర్ జనరల్ నాతో చెప్పాడు ప్రజల చేతుల్లో ఆయుధాలు చెల్లాచెదురుగా ఉన్నాయి. పరిస్థితి వేలడానికి సిద్ధంగావున్న అగ్నిపర్యవేంద్రులు వుండి శాంతి భద్రతలు కాపాడటం, పూర్తిగా మనస్సు చెదిరిపోయి, నైతికంగా వతనమైన ఆధికారులవల్ల సాధ్యం అవదు. ఇంట్లోకి తెలిసిన తర్వాత నేను వారితో బైటికిరావడానికి అంగీకరించాను.

పట్నంలోని పరిస్థితి చూస్తే ప్రజల ఉత్సాహం పట్టవగ్గాలు లేకుండా ఉరకలు వేస్తోంది గత అనేక సంవత్సరాలుగా చెప్పలేనన్ని బాధలు పడ్డ జనం ఒక్కసారి వాటి నుంచి విముక్తి కలిగిన వారై విన గానే అట్లాగ ప్రవర్తించడం గహజము మొత్తంమీద స్వతంత్రం లభించింది నన్ను విడుదల చేశారని కూడా ఎన్నారో వెంటనే వేలకొద్దీ ప్రజలంతా సుహ్రూద్ బజార్ లో ఉన్న నామకాము దగ్గర పోగువడ్డారు నేను ప్రజావాహినికి అభినందనలు, ఖభాకాంక్షలు తెలిపాను. మిలిటరీ (నైస్యం) వచ్చి పట్నాన్ని రక్షించే బాధ్యత చేపట్టేవరకు శాంతిభద్రతల పర్యవేక్షణ ప్రజలదే అని సలహా ఇచ్చాను ఏ దురదృష్టకరమైన సంఘటనా ఉద్భవించినా నొక్కి చెప్పాను ప్రజల ఉత్సాహం వెల్లువ పొంగినట్లు

వెరిగిపోతోంది. అదిచూసి, నేనే వట్నంలో వేర్వేరు ప్రాంతాలలో ఉన్న ప్రజలను స్వయంగా కలుసుకొని నా సందేశాన్ని సూటిగా వారికే అందించాలనుకున్నాను

ఈ లోపుగా నాకు కె యమ్. మున్నీ నుండి కబురు వచ్చింది. ఆయనను కూడా రణాకర్ణ చళాలు నిర్బంధంలో వుంచాయి పోలీసు చర్య ప్రారంభంకాగానే ఆయనను కూడా విడుదల చేసి ఆయన నన్ను వెంటనే తన మకాముకి రమ్మని వ్రాస్తూ తాను నైజామును కలుసుకొనే బుందుకు వెళ్తున్నట్లు తాను తిరిగి వచ్చేవరకూ నన్ను వేచివుండమనీ కోరాడు.

ఈ సందర్భంలో ఈ సూటివరకూ నాకు అర్థం కాకుండా నమస్వయం కాకుండా మిగిలిపోయిన వింతగాలిపే సంఘటన ఒకటి వుంది. ఇప్పుడది వివరించడం ఆవశ్యమనిపిస్తోంది. శ్రీ మున్నీ అప్పడు వెళ్ళింది రేడియో స్టేషన్కి. తన ప్రసంగాన్ని రేడియోలో ప్రసారం చెప్పుడమే ఆయన చేస్తున్న వని ఆ ప్రసంగంలోని ముఖ్యార్థంగా “భారత ప్రభుత్వానికి శరణాగతి చెప్పండినీ భారత సేనలను అహింసించడంపై ఆదేశించండినీ నైజాముకి తాను సలహాయించినట్లు” ప్రజలకు చెప్పడం జరిగింది మున్నీ ప్రసంగంగాని, నైజాము ప్రసంగంగాని సేను పూర్తిగా వినలేకపోయాడు. సేను విన్న కొద్దిమాటలవల్లా భారత ప్రభుత్వం నుంచి ఏ విధమైన సూత్రాలూ సూచనలూ లేకుండా ఆయన భానుగా చొరవ తీసుకొనడం, చర్యనడవడం అనుచితమైన కార్యకర్మనిపించింది నైజాముకి ఆయన ఇచ్చిన సలహా అప్రస్తుతము భారత ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానానికి అనుగుణ మైందికాదు. ఈ అప్రాయం వెల్లడించింది నేనొక్కణ్ణేకాదు. ఇంకా చాలామంది ఒట్లగే అన్నారు. భారత సేనలు హైదరాబాదు సంస్థానంలో ప్రవేశించగానే మున్నీ అధికార బాధ్యతలు ముగిసినట్లే ఆయన ఏజంట్ జనరల్ గిరీ పదిక, స్వప్రహర దృష్టితో చూస్తే, రద్దయినట్లే పరిస్థితులకు తగిన నిర్ణయాలు తీసుకోవలసివ

బాధ్యత, అధికారము మిలటరీ కమాండర్‌ది అందుకోసం అవసరమైన సూచనలను సలహాలను భారత ప్రభుత్వం ఆయనకు యిచ్చే ఉంటుంది.

మున్నీ రేడియో స్టేషన్‌నుంచి తిరిగి రాగానే “శరణు వేడమని నైజాముకి మీరే కారణంవల్ల సలహా ఇచ్చారు ?” అని అడిగాను ఆయన జవాబిచ్చేలోపునే ఢిల్లీనుంచి వైర్‌లెస్ వార్త రావడం, ఆయన అటువైపు వెళ్ళడం జరిగింది ఢిల్లీ నాయకులతో మున్నీ అప్పుడు జరిపిన సంభాషణ ఘర్షణవంటిదై నట్లు నాకు తోచింది. కొంతసేపైన తర్వాత పండిట్ జవహర్‌లాల్ నాతో టెలిఫోన్‌లో మాట్లాడ కెరారు ఆయన నా ఆరోగ్యాన్ని గురించి అడిగి ఢిల్లీవచ్చి తనతో మాట్లాడేవరకూ ఏ ప్రకటనలూ చెయ్యవద్దని కోరారు ఇప్పుడు సైనిక పరిపాలన ఏర్పాటుచేసి కనక ప్రజలందరూ తమ దగ్గర ఉన్న ఆయుధాలను అప్పగింత పెట్టవలసిందని, వారికి చెప్పమని సూచించారు. మున్నీకి తీవ్ర జ్వరం వచ్చినందున ఆయన మూడు వాలుగు రోజులు పక్కమీదనే ఉండవలసి వచ్చింది. ఆ తర్వాత ఆయనకు ప్రత్యేక విమానం ఏర్పాటుచేసి మిలటరీ గవర్నరు బొంబాయి పంపించారు.

ఈ సంఘటన గురించి ‘ఒక శకం ముగింపు’ అనే పుస్తకం 292 పేజీలో మున్నీ ఈ రీతిగా వ్రాశారు.

నేను రాత్రి 8-15 గంటలకు ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి పండిట్‌జీ పంపిన వార్త నాకోసం కనిపెట్టుకొని ఉంది దాని సారాంశం .

“నీవు ఈ రాత్రి రేడియోలో ప్రసారం చెయ్యవద్దు. మాతరపున నీవు, మా దిగ్గర నుంచి సూచనలు అందితేనేగాని ఏమీ వాగ్దానాలు చెయ్యవద్దు

హైదరాబాద్ సేన, భారత సేనాధిపతికి లాంఛనంగా తొంగి పోవాలి షేము మరేవైనా సూచనలు, ఆజ్ఞలు, ఇచ్చేవరకు మా సేనా నాయకుడే పరిపాలన నిర్వహిస్తాడు

నేన లొంగిపోవడం మిటిటరికి సంబంధించినది. అందులో నీవు పాల్గొనకూడదు. భారత సేనలతో నీవు నీకిందరాబాదు ప్రవేశించరాదు ”

పండిట్ నెహ్రూ పంపించిన ఈ సందేశము ఎంతో అర్థవంతమైనది. నెహ్రేజీలు 18, 1948 నాడు ఢిల్లీనుంచి భారత ప్రధాని రేడియోలో ఒక ఉర్రూతల శబ్దం ఇచ్చారు అందులో ఉన్న విషయాలన్నింటినీ నేను ఆమోదించాను

“నైజాము ప్రజల విశ్వాసాన్ని కోల్పోయాడు. అందువల్ల హైదరాబాదు పరిస్థితి వర్తమానంలోగాని, భవిష్యత్తులోగాని ఎట్లా ఉండాలి? అనే సమస్యల గురించి నైజాము చెప్పవలసింది ఏమీలేదు” అని నెహ్రూజీ ఘంటా ఘోషణంలా చెప్పారు.

“నైజాము ఇచ్చిన రేడియో ప్రసంగము అసందర్భమైనదనీ నేటి పరిస్థితిలో ఇమిడేసికాదనీ అందుచేత భవిష్యత్తును గురించి నిర్ణయాలు చేసే సమయంలో దానిని విలువ ఇవ్వవలసిన పనిలేదనీ” నేను ప్రధాన మంత్రి నెహ్రూజీకి వ్రాశాను.

పోరాటం తుది దశలోనూ పోలీసు చర్య తరవాత పరిస్థితులు మామూలు ధోరణిలోకి వచ్చిన తర్వాత నేను అప్పడప్పుడు సర్దార్ వలేల్ సలహాలను అడిగి గ్రహించడం జరిగింది. అప్పుడు ఆయన స్వదేశ సంస్థాన వ్యవహారాల మంత్రిగా ఉన్నందువల్ల అట్లా చెయ్యడం అవసరమైంది ఈ సాన్నిహిత్యానికి పూర్వం, నేను ఈ భారతదేశపు ఉక్కు మనిషికి సన్నిహితం అవడానికీ వీలులేనంత దూరంగానే ఉండేవాణ్ణి. భారతదేశ నాయకత్వంలో ఆయనకున్న ఉన్నత స్థానం నాకు ఆయనవట్ల గౌరవంతో మిళితమైన బెదురు కలిగించేది. అందువల్ల నేను ఆయనతో పరిచయం పెంచుకోలేదు మా నడుమ పరిచయం పెరిగిన కొద్ది మా ఇద్దరి దృక్పథాలూ ఒకదాని కొకటి చాలా దూరంగా ఉన్నాయని తెలుసుకున్నాను నన్ను సిద్ధాంతపరంగానూ భారతదేశ సమస్యల

అవగాహనలోనూ నెహ్రూ అనుయాయుణ్ణి వరిగణిస్తారు. సామాన్య ఆర్థిక విషయాలలో నేను వండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూనే అనుసరించాను. మా నడుమ ఉన్న ఈ దృక్పథాల సామ్యంతోపాటు, వండిట్జీ అధిక భారత స్వదేశ సంస్థానాల ప్రజా కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు అయినందున కూడా ఆయన సూచనల ప్రకారం పని చెయ్యవలసిన బాధ్యతకు చూచాను. నేను సలహాలకోసం ఢిల్లీ వెళ్ళినప్పుడల్లా తప్పకుండా ఈ ఇద్దరు మహానాయకుల్ని కలిసేవాణ్ని. బహుశా ఈ పరిస్థితులన్నీ నాకు సర్దార్ తో ఐక్యం అయేటంత సాన్నిహిత్వం ఏర్పడకపోవడానికి అవరోధాలుగా పని చేశాయనవచ్చు.

మహాన్నతలైన ఈ ఇద్దరు నాయకుల నడుమ ఉన్న విభేదాలూ బాగా తెలిసినవే అన్ని రాష్ట్రాలలోను ముఖ్యమైన బాధ్యతలు నిర్వహించవలసిన కీలక స్థానాల్లో తన షనుష్యుల్ని నియమించే భావం సర్దార్ కు ఉంది. నాతో ఒకసారి ఒక మిత్రుడు నేను రెండు గుర్రాలమీద ఒకేసారి స్వారి చేస్తున్నానని చమత్కారంగా అన్నట్లు అన్నాడు. అందువల్ల సర్దార్ పట్ల నాకున్న విశ్వాసము మనస్ఫూర్తియైనది కాదనే శంక ఆయనకున్నట్లు ఆ మిత్రుడు నాకు చెప్పించినట్లు నేను అర్థం చెసుకుంటున్నాను. అదే ఆయన (సర్దార్) అభిప్రాయమైతే దానికి నా బాధ్యత లేదు. దృక్పథము, ప్రజా సమస్యల పరిష్కార విధానాలు. వాటికి మార్గాలు అన్వేషించే ధోరణి. అనే వాటన్నింటిలోనూ నేను వండిట్ జవహర్లాల్ తో ఏకమైనాను. అందువల్ల సర్దార్ పట్లను ఆయన చెప్పిన మాటలు విని, ఎదురు వాదం చెయ్యకుండా తల తిప్పి, అక్షరాలా అమలుచేసి, ఆయన మెప్పుకొందే విశ్వాసపాత్రల కోవకు చెందినవాణ్ని కాకపోయి ఉండవచ్చు. హైదరాబాదు సంస్థానంలో మిలిటరీ పరిపాలనకు ఆశ్వాసాంతం జరిగి, రాజకీయ వాతావరణం కొంత కర్ణాభిరితంగా ఉన్నప్పుడు నేను ఆయన ఆగ్రహానికి కొంతవరకు గురి కావలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. హైదరాబాదు స్టేట్ పబ్లిషింగ్ కర్పధారి (ముఖ్యమంత్రి)

ఆయన పూర్తిగా తాను గీచిన గేటు దాటని స్వభావం ఉన్న మనిషే ఉండాలని కోరినట్లు కనిపించింది. ఆయనప్పటికీ సర్దార్ వచేల్ పట్ల నాకున్న గౌరవం ఎప్పుడూ క్రమక్రమంగా పెరుగుతూనే ఉంది. త్వరగా ఒక నిశ్చయానికి రావడం, ఆ నిశ్చయాన్ని దృఢ విశ్వాసంతో అమలు చెయ్యడం. ఆయన సహజ గుణాలు. ఆయన సునిశితమైన రాజకీయ ధోరణులన్నీ ప్రభుత్వానికి లభించకపోయినట్లయితే భారతదేశంలో స్వదేశ సంస్థానాల పీఠీనత అనే సమస్య, ఇంత శీఘ్రంగా సజావుగా పరిష్కారమయ్యేదిరాదు. ఆధునిక భారత జాతి నిర్మాతలలో అగ్రగణ్యులైనవారిలో ఆయన ఒకరు అని పేర్కొన తగినవాడు. ఈ నాటి విషయ పరిస్థితులలో సర్దార్ వచేల్ ఉన్నట్లయితే మనకు ఎంతో సహాయకరంగా ఉండేది అని, అనేకమంది అనుభవజ్ఞులైన అగ్రనాయకులు భావిస్తున్నారు. అది అట్లాగే ఉంచినా భారత దేశపు ప్రజాసకలము, వారిలోనూ ముఖ్యంగా హైదరాబాదు ప్రజలు ఆయనను ఎప్పుడూ కృతజ్ఞతాపూర్వక గౌరవంతో తలచుకుంటూనే ఉంటారు.

దేశానికి స్వతంత్రం లభించిన తర్వాత, భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రపంచ రాజకీయ పరిస్థితులను విమర్శనాపూర్వకంగా పరిశీలించి, అంచనాలు వేసికొని ఇండియా సామ్రాజ్యవాదాన్ని పరిరక్షించే కోట అని నిర్ణయించి అట్లాగే పరిగణించారు. నెహ్రూ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లో ఉన్న కీలకబొమ్మ అనీ, తొత్తు అనీ నిర్దేశించి, దాన్ని కాలద్రోసేటందుకు తీవ్రమైన పోరాటం సాగించాలనే నిర్ణయం గైకొన్నారు. ప్రజలు దానిపై తిరుగుబాటుచెయ్యాలని ఆదేశించారు. ప్రజా ఉద్యమం, గొరిల్లా వద్దతిలో సాయుధ పోరాటాలు నడిపించాలన్నారు. జైలులో ఉన్నప్పుడే నేను కొంత కొంతగా ఈ పూర్వహరచనా ధోరణులు, మాతోపాటు ఒకే బేరక్స్ లో నిర్బంధంలో ఉన్న కమ్యూనిస్టు డిటెన్యూల గుసగుసల చర్చలు ఆధారంగా ఊహించాను. ఎట్లా జైలులోనుండి బైట పడాలనే ఆశ్రంకూడా నాకు వారిలో కనిపించేది. నైజాము పరిపాలన

ఆతరువాత తమకు స్వేచ్ఛ లభించకపోవచ్చుననీ మరికొంత కాలం తాము నిర్బంధ వాసంలోనే ఉండవలసి వస్తుందనీ అనుకున్నారు. కాని, ఏవో ఎక్కడో జరిగిన పౌరపాటువల్ల వారిలో కొందరి పేర్లు మొట్ట మొదటిలోనే విడుదల పొందవలసిన వారి పేర్లలో ఉన్నాయి. వారు విడుదల అయ్యారు. తర్వాత ఆ పౌరపాటు గుర్తించడం జరిగింది. కాని, ఆ విడుదల ఆర్థరు మార్చకముందే వారి విడుదల అమలు జరిగిపోయింది. ఆర్థరు మార్చేటప్పటికి ఆలస్యం అయింది జరగవలసిన ప్రమాదం జరగనే జరిగింది విడుదలపొందిన వారు బైట ఉన్న తమ బలగాలతో కలిసిపోయి పార్టీ ఆదేశాల ననుసరించి విద్రోహకర చర్యలు కొన సాగించారు.

—o—

35. కమ్యూనిస్టుల సాయుధ పోరాటం, నా శాంతి సందేశ యాత్ర

తెలంగాణాలో రైతాంగం, భూస్వాముల నిరంకుశత్వం దౌర్జన్యవల్ల అణగారినట్లు ఉన్నాయి. వాళ్ళ సరాస్వతి ఏమీ లేకమైనా బలం మిగలలేదు. తరతరంగా అనుభవంలో ఉన్న పేదరికంతో వాళ్ళు దొరలకు, (పెద్ద మనుషులను తెలంగాణాలో సంప్రదాయకంగా పేర్కొనే పేరు) అత్యంత చిగిసిపోతూ ఉండి, అణగిమణిగి ఉంటూ తమ జీవితం చెళ్ళబుచ్చుకొనాలి అన్న ఓధాలా వాళ్ళు భూస్వాములకు దానినలుగా బ్రతికారు. కట్టుకునేటందుకు ఒళ్ళు నిండిన గుడ్డలులేక అర్థ సగ్నంగా ఉంటూ తక్కువ కూలికి, ఎక్కువ కాయకష్టంచేస్తూ, ఎముకలగూడుల్లా కనిపిస్తారు. గ్రామాలలో సమాజంలో స్పష్టంగా రెండు చీలికలు(వర్గాలు) కనిపిస్తాయి. అరడజను మందికంటే తక్కువగా ఉండే కలవారు ఒక వర్గం. చాలా గ్రామాల్లో వీరు ఒకే ఒక వర్గం. వారు కావడం కూడా కనిపిస్తుంది. గ్రామంలో మిగిలిన వారందరూ పెండ్లి వర్గం, లేనివారు. గ్రామంలో ఉన్న భూమిలో ఎక్కువ పాలు తక్కువ సంఖ్యలో ఉన్న 'కలవారి' స్వంతం అయి ఉంటుంది. కమ్యూనిస్టుల నడిపిస్తున్న సాయుధ పోరాటం జరుగుతున్నప్పుడు నేను ఒక గ్రామం సందర్శించాను ఆ గ్రామానికి చెందిన 1400 ఎకరాల భూమిలో 1300 ఎకరాలు ఒకే ఒక డేశ్ ముఖ్ ఆనీ, ఆయన హైదరాబాదులో నివసిస్తూ ఎడాదికి ఎదో ఒకటి రెండు పర్యాయాలు గ్రామానికి వచ్చి మానీపోతూ ఉంటాడు ఆయన భూమున్న గ్రామంలో ఉన్న పేదప్రజలే సేద్యంచేసి పండించి ఆ దొరకే ఇస్తూ ఆయన ఎంత ఇస్తే అదే తమ కూలిగా తీసుకున్నారు. ఈ పేదప్రజలు

చెలియగానే నాకు ఎంతో ఆశ్చర్యమైంది తరతరాలుగా ఈ పద్ధతినే తండ్రులనుంచి కొడుకులు క్రమం తప్పకుండా కొనసాగిస్తున్నారు. నెహ్రూ పరిపాలన కూలదోయాలనే తమ పార్టీ కొత్త వ్యూహారచన అమలు చేసేటందుకు అనుకూలమైన సారవంతమైన భూమి ఇదే అని తెలంగాణాను తమ కార్యక్షేత్రంగా కల్పిస్తున్నట్లు ఎన్నుకొనడం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు రైతుకు భూమివల్ల ఉండే ఆశను వారు వూర్తిగా వినియోగించుకుంటున్నారు “నెహ్రూ ప్రభుత్వం పేదప్రజల దురవస్థలన్నింటికీ మూల కారణము ఈనాడు లభించిన స్వతంత్రం నిజమైన స్వతంత్రంకాదు అందుచేత మనం ఈ పరిపాలకులతో గట్టి పోరాటం జరిపి, భూస్వాములనుంచి విముక్తి సాధించాలి అందుకోసం వీలైన మార్గాలన్నింటినీ అనుసరించాలి,” అని ఆలోచించి జమీందార్ల గడిలను మేడలను నేలమట్టం చేశారు వారి గాదెలను (తిండి గింజలు నిలవడన్న గోదాములను) పశువులను, గడ్డిమెట్లను తగలబెట్టారు. ఈ కార్యక్రమాలు సమర్థించని వారిని క్షూరంగా కూనీ చేశారు. నల్గొండ జిల్లాలోని హుజూరు గిరి, మిర్యాలగూడ తాలూకాలలో ఉద్యమాలు నిర్వహిస్తూ అజ్ఞాతవాసాల దాగి ఉన్న కమ్మనిష్ఠులు ప్రత్యామ్నాయ ప్రభుత్వ పరిపాలన కూడా ఏర్పాటు చేసిస్తూ వార్తలు వచ్చాయి తెలంగాణాలో విప్లవక్షాళలు చేలరేగాయి భారత సైన్యం ఈ ప్రాంతాన్ని తన వశంచేసుకొన్నది. అందుచేత అది అనేక కాలాలు, ఎదురు కాలాలతో దృశ్యమానమైన రణరంగమైంది. ప్రజలలో ధైర్యము నిబ్బరం నశించి భయభ్రాంతలైనారు ఆ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన నా సహకార్యకర్తలు మృదయ విచారకమైన అనేక సంఘటనలు వివరించి చెప్పారు. పట్టవగలు మిలిటరీవారి జులుమువల్ల భయమూ రాత్రి కమ్మనిష్ఠుల దాడి భయమూ వారిని భయకంపితులగునట్లు కావించాయి. ప్రజలు మానవులము అన్న విషయాన్నే మరచి అధోగతికి దిగజారి పోయారు. నల్గొండనుంచి వచ్చిన మిత్రులు కొందరు ఈ పరిస్థితుల్లోనేను అక్కడకు వెళ్లి ఆ ప్రాంతంలోనే నివసించాలనీ, అందువల్ల ప్రజల

అకు మనోదైర్యం తిరిగి వస్తుందని విశ్వసిస్తున్నావనీ చెప్పారు. ఆ ప్రాంతంలో అడుగుపెట్టడానికి ఎవరికీ సాహసంలేదని కూడా చెప్పి, నేను అక్కడకు వెళ్ళి ఉండాలని నిశ్చయిస్తే తమలో కొందరు నన్ను అనుసరిస్తామనికూడా చెప్పారు. నేను అక్కడకు వెళ్ళేటందుకు నిశ్చయించాను ఎనిమిదోనా ఊరి బైటనైనా, మా బృందం అంతా ఉండేటందుకు ఒక కుటీరము నిర్మింపవలసిందని కోరాను. అది పూర్తికాగానే నేను నా నిశ్చయాన్ని భారత ప్రధానికి తెలిపి నా మకాము చిల్లపల్లకి మార్చాను.

ఆ పరిసరాల్లో ప్రజాజీవితం స్తంభిల్చిపోయి ఉంది. సేద్యపు పనులకూడా అన్ని ఆగిపోయాయి దగ్గరే గూడెంలోఉన్న పల్లె ప్రజలు మాకు సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు ఏటినుంచి సీరు తెచ్చి ఇచ్చి, ఆ తర్వాతనే తమ తమ ఇండ్లకు పోయేవారు. దేవాలయంలో ఉత్సవాలు మానివేశారు ప్రజల చూపుల్లో భయం తాండవిస్తోంది. ఆ పరిస్థితుల్లో ఏంచెయ్యడమో నాకేమీ తోచలేదు. ఆ ప్రాంతంలో దూరీటీలోఉన్న మిలిటరీ కమాండరు, బహుశా తనపై ఆధిపత్యముంచి వచ్చిన తాఖీదుల ననుసరించి వచ్చాడో ఏమో నన్ను కలుసుకొని నాకేమైనా రక్షణ ఏర్పాట్లు కావాలా అని అడిగాడు. అవేమీ అక్కరలేదని చెప్పి నా దారిని నన్ను సా ప్రజలతో పదిలివేయమని కోరాను. వారి రక్షణలో నేను సురక్షితంగా ఉన్నాననీ, భగవదీశు మరో రీతిగా ఉంటే ఎవ్వరు ఎంత కృషి చేసినా నన్ను మరేదీ రక్షించలేనని చెప్పాను.

మేము రెండు రోజులు కుటీరంలోనే గడిపి, ఆ తర్వాత ఇటూ అటూ సంచారం చేయడమని నిశ్చయించాము. పగలు, సమీపంలోఉన్న ఏదో ఒక గ్రామాన్ని సందర్శించి, సాయంత్రానికి రింగి మా చోట చేరుకునేవాళ్ళము. మా భోజనానికి ప్రజలపైన ఆధారపడటం మంచి వని కాదని అనుకున్నాము అందుకేర పొద్దున్నే ఉపాహరాన్ని తీసుకొని మరీ బైలుదేరే వాళ్ళము కాని ప్రజలను సదుపాయం ఏవయము సమస్య అయింది నేను, నా అవితతనంవల్ల నడవలేని స్థితిలో ఉన్నవాణ్ణి

ఒకరు, తమ ఎడ్లబండినీ ఎడ్లనూ ఇస్తామన్నారు. కాని, బండితోలేటందుకు ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. నా కార్యదర్శి, శ్రీదామోదర్ ఆవని పెపట్టాడు మా బృందంలో ఐదుగురం ఉన్నాము. నల్లగొండ జిల్లా కాంగ్రెసు కమిటీ అధ్యక్షుడు, కాంగ్రెసు నాయకులలో సీనియరు అయిన శ్రీ ఉమ్మెత్తల కేశవరావు ఆ రోజుల్లో నాకు తోడు నీడవంటి వాడై నాడు. తెలంగాణా రైతాంగానికి సేవ చెయ్యాలనే హృదయ పూర్వకమైన భావా వేశము ఆయనలో వ్యక్తమై నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. ఆయన అనుచర వర్గంలో ఎందరో యువకులున్నారు ఆయన తమ హితాభిలాషి అని (మంచికోరే వాడని) సామాన్య ప్రజలు గుర్తించారు.

మేము మా కార్యక్రమానికి జీవిత విధానానికి ఒక వద్దతి ఏర్పాటు చేసుకొన్నాము ఎ గ్రామంలోనైనా మేము ప్రవేశించగానే చుట్టూ విశాలమైన స్థలం ఉన్న చెట్టనీడలో కూర్చునేవాళ్ళము. మేము కూర్చుండేటందుకు మాతోటి మా కంబళ్ళు తీసుకొనిపోయి వాటిని పరచుకొని కూర్చునేవాళ్ళము మేము ఎవరింటికీ వెళ్ళేవాళ్ళము కాము అట్లా వెళ్ళి ఉంటే మేము వాళ్ళ తరపు మనుష్యులమని, మమ్మల్ని మాకు ఆతిథ్య పిచ్చిన గృహస్థుల్ని ఒక వంక మిలిటరీ అధికారులు మరొక వంక కిష్యునిష్టలూ జమకట్టి మమ్మల్ని అనుమానించడమో మాకు దూరం కావడమో జరిగేది. మేమట్లా కొంతసేపు కూర్చున్న తరవాత గ్రామం లోని ప్రజలు ఒకరి తరవాత ఒకరుగావచ్చి చేరేవార. వారితో మేము స్నేహభావంతో వారి కష్ట సఖాలు పరిస్థితులు గురించి అడిగేవాళ్ళము వాళ్ళు ముందు జంకేవారు. తర్వాత పొడిమాటలతో ఆసలు విషయం తెలిసేట్లు మరొక మాట దానికి జతని మరొకరు ఇంకోమాట ధొరణిలో చెప్పేవారు

ఒక పదిహేను రోజులపాటు మేము ఈ ప్రాంతంలో ఈ రీతిగా వ్యవహరించిన తర్వాత మాకు అసలు పరిస్థితి నిజ స్వరూపము కొంత కొంత తెలిసింది. ఆ తరువాత నిర్జీవంగా ఉన్న ప్రజలలో కొంత జీవం

కినివీచసాగింది వారు క్రమక్రమంగా దైర్యం తెచ్చుకొనడం ప్రారంభించారు నేనుకూడా వారితో ఎప్పుడు మాట్లాడినా వారిని కమ్యునిష్టులకు గాని మిలిటరీ వారికి గాని ఛయవదండ్రుని ఉద్బోధించ సాగాను ప్రభుత్వంతో జరుగుతున్న ఈ సాయుధ పోరాటంపట్ల మీకు విశ్వాసం లేకపోతే, మీ దౌర్జన్య విధానాలతో మేము ఏకీభవించటంలేదని, మీకు ఆశ్రయమివ్వలేము మేము అనుమానితులమై మిలిటరీవారి ఆగ్రహానికి గురి (ప్రాత్రులము) కావాలనీ కోరటంలేదు, అనీ కమ్యునిష్టులతో స్పష్టంగా చెప్పాడి మీరు కమ్యునిష్టులకు ఆశ్రయం ఇవ్వకుండా ఉంటే మిలిటరీ ప్రభుత్వము మాదైర్యం దిన జీవితానికి ఎంతమాత్రము అడ్డం రాదు." ఇవీ నేను వారితో చెప్పిన మాటలు. వారికి క్రమక్రమంగా నా మాటల ప్రభుత్వంలో తెలంగాణా పరిస్థితుల ప్రత్యేకత, విశిష్టత గురించి ముచ్చటించడం అనందరూపంగా ఉండదని భావిస్తున్నాను. గ్రామీణ యువకులైన కమ్యునిష్టులు విద్యావంతులై మంచి సామర్థ్యం ఉన్న నాయకుల నాయకత్వం కింద వనిచేస్తూ ఉండటం చూసిన రైతులు వారు తమ్ము భాస్వాముల దాన్యంనుంచి విముక్తి చెయడానికి అవతరించిన రక్షకులనే భావించసాగారు అంతేకాని వారికి జాతీయ అంతర్జాతీయ కార్మిక పోరాటాలు దానికోసం రూపొందించిన వ్యూహారచనా రీతులు, ఎమీ తెలియపు ప్రజలకు అవన్నీ అర్థం చెసు కొనేటందుకు అవసరమైన జ్ఞానం ఎంతమాత్రమూ లేదు అందుచేత వారు అజ్ఞానంలో మునిగి ఉన్నారు

తాము గొప్ప ఆపదలో ములిగి ఉన్నప్పుడు కమ్యునిష్టులు తమకు ఆనరాగా నిలబడి, సాయంకేసి తిరిగి తలెత్తకొని తిరగ గలిగేటందుకు తోడ్పడినారన్న కృతజ్ఞతా భావమే ప్రజలు వారిని తమవారుగా భావించడానికి తగినంత కారణమైంది మిలిటరీ ఆఫీసర్లలో కొందరు సీనియరు ఉధికారులు తమ రైతవ్య నిర్లహణ చాలా కష్టనిష్టులారితో మానసిక పరిస్థితుల ప్రాబల్యం కల్పించే ఆవరోధాలతో కూడి ఉన్నదని చెప్పారు అవును, రైతులు తమకు రాధదాయకమైన కార్యక్రమాలు సెట్టిపెట్టిన

ఉపకార పరాయణులను తమకు నిజమైన మిత్రులని నమ్మినవారిని, ఏ కారణాలు వురస్కరించుకొని మిలిటరీ నాయకులకు అప్పగిస్తారు? చాలాచోట్ల, మిలిటరీకూడా అత్యంత క్రూర హింసలు చేసింది. అనేక మంది యువకులను, కనీసీర్పుకొనే చర్యలుగా కాల్చి చంపారు. రెండు వర్గాలవారూ అనేక విషాద గాథలు చెప్పారు నేను సందర్శించిన ఒక గ్రామంలో నాకు స్త్రీలు, వసిపిల్లలు, ముసలివారు మాత్రమే కనిపించారు 'ఏమిటి?' అని నేను అడిగితే గత కొన్ని మాసాలుగా మిలిటరీవారు జబ్బు సత్తువఉన్న గ్రామీణులందరినీ ఆ గ్రామానికి రెండు మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న మిలిటరీ కంపౌండ్‌లో నిర్బంధంలో ఉంచుతున్నారని వారు కమ్యూనిస్టులకు ఆశ్రయ మివ్వకుండా వారితో కలిసిపోకుండా ఆపేటందుకు ఈ చర్యవేసినట్లు బాబిస్తున్నామని చెప్పారు. అక్కడ గస్తీ ఉన్న మిలిటరీ యూనిట్ కమాండర్‌ని అడిగితే ఇది 'కమ్యూనిస్టు గ్రామం' అని జవాబు చెప్పాడు. 'గ్రామానికి గ్రామం అంతా కమ్యూనిస్టులెట్లా ఆయారు' అని నేను ఆయనను ఆ తర్వాత అడిగాను మిలిటరీ మనిషి దగ్గరనుంచి ఆ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పించుకోవడము నిష్ఫలము మరొక గ్రామంలో ప్రజలు నన్ను సాగనే అందరూ నాచుట్టు చూగి వలవల సన్నాహము వారిని ఓదార్చి 'ఏమి జరిగింది?' అని అడగగా వారు తమ గ్రామానికి చెందిన సులగుడు యువకులు ఆరెన్ఫ్ యారని చెప్పారు.

ఆ విషయాన్ని గురించి వాకబు చెయ్యగా ఆ యువకులకు గూర్ఖా సైనికుణ్ణి కాల్చి చంపినట్లు సేదారోపణ జరిగిందని వారిని కాల్చిచంపడం జరుగుతుందనీ తెలిసింది. కమ్యూనిస్టుల ఘోరకత్తిల్లాలు కూడా అంత క్రూరంగానూ ఉన్నాయి. చదిమంది మెసలేచోట పట్టచగడే కమ్యూనిస్టు గొర్ఖాలు కాల్చి చంపిన మనుషుల శవాలుపడి ఉండటం చూశాను. ఆ వాతలు కమ్యూనిస్టుల చర్యలను ఆమోదించనివారై ఉంటారు. మరికొంత వ్యతిరేకంగా ఈ యుద్ధము ప్రారంభమైందో ఆ భూస్వాములు మారంగా రాజధాని నగరంలో సురక్షితంగా ఉన్నారు. కమ్యూనిస్టుల

అడుగుజాడలలో నడవడానికి ముందుకు రానటవంటి సామాన్య జనులే హింసలకు, దోపిడీలకు, గృహ దహనాలకు, హత్యలకు గురికావడం జరిగింది. ఒక గ్రామంలో ఒక వృద్ధుని ఇద్దరు కొడుకులనూ, యువకులైన వారిని, స్థానిక కమ్యూనిస్టు నాయకుడి ఆజ్ఞలను పాలించలేదనే సాకుతో కొల్చి చంపడం చూశాను. అట్లా ఘాతుక చర్యలకు గురియై మరణించిన వారి శవాలకు సగౌరవంగా మతానుసారంగా సంస్కారాలు జరిగిట్లు శ్రద్ధ పహించడము మా బృందంలోని వారు నిర్వహించిన ముఖ్యమైన పనులలో ఒకటి ఆ శవాల దగ్గరకుపోవడడానికి కూడా ఎవరూ సాహసించలేదంటే ఈ పనిలోని ప్రాధాన్యం వెల్లడి అవుతుంది.

పరిస్థితి ఎంత విషాదకరంగా ఉందో వెల్లడించేటందుకే ఈ కొద్ది ఉదాహరణలూ వివరించాను ప్రతివారమూ ప్రధాన మండ్రుకి నా అనుభవాలను నివేదికల రూపంలో పంపించేవాణ్ణి. ఆరు-ఆరు ఏళ్లు ఈ పరిస్థితి కొనసాగి, చివరకు మామూలు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి కమ్యూనిస్టులు తాము గురితప్పి వ్యవహరించినట్లు గుర్తించారు, వారు తమ ఉద్యమం సామాజిక వ్యతిరేక శక్తుల చేతుల్లోకి జారిపోయినట్లు గ్రహించారు. అందువల్ల వారిలో యుక్తాయుక్తా తెరిగినవారు ఆత్మపీమర్క చెసుకొన్నట్లు కనిపించింది తర్వాత వారు లాంఛనప్రాయంగా ఉద్యమాన్ని విరమిస్తున్నట్లు ప్రకటించాలని నిర్ణయించారు గ్రామస్థులకూడా అప్పటికి కమ్యూనిస్టుల ఆలోచనా సరళిని, వారి ఎత్తుగడలను గ్రహించి, వారిని గుడ్డిగా అనుసరించడం మానివేశారు యథార్థం చెప్పాలంటే ఉద్యమం విఫలమైంది కమ్యూనిస్టులలో చిన్న స్థాయిలోఉన్న నాయకులు నా సహచరులను రహస్యంగా కలుసుకొని ప్రభుత్వ వైఖరిలో మార్పుపెట్టట్లు వాదించవలసిందని అభ్యర్థనలు వెయడంకూడా జరిగేది చిట్టచివరకు కమ్యూనిస్టు పార్టీమీద ఉన్న నిషేధాన్ని తొలగించడము, మొదటి సార్వత్రిక జనరల్ ఎన్నికలలో వారు పాల్గొనే అవకాశం లభింపజేయడము ౧౯౬౦-౬౧-౬౨

ఈ అధ్యాయాన్ని ముగించేటందుకు ముందు కమ్యూనిస్టు పార్టీ తెలంగాణా శాఖ ప్రవారం చేస్తూన్న ఒక భ్రమనూ అది ఎంత అసం

దర్బమైనదో అనే సంగతినీ వివరించవలసిన అవశ్యకత ఉన్నట్లు భావిస్తున్నారు భూస్వాముల భూములు భూమి ఎంతమాత్రమూలేని వ్యవసాయ కూలీలకు పంచిపెట్టినట్లుగా వారు చెప్పకొంటున్నారు అది నిజం కాదు. బాలా సందర్భాలలో వారు తమ చెప్పచేతులలో ఉండి తమకు వద్దట, ఇచ్చిన వారికే భూములు పంచిపెట్టారు నా వర్యటనలలో అట్లాంటి సంఘటన లెన్నో నా కండ్లవడ్డాయి అసలు జరిగింది ఏమిటంటే జమీందార్ల సొంత భూముల్ని రైతులు తమ ప్రాంతీయ కమ్యూనిష్టు యూనిట్ల నూచనలు, అజ్ఞలు, ప్రోద్బలం మూలంగా అక్రమించుకొని కేంద్రం చేశారు. ఈ అభిప్రాయాన్ని నేను, రాష్ట్రపతి సందేశంపైన మొదటి లోక్ సభలో జరిపిన ప్రసంగంలో వెల్లడించడం కూడా జరిగింది. శ్రీ రామ నారాయణరెడ్డి మిలిటరీ పరిపాలన చర్యలు రైతులకు పీడాకరంగా పరిణామించాయని పేర్కొని వాటిపై న్యాయ విచారణ జరిపించాలని అభ్యర్థించారు. ఆ సందర్భంలో, కమ్యూనిష్టు పార్టీ ఆపలంపించిన జాతీయతా వ్యతిరేకపు ధోరణులను లోక్ సభ స్పష్టం చేసి కనువిప్పు కలుగునట్లుగా వివరించి, యధార్థం స్థాపించవలసిన కర్తవ్యం నా పాలబడింది. ఈ ఉద్యమం భూమికోసం రైతులు లేవదీసిన తిరుగుబాటు ఆంటూ తెలంగాణా కమ్యూనిస్టులు నొక్కిచెప్పి మొదటనుంచీ ప్రచారంచేస్తూ ఉన్నారు కానీ, అది పూర్తిగా అబద్ధము, తెలంగాణాలో ఆనాడున్న ప్రత్యేక పరిస్థితులను అవకాశంగా గ్రహించి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ తన రాజకీయ ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా మలమలనేటందుకు జమీందార్ల భూములన్నీ పుచ్చేసి రైతులకు వాగ్దానం చేసింది. క్రమక్రమంగా ఆ వాగ్దానంలోవున్న ఆసందర్భాన్ని అందరూ గుర్తించడం జరిగింది.

తెలంగాణాలో ఉన్న ముఖ్యమైన సమస్య రైరకి భూమి సమస్య ధించిన సమస్యే జమీందార్లు కి సహాగిస్తున్న వివరీతమైన దోపిడీ పేర రైతులపైన కమ్యూనిస్టుల ప్రభావం వదేటందుకు అనుకూలమైన ఆధార మైంది. వారిని, దానినుంచి తప్పించాలంటే భూమి సమస్యను నూటిగా

ఏ మాయామర్మమూ లేకుండా పరిష్కరించడం ఒక్కటే ఏకైకమార్గము. కమ్యునిష్టులపై నేరం మోపడంవల్ల ఏమీ ప్రయోజనం లభించదు. రైతుల చేతుల్లో ఏదైనా వడే పరిష్కార విధానంచూడాలి. అందుచేతనే నేను హైదరాబాదు సంస్థానంలో మొట్టమొదటి ప్రజాప్రభుత్వ మంత్రివర్గము ఏర్పాటు కాగానే, భూసంస్కరణలు చట్టబద్ధం చేసి తీరాలని పట్టు పట్టాను. పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూకి ఫ్లానింగ్ కమిషన్ సభ్యులకు ఆ కార్యక్రమం ఎంత అత్యవసరమైందో ఎంత ఎక్కువ ముఖ్యమైందో నచ్చచెప్పే ప్రయత్నం చేశాను. వారు పరిస్థితిని చక్కగా అవగాహన చేసుకొన్నారు, ఆవశ్యకతను గుర్తించారు. శ్రీ గుల్జరిలాల్ నందా, శ్రీ ఆర్. కె. పాటిల్ లు భూసమన్యలను పరిశీలించిన నిపుణులతో కలిసి హైదరాబాదు విచ్చేసి మూలో కొందరితో చర్చలు జరిపారు. వాటి ఫలితంగా చివరకు భూసమతాలకు గరిష్ట పరిమితిని చట్టబద్ధం చేయడానికి నిర్ణయం జరిగింది.

ఆ చర్చలలో పాల్గొన్న నాయకులలో కొన్ని వర్గాలవారు ఇట్లాంటి చట్టం చెయ్యడమే తా మొప్పుకొనకూడదని భావించి, దానికి అడ్డంకు లెస్తో చూపించారు. కాని, సుదీర్ఘమైన చర్చల తర్వాత తుది నిశ్చయం తీసుకొనడం జరిగింది. అయితే ఈచట్టం తీర్మానం కావాలని నిర్ణయించిన నాటినుంచి అవి అమలులోకి వచ్చేవరకూ కొన్ని నెలల కాలం గడచింది. భూకమతాలకు గరిష్ట పరిమితులు నిర్ణయించడంలో హైదరాబాదు సంస్థానం మొదటిదై ఇతర రాష్ట్రాలన్నింటికీ దారి చూపిన కీర్తి వహించింది. కాని, చెట్టం చెయ్యడంతో కనిపించిన పట్టుదల దాన్ని అమలు చేసే కార్యాచరణలో వ్యక్తం కాలేదు.

లంబాడీ తండాలు నైనికుల దొర్జన్యాలకు ప్రత్యేక లక్ష్యానై నాయి. ఈ తాండాలు ఇక్కడా అక్కడా పలచపలచగా ఆయా ప్రాంతాల్లో చెదిరి ఉండటమువల్ల అవి రహస్య జీవనం గడపుతూవున్న కమ్యునిష్టుల సమావేశాలకు, చర్చలకు అనుకూలమైన స్థావరాలుగా ఉన్నాయి. లంబాడీలు కమ్యునిష్టులకు రక్షణ కల్పిస్తున్నారనీ, వారి హింసాయుత

చర్యలకు మద్దతు ప్రోత్సాహం ఇస్తున్నారనీ కూడా అనుమానించారు. ఈ లంబాడీలు ఏమీ తెలియనివారు వారు సంపార జాతి చిత్తుల పండకుండా ఒకచోట స్థిరపడి, నేద్యం చేసుకుంటూ ఉన్నారు. లంబాడీలు చిత్తులనుకూడా శ్రద్ధగా వెంచుతున్నారు వారుమంచిరైతులు, వారిలో కొంతమంది సంచస్సులు బాగా ఉన్నవారు సంప్రదాయ సిద్ధమైన తమ ప్రత్యేక సంస్కృతి, సామాజిక నిర్మాణాలు సాంఘిక నిర్మాణాన్ని శ్రద్ధగా రక్షించుకొంటారు ప్రతి తాండాలో ఒక నాయక్ లేదా పెద్ద ఉంటాడు. తాండాలోని వారి సదుమ ఏదైనా విభేదంవస్తే ఆనాయక్ తుదిమాట తీర్పు. ఆయనే కుల పెద్ద, అంటే తాండాలో వున్న వారందరికీ పెద్ద తాండా చృవహారాలన్నీ కుల గౌరవానికి ఒగిసిట్లు తీర్మానం చేస్తారు తాండాలోని వారందరికీ కొన్ని కారణాల తెలియని నమ్మకాల (మూఢ భావనలు) న్నాయి రాత్రి వేళల్లో విశాచాలు కరుగుతూ దీపం ఉన్న చోట పస్తాయని లంబాడీలు సమ్మతారు. అందుచేత వారు రాత్రి దీపం చేతుండా కాలం గడపుతారు సహజంగా అట్లాంటి నివాసాలు కమ్మునిప్పులు తలచెట్టిన కాగ్య్ర మాలకు చాలా అనుకూలమై వని రుజువైంది.

నేను ప్రతి తాండా సందర్శించి ప్రజలతో మాట్లాడుతూ చాలానేవు గడిపాను తాండా చాల చిన్న గూడెంవంటి దైనందువల్ల, పెద్ద, చిన్న ఆనే భేదం లేకుండా అందరూ వచ్చి నా మాటలు వినేవారు కాని, వారు తమ మనసులో వున్నవి చెప్పడానికి భయపడుతున్నట్లు నేను గమనించాను. అందుచేత వారితో చాట్ల పట్టా ప్రమంగా మారాయో ఎవరంగా తీరికగా చెప్పి వారు కమ్మునిప్పుల గుప్పెట్టానుంచి తప్పించు కోవలసిన ఆత్మావశ్యక బాధ్యతను గురించి, సచ్చచేష్టలనీ విచ్చించి. అట్లా నేను కమ్మునిప్పులేనే ఆ ప్రాంతం నుంచి విలిటిరీని తొలగించడానికి వీలవుతుంది.

అపారమైన విలిటిరీ బలం, తన కరిన ముష్టి బంధంతో తాండా లో పున్నవారిని లాడించింది. తాండాలను వున్న చోటి నుంచి మార్చి

గ్రామ పరిసరాల్లో ఎక్కువమందితో కలిసి జీవించేటట్లు పునరావాసం చెయ్యడం కమ్యూనిస్టుల బాధకు ఒక విరుగుడు. మార్గం అని మిలిటరీ పాలకులు భావించారు. వెంటనే ఆ సంబంధమైన ఆజ్ఞలు జారీ అయినాయి. లంబాడీలు తాము పున్నచోటు వదలి కొత్త చోట్లకు కదలవలసి వచ్చింది. అప్పుడు వారి కెదురైన బాధలు, నమస్కాలు లెక్కించడానికి వీలుకాదు. అనుకులమైన వాతావరణము, చాలినంత మంచినీటి వసతి, పశువులను మేవడానికి వచ్చిక భూములు పున్నచోటు వదలి కొత్తచోట్ల కొత్త పరిస్థితులకు అలవాటు పడటం వారికి ఎంతో కష్టమైంది. కొత్త చోట్లలో తీవ్రతాపసరాలు ఏమీలేవు. త్రాగే మంచినీరు తెచ్చుకొనడం కూడా సమస్యే అయింది. అందుచేత వారు ఎన్నోరోగాల పాలయ్యారు. వందల కొద్దీ పిల్లలూ, ముసలివారూ మరణించారు. వారి పశువులు కూడా రోగాల పాలయ్యాయి. అందుచేత ఎటుచూసినా కన్నీరు, వెక్కిళ్ళు. ఏ తాండాలోకి వెళ్ళినా మిలిటరీ సైనికులు, కమ్యూనిస్టులు, చేసిన దురాగతాలు కళ్ళ బడేవి. అప్పుడు జరిగిన సంఘటన ఒకటి వివరించడం అవసరమని భావిస్తున్నాను. అప్పుడు సాయంకాలం అవుతోంది. నేను ఒక పెద్ద తాండాకు వెళ్ళాను. దానికి, కమ్యూనిస్టుల ఇనవకొట అనీ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి వట్టుగొమ్మ అనీ, పేరుంది. ఆ రాత్రి అక్కడే గడిపాలని నా ఉద్దేశం. వారు ఆ రోజు పండుగ యేర్పాటు చేసుకున్నారు. గత రెండు సంవత్సరాలలోనూ యెప్పుడూ ఏ రోజూ సంతోషంగా గడవలేదని చెప్పి పండుగ చేసుకొంటున్నామని అన్నారు.

మిలిటరీ అధికారులు రాత్రివేళ మంట వెయ్యకూడదని నిషేధించారు. అందుచేత వాళ్ళకు అత్యంత ప్రీతి పాత్రమైన సంగీతం, నాట్యం మానుకోవలసివచ్చింది. స్త్రీలు కూడా తమ హత వినోద కార్యక్రమాలు పునరుద్ధరించాలని గాఢంగా కోరుతున్నట్లు చెప్పారు. కొంత తీవ్రంగా ఆలోచనలుచేసి, దగ్గరనే పున్న మిలిటరీ అధికారితో లంబాడీల కోర్కెను నేను మన్నిస్తున్నానని వారి పండగ వినోదాలు కొనసాగుతాయని భారత చెప్పి పంపించాను. ఆ రాత్రి నే నక్కడే ఉంటానని ఉదయం అయిన

తర్వాతనే వెడతాననీ కూడా చెప్పాను. ఆ మాట వినిగానే వారి సంతోషం కట్టలు లేకుండా విజృంభించింది. నాకు వారి ఆటలు పాటలు కార్యక్రమంలో ప్రత్యేకంగా ఆసక్తి లేకపోయినా ఆ మూలాగ్రం అది చూడ వలసివచ్చింది. వ్యక్తిత్వము, ప్రదర్శనా చాతుర్యము, రంగస్థల మర్యాద మెప్పు కలిగించాయి. ఎంతో సంతోషంతో నేను మరునాడు తాండావదలి వెళ్ళాను.

తర్వాత సుమారుగా అన్నీ తాండాల నాయకుల్ని ఒకచోట సమావేశపరచి వారితో చట్టవిరుద్ధమైన దౌర్జన్య చర్యలు, రాజకీయ కుట్రలు సహించడం జరిగదని, వాటికి దూరంగావుండి వారు (లంబాడీలు) శాంతియుత జీవితం గడుపుతూ తమ సేద్యము, అనుశ్రుతంగా చేసుకుంటున్న వృత్తులు చేసుకోవచ్చునని హితోపదేశం చేశాను. అట్లాగే అని వారు అంగీకరించారు. కొత్తగా వలసపోయిన ప్రాంతాల నుంచి తిరిగి వారు తమ నివాసాలకు వెళ్ళడం జరిగింది.

వేరే సందర్భంలో గ్రామాల్లో దాగివున్న అనుమానితులైన కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలను పట్టి అప్పగించేటందుకు ముందుకు వచ్చేటట్లు ప్రజలకు నవ్వుచెప్పడం కష్టంగా వుందని మిలిటరీ అధికారులు భావించే భావించేవారని నేను చెప్పడం జరిగింది. ప్రజలతో కలిసిపోయి, వారి దైనందిన సమస్యలు అవగాహన చేసుకొని వీలైనంత సమర్థవంతంగా వాటిని పరిష్కారం చేసుకొనేటందుకు వారికి తోడ్పడుతూ భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ తెలంగాణా శాఖ రైతులకు ఎంతో గాఢమైన సేవ చేసింది. అందువల్ల గ్రామప్రాంతాలలో వారికి స్థిరమైన స్థావరం లభించింది. ప్రజాసామాన్యంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీపట్ల కృతజ్ఞతా భావం పాతుకొని వెరిగింది. తమ్ము అడుకొనేవారెవరూ లేని కష్ట సమయంలో పక్కన నిలబడి వారని తమవారని గుర్తింపదగినవారని, ప్రజలనుకోవడం అత్యంత సహజం. కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలు కూడా కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలను జీర్ణం చేసుకొని, క్రమశిక్షణ పాటిస్తూ ప్రజలలో ముందుకు వచ్చుకొనిపోతూ పనిచేసేవారు. తెలంగాణా సాయుధ పోరాటానికి

ముందు వారితో ముచ్చటించేటందుకు అవకాశం కలిగినప్పుడల్లా, వారికి స్థానిక జాతీయ సమన్యలను గురించి మంచి అవగాహన ఉందని నేను గమనించాను. వారందరూ సునిశితమైన వ్రజ్ఞ, పాండిత్యం కలవాడూ కాంగ్రెసు తెలంగాణా ప్రాంతంలో ప్రజలలోకి చొచ్చుకొని పోవలసిన అవసరము, పరిస్థితి ఇప్పటికీ అట్లాగే మిగిలి ఉన్నాయి. ఉద్యమ ప్రారంభ దశలో కాంగ్రెసుకు చెందినవారము అని చెప్పకనే వారందరూ గ్రామాల లోని యథార్థ పరిస్థితుల నెదుర్కొనేటందుకు కావలసిన గుండె ధైర్యము సాహసములేనివారనే అనాలి. అందుచేత ఆసక్తైన కాంగ్రెసు కార్యకర్తలు ఇంకా రావలసేఉంది. కొత్త నాయకత్వం క్రమక్రమంగా అంకురిస్తోంది. 'క్విట్ ఇండియా ఉద్యమం' కాంగ్రెసు సిద్ధాంతాల సనుసరించి తెలంగాణాలో వని చేస్తున్న ప్రగతిశీల కార్యకర్తల ఆలోచనలకు కొత్త జీవం ఇచ్చింది. వారి ఆవిర్భావంతో కాంగ్రెసు సంస్థ ఒక రూపం ధరించి ఆతర్వాతి కాలంలో (నెలల్లో) ప్రజలపై జరిగిన కమ్యూనిస్టు దాడుల్ని ఎదిరించడము, కమ్యూనిస్టు ఫార్టీ ప్రభావం నుంచి ప్రజల్ని తప్పించడము చేయగలిగింది.

ఈ స్థాయిని సాధించేటందుకు ప్రగతి శీలమైన సాంఘిక ఆర్థిక సిద్ధాంతాల అవగాహన అవసరమైంది. ఆ సిద్ధాంతాలు తరతరాలుగా దోపిడికి గురి అయిన రైతాంగానికి విముక్తి కలిగించేటటువంటివై ఉండాలి. హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఎక్కువ మేర వ్యాపించుపున్న తెలంగాణాలో ప్రత్యేక పరిస్థితి ఉంది. అక్కడ సూటిగా ఎదుర్కొనవలసిన విషమ సమన్యలున్నాయి. వాటి పరిష్కారానికి ఒక పథకం ప్రకారం అర్జంటుగా నిర్వహించవలసిన కార్యక్రమం అవసరం. ఉపశాంతి కలిగించే మాటలుగాని, ఆవేశం రెచ్చగొట్టే నినాదాలుగాని నిష్కల్మష హృదయులు నిరాదంబులు అయిన ప్రజల మనస్సుల కెక్కిపు.

వారు కమ్యూనిస్టులు ఉపయోగిస్తున్న విధానాలపట్ల శంకిత స్థాంతులే కాని, వారితోపాటు నేనుమాడా ఉన్నాననే ఆపురెవరూ

మరొకరు లేదు. ఈ పరిస్థితులలో హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు జెండా సీదను వనిచేస్తూ రైతాంగంమీద అప్పటికే వ్యాపించివున్న కమ్యూనిస్టు ప్రభావాన్ని చాలావరకు తొలగిస్తూ, లిమిటో తాము ఐకమత్యంతో ఉంటూ పనిచేసే య వక్రం కొండరు ముందుకువచ్చి నాయకత్వం వహించారు హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు సామాజిక ఆర్థిక లక్ష్యాలు, ఆ సంస్థ నియమావళి ఆశయాలు రూపొందించిన సందర్భంలో వాటిని ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనడం జరిగింది -

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు (లక్ష్యము) ఆశయము న్యాయ సమ్మతము శాంతియుతము అయిన విధానాలను అనుసరిస్తూ ఘనత పొందిన నిజాము ప్రభువు ఆధిపత్యం కింది బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వాన్ని సాధించడము. అటువంటి ప్రభుత్వము ప్రజలకు అనేక రక రకాల (విధాలుగా సాగుచున్న) చోపిడిలనుంచి విముక్తి కలిగించేటందుకు ఆభివృద్ధికి, సుఖశాంతియు జీవితానికి, ఆవశ్యకమైన సాధనము ఆ ప్రభుత్వంలో అల్ప సమర్థకలకు సంపూర్ణ రక్షణ ఉంటుంది "

ఇంతకు ముందు ఒక లభ్యాయంలో తెలుగాణా ప్రాంతంలో స్టేట్ కాంగ్రెసు సంస్థ నిర్మాణం కృషి చేసిన అగ్రనాయకులను కొందరిని గురించి పేర్కొన్నాను (వ్రాశాను) ఇప్పుడు మరొక కార్యకర్తను గురించి వ్రాయడం అవసరం అని భావిస్తున్నాను శ్రీ పి. వి. సరసింహారావు కార్యకర్తలకు సిద్ధాంతపరమైన అవగాహన ఇవ్వడంలో సహకరించిన మనిషి ఆయన రెండు డిగ్రీలు పొందినవాడు బహు భాషావేత్త అనాడు. ప్రజలను కలవరపెడచున్న సామాజిక ఆర్థిక సమస్యలను గురించి జ్ఞానంగా తెలుసుకున్న మునిషి. సామాజిక శాస్త్రాన్ని నవీకరణంగా అధ్యయనం చేసినవాడు తన లాయరు వృత్తిని వదిలి స్వాతంత్ర్యోద్యమంలోకి హృదయ పూర్వకంగా దూకినవాడు పోలీసు చర్య పూర్తి అయిన తర్వాత ఆయన హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు కార్యదర్శిగా బాధ్యతలు చేబట్టి యువ కార్యకర్తల వర్గానికి బలం కలిగించాడు. రాష్ట్రం అంతటా కార్యకర్తల శిక్షణకు అధ్యయ

నానికి శిబిరాలు నిర్వహించాలని కృషి చేశాము, ఆ కృషి, హైదరాబాద్ స్టేట్ కంగ్రెసు కొక ప్రత్యేకత నిచ్చి నిజాము ప్రభుత్వాన్ని చివరి చావు దెబ్బ కొట్టే శక్తిని సమకూర్చింది

కమ్యూనిస్టుల గురి తప్పింది రైతుల మనస్సు తెలుసుకొనడంలో వారు విఫలమయ్యారు ప్రజలలో కొన్ని వర్గాల -
ఆలోచనలు చెయ్యటండా ఆయుధాలు సప్తయి చెయ్యడం పొరపాటని వారే గుర్తించారు. రైతులకు వారు సూరిపోసి
'పోరాటంలో పాల్గొంటే మీకు ఘామి లభిస్తుంది' అన్నదే ఆ భావము. వారి ఉద్యమం గ్రామాలలో ఉన్న సంఘ వ్యతిరేక శక్తుల చేతుల్లోకి పోయింది. అప్పడు దాడులు, గృహదహనాలు, బండిపోట్లు, హత్యలు, పెద్ద ఎత్తున జరిగాయి సరళహృదయులు, సూటిగా న్యాయంగా వ్యవహరించే సామాన్య ప్రజలు తాము కమ్యూనిస్టుల కుట్రలలో పడి మోసపోయామని గుర్తించి కమ్యూనిస్టు పార్టీ గుప్పిట్లో (వీడియో) నుంచి బైటపడ్డారు ఆ తర్వాత వారు కమ్యూనిస్టుల్ని ఎదిరించడానికి కొంత కాలం పట్టడం మాత్రమే జరిగింది తర్వాత జరిగిన సంఘటనలు, కేవలం కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక భావాలు ప్రచారం చెయ్యడంవల్ల రైతులకు నచ్చచెప్పడం సాధ్యంకాదనీ వారి చేతుల్లో పడేది వారికి జరిగేది ఏదో స్పష్టం చెయ్యాలని వివరించాయి ఆ తర్వాతి సంవత్సరాల్లో కమ్యూనిస్టుల ప్రభావం తగ్గింది కాని ఒక వంక తెలంగాణాలో భూమి సమస్య సంతృప్తికరంగా పరిష్కరించి, మరొక వంక సామాజిక అర్థిక సమస్యల గురించి ప్రగతిశీల లక్ష్యాలతో ప్రజల నడుమ వనిచేసే కార్యచర్యలను ఏర్పాటు చేసినట్లయితేనే కమ్యూనిస్టు ప్రమాదాన్ని తుడిచిపెట్టడానికి వీలు కలుగుతుంది.

ఈ సంఘటనలు జరిగిన కాలంలో తెలంగాణ యధార్థ పరిస్థితిని గురించిన నివేదికలద్వారా పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూకి విషయం సమగ్రంగా తెలియజేయడం జరిగింది. పోలీసు చర్య జరిగిన వెంటనే నేను ఆయనకు కమ్యూనిస్టులు జరిపిన సాయుధ పోరాటాన్ని ఇమిడితన్న సమస్యలు వివరించాను. ఆయన భూమి సమస్యపై పూర్తిగా అర్థం

చేసుకొన్నారు. తెలంగాణా రైతాంగిలలో భూమి కావాలనే ఆకలి, తృప్తి ఎంత తీవ్రంగా ఉన్నాయో అది తీర్చడం ఎంత అవసరమో కూడా ఆయన గుర్తించి స్పష్టం చేసింది. పోలీసు చర్య జరిగిన కొంతకాలం తర్వాత ఆయన హైదరాబాదు నగరానికి విచ్చేసినప్పుడు మాలో కొందరము ఆయనతో భూమి సమస్యల గురించి ఉదాహరణ పూర్వకంగా చర్చించినప్పుడు ఆయన కమ్యూనిస్టుల సంఘం చేసిన భూముల సమస్య సమగ్రంగా పరిశీలించవలసి ఉంటుందని తొందరపడి ఆ భూములు జమీందార్లకు తిరిగి దాఖలుపరచవద్దని (స్వాధీనం చెయ్యవద్దని) చెప్పారు. బహుశా ఢిల్లీలోవున్న ఇతర ఆగ్రహాయకులు, ఉద్యోగులు, అనధికార ప్రముఖులు మరొక తీరుగా ఆలోచనలు చెబుతుంటారు. వండిట్ నెహ్రూ ఆభిప్రాయాలు అమలులోకి రాలేదు. భారతీయులలో అత్యున్నత స్థాయికి చేరిన నాయకుడు తన సహచరులలో, ఒక వంక సామాజిక మార్పులను వ్యతిరేకించే కన్సర్వేటివు వర్గంతోటి, మరొక వంక బ్రిటిషువారు వార సత్వంగా ప్రసాదించిన ఉక్కు చట్రపు ఉద్యోగి వర్గంతోటి తనకు కలిగిన ఆభిప్రాయ భేదాలవల్ల సతమతమవుతూ ముందుకు అడుగు వేయలేక పోవడం గమనిస్తే నాకు నిశ్చయంగా ఎంతో ఓచారం కలుగుతుంది.

తెలంగాణా సమస్య పరిష్కారానికి నే నిచ్చిన సూచనలలో కొన్నింటిని ఈ క్రింద పొందుపరుస్తున్నాను :-

1. భూమి మీద స్వంతము ఎవరిది అనే సమస్యే తెలంగాణా సమస్య; భూమి సేద్యం చేస్తున్న రైతే ఆ భూమికి సొంతదారు అంటూ వెంటనే అమలులోకివచ్చే ప్రత్యేక అత్యవసర న్యాయచట్టం ప్రకటించాలి. అందువల్ల రైతుకి భూమి తనదని తన్ను ఎవరూ దానిననుచి గెంటి వేయలేనీ సమ్మతం కలుగుతుంది. కమిటీలలో చర్చలు, బిల్లులపై చర్చలు వంటివి కాలయాపనకు కారణాలై అత్యవసర పరిస్థితిలోనున్న రైతుకి ఏ విధమైన తృప్తిని, రైత్యాన్ని కలిగించలేవు, కలిగించవు.

2. ఇప్పటి కొలుదొడ్ల రక్షణ చట్టాన్ని కచ్చితంగా అమలు చేయాలి. అత్యవసర యంత్రాంగాన్ని ఏర్పాటుచేసి, చట్టం ఇచ్చిన రక్షణలను త్రొసిరాజి, తాము సేద్యం చేస్తున్న భూములనుండి అన్యాయంగా దోచుకున్న రైతుల కేసులను త్వరగా పరిష్కారం చేయించాలి. ఈ సూచనను మేము మిలిటరీ పరిపాలనలో ఉన్న ప్రభుత్వానికి చెబాము. వారు దాన్ని సూత్రప్రాయంగా అంగీకరించినప్పటికీ అమలు చేయాలని ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. ఒక సందర్భంలో ఒక తహసీల్దారు భూమినుంచి తొలగించబడిన రైతుకు అనుకూలంగా తీర్పు చెప్పాడు కాని, ఆ భూమిని తిరిగి రైతు స్వాధీనం చేయడానికి వీలులేదని, జాగ్రత్త అని దేశముఖ్, పెద్ద ఉద్యోగులు ఆ తహసీల్దారును బెదిరించడం జరిగింది ఈ యంత్రాంగంవల్ల ఎక్కువ షాన్స్ అని కలిగేటందుకు అందులో ఉద్యోగులు, ప్రజల షాన్స్ అని చూరగొన్న అసభికార ప్రముఖులు, నియమితులై ఉండాలి వారికి కేసులు ఎక్కడ జరిగిన వాటిని అక్కడే తీర్మానం చేసేటందుకు సంపూర్ణమైన హక్కు బాధ్యతలు ప్రసాదించాలి.
3. కేసుల అనుమానంవల్ల అరెస్టు చేసిన ప్రజలందరి కేసులను సక్రమంగా విచారణచేసి నేరం చేసినట్లు రుజువులేమీ లేని వారిని వెంటనే విడుదల చేయాలి. ఒక ఉద్యోగి, ఒక కాంగ్రెసు కార్యకర్త, పరిస్థితిని పరిసరాలను, నేరారోపణ జరిగిన వారిని స్వయంగా తెలిసిన పెద్ద పనిషి, విచారణ కమిటీ సభ్యులుగా ఉండాలి.
4. గ్రామాలలో ఆర్థిక వ్యవస్థ గత కొన్ని మాసాలలో బాగా చెబ్బి తిన్నది. అందువల్ల అవసరమైన సందర్భాలన్నింటిలోనూ తక్కువ అప్పులు పట్టాలి చెయ్యాలి.
5. వ్యవసాయ కూలీ ఏ వృత్తివసీ చేయడా నిర్వాహకంగా ఉన్నాడు అతని పొట్టగడిచే దారిలేదు అట్లాంటి వారికి రోడ్లు, చెరువులు మొదలైన నిర్మాణపు పనులలోను అట్లాంటివే అయిన ఇతర పనులలోనూ, పనులు ఇచ్చి వ్యవసాయపు పనులు మౌరని కాలంలో ఆకలితో మాడిపోకుండా బ్రతికేటట్లు చర్యలు చేయాలి.

36. శాంతిదూత వినోబాజీ

తెలంగాణాలో వ్యాపించిన హింసాత్మక

పీడనాలు, ఆచార్య వినోబాభావేకి అందాయి. ఆయన మనస్సుకి ఎంతో కలత కలిగింది తెలంగాణా రైతుల పరిస్థితిని గురించి ఆయన మనస్సు, హృదయము సంకుభితమయ్యాయి ఈ అశాంతికి మూల కారణము వ్యవసాయదారుల ప్రాథమిక సమస్యలేనని, ఆయన అర్థం చేసుకున్నారు ఈ పరిస్థితిని, కమ్యూనిస్టులు తమ ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా మలచుకొన్నారు ఈ సమస్యకు అనలైన పరిష్కారం, తప్పదారి వట్టిన రైతు కూలీల్ని పిద్రోహులని భావించి వగతీర్చుకొనే లక్ష్యంతో కొనసాగించే మిలిటరీ చర్యలవల్ల లభించదు ఆ వద్దతివల్ల ప్రజలలో నిరాశా నిస్పృహలు మరింత వ్యాపించడము, ఆ పరిస్థితిలో పారు మరణానికిగాని, నర్వనాశనానికా, వెనుకాడకుండా తెగించి మరింత హింసావాదులు కావడం మాత్రమే జరుగుతాయి. అందుచేత, ఈ సమస్యకు శాంతియుతమైన పరిష్కార విధానం ఒకటే తరణో పాయము. అయితే ప్రజలను కమ్యూనిష్టు ప్రభావాన్నుంచి పుశ్చించ గలుగుతుంది. ఈ క్లిష్ట పరిస్థితులలో ప్రజలకు ఆశాజనక మైనట్లువంటిది ఎన్నోసార్లు కలిగించేటటువంటిది అయి, వారికి తరణోపాయంగా పరిణామించే దాని చూపించడం అవసరమైన కర్తవ్యము ఈ రీతిగా ఆయన ఆత్మభావ మథనం చేసుకొంటూ అఖిల భారత సర్వోదయ సమ్మేళనం సందర్భంతో 'శివరాంపల్లి' (పైదరాబాదు) వచ్చారు. ఆ వచ్చిన వినోబాజీనో, మేము తెలంగాణా ప్రాంతంలో పర్యటించవలసిందనీ ప్రజలను స్వయంగా కలుసుకొని, ముఖాముఖిగా వారితో ముచ్చటించవలసిందనీ

కోరాము. ఆయన మా విన్నపానికి ఆమోదం తెలియజేయడానికి ముందు ప్రాతిపదికగా ప్రాదరాబాదు సెంట్రల్ జైలులో నిర్బంధంలో ఉన్న కమ్యూనిష్టు కార్యకర్తలతో సంభాషించి వారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకొన వలెననే కోరిక వెల్లడించారు దానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి అప్పుడు వినో బాజీ కమ్యూనిష్టు కార్యకర్తలలో నిగ్గుతేలిన గట్టివారినే కలుసుకొన్నారని నాకు జ్ఞాపకము వారి నడుమ జరిగిన సంభాషణలలో కమ్యూనిష్టు సోదరులు తాము వేసింది తప్పుటడుగు ఆనీ వారు చేసింది పొరపాటు అని భావిస్తున్నట్టూ ద్యోతకమైంది జరిగిందానికీ, చేసిన దానికి వారు పశ్చాత్తాపం వెల్లడించారనడం సరియైన ఓవరణ అవదు. రాని కమ్యూనిష్టులు తాము గురితప్పినట్టూ అందువల్ల తాము తమ లక్ష్యాన్ని సాధించ లేకపోయినట్టూ తాము మరొకసారి తమ కార్యక్రమాన్ని పునర్విసర్జ చేసుకోవడం ఆవశ్యకమని భావిస్తున్నట్టూ అనిడం సత్యదూరం కాబోదు. ఆ పరస్పర భాషణల అనంతరమే వినోబాజీ చరిత్రాత్మకమైన తన 'పాదయాత్ర' కార్యక్రమానికి పథకాన్ని రూపొందించారు అది గమనించగానే మా మనస్సులు హర్షోత్ఫుల్లమయ్యాయి. ఆశాపూర్ణ దృక్పథంతో, మేము 'క్లిష్ట సమస్యకు శాంతియుత పరిష్కారం లభిస్తుంది' అని తృప్తిచెంది 'ఆమ్మయ్య' అనుకొని నిట్టూర్చాము ఈ రీతిగా భూదానగంగ ఉద్యమోత్పత్తికి కారణమైన వాతావరణం సిద్ధించింది. వినోబాజీ కొన్ని మాసాలు పర్యటించి, కల్లోలీత తెలంగాణాలోని గ్రామాలు సందర్శించారు ఓదార్పు కలిగించారు. ఆయన దర్శించిన ప్రతి గ్రామంలోనూ అయిన ఉపదేశాల ఫలితంగా లభించిన భూదానాలు, పేద ప్రజలలో తమ సమస్యకు శాంతియుత పరిష్కారం లభిస్తున్నదనే ఆశ వారి కళ్ళ యెరుటనే రూపుదిద్దుకొంటున్నట్టు ప్రత్యక్షమైంది ఈ విధానం హిందూదేశంలో భూమి సమస్య పరిష్కారానికి శాంతియుతమైన ఒక కొత్త పద్ధతి, 'సభూతా'వంటి విలక్షణమైన విశిష్ట పద్ధతి, అనే భావం వ్యాప్తిచెంద సాగింది. ఈ పాదయాత్రలో వినోబాజీ తన సలహాలు గైకొనేటందుకు వచ్చిన కమ్యూనిష్టులను కలుసుకొనెదారు. వారు, తాము

భాగకు ని ఉన్న రహస్య స్థావరాలనుంచి వచ్చి, ఆయన్ని బహిరంగంగా కలుసుకొనేవారు. ఆయన, అప్పుడు నా ఆహ్వానమైన బిల్డేవల్లకీ కూడా దయచేశారు. నేను తర్వాత వినోదాజీని అనేక పర్యాయాలు కలుసుకొన్నాను ఆ సమావేశాల్లో భూమి సమస్యను అనేక దృక్కోణాలనుంచి ఆయనతో చర్చించడము, ఏ రీతిగా ఆ సమస్య తిరిగి వెర్రితలలు వెయ్యకుండా పరిష్కరించడము అనే విషయాలకు తగిన చూపులు చెప్పుడముకూడా జరిగింది. ఒకసారి నేను వినోబాజీ ప్రతినిధిగా తెలంగాణ కమ్యూనిష్టుపార్టీ నాయకుడైన శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డిని ఆయన బొంబాయి రాష్ట్రంలోని ప్రాంతంలో అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్నప్పుడు, కలుసుకొన్నాను. వినోబాజీ సందేశాన్ని వివరించాను శ్రీ నారాయణరెడ్డిలో ఆవృణ్ణికే పూర్వపు దృక్పథం నుంచి మార్పు వచ్చింది. అందుచేత ఆయన ఆనాటి పరిస్థితులలో తమ కర్తవ్యం ఏమని భావిస్తున్నదీ నాకు సూచనప్రాయంగా తెలియ జేశారు కాని, వెంటనే హైదరాబాదు రాజ్యానికి తిరిగి వచ్చే ఆలోచన ఏమిటో అట్లా తెగిందేమనీ తను అరెస్ట్ కావచ్చుననీ అప్పుడు ఏమి చెయ్యడానికి ఏలుకోదనీ అన్నారు ఈ సమాచారాన్ని నేను వినోబాజీకి తెలియజేశాను.

విరాగి, సాధువు, కాషాయ వస్త్రాలు ధరించిన స్వామి ఆయన వినోబాజీని ధర్మిందగానే ప్రజలు ఉల్లేఖించాడని తమ త్యాగి భావ సూచకంగా తమ భూమిలో కొంత వానం చెయ్యసాగారు ఆయన జనసామాజికంలో కొనివచ్చిన విప్లవాత్మకమైన మార్పు, మన హిందూదేశం అనుసరించుతగిన జీవిత విధాన సరళిని సూచించింది క్రమక్రమంగా భూదాన ఉద్యమం బహుముఖాలుగా వ్యాప్తిచెందుతూ ఆర్థిక సామాజికాభివృద్ధి సాధనకొక శక్తివంతమైన పరికరంగా పరిణతి చెందింది పది సంవత్సరాల కృషి మూలంగా భూదాన కార్యక్రమం వికాసం చెంది, గ్రామ స్వరాజ్య సిద్ధాంతం ఒక సమర్థవంతమైన, ఆచరించదగిన, పద్ధతి అని నిరూపించింది ఈ సందర్భంలో దాన్ని గురించి ఇంతకంటే ఎక్కువ వర్ణించవలసిన అవసరం ఉందని నేను భావించటంలేదు నేను చెప్ప

దలచిందీ చెప్పవలసిందీ 'నేను భూదాన ఉద్యమంవల్ల ఎక్కువ ఆకర్షితుడనయ్యాను' అనేది ఒక్కటే. ఇప్పుడు ప్రచారంలోఉన్న సిద్ధాంత విధానాలన్నింటిలోనూ గ్రామస్వరాజ్యమనే పద్ధతిలోనే పేదరికమనే సామాజిక ఆర్థిక సమస్యకు సరియైన పరిష్కారం ఇమిడి ఉందనీ, చికేంద్రీకరణం చెందిన ప్రజాస్వామ్య విధానంద్వారా 'భూమిమీద స్వామ్యం' సమాజానితే ఉండాలనే సిద్ధాంతానికి అదే మూలాధారమనీ నాకు గోచరించింది. మినోభాజీ ఆశిస్తున్నదంతా సమగ్రంగా ఆచరణలోకి రాలేదు. ఈనాడు పరిమితమై సంకుచితమై ఉన్న మానవదృక్పథము, మనమున్న పరిస్థితులు కలిగించే అవరోధాలవల్ల అది ఆచరణ సాధ్యం కాకపోవచ్చు. కాని, ఈనాడు మన సమాజం ఎదుర్కొంటున్న ఆర్థిక సామాజిక సమస్యలకు శాంతియుతమై సమర్థవంతమైన పరిష్కార విధానాన్ని, భూదాన విధానం సూచిస్తున్నది. ఈ భావం ప్రజలలో వ్యాపించి, వారి ఆలోచనా పద్ధతిలో కొంత మార్పు తెచ్చింది. ఈ విషయాలు ఎవ్వరూ కాదనలేరు, నిరాకరించలేరు.

భూదాన ఉద్యమం ఒక కొత్త జీవిత తత్వాన్ని ప్రసాదించింది. ప్రజాసామాన్యంయొక్క దృష్టి, ఐహిక ఆర్థిక సంపదలను పెంచుకొనడంవైపు పదవులు సాధించుకొనడం వైపు లగ్నమై ప్రయాణం చేస్తున్న సమయంలో దాన్ని భూదాన ఉద్యమం మానవ జీవితంలో ఆవశ్యకమైన ధార్మిక, నైతిక సిద్ధాంతాలవైపు మళ్ళించింది. ఈ జీవిత విధానం మన సంస్కృతికీ, సంప్రదాయాలకూ అనుగుణమైంది. ఈనాటి సామాజిక పరిస్థితిలోనూ ఆర్థిక వ్యవస్థలోనూ మార్పు తెచ్చి పరస్పర సహకారము, సౌహార్దము పునాదులుగా ఉండే నూతన సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను రూపొందించాలనేదీ భూదాన ఉద్యమం లక్ష్యము. తనకున్నది ఇతరులతో పంచుకొనడం నినతైన ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థలో అభివృద్ధికి శాంతిసాధనకు ఏకైక విధానం. ఈ ఉద్యమ ప్రభావం క్రమక్రమంగా ప్రపంచం అంతా వ్యాప్తి చెందుతోంది. ప్రజాసామాన్యపు మనోఫల కాలమీద ఈ ఉద్యమం వేసిన ముద్ర, కాలం గడచినకొద్దీ పరిణతిచెంది, చెరిగిపోకుండా శాశ్వతమైనది కాగలదని నా విశ్వాసము.

ఆర్థిక సామాజిక శాస్త్రవేత్తలలో కొందరు నిపుణులు, యేదో కొందరికి, కొన్ని ఎకరాల భూమి పంచిపెట్టడంవల్ల, పేదల నిరు పేద రికంలో చాల కొంచెం, ఇతరులు పంచుకొనడం మాత్రమే అవుతుందని అపార్థం తీశారు. విశాలమైన పంట భూముల్ని, లేదా ఏ ఎకరాల చిన్న చిన్న కమతాలగా చీలికలు చెయ్యడంవల్ల వ్యవసాయ పంటల దిగుబడులు విపరీతంగా తగ్గేటందుకు దోహదం చెయ్యడం జరుగుతుందన్నారు. అందుచేత స్వల్ప భూదానాలు పేదరికం తగ్గడానికి సహాయపడవు అని, వారు భావించడమే ఆ వ్యతిరేక మూలకారణము. పెద్ద పెద్ద భూస్వాముల విశాల భూఖండాల్ని పరిమితం చేసి అందువల్ల లభించిన భూమిని పేదలకు పంచివేసి చీల్చుతున్నారు. అప్పుడు సహజంగా ఏర్పడిన చిన్న చిన్న కమతాలను తీర్చిదిద్దడం తప్పనిసరి. అందుచేత దేశం మొత్తంమీద పంటల దిగుబడికి కొంత బాధాకరం కావచ్చు. కాని, భూదాన్ ఉద్యమం విస్తృతమై 'గ్రామదాన్' భావాన్ని రూపొందించి ఈ అనుమానాలు, భయాలు ఆధార రహితమైనవని విస్పష్టం చేసింది. గ్రామీణుల ఆర్థిక జీవితంలో అత్యంత ప్రాధాన్యత వహించిన 'భూమి మీది హక్కు' (భూస్వామ్యం) సమాజానికి చెందుతుంది, అనే నిర్ణయాన్నే గ్రామదాన్ భావం ప్రతిపాదించింది. దాన్ని అనుసరించి ఆరువేల గ్రామాలకంటె ఎక్కువ గ్రామాలు, గ్రామదాన్ గ్రామాలుగా రూపొందాయి. ప్రఖ్యాత ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలైన డాక్టర్ డి.ఆర్. గాడ్గిల్, డాక్టర్ సి.డి. దేశముఖ్లు, "గ్రామదాన్లో అత్యంత విప్లవాత్మక భావం ఇమిడి వున్నది. అది, నేటి భారత దేశంలోని గ్రామాల్లో నిశ్చైతన్యంగా రోగగ్రస్తమై వున్న ఆర్థిక జీవితానికి పునర్వికాసం కలిగించే ఔషధం" అనే అభిప్రాయాలు వెల్లడించారు.

భూమి, అన్ని పంటలకూ, సంపదకూ మూలాధారము. అందుచేత సామ్యవాద వ్యవస్థ ఏర్పడాలనే సాంఘిక శాస్త్రవేత్తలు, భూమిని జాతీయం చెయ్యాలి, అన్నారు. ఏ సంపదత్పత్తి సాధనాలూ ఏ ఒకరి స్వత్వమూ కాకుండా జాతీయమై ఉండాలనేది సామ్యవాద సిద్ధాంతంలో కీలకమైన సూత్రము. గ్రామదాన్, ఆ లక్ష్యం ఆచరణ సాధ్యమేనని

నూచించింది జాతీయం చెయ్యడం ప్రభుత్వ చట్టంద్వారా చెయ్యవచ్చు. కాని, అది నిరంకుశ అధికార పూర్వకచర్య అవుతుంది. కాని, గ్రామ దాన్లో అట్లాకాదు. ప్రతివ్యక్తి తన స్వత్వాన్ని స్వయంగా బుద్ధిపూర్వకంగా సమాజవరం చెయ్యడం జరుగుతున్నది అందువల్ల పరస్పర పోటీలతో నడుస్తున్న ఆర్థికవ్యవస్థ స్థానంలో పరస్పర సహకారంతో నడిచే కో ఆపరేటివు (అంజుమాన్) వ్యవస్థ యేర్పడుతుంది. జాతి, క్లిష్టమైన పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నదనీ ప్రజలలో నైతిక విలువల స్థాయి సడలించదనీ అది పతనోన్ముఖమై ప్రతిస్పందించే జీవన విధానానికే ప్రమాదకరంగా ఉన్నదనీ గుర్తించినప్పుడు భూదాన్, గ్రామాదాన్ ఉద్యమాలు అవతరించడం జరిగింది. అవి, ఇరుగుపొరుగు వారి నడుమ సౌహార్ద భావం పునాదిగా ఉండే కొత్త జీవిత విధానాన్ని ప్రత్యక్షం చేశాయి. తనకున్నది లోడి గ్రామీణ సమాజంతో పంచుకొనే త్యాగబుద్ధికి ఉత్తేజం కలిగించాయి ఇది, హైందవ జీవిత విధానంలో అనాదిగావున్న ఉత్తమ సంప్రదాయమైన పరిష్కారము. ఎటువంటి వారిని దోచుకొనే దోపిడీ వద్దతిరి బదులు అతని బాధలను సానుభూతితో గమనించి తనకున్న పనతులలో కొంత త్యాగం చెయ్యాలనే విధానం హింసాపద్ధతితో సంబంధం లేకుండా సమాజంలో సంపూర్ణమైన మార్పుతేగలము అనే ఆశను కలిగించింది.

నర్వోదయ మార్గాన్ని అనుసరించాలనే దీక్షా కంకణం ధరించిన వారందరినీ భూదాన ఉద్యమం ఒక వేదికమీద సమీకరించింది. వారిలో పొడచూపిన నిస్పృహను నిర్మూలించింది ప్రపంచ రాజకీయ పరిస్థితులు ఒకవంక తీవ్రమైన సంఘర్షణలకు దారితీస్తున్నాయి న్యూక్లియర్ మారణాయుధాల నిర్మాణము, ప్రయోగాత్మక పరీక్షలు, విస్ఫోటనాత్మక ప్రేలుడులు, ముందుగానే దిగ్రభమ కలిగిస్తున్నాయి. వాటికి మానవ జాతినే నాశనం చేసే సామర్థ్యం వుంది వాటి ప్రయోగంవల్ల ఇప్పుడు జీవించివున్న మానవులేరాక, వెయ్యి సంవత్సరాల భగవ్యత్కాలంలో పుట్టబోయే తరాల వారందరూ కూడా సజీవే ప్రమాదం వుంది.

ఈ వివత్కర పరిస్థితి మనదేశంలోనూ ఇతర దేశాల్లోనూ కూడా అణ్ణా యుధాలకు వ్యతిరేకమైన ప్రజాభిప్రాయాన్ని రూపొందిస్తున్నది. అది, నానాటికీ బలవదీ ప్రపంచ శక్తిగా పరిణతిచెంది, ఎప్పుడైనా పీ నిర్ణయాన్ని గడించిన చర్చ వచ్చి కొట్టి పారేయడానికీ వీలులేనంత స్థాయికి పెరిగింది. పిజ్జాన శాస్త్రాలు, యాంత్రిక సాధనాలువాడే పరిశ్రమలూ, మానవులందరినీ మరింత సన్నిహిత్యం చెబాయి. ఈ సాన్నిహిత్యం అర్థవంతము, ప్రయోజనకారి అవాలి; పెంపొందాలి పరస్పర అనూయా ద్వేషాలు ప్రేమానురాగాలుగాను, పోటీలు సహకారంగాను, యుద్ధోన్మాదం విడిగీష, శాంతి అపొంనలుగాను మారవలసి ఉంది ఈ పన్నెండు సంవత్సరాల స్వల్పకాల పరిమితిలోనూ భూదాన ఉద్యమం సుసాధ్య మొనర్చిన భావప్రసంగం ఆశ్చర్యకరమైంది పిజ్జాన శాస్త్రాలూ, ఆధ్యాత్మిక చింతన ఒక దానితో ఒకటి కలుపు కలిపి సహకరిస్తూ మానవ జాతిని ముందుకు తీసుకొనిపోవలసి ఉంది, అచార్య వినోబాభావే అవిరా మంగా నొక్కి వక్కాణిస్తూ ఉన్నారు సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ లక్ష్యంతో ముడిపడివుంటేనే అవి మానవులలో ఆకలి ఉంటున్న నిర్ము లించి, శాంతియుత సహజీవనాన్ని స్థాపించేటందుకు సహకరిస్తాయి అట్లాటి నిమిత్తము ఉండకపోతే నేడు వైజ్ఞానిక పరిశీలనల ఫలితంగా మానవజాతికి లభించిన అణ్ణాయుధాలు భారీగాతయారవడమూ అవి, సర్వనాశనకర హింసాత్మక చర్యలకు వినియోగపడటమూ జరుగుతుంది

‘భూదాన ఉద్యమం పిఫలమైంది’ అని ప్రచారం చెనేవారూ, చెప్పేవారూ కొందరున్నారు వారు దాని ప్రభావాన్ని సరిగా అవగాహన చేసుకోలేనివారని నా నమ్మకము “భూదాన ఉద్యమాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా క సాగిస్తూ కృషిచేస్తే మన దేశంలో భూమి సమస్య పరిష్కారం అవుతుంది” అనే పిజ్జాసాన్ని ఈ ఉద్యమం ప్రజలలో కొందరిలో మాత్రమే ప్రసరించినదిగాని, సర్వవ్యాప్తంగా కలిగించలేకపోయింది.

అంతేకాదు, నూతన భావాలు మానవ మనోక్షేత్రాలలో వేరు తన్నుకొని వెరిగి, పుష్పించి, ఫలించి, అఫలితాలు చేతికి అందించేటందుకు

తగినంత కాలం వేచియుండవలసి వచ్చును. అని, ఆ విమర్శలకు జవాబు చెప్పవలసి ఉంటుంది

విప్లవాలు అందరూ అనుకొనేట్లు హతాత్తుగా సంభవించవు. ప్రతి విప్లవాత్మకమైన మార్పు సంభవించేటందుకు ముందుగా దాని పూర్వ రంగంలో అనేక దశాబ్దాలపాటు ప్రజలలో ప్రచారాత్మక కృషి కొన సాగుతుంది. అదే ఆ విప్లవానికి పునాది. వనువ్య స్వభావంలో సహజంగా ఉండే మంచితనాన్ని త్యాగశీలాన్ని సరిగ్గా మలచడంవైనే భూదాన ఉద్యమం ఆధారపడింది. దాని ప్రభావం పుంజుకొని వ్యక్తం కావడానికి చురుకైన కాల వ్యవధి అవసరము, తప్పనిసరి అని అనడం ఎవరూ తప్పలేదు.

భారతదేశం సైజులో పెద్దది క్రమబద్ధంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశం అందుచేత అది, తన బలహీన వర్గాలవారిని గురించి, ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోవలసిన అగత్యం వుంది అట్లా చెయ్యకపోతే సంఘంలో దౌర్జన్యంతో కూడిన తిరుగుబాట్లు తప్పకుండా లేస్తాయి. భూదాన ఉద్యమం వేళ్లు ప్రజలలో అత్యంత బలహీనులైన వారిలో వ్యాపించి ఉన్నాయి. 'పంచవర్ష ప్రణాళిక ద్వారా మన ప్రభుత్వం సాధించిన ఘనవిజయాలను కొంత దూరంగా ఉంచి మిగిలినవాటినే చూస్తే అత్యంత బలహీన వర్గాల వారి అభివృద్ధికోసం ఏమీ వని జరగలేదని కొంత జరిగినా అది టెక్కు లోకి వచ్చేటంత పరిమితిలో లేదని అనక తప్పదు. ఇట్లా అనవలసి ఉండటం దురదృష్టకరం. అందుకేనే అంటే బలహీనవర్గాల వారి అసంతృప్తిలేనే భారత ప్రజాస్వామ్యానికి ప్రమాదంవచ్చే అవకాశం ఉంది.

వారిని సంతృప్తిపరచాలని ఉద్దేశించిన భూదాన ఉద్యమమే మన దేశంలోని ప్రజాస్వామ్యానికి రక్షణ, బలం ఇచ్చేట్లుగా ఉంటుంది అంటే కాదు. దాని విజయం ఏటి పెడరిదుతన్నట్లు కృషి చేస్తూ విశ్వసాంతి కలుగుతున్న కృషిచేస్తున్న వ్యక్తులనందరినీ కూడగట్టి, వారు మరి

కొంత ముందుకు సాగెటందుకు తొడ్డపల్లి చింతి ఈనాడు మానవత సమూలంగా వెకలిండిచేయడంపై న్నది. మనం భూదాన ఉద్యమాన్ని కనక దృఢ విశ్వాసంతో కొనసాగించి విజయాలు సాధిస్తే 'మానవత'ను రక్షించగలుగుతాము. కాలం గడిచినకొద్దీ భూదాన ఉద్యమంలో ఉన్న ఈ విప్లవాత్మక భావనను మన ప్రజలు అర్థం చేసుకొని ఆమోదించి అనుసరిస్తారని నేను నమ్ముతున్నాన

భూదాన ఉద్యమం ఇప్పుడు గ్రామదాన ఉద్యమంగా వుప్పించింది. ఘోషపై వ్యక్తులకున్న స్వేచ్ఛాత్వము తొలగిపోవాలి అది గ్రామ సభలకు అంటే గ్రామంలో ఉన్న వారందరికీ, సంక్రమించాలి ఈ భావమే ఎంతో విప్లవాత్మకమైంది ఇందులోనే కొత్త సమాజ నిర్మాణానికి వునాది ఉంది, ప్రజాస్వామ్యం నిజమైన ప్రజాస్వామ్యంగా వని చెయ్యాలంటే అది ప్రజలకు స్వతంత్రాన్ని, శాంతిని, సామాజిక న్యాయాన్ని సాధించుకొనే బలాన్ని ఇయ్యాలి అవి లభించినప్పుడే అత్యంత హింసాత్మకతలో ఉన్నవారు కూడా పైకివచ్చి అభివృద్ధి చెందేటందుకు అవకాశం ఉంది.

ఈనాడు మన దేశంలో శాంతియుత విప్లవ కార్యక్రమం మూడు ముఖాలుగా ముందుకు సాగుతోంది గ్రామదాన, గ్రామీణ పరిశ్రమాభిముఖ భాదీ, 'శాంతి నేన' అనేవి మూడూ ఆ భూదాన ఉద్యమంలో ప్రధాన అంశాలు.

మొత్తంమీద ఈవిధంగా మనదేశంలో కొనసాగుతున్న ఈ శాంతియుత విప్లవం తన స్థానాన్ని సాధిస్తే మానవ జీవితానికి ఒక కొత్త లక్ష్యాన్ని కొత్త అర్థాన్ని, కొత్త విధానాన్ని సమర్పించగలుగుతుంది.

37. రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ

ఏ ప్రజా సంస్థలోనైనా సరే వేర్వేరు ధోరణులతో ఆలోచించే వ్యక్తులండటం సహజము. హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెస్ లో కూడా అట్లాగే ఉండేవారు. ఆ విభేదాలు రాజకీయ సంస్థల్లో స్పష్టంగా ఉంటాయి. ముఖ్యంగా చూస్తూ ఒక మార్పు వెంట మరొక మార్పు చకచకా వస్తున్నప్పుడు సభ్యులలో ఆభిప్రాయ భేదాలు మరింత వ్యక్తం అవుతాయి. సాపేక్షికంగా శాంతియుత పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు ఒక పర్గానికి చెందినవారు కొందరు సమీకృతం కావడం, వేర్వేరు పర్గాలు ఒకరితో ఒకరు ఘర్షణపడడం సహజం కాని, హైదరాబాదులో ఉన్న పరిస్థితుల ప్రత్యేకత మూలంగా ఎన్ని పర్గాలమధ్య ఉన్న భేదాలు, వారు విడిగా చీలిపోయేటంతవరకు లాగేటటువంటివికావు. ఎవరి దృక్పథం ఏమైనా ప్రజాస్వామిక స్ఫూలంత్వాన్ని సాధించేటంతవరకు అందరూ చేరాలి. కలిపి పనిచెయ్యడం.

అవిరామమైన పోరాటాన్ని కొనసాగించడం, అనిర్వచితమైన ల్యాగాలు చేయడము హైదరాబాదులో గట్టిగా పాటకం నిపోయి ఉన్న మతావేశిత నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయడానికి అవసరమనే విషయంలో నాకెట్టి సందేహమూ లేదు. ప్రభుత్వాన్ని ముఖాముఖీగా, పూర్తిగా ఎదిరించవలసి ఉంటుంది. సంకుచితమైన పునర్వ్యవస్థ గౌరవ భావాలకు ఈ పోరాటంలో ఎక్కడా చోటుచెడని స్పష్టం చేసేటందుకు ఆ ఒక్క విషయమే చాలు. అందుచేత హైదరాబాదు విముక్తి ఉద్యమము శాంతియుత ప్రజా ఉద్యమాల వంటిదికాదు. వాటికి వ్యతిరేకమైనది. ప్రజలను ఉద్రిక్తులను చెయ్యడము, నిజమైన ప్రజావాహినీ శక్తిని పూర్తిగా కలదు.

సమస్యలను తాడో వేడో తేల్చివేయడానికి నడిపించడము ఎంతటి దుర్గమ దుస్సాధ్య ప్రతిఘటననైనా ఎదిరించే చొరవ కలిగించడమూ అందుకు అవసరమైన కష్టనిష్ఠురాలు సహించి త్యాగాలు చెయ్యడానికి ప్రజలను సిద్ధంచేయడము, అనేవి ఈ ఉద్యమంలో అవసరమైనాయి. ఈ వద్దతిలో కొనసాగిన పోరాటంలో కాలానుగుణం కానివీ, తొందర పాటుతో మనోపైకల్యం (పీరిఫరం) వల్ల చేసినవీ, సంప్రతింపులవల్ల రూపొందించేవీ, తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకు ఉపయోగించేవీ, అయిన ఒడంబడికలూ, సర్దుబాట్లూ అసలు పోరాటపు లక్ష్యాన్ని మూలచ్ఛేదం చేసేటటువంటి, గొడ్డలి పెట్టువంటివి అనవచ్చు ప్రౌఢరావాదు విముక్తి ఉద్యమం రూపొందేటప్పుడు, ప్రారంభమైనప్పుడు, అట్లాంటి ప్రమాదాన్నే ఎదుర్కొనవలసి వచ్చింది కొందరు వ్యక్తులు సంప్రదించులతో కార్యసాధన సాధ్యమనే విశ్వాసం కలిగినవారు, అప్పుడప్పుడు ప్రభుత్వంతో, స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆమోదంతోగాని, నిర్ణయాలతోగాని, ఏమీ సంబంధం లేకుండా, సంప్రతింపులు జరిపేవారు. అది ఎంతో ఇరకాటం కలిగించేది. సహజంగా ఈ ప్రయత్నాలవల్ల స్టేట్ కాంగ్రెసులోని వేర్వేరు వర్గాల మధ్యనున్న విభేదాలు నాటికి స్పష్టమై పైకి వచ్చాయి

అంతేకాదు దానికి తోడు మాకు సామాజిక ఆర్థిక సమస్యల వట్ట ఉన్న దృక్పథాలలో కూడా భేదాలున్నాయి భూస్వాముల చేతుల్లోనూ, పెట్టుబడి దారుల చేతుల్లోనూ, సంపద, అధికారము పూర్తిగా కేంద్రీకృతమై ఉన్నాయి. అందుచేత అన్ని రకాల దోపిడీలను రద్దుచేసే సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను రూపొందించడమే అన్ని సమస్యలకూ పరిష్కారము అందుకోసమే మా కృషి, ఈ పోరాటము ఇవీ మా భావాలు. నేనూ నాతో ఎకీభవించిన మిత్రులూ, ప్రజా ఉద్యమానికి జీవగట్టుగా ఇచ్చిన లక్ష్యము ఈ భావాలు పుంజుకొని వేగవంతమై పటిష్ఠత పొంది, కార్యకర్తలను ఉద్యమంలోకి ఆకర్షించాయి ఈ ఉద్యమం కేవలం రాజకీయ స్వాతంత్ర్య సాధనకోసం మాత్రమే ఉద్దేశించిందికాదు. ప్రజా స్వామ్యం అంటే మా దృష్టిలో రాజకీయ దానినత్యంనుంచి విడుదల

మాత్రమే కాదు పేదరికంనుంచి, ఆకిలి మంటలనుంచి, శాశ్వతంగా జీవితాంత వర్యంతము విముక్తి నిచ్చేది అని మా నిర్వచనము అట్లాంటి స్వతంత్రము. దోపిడికి అవకాశంలేని సామాజిక వ్యవస్థలోనే సాధ్యమని నా దృఢమైన విశ్వాసము దీన్ని మేము కేవలం నినాదంగా మాత్రమే గ్రహించలేదు. పేదలు తమర్ని అన్ని విధాలా దోచుకొంటున్న వర్గం వారు వేసిన ఆర్థికనంకెళ్ళ నుంచి, మెడ బిగించిన ఉరిత్రాడు నుంచి విముక్తి చెందితేనేగాని, మామంకో తమ స్థానాన్ని తాము పొందలేరు అని మేము త్రిరగణ శుద్ధిగా విశ్వసించాము అయినప్పటికీ పోలీసువర్య (14-17 సెప్టెంబరు 1948) వరకు హైదరాబాదు, స్టేట్ కాంగ్రెసు తన సభ్యులందరినీ ఒకత్రాటి వైన నడిపిస్తూ హైదరాబాదు ప్రభుత్వంలో ప్రజాస్వామిక రాజకీయ వ్యవస్థను సాధించడము, హైదరాబాదు భారతదేశంలో విలీనమయేటట్లు ఒత్తిడి చెయ్యడం అనే జంట లక్ష్యాలను ప్రథమ కర్తవ్యాలుగా గ్రహించి పనిచెసింది.

రాష్ట్రంలో భూ సంస్కరణల సమన్యను ఈ పరిస్థితులను దృష్టిలో ఉంచుకొని మరీ ఆలోచన చెయ్యవలసి ఉంటుంది. కమ్యూనిష్టు పార్టీ కార్యక్రమాలకు తెలంగాణా ఎందువల్ల పెట్టని బలమైన కోట అయిందో అర్థంచేసుకొనేటందుకు ఏమీ ఎక్కువ శ్రమ పడేపనిలేదు తెలంగాణా రైతాంగం సులువుగా విప్లవాభిముఖులయే పరిస్థితిలో ప్రేలుటకు సిద్ధంగాఉన్న అగ్నిపర్యతంలా ఉన్నారు కమ్యూనిస్టులు తమ ఆశయాలకు అనుగుణంగా ఉండే ఏ ప్రజా ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించినా అందులో దూకేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారు తెలంగాణాలో భూమి సమస్యే పరిస్థితులకు కీలకప్రాయమైందనే విషయాన్ని గురించి నాకేమీ సందేహం లేదు దాన్ని ముఖాముఖీగా ఎదుర్కొని సామర్థ్యంతో, సంతృప్తి కరంగా పరిష్కరిస్తేనే తప్ప పరిస్థితి మెరుగుపడదు. శాంతియుతమైన ప్రజాస్వామికి జీవనం, ఆ ప్రజల జీవితసారాన్ని దోపిడి విధానం ద్వారా అణచిపెట్టి వుండడం ద్వారా ఓడ్చివేసి శుష్కింప కెస్తుంటే ఎట్లా శాశ్వతంగా మనగలుగుతుంది? అనే మేము అనుకున్నాము. అందువల్లనే

మేము మా కార్యక్రమంలో భూమి సమస్యకే ముఖ్యమైన స్థానం ఇచ్చాము కార్యకర్తల భావాలు, ప్రజల ఆశయాలు ఈ రీతిగా ప్రధాన లక్ష్యం పట్ల ఒకే తీరుగా ఉన్నాయి

స్టేట్ కాంగ్రెస్‌లోని సాధారణ కార్యకర్తలకు ఈ సిద్ధాంత పరమైన శిక్షణ ఇవ్వడము, వారిని తీర్చిదిద్దడము జరిగింది భూ స్వామి వర్గం పరిపాలన తొలగి ప్రజలనుంచి వచ్చిన మంత్రివర్గం ఏర్పాటు అయిన వెంటనే ఈ ముఖ్య సమస్య పరిష్కారం కోసం మేము, సహజంగా ప్రయత్నాలు చేశాము పండిట్ జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ కూడా మాతో ఏకీభవించారు సమగ్రంగా చర్చలు జరిపిన తర్వాత ఆయన ఇక్కడి పరిస్థితులకు అనుగుణమైన భూ సంస్కరణ ప్రతిపాదనలను రూపొందించేటందుకు మాతో కలిసి ఆలోచనలు చేసేటందుకు నిపుణులను పంపారు. ఆ ప్రతిపాదనలు ప్రగతి శీలమైనవి, సమర్థవంతమై ప్రభావితం చేసేవి, ఆచరణ సాధ్యమైనవి కావాలని స్థూలంగా నిర్ణయించడం జరిగింది. రెండు వారాలపాటు అనేక విషయాలు మా చర్చలకు అరు బంధంగా పొడచూపిన వాటిని చర్చించడం కూడా జరిగింది ఇప్పుడు భూ స్వాముల స్వాధీనంతో ఉన్న భూములకు ఏదైనా గరిష్ట పరిమితిని నిర్ణయించాలి అంగీకరిస్తే ఏ గరిష్ట పరిమితి నిర్ణయించాలి? అనేది చర్చనీయమైన ముఖ్యంశమైంది కాంగ్రెసు సంస్థానము, ప్రభుత్వంలోను ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్న కొందరు గరిష్ట పరిమితి నిర్ణయించడం అనే సూత్రాన్నే సిద్ధాంత దృక్పథ, వ్యతిరేకించారు వ్యక్తుల వ్యాపసాయిక భూకమతాల గరిష్ట పరిమితి నిర్ణయించడం తగదని కూడా దని వారెన్నో కారణాలు వేర్కొని వాదించారు ఆ చర్చలవారి దృక్పథం ప్రధాన పథకానికి అడ్డంకి అయి నిర్ణయించింది కాని ఈ రూపం తాకుండా చేసింది. కాని, శ్రీ ఎడ్వర్డిలాల్ నందా, శ్రీ ఆర్ కె పాటిల్లు వెల్లడించిన దృఢమైన విశ్వాసము, చర్చలలో పాల్గొని వాదించిన విధానము, అచంచలమై సడలకుండా ఉన్న మా నిర్ణయము అన్నీ కలిసి ఈనాడున్న వ్యవసాయ భూములకు గరిష్ట పరిమితిని చట్ట బద్ధంగా నిర్ణయించడము

ఆవశ్యకమని కమిటి అంగీకరించడం జరిగింది ఈ నిర్ణయము ఒక ఘన మైన విజయమే కాని, అసలు సమస్య పరిష్కారం, కలవారి ఆస్తులకు గరిష్ఠ పరిమితి నిర్ణయించడం వల్ల లభించదు. గరిష్ఠ పరిమితి ఎంత ఉండాలి అనే స్థాయి నిర్ణయానికి కూడా అసలు సమస్య నిర్ణయించు ఉన్నంత ప్రాధాన్యత ఉంది ఆ పరిమితి వీరైనంత ఎక్కువగా ఉండే ట్లు ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఇటూ అటూ లాగుతూ సంప్రతింపులు ఎంతోకాలం పొడిగించిన తర్వాత ఆ పరిమితిని నిర్ణయించడము చట్టం ముఖ్యంగా తయారు చెయ్యడము జరిగాయి అది మాకు సంతృప్తి కరమైంది రానప్పటికీ మేము దాన్ని అంగీకరించి దానికి మద్దతు ఇచ్చాం ఎందుచేతనంటే మొత్తంమీద చూస్తే అది ప్రగతి శీలమైన చట్టము అది ప్రస్తుత పరిస్థితిని గతం నుంచి వేరుచేసి భవిష్యత్తులోకి ముందడుగు వేసేటందుకు తగిన దారి వేసే స్వభావం కలది త్వరగా, కచ్చితంగా ఆ పథకాన్ని (చట్టాన్ని) అమలు చేస్తే ఎక్కువ న్యాయం చేకూరుతుంది కాని, దాన్ని చట్టబద్ధం చెయ్యడం వెంటనే జరగలేదు ఎంతో కాలయాచన జరిగింది ఆ వ్యవధితో విస్తృతమైన చూపులన్నవారు వాటిని శమ కుటుంబంలో ఉన్నవారికి తమ చెప్పేంతో ఉన్నవారికి వచ్చి యివ్వడమో విక్రయించడమో చెయ్యడం జరిగింది ఈ తీరుగా ఏ లక్ష్యంతో చట్టాన్ని రూపొందించడం జరిగిందో అది చాలా వరకు నిష్ఫలమైంది. మేము ఈ నిర్ణీతమైన గరిష్ఠ పరిమితి, ఈ చట్టాన్ని రూపొందించిన నాటినుంచీ అమలు చేయాలనీ ఆ తేదీ తర్వాత జరిగిన భూముల పంపకాలు, అమ్మకాలు చెల్లవనీ నిర్ణయించాలనీ పట్టవట్టము కాని, మా ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు ఈ భూ కమిషనరీ గరిష్ఠ పరిమితి నిర్ణయ చట్టం వల్ల పేదలకు మానసికమైన సంతృప్తి లభిస్తుందే కాని వారికి వచ్చేది, ఒరిగేదీ ఎమీ ఉండదని ప్రభుత్వములో ఉన్నవారు మాతో అప్పుడప్పుడు చెప్పడం మాత్రమే జరిగింది. చట్టం పాటైన తర్వాత దాన్ని అమలు చెయ్యడం ప్రారంభించడానికి కూడా ఎంతో శ్రావ్యము జరిగింది. ప్రభుత్వం వెంటనే పట్టుదలతో ఈ భూసంస్కరణ చట్టం ప్రజలకు ప్రసా

డించిన షరతులను అమలుచేసే ఉన్నట్లయితే పేదప్రజలకు మరింత ఎక్కువ లాభాలు సదుపాయాలు లభించేవని నా విశ్వాసము. కాని, ఆ నాటి పరిస్థితులూ అమలులోఉన్న నిర్బంధాలు ఈ చట్టంవల్ల లభించే ఫలితాన్ని అత్యంత పరిమితం చేశాయి. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం వ్యక్తుల ఆస్తిపాస్తులపై గరిష్ఠ పరిమితి నిర్ణయం చేయవచ్చుననే భావం ప్రజల మనస్సులలో దృఢంగా పాతుకొని పోయింది. భారతదేశంలో ఇట్లాంటి ప్రగతి శీలం గల చట్టం చెయ్యడంలో మొట్టమొదటిదైన హైదరాబాదు రాష్ట్రమే ముందడుగు వేసింది.

ఈ విషయాన్ని నేను కొంత విస్తృతంగా చెప్పడానికి ఒక కారణంవుంది. ఆనాటి ముఖ్యమైన రాజకీయ భావప్రవాహాల ధోరణులను, కాంగ్రెసులో ఉన్న వేర్వేరు గ్రూపుల అభిప్రాయాలు, సిద్ధాంత ధోరణులు వాటి మధ్యనున్న మాలికమైన భేదాలు పూర్తిగా అవగాహన చేసుకొనేటందుకు ఇంత సవరంగా తెలవడం అవసరమని తోచింది. ఆ పరస్పర భేదాభిప్రాయాలు వ్యక్తిగతమైన భేదాభిప్రాయాలు ఎంతమాత్రముకావు. ఒకవంక ప్రజాపాహిని తన స్థానం సాధించుకొనడం జరుగుతూంటే, ఆ సంఘటనల వెను వెంటనే చిరాకు కలిగించే చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా ఉత్పన్నమయ్యేవి. వాటిని కొందరు వ్యక్తిగత శత్రుత్వ ఫలితాలని చిత్రించే ప్రయత్నాలు చేశారు. కాని, అవేవీ వ్యక్తిగత దూషణలకు తిరస్కారాలకు పదవీ పాథ్యత నుంచి తప్పించుకుంటున్న జరిగే కుట్రల వంటివి కాలేదు.

పరిస్థితుల మిత్రమ స్వభావము న్నేటో కాంగ్రెస్‌లో ఉన్న ఈ వివిధ భావాల సమ్మేళనము నున్న కమ్యూనిష్టు వక్షం వాడినని వర్ణించేటందుకు కారణాలు. ఏదైనా ఉద్యమానికి ఒక చెడ్డపేరు తగిలించి దాన్ని అప్రతిష్ఠ పాలు చేయడం చాలా లేలికైన పనే. కాని, అది త్వరగానే మాసిపోయింది. క్రమక్రమంగా ప్రజలలో విచక్షణా జ్ఞానమూ, శక్తి, పెరగగానే దానితోపాటు యదార్థ పరిస్థితి అవగాహన పెరగడము, జరిగి

సందువల్ల నాది ప్రచ్ఛన్న కమ్యూనిజము అనే మిథ్యాప్రవాదము నీటి ఋదగవలె నశించిపోయింది.

కొందరు కాంగ్రెసేతర వర్గాలవారు, ఆనఫ్ జాహి వంశం ఏదో ఒక రూపంలోనో, మరో రూపంలోనో అధికారంలో కొనసాగాలనీ, వారి పరిపాలనలో తాము ఈ నాటి వరకూ అనుభవిస్తున్న ప్రాధాన్యము, గౌరవ పురస్కారాలు నిరాటంకంగా కొనసాగాలనీ భావించి దానికి తగిన కోరికలు వెల్లడించేవారు. వారు ఇప్పటికి వచ్చిన ఉపైవైన వేగంతో ఇంకా వస్తూ ఉన్న గొప్ప మార్పులకు సిద్ధపడలేదు. సాధ్యం అయినయిట్లతే వారు పాత పరిస్థితులనే గట్టిగా పట్టుకొని, వీలైనంత తక్కువ మార్పుతో, అదే యధాతథంగా కొనసాగించాలని తలపోసేవారు. హైదరాబాదు కాంగ్రెసు, నైజాము, ఆనఫ్ జాహి వంశము రాజరికాన్నుంచి తొలగించబడాలని, సంస్థానాన్ని పునర్య్వస్థీకరించి దానికి ఇరుగుపొరుగుల నున్న మూడు భాషలరాష్ట్రాలతో పోలీసం చెయ్యాలనీ భావించింది. వాదించింది అట్లాగే. అందు కోసమే యావచ్చు క్రిత భారపోసికృషి చేసింది. మొదటి అంశముకొందరికి రుచించకపోయినప్పటికీ, చివరకు అందరు అంగీకరించడం జరిగింది. కాని, రెండవ అంశాన్ని గురించి ఎక్కువ వ్యతిరేకత ఎదురైంది. అయినప్పటికీ పరిస్థితులలో త్వరత్వరగా మార్పులు సంభవించడం వల్ల రెండు లక్ష్యాలు సిద్ధించడమూ వాని ఫలితంగా దక్షిణ హిందూ దేశ పటమే పూర్తిగా మారిపోవడమూ, కొత్త చరిత్ర సృష్టికి దారితీయడమూ జరిగాయి.

స్టేట్ కాంగ్రెసు సంస్థకు చెందిన వారే అయినా ఈ ఘట్టాలలో వేరే అభిప్రాయాలతో విభిన్న మార్గాలలో కృషి చేసిన వర్గాలకు చెందిన వారి ప్రోత్సాహంతో కొందరు స్టేట్ కాంగ్రెసు ఉద్యమం అహింసాత్మకం కాదనీ అగాంధేయమనీ వివరించడము, ప్రచారము చేయడం జరిగింది. ఢిల్లీలో ఉన్న కాంగ్రెసు అగ్ర నాయకులకు, భారత ప్రభుత్వపు ఏజెంటు జనరల్ గా హైదరాబాదులో ఉన్న శ్రీ కె. ఎమ్. మున్షీ ఎన్నో కట్టుకథలు చెప్పడమూ, సంభవించింది. వాటిని మరో చోట సూచించాను. ప్రజా ఉద్యమంతో సంబంధం లేని కొన్ని సంఘటనలు సంభవించడం తప్పదు. హైదరాబాదు

స్టేట్ కాంగ్రెస్ నడిపిన ఉద్యమం దానికి అవవాదుకాదు. హైదరాబాదు సంస్థానమస్యాపరిష్కారము చివరికు భారత దేశ ప్రభుత్వం తీసుకొన్న పోలీసు చర్యమూలంగా లభించిందన్న విషయం గమనించిన వారికి స్టేట్ కాంగ్రెసు ఉద్యమ లక్షణాల్ని విమర్శించడము, పూర్తిగా అహింసాత్మకం కాదని తప్పులు వట్టడము అవసరము అవదు స్టేట్ కాంగ్రెసు ఉద్యమం అగాంధేయమని పేర్కొనడాన్ని ఎవ్వరు హర్షించ లేదు

ఈ అంశాన్ని గురించి కొందరు, ఒక క్రమాన్ననుసరించి ప్రచారం చేసే వారని, వారికి మరి కొందరు ప్రోత్సాహం ఇచ్చేవారని నేను అనుక నే వాడిని పోలీసు చర్య తర్వాత సైనిక పరిపాలన బాలా కాలంపాటు కొన సాగకూడదు ಎಂದು చెతనంటే స్వభావతః సైనిక పాలనకు, ప్రజాస్వామిక మార్పులకు, కార్యక్రమాలకు చుక్కెదురు(వ్యతిరేకత). పోలీసు చర్య అనంతరము జిల్లాలలో పర్యటన చేయడానికి, నాకే కొన్ని నెలల వరకూ అనుమతి లభించలేదు. శాంతియుత పరిస్థితులు ఎర్పడినప్పటికి పరిపాలకుల దృక్పథంలో ఏమీ మార్పు కనిపించ లేదు ఒక నాటి ఉదయం మిలిటరీ గవర్నరు జి ఎన్. చౌధరీ నన్ను తన మకాముకు పిలవనంపి స్టేట్ కాంగ్రెస్ వర్కింగ్ కమిటీ సభ్యుడైన శ్రీ కె. వి. నరసింగ రావు కమ్యూనిస్టు అనీ ఆయన తన జిల్లా వదలి కొంత కాలంపాటు హైదరాబాదులో నివసించవలసిందని సలహా ఇవ్వవలసిందనీ, సూచించడము నాకు బాగా జ్ఞాపకము. ఆసలహా ప్రకారం ఆయన నడుచుకొనకపోతే ఆయనను వెంటనే అరెస్టు చేయడం జరుగుతుందని కూడా, మిలిటరీ గవర్నరు ఆ ఆదేశం కూడా జరిగింది నేను ఆ సూచనలను ఒప్పుకోలేదు. ఆ సలహా చెప్పి, వెంటనే మిలిటరీ ప్రభుత్వం శ్రీ నరసింగరావును అరెస్టు చేయవచ్చుననీ న్యాయస్థానంలో ఆయన కమ్యూనిస్టుని రుజువు చేయవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి ఉంటుందనీ స్పష్టపరిచాను. బహుశా మిలిటరీ గవర్నరు తన దురుసుతనాన్ని అనాలోచిత ప్రవర్తననూ గుర్తించాడో ఏమో వెంటనే మాట ధోరణి మార్చి తాను చెప్పిన విషయానికి ఏ మంత ప్రాధాన్యం లేదనే అభిప్రాయం కలిగించి వీడ్కొన్నాడు.

మిలిటరీ పరిపాలన దాని అవసరాన్ని మీంచి ఎక్కువ కాలం కొనసాగించడం మాత్రం ఎక్కువమంది అనుకున్నాము. అది ఇంకా మరికొంతకాలం కొనసాగితే అప్పుడే అంకురించబోతున్న ప్రజాస్వామిక జీవితానికి విఘాతం కలుగుతుందని అనుకున్నాను. ఈ ఖచ్చితమైన అభిప్రాయాలను ఢిల్లీలో ఉన్న నాయకులకు తెలియజేశాను. నా భావ నిశ్చయాన్ని ఆవేదననీ వారు గుర్తించారు. అందుచేత, మిలిటరీ పరిపాలనకు న్యూని చెప్పి శ్రీ ఎమ్. కె. వెల్లోడి I C S ముఖ్యమంత్రిగా పేర పరిపాలన ఏర్పాటు చేశారు. ఈ మార్పు ప్రజలకు తక్కువ టలనొప్పి కలిగించేదైనప్పటికీ ప్రజల అవసరాలకూ, కోరికలకూ, తగినదికాలేదు. ఆ మంత్రి వర్గంలో హైదరాబాదు రాష్ట్రంతో ఏ విధంగానూ పరిచయం లేనివారే ఎక్కువమంది ఉన్నారు. బహుశా హైదరాబాదు రాష్ట్రానికి దశలవారీగా ప్రజా పరిపాలన ఏర్పాటు చేయాలని ఢిల్లీలోని పరిపాలకులు, నాయకులు, భావించారు కాబోలు. ఆ ఆలోచనను కొంత సహృదయంతో అర్థంచేసుకోవచ్చు కాని, కొండలైనా హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో తెలివైన వారూ, సమర్థులూలేరా? గొడ్డుపోయిందా? ఇతర రాష్ట్రాల నుంచి ఎందుకు ఈ పరిపాలకుల దిగుమతి జరగాలి? అని విమర్శించారు. కొద్దికాలం ఇట్లా జరిగిన తర్వాత నలుగురు ప్రముఖ కాంగ్రెసు నాయకులను శ్రీ వెల్లోడి తన మంత్రి వర్గంలో చేర్చుకున్నారు. ఆ నలుగురూ,

శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణరావు

శ్రీ వినాయకరావు విద్యాలంకాల్

శ్రీ ఫూల్ చంద్ గాంధీ

శ్రీ వల్లూరి జనవరాజు అనేవారు వీరు మంత్రి వర్గంలో ప్రవేశించడంతో హైదరాబాదు రాష్ట్ర రాజకీయ జీవితంలో ఒక కొత్త అధ్యాయం ప్రారంభమైంది ప్రజాస్వామ్యం వైపు ఒక అడుగువేసినట్లైందని, నేను ఆనాడు నా హర్షామోదాలు ప్రకటించాను. ప్రభుత్వ నిర్ణయానికి స్వాగతం చెప్పతూ, హైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన

శ్రీ దిగంబరరావు బిందూ ఈ మార్పు సుసాధ్యం చేసినందుకు అభినందించాను.

ఈ చర్యవల్ల ఎన్నో ఆశలు రేకెత్తడం సహజం. మంత్రివర్గము ఏమిచెయ్యోలో ఎట్లావనిచెయ్యోలో సలహానిస్తూ తమ కర్తవ్యాలను బాధ్యతలను విస్మరించకుండా ప్రవర్తించవలసి ఉంటుందని, నేను ఆనందర్యంలో ప్రజలను ఉద్బోధిస్తూ విజ్ఞప్తి చేశాను. ప్రజాస్వామ్యానికి అభిముఖంగా పయనించాలనే ఉద్దేశంతో చేస్తున్న ఈ కొత్తప్రయోగాన్ని సహృదయతతో గమనిస్తూ అందరూ తోడ్పడాలని ఆర్థించాను. “పిజన్” అనే ప్రతికలో ఇట్లావ్రాసి ప్రకటించాను.

“భయభాంతులతో కంపింప చేసిన భూతకాలం గతించి, బూడిదగా మిగిలింది. దాని స్థానంలో నూతన మార్గాలు మిలమిల లాడుతున్న జీవన స్రవంతలూ ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. ప్రకాశవంతమైన భవిష్యత్తు ఇప్పుడే అవతరించింది. ఈ మార్పు ఎట్లా వచ్చిందో జ్ఞాపకం చేసుకుందాం. లక్షలకొద్దీ జనం దానికోసం కష్టించారు. వందలాది త్యాగమూర్తులు తమ ప్రాణాలు అర్పించారు. వారి అందరి లక్ష్యమూ ఈ కొత్తశకం అవతరణమే. సీరసించి బొమికెల గూడులావున్న తెలంగాణా రైతు మనమొగలవైపు ఏదీ నా దారి ఏదీ నా గమ్యం అంటున్నట్లుగా నిరాశా దృక్పథంతో ఏండ్లతరబడి చూస్తున్నాడు. అతని దేహంలో ఉన్న రక్తం పీల్చివేయబడింది. కొత్తగా వచ్చిన ఈ మార్పు, అతన్ని ఏండ్లతరబడి వదలకుండా వెంటాడుతున్న బాధలను శాశ్వతంగా అంతము చేస్తుందా? సామాన్య మానవుడు ఆశాపూర్ణ దృష్టితో చూస్తున్నాడు. ఈ మార్పు అతని మంచికోసం. అతనే దీని వల్ల లభించిన ఫలితాలమీద తీర్పు చెప్పవలసిన న్యాయమూర్తి.

వెంటనే సాధారణ ఎన్నికలు జరిగాయి. కాంగ్రెస్ పార్టీ పూర్తిగా ప్రజాప్రతినిధులతో మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు ముఖ్యమంత్రి అయ్యారు. హైదరాబాదు రాష్ట్రం భారత ప్రజాస్వామ్య వటులో స్థానం పొందింది.

శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు తను నాయకత్వం వహించి ప్రధాన మంత్రిగా ఉన్న కాలంలో ప్రజలకు ఒక స్థిరమైన పరిపాలన కల్పించారు రాష్ట్ర శాసన సభలో జరిగిన చర్చల నివేదికలు పరిశీలించి సప్పుడు ఆయన ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనలో సత్సంప్రదాయాలు ప్రతిష్ఠింపేటందుకు కృషి చేసినట్లు స్పష్టమవుతుంది సైతివత్త సభ్యులు కూడా సభానాయకుడు ప్రవర్తిస్తున్న తీరును గురించి తరచు ప్రశంసా పూర్వకంగా మాట్లాడటమే ఈ ఆంశాన్ని రుజువుచేస్తుంది

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెసు అధినేత (ముఖ్యుడు) (Chief) గా ఆయనతో నేను అనేక సార్లు గురించి అంటే ప్రజలకు సంబంధించినవి, పరిపాలనకు సంబంధించినవి, ప్రజాభిప్రాయాల ధోరణులు మొదలైనవి చర్చించడం జరిగేది ముఖ్యమంత్రిగా ఆయనతో జరిపిన వ్యవహారాలన్నిటిలోనూ రాష్ట్ర వైసెనందిన పరిపాలనా వ్యవహారాలలో ఎన్నడూ, ఎందులోనూ నేను జోక్యం కలిగించుకొ రేదు కాని విధానాలకు సంబంధించిన సామాన్య విషయాలను గురించి నిర్మాహమాటంగా కచ్చితంగా నాదృక్పథాన్ని నేనాయతం తెలియజేసేవాణ్ని ఆనాటి మౌలిక సమస్యలపట్ల మా ఇద్దరి దృక్పథాలలోనూ, అభిప్రాయాలలోనూ భేదాలండేవని స్పష్టంగావేరేచెప్పడం అవసరంలేదు ఆవిభేదాలుకాంగ్రెసుసూత్రప్రాయంగా అంగీకరించిన విషయాలను అనులు చెయ్యడానికి అవసరమైన పథకాలు రూపొందించడంలోనూ, వాటిని పరిపాలనా యంత్రాంగం ద్వారా అమలు చెయ్యడంలోనూ మా అభిప్రాయ భేదాలు మరింత స్పష్టంగా బహిర్గతమయ్యేవి ఆకాలంలో చీకాకు కలిగించినవి మరికొన్ని అంశాలు కూడా ఉండేవి. వీటిన్నిటి ప్రభావం వల్ల ఏ వైషమ్యాల పాలూ కాకుండా మా ఇరువురి మధ్యా పరస్పర స్నేహభావం ఈ నాటివరకూ వెల్లివిరిసింది పరస్పర గౌరవ భావం శాశ్వతంగా ఎప్పటికీ వుంటుంది.

శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావు అనేక సంవత్సరాలు హైదరాబాద్ సంస్థాన ప్రజాజీవితంలోని అనేకరంగాలలో పాల్గొని స్వాయతత్వం వహించ

చారు. హైదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొని తన కర్తవ్య నిర్వహణ చేశారు. ఆయన గొప్పభాషావేత్త, దేశ పరిపాలనా చట్టమర్మాలు ఎరిగిన రాజనీతికవిడుడు, ప్రజాప్రాతినిధ్య సభల ఉత్తమ సంప్రదాయాలు తనలో జీర్ణం చేసుకొన్న సభానాయకుడు

—, 0: —

38. రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ హైదరాబాద్ సంస్థాన విభజన

దేశ పరిపాలన అర్థవంతంగా నడుపాయకరంగా ఉండాలనే కోరికతో ప్రజలు కొత్త రాష్ట్రాలు ఏర్పాటు చేయవలసిందని గట్టిగా అడగడం ఆ అభ్యర్థనలకు బలం పెరిగి ఉద్యమాలు రూపొందడం జరిగింది. ప్రజాజీవితంతో పెనవేసుకొని ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థముందుకు సాగేటందుకూ పరిపాలనా వ్యవహారాలను ప్రజలు అవగాహన చేసుకొని వాటిలో ఉత్సాహంతో (చురుకుగా) పాల్గొనేటందుకు ప్రజలు మాట్లాడే భాష ద్వారా పరిపాలన జరిగే ఏర్పాటు చేయడానికి ఏమీ ఆలస్యం జరుగ కూడదు. అయితే మనదేశంలో కొందరు ఆ మార్పు దేశ విభజనను ప్రోత్సహించి, ఐకమత్యంతో ఉండవలసిన ప్రజల్ని ముక్కలు చెక్కలుగా ఉండేచిన్న చిన్న రాష్ట్రాలతో విడిపోయేలా చెస్తుంది అని దాన్ని వ్యతిరేకించారు. కాని, తదితరులు ఆ మార్పు, అభిలషణీయమైందనీ అది సాధించడం వల్ల దేశం ప్రగతి పథంలో సరియైన దిశలో నడక సాగిస్తుందనీ, అన్నారు; దేశంలోని రాజకీయ సంస్థలన్నింటిలోనూ అత్యంత ప్రధానమైన కాంగ్రెసుసంస్థ, అనేక సంవత్సరాలకు పూర్వమే, మన దేశవటం భాషాప్రయుక్తంగా తిరిగి చిత్రించడం జరగవలసి ఉందని సూచీకరించి, తీర్మానించారు.

రాష్ట్రాలను భాష ప్రాతిపదికల ననుసరించి తిరిగి వ్యవస్థీకరించాలనే ఆలోచనలు హైదరాబాదు రాష్ట్రం త్వరగా విచ్చిన్నమయేటందుకు కారణమైనాయి. రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ కమిషన్ నియామకము, వారు సేకరించి పరిశీలించిన సాక్ష్యాధారాలు రాష్ట్రంలోని ప్రజలు వ్యక్తి

కరించిన అచంచల శిలాసదృశమైన ప్రజాభిప్రాయమూ అన్నీకలిసి చెసిన తుది నిర్ణయ ఫలితంగా హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో ఉన్న మూడు భాషా ప్రాంతాలూ ఆయా భాషా ప్రాంతాలతో విలీనమై భారత ప్రజాస్వామికంలో తమ కనుగుణమైన స్థానాన్ని పొందడం జరిగినది. కొన్ని శతాబ్దాలపాటు కలిసి మెలిసి ఉండటం అలవాటైన వారికి ఈ మార్పు హఠాత్తుగా సంభవించిందని పెద్దమార్పు అని అనిపించి, ఒక గాడిలో నడుస్తున్న బండి కుదుపబడినట్టి అనుభవం పొందారు. ఈ మార్పువల్ల రాష్ట్రంలోని కొన్ని వర్గాల వారికి అపులు దూరం అయినప్పటికీ కలిగే మానసిక వేదనలు కలిగాయి. అందువల్ల కొన్ని చెరగని మచ్చలు మిగిలాయనే అనవలసిఉంటుంది వేర్వేరు భాషలు మాట్లాడేవారు కలిసి మెలిసి ఉండటం వల్ల కొంత సత్ఫలితం ఉంటుందని నేను అంగీకరిస్తాను కాని ఆ ఫలితాలవల్ల ఉండే ఆనందానికి ఉన్న బలంతగ్గి తమ మాతృ భాష మాట్లాడేవారితో కలిసి జీవించాలనే కోరిక ఒడియమై ఎవ్వరికీ ఆపదాని శక్యంకాని పని జరిగిపోయింది ఈ నిర్ణయంయొక్క బాధిత్యము కొంతకాలం గడిచిన పిమ్మట, ప్రజాస్వామ్య పరిపాలన అలవాటై సాఫీగా అనుసరించే వచ్చినప్పటికీ వెల్లడి అయిన నేను నిశ్చయంగా నమ్ముతున్నాను

భారత ప్రజాస్వామ్యంలో అధునిక చరిత్రాత్మక ఘట్టాలలో పాత హైదరాబాద్ రాష్ట్రం దేశపటం నుంచి మాయం కావడం ఆకర్షించినంత ఎక్కువగా మరేదీ ప్రజలను ఆకర్షించలేదు. దేశంలో అనేక వర్గాలవారు హైదరాబాద్ రాష్ట్ర విచ్ఛిత్తి సూతన యుగోదయానికి నాందిగా భావించారు ఈ మార్పు మరో కారణంవల్ల కూడా అనివార్యమైంది హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో స్వతంత్ర పోరాటం రూపొంది వర్ధమానమవుతున్నప్పుడు హైదరాబాదు రాష్ట్రం భారత ఉపఖండంపైన మిలిగిలి ఉన్న సామ్రాజ్య వాదపు చిహ్న మనేదాన్ని తుడచిపెట్టి వేయడం అవశ్యకరమౌను అది భారతదేశ భవిష్యదభివృద్ధి పుట్టకుండు పంటిది కాకుండా చర్యలు తీసుకుంటున్న ఉపఖండం నిర్ణయించడం జరిగింది.

హిందూదేశంలో ఉన్న కొందరు మతావేశపరులైన ముస్లింలకు హైదరాబాదు వైపు ప్రోత్సాహం కోసం, ఆవేశంకోసము చూసే అలవాటుండడము కూడా ఎంతో దురదృష్టకరమైన విషయము. అందువల్లనే ముస్లిం మత రాజకీయాలను ప్రోదిచేసి పెంపొందించిన కార్యక్షేత్రము హైదరాబాద్ రాష్ట్రమే. ఈ దేశారిష్ట ద్రోహకర కార్యకలాపాలకు, ధోరణులకు శాశ్వతంగా తుదిపలుకు తుదిచర్య జరగాలని నేను మనస్ఫూర్తిగా అనుకొన్నాను. అందులో ఏమీ ఆయధార్థమైన అంశములేదని ఇప్పటికీ నేను నమ్ముతున్నాను. హైదరాబాదు రాష్ట్రం తన ప్రత్యేకతను వ్యక్తీకరిస్తూ ఉన్నంతకాలమూ ఆ పాత ధోరణులు కొనసాగుతూ అప్పుడప్పుడు ప్రజాస్వామిక జీవితంతో అభివృద్ధి చెందుతున్న భారతదేశాన్ని కలుషితం చేసే ప్రమాదం ఉంది. అందుచేత హైదరాబాదు రాష్ట్ర పిచ్చిత్రి భారతదేశ ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణకు అత్యావశ్యకమైంది.

ఈ విషయాన్ని గురించి నాకు పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూతో అభిప్రాయ భేదం కలిగింది. ఆయన అనేక పర్యాయాలు, తాను హైదరాబాద్ రాష్ట్ర విచ్చిత్రికీ వ్యతిరేకినని చెప్పారు. ఆయన హైదరాబాద్ రాష్ట్ర జీవనంలోని వైవిధ్యాన్ని మెచ్చుకొనేవారు. ఆయన మాటకు తిరుగులేదు. ఎదురులేదు. నాకు ఒకవంక ఆయన నాయకత్వంలో విశ్వాసం ఉంది. మరొకవంక ఆయనకు నేను విశ్వాసపాత్రుడనని నమ్మకం ఉంది. అందువల్ల ఆయనతో నాకు ఈ అంశాన్ని గురించి దృఢమైన భేదాభిప్రాయం కలిగి ఉండడము, అది తప్పనిసరి కావడము నాకు ఎంతో మానసిక వేదన కలిగించాయి. 63వ అఖిల భారతజాతీయ కాంగ్రెసు సమావేశం హైదరాబాదులో ఏర్పాటైన సందర్భంలో ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుడుగా స్వాగత వన్యాసం ఇస్తూ, నేను ఇట్లా అన్నాను. “హైదరాబాదు రాష్ట్రం సహజమైన రాష్ట్రంకాదు. అది కృత్రిమమైంది, కల్పితము. అది ఎంత త్వరగా ముక్కైతే అంత మంచిది. భారత ప్రజాస్వామ్యానికి అది అవశ్యకరరవ్యము”. నా ఉపన్యాసం పూర్తి అయిన వెంటనే పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ తన అధ్యక్షోపన్యాసాన్ని ఇస్తూ, హైదరాబాదు రాష్ట్రం యథా

తథంగా కొనసాగడం వాంఛనీయమని వాదించారు. ఈ సందర్భంలో పండిట్ జీలో వ్యక్తమైన అత్యంత ప్రశంసనీయ లక్షణాన్ని తెలియజేసే ముఖ్యమైన ఉదంతం ఒకటి చెప్పడం న్యాయము. హైదరాబాదు కాంగ్రెస్ లో పాల్గొనేటందుకు నెహ్రూజీ ఒచ్చి రాగానే నేను నా ఉపన్యాస పాఠాన్ని (అచ్చైన కాపీని) ఆయనకు అందించాను అది చూసి అందులో ఆయనకు నచ్చని అంశాలను, ఆయన సూచిస్తే అవి తొలగించాలని రేడా పూర్తిగా మరో కొత్త ఉపన్యాసాన్నే ఇవ్వవచ్చుననీ నా ఆకాంక్ష. కాని పండిట్ జీ కాంగ్రెస్ సభా ప్రారంభ సమయంలో నా ఉపన్యాస పాఠం నాకు తిరిగి ఇచ్చివేశారు ఆయన దాన్ని గురించి ఏమీ మాట్లాడలేదు నాకు ఏ సూచనలూ చెయ్యలేదు. ఆయన హృదయ వైశాల్యము ఇతరుల ఆభిప్రాయాల ప్రకటనకాయన ఇచ్చే స్వాతంత్ర్యమూ నాకు అవగతమై నాయి అందువల్ల ఆయనపట్ల నాకున్న మెప్పుదల పెరిగి కొండంత అయింది. చివరకు ఆయన హైదరాబాద్ రాష్ట్ర ఒచ్చిత్రికీ, భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకు అంగీకరించారనే విషయం ఆయన నరసరాళా ప్రజా స్వామ్యవాది అనీ, భారతదేశపు భవిష్యత్తు ఆయన హస్తపరిరక్షితమనీ వ్యక్తమైంది.

హైదరాబాద్ ప్రదేశ్ కాంగ్రెస్ కమిటీ సర్వ సభ్య సమావేశంలో హైదరాబాద్ స్టేట్ భాషాప్రయుక్తంగా ఇతర రాష్ట్రాలతో విలీనం కావాలని తీర్మానించింది ఆ తీర్మానం ఏకగ్రీవంగా జరిగింది భారత జాతీయ కాంగ్రెసు కార్యదర్శులలో ఒకరైన శ్రీమన్నారాయణ్ ఆ నిర్ణయం జరిగినప్పుడు సభలో ఉన్నారు ఆ తీర్మానం యొక్క సారాంశం ఇంగ్లీషు వారాపత్రికలలో కూడ ప్రకటితమైంది అధినివేశ రాజ్యాలు (కామన్ వెల్త్ నేషన్స్) ప్రధాన మంత్రుల సమావేశానికై ఇంగ్లండు వెళ్ళిన మన ప్రధానమంత్రి జవహర్ లాల్ కు ఆ రిపోర్టు విచారం కలిగించింది. ఆయన తనకుదానిని గురించిన వివరాలు తెలుపవలసిందనీ, తీర్మానపు పూర్తిపాఠం పంపవలసిందనీ కోరుతూ వారాపత్రికను పంపించారు నేను సమావేశం నిర్ణయించిన తీర్మానపు కాపీ పంపించాను అది పరిశీలించి ఆయన అక్కడ

హ్యమి రామానంద తీర్థ

వారావత్రికలలో తాను చదివిన వార్తల కంటే తీర్మానం కొంత భిన్నంగా ఉందనీ తాను ఈ సమస్యను గురించి మరొక విధంగా ఆలోచించాలని భావిస్తున్నట్లు తెలియజేశాడు.

మా నడుమ ఈ చర్చలకు కారణమైన తీర్మానపు పూర్తి పాఠం ఈ క్రింద పొందుపరుస్తున్నాను. “ఆంధ్ర రాష్ట్రపు ఏర్పాటు, భారత జాతీయ కాంగ్రెసు నానాల్ నగర్ సమావేశంలో చేసిన తీర్మానాన్ని సున రించి తీసుకొన్న చర్యలలో మొదటి అడుగు (దశ) అని, హైదరాబాద్ ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు కమిటీ భావిస్తున్నది, 16 మే 1953 నాడు పర్కింగు కమిటీ (కార్యవర్గము) చేసిన నిర్ణయానికి ప్రధానమంత్రి రాష్ట్రాల పున ర్యవస్థీకరణను గురించి పరిశీలించేటందుకు ఆంధ్రరాష్ట్రపు ఏర్పాటు తర్వాత ఒక ఉన్నతాధికార కమిషన్ ను నియమిస్తామని ప్రకటిస్తూ చేసిన ప్రకటనకూ ఈ కమిటీవారు స్వాగతపూర్వకంగా హర్షం వెల్లడిస్తున్నారు. ఆ కమిషన్ ను నియామకాన్ని కొంత ముందుగానే చేయడం వల్ల కొత్త రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకు సంబంధించిన ప్లాన్ తయారుచేసి సక్రమంగా రూపొందించేటందుకూ సాధ్యమైనంత త్వరగా అమలుచేసేటందుకూ అను కూలంగా ఉంటుందనే సూచనను భారత ప్రభుత్వం పరిశీలించగలదని ఈ కమిటీ వారు ఆశిస్తున్నారు. మూడు భాషాప్రాంతాలు కూడి ఉన్న హైదరా బాద్ స్టేట్ మనుగడ, దక్షిణ హిందూదేశంలోని రాష్ట్రాల పునర్యవస్థీ కరణతో ముడిపడి ఉంది. నానాల్ నగర్ కాంగ్రెసు తీర్మానంలో వివరించిన వివిధ అంశాలకు అనుగుణంగా ఆయా భాషాప్రాంతాలను వాటికి ఇరుగు పొరుగుననేవున్న ఆయా భాషా ప్రాంతాలలో విలీనం చేయవలసి ఉంటుం డనే నిశ్చితాభిప్రాయాన్ని ఈ ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు వెల్లడిస్తున్నది. ఈ అభిప్రాయాలకు సంబంధించిన ఆచరణ కార్యక్రమంగా హైదరాబాదు ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు కార్యవర్గానికి ఒక ఉపసంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసేటందుకు ఆ ఉపసంఘంవారు ఈ విషయాన్ని సమగ్రంగా చర్చించి, దీనికి సంబం ధించిన వివరాలన్నింటినీ సేకరించి, ఉన్నతాధికార కమిషన్ కు నివేదించి సాధికారిక బాధ్యతను వహించేటందుకు అధికారమిస్తున్నారు.”

భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల ఏర్పాటు ఏమీ అల్పమైన విషయంకాదు. ఏ రాష్ట్రంలోనైనా భాషావిషయంగా అల్పసంఖ్యాకులైన వారి భవిష్యత్తును గురించి నాకేమీ భయ సందేహాలులేవు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలు ఏర్పాటైన కొత్తలో కొన్ని చీలిపోయే ధోరణులు వ్యక్తం అయ్యాయి, అవి సహజ నిర్మాణంలో ఉన్న సహజ దౌర్బల్యంవల్ల కలిగినవే. అనుశ్రుతంగా పరంపరంగా వస్తున్న ఆచారాలు, సమ్మతాలు, అలవాట్లు, అన్నీ కలిసి ఒక్కొక్కటిగా వైకి ఉబికి విరుచుకుపడినట్లైంది. అట్లా జరిగిందికదా అని సహజ ధోరణికి అనుగుణంగా నిర్వహించవలసిన కర్తవ్యంలో మార్పులు చెయ్యకూడదు. ఈ పరిస్థితి బహుసంఖ్యాకులుగా ఉన్న వారిలో విశాల హృదయము అల్పసంఖ్యాకులుగా ఉన్న వారిలో సహనము, సద్భక్తిని పోయే గుణము, ఉండాలని వెల్లడి చేస్తుంది. పాతపరిపాలననుంచి కొత్త పరిపాలనలోకి ప్రవేశించిన వారు దాన్ని సరియైన దృక్పథంతో అవగాహనచేసుకొని దానికనుగుణంగా తమ జీవితాలు కొనసాగించవలసి ఉంటుందనే గుణపాఠాన్ని చరిత్ర వివరిస్తున్నది.

జాతి ఏకీకరణను (Integration) గురించి, అంటే భారతీయులందరూ ఒకే జాతి అనే భావాన్ని ప్రోత్సహించే పనిపొందించడానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇచ్చి అందరమూ కృషిచేస్తున్నాము. హిందూ దేశపు ఐక్యత, సమగ్రత, వట్టిష్టంగా ఉండి ఏవైపు నుంచి వచ్చిన దాడినైనా మనం ఎదుర్కొనాలంటే ఏకీకరణ అతి ముఖ్యము. దేశ భక్తి కల ప్రతి పౌరుడికీ అది ప్రథమ కర్తవ్యము. పౌరుల బాధ్యత, ఈ కర్తవ్యపాలన, అట్లాగే ప్రభుత్వాలకు ఒక కర్తవ్యం ఉంది. ప్రతి రాష్ట్ర ప్రభుత్వమూ తన పరిపాలనలోవున్న అల్పసంఖ్యాకులు అనంతపుత్రి, నిరాశ, నిస్పృహల పాలుకాకుండా వారి పౌర హక్కులను పరిరక్షించేటందుకు సంపూర్ణమైన బాధ్యత వహించాలి.

ఈ కొత్త వ్యవస్థ గత ఆరు సంవత్సరాలుగా పని చేస్తోంది. ప్రాంతీయ భాషను రాష్ట్ర స్థాయిలో పరిపాలనా భాషగా పరిగణిస్తామని మరికొంత కాలంపాటు ఇంగ్లీషు కూడా అదనపు పరిపాలనా భాషగా

కొనసాగుతుందని నిర్ణయించి అమలు చేస్తున్నారు. ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ మరో రాష్ట్రీయ భాష మాత్రు భాష అయినవారు తగినంత మంది ఉన్నారు. వారు తమ పిల్లల చదువులకు ఎన్నుకోవలసిన భాష ఏది? రాష్ట్రపరిపాలనలో వారేరీతిగా పాల్గొనడం? అనే అంశాలకు సంబంధించిన చర్చలు ప్రాముఖ్యం వహించాయి. అట్లాంటి అల్పసంఖ్యాక భాషావర్గాల వారి కష్ట నిష్ఠురాలు తగ్గించే చర్యలు కొన్ని తీసుకోగలిగినా వారి భయాం దోళనలను తొలగించేటందుకు తీసుకొనవలసిన చర్యలు ఎక్కువగా మిగిలి పోయే ఉంటాయి. ప్రతి సంవత్సరమూ లోక్ సభకు (ప్రార్థమెంటుకు) సమర్పించే నివేదికలలో అల్ప సంఖ్యాక భాషా వర్గాల కమిషనరు, అల్ప సంఖ్యాక భాషా వర్గాల వారి సమస్యలన్నీ వాటి పరిష్కారాలకు సూచించడం జరుగుతూనే ఉంది. వాటిలో కొన్ని పునరావృత్తమవుతూ ప్రతి ఏడూ అవసరమైన చర్యలను వదలకుండా ఆ నివేదికలలో ప్రత్యక్షమవుతూనే ఉన్నాయి.

ఇటీవల కొందరు ప్రముఖ నాయకులు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలను చీల్చివేయడం అవసరమని హిందూదేశాన్ని వివిధ మండలాలుగా పునర్వ్యవస్థీకరణ చెయ్యాలని నొక్కిచెప్పడం వినిపిస్తోంది. మరికొందరు రాష్ట్రాల సరిహద్దులు ఎప్పుడు బుద్ధివుడితే అప్పుడు మార్చడానికి ఎంతమాత్రమూ, వీలులేదని, ఇప్పుడు ఉన్న రాష్ట్రవ్యవస్థను వీలైనంత ఎక్కువ ఉపయుక్తంగా చేసుకొంటూ ముందుకు సాగాలని అంటున్నారు. అత్యంత విశాలమైన హిందూదేశం వంటి దేశంలో దాన్ని ఏ పద్ధతిగా వ్యవస్థీకరించినా కొందరికి కొన్నికష్టాలూ, చిక్కు సమస్యలూ తప్పవు. సహనంతో, అవగాహనతో వాటిని ఎదుర్కొని పరిష్కరించుకోవాలి. కొన్ని సూత్రాలు ఆధారంగా ఇప్పుడు వ్యవస్థీకరించి ఏర్పాటు చేసుకున్న రాష్ట్రాల వ్యవస్థపట్ల లభించే సత్ఫలితాలు బహుశా, కొంతకాలం తర్వాత మాత్రమే పూర్తిగా అందుబాటులోకి రావచ్చు. ప్రజల దృక్పథంలో వచ్చిన మార్పులు గమనించి నప్పుడు నాకు ప్రజాస్వామిక తత్త్వము వారి మనస్సుల్లోకి చొచ్చుకొని పోయిందని, పౌర జాత్యతల గుర్తింపు వారిలో పృథ్విచెందిందని నిస్సందేహంగా అనిపిస్తుంది.

మన జాతీయ నాయకులందరిలోనూ వండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ నన్ను ఆకర్షించారు ఆయన ఉత్కృష్టతను, గుణ విశేషాల్ని మోటలో పెరిగిందన నాకు అసాధ్యం. ఆయన నిష్కాపట్యము, విశ్వాసపాత్రత పనులుచేయడంలో వెల్లడియైన శక్తిసామర్థ్యాలు నాకు మెప్పుకలిగించాయి. ఆయనకు ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతం పట్ల, సామ్యవాదం పట్ల, ప్రపంచ శాంతి పట్ల, ఉన్న దృఢ విశ్వాసము, ఆయనకు ప్రపంచంలో ఉన్న అగ్ర గణ్య, అగ్రగామి రాజకీయ వేత్తల నరసన గౌరవనీయ స్థానాన్నిస్తుంది. హిందూదేశంలోని సామాన్య ప్రజలలో ఆయనపట్ల వ్యక్తం అయే ఆరాధనాభావం అప్పుడైనదనీ, అపరిమితమైనదనీ అనవచ్చు భావితరాలవారు ఆయన్ని కృతజ్ఞత పూర్వకంగా స్మరిస్తూ భారత భాగ్యవిధాత యైన శిల్పిగా పేర్కొంటారు. ఆయన నాయకత్వం కింద పనిచేయడం భాగ్యమని నేను భావించాను.

నెహ్రూ తర్వాత ఆయన స్థానాన్ని ఎవరు పూరిస్తారు? అనే ప్రశ్న ఆయన జీవించి ఉన్నప్పుడే తరచు వచ్చేది 'ఆయనకు ఆయనే సాటి; ఆయన వంటివారు రారు: నభవిష్యతి' అనేది ఒక్కటే ఆ ప్రశ్నకు తగిన జవాబు. ప్రఖ్యాత నాయకులను చరిత్ర సృష్టిస్తుంది వారు చరిత్రను సృష్టిస్తారు, నెహ్రూజీ శక పురుషుల కోవకు చెందిన వాడు. ఈ శతాబ్ది సృష్టించిన జాతిరత్నాలలో ఎన్నికైనవాడు ఆయన మానవతావాది. ఆయనలో ఆధ్యాత్మిక భావం ఆధునిక భావాలలో గర్భితమై ఉంది. ప్రపంచశాంతి కోసం కృషిచేసే సత్తాను (శక్తిని) ఆయన భారతదేశానికి పరిగించాడు.

భారతదేశంలో ప్రజాస్వామ్యం లోప భూయిష్టమైనదైనప్పటికీ ఆ లోపాలు అనేకమైనప్పటికీ, వండిట్జీ తన జీవిత కాలంలోనే ఈ దేశంలోని ప్రజా ప్రతీనిధుల సభ (ప్రార్లమెంటు/లోక్ సభ) ప్రజాస్వామిక సంప్రదాయాలకు కట్టుబడి పనిచేసేటందుకు అవసరమైన గట్టి పునాదులు వేసి కిరీమూర్తి యైనాడు. గట్టిపునాదులు పడినాయి, దానిపైన నూతన సాధ నిర్మాణం చేయవలసిన భార్యత హిందూ దేశ ప్రజల మైన మన భుజ స్కంధాల మీద ఉంది,

39. కాంగ్రెసు - భారతదేశ

ప్రజాస్వామ్యము

కాంగ్రెసు సంస్థ కార్యకర్తల ధృక్పథంలో ప్రవర్తనలో త్వరగా మార్పు రాసాగింది స్వతంత్రం రాగానే త్యాగం చెయ్యడానికి ఆవశ్యకత తగ్గిందనే భావం వారిలో పొటమరించింది. స్వరాజ్య సాధనకోసం సడచిన ఉద్యమాలన్నింటిలోనూ ప్రాధాన్యం వహించిన త్యాగనిరతి వట్ల వారిలో అపారమైన సడలింపుచెందింది. అభివృద్ధి పథకాలు ఏర్పాటు చెయడము నిర్వహించడము పూర్తిగా ప్రభుత్వం యొక్క బాధ్యతే అని హాసాలు ప్రభుత్వం యొక్క ఆజ్ఞలను పాలించి ఫలితాలు సాధించి లాభం పొందడమేననీ విరివిగా ప్రచారం చెయ్యడం జరిగింది ప్రభుత్వం యంత్రాంగమే అన్నిరంగాలలో పెత్తనం చెలాయించింది. విమర్శలకతీతమైన నిరంకుశమైన, ప్రభుత్వ నియమాల్లో ప్రజల వ్యవహారాలన్నింటినీ నియంత్రించు మొనర్చేవి అందువల్ల పరిపాలనా వ్యవస్థతో ఎక్కడ ప్రజల అభిరుచులకూ, ఆశయాలకూ అశలకూ తావేలేకుండా ఉంది పంచాయత్ రాజ్ సంస్థల ద్వారా ప్రభుత్వాధికారాన్ని పేకేంద్రీకరించే టందుకు జరిగిన ప్రయోగాత్మక ప్రయత్నాలు ఇంకా అత్యంత శైశవావస్థలోనే ఉన్నాయి. వాటి భావి ప్రయోజనాన్ని గురించి కొండంత ఆశలు పెట్టుకొన్నప్పటికి అవి ఇప్పుడున్న పరిస్థితినిబట్టి వాటి ప్రభావం గమనించ తగినంతగాలేదు. ప్రస్తుతం దేశం పరిస్థితి చూస్తే జాతీయ జీవితంలో ఎదురవుతున్న సమస్యలకు పరిష్కారాలు కనిపించటంలేదనే భావం కలిగి ప్రతివ్యక్తిలోనూ నిరాశ, నిస్పృహ క్రమంగా ప్రబలుతున్నట్లు కనిపిస్తోంది

ఈ పరిస్థితి చాలా చోచనీయమైంది, విచారకరమైంది దీనికి తోడు దేశ వ్యవహారాల్లో ధనవంతుల 'ధనం' వహిస్తున్న పాత్ర నానాటికి పెరుగుతూ పురింత పిచారం కలిగిస్తోంది. ఒకప్పుడు ఒకే మనిషి వలె ఉండి ఏక వాక్యంతో వ్యవహరించిన కాంగ్రెసు సంస్థ, దాని లోని మెంబర్ల సంఖ్య లక్షలు దాటి వారిలో వ్యక్తమయ్యే ఒత్తిన్న భావాలతోటి, పిరుద్ధ భావాలతోటి పరస్పరం పొటీల తోటి అస్తవ్యస్తపు గండరగోళపు సంస్థవంటి దైంది ఏదైనా ప్రాధాన్యతగల పదవిలో ఉన్న ఒక వ్యక్తిని గాని, గ్రూప్ ను గాని తొలగించడమే కాంగ్రెసు పార్టీలో ఉన్న వారిలో నేడు కనిపించే అభినివేశము అనిపిస్తున్నది. నిజాయితీపరులూ, సేవావరాయణులూ ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా కాంగ్రెసు సంస్థను విడిచి పెట్టి ఇతర చోట్ల సర్దుకున్నారు డబ్బులేని వారందరూ నిరాశ్రయులైనారు వారి సంగతిని ఎవరూ తల పెట్టడమే లేదు ఇది కాంగ్రెసు సంస్థ. బారుగా తలుపులు తెరిచి "ఎవరైనా సరే మా కాంగ్రెసులో మెంబర్లుగా చేరవచ్చు మీ పూర్వ చరిత్ర, ప్రవర్తన ఎట్లాంటిదైనా వరవాలేదు రండి, మీకు మా స్వాగతము" అంటూ ఆహ్వానించిన చర్యఫలితమే ఈ పరిస్థితి నానాగోత్రాలకు నానా పార్టీలకు చెందిన వారందరు పచ్చిచేరి, అత్యున్నతమైన భవనంవంటి ప్రజా హిత సంస్థను చెద వురుగులు దొరికినట్లు దుర్బలమైనదిగా చేశారు. మైదరాబాదు స్టేట్ కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడుగా ఈ విషాదకరమైన పరిస్థితులను నేను కళ్లారా చూశాను. అనేక సంవత్సరాలు దేశభక్తుద్దీపిత సేవాకార్య క్రమాల్లో నిమగ్నులైన కార్యకర్తలను పదవుల నుండి దింపడానికి ధనం చూపించి, ఇతర ప్రలోభాలు, ఒత్తిడులు ప్రయోగించి, మంచి మద్దతు సంపాదించడం నేను కళ్లారా చూశాను అంచుచేత, కాంగ్రెసు సంస్థ, మెంబర్ల సంఖ్యాబలం దృష్ట్యా విపరీతంగా అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ శీల సంపద దృష్ట్యా నైతికస్థాయి దృష్ట్యా వతనోన్ముఖ మైందనడం ఎవరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించదు ఈ పరిస్థితులను ఇట్లాగే వదలివెయ్యడానికి వీలు లేదు ఏదో చెయ్యాలి. దీన్ని అరికట్టాలి. కాంగ్రెసు సంస్థకు ఏరితిగా వున్న స్వీకారం వున్నదక్షిణవనం కలిగించడము అనే విషయమే వృద్ధులూ అనుభ

వజ్రలూ ఐన కాంగ్రెసునాయకుల చర్చలలో ఇష్టాగోఘలలో ప్రధానవిషయమైంది. కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీలో సభ్యుడుగా ఉన్నందు వల్ల నేను ఈ చర్చలలో అనేక స్థాయిలలో పాల్గొనడము, కొన్ని సూచనలు చెయ్యడము, అనేక సూచనలు పరిశీలించడము జరిగింది. ఆ పని కోసం ప్రత్యేకంగా అనేక ఉప సంఘాలు (నబ్ కమిటీలు) కూడా ఏర్పడి ఎన్నో ప్రతిపాదనలు తీర్చి దిద్దారు. అయినప్పటికీ, ఈ విస్తృతమైన చర్చల ఫలితంగా సార్థికమైన సూచనలేవీ లభించలేదనే అనాలి. ఒకసారి నేను వండిట్ నెహ్రూకి కాంగ్రెసు సంస్థలోని పదవులకు ఒక నిర్దిష్టమైన, ఎంపిక విధానం ప్రవేశపెట్టడం తగిన విధానం అని సూచించాను కాని అట్లాంటి విధానం ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతానికి అనుగుణమైంది కాదని ఆయన నిరాకరించారు ఈ కమిటీలన్నీ వట్టుదలతో ఎడతెగకుండా చేసిన ఆలోచనలవల్లా పరిశీలించిన సూచనల వల్లా ఏమీ నిర్ణయాలు అమలు జరుగలేదు. ఈ నిషయం కాలప్రవాహ వేగంలో ఎటు వడితే అటు కొట్టుకు పోవడం సంభవించింది

చాలాకాలం పాటు కాంగ్రెసు లక్ష్యం నిర్దిష్టంగా ఇదమితం అని నిర్వచనం చెయ్యడం జరుగలేదు ఆ ఆశయం కాంతిమేఘం వలె అస్పష్టంగా ప్రకాశవంతంగా మాత్రమే ఉంది. అందులో ఉన్న వస్తుతత్వం స్పష్టంగా వివరించడం ఎప్పుడూ జరుగలేదు అందుచేత కాంగ్రెస్‌లో ఉన్న వేర్వేరు వర్గాలవారు, దాన్ని తమకు అనుకూలమైన రీతిగా కాంగ్రెసు ఆశయాన్ని వ్యాఖ్యానించడం జరిగింది దాని ఫలితంగా కాంగ్రెసు ఆశయాల భావ వివరణలలో అస్పష్టత, వైవిధ్యము, వైరుధ్యము, గందరగోళము, ప్రస్ఫుటమైనవి. అనేక చేదు అనుభావాలు, అనేక సిద్ధాంత పరమైన వాగ్వాదాల మూలంగా కలిగిన లాగానాం పీకానాం ఫలితాలు, మొదలైన వాటి అన్నింటి ఫలితంగా ప్రజాస్వామ్య విధానాత్మక సోషలిజము (సామ్యవాదము) కాంగ్రెసు లక్ష్యమని తీర్మానించడం జరిగింది ఈ నిర్ధారణ మూలంగా అంతవరకు నంచలిస్తున్న కాంగ్రెసు ధృక్పథం కొంతవరకు స్థిరపడింది, వ్యవహారాలు సరియైన దిశలో కొనసాగడం ప్రారంభమైనది కాని, అది

ఆచరణలోకి రావడము, ఫలితము కన్పించడము అనేవి నిరాశా జనక మైనంతగా సాగుతూ నిరుత్సాహకరంగా ఉన్నాయి

‘డబ్బే అధికారానికి మూలం,’ ‘అధికారం ధనసంపాదనకే’, అనే మాటలే తరుచు వినిపిస్తున్నాయి అధికార పదవులలో ఉన్న అత్యంత సామాన్యులైన వారు అతి స్వల్ప కాలంలోనే ఓవరీతంగా ధనం సంపాదించి, అస్తిపాస్తులు కల్పించు కొనడం చూచి ప్రజలు నిర్ధాంత పడటం జరుగుతుంది. బాధ్యతలున్న పదవులు స్వీకరించిన వారు తమ అస్తి పాస్తులను ప్రకటించాలంటూ నిర్ణయించి, చేసిన సూచనలను వారిలో అనేకమంది ముఖ్యులు కూడా లెక్కలోకి తీసుకొనలేదు వారు దాన్ని చిట్టకాగితం లెక్కన చివీపారేసినట్లయింది ఈ ‘కుళ్లు’ అట్లాగే కొనసాగుతూ ఉంది, ఎట్లాంటి పరిణామాలకు దారి తీస్తుందో ఎవరమూ చెప్పలేము. ప్రజలు, తమ ప్రతినిధులమీద విశ్వాసం కోల్పోతున్నారు

ఈ పరిస్థితులు నిజంగా విషాదకరమైనవనే అనాలి కాంగ్రెసు సంస్థ, దాని కోన్ని లోపాలు ఉన్నప్పటికీ, అది పూర్తిగా మన జాతీయ జీవితాన్ని ఆవరించి చైతన్యవంతం చేసింది రాజకీయ, పరిపాలన, అధికారాలు హస్తగతం చేసుకొన్న కాంగ్రెసు పార్టీకి ఇంతకంటే ఎక్కువ నష్టలితాలు సాధించగల శక్తి ఉంది కాని, సాధనాల లోపం మూలంగా ఆర్థికాభివృద్ధి కార్యక్రమాలు, జాతి పునర్నిర్మాణ కార్యక్రమాలు, ముందుకు కొనసాగటం లేదు, ఉద్యోగుల పరిపాలన మాత్రమే కొనసాగుతోంది అధికారానికే గాని, నేనీ పోయింది ఈ విషాదకర పరిస్థితులకు బాధ్యత తనదికాదనేటందుకు కాంగ్రెసు సంస్థకు అవకాశము లేదు ప్రతి వక్ష రాజకీయ పార్టీల వారు కూడా ఈ నాటి అపేక్షితకర ధోరణులకు కొంత బాధ్యత వహించవలసి ఉన్నప్పటికీ దేశ పరిపాలన ఏ అడ్డు లేకుండా నిర్వహిస్తున్న పార్టీదే అందులో పెద్ద వాటా ఈ పరిస్థితి ఇట్లాగే కొనసాగుతుందా? సామాన్య పౌరుడు నానాటికి మరింత సంశయాత్మకై నిస్పృహలో మునిగిపోవలసిందేనా? ఇంతకంటే స్వచ్ఛమైన ప్రజా జీవితము, పరిపాలన మనకు లభిస్తాయని ఆశించగలమా? పరిస్థితులు చెయ్యి దాటే తీరుగా ఉన్నప్పడు కేవలం మాటలతో ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు.

ఇటీవల కొన్ని ఆశాజనకమైన చిహ్నాలు కనిపిస్తున్నాయి. లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిజీ నాయకత్వం ఆ ఆశా భావానికి కారణము సామాన్య ప్రజలలో నుంచి వచ్చిన మనిషిగా ఆయన జన సామాన్యం యొక్క అవేదనను బాధలను, అవగాహన చేసుకొని కాంగ్రెసు కార్యాచరణ విధానంలో ఒక కచ్చితమైన పద్ధతి రూపొందించే ప్రయత్నం చేశాడు. హఠాత్తుగా ఆయన పాత్ర ముగిసింది అయినప్పటికీ అదృష్టవశంగా లోక జ్ఞుడు ప్రజల కష్టాలు తెలిసిన వాడూ అయిన శ్రీ కామరాజ్ కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు అవడము వల్ల సంస్థ కార్యకలాపాలు మెరుగుపడతాయేమోననే భావం కలుగుతోంది అయితే, అది ఒక్కటి సరిపోతుందా? ప్రధానిని ఎన్నుకొనవలసినప్పుడు దేశం ఇంతకు ముందు ఎదుర్కొన్న రెండు చ్చేష్ట పరిస్థితులలోనూ ఆయన చూపిన ప్రతిభా, నిర్వహించిన ప్రభావ వంతమైన పాత్రా ఒక ఆశా కిరణంగా ఉన్నాయి మన దేశంలో అణగ త్రొక్కబడిన పేదల అగతిక స్థితిని, వారి భావావేశ ఉద్బుతను గుర్తించ గలిగిన నాయకుడు, సామాన్య ప్రజల నుంచి వచ్చినవాడు, ఒకడైనా ఉన్నాడనే సత్యమే ఈ నిరాశాజనక పరిస్థితులలో కనిపిస్తున్న ఆశారేఖకు కారణము సూచనప్రాయంగా కన్పించే ఈ మార్పు నిలదొక్కుకొని బలం వుంజుకుంటుందా?

వ్యక్తులలో ఉన్నతలు అల్పులకూడా జగన్నాటక రంగం మీదికి వస్తూ ఉంటారు, పోతూ ఉంటారు. కాని ప్రజా జీవితం మీద వారి ప్రభావము, ముద్ర శాశ్వతంగా పడుతాయి. అదొక్కటే చాలునంటామా? వారి ప్రభావం వల్ల తాత్కాలికంగా కలిగే మార్పులు లభించే ఫలితాలు, సమాజంలో పేరుతన్ని మూకుమ్మడిగా కొనసాగే ఉద్యమంగా రూపొందకపోయి నట్లయితే లాభం కలగదని ఆ మహాన్నతుల ముద్రా ప్రభావం మిథ్య అవుతుందని నేను సంశయిస్తాను ఈ భావాలను అనువర్తించి తమ కార్యక్రమం ప్రజలు నిర్వహించకపోయినట్లయితే కాంగ్రెసు భవిష్యత్తు ఉత్సాహ కరంగా ఉండదు. అప్పుడు వచ్చే ఫలితం ఏమిటి? శైశవ దశలో ఉంది అని ప్రజలు ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొన్న మన ప్రజాస్వామ్యము నష్టమవుతుంది. అది సభ్య ప్రపంచానికే పెషాదకరం

ఈ నాడు కాంగ్రెసు ఒక్కటే ఏ అడ్డూలేకుండా అధికారం చెలాయిస్తున్న రాజకీయపార్టీ. దానికి ఎదురుగా వేర్కొనడానికి తగిన ప్రతిపక్ష వర్గం ఏదీ రూపొందలేదు. అందు వల్ల కాంగ్రెసు బాధ్యత మరింత ఎక్కువైంది. అది గుర్తించి, సమయం మించిపోకుండా కాంగ్రెసు తన ఇంటిని తాను చక్కబెట్టుకోవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది

అప్పడప్పుడు మౌనంగా వుండి, ఇప్పటి విషాదమయ పరిస్థితులు ఎట్లా మారుతాయో అని ఆలోచనలు కొనసాగించినప్పుడు ఆ ఆలోచనల (musings) ఫలితంగా మన జాతి యొక్క జీవితంలో నైతిక విలువల ప్రాధాన్యం పెంచడం జరగకపోతే కల్మష రహితమైన పరిశుద్ధ సామాజిక జీవితం లభించదనే నిర్ణయానికి రావడం జరుగుతున్నది అయితే దాన్ని సాధించడం పరిపాలనా యంత్రాంగం ద్వారా సాధ్యం అవుతుందా? నా అనుభవాన్ని బట్టి నేటి పరిస్థితుల పరిశీలన ననుసరించి అట్లాంటి పని సాధ్యం కాదనే అనివిస్తున్నది. ఆ లక్ష్యం వైపు వురోగమించేటందుకు అధికార వ్యామోహంతోటి మద మాత్సర్యాలతోటి ఏ సంబంధమూ లేని సేవాభావము, దృక్పథము అవసరము పదవులవైపే ఆశా పూర్ణ దృక్కులతో ప్రజలు చూస్తూ ఉండకుండా దృక్పథం కలిగించి, దాన్ని ప్రోది చేసేటందుకు ఈ విధానం ఒక్కటే శక్తివంతమైన విధానం ఈ అంశాన్ని గురించి విభిన్నమైన అభిప్రాయాలున్నాయని నాకు తెలుసు కాని, ఈ వద్దతి యొక్క సామర్థ్యాన్ని గురించి దృఢమైన విశ్వాసం ఉన్నందు వల్లనే నేను నా కార్యక్రమాలకు ఆ విధానాన్ని ఎన్నుకొన్నాను

భవిష్యత్తు ఎట్లా రూపొందాలి అనేది నాకు అగమ్యగోచరంగా ఉంది కాంగ్రెసు, తానునిర్వహించవలసిన పాత్రకు అనుగుణంగా తనను తాను తీర్చిదిద్దుకొని మారుతుందా? అట్లా చేస్తుందని చేయగలుగుతుందని మనం ఆశిద్దాం. ఈ సమస్య కాంగ్రెసు భవిష్యత్తుతో కంటే ప్రజాస్వామ్య పద్ధతి యొక్క భవిష్యత్తుతో అంటే అది నిలదొక్కుకొనడమా నేటి ఖరకాయ వంటిది కావడమా అనేదానితో ఎక్కువ ముడిపడిఉంది.

అదృష్ట వశాత్తు మన ప్రజాసామాన్యం యొక్క దృక్పథం ఏ వంకరలూ లేకుండా సక్రమంగా ఉంది. ప్రజాస్వామిక ఆశయాల్లే వారిలో క్రమంగా వ్యాపిస్తున్నాయి వారు వాటిని త్రికరణ శుద్ధిగా అంగీకరించి అవి కచ్చితంగా అమలు జరిగేటట్లు చూస్తారనే ఆశనిపిస్తోంది ఆ ఆశ ఒక్కటే మన దేశ రాజకీయాల్లోనూ పరిపాలనా వ్యవస్థలోనూ, ప్రవేశించి వాటిని రోగగ్రస్తం చేసిన క్షుణ్ణు షాశనం చేసి పరిశుద్ధం చేయగలుగుతుందనే భావానికి పట్టు కొమ్ము అందుచేత ప్రజలలో వ్యక్తం అవుతున్న సహజ స్వభావాన్ని బలపరచి వారికి ఆన్యాయాలను ఎదుర్కొనే చొరవ, నైతికశక్తి, కలిగేలా ప్రయత్నం చెయ్యవలసి ఉంది. ఆ కార్యసాధన కోసమై మనలో ప్రతి ఒక్కరమూ ఉడతా భక్తితో ఎవరి శక్తి సామర్థ్యాలను అనుసరించివారు ప్రయత్నించి మొత్తం మీద మనం అందరమూ వాంఛించే ఈ మార్పు తెచ్చేటందుకు కృషి చేద్దాము

40. మార్పు

చాలా మంది నన్ను తరచు ఇట్లా అడగటం జరిగింది. మీరు సన్యాసాశ్రమం స్వీకరించాడకదా! ఈ రాజకీయ సుడిగుండంలోకి ఎట్లా లాగ బడ్డారు? సామాన్యంగా ప్రజలందరూ 'సన్యాసులు ఐహిక విషయాలకు దూరంగా ఉంటారు; వారు అట్లాగే ఉండాలి' అని నమ్ముతారు. కొంతమంది 'మీరు రాజకీయాల నుంచి వీలై సంత తర్వరగా తప్పుకొండి' అని నాకు సలహా ఇచ్చారు. వారి సలహాను నా పట్ల ఉన్న ప్రేమాభిమానాల వల్లనే ఇచ్చారు. అట్లాగయినప్పటికీ రాజకీయ రంగంలో నేను ఈ నిమిషం వరకూ పని చేస్తూ వచ్చాను బహుశా నేను దాని నుంచి వైదొలగ వలసిన సమయం ఇప్పుడు వచ్చిందని భావిస్తున్నాను. రాజకీయ కార్యక్రమాలతో ముడిపడిన ఈ జీవితం, నేను ఎన్నుకొన్నది కాదు. ఇట్లాంటిది ఎప్పుడూ నేను ఆనుకున్నది కాదు. మానవమూల నున్న ఒక గ్రామానికి పోయి, సత్యాన్వేషణ సాగిస్తూ ఎవరితోనూ ఏ సంబంధం లేని ప్రశాంతమైన జీవితం గడపుతున్నా వాణ్ని. నా జీవితం ఆ కార్యక్రమానికి, విధానానికి, అనుగుణంగా మలచబడింది. ఆ జీవితమే సన్యాసాశ్రమ స్వీకారానికి దారి తీసింది. ఆ రోజుల్లో రాజకీయ కార్యకలాపాలలో ములిగితేలవలసి వస్తుందని నేను కలలో కూడా భావించలేదు. పరిసరాలు, పరిస్థితులు, నన్ను రాజకీయ కార్యక్షేత్రంలోకి నడిపించాయి. నేను సర్వమూ భగవంతుడికి అర్పితం చెశాను. ప్రాదరాబాదు స్వాతంత్ర్య పోరాటమే నన్ను రాజకీయ కార్యక్షేత్రంలో కేంద్ర స్థానంలో నిలబెట్టింది.

ఆ మార్పును నేను ఏ సంశయాలూ లేకుండా భగవదాజ్ఞగా భావించి శిర సావహించి ఆయన ఆజ్ఞాపాలన చెశాన, అంటే నా కోరిక ప్రకారం నడచు కోనేటంచుట నేనెవర్ని? నా కృషిలోని ప్రతి అంశమూ ఆయన కర్పించిన చూడప్రసూనమే “యత్కర్మకరోమి తత్తదఖిలం-తవారాధనం” అనిరదా సర్వజ్ఞుల భావన. సంప్రదాయ దృష్టితో ఆలోచించి పరిశీలిస్తే రాజకీయాలు రాజకీయాలు రావు. అవి సేవా కార్యక్రమాలు అని నేను వినయ పూర్వకంగా అంగీకరించి నిర్వహించిన ఛానెల్, దరిద్ర నారాయణ సేవా అనే కార్యక్రమాలు. ఇది తాత్కాలికమైనదనీ ఏనాడో ఒక నాడు చెరసరుగుకు పోయేదేననీ నేనెఱుగుదును. కార్మికుడైన, కర్మయోగి చేసే పనిలో ఒక పనినుంచి మరోపనిలోకి మార్పు కలగవచ్చు కాని, శ్రద్ధలో అనానకత యోగ భావనలో లగ్నమై ఉన్న అతని హృదయం అనవరతము (ఎప్పుడూ) ఒకేతీరుగా ఉంటుంది ఎప్పుడు భగవంతుడు సంకల్పిస్తే అప్పుడు నాకు రాజకీయ కార్యకలాపాల నుంచి తక్షణమే విముక్తి సిద్ధిస్తుందని నాకు తెలుసు

పార్లమెంటరీ కార్యక్రమాలు మానుకోవాలనే కోరిక నాలో క్రిమంగా బలపడ సాగింది. నా సహజ స్వభావానికి అనురూపమైన మరో కార్యక్రమం చేపట్టాలని తోచింది. అందుచేత మూడో సాధారణ ఎన్నికలకు కాల నిర్ణయం జరగడానికి చాలా ముందుగానే ప్రధాన మంత్రికి నేను ఎన్నుకొన్న క్రొత్త పంథా గురించి వ్రాత మూలకంగా తెలియ జేస్తూ అందులో అడుగిడి ముందుకు సాగేటందుకు అనుమతి ఇవ్వవలసిందని కోరాను ఆయన సహజ సౌజన్యంతో నా కోర్కెను అంగీకరించారు.

అందుచేత నా పథంలో మార్పు నిర్ధారణ అయ్యింది అంతరాత్మ ప్రగాఢమైన ఏకాంతాన్ని తిరిగి ఎన్నుకోమని అంటుంది ఆ ఏకాంతం కళ్లు మూసుకొని కూర్చునే నిశ్చల ధ్యాన సమాధి రాదు, చైతన్య రహితమైనది

అనలే కాదు దృష్టి గోచరమయే కర్మ స్వరూపం, నిరంతర సాధనా రూపమైన ధ్యానము. అది ఏదైతేనేమిటి, నాకు వివేకానంద స్వామి చెప్పిన “సీ ముందున్నవన్ని భగవంతుని అనంత రూపాలే వాటిని తోసి పుచ్చి భగవంతుణ్ణి ఎక్కడ అన్వేషిస్తావు? ఎక్కువ తక్కువలు మైత్రీ శత్రుత్వాలు లేకుండా సర్వ జీవ కారుణ్యంతో, ప్రేమానురాగాలతో ప్రవర్తించిన వాడే యథార్థంగా భగవంతుణ్ణి ఆరాధిస్తున్న వాడు” వాక్యాలే ధ్రువ తార వంటివి.

అనుక్రమణిక (Index)

అక్బర్ హైదరీ, (నర్): 141, 183; 181; 184/185; 196

అకోలా: 110

అఖిల భారత కాంగ్రెసు కమిటీ చూ. ఎ. ఐ. సి. సి.

అఖిలభారత డ్రెడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్: 58

అఖిలభారత సర్వోదయ సమ్మేళన: 354.

అచ్యుత్ రావ్ దేశపాండే: 198

అజాద్ హైదరాబాద్: 220.

అధి నివేశ రాజ్య ప్రతిపత్తి: 303

అనిల్ హక్ సిద్ధాంతము: 187

అమల్నేర్ (రు): 32; 34; 35; 39; 42;

48; 49;

అయోధ్య: 93.

అయ్యంగార్ కమిటీ: 258.

అల్ప సంఖ్యాక భాషావర్గాల కమిషను: 381.

(నవాబ్) అలియావర్ జంగ్ బహదూర్: 238, 281.

అలీ సోదరులు: 31; 45

అసాఫియా వంశపు ఔన్నత్య కీర్తన: 161.

అహమ్మద్ నగర్: 69.

అహమ్మదాబాదు 42.

అంతర్వాణి సందేశం: 17.

అంతూ: 183.

ఆగ్రా 59

ఆత్మ విమర్శ సాధనం. 36

ఆధ్యాత్మిక (భక్త) బృందం: 85, 98, 100.

ఆధ్యాత్మిక సాధన (వధం): 2, 5, 46, 68;

86 88, 90, 96, 199, 200.

ఆలిండియా కాంగ్రెసు కమిటీ: చూ ఎ. ఐ. సి. సి.

ఆలిండియా ముస్లిం లీగ్: చూ. ముస్లిం లీగ్.

ఆసఫ్ జాఫీ వంశం (నవాబులు): 206, 306, 369.

ఆంధ్ర కేసరి: చూ. శ్రీకాళం పంతులు, టంగుటూరి.

ఆంధ్రపితామహ: చూ. హనుమంతరావు, మధపాటి.

ఆంధ్రమహానభ: 110, 111, 122, 128, 242, 243

ఇతైహాదుల్ ముస్లిమీన్ (ఇతైహాద్) 182, 187, 220.

254, 259, 265, 275, 276, 285

304, 305, 308, 312, 313, 321;

324.

ఇన్ స్పెక్టర్ (డైరెక్టర్) జనరల్ ఆఫ్ ప్రొజెక్ట్స్ (పోలీసు)

(ఐ. జి. పి): 168, 171, 172, 173, 295, 330

ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెసు: చూ భారత జాతీయ కాంగ్రెసు

ఇండియన్ యూనియన్ లో ఫిలీవం కావాలి అనే వాదం:

277, 281, 311, 322, 324.

ఉత్తరాదిమరం మధ్యాచార్య: 4

ఉదయపూర్: 251

ఉపనిషత్తులు: 200

ఉపవాసం: 36, 78, 200

ఉర్దూ: 80, 108.

ఉస్మానాబాదు: 71, 72, 128, 329.

ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ: 115, 163, 164.

ఎ. ఐ. సి. సి.: 150, 209, 210, 211, 212, 213

(అఖిల భారత కాంగ్రెస్ కమిటీ) 249

(ఆలిండియా కాంగ్రెసు కమిటీ)

ఎడ్మండ్ హుక్స్ 43

ఎ (అ) టెన్ కాంటెల్ జాన్సన్ 307; 308.

ఎకనాథరావ్ కుల్కర్ణి : 133

ఏజెంటు జనరల్ : (భారత ప్రభుత్వం) 309; 314; 331; 369.

ఏకాంతద్యానం (పాసం/సాధన) : 16; 175; 201.

ఐ. జి. పి. చూ ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ ఫోజీసు

ఐదవ జార్జి ర్యాజు (చక్రవర్తి) : 9.

ఋషి పేజ్ : 93

ఒక శకం (యుగం) ముగిసింది 328, 332

ఔదుంబరవృక్షం (మేడిచెట్టు) : 98.

ఔరంగజాద్ : 125, 139, 152, 158, 161,
205, 226, 329.

కఫాని : 90

కబీరు : 39

కమలాదేవి చట్టోపాధ్యాయ 261.

కర్నాటక పరిషత్ : 111, 122, 123, 155, 229, 254.

కర్నాటక (కన్నడ) [[ప్రాంతం/దేశం/యూనిట్] .

110, 111, 122, 123, 144, 155, 223,
225, 257, 288.

కరాచీనగరం : 45, 305.

కస్తూరిబా : 42

(డాక్టర్) కంట్రాక్టర్ 59.

కామరాజ్ 387

కార్మికుల సమ్మె 69-70

కార్యాచరణ సమితి 321.

కార్టెల్ : 37.

కాసి(శి)ం రఙ్గి : 305, 306, 307, 308, 324.

కాశీ. 93

కాశ్మీర్ : 232, 233, 234, 285, 327.

కాశ్మీర కేసరి (సింహము) . 232

కాశ్మీర్ జాతీయ సదస్సు : 233

కాశ్మీరీరావు, అయ్యదేవర : 289

కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీ : 232, 248, 249, 385

కావ్యదే ఆజమ్ : 266

[మహమ్మదలీ జిన్నా అనే శీర్షికను కూడా చూడుడు.]

క్రికెట్ ఆట పోటీ: 20

క్విట్ ఇండియా ఉద్యమము : 207, 208, 210, 219, 220,

221, 230, 232, 241, 243.

254, 274, 349.

కువాలా : 53

కృష్ణాచార్య జోషి 294

కేకావళి . 39

కేదార్ : 164.

కేల్కార్. ఎన్ సి : 24

కేశవరావు. ఉమ్మెతల 340

(సర్దార్) కేశవరావు, జమలాపురం 224 225, 254, 287.

కేసరిపత్రిక : 49

కేంద్రశాసనసభ : 58

కేంద్రబిడ్డ విశ్వవిద్యాలయం 323

కైజరు : 8

కైవల్యదామ ఆశ్రమం : 33

కోదండరావు (రాఘ.ఎన్.కె) ·	245
కలుదార్ల రక్షణ చట్టం :	353.
ఖమ్మం (ఖమ్మం పెట్టు) ·	224, 292.
ఛాజీపేట	291, 292.
ఛాదీ ప్రచారం .	2, 362.
ఛాందేశ్ విద్యాసంఘము :	32, 33.
ఛీలాఫత్ ·	31
ఛౌడికర్, బి.బి ·	133
గడగ్ :	288, 320
గణేశ ఉత్సవాలు ·	139
గద్వాల :	244
గంగాపూర్ :	3
గ్రంథాలయోద్యమము ·	243
(డాక్టర్) గాడ్గిల్, డి.ఆర్ ·	358
గాయత్రీ మంత్రము ·	170
గాంధీ టౌప్ ·	22, 23.
గాంధీశకం ·	22
గ్రామదాన్ ·	358, 362
గీత (భగవద్గీత) ·	5, 6, 35, 37, 38, 62, 89 168, 198.
గుణ, జె.జి ·	33, 35
గురేశాస్త్రి ·	62
గుల్జరిలాల్ నందా	345, 366.
గుల్బర్గా	215, 323, 325.
హరివంశ గోఖలే :	49

గోవింద దాస్ షరాఫ్ (షరాఫ్) : 189, 158, 161, 162,
200, 223, 237,
238, 255, 287

గోవిందలాల్ నానాల్ (నానాల్) : 123, 147, 148, 155
178, 210, 215

గోవిందరావ్ పన్నారే : 265

ఘనత వహించిన నిజాము ప్రభువు : 108, 143, 145,
189, 196, 197, 206, 207, 217, 218,
220, 247, 248, 250, 288, 311.

చదువుతున్నరోజుల్లో : 19.

చంచల్ గుదా : 157, 221, 293, 294, 326.

చాతుర్మాస దీక్ష : 4.

చార్లీ చాప్లిన్ : 14.

చిత్ర రంజనదాస్ (సి. ఆర్. దాస్) : 42, 43

చిల్లేపల్లి : 339, 356.

చౌధురీ, జె. ఎ : చూ. మిలిటరీ గవర్నరు, మేజర్
జనరల్ జె. ఎన్. చౌధురీ.

చౌధురీ, సి.డి : 288

చౌరిచౌరా : 47

జగన్నాథరావ్ చండర్కర్ : 225.

జనార్దన్ రావ్ దేశాయ్ : 144, 156.

జబ్బల్ పూర్ : 164.

జమ్మూ : 282, 283, 285.

జయకర్, ఎమ్. ఆర్ . 58

జయప్రకాష్ నారాయణ్ : 290

జర్మను సైన్యాలు : 8

(వండిట్) జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ : 10, 12, 22, 263
 265, 266, 277, 278, 279, 293
 294, 332, 333, 334, 335
 338, 345, 351, 352, 366
 377, 378, 282

జంఝాలు (జన్నిదాలు) : 169; 170.

జాతీయ కళాకాల : 33

జాతీయ పాఠశాల : 72

(నర్) జాన్ స్టూవర్ట్ మిల్ : 48

జిన్‌వాలా, ఎఫ్. జె : 55

జిన్నా : చూ మహమ్మద్ అలీ జిన్నా

జుహనముద్ర తీరం : 51

జైలు (భైదు) శిక్ష : 70, 167, 127, 199

జైలు నూవరించెడెంటు : 171; 172; 174; 323;
 325; 330.

జోషీ, ఎన్.ఎమ్ : 53; 55; 56; 57; 58; 59;
 69; 70; 71; 75,

జోనఫ్‌బాప్టిస్టా : 13.

రుబ్‌వాలా, ఎన్. హెచ్ : 55

జ్ఞానవర్కా వత్రికా విలేజ్ : 58

జ్ఞానేశ్వరి : 97

టాకీలు : 14

టోల్‌స్టాయి : 37

డి బేటింగ్ సొసైటీ : 39

డివెలెరా : 24.

డోర్నకల్ : 292

ధర్మ : 53; 59; 224; 266; 280; 294; 297.

302; 306, 315, 333, 369; 371.

తాజ్ మహల్ 59

తిర్మిజి, సిరాజుల్ హసన్ చూ సిరాజుల్ వ సన్ తిర్మిజి
(లోకమాన్య) టిక్ మాహరాజ్ . చూ. లోకమాన్యతిలక్
మహారాష్ట్ర విద్యాపీఠ : 48

తుకారాం . 37

తులసీదాసు : 39

తెలంగాణా : 122, 224, 225, 268, 269, 270; 272,
273, 288, 337, 338, 341, 343, 344,
348, 349, 350, 351, 353, 354, 355
356, 365

దామోదర్ పంక్తకర్ (దామోదర్) . 292, 293, 340

దిగంబర్ రావ్ బిందు (బిందు) . 106, 114, 126, 134
157, 158, 237, 287, 372.

దివాన్, ఆర్ ఎస్ 214, 215, 216

దేవ్ రామ్ చవాన్ 198.

దేవీసింగ్ చౌహాన్ 257

దేశపాండే వి. డి. . 237

దేశమాత పీలువు 43

దేశసేవాదీక్ష 17, 24, 25.

దొరలు (భూములున్న ధనికులు) 268.

ధుని . 1

ధూళ్ పేట అల్లర్లు, కొట్లాటలు . 131

నరసింగరావు కె పి 370

నరసింగరావు, (ఎమ్) మందుముల 237, 238, 242, 243.

నరసింహ రావు, పి. వి. 350.

(పండిట్) నరేంద్రజీ 153, 221.

స్కాండ 244, 270, 317, 338, 340.

నల్దుర్గ : 329

సందాపూర్ కర్, ఆర్ జి . 237.

నాగపూరు 164

నాగపూర్ ఎక్స్ ప్రెస్ స్టేషన్ : 164

నాద్ 18.

నానల్ నగర్ : 379

నాబర్, సి ఎన్ 9

నాయక్, ఎస్ వి . 226

నారాయణత్రయం : 244

నారాయణరావు, క శోజి 244

కొమరగిరి 244

నీలం : 243

నారాయణరావు జోషి . 107

నారాయణరెడ్డి, రావి. 144, 155, 224, 242.

243, 344, '56

నాస్తిక భావాల ప్రభావం : 3

నాంపల్లి . 215

నిజలింగప్ప, ఎన్ . 280

నిజామాబాద్ 89, 198, 199, 313

నిజాము (నైజాము) . 106, 162, 187, 189 198,

214, 215, 216, 219, 222, 223

229, 231, 277, 278, 281, 286,

303, 304, 307, 308, 315, 318,

321, 322, 324, 325, 327, 329,

330, 331, 332, 333, 335, 369.

నిజాం ఫర్మానాలు 275

నెపోలియన్ బోన పార్టీ : 99

నైజాము చూ నిజాము.

(డాక్టర్) పట్టాభిషిత్తారామయ్య 209

పర్వాని 215

పరంజపె, ఆర్. జి. (బాబాసాహెబ్) . 106, 133, 237, 256

పశ్చాత్తాపం . 6, 7, 38, 65

పహాడే, ఎమ్ కె . 255.

ప్రకాశం, టి (ఆంధ్రకేసరి) 289

ప్రజామండలులు 214.

“ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా వ్యవస్థ - దాని పరిణామము” పరి

శోధనాత్మక వ్యాసము . 49

ప్రతిజ్ఞ 86, 106, 107, 161, 201, 327.

ప్రయాగ : 93.

పాకిస్తాన్ 299, 304, 305, 322

పాటిల్, ఆర్.కె 345, 366

పాటిల్, ఎన్ కె . 288

పారాస్టిజియా అనే నరాల దౌర్బల్యపు వ్యాధి . 59

ప్రాణేశాచార్య, జె కె . 195, 225, 287

పుల్లారెడ్డి, పి (పాగ) : 244

పూణే (పూనా) 24, 49, 50, 51, 52, 127, 151

“పెట్టుబడి - శ్రమశక్తి” వ్యాసం 53

పోలీసుదర్య 233, 352, 365, 370

పౌరహక్కులు : 111, 113, 120, 127, 177, 252

పూల్ చంద్ గాంధీ . 371

బఖాలే, ఆర్. ఆర్ 55

బహదూర్ యార్ జంగ్ . 275

బ్రహ్మచారి జీవితం - 37

బ్రహ్మపురి 93

బ్రహ్మనందుడి భక్తి గేయాలు - 168

బాధ్యతాయత ప్రభుత్వము : 111, 140, 141, 247, 251,
262, 278, 312, 321, 322,
324

బార్డోలి - 42

బాల్య (ఒక సన్యాసి) . 90

బిల్ గ్రామి - 183

బ్రిటను - 217, 323

బ్రిటిషు పార్లమెంటు ప్రతినిధివర్గము - 274

బ్రిటిషు మంత్రివర్గ కమిషను 260, 277

బ్రిటన్ లో కార్మిక పార్టీ ప్రభుత్వం 249

బీడ్ జిల్లా - 100

బీదర్ 182, 183, 255

బీబీనగర్ - 313

బెజవాడ - చూ. విజయవాడ

బేగంపేట 102

బొంబాయి : 15, 63, 59, 69, 209, 210, 214, 289, 294,

310, 311, 320, 332, 356

బొంబాయి రాష్ట్ర కాంగ్రెసు కమిటీ. 258

భక్త బృందం - 85

భగవద్గీత చూ గీత

భగవాన్ దాస్ గంజ్వి . 257

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (కమ్యూనిస్టు పార్టీ) 242, 270,
335, 343, 344, 348, 356, 365.

భారత జాతీయ కాంగ్రెసు (ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెసు)

22, 143, 149, 223, 232, 377, 379

భారత జాతీయకాంగ్రెసు నానాల్ నగర్ సమావేశము 379

భారతదేశ సంస్థానాల ప్రజాసదస్సు (సభ) - 209, 210, 214,

232, 251, 266

భారతదేశ సేవాసంఘము (సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీ)

49

చరణ రాజ్యాంగ చట్ట నిర్మాణసభ . 260, 262

భీమా అమరజానదుల సంగమము 3

భూకమతాల గరిష్ట పరిమితి 345, 366, 367.

భూదాన ఉద్యమము 356, 357, 358, 360, 361, 362.

భూదాన గంగ : 355

భూసంస్కరణల సమన్య (ప్రతిపాదనలు) 365, 366

మకర సంక్రాంతి 88

మరాఠీవతి . 4

మడికొండ 243

మద్రాసు . 291, 300, 301, 302

మధిర 291, 292

మన్నూరు జైలు 154

మన్మాడ్ . 179

మరాఠా పత్రిక 49

మరాఠ్వాడా (మహారాష్ట్ర) ప్రాంతం) - 110, 113, 114, 123,

124, 125, 139, 140, 200,

255, 256, 257

మరాఠ్వాడా పత్రిక . 127.

మహాత్మా గాంధీ (మహాత్మాజీ, గాంధీజీ) 13, 14, 16, 27, 29,

31, 34, 35, 37, 42, 43, , 49, 50, 51,
 52, 87, 96, 177, 178, 179, 181
 184, 185, 186, 187, 188, 191, 192,
 193, 194, 195, 196, 198, 200, 205,
 206 207 209, 210, 212, 213, 227,
 71, 278, 310,
 323, 324.

మహారాష్ట్ర పరిషత్ 113, 123, 125, 127, 128, 129, 133,
 138, 152, 211, 226, 229

మహారాష్ట్ర పరిషత్ కార్యదర్శి (జనరల్ సెక్రటరీ) . 126, 133.
 మహారాష్ట్ర ప్రాంతం చూ. మరాట్వాడా
 మహారాష్ట్ర మండలి (నభ) 255
 మాజినీ 24

మాణిక్ చంద్ వహాడే : 222

మాంట్ ఫర్డ్ సంస్కరణలు 13, 267.

మిత్ర మండలి - 8, 12.

మిలిటరీ అత్యాచారాల నిరసన : 271

మిలిటరీ గవర్నరు, మేజర్ జనరల్ జె. ఎన్. చౌధురీ . 3 2, 370

మీనన్, వి. పి. 304, 306, 307, 315.

(నర్) మీర్జా ఇస్మాయిల్ 259, 265, 269.

మీరట్ కుట్ర కేసు - 71

మీర్ లాయక్ అలీ (లాయక్ అలీ) : 295, 300, 308, 321, 324,
 330.

ముకుందరావ్ పెండ్లాకర్ - 256.

మహమ్మద్ అలీ జిన్నా : 304 305.

మున్షీ, కె ఎమ్. 309, 311, 314, 317, 320, 321, 331, 332,

- మురళీధర్ రావు కామెటి కర్ 255
ముస్లిం లీగ్ 265.
మూడోసాధారణ ఎన్నికలు 391
మెకంజీ కమిటీనివేదిక 112.
(డాక్టర్) మేల్కోటె, జి ఎస్ 216, 220, 222, 223, 224
294, 314
మైథిలీ శరణ్ 82
మొదటి జరూల్ (సార్వత్రిక/సాధారణ) ఎన్నికలు 343, 372
మొదటి సత్యాగ్రహోద్యమము 157.
మొదటి సాహసిక కార్యక్రమం 31
(నవాబ్) మొయిన్ నవాజ్ జంగ్ బహదూర్ . 300
మొహమ్మద్ ఆఫ్ఘల్ బేగ్ 232
మోతీలాల్ మంత్రి 198,
మోతీలాల్ నెహ్రూ 58
మోమీనాబాద్ : 100, 102, 103 104, 105, 106,
115, 119, 121, 128, 133
మోరోపంత్ . 39.
మాలానా మొహమ్మద్ అలీ . 50 51
మంట్ బాటెన్ ప్రభువు (వైస్రాయి) 296 304, 307 308
యథాతథపు ఒడంబడిక , 303, 306, 309
యరవాడ జైలు 49
యజ్ఞోపవీతాలు 169
“యంగ్ ఇండియా” (యువభారత) : 34, 45.
యావజ్జీవ బ్రహ్మచర్య వ్రతదీక్ష 17, 33.
యు. ఎన్. ఓ : 301
యూత్ క్లబ్ (యువకుల సంఘం) 24
యూనియన్ జాక్ . 9

యేకాంతవాస కరిస శిష్య . 169

యోగేశ్వరీ సూతన్ విద్యాలయ 102, 118, 133.

రజాకార్లు . 307 25 329, 331.

రమణ మహర్షి . 314

రత్నాలీకర్, రంగారావు 134

రస్కిన్ 37,

(ఆచార్య) రంగా. ఎన్. జి. 281

రామకృష్ణ కార్యకర్తల శిక్షణ కేంద్రం 236

రాజప్రముఖ్ 308.

రాజరిక వ్యతిరేక చర్య . 9.

రాజలింగం, ముదిగొండ సిద్ధపీఠ (ఎమ్. ఎన్.) 244

రాజీ సంభాషణలు (సంప్రదింపులు) . 298 305 324

రాట్నము . 28, 31, 45.

(డాక్టర్) రాధాకృష్ణన్, నర్సేపల్లి . 86, 293

రామకృష్ణదూత్ 155, 156, 222

రామకృష్ణారావు, బూర్గుల : 3.

రామచంద్రారావు అంతా (అంటూ) , చూ. అంతా.

రామచంద్రారావు, మందుముల . 158, 242.

రామచంద్రారావు, మాడపాటి 257.

రామాచారి, జి. 298

రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ కమిషన్ . 375, 379

రూసో 48

లండన్ 59, 301.

లాకె 48

లాటూర్ . 125, 126, 128, 129, 130, 133 138, 152

లాయక్ అలీ. చూ. మీర్ లాయక్ అలీ

లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి : 387.

లాలా లజపతిరాయి : 22, 58

లూథియానా : 209

లోకమాన్య తిలక్ 9, 10, 12, 13, 15, 16, 34, 52.

వర్ధూరు : 123, 126, 127

వరంగల్ 224, 243, 244, 317.

(నర్దార్) వల్లభాయివఘేల్ : 297, 307, 309, 310, 314, 321.

326 333, 334, 335

వల్లూరి బసవరాజు : చూ వి. బి రాజు

పందేమాతరం ఉద్యమం :

70

171, 172, 225-

పందేమాతరం రామచంద్రరావు 173

వాఘ్మూరె, ఎ. కె . 106, 114, 127.

వాడిస్టేషన్ . 215

వామన్ నాయక్ : 102, 103.

వార్ధా . 185 186, 193

విజయవాడ (బెజవాడ) : 288, 289, 317, 320.

విజయోత్సవం 327.

విరల్ భాయివఘేల్ : 58.

విద్వత్ సన్యాసము : 94.

విద్యార్థి పత్రిక 40

విద్యార్థి లోకం : 117, 160, 162, 164

వినాయక్ రావు విద్యాలంకార్ : 371

(ఆచార్య) వినోబాభావే (వినోబాజీ) . 194, 354, 355, 356, 357.

వి. బి. రాజు : 288, 371.

విల్లింగ్డన్ ప్రభువు : 11.

విలీనతాదినోత్సవము : 290.

విశ్వనాథం 326

విశాలాంధ్ర : 289

విష్ణుశాస్త్రిచిప్లంకర్ 51

వెల్లోడి, ఎమ్. కె . 288, 371.

వెంకట రామారావు, కాంచనపల్లి 244.

వెంకటరావు . 72, 107

వైద్య, కె ఎస్ 105, 113, 181, 238.

వైశం పాయన్, ఎస్. కె 237, 255.

శంకరాచార్యులవారు 45.

శ్యామ్ రావ్ బోధన్ కర్ 255.

శాంతియుతపుద్యమం 21

శివరాంపల్లి 354

శివాజీ 24

శ్రీమన్నారాయణ్ 378.

శ్రీనగర్ 232.

శ్రీనివాసరావు బోరికర్ . 155, 156.

షేక్ మొహమ్మద్ అబ్దుల్లా (కాశ్మీరకేసరి) 232, 233, 234,
235, 278.

షోలాపూర్ . 4, 9, 11, 13, 24, 27, 69, 70, 71, 106,
177, 214, 215, 287.

షోయబుల్లాఖాన్ . 322.

సకలత్ వాలా, ఎస్ ఎస్ : 57

సత్యమూర్తి 58

సత్యనారాయణరావు, బొమ్మకంటి 245.

సత్యాగ్రహద్యమ సర్వాధికారి (డిక్టేటర్) 157.

సత్యాగ్రహోద్యమం

(సత్యాగ్రహం, సత్యాగ్రహి, సత్యాగ్రహులు)

123, 145, 152, 153, 154, 155,
156, 157, 158, 159, 166, 169,
170, 171, 172, 173, 174, 177, 178,
179, 192, 194, 195, 196, 197, 198,
200, 204, 206, 221, 223, 224, 225,
226, 227, 243, 250, 286, 320,
323, 325, 329

సన్యాసి . 2, 17, 86, 89, 95, 116

సమర్థరామదాస్ 37

సయ్యద్ మొహమ్మద్ హసన్ 330

సర్దార్ గృహం 15

సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీ చూ. భారతదేశ సేవా సంఘము

సర్వోదయ మార్గాన్ని అనుసరించేవారు 359

సహాయ నిరాకరణోద్యమం 22, 42, 47

స్వదేశ సంస్థానాల పిఠీసము 306

స్వపరిపాలన Home Rule ఉద్యమం 12.

స్వరాజ్యపార్టీ 58

సంగారెడ్డి 323.

సంపాదకీయ బాధ్యత 40.

సాధువు . 2, 90

సానెగురూజీ 97

స్వామి కువలయానందులు 33

స్వామి నారాయణ్ 93, 94.

స్వామిరామకృష్ణపరమహంస 68.

స్వామి రామతీర్థ : 5, 7, 60, 63, 86, 92, 93, 94,

- స్వామిరామదాసు 91
 స్వామి రామానందతీర్థ : 95, 218, 238, 313, 318, 321
 స్వామి పివేకానంద 5, 86, 392.
 సాంబమూర్తి, బలుసు 301.
 సినిమాలు 14.
 సిరాజుల్హసన్ తిర్మిజి . 159
 సుల్తాన్ బజారు : 155, 180, 198, 290, 291, 294, 330.
 సుందర భవన్ : 134
 నూరదాస్ . 7, 39
 నూర్యాపేట . 270
 నెహ్రూన్ ఆసుపత్రి 49
 నేనావతి బావట్ 151
 నేవ్రాగ్రామ్ 181, 182, 184, 185, 186, 190, 191, 194,
 195, 205, 207, 208, 327
 నైనిక పరిపాలన (దౌర్జన్యాలు) . 332, 345.
 సోపూర్ 233
 హకీమ్ అజ్మల్ ఖాన్ 43
 హనుమాన్ వ్యాయామశాల 326
 హనుమంతరావు, కక్కేరి 254, 255
 హనుమంతరావు, మాడపాటి
 (ఆంధ్ర పితామహ) 113
 హనుమంతుడిగుడి . 30
 హమ్నాబాదు 127
 హయగ్రీవాచార్య, టి 244
 హరిజనపత్రిక : 205
 హరిశ్చంద్రపాడా 156, 158, 222, 238.

హాబ్స్ 48.

హిప్పర్సి 71, 72, 75, 79, 898, 94, 97, 98, 100, 107
188, 256, 257.

హిప్పర్సి హిప్సోన్నత పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు 71.

హిందూమహానభ 150, 154

హిందూపౌరహక్కుల సంఘము : 153, 158.

హిరాలాల్ కోటిచా 198.

హుజూరునగర్ 338.

హోమ్‌రూలు ఉద్యమం - చూ. స్వపరిపాలన ఉద్యమం

హైదరాబాదు నగరానికి ప్రయాణం (జూన్ 9, 1938) : 133.

హైదరాబాదు (చగరం/ సంస్థానం) - 101, 105, 107,
111, 113, 115, 117, 133, 134,
135, 136, 137, 147, 148, 156, 164, 165,
177, 183, 212, 218, 220, 233, 240,
251, 263, 269, 283, 298, 303, 306,
313, 314, 324, 327, 329, 331, 334,
345, 368, 370, 372, 373, 374, 375,
376, 377, 378, 379.

హైదరాబాదు నేషనల్ కాన్ఫరెన్స్ (హైదరాబాదు ప్రజానభ)

187, 188, 210, 248

హైదరాబాద్ ఫీల్డ్ కాంగ్రెసు - 123, 138, 141, 143, 144, 146,

147, 148, 152, 154, 155, 156,
166, 177, 179, 182, 187, 190,
191, 192, 193, 194, 195, 196,
200, 205, 213, 216, 219, 220, 221,
225, 229, 230, 236, 246, 247, 249,
251, 254, 259, 260, 279, 280, 284,

3, 318, 350,

హైదరాబాద్ సంస్థాన విద్యావేత్తల సమావేశము, 1937 లో :

105, 112.

హైదరాబాద్ ప్రజాసభ, చూ. హైదరాబాద్ నేషనల్ కాన్ఫరెన్సు.

హైదరాబాద్ సంస్థానంతోకి ఒకసారి తొంగిచూస్తే అనే చిన్న

పుస్తకం . 150.

~~అ~~

954.84
RAM

Recd. NO-21394

స వ రణ లు

పేజీ	ప్రశ్న	
15	25	“ఎట్టాగైతే నేమి” అన్నది తొలగించండి.
50	25	‘ఆయన’ తర్వాత ‘ముఖంలో’ అని చేర్చండి.
54	22	‘భావించి’ అన్నది “అనుభవించి” గా సవరించండి
61	12, 13	చివరి వాక్యాన్ని “ఈ ఆలోచనలు అన్నీ నాకు అప్పుడు వచ్చేవి. ఆయినా ఆయనను వదలకుండా ప్రార్థన చేసేవాణ్ణి” అని సవరించండి.
107	1, 2	“శ్రీనారాయణరావు జోషి, దేశాభ్యుదయా నికై దీక్షవహించిన వారూ హిప్పర్గి గ్రామం వారూ అయిన శ్రీ వెంకటరావు సోదరులు” అని సవరించండి
137	3	“సాగడానికి తగిన బలం పొంది ఫలితాలు సాధిస్తుందనే తత్వాన్ని” అని సవరించండి.

అ

392
21
413

... ఈ గ్రంథాన్ని గూర్చి ...

హైదరాబాదు రాష్ట్రాన్ని ప్రజాస్వామీకించి, భారత యూనియన్ లో విలీనంచేసే నిమిత్తం నైచాంకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటం చరిత్రాత్మకమైనది నామి రామానందతీర్థ ఈ పోరాటానికి స్ఫూర్తినిచ్చారు. వ్యవస్థీకరించారు, నాయకత్వం వహించారు. ఆధునిక భారతదేశ చరిత్రలోని సుదీర్ఘము, సుప్రసిద్ధము అయిన ఈ అధ్యాయానికి సంబంధించిన స్వామిజీ జ్ఞాపకాలను ఈపుస్తకంలో గ్రంథస్థం చేశారు.

స్వామిజీ చిన్నతనం నుండే వైరాగ్యం వైపు ఆకర్షితులైనారు నవ యవ్వనం లోనే యువహాస్యాన్ని స్వచ్ఛందంగా స్వీకరించారు అంబప్పటి హైదరాబాదులో ఆరాధు నెలకొని యున్న పరిస్థితుల ప్రాబల్యం కారణంగా రాజకీయ కలాపాలలో నిమగ్నులు కావలసివచ్చింది.

మోమిరాబాదులో స్వామిజీ 1937లో స్థాపించిన విద్యాలయం నుండే నైజాం సర్కారు పరిపాలనకు ప్రతిఘటన అందించడం తరువాత క్రమేణా గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వంలో మిగతా భారతదేశంలో జరిగిన స్వాతంత్ర్యోద్యమం వల్ల స్ఫూర్తిని పొంది, ప్రతిఘటనా ప్రేరణతో ఇతర రంగాలకు కూడా విస్తరించింది

భారతదేశానికి సామ్రాజ్యం లభించటం, హైదరాబాదు రాజ్యాన్ని భారత దేశంలో విలీనం చేయడం వ్యతిరేకించడం హైదరాబాదు ప్రజాపోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేసినవి మజ్లిస్ ఇతైహాదుల్ ముసల్మీన్ మరియు దురభిమానంతో సైన్యం మోస్తరు సాయుధంగా తయారయి ప్రజలను హింసలకు గురిచేయడం భారత ప్రభుత్వం జోక్యం చెనీకోవటానికి దారి తీసినది భాషాయుక్తంగా రాష్ట్రాల ఎన్నో వ్యతిరేకతల తర్వాత హైదరాబాదు రాష్ట్రం విచ్ఛిన్నం అయింది. భారత దేశ చరిత్రలో ముఖ్యమైన ఈ ఘట్టానికి సంబంధించిన సన్నివేశాల వెనుక నడచిన తతంగాలను పారకుని దృష్టికి మొట్ట మొదటి సారి